

رؤسان

نہ و دہمہی

رضی اللہ عنہ

گہ شتم بہ عومہر

نہ دہم شہرقاوی

وہرگیرانی:
نازاد عہبباس گلّیجالی

نه و دهمدی گه شتم به عومهر ^ص

نہ و دہمہی

گہ شتم بہ عومہر رضی اللہ عنہ

نہ دہم شہرقاوی

ومرگیرانی، نازاد عہ بیاس گلینجالی

پېناسى كتيب

- ناوى كتيب، ئەو دەمەى گەشتم بە عومەر
- بابەت، رۆمان
- نووسەر، ئەدھەم شەرقاوى
- ناوى وەرگىر: ئازاد عەبباس
- دىزاین: ناوەندى رېنۋېن
- ژمارەى چاپ: يەكەم
- تىراژ: ۱۰۰۰
- نرخ: ۸۰۰۰ دىنار

لە بەرپۈەبەرايەتتى گشتى كتيبخانه گشتىيەكان
ژمارە سپاردنى (۱۳۸۳) ى سالى ۲۰۱۸ ى پىن دراوہ.

RENWEN

ناوەندى رېنۋېن

0751 140 8868 - 0750 126 9689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلامى - بازارى ئاوبارىك - لەۋمى يەكەم
بەرامبەر كاسۇمۇن - دوكانى ژمارە (۶۶)

گەرەم عومەرا

ئەم نامەيە پېشكەش بە تۆ،

لە خۆتەو پېشكەش بە خۆت،

دەزانم تۆ ھېندە گەرەيت، نەك لە كۆت،

لە گشت كۆتەخانەكانىش گەرەتەرى،

بەلام چىبەكم؟

ھەر ئەوئەندەم لە دەست دېت و، ديارى شوانەوئەكانىش

ئالەكۆكە،

ئا لەم وەرزی بەھارەدا

ئەم ئالەكۆكەم بۆ تۆ ھى!

بە ھومەند لۆم وەرەگى.

“ئەگەر لە دواى من پىغەمبەر ھەبووايە، ئەوا عومەر پىغەمبەر دەبوو.”

پىغەمبەرى ئىسلام

— “ئەگەر سەبەى، خوا لىي پىرسىت: ‘بۆچى دواى خۆت، عومەرت کرد بە خەلىفە؟’ چى دەلىتى؟”
- دەلىم: “خوایە! باشتىن بەندەى تۆم کردووە بە خەلىفە!”

ئەبو بەكرى صديق

- “ئىمانھىنانى سەركەوتن، كۆچەكەشى سەركەوتن و خەلافەتىشى رەھمەت بوو.”

عەبدوللای كورى مەسعود

منه ، لذا تلاطمت نيل الحكم
ليبك الاسلام على موتِ عمر؟
وَدَعِ هَوَى مَعَاذِ او لَمَّازِ

“وَجُودُهُ وَ جُودُهُ بَحْرٌ خَضَمَ
أَلَمْ يَقُلْ جَبْرِيلُ يَا خَيْرَ الْبَشَرِ!
نَدْنُو نَدْنُو لِشَانِ الْبَازِي

مەولهوی تاوگۆزی

خەلیفەى ئانى پەنى (ابن خطاب)
عەبايى بوو عدالت ، هاتە بەر ئەو
نەدايى ئەلجەبەل چۆن گەيە سارى
لە دوى من گەر نەبى بووبا عومەر بوو

بە روشدى خەزەتى مەحبوبى وەھباب
خەلافەت بوو بە تەشرىفى عومەر ئەو
لەسەر باش گەر نەبوو ئەحکامى جارى
دەفەرموئ ئەو کەسەى خەيرول بەشەر بوو

هەژارى موكرمانى

— ”موسلمانبوونی عومەر، خالی وەرچەرخانی میژووی ئیسلام بوو.“

تۆماس ئارنۆلد

— ”عومەرى كۆرى خەتتاب كەسێكى بۆینە بوو، پۆلێكى سەرەكىی بینى لە
بلاوەپێکردنى ئایینی ئیسلاما.“

د. مايكل هارت

— ”لە سەردەمى عومەرا، حوكومەتى ئىسلامى لە ئەمارەتەو گۆرا بۆ ھێزێكى
نۆودەولەتى.“

مەوسوھەى بەرىتانى سالى ۲۰۰۹

به ناوی خواي گه وره و میهره بان

خویندنه ری هیژا و به پرېزا بیستبووم کاک حه کیمی خواونی کتیبخانه ی پښوین،
زۆر سووره له سهر وهرگپړانی کتیبی "عندما التقيت عمر بن الخطاب" نه مده زانی
بۆ؟! دوايي وه لامة که ت گیر ده که وئ!

قسه کردن له سهر زاتیکی وهک حه زره تی عومهری کوپی خه تتاب، بوئیریه کی
گه وره ی ده وئ، نهک له ناو میژووی نیسلاما، به لکو له ناو هه موو میژوودا، پیاوی وهک
حه زره تی عومهر زۆر به که می و نه گهر بشلیم: له وانه یه ده ست نه که وئ، زیاده
په ویم نه کردوو، جا که سایه تیه کی ئاوا گه وره، مرؤف هه رچه ندی له سهر بنووسی و
بخوینیتته وه، هیشتا که مه! به لām عه ره ب ده لئ: "ما لا یوجد کله لا یتراک جله."
دیسان ده لئین: "خیر الکلام ما قل و دل." نووسهری لاو و به پرېز، کاک نه ده هم
شهرقاوی یه کی که له و نووسهرانه ی فه له ستین که له ته مه نی لاویدا ناوبانگی په یدا
کردوو، به ره می زۆر و پاک و پوخته ی هه یه، یهک له و به ره مه مانه کتیبی "عندما
التقيت عمر بن الخطاب" ه که به پرستی کتیبی کی بیوینته یه، من خۆم به ش به حالی
خۆم، زۆر حه زم له خویندنه وه ی ژياننامه ی پیاوه ناوداره کانه، چیژی لئ وهرده گرم،
به لām سویندتان له سهرم نییه، نه وه نده ی چیژم له م کتیبه وهرگرت، ته نها له یهک
کتیبی ترم وهرگرتوو، نه گهر خۆت بیخوینیتته وه و سهرنجی بده ی و به په له
هه لینه پرورینئ، ده زانی بۆچی وا ده لئیم: به لām دیسان یهک دوو خالت پی ده لئیم:

یه که م: نه گهر تۆ ده ست به خویندنه وی ژیننامه ی هه ر که سیک بکه ی، له
پنشه وه ده بینئ که یهک-دوو لاپه ره ی هه ر به باسی نه وه وه کوژراوه که فلان رۆژ و
فلان مژوو له دایک بووه، ناوه راسته قینه که ی نه مه یه و نه وه نییه، باوکی ناوی
نه وه به و دایکی نه مه، هه زه که ی نه وه و تهره که ی نه مه...

من وا هه ست ده که م که نه و جۆه شتانه، هه موو کاتیک پئوپست نه بن، که وتت
حه زره تی عومهر، نه تر ته واوا بۆچیمه هه زه که ی ناوی چیه؟ باپیره هه ره گه وره که ی
کن بووه؟ دایکی دایکی ناوی چی بووه؟

من دەمەوئ خۆي بناسم! بزنام ئەو عومەرەي کە ناوبانگي ھەر چوار قورنەي
ئەم دونيايەي تەنيو، چي کردوو؟ بۆ وا بەناوبانگە؟

دووهم: لە نووسینەوہي کتیبیکي مامناوہندیدا ئەک پتویست ناکا، بەلکو ناکرئ
ورد و درشتي بەسەرھاتي کەسیکی بەناوبانگ بنووسریتەوہ، بەلکو دەبی لایەنە
گرتگەکانی ژبانی ئەو کەسە بخریتە پێش چاو، لە ئەمڕۆدا کە دادگەری بوو بە
ئەفسانە، وا باشە زیاتر لایەنی دادگەریی ھەزرەتی عومەر باس بکری، با خەلکی
ئاسایی بزانی کە ئیسلامی دویتئ، وەک بە ناو ئیسلامەکەي ئەمڕۆ نەبوو، با بزانی
کە پێشەي دادگەری لەناو ئایینی ئیسلامەوہ ھاتوو تە دەری، پیاوانی وەک عومەر
پەرورەدیان کردوو، با گەرەکانیش ئەگەر فەسیان^۱ بەریدان و خۆپندیانەوہ، کەمیک
خەجالتی بیانگری؛ ئەوانیش بزانی کە دنیا وەک کورد دەلی؛ ”پێچی مێزەرە و
زوو کۆتایی دی و دەروا،“ بەلکو کەمیک بە خۆيانا بچنەوہ و شەرم بیانگری و چاو
لە ھەزرەتی عومەر بکەن و کەمیک خۆیان بەرەو باشە بگۆرن!

جا، من وادەزانم کاک ئەدەمیش ھەر ئەوہي مەبەست بوو، بۆیە ھەر لە
سەرھەتای کتیبەکەوہ چوو تە ناو باسەکان، ئیتەر باسیک لە ناو و بنەمالە و خێل
و... ئەمانە ناکات، بە کورتی و بە پوختی، وێنای ھەزرەتی عومەری کردووہ.
من بەش بەحالی خۆم، وا دەزانم ئەم کتیبە ھەرچەندە لە قەبارەدا گەرە نییە و
یەک بەرگە، بەلام بەقەد کتیبیکي سئ-چوار بەرگی، ھەزرەتی عومەری بە خەلک
ناساندوہ، وا تێدەگەم تۆیش بە خۆپندنەوہي ئەم کتیبە؛ ھەمان بیروپرای منت بۆ
دروست دەبی!

ئەمە لایەک، لایەکەي تر، خۆپندنەوہي مێژوو و بەسەرھاتي کەسیک بە شیوہي
نووسینەکانی کۆن، کەمیک مەرؤف ماندوو دەکات، وشکە، بەلام ئەم شیوہ نووسینەي
کاک ئەدەم کە وەک پۆمانیک خۆ دەنوینئ و بە خەیاڵ گەشتووہ بە ھەزرەتی
عومەر، شتە پاستە دوور لە خەیاڵەکان باس دەکا، تام و چێژیکي تایبەتی داوہ بە
کتیبە، پڕوا دەکەن یا نا کەیفی خۆتانە، بەس بە خوا من لەو ماوہیەي کە خەریکی

^۱ فەس: خۆبەگەرەزانین، تکبیر

وەرگىپرانەكەي بووم، وام دەزانى ھەر بەراستى خۆم لە خزمەت ھەزرەتى عومەرام،
كاتىڭكىش كە تەواوم كرد، تىر گريام؛ وام دەزانى تازە بە تازە، ئا ئىستا ھەزرەتى
عومەر شەھىد كراو. ئەمجا زانيم بۆچى كاكە ھەكىم ئەوئەندە سوورە لەسەر
وەرگىپرانى ئەو كىتەبە، وەللاھى ناھەقى نەبوو.

پىم خۆشە يەك خالى بچووكىش باس بكەم، ئەویش ئەوئەيە: وەرگىپرانى كىتەب
بۆ ئەو ئىيە خوينەر فيرى وشە بكا، بەلكو مەبەست ئەوئەيە كە ناوەرۆكى ئەو
شەي وەرئەدەگىرى، بگەيەنى. ئىتر گرنگ ئىيە تا چەندە وشەكان پىك وەك خوى
وەرگىپراو، بۆ نموونە من لەم كىتەبەدا ھەندى دەستەواژەم بەكار ھىناوە كە لەوانەيە
لەناو ەەرەبا ھەر ئەبى، يان جارى وا ھەيە مەفھوم و ناوەرۆكى بابەتەكەم نووسىو،
نەك وەرگىپرانى دەقە بەبى كەم و زیاد، وا دەزانم وەرگىپرانى دەق بەبى كەم و زیاد،
تۆزىك وەرگىپران قورس و وشك دەكا، لەوانەيشە وانەبى، بەلام ئىتر ھەرچۆن بى؛
گرنگ ئەوئەيە مەفھوم و كاكلەي ئەو شتە بگەيەنىت.

خوينەرى خۆشەويس! من ھەرچى بلىم ھەر پىشەكەيە و ناوەرۆك ئىيە، بۆيە لەمە
زىاتر كات ناگرم، بۆ ئەوئەي زوو دەست بكەي بە خويندەنەوئەي كىتەبەكە و، چىزى
رۆحىي لى وەرەگىرى، ھىوادارم منىش توانىيىتم بەباشى وەرەبگىرم، ئەگەر باش بوو،
ئەو فەزلى خواي گەورەيە، ئەگەرەيش خراپ بوو، ئەوا تەنيا ناوچاوى خۆم
دەگرتەو.

والسلام.

براتان

نازاد ەبھاس گلچالى

گوندى قەرەگۆلى حاجى جەزا

خوپنەرى ئازىزا ھەندى وشەي كوردى لەم كىتپەدا ھەيە، لەوانەيە لای ھەندى
خوپنەر ماناكەي پروون نەبى، ئەو كەسانە دەتوانن لەم لاپەرەيەدا ماناكەي
بدۆزنەوہ:

وشە و ماناكەي	وشە و ماناكەي
خەلە: دەغل و دان، خەلەوخەرمان	ئاتاج: ھەزار و نەدار، موحتاج
دارا: دەولەمەن، زەنگىن	ئارخەيان: خاترجەم، دلتيا
دزىو: ناحەز، ناشىرىن	ئارىشە: دژوار، موشكىلە
دەرەتان: پىگەچارە	ئاوہز: عەقل
پروژى سەلا: قىامەت، پەسلان	بلەژنانى: پىاوپىك كە ئاكار و دەداي
پەفتەنى: ئەو كەسەي كە بو دواجار	ژنانە لە خۆي دەرپىنى
دەرپواو مالتاوايى دەكا، تاراو	بىنكىلشە: چونە ناو فكر و دەرون
زەنگىن: دەولەمەن، دارا	بەرىپوار: ناديار، غەيب
سەردولكەبىژ: ئەو ژنانەي لە تازىيەدا	پلىشاو: لەبەرىيەكچو، پان و فلچ بوو
مردوو دەلاوېننەوہ	پەسن: وەسفكردن بە چاكە
سەنسەنە و تەنتەنە: جەلال و شكۆي	پۆزىش—ھىتئانەوہ: داواي لىب—وردن،
پاشايانە	بىيانووي بەجى
شەنگلەبەرەكەتە: دوو دانە بەر يان مېوہي	تاقت كردن: شاردنەوہ
پىكەوہ نووسراو	تالووكە: پەلە، عەجەلە
فەتەرات: بەلاو موسىبەت، چۆرتەم	تراويلكە: سەراب
عوززا، لات، مەنات، ھوبەل: ناوي بىتە	تژى: پىر، لىوانلىو
زەلكانى شارى مەككە	تۆرەمە: وەچە، بىنەمالە
كرپت: ناحەز، نەباش و خراپ، دزىو	توتوو: بەتوتوو، بەھىچ جۆرىك
كەمەندكىش: پاكىشانى كەس بە ھۆي	تەكووز: پىكوپىك
عەشقەوہ	پىرەك: پىرەژن

<p>گلىپر كىردنەۋە: كۆكردنەۋە</p> <p>كۆرى: بەقوربانىوون</p> <p>كىچەل: ئازاۋە</p> <p>لە منت كەۋى: قوربانىت ھىم، ئافەرىن</p> <p>لاشىپانە: لاي خسارەۋەي چوارچىۋەي</p> <p>دەرگا</p> <p>مرخخۆشكردن: تەماحتىكردن</p> <p>مكۆر: سووربوون لەسەر كارىك</p> <p>ناحەز: ناخۆشەۋىس</p> <p>ۋەج: حورمەت، رېز</p> <p>ياۋ: نەخۆشى تا.</p>	<p>جووقەۋار: گيان لەبەر</p> <p>جەغزى بەتال: بازنى بەتال</p> <p>جەفەنگلىدان: گەپ و گالتەكردن</p> <p>چتۆ: چۆن چۆنى</p> <p>چالەپرەش: زىندان، سجن</p> <p>چلۆسك: دارى نيوە سووتاۋى بە گر</p> <p>حەۋسەلە: تاقەت، سەبر و پشوو</p> <p>خاترجەم: دۇنيا، بىخەم</p> <p>خوسپ: زەم، بە خراپە باسى كەسى</p> <p>كردن</p> <p>خەشم: توورەيى</p>
--	---

پېش ھەموو شت:

لە دوور را ھات...

بەژن و بالاي ھېندە بەرز بوو، دەتگوت خىزمى دار چنارە...

ھېند پتەو بوو، دەتگوت پارچەى كەژ و كېۋە...

دەستى چەپى گالۆكىكى پى گرتبوو، بۆ ۋەى نەبوو خۆى بە گۆچان پاكىر بكا.

ۋەھا دەيچەقاند بە خاكا، ۋەك بىھوئ سوورپى زەۋى بوو ھەستىنئ...

پېشى پىر و ماش و برنج، تالى پەشى ھېندە پەش بوو، ۋەك پەشىى بەردە

پەشەكە... سېپەكەى ھېندە سېى بوو، ۋەك پەشتەمالى حاجىيان...

پۆشاكى ھېندە كۆنە بوو، دەتگوت عارەبى ھەزارە...

دەموچاۋىكى نوورانى و ناۋچاۋى گەش، سىماى ۋەك گۆرەپانى جەنگ لىكردبوو.

دەزانى بۆ؟! بىرسكەى ھەردو چاۋانى، دەتگوت تېشكى تىژى خۆرە كاتى لە

مەيدانى جەنگا لە شمشىرى دەبان دەدا...

ئا لەم پەنگە كەم كەس ھەبوو، مەۋقېكى ۋەھا نەبوو ھەموو جارئ لە ۋىنەى ئەو

بەدى بگەى...

ھەرچى پەسن و مەدھى ھەبوو، نۆينەرى چىرۆكىك بوون، بگرە چەند چىرۆكى جيا

جيا...

ۋردە ۋردە لىم نىزىك بوو، گەشتە لاي من، ۋىستەم پىرسىارى لى بگەم: "قوربان تۆ

كېى؟!"

بەلام پىاو و مەردى وا ھەن، ھېندە بە سام و ھەيەتن، مەۋى بە غېرەتى دەۋى

لەلايمان لىۋ ەترەكېنئ و گەفت و لەتى ناۋ دلى خۆى ئاشكرا كا...

نەۋىش پىاۋىكى ئاۋا بوو...

بە سەر سامى لە جىگەى خۇم ۋەك ەت ۋەستام...

چامۋام زاق زاق سەيرى سىما و بالاي دەكرد، ھەزار و يەك بىر و خەيال

ھەروژمان كەردە نىۋ مېشكەم، لەپىر دەنگى پىر لە سۆز و زەلالى ئەو، منى بە ئاگا

ھېناۋە...

- "كاكە سالاوا"

دەنگى ۋەكۈۋ سەر و سىماي بە ھەيىبەت بوو، بەلام پىر سۆز، ۋەكۈۋ دەنگى
دايىكى رۆلەي بىمارى خۇي بلاۋېنى، ۋەكۈۋ دەنگى ھەلاي نوپۇزى بەيانى بوو...
زۆر بەپەلە ھاتمە دەنگ:

- "سالاو سەرچاوا"

لېمى پرسى: "تۆ خەلكى كۆپى؟"

گۈتم: "ئەزىبەنى عەرەبم."

گۈتى: "عەرەب لىقى زۆرە، كامەيانى؟"

- "لەو عەرەبەم شان و شەۋكەت يان ئەماۋە... لەو عەرەبەم سەرەرزىي

جارانيان ئەما... لەو عەرەبەم لەسەر سفرەي ناپياۋان، لە نانى خۇيان تىر نابن...
بى زەحمەت تۆ ناوت چىيە؟"

- "عومەرى كۆپى خەتتاقم... عومەرى پياۋى مەيدانم... ئەو عومەرم ئاھم

بە گيانى نيوكيانى دادگەرىدا ھېنايەۋە... ئەو عومەرم پېز و حورمەت و شەرەفم

بۆ سياست گەراندەۋە... ئازايەتيم دا بەۋانەي بېكەس و تەنيا و بېنەۋان... ھىوام

دا بە ئەو كەسانەي ھىوابراۋ، دەستە و ئەژنۆ دانيشتبوون... ئەو عومەرم يەكسانيم

زۆر بە يەكسانى دابەش كرد و دىل و يەخسىرىش بەشيان بوو... ئەو عومەرم

ھەرچى پياۋى ھەرچى و پەرچى و ناپياۋ ھەيە، بۆ ساتىكىش لە بەردەمما

نەمانتوانى خۇپراگرن... ئەو عومەرم بووم بە مەرگى بەرى پوچى ئاغايەتى و

بەرتىل و گەندەلى و تىرۇر... ئەو عومەرم ھوگوۋمەتم خستە سەرىن، سوپاي

بەھىزم دروستكرد... فارسىم شكاند... ئىمپراتۇرم جى لەق كرد... ھاۋرى و

دلسۆزى پېغەمبەر ﷺ... چى لەسەرۋى دۇستايەتى پېغەمبەر، تا پياۋ شانازىي

پى بكا؟!... كام ئەژاد و تۆرەمەيە ھىند دۇستايەتى پېغەمبەر، مايەي شانازىي

مروۋە و خاۋەن پېز و خۇشەۋيسە؟!..."

بەئى كاكە! ئەو غومەر بوو، ئەو غومەرەي ھېچ چىرۆكى لە پشت نەبوو، خۇي
چىرۆك بوو...

ئەو غومەرەي پرىسھارى مۇزوى لى دەكرا... نەك لەبەر ئەوئى ھادار^۱ بوو، لەبەر
ئەوئى خۇي مۇزۋوئەكەي دروست دەكرد... من لە خىزمەت غومەردا بووم، بۇيە بە
دەرفەتم زانى... ويستم چىرۆك لە زارى چىرۆك بېيىسم... ويستم بېم بە
پەرجووناس، پەرجوو لە پەرجوو^۲ بېيىسم... مەبەستىشم مۇزۋو نەبوو، تەنيا مەبەستم
غومەر بوو...

لە پاش ئەمە:

غومەرى كۆپى خەتتاب بەلگەيەكى زۆر نەمرە، تا بزانىن دىنى ئىسلام مەرۇف
چۆن پەرومەردە دەكا... چۆن سىتەمكارى نىوئەپۇ دەكا بە تەركە دىنبايەك، لەسەر
بەرمالى شەونوئىزى بە جى دىلى... جاف دەكاتە شارستانى، بىيەيزىش وا بە ھىز
دەكا كە دىكتاتور ئەرۋخىنى.

ھەر ئەو پىاۋەي سەر لە بەيان بە ھەيىرى خورماي خۇيان خوداي بۇ خۇي
دروست دەكرد. پاشان ئىۋارە لە برسا بە دوو قەپال ھەموى دەخوارد، سەيركە بزانه
چى لىھات؟

ھات ئەو داردى كە ياۋەران لە سىبەريا پەيمانىيان بە پىغەمبەردا، لە بن بىرى!
دەزانى بۇ؟ نەمك كەسىن مەيلى دلى بۇ ئەو دارە بىجوللىت و كەمىك لە
خۇشەيىسى خۇي جىياتى خودا، بە دار ېدا.

ھەر ئەو پىاۋەي لە ماۋەي چاۋ تروكانا توپەيى خۇي بە سەر ئەو كەسەدا
دەشت كە بىگوتا: "اللە نەبىك ھېچ كەسەتر خودا نىيە،" بزانه ئىسلام چىيى
لىكردا!

^۱ ھادار: ئاكا، ئاكا، خەبەردار

^۲ پەرجوو: موعجىزە

دەيگوت: "خوایە! زۆر دەترسم لەلای فورات حوشتى بار پىيى بخليسكى وك له پەسلانا بەرۆكى من بگرى بلىيى؛ 'عومەرا كام بوو پىكا و بانى؟' "

عومەر له تەمەنا لاو بوو، بىست و شەش بەهاری دىبوو، پىغەمبەرى ئىسلام بە دل نزاى دەکرد: "خوایە ئەم دینه بە هیژ کەى، بەو کەسەى لات خۆشەویسە، بە عومەرى كۆرى خەتتاب، یاخود عەمرى كۆرى هیشام." نزا بۆ عومەر گیرا بوو، ئا بەم شیۆه چیرۆك هاته دروست بوون و دەستى پىکرد.

نزاى حەزەرت چەند خاوین بو! عومەر له تاریكى كوفرا دەخاته نىو پۆشنایى دین، له گۆماوى پەستى و كەمى دەییاته لوتكەى سەرۆهرى! له دارونخەدودى دەردىنى، بۆ دارولئەرقەمى دىنى.

بەلى وایە، گيا لەسەر بنجى خۆى دەپۆى، هەركەس كاتى خۆى باش بووبى، ئىستەيش باشە، لەسەردەمى نەفامیدا هەركەس باش بوو، له كاتى مۆسلمان بوونا باشتريش بوو.

ئەو عومەرەى لەسەردەمى نەزانیدا نیشانەى گەورەیی تیا بوو، لەسەردەمى دینی ئىسلام بوو بە پیاویكى هیند مەزن، چاك و خراپ، هەق و ناھەق، دروست و چەوت، گەنم و مرۆر^۱، هەموى وەكوى خۆى دەناسى، هەموو شتى تەتله دەکرد، جوان دەبژنى، باش و ناباشى جیا دەکرد.

عومەرى دەمى نەفامى ئامادە بوو ببى بە عومەرى فاروق، كى وەك ئىسلام ئامادەیه و باش دەتوانى مرۆفەكان لەسەر پا داپرێژیت و باشیان بكاء! ئىسلام دژى سروشتى هیچ كەسى نییە، ئىسلام سروشت خاوین دەكاء، داپ و نەرىتى هیچ قەومێك لەناو ناها، جەلای دەدا^۲، عومەر له كاتى ئىسلاما وا خاوین بوو، وا جەلا بوو، تا هەتایە میژوو جارێكىتر عومەر هەرگیز بە دووچاو نابینی.

^۱ مرۆر: دەنكىكى تاله لەناو گەنمدا

^۲ تەتله كردن: هەلته كاندنى دەغل بۆ پاكبوونهوه.

^۳ جەلادان: پاكکردنەوهى شتێك تا بڕەسكەى لى دى.

ئىسلام ھات و كوفرى عومەرى لەناو برد، كەسايەتى عومەرى ۋەك خۆى
 ھېشتەۋە، تەننەت بەرى بۇ شل كرد تا بە عەقلى نوئ و جوانەۋە دەست بە كار
 بئ. ئەۋ كەسەي لەسەر نەفامى زۆر شىلگىر بوو، لە كاتى ئىسلام شىلگىرتەر، بەلام
 ئەمجارە جىاۋازە، شىلگىر لەسەر حەق پەرەستى؛ شىلگىرە بۇ فرىارەسى.

ئەۋ كەسەي زۆر بە ئازادى و بئ ترس و لەرز شانازىي بە كوفر دەكرد.
 ئىستائىش ھەروا زۆر ئازادە و ترس و لەرزى لەلا نىيە، ديسان خەرىكى شانازى.
 بەلام ئەم جار شانازى بە ئايىن دەكا.

لەۋانەيە پرسىارىكت بۇ بىتە پىش بە خۆت بلىي:

ئىمە ھەردەم وتومانە دىنى ئىسلام دژى سروشتى خەلك نىيە، بەلكو خاۋىنى
 دەكات و دژى خدەي^۱ كەسپش نىيە، بەلكو تەنيا جەلاي دەدا، چاك دەشزانين ئەۋ
 توند و تۆلىيەي عومەر بووى، سەردەمى نەفامىش ھەيبوو، بەلام ئەۋكات بۇ
 مەبەستىكى تر بوو، ئىستادش بۇ مەبەستىكى تر، ئەۋ نەرمونىيانىيەي لەسەردەمى
 ئىسلاما بووى، كوا لە پىشا بۆچى نەيبو؟ ھەر ئەۋ نەبوو كارىكى واى بە خزمەكانى
 خۆى كرد با بە دەۋارى نەكردبئ، ھەر لەبەر ئەۋەي ئىسلام بوون؟! تەننەت
 خزمى زۆر نزيك بەر شاللاۋى تورەيى عومەر دەكەوت وك بەزەيى بە كەس
 نەدەھات، ئىتر كوا سروشتى عومەر لەۋ كاتەدا نەرمونىيانىي تىدا بوو؟

تۆ ئازادى لەم پرسىارە، بەلام پرسەكەت ناجىيە! بلىي بۆچى؟ ئەم پرسىارە وا
 دەردەخا توندوتۆلى و نەرمونۆلى دژى يەكن، بەلام لە راستا وانىيە، توندوتۆلى و
 نەرمونىيانى دوو ئاكارى لىك ساچاون^۲، دەكرئ ھەردوو لە يەك كەسدا كۆ بىنەۋە.
 دژە وشەي نەرمونىيان؛ دلرەقىە، نەك توندوتۆل. عومەرىش لە كاتى خۆيدا توندوتۆل
 بوو، نەك دلرەق بئ، بەلام ھىندە توندوتۆل بوو، خەلكانىك واپان دەزانى كە دلرەقە.
 ئى خۆ عومەر خۆى لىرەيە، مادەم واپە، بۇ لەبارەي عومەر بلىين؟ با ھەموومان
 بە گوئى خۇمان لە زارى خۆى شت بېيىسەن، ئىمە وتمان نامانەۋى باسى بکەين،
 دەمانەۋى لىي بېيىسەن.

^۱ خدە، خور

^۲ لىك ساچاون؛ پىكەۋە سازاون

بویه ړوو له خودی پېشه ووا عومره ده کم و، لئی ده پرسم:

- دهنګوباسی تۆ و له یلای کچی ه نته مه م بیستووه قه زبه چیه و چونه؟

- ئی کوری خۆم! نه و ده مانه ی له مه ککه هووین، من هیشتا موسلمان نه بووم.

به لام له یلا- که خزمی نزیکی من بوو- خوا پېنویښی کړدوو، موسلمان بوو.

پنځه مېریش فرمانی دابوو به یاوه رانی له مه ککه وه کوچ بکن بۆ حه به شه.

له یلایش خوی ساز کړدوو بۆ کوچ کړدن. پوښتم بۆ لای، کۆل و باری ناماده بوو.

وتم: ده ته وی کوچ بکې؟

وتی: به لئی، زه وی هر زه وی خودایه، لیږه ئیوه ته زیهت و نازارمان ددهن، لی

ناکه پین بۆ خۆمان به نازادی بژین، ده پوین بزاینن خوا چی ده کا، تا نه و کاته ی

رینکا چاره و دهره تانیکمان گیر ده بی.

منیش وتم: خواتان له گه ل.

- به راست گه وره! دواپی له یلا نه م باسه ی بۆ عامر ده گتپرایه وه، ده زانی چی

گوت؟

- نا، چی گوت؟!

- گوتی: له ژپانی خۆم هر گیز هینده ی نه مړو تاوا عومره م نه دیوه، زور له سر

خو و نه رمونیان!

به و قسه ی من، زنجیره ی خه یالی عومره بۆ نه و کاته گه پرایه وه و، به دل تاواتی

ده خواست نه و سرده مه پیاوړکی موسلمان بایه، بویه زور زوو نه و زنجهرم پس پس

کړد و هاتمه ده نگ و گوتم:

- نه ی ده زانی عامر چی وت؟

- نا، نه و چی گوت؟

- وتی: له یلا! وادپاره قرمت^۱ له موسلمان هوونی عومره خوښ کړدوه؟!

وتى: بەلى.

عامر وتى: ئەيھو لەيلا-ئىسلام كوجا و عومەر كوجا-تا بەردەكەي مالى خەتتاب نەيەت و خۇي تەسلىم نەكا، عومەر نابى بە موسلمان .

پاشان بە پەلە پرسىيارىكم هينايە پيش، وتم:

- قوربان تۆ ئەو پۇژە چۆن ئەۋەندە دلنەرم بوى، خۇ تۆ، تۆ بووى؟!

- پۇلە! پياۋى جوامىر لە كاتى دۆستى و دوژمنى، ھەر جوامىرە. ئەو كەسانەي

لە كاتى دوژمنايەتى ھەق ئالين و دەيشارنەۋە، بە ئاۋ پياۋن، ئەو كەسانەي سۆزۈ بەزەيان بەرابەر خزمان نىيە، كەي مروڭن؟

- مادەم وايە ئەي دوژمنايەتى لە پاى چى بوو؟

- مەن دژايەتى بيروبوچونم دەكردن، نەك دژايەتى خودى خۇيان، خۇ مەن ئەبوو

سوفيان نەبووم دەۋلەمەن بىم، بانگەشەي ئايىنى تازە ترسى بۆ سامانم ھەبى. ودىكوو

خالە ئەبوو جەھلىش نەبووم، زۆر بە خەستى لەگەل تىرەي عەبدولمەناف لە

پيشبركى و پيش پيشان بىم، ئەبوو جەھل ھەردەم دەيوت: "ئىمە و تىرەي

عەبدولمەناف ھەسكە ھەسكى ئەۋەمانە پيش بىكەوين، ئەۋان مالدارو ئانبدەن،

ئىمەيش نان و مالمان بۆ گشت كەسى كراۋەيە. ئەۋان بەخشندەم و دەستباۋن،

ئىمەيش ھەروا. ئەۋان يارمەتى خەلك دەدەن، ئىمەش يارمەتيدەرى خەلكين. ۋەك

دو سۋارى نىۋ مەيدانين، بزانين كى سەردەكەۋى؟ ئەۋان دەلىن: "ئىمە

پىغەمبەرئىكمان ھەبە لە ئاسمانەۋە نىگاي بۆ دىت، ئىمە چىبىكەين؟! ئىمان بىنن؟

بلىن وايە؟! ھەرگىز شتى وا پرو نادا وك ماقول نىيە!

مەن ۋەكوو ۋەلەدش نەبووم، خۇي زۆر بە گەۋرە بزانى و موخەمەد ﷺ بە

گچكە سەر كا، وا بزانى تەنبا ئەۋ قابىلەتى نەۋەي ھەبە لە ئاسمان ۋا نىگاي بۆ

بىت، ۋەلەد دەيكوت، ﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾ الزخرف: ۳۱

'ئەۋە بۆ ئەۋ قورئانەبە دانەبەنرا بۆ سەر پىۋايىكى مەزنى دوو شارەكەي مەككە و

تانیف؟' مه بهستی له پیاوی گه وهری شاری مه ککه، خودی خۆی بوو؛ مه بهستی له پیاوی گه وهری شاری تانیفیش، عه مری کورپی عومه یری سه قه فی بوو.

من وهک عوتبه ی کورپی په بیعه یش وا نه بووم چونکه ده یگوت: 'واز له موحه مه د ﷺ و عه رب بێنن، نه گه ر عه رب موحه مه دیان کوشت، نه وا نیمه رزگار ده بین، نه گه ر موحه مه دیش سه رکه وت، نه وه خۆ ئه ویش عه ربه، سه رکه وتنی سه رکه وتنی هه موومانه.'

من ته نیا دژی بیروبوچونی ئیسلام بووم، نه و ئیسلامه کاروباری قورمیشی وهک خۆی نه هیشت، نیوان خه لکی وهک خۆی نه ما، کورپ له لایه ک باوک له لایه کی تر و برا له م سه ر ئه ویتریان له و سه ر ده بوو.

- قوربان تۆیه کی وا ژیر و لیژان، چۆن زوو درکت به وه نه کرد ئیسلام راسته؟ تۆی وا ژیر و خاوه ن ئاوه ز، چۆن خۆت به خورمای مالی خۆت بتت دروست ده کرد و، سه رله به یانی سه جده ت بۆ ده برد و ئیواره ده تخوارد؟!

- کورپی خۆم! ئیمه ژیر و ئاوه زدار بووین، به لام هیدایه تمان نه بوو، نه و ئاوه زه ی هیدایه تی له گه ل نه بێ، وهک ئه سپکی سه رده رۆ و شیت وایه، خاوه نه که ی چاری ناکا و ملی سواره که ی ده شکین، ئیمه به ژیری و ئاوه زی خۆمان سه رکرده یه تی خه لک ناکه ین. هیدایه ت نووریکه، خوا دلی خه لکی پێ پۆشن و پرووناک کرێوته وه. زۆر که س ده زانم له ژیری زۆر له عومه ر له پێشترن، به لام نه و ژیری و ئاوه زه له ناگری نه پاراستوون، زۆر که سیش هه ن ساده و هه ژار، به لام خودا دلی بۆ پرووناک کردوون و ئیمانیکی وایان هه یه، بۆ خه لکانیکی زۆر مه زن بوون به چرا.

عومه ر هه روا باسی هیدایه تی بۆ من ده کرد، له و ده مه دا به یرم له و که سانه ده کردوه به ناو بۆشایی ئاسمانا گه شت ده که ن و ده چنه سه ر مانگ و زۆر شوینی تر، یان نه و پزیشکانه ی که وا نه شته رگه ری بۆ خه لکی ده که ن و نه و هه مووه ورده کاریه ی نێو له شی مرۆف ده بینن، که چی ئیمانیش ناھینن! به لێ، قسه ی عومه ر راسته، ئه م مه سه له په یوه ستی به دلی مرۆفه وه هه یه، په یوه ندیی به ژیری نییه.

باسه که مان باسی هیدایه تی خوا بوو، بږیه منیش نهو باسه یه م به هل زانی.

وتم:

- قوربان! باسی نهو ساهم بږ بکه موسلمان بووی!

- نهو ساهه، ساتیک بوو له ناسمانا بږم نووسرابوو، له زه ویدا جیبه جی بوو. من زوردار بووم، موسلمانان هیچ کات پروایان وا نه بوو عومه ر ئیمان بهینیت و بجیته نیو پیزی نهوان، به لام پیغه مبهری ئیسلام ﷺ مه له فی قه زیه ی عومه ری له زه وی را بږ ناسمان گواسته وه، هه ردوو دهستی بهرز کرده وه، پاراپه وه، فهرمووی: "خوایه! نه م ئیسلامه به هیژ بکه، به موسلمان بوونی یه ک له م دووانه: یان عومه ری کوپری خه تتاب، یان عه مری کوپری هیشام." ئیتر نهو نزا و پارانه وه بږ من گیرا بوو، رږژیک پیش نه وه ی موسلمان بم، بیستم که پیغه مبه ر دوعایه کی وای کرده وه، نه ویش له عه بدوللای کوپری مه سعودم بیست، ئا له و رږژه دا بینیم نه بوو جه هل له عه بدوللای کوپری مه سعود ده دا، خستیه سه ر خوځ و خاک و لیّدانی کرد، منیش به دل به زه یم پیا هاته وه و، دهستم بږ راکیشا تا هه لېسی... عه بدوللا وتی: "سویند به خودا! تو له عه مر باشتی، وا ده زانم دوعای پیغه مبه رت بږ بکه ویته کارو ئیمان بینی!" به لام گویم به قسه ی عه بدوللا نه دا و رږوشتم. دواپی زانیم نهو نزایه ی له نه رزا بکری و بږ ناسمان بهرز بیته وه، چی دهکات و چوّن گیرایه!

نهو شه وه هه تا به یانی بیرم له پیغه مبه ر ده کرده وه، بیرم له قوره یش ده کرده وه، چییان لیّه اتوه. هرپارم دا سه ی بچم بیکوژم، دواپی بچم خوّم ته سلیمی به نی هاشم بکه م تا له جیاتی پیغه مبه را بمکوژنه وه، خوینی پیاویک هه ر پیاویکه... ئیتر مه ککه ده چیته وه دڅخی جاران، بږ به یانی، دهستم دایه شمشیره کم، وتم: "ده بی نهو کاردی هرپارم له سه ر داوه، هه ر بیکم و لئی په شیمان نه به وه. له رېگه دا گه شتم به نوعه یمی کوپری عه بدوللای عه ده وی. نه م نوعه یمه له ترسی خزمه کانی خو ی به په نامه کی موسلمان بوو، نوعه یم له منی پرسى'

- عومەر، ئەۋە بۇ كۆي دەرۋى؟

- دەرۋۆم موخەمەد دەكۆزم، ئەۋ كەسەي وا قورەيشى تىكدا بە سەر بەكا، پەخنە

لە ئايىنى باب و باپىرانى نىمە دەگرئ، ھەر دەمكۆزم!

- سۆيىند بە خودا! تۆ تىك چوپىت و خۇيشت نازانى چى دەكەي، ئەگەر

موخەمەد بكوژى، ھۆزى عەبدولمەناف چۆن دەمىلن بە زىندوۋىي لەسەر خاكى

بەمىنىت و بۇ خۇت بژىت؟! ئەي بۇ نارۋى بۇلاي خزمەكانت چاردى دىردى ئەۋان

بەكەي؟

- كام خزمانم؟

- فاتمەي خوشكت، ئامۇزاكەت، ھەم زاۋاتە ھەم ئامۇزا، ودلا ئەۋانىش ئىمانيان

بە موخەمەد ھىتاۋە و مۇسلمان بوون!

نوعەيم بۆيە ئەۋەي بە من گوت، تا شەپى من لەسەر پىغەمبەرى خودا كەم

بكات و، لەنىۋان دوو بەلاۋ ئازار، ئەۋەي ھەلبىزارد كە ئىشى كەمتر دەبى، نە ئەۋ

زانى، نە من زانىم مالىكم پى پىشان دىدا بە كافرى تىي دەچم و، بە دىندارى لىنى

دىمە دەر!

بە تورپىي بەرھو مالى فاتمەي خوشكم و سەئىدى زاۋام پىكەۋتم، لە نىزىك

دەرگاي مالىكەيان، گويم لە دەنگى خەبىبابى كوپى ئەرمەت بوو قورشانى بۇ

دەخوئىندەۋە، زۆر بە توندى دام لە دەرگا و، ھاۋارم كرد بىكەنەۋە!

خەبىباب پەكسەر خۇي شارەۋە، سەئىد دەرگاي بۇ كىرمەۋە، چوۋمە زۆرۈر وتم:

'ئەۋ ۋرتە ۋرتە چى بوو؟'

فاتمە وتى: 'من گويم لە ھىچ نەبوو، من و سەئىد پىكەۋە دەۋاپىن و باسى

پۇژمان دەكرد.'

بەلام ئەم ۋەلامەي فاتمە بۇ من قابىلى قەبۇل نەبوو، وتم: 'بوۋى بە ئوزمنى

كىيانى خۇت و، بىروات بە ئىسلام ھىتاۋە؟' فاتمە كر و بىندىنگ و بىن ۋەلام، لىۋى

نەتروكاند و هیچی نەگوت! نەمجار پرووم كرده هەردووکیان وتم: 'وا بزانم خۆتان لە خشته بردمەو و موسلمان بوون؟ ئایینی باب و باپیرانتان واز لێهینا؟'

سەعید وتی: 'عومەر! ئەي نەگەر ئایینی تۆ راست نەبێ و، ئەو ئایینه تازە راست بێ، تۆ چی دەکەي؟'

من بەرگەي ئەو قسەم نەگرت، تا هێزم بوو زللەیهکی زلم لێدا، فاتمە هەستا من لە سەعید دوورخاتەو، لەویشم دا، خۆین بە سەر و چاویا هاتە خوارەو. فاتمە بە دەم خۆین سڕینەو و بە تورەیی وتی: 'بەلێ کاکە! من موسلمانم، چیت لە دەس دێ، درێغی مەکە!' منی جێهیشتم، رۆشت لە جیگاکی خۆی دانیشتم. هەرگیز فاتمە بەوجۆرە بەرانبەر ب هەمن نەوستانبوو، دەمبینی خۆین بە سەر و چاویا دەهاتە خوار، دڵم بۆ فاتمە زۆر سووتا، پێش ئەوێ قسە بکەم، چاوم بەو لاپەرەیه کەوت کە لە منیان شاردبوویەو، وتم: 'ئێو ئەمەتان دەخویندەو؟ ئادەي بێمدری سەیری بکەم!'

فاتمە وتی: 'تۆ مۆفێکی پیسی، ئەم قورئانە نابێ دەستی مۆفی پیس بەریکەوێ، هەستە و پاک پاک خۆت بشۆرە.' ئەو یەکەم جار بوو کەوا هەست بە پەستی شیرک و زەلیلی موشریکەکان بکەم. ئەو فاتمەیهی کەوا هەرگیز بەرانبەر من پانەوستانبوو، ئێستە دەنگی بە سەر منا بەرز دەکات و بە من دەلێ: 'بەلێ کاکە! من موسلمانم، چیت لە دەس دێ، درێغی مەکە!' نایەلێت دەستم لە پەرە کاغەزێک بدم.

هەستام خۆم شۆشت، لاپەرەکەم لێ وەرگرت و خویندەو.

- قوربان! کام سوورەتەي تها نووسراوو؟ ئەو دەمانەي دەتخویندەو هەستت

چۆن بوو؟ چیت بە خۆت وت؟

- سوورەتی تاهاي تێدا بوو. هەر لە سەرەتاو، ئەگەر ئەو سوورەتەم دیبا، بەرمو

ئیسلام پایدەکێشام، بەلام ئیدی هەموو شتێک بە قەزا و قەدەرە، ئەو ئایەتەنەي لەسەر دڵم زۆر کاریگەر بوو، دەتگوت پاچە و خۆشەویسی هوبەل و لات لەسەر دڵم

هه لده کهنی و فره ی ددها و له جیگه یان خوشه ویسی خوی تاقانه نه نه خشینی، نه و خودایه ی که خاوه ن و دایینه ره، وهک گزنگی به یانی بوو؛ تاریکایی شه و پامالی و دونیا روشن بکاته وه. به لی، سه ره تای سووره تی تاهای تیا بوو، هه موو شتیک که من بیهوی تیدا هه بوو، نه و قورئانه له گهل پیغه مبه را قسه دهکا و بیرو باوه ری مرؤف وهک پولا قایم دهکا، باسی پیغه مبه ر موسا دهگی پته وه، وره ددهاته بهر نه وانه ی ده یانه وی دهست به کار بن. وام ده زانی من له جیگه ی موسام، به خوم وت؛ بو منیش دهست پی نه که م؟

- قوربان باسی نه وه م بو بکه که نه و ئایه تانه چیان به سه ر هیئای، له نیوان قسه کردن له تهک پیغه مبه ریکا و گیپانه وه ی باسی پیغه مبه ریکی ترا، هه ستت چون بوو؟

— ﴿ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ۝١﴾ طه ، نه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئیمه نه و قورئانه مان دانه به زاندوه تا تو تووشی خه م و په ژاره ببیت . ته ماشا بکه چ گفتوگو یه کی ئارام و دلنیا که ره وه یه! من خوم زمانپارام و باش له ره وانبیژی تیده گه م، ده زانم مه به ستی نه م ئایه ته نه وه یه که ئیمه بو یه بومان تاردووی، هه تا دلنیا و ئارخه یان و ئارام بیت. نه مجا تیگه شتم چون پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی به رابه ر نه و هه مووه ئیش و ئازارانه ی که دهران، نه ونه خوراکر و پشوو دریژ بوون. ئیمه جه ستی نه وانه مان ئازار ددها و وامان ده زانی به ئازاردانی جه ستیه یان، ده توانین له ئایین و بیرو پروای خو یان وه ریانبگی پینه وه و دل یان به دهست بپنینه وه. له راستیا، نه و دلانه له ئاسمانه وه تژی و پر کرابوون له موژده و مزگینی و ئیش و ئازار به قه د سه ره نینوکی کاری تی نه ده کردن، ئیمه وامان ده زانی نه گهر جه ستیه یان به دهست بپنین، دلپشهان به دهست دپنین، به لام دوا یی تیگه شتم نه و که سه ی گیان و دلی به دهست هیئراوه، سه د جار جه ستیه یی هی تو بیت، تازه تو ناتوانی تاقه سه جده یه کی پی به ی. پیغه مبه ر ﷺ پک وای کرد بوو، نه و دل و

دەروونی كۆيلە و ھەژارانى بە دەست ھېسابوو؛ ئەو كۆپلانىكى كە موسلمان بوون، خوا تاشراوھەكانى قورەپشيان لا بچووك بووبووبەو، ئاغاكانىشيان كە سەجدەيان بۇ ئەو خوا سووك و چرووكانە دەبرد، زۆر لە خوا تاشراوھەكان سووكوسەلىمتر بووبوون. من باسى خۇپراگرى و ئارخەيانىم كرد، ونبووى خۇم دۆزىەو، ئەو خودا تاشراوانە كە لە دار و بەرد تاشراوون، ئىمەيان بۇ ژيان جىھېشتبوو، ھەرچىيان بوئ بە ئىمەي بىكەن، ئىمەيش ھەرچىمان ويست بەوانى بىكەين، بەلام ئىستە دۆخەكە جۆرىكى ترە، خوايەكى پاستەقىنە و بەسۆز، وەك بىتەكان نىيە، ئەو خوايەكە ھەموو شتىكى دروست كىردوو، ئەو ئىمە كۆدەكاتەو و دەيەوئ تووشى ناپەحەتتى ئىش و ئازار نەبين. دەي كئى واز لەم خوا پاستەقىنە دەھىنى و پەنا دەباتە بەر خواي لە دار و بەرد داتاشراو؟

- ئەي دواتر چى قوربان؟

— دوايى ئايەتى ﴿إِلَّا نَذْكِرْهُ لِمَنْ يَخْتَرُ﴾ ھات. "ياد خەرەوئە بۇ ئەو كەسانەي كە لە لىپرسىنەوئەي پەرورەدگار دەرستەن." لىرە خراپە و وشكايى و بىھەستى شىركم بۇ دەرکەوت. سۆز و بەزەيىي ئىمانم بۇ دەرکەوت. بە قامچى لىماندەدان. بۇ ئەوئەي ناننى نىوچاوانى ئەوان ئىمە بىخوئەن، بە سەر وردە بەردى گەرم و داخى مەككە پالمان دەخستەن بۇ ئەوئەي پشتيان بسوتىنن، قورئانەكەش نافەرموئەي؛ ئەوان چيان بە ئىوئە كرد واپان لىبىكەنەو، نافەرموئەي؛ پالمان بخەن، بىانەرئەنن، لىياندەن، بەلكو دەفەرموئەي؛ (نَذْكِرْهُ) "يادخەرەو،" چەند ئامۇزگارەكى جوانە، چەند وشەيەكى پەر سۆز و ھەستە، چەند نەرمونىانە! ئەمە كارى لە پېشىنەي پېغەمبەر بوو. ئىمە وامان دەزانى ئەو لە بەر پۇست و دەسلەت وا دەكا، ويستمان بىكەين بە دەولەمەندترەن كەسى عەرەب، بۇ ئەوئەي واز لە بانگەوازەكەي بېئى. وامان دەزانى بۇ ژن وا دەكا، ويستمان جوانترەن و شىرىنترەن كچى عەرەبى پىي بەدەين، بەلام بەو مەرچەي واز بېئى. وامانزانى داواي

سەرۆكايەتى دەكا، ويستمەن بېكەينە سەرۆك، بەلام واز بېئى. وامانزانى داواي پەلە
و پاىە دەكا و باي ئاغايەتى لە سەريەتى، ويستمەن كليلى مالى خوداي بەدەينە
دەست، بەو مەرجهي دانيشى و واز بېئى. دوايى بۆم دەرکەوت نەخپەر، ئىمە لە
كوي و ئەو لە كوي. ئەو تەنيا ئەركى سەرشانى جىبەجى دەكا، پاسپاردەيە و
پەيامى خۆي دەگەيەنيت، كليلى دلى كەسى بەدەست نىيە، ناتوانى سەربەخۆ
هيدايەتى خزمە نزيكەكانيشى بدات، ئەو تەنيا پىغەمبەرە. پىغەمبەر، پىغەمبەرى
ئەو كەسەيە كە كليلى ھەموو دلەكەنى بە دەستە، هيدايەتى ھەموو كەسىكى
بەدەستە.

- دوايى چى قوربان؟

- دوايى ئەم ئايەتەم خویندەو ﴿تَزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾ "قورئان لە
لايەن زاتىكەو دابەزىو كە زەوى دروست كەردووە و ئاسمانە بڵندەكانى
بەديھتەناو." ئا لىرە، بە تەواوى نەنگى و شورەيى شيركەم بۆ دەرکەوت، ھەياران!
ئىمە تا ئىستا چيمان پەرەستىو؟ بت! ئەمە جياوازيى نىوان دروستكەر و
دروستكراو، خۆمان بە پارەى خۆمان بەندە و كۆيلە دەكەين، دوايى پىيان دەليين:
"بتىكەمان بۆ دروست بکە با نوێژى بۆ بکەين و بپەرەستين." خوايەك كە بەندە و
كۆيلەكان دروستى بکەن، چتۆ خوايەكە؟ خواي پاستەقینە خاوەنى ھەموو شتىكە و
ھەموو شتىكى دروست كەردووە: ئەو زەويەى لەسەرى دەژين، ئەو ئاسمانەى بەبى
ستوون لەسەر سەرمان پراوەستاو: ئەمە جياوازيەكى نىوان خوايەكى ناتەوان و
خوداي توانايە، جياوازيى نىوان خوايەكى دروستكراو و خوايەكى دروستكەرە. بە
خویندەوئە ئەم ئايەتە، دەزانى ئەو ھەموو شتەى كە دەيبينى خواي ھەيە، ئەو
پارچە بەردانەى كە دەمانپەرەستن، لەو لاوازترن كە شتىكى زۆر سادەيش دروست
بکەن. ئيتەر چۆن ئەم دووانە ھەك يەك تەماشە بکەين و بپەرەستين؟ چۆن
دروستكەر و دروستكراو ھەك يەكن؟ چۆن ئەو دار و بەردەى ناوى خويان لى نراو

و که پرو لائن، وهک نهو خواجهن که دهفهرمووی: "من نامهوی توووشی ناخووشی و نارحهتی بیت؟"

- دواپی چی قوربان؟

- دواپی نایهتی ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ "دهسهلاتی خوای میهره‌بان زاله به سهر عرشا،" خوا پیئت دهفهرمووی که ئاسمانه‌کان و هر حوت چینی زهوی نهو دروستی کردوون، ناشفهرمووی: خوای خاوهن هیژ، خوای دهسهلاتدار، به لکو دهفهرمووی: "خوای میهره‌بان،" به لی میهره‌بان، هرچه‌ند تۆله دهسه‌نیته‌وه و تۆله سهندنه‌وهی به دهسته، هرچه‌ند نه‌خووشی و رزق و پۆزیی به دهسته، هرچه‌ند مردن به دهست نه‌وه، به سهر عرش، نهو عرشه دووره، له عرشه‌وه فرمانه‌کانی خوای میهره‌بان دیته خواره‌وه و جیبه‌جی ده‌کری، نهو عرشه دووره، به لام سۆزی خوا زۆر نزیکه، دهیه‌وی پیئت بفهرمووی: هرچه‌ند عرش دووره، به لام خوای عرش همیشه له‌لای تۆیه، ئاگای لیته، دهیه‌وی دلنیا‌ییت پییدا، نایه‌وی ترس بخاته دلته‌وه، دهیه‌وی لیی نزیک بیته‌وه، نایه‌وی لیی راکه‌ی، دهیه‌وی چهنده لیی دهترسی، له‌وه زیاتر خوشت بوئ!

- نه‌ی دواپی چی قوربان؟!

— دواپی نایهتی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ دیت، خوا دهفهرمووی: "هرچی له ئاسمانه‌کان و له‌سهر زهوی و له‌ژیر زهویدا هیه، هر هه‌مووی هی نه‌وه." پیئت دهفهرمووی: من ئاتاجی تۆ نیم، ده‌وله‌م‌ندم له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا تۆم ده‌وی، وه‌ره به‌لام، هرچی فریشته‌ی سهر ئاسمانه‌کانه هه‌ناسه هه‌لمژین و هه‌ناسه‌دانه‌وه‌ی هر هه‌موویان هر زی‌کرو یادی خواجه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا تۆی ده‌وی، ده‌یه‌وی هیدایه‌تت بدات و پپی راستت نیشان بدات، نه‌وه‌یش له‌ به‌ر خوشت نه‌ک له‌به‌ر خو‌ی. نه‌گه‌ر تۆ کافر بی، هیچ له‌ دهسه‌لاتی خوا که‌م ناکات؛ موسلمانیش بیت، هیچ له‌ دهسه‌لاتی خوا زیاد ناکات. که‌وابوو

دهوله مەنترینی دهوله مەنەکان، زەنگینی راستەقینە ئیمە ی هەژارو ئاتاجی دهوئ. خاوەن هیزی راستەقینە ئیمە ی لاواز و بیھیزی دهوئ. دروستەکه رو به دیهینەر، ئیمە ی دروستکراو و به دیهینراوی دهوئ. ئیتر چ شەرەفیک لەمە گەرەترە؟ چ سەروریهک نه وهنده سەرورە؟ چ میهره بانیک نه وهنده میهره بانه؟! - دوا ی نه وه چی قوربان؟

— دوا یی ئایه تی ﴿وَإِنْ تَجَهَّزْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ دیت، خوا ده فرموئ: ”به ئاشکرا قسه بکهیت (یان به نهیئ)، به راستی خوا هه موو شتیکی په نهان و له په نهانیش په نهانتر دهزانئ.“ به خویندنه وهی ئەم ئایه ته، بۆم پروو بوویه وه که ئەم ئایینه بۆچی وا پهری سه ندووه. پۆژیک پیاوی له ئەشکه وتی حیرانه وه دیتە خواره وه و، وهک ئاگر بکه ویتە گیانی پوش و په لاش، ئاوا که وته گیانی کوفره وه. نه وه خوایه کی هه یه که هه موو شتیکی دهزانئ و هیچی لی په نهان نابئ، ته ماشای نیو دل دهکا، هه ر دلێک خیر و چاکه ی تیابی به رهو لای پیغه مبه ره که ی که مه ندکیشی دهکا. ئیتر زانیم تۆرهمه^۱ و بنه ماله و نه سه ب هه چ پۆلکی نییه. هۆکاری نه وه م بۆ ده رکه وت که بۆچی بیلال زۆر زوو موسلمان ده بی و نه بوو جهه ل و عوتبه هه ر پاده کهن و زیاتر له خوا یاخی ده بن، ئەمه چیرۆکی دل و پروونا کابی ناو دل، نهک لاشه و جهسته یه ک که رهق و وشک وهک به رد و گله، ئەمه چیرۆکی پۆج و گیانه، نهک چیرۆکی بنه ماله و که سوکاری ئەم زهمانه. نه و کیشانه یه ی خوی میهره بان خه لکی پی ده کیشتی، هه مان کیشانه نییه که قورده ش خه لکی پی ده کیشتا. دوا ییش تیگه ی شتم که خوا ده فرموئ: ”هه موو شتیکی په نهان ده زانم.“ ئەمه هه ره شه نییه و ترساندنیک له ئارا نییه. هه رچه ند به پرواله ت وایه، به لام وا نییه، خوا نافر موئ، نه ی موحه ممه د لی م بترسه! من په نهانه کانیشته وهک شته ئاشکراکان ده زانم، نه خیرا ئەمه میهره بانیه، گفتوگۆیه که

مرؤف ئاسووده و دلنھا دهکا. خوا دهیهوئ بفهرمووئ! من وهک چۆن به
 ئاشکراکنت دهمانم و پشتیوانیت لی دهکهم، به ههمان شیوه نهینیهکانیشت دهزانم
 و پشتیوانتم، دلت رادهگرم و ئارخهیانته دهکهم، نهگهر نهو خه لکه له گوئیان
 کردی، به دهمتهوه هاتن، نهوا منیش زیاتر چالاکت دهکهم، نهگهریش به دهمتهوه
 نه هاتن و به گوئیان نه کردی، نهوا منیش دلنیاپیت پی ده به خشم و سه بوریت ددهم
 بو نه و دی ماندوو نه بی، خوا دهیهوئ بفهرمووئ! خه فته مه خو! ته نانه ته و ئیش
 و ئازارانه ی که به زمان باسیان ناکه ی، من پی دهزانم و دهرمانی دهکهم، دهزانم له
 دتهوه چهند خه فته بو نهو خه لکه دهخوی، دهزانم چی له ناو دلتا گوزهر دهکا:
 دنیاییت پی ده به خشم.

- ددی قوربان چیترا؟! -

— دواپی ئایه تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ م خویندهوه، خوا
 دهفرمووئ: ”زاتی الله خوداییکه، جگه له نهو هیچ کهس بو په رهستن نابی و نهوه
 ههره پیروزدکان ههر بو نهون.“ ئا لیږه بوو که بته زلهکانی قورهیش ههر ههموویان
 وه بهر گورزی خوا کهوتن و هیچ نرخیکیان له لای خه لکی بو نه مایه وه،
 خو شه ویسی خودای خاودن هیژ و دهسه لات و، خودایه کی دروینه ی له دارو بهرد
 تشارو له نیو هیچ دلکا کو نابه نه وه، کهس ناتوانی ئیمان به ههر دوو لا بیینی، به
 خۆم وت: ”تو ناتوانی خودای خه تتابی باوکت و، خوای موحه معد به یه که وه
 بهرستی، نه م کاره به هاو به شی و شه ریکایه تی هه لئاگری، خوا پیویستی به وه نییه
 هاو به شی بو بهر بهر بهر، نهو خوا به که، یه ک دانه به و یه کتاپه ره ستیی لی م دهوئ،
 خوا دهیهوئ جل و بهرگی پیسی شیرک و بهتپرستی له خۆم رامالم و خۆم خاوین
 و پاک که مه وه، چۆن له نیو یه ک دل تاریکایی و رو شنایی به یه که وه کو دهنه وه؟!
 کوفرو ئیمان له ناو یه ک دل؟! زور مه حاله، خوا یه ک خوا به و هیچ شه ریک و
 هاو له یکی قه بول نییه، به لام هوبه ل خوای دروینه ی قورهیشه کان شه ریکاتی قه بول

دهکا، پټی سادهیه یان هر نازانی که مهنات و لات و عوززا هاوبهشی خودایی نهون، بهلئې نه مه نیشانهی بیپهیزی و لاوازیی بتهکانی نیو مهککویه. خوی مهزنیش له نیمه داوا دهکات که له تهک خوشهویسیی نهوا، خوشهویسی هیچ شتیکی تر کو نهکریتهوه، جگه له نهو هیچ کهسیک و هیچ شتی به خوا نهزانین.

- نهی قوربان دواتر چی پرووی دا؟!

- دواتر ثایه تی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ م خویندهوه، خوا دهفرمووی: "ئاخو بهسهرهاتی موسات بو هاتوه؟" نه م ثایه ته کوپچکهو دل و گیانت بهردولای خوی رادهکیشی، خوی دهزانی باسی موسات نه بیستووه، تو هیچ کاتی چاوت به موسا نهکوتوه، بهلام نهوه نهدهبیکه خودای مهزن به کاری دهیئی، خو نهگه ر خوا بیفرموویا: کوئ بگره له بهسهرهاتی موسا، تو نایزانی با بوئ بگریمهوه، نهوه تهواو راست بوو. خو نهگه ر بیفرموویا: تو بهسهرهاتی موسا نازانی، دهی کوئ بگره با بوئ بلیم، دیسان نهوهیش هر راست دهبوو، بهلام خودا زور به سوز و میهرهانی و نهدهبهوه پرسیار دهکا و پټی دهفرمووی: "ثایا بهسهرهاتی موسات بو هاتوه؟" منیش له بهر نهوهی ههتا نهو کاته باسی موسام نه بیستبوو، زور حزم دهکرد زوو پټی بگه م و بیخوینمهوه، تا بزنام بهسهرهاتی موسا چی بوو؟ پاشان با بزنام بوچی خوا لیږه ته نیا ناوی موسا دهبا؟ خالی هاوبهشی عومره و موسا چییه؟

بوچی وام ههست دهکرد خالیکی هاوبهشمان هیه؟!

- نهی دواپی چی قوربان؟

- دواپی ثایه تی ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَشِيرٍ أَوْ نَذِيرٍ﴾ م خویندهوه، خوا دهفرمووی: "نهو کاته که موسا ئاگریکی دی و، به مال و خیزانه کهی گوت، لیږه مه جولین، من ئاگریکم به دی کرد، به شکوو لهوی چلوسکیکتان بو بهینم، یان هر لهوی کهسیکم بو شارهزایی دهسکهوی." بهلئې، نه مه خالی هاوبهشی نیوان عومره و موسا بوو، هردوو بو

شىتېك دەگەراين لە دونيادا كەلكى لىن وەرەگىرىن، بەلام شىتېك بەدواي نېمەدا دەگەرا
 كە لە ئاخىرەت و پەسلان^۱ بە كەلكمان بېت، موسا لەو سارا چۆلەدا بۆ ئاگرېك
 دەگەرا و بەرمو ئاگرېك دەپۇيشت، بەلام بە نوورەو هاتەو. مومەر بۆ كوشتنى
 پېغەمبەر دەگەرا، وەك ئاگرەكە، بەلام بە نوورى ئيمانەو كەراپەو. هەردوو بۆ ئاگر
 دەگەراين، بە نوورەو گەراينەو.

- دواتر چى پرووى دا قوربان كيان ؟

- دوايى ئەو ئايەتەم خویندەو كە دەفەرمووى ﴿فَلَمَّا أَنهَا تُدِىَ يَمُوسَىٰ ۖ إِنَّي
 أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ﴾ ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ خ—وا
 دەفەرمووى: ” ئەو كاتەى گەيشتە ئاگر بانگى لىكرا: ’ئەى موسا ! من، منم
 پەرورەندەى تۆ، پىلاوكانت داکەنە، تۆ وای لەناو شىوى پىروۆزى ”تووا“دا. هەر
 خۆم تۆم دەستىشان كرد، دەى گوئى لە پراسپىرىم بگرە.“

تۆ تەماشى ئەو كوفتارە چەن شىرىنە! من خۆم تۆم هەلبژاردوو! لەنىو هەزاران و
 زياتر مرووفى سەر ئەم زەویە، خودا موساى هەلبژارد و داوا لە موسا دەكا كە گوئى
 لە سرووش و وەحى بگرئ! ئا لەو كاتە، هەستىكى وا منى داگرت، وام دەزانى
 خوداى گەرە داوا لە من دەكا گوئى بۆ بگرم، نەك لە موسا. خوداى گەرە منىشى
 هەلبژاردوو بۆ ئەوئەى ئيمان بەيئەم، لەناو ئەو هەموو خەلكەى شارى مەككە و پىا
 ماقولانى دارونەدو، منى دەستىشان كردوو، وەك چۆن موساى لە مەدىنەو
 هینايە شىوى تووا، بۆ ئەوئەى گوئى لە سرووش بگرئ! ئاوا منىشى هینايە ماله
 خوشكم تا ئيمانى پىن بەيئەم. ئەو پەكەم چىزى ئيمان بوو كە من چەشتم، بەلام
 هېشتاش مۇسلمان نەبوو، وەك چۆن موسا پەكەم تامى پېغەمبەرايەتى لە تووادا
 چەشت و هېشتا ئالای پېغەمبەرايەتىشى هەلنەگرتبوو، ئەو چىزى هەلبژاردن بوو،
 ئەوئەى منى هەلبژاردوو پىاوماقولىكى قورەيشى نېمە تا بېگارىكم پىن بكا، ئەو

^۱ پەسلان: پۇزى زەندووونەو

خوايه، خودای مەزن ھەلپژاردم بۆ ئەو ھى كارى قىامەتيم پيا بدا. ھەر ئا لە ويا
برپارم دا ھەچ كارىكم بۆ ديارى بكا، بى دوودلى يەكسەر بىكەم. دوايى زانيم ئەو
پياوھى كە من بۆ كوشتنى دەگەرپم، ئەو دەستە و دوعايە و، لە خوا داوا دەكا كە
ھىدايەتى من بدا.

- ئەى گەورەم دواتر چى پرووى دا؟!

— دواتر ئايەتى ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ —
خویندەو، خوا دەفەرمووی: "ئەمن خودام، جگە لە من خواى تر نىيە. سا تۆ ھەر
من بپەرستە و نوێژىش بکە، تا وە بىر خۆتم خەیتەو."

پیش كەمىك خواى گەورە زۆر بە پاشكاوى بۆى باس كردين كە ئەو خوايه،
بە دىھىنەرەى گشت شتىكە، دەسەلاتدار و بەھىزە، خەلك دەمرىنى، خەلك دەژىينى،
ئەمانە ھەمووى باوەر بوو، داواى ھىچ كارىكى نەكرد، ئەوا ئىستا پىمان دەفەرمووی:
باوەر ھىنان بەبى تىكۆشان و كارنەكردن سوودى نىيە. ئەو دەيەوى نوێژى بۆ
بکەين، ئەو دەيەوى تەنيا سەجدە بۆ ئەو ببەين، نەك بۆ بت و دار و بەردى
تاشراو. تەنانەت ئەو پازى نابى سەجدە بۆ پىغەمبەران و فرىشتەكانىش ببرى، ئەو
دەيەوى پروو لە مالهەى بکەين و نوێژ دابەسەين و بلىين: اللہ اکبر، ھەموو دونيا
پشت گوئى بخەين، ئەو لە ھەموو شتى گەورەترە: گەورەترە لەو شتانەى كە تۆ
لەيان دەترسى، لەو كەسانەى خۆشت دەوین، لە نەخۆشى، لە لەشساغى، لە خەم،
لە خەفەت، لە دارايى. گوفتارى ھىندە شىرينە، دلت پيش زمانت قسەكانى
دەخوینىتەو، پركوعى بۆ دەبەى بۆ ئەو ھى بەرز بىتەو، سەجدەى بۆ دەبەى بۆ
ئەو ھى ببى بە خاوەن پەز و پلە و پایە. بەلى، بەندايەتیکردن بۆ خودا، ئەو
ئازادى ھەرە گەورە و راستەقىنە، بەندايەتیکردن بۆ غەبرى خودا، كۆيلایەتى و
خۆگچەكەكردن و سەرشۆپە، بەندايەتى كردن بۆ غەبرى خودا، مەرج نىيە تەنيا
وەك بتپەرستى بى: گوپراپەلىي زالم، گوپگرتن لە ئارەزوو و ھەوەس، گوپنەدانە

كارى چاكە. ئەمانە و سەدانى ترى ۋەك ئەمانە. ھەمووى بەندايە تىكردنە بۇ غەيرى خوا.

- ئەي دىۋاي ئەۋە چى. ئەي گەۋرەم؟!

- دىۋايى شايتى ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۖ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ﴾ م خويندەۋە. خوا دەفرمىۋى: "پۇزى سەلا ھا لە پىدا". مەن دەمەۋى ئەۋ پۇزىمە جارى ئاشكرا نەبى و بېشارمەۋە. بۇيەش دىت بۇ ئەۋدى ھەركەسى بە گۆيرەى كردارى خۇى لە دونيادا پاداشتى بدىتەۋە. دەي ئاگادار بە. كەسى كە خۇى باۋدېرى بە قىامەت نىيە و شوپىن ئارەزووبازىي خۇى كەۋتەۋە. پىت لى نەگرى لە باۋدېرىنان بە پۇزى قىامەت: تۆش بەۋ ھۆيەۋە بە ھىلاكا بچى."

بەلى قىامەت ھەيە. حىساب و كىتاب ھەيە، كىشانە و ترازوو، دەفتەر و نووسراۋ. ئاشكرا بوونى نەيتى. ھەموو ئەندامەكان دىنە زمان. ئەم دونىايە تەنيا ئەزمۇنە. ھەۋلدىنىكى زۆر كەم بۇ مانەۋىيەكى ھەتاهەتايى لە بەھەشتا يا لە ئاگر. ئىسكى پىۋاۋ ۋەك جارى جارەن چاك دەبىتەۋە. گۆشتى پزىو و پلىشاۋ ھەمووى ۋەك جارى جارەن خۇش دەبىتەۋە. ئىمە ۋامان دەزانى چەرخ و خولى پۇزگار كارىگەرىي ھەيە و زىندووبوون و مراندن ئەۋ دەيكا. بەلام ۋا نىيە. ئەۋ چەرخ و خولەش ۋەك ھەموو شتى تر ھەر سەبەبە و دەستكردى داھىنەرى ھەرە گەۋرەيە. ئەم چەرخ و خولەش ھەر تاقى كردنەۋەيەكە و بەس'. دىۋايى زانىم كە ئەۋ مۇسلمانانە چۇن بەرگەي ئەۋ ھەموۋە ئىش و ئازار و ژانەيان گرتوۋە كە بە دەست ئىمەمانان توۋشى

^۱ ھا لە پىدا، ئەۋمەتا بەپۇۋە

^۲ مامۇستا ھەزار لە خەيىامى ھەزارانەدا دەفرمىۋى!

"مەيزانە جىپھان بە ئارەزوۋى تۇ دەگەپى ئەم چەرخ و خولەي ھەمووى بە فوۋى تۇ دەگەپى مەيزانە كە سەد سالى ژىپاي پاشان چى مەرگىنكە لەسەر پىنگە. لە دوى تۇ دەگەپى."

هاتبوون. خودای مه زن پیش نه وهی ههنگاوی نه وانه توند و تۆل بکا، دلی نه وانی توند و تۆل کردبوو. نه ها خوا ده فهرمووی؛ "نه و ثاره زووبازهی که خوی برپای به قیامت نییه، ریت لی نه کری!" خوی گه وره پیغه مبه ر و موسلمانانی ناگادار ده کرده وه له وهی که نیغه مانان بتوانین پریان لی بگرین، دلی ده دانه وه. نا له بهر نه وه نیغه هه رچه ند به هیژ بووین، هه ر دۆراین؛ نه وانیش هه رچه ند ژماره یان که م بوو و لاواز بوون، به لام هه ر سه رکه وتن.

- نه ی قوربان پاش نه مه چیت فهرموو؟

- وتم؛ نه وه قوره یش له م قورئانه هه لدین؟ نا موحه مبه دم پی نیشان بدن.

- دواپی چی قه وما؟

- که خه بباب گوئی له م قسه یه بوو، خوی ئاشکرا کرد و هاته دهر و پیی وتم؛ "عومهر مزگینم بده ری، هیوام وایه نه و دۆعایه ی که پیغه مبه ر ﷺ شه وی پینج شه مبه کردی، بۆ تۆ گیرا بووبی، پیغه مبه ر ﷺ دۆعای کردو فهرمووی؛ 'خوایه به موسلمان بوونی یه کیک له م دووانه؛ عومهری کوپی خه تتاب یان عومری کوپی هیشام، ئایینی ئیسلام به هیژ بکه.' نه وه دووهم جار بوو نه و قسه یه بیسم."

- نه ی قوربان دواپی چیت کرد؟

پۆشتم بۆ مالی نه رقه م. هه مزه و ته لحه له بهر دهرگا راوه ستابوون. هه مزه سی پۆژ بوو موسلمان بووبوو، نه و خه لکانه ی که له وی بوون، منیان بینی و هه مزه نه بیی هه موویان ترسان، نه و پیاویکی زۆر بویر و دلیر بوو، که خه لکه که ی بینی ئاوا ترسان وتی؛ "به لی! نه مه عومره، نه گهر خوا چاکه ی عومهری بو، نه وه موسلمان ده بی، نه گهر نا زۆر به ئاسانی له کۆل خۆمانی ده که ی نه وه."

دام له دهرگا، پیغه مبه ر ﷺ خوی دهرگا که ی بۆ کرده وه، یه خه ی گرتم، زۆر به توندی به ره و لای خوی راپیکیشام، فهرمووی؛ "خوایه! هیدایه تی عومهری کوپی خه تتاب به دی، خوایه به موسلمان بوونی عومهر ئایینی ئیسلام به هیژ بکه ی!"

”جه میل به ینی خۆمان بئ، ده زانی من موسلمان بووم؟“ سوپند به خوا بهک وشه ی له دهم نه هاته دهر، په کسه ر پای کرد و، منیش به دوايا، پړشت هو دارونه دوه، پر به دهمی خوی قیراندی و هاواری کرد؛ ”کوره خه لکینه! عومهری کوپی خه تباب وازی له دین هیناوه.“

منیش وتم: کوره وه لّلا درؤ ده که ی، موسلمان بووم.

- نه ی قوربان تا له و ساته دا خه لک چیان کرد؟

- هه موویان هاتن له منیان دها و منیش له وانم دها. خاله ئه بوو جهلم هات و

وتی: ”هو خه لکینه! ئاگادار بن، عومهر له ژیر ئه مانی منایه و، نابئی که س لییبدا!“

ئیترازیان لی هینام.

- نه ی قوربان پیت خوش بوو ئه بوو جهلم ئه مانی دای؟

- کوره نه وه لّلا پیم خوش نه بوو. پیم ناخوش بوو موسلمانان کان لییان بدرئ و من

لیم نه درئ.

- نه ی قوربان چیت کرد؟

- پړشتم بۆلای خاله ئه بوو جهلم، له په نای که عبدا دانیشتبوو، وتم: ”خاله!

گویت لیمه؟“ وتی: ”گویم لیته!“

وتم: من نامه وی له ژیر په نای تۆدا هم!

وتی: وامه که!

وتم: وه لّلا وا ده که م، ئه و په نادانه م ناوی!

وتی: که یفی خۆته!

ئیترا به رده وام لیم دها و له خه لکم دها، تا به ته واوی موسلمان بوونم دهنگی

دایه وه و هه موو خه لک زانییان.

- نه ی قوربان باسی کۆچکردنی خۆتم هو به که له مه که وه هو مه دینه، وام

بیستوهه جکه له تۆ، که س به ئاشکرا کۆچی نه کردوه!

- كەس بە ئاشكرا كۆچى كىردۈۋە يان نا، ئەۋە خوا دەزانى. ھەركەسە بە گۆيىدى زىۋى خۇى ھەلسۈكەۋت دەكا. مەرج نىيە ھەر كەس بە ئاشكرا كۆچى كىردى. ئەۋ كەسە باشتىر بى كە بە نەينى كۆچى كىردۈۋە. خۇ پىنەمبەر ﷺ و ئەۋۋ بەكر بە نەينى كۆچىان كىرد. دەى ئەۋان لە كۆنى من. لە كۆى؟

- دەى قورىان باسى كۆچەكەم بۇ بكا!

- ئەۋ پۇزەى بىرىارى كۆچكىردىم دا، شىشىرەكەم كىردە ملىم. كەۋانەكەم كىردە شام. چەند تىرىكەم بە شىت كىرت و بەرمو لای كەعبە پۇشتم. دەۋرۋەرى كەعبە لەگەز خەلكدا جەمەى دەھات، ھەۋت جار بە دەۋرى كەعبەدا سوۋپامەۋە و تەۋافم كىرد. لە مەقامى ھەزەرەتى ئىبراھىمىشا دوو پىكات نوپۇم كىرد. دۋاىى بە دەنگى بەرز بانگى خەلكەكەم كىرد و وتم: "دەك ئىسكىتان خۋاتەۋە! ھەر كەس دەپەۋى دايكى پۇلەپۇى بۇ بكا. ھەركى دەپەۋى مىدالەكەى ھەتىۋ بىى، ھەر كەس دەپەۋى ژنى بىۋىژن بكاۋى: با بىتە پىشت ئەۋ دۇلەۋە، من كۆچ دەكەم بۇ مەدىنە، كى خۇى بە پىۋ دەزانى بىت بەرم پى بگرى."

- ئەى قورىان كەس ھات؟

- كۆرە نەۋدلا ھەدىان چىيە.

- ئەى قورىان بە تەنىا بەرمو مەدىنە پۇشتى يان ھارپىت بوو؟

- ھارپىم ھەبوو.

- كى بوو قورىان؟

- من و ھەپپاشى كۆرى پەپپە و ھىشامى كۆرى عاص پىككەۋتىنمان كىردىۋو كە لە پىشت بەرزايىپەكانى مەككەۋە بەك بگرىن و كۆچ بەكەن. ۋا پىككەۋتىن كە ھەركەسى بەپانى لەۋى نەبوو، ئەۋە پانى گىراۋە و با ئەۋانى تر بىرۇن. من و ھەپپاش نامادە بوۋىن، بەلام ھىشام گىرى كىردىۋو، نەتر نىمە بەرمو مەدىنە پۇشتىن. - ئەى قورىان ھەپپاش بۇچى دۋاى ئەۋەى گەشتە مەدىنە گەپايەۋە بۇ مەككە؟

- كاتى گەشتىنە مەدينە، لاي خېلى بەنى عەمر لە قوبالاماندا، خالە ئەبوو جەهل و خالە حارسم هاتن بۆلای عەيياش، عەيياش لە دايكەووە برايان بوو، پيغەمبەريش هيشتا كۆچى نەكردبوو ھەر لە مەككە بوو. ئەبوو جەهل و حارس بە هيشاميان وت: "دايكمەن سوپى خواردووە شانە ئەكا بە سەريا تا تۆ نەبينتەووە. لە بەر خۆرەتاو دانىشتوووە و دەلى: 'ناچمە بەر سيبەر تا عەيياش نەيەتەووە.' " ئيتەر عەيياش دلى بۆ دايكى سووتاو گەرايەووە بۆ مەككە.

- ئەى تۆ چيت كرد قوربان؟

- بە عەيياشم وت: "كۆرە عەيياش! بە خوا ئەوانە دەيانەوئ لە خشتەت بەرن، بە خوا ئەگەر سپى بداتە سەرى دايكت ناچار دەبى شانەى بكا، ئەگەر گەرما تىنى بۆ بىنى، بىدەنگ پرا دەكاتە بەر سيبەر."

- ئەى عەيياش چى كرد؟

- عەيياش بە منى وت: "قەيناكە لەگەليان دەچمەووە، با دايكم هېور بىتەووە و منىش ھەنى سەرۆت و سامانم ھەيە دەيھيئم و ديئمەووە."

- ئەى تۆ چيت پى وت قوربان؟

- وتم: "كۆرە بە خوا تۆ دەزانى من يەكيكم لە دەولەمەنەكانى قورەيش، نيوەى سامانەكەم بۆ تۆ، بەلام نەچيتەووە."

- ئەى قوربان قەبولى كرد؟

- نە، پازى نەبوو.

- ئەى دوايى چيت كرد؟

- عەيياش لەسەر پۆشتنەووە سوور بوو، منىش وشتريكى چاكم ھەبوو، دام بە عەيياش وتم: "با ئەم وشتەرەت پى بى، وشتريكى خيرا و گوپرايەلە، ئەگەر ھەستەت كرد فيلت لى دەكەن بۆى دەرچەو خۆت نەجات بدە."

- ئەى دوايى چى پرووى دا؟

- عەيياش لە گەلپان پوشتەو، لە پێگەدا ئەبوو جەهل پتەوتبو؛ "برا! وشترەكەم زۆر مانوە بۆ لە پاشكۆی خۆتەو سوارم ناكەي؟" عەيياش وتبوی: "باشە."
 عەيياش وشترەكەي یخ^١ دابوو، هەر كە وشترەكە یخی خواردبوو، بە هەردووکیانەو شالەویان بردبوو سەر عەيياش و دەست و پێیان بەستبوو، هەردیانەو بۆ مەكە و بەناو خەلكدا گەرانديان وتیان: "كۆرە خەلكینە! ئەو ئیمە برا بیخەقلەكەي خۆمان ئاوا كرت و هیئامانەو، ئیوەیش برۆن كە سوكارە بیخەقلەكانی خۆتان بێننەو."
 - ئەي قوربان تۆ چۆنت زانی ئەبوو جەهل و حارس دەیانەوی فیل لە عەيياش بكەن؟

- كۆری خۆم! هەركەس هەر ئەو شتە بێنی كە بە چاوی سەر دەبینرێن، ئەو ئەو كەسە كۆیە. من بە درێژایی ژیانم فیلە لە كەس نەكردوو، نەیشمەشتو هێچ كەسێ فیلە لێ بكات، بۆیە قسەي ئەبوو جەهل و حارس كاری لە من نەكرد، باش دەمزانی ئەگەر گەرانەو عەيياش بۆ مەكە خێردار بووایە، ئەبوو جەهل نەدەهات بە دوايا. ئەبوو جەهل خالی من بوو؛ باش دەمناسی، تەنیا بۆ ئەو هاتبوو بەر بە ئیسلام بوونی بگرت، ئەبوو جەهل فیلەو بوو، هەتا مردنیش هەروابوو.

- ئەي قوربان ئەگەر ئەبوو جەهل و حارس راستیان بكردایە، ئەو ئەو كاتە چۆن دەبوو؟

- گۆی بگرە پۆلە! بزانە چیت پێ دەلیم: سویند بە خوا! ئەگەر باش باشێك بزمانیاپە راست دەكەن، پای خۆم نەدەگۆری، گۆپراپەلێی خودای مەزن لە سەروو گۆپراپەلێی هەموو كەسێكەو، ئەو كەسە دایك پێ یا باوك یان هەر كەسێكی تر، ئەگەر خەتتایی باوكی من بەو جۆرە سوپنی خواردبە، ئەو سویندەم بە ئەززا دەدا و دەمشكاند و بە گۆیم نەدەكرد و بەرەو مەكە نەدەگەرامەو. ئیمە قورشان فیری كردوین مافی خودا لە سەروو هەموو مافیكەو، پازیبوونی خودا پێش، پازیبوونی

^١ یخ: خەواندنی و شتر، دانێشاندنی و شتر

هموو که سیکه، نه مه ییش به کم چار نه بوو که موسلمانیک له نیوان نایین و
گوپراهه لیبی دایک و باوکیکی کافردا سه ریشک بکری.

- نه ی جاری به کم کن بوو؟ چوون بوو؟

- جاری به کم سه عدی کوری نه بوو وه قاس بوو، چیرۆکه که ناوا بو: "سه عد
به کییک بوو له و که سانه ی هر له سه ره تای هاتنی نیسلامدا بهرپای هینا. پنخ
نه و دی نوێز له سه ر موسلمانان فهرز بکری. ته مه نی حه فده سال بوو. نه بوو به کر
پیتی وت موسلمان ببی و، نه ویش داواکه ی په سه ند کرد. دایکی سه عد نا پازی بوو.
سه عد له ته ک دایکیدا زۆر زۆر میهره بان بوو. زۆر گوپراهه لی دایکی بوو. دایکی
وتی: "نه گهر موسلمان بی و، پاشکه ز نه بیه وه، نه وا نه نان ده خوم نه ناو." سه عد
وتی: "دایکه گوئ بگره! سویتند به خودا! نه گهر هزار گیانت تیایی. دانه دانه
هه موری دهرچی، واز له م ثایینه ناهینم." پاش نه و دی دایکی ئومیدبپاو بوو. دهستی
کردوه به خواردن و خواردنه وه. خوی گهره ییش نه م ثایه ته ی ناردده خوارخووه:

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي لُتْيَا

مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

لقمان: ١٥ واته: "نه گهر (باوک و دایکت) نه و به پری هه ولیان دا له گه لت. بو

نه و دی شتی بکهیت به هاو به شی من که هیچ زانیاری به کت پنی نییه. نه وه
گوپراهه لیبیان مه که. به لام له دنیا دا زۆر به چاکی هاو پیه تیپان بکه و شوین پهنکای
که سیک بکه وه که به دلسۆزی گهراوه ته وه بو لای من. (له دوا پۆژدا) گهرا نه وه تان
ته نها بو لای منه: نینجا هه والتان ده ده من به و کرده وانه ی که کردوتانه."

- نه ی قوربان بۆچی به عه ییاشت وت: "نه و دی سامانم بو تو بن؟! " بو ته نها

نامۆزگار بهت نه کرد؟

- نامۆزگار بهردنیش چا که و سه ده قه به. به لام کره نه وه ی بهر و باوه پری بهراهه کی

هاو نایینم به نه و دی سامانه کم. نه ک هه ر زهره ر نه بوو. به لکو قازانجیکی گهره ییش

بوو. پۇلە نەتبىستوۋە: "چىلگى دەستە مالى دۇنيا." سامان ژيان پىش دەخا، بەلام ژيان نىيە. جا بېشزانە جىياۋزى زۆرە لەننىۋان ئەۋەى تۆ خاۋەنى سامان بىى لەگەل ئەۋەدا كە سامان خاۋەنى تۆ بىى، سەرۋەت و سامان خىزمەتكارىكى باشە، بەلام كەۋرە و ئاغايەكى تا بلىئى خراپە، خۋاى كەۋرە سەرۋەت و سامانى بۆ خىزمەتكارى دانائە، نەكەى ھەرگىز سەرۋەت و سامان بىكەى بە كەۋرەى خۇت.

— بە خوا قۇربان ئەم ئامۇزگارپە زۆر بەسۋودە، ئەگەر ھەموو كەس ۋەك تۆ سەيرى سەرۋەت و سامانىان بىكرداپە، ھەموو كەس خۇشەخت و ئارام و ئاسۋودە دەبوو.

— پۇلە ئەم ھەموۋە خەلكە، ھەرچەند بە لەش و لار زۆربەيان لە يەك دەچن، بەلام لە ژىرى و ئاۋەزا كەمتر لە يەك دەچن، ئايىن و كاروبار و بۆچون و كەردەمەيان زۆر لە يەكتر جىياۋازە.

— بە خوا! قۇربان، مەن ۋا دەزانم كە خۋاى كەۋرە ھەق و پاستىگۈبى بە تەۋاۋى خىستۋتە سەر دىل و زىمانت، قۇربان ئەۋ خەلكە بۆچى لە يەك ناچن و ئاۋا لە يەكتر جىياۋازن؟

— ئەۋە پەيۋەندىبى بە مىزاج و دروستبۋونى خەلكى ھەيە.

— چۆن چۆن قۇربان بۆم پۋونكەۋە؟

— خۇداى مەزن باۋكە ئادەمى لە مەشتى گلى زەۋى بەدېھىئا، ئەۋ مەشتە گلە گلى ھەموو شۋېنكى تىبابو، نەۋەى ئادەم ۋەكۋو گلى، سوور و سېى و پەش و بۆر و... بېس و پاك و ۋىشك و نەرم و... ئاۋا ھەمە جۆرەى تىبابە.

— ئەۋە لەبەر ئائەمەيە تۆ و ئەبوو بەكر لە ئېماندا ۋەكۋو يەكن، بەلام مىزاج و تەبىئەتتان لېك جىياۋازە؟

— تۆ ھەر باسى ئەبوو بەكر مەھىنە ناۋ، ئەبوو بەكر نە لە ئېمان نە لە مىزاج ۋەك كەس نىيە، ئېمانى ئەۋ ۋەكۋو پۇلا و بىگرە لە پۇلايش پەقتەر و بەھىزترە، ئەۋ دلەشى ھېندە نەرمە ۋەكۋو دايكىكى بەسۆزە.

- قوربان مه به ستت نه ویه له یه ک کلن. به لام وهک چوڼ نهو مشته کله. کلی هموو جینگایه کی زهوی تیا بوو. نیویش ناوا ته بیعت و میزاجتان لیکتر جیاوازه؟
- به لئ... به لئ. من وا ددزانه نهو کلی کیلگه ی بهرکه وتووه. منو ددپوښی. به خشنده یه، گزوگیا زور جوان سهوز دهکا، کلیکی نه رمونیانه، کیلانیسی زور ناسانه. وا ددزانه منیش له کلی چیاکانم. کلی چیا به خشنده یه، گیا سهوز دهکا. به لام ږقه، من و نه بوو بهر ناوهاین، نهو زور نه رمه، منیش ږقم، هموو خه لکی. ته نانهت پیغه مبه رانیس و دکوو یه ک نین، جیاوازیان تیدا هیه.

- قوربان پیغه مبه رکانیش؟!

- با پیت بلیم: نموونه یه کت بو دینم تا جوان له من تیښگیت و حالی بیی.

- ددی زوو قوربان له شم همووی کردووه به گوئ.

- ږوژی به در له دواي نه ودی شه ږ کوټایی پښهات، خودای مه زن سهرکه وتنی به ئیمه به خشیبوو، کوټه لیکي زورمان به دیل و یه خسر گرتبوو، پیغه مبه ریش ﷺ هیچ دهقیکی قورثانی له لا نه بوو، چوڼ مامه له ته ک دیل و یه خسر بکا، بویه ږاوږی پیکردین، فهرمووی: "چی بکه یڼ؟" نه بوو بهر وتی: "قوربان! نهو دیلانه هموویان عه شیردت و خزم و که سووکاری خوټن، ده ست پیڅخه ر به، داواي ته و به یان لی بکه، به لکو په شیمان ببڼه وه و ته و به بکه ن و، خودای مه زن لیان خوښی. منیش وتم: "نه خیر قوربان! نه وانه گشتیان کافرن، تو یان له شاری مه که ددرکرد، پښان وتی: 'دروژنی!' با له گه ردنیان بده یڼ، هره هموویان بتو پښین!"

پیغه مبه ر ﷺ به بی نه ودی یه ک وشه بهر مووی، هه ستا ته شریفی برده نهو خنوده ته که ی، خه لکی هوونه دوو بهر وه، بهر به کیان ده یانگوت: "پیغه مبه ر به قسه ی نه بوو بهر دهکات، بهر که پتر ده یانوت: "به قسه ی عومه ر دهکا..." دواپی ته شریفی هاته دهر فهرمووی: "خودای مه زن دلی هه ندی که س وا نه رم دهکا له نه رمیش نه رمتره، دلی هه ندی که سپش وا توند دهکا له بهر دیش توندتره، نه ی

نه بوو به کړ تڼا پټک وه کوو ئیبراهیم وای، (خودا باسی ئیبراهیم دهکا که)
 دهیفرموو: ﴿فَمَنْ يَتَعِنِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ۳۶ واته:
 'سا هرکه سی شوینی من کهوت، نهوه نهو کهسه له خوځمه، هرکه سیکیشر لیم
 یاخی بوو، نهوسا نه تو خه تا به خش و دلوقانی.' وهک عیسا وای (خودا باسی
 عیسا دهکا که دهیفرموو): ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْمَرْبُورُ
 لِحُكْمِكَ﴾ العائدة: ۱۱۸ واته: 'که ر بته وی ئازاریان دهی: بهندهی خوئن، که ر
 بشته وی لیان خوشبی خوت دهزانی و هر بو خوتی که دهسته لاتت به دهسته و
 له کارزانی.'

عومهریش پټک وه کوو نوحه (خوا دهفرموو) نوح دهیفرموو: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى
 الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح: ۲۶ واته: 'خوايه! له م سهر هرده نهو کهسانه ی تو
 ناناسن. جووقه واریان' لی مهیلله. 'وه کوو موسای (خودا باسی موسا دهکا که)
 دهیفرموو: ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾
 یونس: ۸۸ واته: 'خودای گوره! مالیان لی تهرت و توونا که، دلیان پتر پمق و
 رمش که. با هرگیز باوه نه هیئن: هه تا جه زره به ی زور به ژان به چاوی خوین
 ده بینن.' "کورم! ئیستا که دهزانی ئیمان چون خه لکی وهک برا لی دهکات و کویان
 دهکا؟ بهلام ته بیعت و میزاج له یه کتری جیایان دهکا؟!

- به لی قوربان! نهوه بویه نهو خه لکیه هرچهن بیروباوه پریان له مهر خودا وهک
 یه کتر بی. بهلام هیشتا له راوېوچونی ئایینی وه کوو یهک نین؟

- به لی راسته، بهلام ته نیا له ئاییندا ناوا نییه، له کاروباری دونیاشدا هر
 ئاوايه. تاقیکه وه، هرې بولای ده- پانزه پیاو، دانه دانه پیمان بلی: "ژنه کم زور
 ده بولینی و بهر سهرمدا هاوار دهکا و قسه دهکا،" بزانه لهو پانزه کهسه، چهند پای

جىياوازى گىر دەبى؟ ئا ئەۋ كاتە باش دەزانى ئەۋ خەلكانە لە چەند جۆرە گل دروست بوون. يەكيان ئىژى، "خەتاي خۆتە، ئەۋەندە نازت پىداۋە سواری ملت بوۋە، ئەگەر ھەر لە يەكەم جارىدا چاۋت لى سوور بەكردايە، نەيدەۋپرا ئاۋا بكا" جا بزانە! ئا ئەم كەسە لە گللىكى رەق و پتەۋ دروست كراۋە. يەكلىكى تر دەلى: "ژنان ھەروان، زوو ھەلدەچن، بزانە لە چ كارپىكت تورپەيە، واز لەۋ كارە بىنە. ژنان ھەموويان ئاۋەھان، ھەموو ماللىك ژنىكى ۋاي تىدا ھەيە، پۇژى خوشى و پۇژى ترشى، لىي بگەرپى، ژيانى خۆت ھەرگىز تىك مەدە، سبەينى خۆى چاك دەبى."

جا بزانە ئەم كەسەيە لە گللىكى زۆر بەرپىز و بەخشندەيە، ھەر دەبەخشى و ھىچى ناۋى. يەكلىكى تريان پىت دەلى: "ئەۋەندە رەق مەبە بشكىي، نەرمىش مەبە با نەتگوشن، چوست و چالاک و وريابە و، رەشۋى مالدارى بگرە دەست، سنوورىكى بۆ دابنى با پى لە بەرەي خۆى زياتر پانەكىشى، بەلام ھەرگىز بىرت نەچى، ژنىش ۋەك تۆ مۇۋقىكە، گشت مۇۋقى تورپە دەبى و ھىۋر دەبى، بىمۇچىنە^۱ و مەيشكىنە."

جا بزانە، ئەم جۆرەيان لە گللىكە لەنىۋان دوو گلى پىشور.

دىسان برۆ ئەۋ خەلكانە تاقىكەۋە، بلى: "براكەم مىراتم پى نادات و ھەموۋى بۆ خۆى بردوۋە،" راپوژ بە چەند كەسى بكە... يەكى دەلى: "سامان و گيان ۋەكوو يەكن، ھەرگىز لەۋ مافەي كە ھەتە واز نەھىنى، بە دەستى خۆت، ھەقى خۆتى لى بىستىنە؛ ۋاي نىشانە بىرى بەلايدا نەچوبى." باش بزانە، گلى سروشى ئەم پىاۋە، لە گللىكە ھەر ۋەردەگرى و ھىچ نابەخشى، ھەموو شتى لە پىناۋ بەرژەۋەندى بەكار دىنى. يەكلىكى تريان پىت دەلى: "قەينا تۆ ۋەكوو ھابىل بە، ھابىل بە قابىلى دەۋت: ﴿لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيْ يَدِكَ لِنَقُولَنَّ مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ﴾ المائدة: ۲۸ ئەگەر تۆيش دەستم بۆ درپژ بەكى كە بەكوژى، من دەست لە تۆ ناكەمەۋە تۆ بكوژم." دونيا ھەموۋى بەجى دىلەن، ئىمە ھەموو بە كار و كردهۋەي خۇمان بەرەو

^۱ بىمۇچىنە: ئامۇزگارى بكە

قیامت ده پۆین و، کەس مالی خۆی ناباته نێو قەبری خۆی. خودای مەزن به کوپرهی دهوله مەنی و ههژاری لێپرسینه وه ناکا، نافهرمووی مادهم فلانه کەس ههژار بووه. بیهخه نه نێو دۆزهخه وه، مادهم فلانه کەس دهوله مەن بهوو؛ به ههشتیه. زۆر سپاسی خودا ده کهم ماف خوراوم ماف خۆر نیمه. "جا بزانه! ئەم ئینسانه له گلیکه که باشتترین جووری گله، نهو گلیکه به پروا لهت له سه ره رزه، به لام له راستیدا له به ههشته. سییه م کهسیان به تو دهلی؛ "له مافی خۆت قهت خوش نه بی، دلی برا که یشت پابگره، گفتوگۆی له گه لدا بکه، هم ماله کهت وه ربگره وه و هم دلی نهویش پابگره. باسی مافی برا بکه، به قیامت بیهترسینه، نه گه ر وه ک پیاو هاته پێشه وه، نه وه هم میراتت دهس ده کهوی و هم برا کهت زویر ناکه ی. نه گه ر به گویشی نه کردی، برۆ لای دادوهر سکا لای له دژ تو مار بکه؛ جا نهو کاته میراته کهت به دهست بخه و ئیتر برا زیز ده بی یان نه به تون و ته وهس. "جا ئەم کهسه لهو گله یه که له نیوان ههردوو جووری پێشودایه، هه ندی نه رمی و هه ندی پهقی تیا ده بینری.

- به لێ قوربان وه ک ده فهرمووی هه ر ئاوا یه، به لام قوربان تو و نه بوو به کهر چهند خالیکی هاوبهش و نزیکتان هه یه، نهو باسانه ی نه بوو به کهر که تو کردت هه مووی وایه، به لام من هیشتا زیاترم له تو دهوی. من ده زانم ئەم هاوبه شییه ی نیوان جه نابت و جه نابیان له سروشت و ته بیعه تی خۆتانه وه سه رچاوه ی وه رگرتووه. هه ندی شتی ئیوه وه کوو یه که، گه وره م! ئەم خۆه لقورتی نییه م لێ وه رگره و وه لام به دره وه.

- باشه کوپم چی ده پرسی لێم به رسه.

- نهو جیاوازییه ی نیوان تو و نه بوو به کهر، جیاوازیی سروشت و ته به، نه ک جیاوازیی نیوان ئیهمان، په ک وه ک نهو جیاوازییه ی له نیوانی ئیبراهیم و عیسا له لایه ک و موسا و نوح له لایه کی تر. نه ی نه بوو به کهر هه موو کاتی که هه ر وا نه رم نیان بوو؟ هه رگیز تو په یی یان توندی په ووی تی نه ده کرد؟

- هه رچه ند به راورد له نیتوان ئیمانی پیغه مبه راندا رهوا نییه، به لام ئیمانی هیچ که سنی هینددی ئیمانی نه بوو به کر به هیز نییه. سویند به خودا! نه بوو به کر پله یه ک له سه رووی هه موو مرۆفه کانه وه بوو. پله یه ک له دواى پیغه مبه ران. نه من و نه غه یری من له ئیماندا ناگه ین به نه بوو به کر. له مه ر سروشت و ته بعه وه، نه و که سیکى هه تا بلیى نه رمونیان و به سۆز بوو. هه تا مردنیش هه روا بوو. به لام هه رکات یغو یستبایه. نه م مرۆفه دلۆقان و زۆر به سۆزه. وهک شیرى بيشه لان ده بوو. هیند توند ده بوو که س نه ده گه یشته به جی پیندا. نه و کاتانه ی ئیمه لاواز ده بووین، نه و به هیز بوو. ئیمه نه رم، نه و زۆر زۆر توند، نه و ماوه یه ی خه لیفه بوو، زۆر شتی نه ومان بو درکه وت که هیچ کاتى ته سه ورممان لی نه ده کرد.

- چۆن... چۆن قوربان؟

- با بۆت بلیم. ئا نه و رۆژدی که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، خه لکی هه موو وهک تیک چووین، ئاوه ا بوون. نه و خه فته هیند مه زن بوو، که س نه یده توانی شانی بداته به ر، من خۆم به ناو مزگه وتدا ده هاتم و ده چووم، ده مگوت: "هه رکه س بلی پیغه مبه ر مردووه، به م شمشیره لیی ده دم، ده یکوژم؛ پیغه مبه ر نه مردووه، وه کوو موسا بو گفترگو بۆلای خودا رۆیشته و ماوه یه کی تر دیته وه، نه و که سانه ی که وا ده لێن: 'نه و مردوده' ده مگوت ده بن. نه بوو به کر له مالى خۆی به رهو مالى پیغه مبه ر ﷺ وه پیکه وت، رۆشته مالى دایه عایشه، نیوچاوانی پیغه مبه رى ماچ کرد و وتی: 'به زه ندویى و به مردویى چه نده پاکى!' دواىی هاته مزگه وت، من هه روا شمشیره که م هه لدسوواند، هه رده شم له و که سانه بوو که وا ده لێن: 'پیغه مبه ر وه فاتی کردووه...' نه بوو به کر وتی: 'عومره دانیشه!' دواىی پر به دم هاواری کرد: 'هو خه لکه نه! نه و که سانه ی موحه ممه دیان ده پرست، نه و موحه ممه د وه فاتی کرد، نه و که سانه یش که خوا ده پرستن، خودا نه مره و هه رگیز نامری!' دواىی نه و ئایه ته ی قورئانی خوینده وه که ده فرمووی:

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۴ واته: 'موحه ممد ﷺ ته نها پیغه مبه ریک نه بووه وه فات بکات، بیگومان پیغه مبه رانی پیش نه میش (وه فاتیان کردوه)، ثایا نه گهر وه فاتنی کرد یان کوژرا و شهید بوو، ئیوه پاشگهز ده بنه وه و هه لده گه ریته وه؟! خو ئه وه ی هه لکه ریته وه و پاشگهز بیته وه، نه وه هه رگیز زیان به خوا ناگه یه نیت، له داهاتوویه کی نزیکدا خوی گوره پاداشتی سپاسگوزاران ده داته وه،' دوا ی ئه وه ی نه بوو به کر نه و ئایه ته ی خوینده وه، به هوش خوم هاتمه وه و ده تگوت هه رگیز نه و ئایه ته م نه بیستوه، ئیتر بوم پروون بوییه وه: به لی، پیغه مبه ر ﷺ به راستی وه فاتنی کردوه!"

ئا لی ره دا که سایه تی به هیزی نه بوو به کر دهرده که وی. بو من دهرکه وت که نهرمونیا نی و توندوتولی دژی یه ک نین، میهره بانی و خوږاگری دژی یه ک نین، خو نه گهر ته ماشای ته بیعت و سروشتی من و نه بوو به کرت کردبایه، ده بووا نه و باودپی به وه فاتنی پیغه مبه ر ﷺ نه کردایه و، من ئه وم هیور بکردایه ته وه، به لام به عه که سه وه، نه و عومه رهی که زور توندوتیژ بوو، نه و پوژه پروو خا، نه و نه بوو به کهری که زور نهرمونیا نی بوو، وه ک چیا خو ی پاگرت. مروف ئا له و کاتانه دا ده ناسری، جاری واهیه، به گومان وا ده زانی فلانه که س زور توندوتیژه، به لام دوا یی دهرده که وی که زور نهرم نیانه، به پیچه وانه یش مروفی به پواله ت نهرمونیا نی، سه یر ده که ی توند وتیژه. به لی، نه بوو به کر ئاوا بوو، که سایه تیه کی تهر و ته واو، نه و کاتانه ی که کاتی نهرمونیا نی بوو، نه و نهرمونیا نی و، نه و کاتانه یی که کاتی توندوتولی و توندوتیژی بووا یه؛ توندوتول و تیژ ده بوو.

- په حه تی خوا له نه بوو به کر، چ که سایه تیه کی ته واو کامل بوو!

- به لی، به خوا وا بوو.

- به خوا قوربان! تۆ زۆر گه‌وره‌ی. زۆر به سه‌یری باسی نه‌بوو به‌کرت کرد.
 نه‌مه راستگویی و نه‌جابه‌تی جه‌نايت دهرده‌خا.

- کوړی خوم! مړوځی گه وره هر گه ورمیه، کهس به خراب باسکردنی مړوځی مه زن، مه زن نابیی. مړوځی به پټیز و مه زن نه و که سیه که مړوځه به پټیز و مه زنه کان نیشانی خه لک بدات.

- نهی قوربان! باسی تر هیه که که سایه تی نه بوو به کړ ددریخت و خه لک
پنی وایی که زور نه رمونیا نه، که چی توندوتول و تیژ بی، یان پنیان وایی واز له
شتیک بهینی، که چی نهو سوورتر بی؟

- کورد نهوه به پراستته؟! نه رهودللا شتی وا پرووی داوه ته بوو به کر دلی نهرم نه بوو. ته گهر به سهر کیدوا بهاتایه، نهرم ده بوو؛ ته بوو به کر. ته بوو به کر بو! ده بوو چۆن بیت ریک ئاوا بوو.

- ددی قوربان بۆم باس بکه، بزانم چیه و چۆنه؟

- دواى وهفاتی پيغه مبه ر^{عليه السلام}، نه بوو به کر بوو به خهليفه، عه رهب يوو به سى به شه وده، به شيکیان له سر ټايینی خوځيان مانه وده و نه گورپان، به شيکیان گه پانه وده سر ټايينه پووجه کهى باوک و باپيرانيان، به شه که يتر به موسلمانى مانه وده، به لام دهيانگوت زه کات نادهين! نه بوو به کر کوۍ کردينه وده و پرس و راويزۍ پيکردين، زور به مان ته نانه ت منيش پيمان واوړ واز له وانه بئين که زه کات نادم بڼو نه وده ټه وانيش وده که به شى دووډم، پشت له ټايینی ټيسلام نه که ن تا ټه و کاته ى دليان به ته و اوۍ له سر ټايینی ټيسلام داده م زړه ته وده و دواتر زه کات بدم، به لام نه بوو به کر ټه م راپه ى په سنده نه کرد، وتۍ: "شه پهان له که ل ده که م"، ټه م برهاره ى نه بوو به کر پيچه وانه ى سروشت و ته به ى ټه و بوو، ټه و نه رمونپان بوو، به لام بڼو چونه که ى توند بوو، منيش له که ل راپه کی نه رمد! هووم، که چى سروشت و ته به م توندوتيز بوو، مه سه له که پيچه وانه بوو بوو وده، نه بوو به کر ى دلنرم و مېره بان، توندوتيز بوو بوو: عومه ى توندوتيز، نرم و نېمان بوو بوو.

- نهی تو چیت کرد قوربان؟

- من بەردەوام دەچووم بۆلای ئەبوو بەکر و هانم دەدا بۆ ئەوەی لە ڕاکەى پەشیمان ببێتەو، دەمگوت: "تۆ چۆن شەر لە گەل کەسانێکدا دەکەى کە شایەتومانیان هێناو؟ مەگەر تۆ نازانى پێغەمبەر ﷺ فەرمووبەتى: 'فرمانم پێکراو شەر لە تەک کافراندا بکەم تا شادە دێنن و دەلێن: لا اله الا الله، شادەیان هێنا، ئیتر خوێن و مائیان لەسەر من حەرام دەبێ و نابێ لە گەلیاندا بجەنگم، مەگەر بۆ هەقیکی شەرى و ئیسلامی نەبێ، ئیتر حیساب و کتابیشیان لای خودایە." "

- ئەى ئەو چى دەفەرموو؟

- پێى دەوتم: "بەخوا هەركەس جیاوازی بخاتە نێوان نوێژ و زەكاتهو لە تەكیدا دەجەنگم، زەكات مافی خەلكە، بە خوا ئەگەر لە سەردەمى پێغەمبەردا ڕەشوى و لاخێکیان لە زەكاتدا دابێ، دەبێ ئیستەیش بیدەن، ئەگینا بۆى دەجەنگم."

- ئەى دواى چى ڕووى دا؟

- من بەردەوام لێى دەپارامەو نەجەنگى، دەمویست خوێنى کەس نەپژێ، ئەبوو بەکر تورە بوو، یەخەى گرتە و وتی: "کۆپەکەى خەتتاب! ئەو تۆ بۆ لە سەردەمى جاھیلیدا توندوتیژ بوویت و، ئیستە ئاوا نەرمونیان و ترسونۆکی؟"

- ئەى دواى چى ڕووى دا؟

- خۆى گەورە دلى منیشى وەك دلى ئەبوو بەکر لێکرد، زانیم ئەو لەسەر هەقە و راستە. ئەو ڕۆژە بۆم دەرکەوت کە ئیمانی ئەبوو بەکر بەرەبەر ئیمانی هەموومان و بگرە زیاتریشە.

- کەوابێ ڕاکەى ئەبوو بەکر راست و دروست بوو.

- بەلێ بێگومان! ئەو سەردەم و کاتە ڕێک ئەو ڕاپەى ئەبوو بەکرى دەویست، کارمان بە ڕای هەركەسیكى تر بکردایە، تێك دەشکاین و دەڕووخیان. بە خوا ئەگەر ڕوحى خوا و پاشان ئەو سووربوونەى ئەبوو بەکر لەسەر ڕاکەى خۆى نەبایە، ئەوا مێژوو دەگۆڕا، پەلەکانى کاتژمێر بەرە و دوا دەهاتنەو، سەردەمى نەفامى دەگەڕاپەو، فیتنە و فەساد دەستى پێ دەکردەو، ئەو تێگەشتنەى ئەبوو

بەكر، بوو بە چرا بۆ ئىسلام. ئەو غىرەتەي ئەبوو بەكر و پاگرتنى ئەو كاتە ۋەك سەردەمى پىغەمبەر ﷺ، ئەۋە ھەلۋىستىكى جوامىرانە بوو؛ ئەو ھەلۋىستە ھەلۋىستىك بوو كە خۋاى گەۋرە بە ئەبوو بەكرى بەخشيىوو. دۋاى سۆزى خۋا، جوامىرىي ئەبوو بەكر بوو، ئايىنى ئىسلامى راۋەستاۋ كرد. ھەموومان، تەنانت مېژوو شايتىي ئەۋەماندا كە ھەلۋىستى مەردانەي ئەبوو بەكر بوو كە ئايىنى بەرابەر بە ھەموۋە ھەلگەرانەۋە و شەپروشۋەرە راۋەستاند، ئەو ھەلۋىستە ۋەك ھەلۋىستى پىغەمبەران بوو. - پىرسىك ماۋە لىت بېرىم، شتىكى تر خالى ھاۋبەشە لەنىۋان تۆ و ئەبوو بەكردا، ھەز دەكەم ۋەلامەكە لە خۆت بېبىسم و پشتگوئى نەخەم، دواتر دەمەۋى باسى خۆت، لە خۆت بېبىسم!

- چىيە كورم، بىلى!

- ۋەللا باسى سەقىفە^۱ و بەيەتدان بە ئەبوو بەكرە، ئەو پۇژە چى پروى دا؟ چۆن ئەبوو بەكر بوو بە خەلىفە؟

- دۋاى ئەۋەي پىغەمبەر ﷺ ۋەفاتى كرد، خزمە نزىكەكانى خەرىكى شۆردن و كفنكردنى بوون، من و ئەبوو بەكر لە مزگەوت بووين، كەسىك ھات و وتى: "ئەنصارىيەكان پۇشتون بۆ سەكۆي بەنى ساعىدە، دەيانەۋى خەلىفەيەك بۆ مۇسلمانان ھەلبۇيژن"، ئەو كارە نەدەبوو ئىمەي تىيا بەشدار نەبىن، بۆيە يەكسەر بانكى ئەبوو بەكرم كرد و باسەكەم بۆ گىپرايەۋە؛ بېپارماندا ئىمەيش بچىن بزانىن چى دەكەن؟"

بە ئەبوو بەكرم وت: "لەگەلما ۋەرە، با بچىن بۇلاى برا ئەنصارىيەكانمان." پۇشتىن، لىيان نزىك بوۋىنەۋە، گەشتىن بە دوو پىۋاى زۆر بەپىز و چاكى ئەنصارى، وتيان: "براكانمان بۆ كۆى دەچن!" وتمان: "دەمانەۋى بچىن بۇلاى برا ئەنصارىيەكانمان."

وتیان: "نا مە چن، نزیکیان مە بنەو، بېژن بە دەم کاری خۆتانەو."

منیش وتم: "وہللا دەبئی بچین"

پۆشتین، گەشتینە سەکۆی بەنی ساعیدە، پیاوێکیان تیا بوو چاکەتێکی لە بەرا

بوو. وتم: "نەمە کێیە؟"

وتیان: "سەعدی کوپی عوبادە."

وتم: "ئەو چییەتی؟"

وتیان: "ئەو یای 'هەیه، تەواو پەکی خستوو."

دانیشتین، زۆری پێ نەچوو، و تەبێژەکیان ھەستا بۆ قسەکردن، سپاس و

ستایشی خواى کرد، دواى وتی: "ئیمە ئەنسا پۆللاىن، سوپای ئیسلامین؛ ئیوہی

کۆچەریش کۆمەلێکن لێرەن، دەبئی کاروباری ئیسلام بە دەست ئیمەوہ بئی، ئیمە

خۆمان خەلکی ئەم شارەین." وەلامیکم پێ بوو ویستم قسە بکەم، ئەبوو بەکر وتی:

"عومەر لە سەرخۆ بە!"

پێم ناخۆش بوو قسەى ئەبوو بەکر بشکێنم؛ بێدەنگ بووم. ئەبوو بەکر ھەستاو

دەستی کرد بە قسەکردن. سویند بە خوا ھەرچی لە دلەدا بوو، ئەبوو بەکر بە

زیادەوہ ھەمووی وت، دواى وتی: "برا ئەنصارىەکان! بە خوا ھەر پەسنێکی ئیوہم

دابئی، کەمى ھەیه و زیادى نییە. بە خوا ئیوہ لەوہ زۆر زیاترن من باستان بکەم.

بەلام کاروبارى خەلیفایەتى دەبئی قورەیشى بەرپۆەى ببا، پێغەمبەر ﷺ خۆی

کۆچەری بوو، دەبئی جیگرەکەیشى ھەر کۆچەری بئی. من خۆم بە خەلیفایەتى ئەم

دوو پیاوہ پازیم ئیوہ یەکیکیان ھەلێژن.

دواى دەستى من و ئەبوو عوبەیدەى جەپراخى بەرز کردەوہ. ئەو پۆژە ئەبوو

بەکر ھەرچی وت، ھەمووی بەلاموہ پەسەند بوو، تەنیا ئەوہ نەبئی کە منى

دەسنیشان کرد بۆ خەلیفایەتى، ئەوہیان پێم ناخۆش بوو و، وتم: "سویند بە خوا!

پێم خۆشە لە گەردنم بەرئ بەلام پێش ئەبوو بەکر نەکەوم."

پیاویکی نه نصاری هستا و وتی: "دهی با دوو خه لیفه مان هه یی، بهک له نیمه و بهک له نیوه."

منیش وتم: "دهی به خوا! نهوه به کهم هه نگاوی دوو به ره کی و ناکوکی دهی. ناکری، دهی ته نیا بهک کهس خه لیفه بیټ. کاکه سه عد تو خلوت گویت لی نه بوو که رۆژیکیان پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: 'سه رکردایه تی بو نیمه ی قورده شیه و. وه زیرایه تی بو نه نصاره کانه؟'"

به خوا سه عد زور راستگو بوو، به لام هیچی نه وت، چاوه ری بوو بزانی چی روده دا.

نه بوو به کر به منی وت: "عومهر ده ستت بینه، با به یعه تت پی بدم."

منیش به نه بوو به کرم وت: "تو له من باشتی و شایانتری."

وتی: "تو له من به هیترتی."

وتم: "هیزم هه موو بو تو یه، نابی دوا پیغه مبه ره ﷺ پله ویا یه ی کهس له پله ویا یه ی تو به رزتر بیټ. تو له کاتی کوچدا، له نه شکه وتدا، له خزمت پیغه مبه ردا بوو، نه و ئایه ته ی که ده فهرمووی: ﴿ثَانِيًا أَتَيْنَ﴾ مه به ستی خوا تو و پیغه مبه ره ﷺ، پیغه مبه ره ﷺ له کاتی نه خوشیدا تو ی کرده پیش نویژ، تو له هه موو که سیک له پیشتی و شیاوتری."

دوا پی ده ستی نه بوو به کرم گرت و، به یعه تم پی دا. ئیتر هه رچی له و شوینه دا بوو، هه موویان به یه کده نگ به یعه تیان پی دا. بو به یانی، نه بوو به کر چووه سه ر مینه ر و، منیش له خواره وه ی وه ستام، وتم: "هو خه لکینه ا و دپاره خوا ی که وره باشتی که سمانی ده ستنیشان کردوو بو نه وه ی بهی به خه لیفه، هاوری و هاوه لی پیغه مبه ره ﷺ، نه و که سه ی که له نه شکه وته که دا له خزمتیا بوو. باشتی کهس بو به رپوه بردنی کاروبارتان، دهی هه ستن به یعه تی پی بدهن، ئیتر هه موو هه ستان و به یعه تیان پیدا.

- که وابوو پوژی سهکۆکه که بهناوبانگه، ئا بهو جوړه هووا نهی باشه قوربان

بوچی نه نصاریه کان چاوه پروانی نهوه یان نه ده کرد تا له کفن و دفنی پیڅه مبه رﷺ
ده بنه وه، پاشان خه لیفه دیاری بکه ن؟!

- نه نصاره کان مه به ستیان نه وه نه بوو که له دونیادا بهش و پله و پایه یان هه بی.

نه وان ده یان زانی که به پړیوه بردنی ئایین و ولات، به بی سهر کرده و گه وره به پړیوه
ناچی، نه گهر خه لکی سهر کرده یه کی ئازا و لیها توپان نه بی، له کتوپر پښکا هه رکس
بو خوئی و پشیوی پروو ده دا—خوای گه وره له قورئاندا فرموویه تی: ﴿خُلِقَ
الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ الانبیاء: ۳۷ واته: ”مرؤف نه وهنده به په له و تالوکه یه^۱، (هه ر
ده لیت) له په له و تالوکه دروستکراوه.“

نه و پرسیاره ی تویش به جیییه، ده بوو زور په له نه که ن تا ئیمه یش هه موومان
ناماده ده بین، به لام قه زاوقه دهر وابوو.

- باشه نه وان بو پښیان وابوو له ئیوه زیاتر لایه قی فرمانه روایین؟

- نه وان له و پروانگه وه سهیریان ده کرد که خویمان خه لکی شاره که ن و ئیمه وه ک

میوان واین، هه رچه نده ئایینی ئیسلام هه موومانی کرد بووه برا و نه و من من و تو
تویه ی که له سهرده می نه فامیدا هه بوو، نه مابوو، به لام خاومن مال هه ر خاومن ماله.
نه وان له و پروانگه وه خویمان به شیاوتر نه ده زانی که بلین: ”ئیمه له ئیوه باشتترین.“
هه ر ته نیا له بهر نه وه بوو که خویمان خه لکی شاره که ن و ده بی نه وان به پړیوه به ریش
بن. دواى نه وه ی فرمووده که ی پیڅه مبه رمان ﷺ بو باس کردن که ده بی
سهر کردایه تی له نیو قوره یشدا بی، ئیتر هیچ ناره زایه تیه کیان دهر نه بری و، بیده نگ
به یه تیان به نه بوو به کردا. خوای گه وهر له نه نصاریه کان پازی بی، نه وان یه که م
که س هوون، هوونه پالپشتی ئیسلام. یه که م که س هوون به یه تیان دا، نه له بهر دونیا
پالپشتی ئیسلام هوون و نه له روی لاوازیه وه به یه تیان دا، به لکو ته نیا مه به ستیان
ره زامه ندی خوا بوو.

^۱ تالوکه: هه شتار، هه لپه، سه رین، له ز

- ئەي ئەبوو بەكر دەستی گرتی و ویستی بەیعتت پێیدا، بۆ پازی ئەبووی؟
 - چونكە ئەبوو بەكر لە من باشتر بوو، لە ھەموومان شیاوتر بوو، ئەو یەكەم پیاو
 بوو كە موسلمان بووبوو، ھاوڕێ و ھاوسەفەری پێغەمبەر ﷺ بوو، دووھم كەسی نیو
 ئەوشكەوتەكە بوو؛ نەینیاریزی پێغەمبەر ﷺ بوو. راستە پێغەمبەر ﷺ خۆی ھیچ
 كەسی بۆ خەلیفایەتی دیاری نەكرد، بەلام ئەو خۆی لە كاتی نەخۆشیدا ئەبوو
 بەكری بۆ بەرنوێژی دیاری كرد، ئیتر چۆن من بە خەلیفایەتی پازی بام؟ بە خوا
 ھەر شیاوی ئەبوو.

- ئەي بۆچی ئەبوو بەكر فەرمووبوی تۆ لە من بەھێزتری؟
 - ئەبوو بەكر تەمەنی شەست و یەك سالی بوو، زۆر كەسیكى لەسەرخۆ و
 نەرمونیان بوو، دەشیزانی كە كاروباری خەلیفایەتی ناپەھەتە و ئارێشەي^۱ زۆرە. لە
 ھەمان كاتدا خەلیفایەتی تەكلیفە نەك تەشریف. ئەو لەو دەترسا، بەو تەمەنەو و
 بەو نەرمونیانییەي كە ھەیبوو، نەتوانی خەلیفایەتی بەرپۆە بیا. بەلێ، ئەو ئەبوو
 بەكرە، كەسیكى دوورەپەریز لە ھەموو شتێكى دونیایی، تەنانت لە سەركردایەتی
 كە ھەموو كەس حەزی لێیەتی. بەخوا! ئەبوو بەكر پیاوی خوا بوو، بۆ خوا ژیا، لە
 پیناوی خوادا وفاتی كرد.

- ئەي قوربان! بۆچی ئەنصارىبەكان وتیان: "با دوو خەلیفە ھەبێ، یەك لە
 ئێمەو یەك لە ئێو؟"

- ئەو بە پای من بۆ دوو ھۆكار دەگەرێتەو، یەكەمیان، پێم وتی، ئەوان خەلكی
 مەدینە بوون، پێیان وابوو دەبێ خەلیفە خەلكی شارەكە بێ. دووھم ھۆكار، ئەو بوو
 كە ھەر لە كۆنەو ھۆزەكانى عەرەب پێیان وابوو دەبێ كاروباریان خۆیان بەرپۆەي
 ھەبن و نابێ غەیری خۆیان—ھەرچەند ئازاتر و لێھاتوتر بێ—بەبێ بە
 سەركردەیان. ئێ خەلكیش بە گوێرەي عادەت و دابونەریتی خۆی پەفتار دەكا.

^۱ ئارێشە: گرفت، كێشە

نیمه و تمن: "نصلاام دابونه ریتی سهرده می نه قامی ده شواته وه و باوه ری پئی نییه،" بویه یش نه وان به سینگینکی فراوانه وه به یعه تیهان به نه بوو به کر دا و. وهک چۆن پشت و په نای پیغه مبه رَصْرَصْرَ بوون. ناوا بوونه پشت و په نا بو نه بوو به کریش؛ له گه نه بوو به کردا جیهادیان کرد. فرمانه کانی نه بوو به کریان جیبه جی ده کرد. که سیان لاریی له سهرکردایه تیی نه بوو به کر نه بوو. نه وان که سانیک بوون که فرمانه کانی خوا و پیغه مبه رت به بیریان بهینایه ته وه، یه کسه ر پئی رازی ده بوون.

- نهی دواپی چۆن خه لافهت بهر تو کهوت؟

- نه بوو به کر وه سیه تی کرد من بکریم به خه لیفه.

- نهی قوربان خه لیقایه تی به وه سیه تکردن ده بی؟

- خه لیقایه تی بریتیه له به لیندانیک له نیوان سهرکرده و خه لکیدا. خه لیفه به لین دما که کاروباری خه لک به رپوه ببا، فرمانه کانی خوا جیبه جی بکا، ره چاوی به رزمندی گشتی بکا، سه روهت و سامانی گشتی به هدهر نه دا و به دادپه روه ری دابه شی بکا، هه ول بدا ئاسایش و نه منی قهومی دابین بکا، دادگهر بیت، سوپای تیر و ته وای هه بی — بو به رگری. خه لکه که یش گوپرایه ل بن، له کاتی خو شی و ناخو شی له گه ل خه لیفه دا بن، له فرمانه چاکه کاندا به گوپی بکه ن و دریخی نه که ن. نابی له کار و فرمانیکدا که پیچه وانه ی فرمانی خوایه، له گوپی بکه ن. که وابوو خه لیقایه تیی من به وه سیتی نه بوو به کر نه بوو، به لکو به ره زامه ندیی خه لک بوو. نه وان به وه وه سیه ته ی نه بوو به کر رازی بوون و، به دل و گیان و ره زامه ندیی خویان، به لین و به یعه تیان به من دا.

- نهی قوربان نه بوو به کر خو ی به ریاری دابوو که تو خه لیفه بیت؟

- سه رده تا نه بوو به کر به ریاری نه دابوو، نه و باش به ری له و کاره کرد بوویه وه، پرس

و راپوژی کرد بوو. دواپی به گومانهاشی خو ی، منی به شهاو زانی.

- پیش نه وه ی تو ناگادار بکا، چی کرد؟

- نه بوو به کر پېش وه فاتی، پانزه پوژ نه خوښ وو، هه سستی کړد بوو کاتی مردن نژیک سوو و ته وه، بویه عه بدورپه حماني کورې عه و فی بانگ کړد بوو، به عه بدورپه حماني وتبوو: "باسی عومهری کورې خه تتابم بو بکه؟!"
 نه ویش وتبوو: "دهی قوربان خوت له من باشتري ده ناسی!"
 نه بوو به کر وتبوو: "به لی! به لام پیم خوښه له دهی که سیکی تر باسی عومهر بیسم."

عه بدورپه حمان وتبوو: "به خوا قوربان! زور له وه باشته تر تو بیري لی ده که یته وه."

دوایی بانگی عوسمانی کورې عه ففانی کړد بوو و پپی وتبو: "باسی عومهرم بو بکه."

عوسمان وتبوو: "قوربان! تو باسی عومهر بو نیمه بکه!"
 نه بوو به کر وتبوو: "پیم خوښه له دهی توه بیسم."
 عوسمان وتبوو: "به خوا زور له وه باشته که دهرده که وی."
 نه بوو به کر وتبوو: "خوات لی رازی بی، به خوا ته گهر وازت لی به یتایه، وازم لی نه ده یتای."

- قوربان نه و قسه یانی چی ؟

- مه به سستی نه وه بوو که عوسمانیش شیاوی خه لیفایه تیه، ته گهر عوسمان منی به دل نه بایه، نه وه نه بوو به کر نه وی ده ست نیشان ده کړد بو خه لیفایه تی.
 - نهی قوربان نه بوو به کر له ناو نه و هه مووه خه لکه دا، ته نیا پرس و پراویژی به و دوانه کړد؟

- نه خیر، نه و پراویژی به کومه لی که سی موهاجیری و نه نصاری کړد، له وانه، سه عیدی کورې زهید، نوسهیدی کورې خوزهیر، پپی وتبوو: "راتان چیه له باره ی عومهره وه؟"

ئوسەید وتبووی: "دوای تۆ لە ھەموومان باشتەر، بە چاکە پازبە و بە خراپە ناپازی، نەپنییەکانی لە ئاشکراکانی باشتەر، کەس وەک ئەو شیای خەلیفایەتی نییە؛ کەسیکی بەھێزە."

- ئەو ئەوانی تر چییان وتبوو؟

- ھەر ئەوێ کە ئوسەید وتبووی.

- ئەو ھەموویان بەو وەسیەتە ی ئەبوو بەکر پازی بوون؟ پێی ھەموویان وەک

پێی عوسمان و عەبدوررەحمان و ئوسەید بوو؟

- نەخێر، پێی ھەموو کەس وەک یەک نییە، ھەرکەسە و تێبینی و بیروبوونی

تایبەت بە خۆی ھەیە. ھەندیکیان منیان ھەم لە سەردەمی پێغمەبەر و ھەم لە

سەردەمی ئەبوو بەکر دا دەناسی، دەیانگوت: "زۆر توندوتیژە." مەبەستیان ئەو بوو

کە ئەم عومەرە ھیچبەدەستە، ئاوا توندوتیژە؛ باوکە پۆ! ئەو ئەگەر کاربەدەست

بێ؟!

- ئەو ئەوانە چییان کرد؟

- دوو پۆژ پێش وەفاتێ ئەبوو بەکر چوون بۆ لای، پێیان وتبوو: "تۆ دھزانی

عومەر چەند توندوتیژە! ئەگەر خوا لێپرسینەوێ لێکردی بەرابەر ئەو وەسیتە، چی

وێلامی خوا دەدەیتەو؟"

ئەبوو بەکر وتبووی: "دامنیشین!..."

ئەو لەسەر جێی کەوتبوو، دایاننیشاندا وتی: "ئەو ئەمترسینن خوا لێپرسینەوێم

لەسەر عومەر لەگەڵدا بکا! بەخوا! ھەرکەس زۆلم بکا تا بنەگوێی زەرەر دەکا و لە

ژێری دەرناچێ، دەلێم، 'خواپە! باشتەین کەسم بۆ خەلیفایەتی دیاری کرد!' خواپە

خۆت ئەم قسەم پراگەینە!"

- ئەو قوربەان دوای ئەوێ ئەم دەنگوباسەت بێست، ھەستت بەرابەر ئەو

کەسانە چۆن بوو؟

- كورم! خۇ من ھەولم بۇ خەلافەت نەدابوو تا لايان زوير بم. بە خوا ئەوان ھەوليان دابوو ئەو ئەركەم لە كۆل بكەنەوہ كە خۆم لاي ھەلدەھاتم، ئەگەر من خەليفايەتيم ويستبا، ئەو پۆژەي كە ئەبوو بەكر لەسەر سەكۆكە پيئي وتم: "دەستت بيئە بەيعەتت پيئ بدەم،" ھەر ئەو پۆژە دەبووم بە خەليفە. دواتر كەي پەوايە من پك و كينەم لە كەسيك بيئت، ھەر لەبەر ئەوہي پاي خۆي لە مەر منەوہ دەرختووہ! من خۆم دواي ئەوہي كرام بە خەليفە، پيئ وتن: "پەحمەتي خوا لەو كەسە بيئت عەيب و عارەكانم بە ديارى بۇ دەھيئەتەوہ." ئەمە قسەي من بوو لە كاتي خەليفايەتي، دەي ئەگەر كەسيكي ئاسايي بام، قسەي لەوہ زياترم دەبوو؟

- قوربان تۆ كاتي خۆي بۆيە بە خەليفايەتي پازي نەبووي؛ چونكە ئەبوو بەكرت لە خۆت بە شياوتر دەزاني.

- دەي باشە خۆ ئەمە ماناي وا نيبە ئەگەر ئەبوو بەكر مرد، ئيتەر من حەزم لە خەليفايەتي دەبي. كورم! مرقۇئي واريە و خۆپاريژ ئەوہيە خۆي لە كاروباريك دوور بخاتەوہ كە ترسي ئەوہي لاي ھەبي ئەتواني بە باشي بەرپۆہي بيا. بەخوا! منيش دەترسام خەليفايەتي باش بەرپۆہ نەبەم، بۆيە پيئ خۆش نەبوو بكرم بە خەليفە.

- ئەي دواتر چي پووي دا؟

- ئەبوو بەكر ديسان بانگي عوسمانى كردبوو، فەرموبووي: "چيت پيئ دەليم بينووسە."

عوسمان وتي: "چي بنووسم؟"

ئەبوو بەكر وتي: "بنووسە بەناوي خواي بەخشندە و مېھرەبان، ئەمە كۆتا دەستيتي ئەبوو بەكرى كورى ئەبوو قوحافەيە، لە كاتيكدە خەريكە دوا مەنزلي دونيا بەجي دەھيئي و خەريكە بەرە و پەكەم مەنزلي قيامەت وەرپي بكەوي؛ ئەوقيامەتەي كە تاييدا كافر بھوا دەھيئي و تاوانبار دلي پر دەبي لە يەقين و درۆزن واز لە درۆ دەھيئي. ئەوا من عومەري كورپ خەتتاھم وەك خەليفە دەست نیشان كرد. كوپرايەلي بن و فرمانەكاني جيئەجي بكن. منيش بۇ پەزامەنديي خوا و

پینگه مبه ری خوا و نایینی نیسلام و بو خۆم و بو ئیوه یش له چاکه کردن درینیم نه کردوه. شهگر عومه ر دادپهروه ر بوو، نه واه گومانه که ی من پیکایه تی و به راست ده رچووه، نه گه ریش وا نه بوو، نه وه هه رکه س خراپه که ی له نه ستۆی خۆیدایه، منیش جگه له خێر و چاکه هیچی ترم مه به ست نه بووه، خو من ناگاداری به رپیواران^١ نیم. ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ناهه قانیس زۆر پیناچی له وه ده گه ن که سه ره نجام بو کوی ده چن. سلّو و میهره بانای خوی گه وره برژی به سه ره موو لایه کتاندا.

پاشان نووسینه که ی مۆر کرد.

- نه ی دوی نه مه چی پروی دا؟

- نه بوو به کر به عوسمانی وت: "نه م نووسراوه به به و، برۆ بزانه خه لک پیی پازین؟"

عوسمان رۆشت و به خه لکی وت: "خه لکینه! ئیوه به یعه ت و به لێن ددمن به و که سه ی که له م نووسینه دا ناوی هاتووه؟"

هه ره موویان وتیان: "به لێ! ئیمه پازین..."

دواتر عوسمان نووسراوه که ی کرده وه و بو خه لکی خوینده وه. خه لک هه موو به یه کدنگ به یعه تیان پیدام و، ئاوا کرام به خه لیفه.

- که وابه و پیش نه و نووسراوه و دوی نووسراوه که یش، نه بوو به کر باسی خه لیفایه تی لای تو نه کردبوو؟

- نه خێر پیش نووسراوه که باسی هیچی لای من نه کردبوو، به لام دوی نه وه ی خه لک به و نووسراوه رازی بوون، چوومه خزمه تی نه بوو به کر و وتم: "نه بوو به کر! من پیویستم به خه لیفایه تی نییه و خه زم لێ نییه..."

نه بوو به کر وتی: "عومه ر گیان! خه لیفایه تی پیویستی به تۆیه!"

- مه به سټی چی بوو؟

- مه به سټی نه وه بوو به من بلې؛ من له بهر نه وه توم ده سنی شان نه کړدوه پټو سټت پټی بیت، به لکو من وا ده زانم که تو شیاوترین که س بیت بو نه و کاره. نه بوو به کړه همیشه وابوو، به خشنده یی نه و، ته نیا بو په زامه ندی خوا بوو، گیردانی شی^۱ هر له بهر په زامه ندی خوا بوو، هر له بهر نه وه بوو ودرگرتنی خه لیفایه تیم به لاره ئاسان بوو. برپارم دا بچم به پټی پیغه مبه و نه بوو به کړدا، هر چه ند هر گیز ناگم به وان. پیغه مبه ری ئیسلام هیچ پیغه مبه ری کی تر پټی ناگا، چ جای عومه؛ نه بوو به کریش نه وده ی پټم بکری وهک نه و ده بم. جا نه گره به ته وای وهک نه و نه بم نه و به گویره ی توانا، عره ب ده لې؛ ”هر چی ه مووی دمس ناکه وئ، واز له ه مووی ناهیندرئ.“

- نه ی قربان له کوټا دیدار تدا له گه لیدا، هیچ وه سیه تی کی بو کړدی؟

- به لې.

- چی بوو؟

- وتی: ”عومه ر لیم نزیک به ره وه.“ منیش لېی نزیک بوومه وه و، وتی: ”من ده تکم به خه لیفه. نه ی عومه را! ئاموژگاریت ده کم همیشه ترسی خوات له دلدا بی. عومه را! نه وهیش بزانه خوی گه وره هندی داوی له شه ودا هیه، له پوژدا وهریان ناگری و؛ هندی داوی له پوژدا هیه، له شه ودا وهریان ناگری. جا بزانه، هیچ کاری کی سونه تت لی وهرناگیری تا فره زه کانت به ته وای به چی نه هینا بی. نه و که سانه ی که له قیامه تدا تای ترازوی چاکه یان قورس ده بی، نه وه به شوینکه وتنی پاستی قورس بووه، نه و تای ترازوه ی که ته نها پاستی بی ده کیشری، مافی خویه تی که قورس بی. نه و که سانه ی شی که له قیامه تدا تای ترازویان سووکه، نه وه به هو ی شوینکه وتنی لاره پئ و ناره واه سووک بووه. نه و تای ترازوهیش که

^۱ کیردان: منع، پټگر بکړدن

تهنھا ناپه وایه تی پێ ده کیشری، مافی خۆپه تی که سووک بی، خوای گه وره بۆیه باسی به هه شتیه کان به چاکه ده کا؛ چونکه چاک بوون (تای ترازوی چاکه بیان قورستر بووه)، نیتر نه ویش چاوپۆشی له خراپه کانیان ده کا. هه رکات باسی نه و به هه شتیانه ت کرد بلی؛ 'زۆر ده ترسم من یه کێک نه بم له و که سانه' خوای گه وره له هه ندی ئایه تدا باسی سۆز و به زه بی خۆی ده کا و، له هه ندی ئایه تی تر دا باسی سزا و خه شمی خۆی ده کا؛ نه وه یش له بهر نه وه ی به نده کانی هم لپی بترسین و هم هیوا یشیان پێی هه بی. له هه ق زیاتر، هیچی تر له خوا چاوه پوان نا کری، کهس به دهستی خوای گه وره ناخریته نیو فه ته رات و به لاوه. نه گه ر نه م ئامۆزگاریانه ی منت وه رگرت، نه و هه یج به ری پوار و نادیارکت هینده ی مردن خوش ناوی و، هه رگیز ناتوانی مردن بیهیژ و ده سه لات بکه ی.

- به خوا قوربان نه م ئامۆزگاریانه، ئامۆزگاری که سیکی رفته نییه^١. مرؤف نه و کاته ی که پشت له دنیا ده کات و خه ریکه به ره و قیامه ت بارگه و بنه بیچیته وه، له هه موو کاتی زیاتر راستگو یه. نه بوو به کر به دریژیی ژیا نی هه ر راستگو بووه، چ جای نه و کاتانه. به لام قوربان پیت ئاساییه چه ند پر سیاریکت له مه ر نه و وه سیه ته لی بکه م؟

- بۆ نا؟ ده ی کو رم چیت له دلدا یه به رسه.
- بۆچی نه بوو به کر وه سیه ته که ی به "نه ی عومه را" ئامۆزگاریت ده که م هه میشه ترسی خوات له دلدا بی" ده ست پیکرد؟

- چونکه ده یزانی وه رگرتنی ده سه لات تا قیکردنه وه یه کی زۆر سه خته، زۆر به ی خه لک له و تا قیکردنه وه یه دا ده ر ناچن، کا به رای ده سه لات دار هیژ و پا ره ی له به رده ستدا یه، خه لک به را به ر ده سه لات دار لاواز و به یه یزن، زۆر که من نه و که سانه ی که پا ره و هیژیا ن هه بی و نه به نه تا غوت، نه بوو به کر وستی به به رم به یه یته وه که خوای گه وره ئاگا داری هه موو کاره کانم ده بی، له م ده پروانی بزانی له کاتی که دا له

^١ رفته نی؛ نه و که سی که بۆ دوا جار ده روا.

لوتکه ی ده سه لاتندام چی ده کم، نه و پاره و سامانه ی له به رده ستمه چونی به کار دینم و خه رجی ده کم، چۆن له ته ک نه و خه لکه ی له ژپر ده ستمدایه ده جولیمه وه. ده سه لاتدار شیاوترین که سه که بپترسینی و خوای وه بیر به ینیتته وه، چونکه جگه له خوا که س له ده سه لاتدار مه زنتر نییه. خه لک بویه له ده سه لاتدار ده ترسی، چونکه هیزی هیه. بویه خوی له ده سه لاتدار نزیک ده کاته وه، چونکه سه روه ت و سامانی هیه، به لام خودی ده سه لاتدار هیچ که سیکی له و مه زنتر نییه تا لئی بترسی، هیچ سه روه ت و سامانیک به نه ندازه ی نه و سه روه ت و سامانه نابیی که له ژپر ده سستی نه و دایه تا خوی لی نزیک بکاته وه. نه بوو به کر ویستی هه میشه خودام له بیردا بییت و لئی بترسم و، له هه موو کار و وتاریکدا وا بزنام خوا ده بینم.

— نه ی مه به سستی له ”خوای گه وره هه ندی داوای له شه ودا هیه، له پۆژدا

وهی ناگری: هه ندی داوای له پۆژدا هیه، له شه ودا وهی ناگری“ چی بوو؟

- ویستی پیم بلئی: نه که ی به گویره ی په فتار و کرداری خه لک هه لسوکه وت

بکه یت و دینی خۆت له بیر بجی، تۆیش به نده یه کی له به نده کانی خوا، خوای

گه وره هه ندی کار و په رستشی له سه رت فه رز کردووه، نه که ی له به ر کاروباری

خه لافه ت، نه و فه رزانه له بیر بکه ی. ویستی پیم بلئی: ئاگاداری نوێ و پۆژوه کانم

بم، خه لک له سه ر ئایینی ده سه لاتداره، نه گه ر ده سه لاتدار چاک و پاک و له خواترس

بوو، خه لکیش وا ده بن. نه گه ر تیگۆشه ر و خه باتکار بی، خه لکیش تیگۆشه ر و

خه باتکار ده بن. نه گه ر هه میشه بیی قیامه تی له دلدا بی، نه وانیش بیی قیامه تی

له دلدا ده بی. نه گه ر هه گه نده ل و فه سادکار بی، زۆربه ی نه وانیش گه نده ل و

فه سادکار ده بن. سه رکرده ناوی خوی به خۆیه وه یه وه ک سه ری گه ل وایه، گه لیش

وه ک جه سته وان، سه رکرده به ره و هه رکوی و هه رچۆن به روات، جه سته یش به ره و

نه و شوینه و به و جۆره ده پۆن.

- ئەي مەبەستى لە "ھېچ كارىكى سوننەتت لى وەرناگىرى، تا فەرزەكانت بە تەواۋى بەجىنەھىنابى" چى بوو؟

- ويستى پىم بلى كە لاي خوا ھېچ كار و كردهوھەك بە ئەندازەى ئەو كار و كردهوانە خوشەويس نين كە خۆى لەسەر بەندەكانى فەرز كردهوھە، ھەر بەندەھەك سوننەتەكان بكات و فەرزەكان پشت گوى بھا، ئەوھ تەنبا خۆماندووكردى بۆ دەمىننەتەوھە، خۆ ئەگەر فەرزىش و سوننەتىشى ئەنجامدا، ئەوھ نوورى عەلا نوورە و ھەرچى خىر ھەيە، ھەمووى دەسگىر بووھە. ئەگەر كەسك بە قەستى، پۆزىك پۆزووى پەمەزانى خوارد و نەيگرت، يانزە مانگ بەپۆزوو بى، جىگەى ئەو يەك پۆزە پۆزووھەى پەمەزان پىر ناكاتەوھە. ئەگەر نوپۇزى بەيانى بە كۆمەل بكا، خىرى لە شەونوپۇزى سەرتاسەرى شەو زىاترە. ئەگەر ھەزار سەدەقە بدات، بە ئەندازەى زەكاتىك خىرى نىيە، ھەرچەندە سەدەقەكانىش زۆر لەو زەكاتە زىاتر بى، چونكە سەدەقە سوننەتە، بەلام زەكات فەرزە. ويستى پىم بلى كە خواى گەورە ھەندى شتى لەسەر سەركردە فەرز كردهوھە، ئەگەر ئەو شتانه نەكا و ھەرشىكى تر بكا، بىسوودە، ئەگەر سەد جار لە فەرزەكە زىاترىش بى. خواى گەورە فرمانى كردهوھە كە داھات بە يەكسانى لەنيوان خەلكدا بەش بكرىت، ئەگەر سەركردە ئەو داھاتەى بۆ خۆى برد و، دوايى زۆر لەوھ زىاترى كرده خىر، بىسوودە و تاوان و گوناھ نەبى ھىچىترى گىر نابى، چونكە مافى بە خاوەن ماف نەداوھ؛ ئەوھ وەك ئەوھ وايە مافى خەلكى بخوات و دوايى بەخشندەيى بكا!

- ئەي مەبەستى لە "خواى گەورە لە ھەندى ئايەتدا باسى سۆز و بەزەيى خۆى دەكا و، لە ھەندى ئايەتى تردا باسى سزا و خەشى خۆى دەكا؛ ئەوھىش لەبەر ئەوھى بەندەكانى ھەم لىى بترسن و ھەم ھىواشيان پىى ھەبى، لە ھەق زىاتر ھىچى تر لە خوا چاوەروان ناكرى، كەس بە دەستى خواى گەورە ناخرىتە نپو فەتەرات و بەلاوھ" چى بوو؟

- مەبەستى ئەو بوو كە قورئان ئەوئەندەي يەكدى ترس و هیوا، ئەفین و خوڧى باس كىردووه، چونكە ئەگەر ھەر باسى ترسى كىردبا، دلى باوھەرداران لە ترسا دەتوقى و زەندەقیان دەچوو؛ خواپەرستى وەك بېڭارىي ئاغایەكى زالمى لى دەھات. ئەگەریش تەنیا باسى هیوا و ئەفینی كىردبا، خواپەرستى وەك كاری ئەو كۆیلەيەى لى دەھات كە خواوئەكەى ئەوئە بەسۆزە، كۆیلەكەى ئىستىغلالى ئەو سۆزەى كىردووه و گوى بە فرمانەكانى نادا. خوا دەيەوى بەندەكانى لى بترسن و خوشیشیان بوئ، لى بترسن و چاوھروانى پاداشتیشى لى بكەن. خوا دەسەلاتى ھەموو جۆرە سزادانىكى ھەيە، كەچى باسى لىبوردەيى و سۆزى خویشى دەكا، لەگەل ئەوئە كە زۆردارە، خواوئەن سۆزیشە، ئەو دەيەوى بە دەم ترس و خوشەويسیەو بەندایەتى بۆ بكەین، خوا پىي خوشە لىي بترسین، پىي خوشە خوشمان بوئ.

- قوربان ئەمە كۆتا دیدار و گفتوگۆ بوو لە تەك ئەبوو بەكردا، ئەى سەرەتای خەلیفایەتیت چۆن بوو؟

- یەكەم پۆژى خەلیفایەتیم چومە سەر مینبەر، سپاس و شوكرى خوام كىرد، دوايى وتم: "بىستوو مە خەلكانىك لە توندوتیژی من دەترسن، وتویانە: 'عومەر، پىغەمبەر مابوو توندوتیژ بوو، لە سەردەمى خەلیفایەتى ئەبوو بەكر توندوتیژ بوو، باوكە پۆ ئەى ئەگەر خوئى سەركردەبى چى؟"

"خەلكینە! ئاگادار بن، ئەو توندوتیژیەم زۆر زیاتر دەكەم، بەلام بۆ ئەو كەسانەى لەپەلادەرن و تەعەدا لە مۆسلمانان دەكەن، ھەرچى مۆسلمان و پىاوى چاك و بپۆھى ھەيە، ئەوئە من لە ھەموو كەس زیاتر لەگەلپاندا نەرمونیان دەبم، من ناھیلەم ھىچ كەس زۆلم لە ھىچ كەس بكا، سەرى زالم لە بەرد دەدەم، بە پى دەچمە سەر سەرى، تا تەوبە دەكات و دان بە ھەقا دەنۆت، لەگەل ئەوئەیشدا سەرم دەخەمە بەر پىي ئەو كەسانەى چاك و چاكەكارن.

”خەلکىنە! ئۆۈە چەند مافىكتان بە سەر مەۋە ھەيە با پىتان بلىم:

من بۆم نىيە باج و خەراج و داھاتى ئۆۈە بە ھەدەر بىدەم. دەپنى بە و جۆرەي
سەرف بىكەم كە خوا پىي خۆشە. ئەو مافەتان ھەيە كە ھەر دەستكەوت و
داھاتىكەم ھاتە دەست، بە باشى و يەكسانى پىتان بىەخشم. ئەو مافەتان لەسەر من
ھەيە بە ھومىدى خوا ژيان و گوزەرانتان باشتەر بىكەم. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە
كە نەتانفەوتىنم و نەتانخەمە تەنگانە و نارەھەتەيەۋە. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە
كە بە ھومىدى خوا بەرگىرتان لى بىكەم و نەھىلم دوزمن بە سەرتاندا زال بى. ئەو
مافەتان لەسەر من ھەيە كە لە كاتىكدا لە جەنگدان و لە مال و مندالتان دوورن.
نەھىلم مال و مندال و خىزانەكانتان بىناز بن، تا خوتان دەگەرپىنەۋە.

دەي ترسى خواتان لە دلدا ھەبى و ھاوکار و يارمەتيدەرم بن. ھاوکار و
يارمەتيدەرم بن؛ چاكەم نىشان بىدەن و فرمانم بە چاكەكارى پى بىكەن. دەستم بىگرن
مەھىلن ھەرگىز خراپە بىكەم، ئامۇزگاريم بىكەن.

— قوربان بىروام پى دەكەي، ئەگەر بلىم ئەم وتارەي جەنابت لە ناخەۋە
ھەژاندىمى؟!

- بەلى بىروات پى دەكەم بەلام بۆچى ھەژاى؟ چاۋەپىي ھىچ شتىكى تر بووى؟
- ھەننى لەو قسانە ئاسايى بوون، چونكە تۆ ئەو كەسەي كە خۋاى گەۋرە ھەقى
لەسەر دل و زمانت دانائە. تۆ بىروا ھىنانت بە پىغەمبەر خراۋەتە ئۆۈ دلەۋە.
لەمەدوۋا ھاسى وتارەكەت دەكەين، بەلام قوربان پىگەم بىدە با سەرسامى خۆم
دەرىم.

- سەرسامى؟!

- بەلى قوربان سەرسامى!

- سەرسامى لە چى؟

— لە سەرەتای وتارەكەت، دواي ئەوەی سپاسی خوات كرد و پەسنی پيڤەمبەرت دا، بە شپۆهەيەکی گشتی پرووت لەو خەلکە كرد و قسەت بۆ كردن، دوايی ئاراستەي قسەكانت گۆڤي و تايبەتت كرد بەو كەسانەي لە توندوتیژپەكەت دەترسان، تۆ لەسەر توندوتیژیي خۆت سوور بووی، من وا گومانم برد بۆی ئیتر توندوتیژ نابم، كەچی سوور بووی!

— تۆ چاوەروانی ئەوە بووی كە بەو خەلکە بۆی: خەلکینە! بیستوو مە هەندیکتان لە توندوتیژیي من ترسان و وتوتانە: "لە سەردەمی پيڤەمبەردا عومەر توندوتیژ بوو، ئەبوو بەكر مابوو وا بوو، باوكە پۆ دەبی ئیستە چۆن بی ئەوان نەمان و خۆی سەركردە و هەمەكارەيە؟! " خەلکینە ئاگادار بن! ئەوا من وازم لە توندوتۆلی و توندوتیژی هیئا؟

— ئەي بۆ قوربان؟ بۆ وات نەوت؟

— پۆلە! ئەو دەسەلاتدارەي كە لاواز و بی سام و هەيبەتە، ناتوانی باش كارەكانی بەرپۆه ببا. هیزارەكان بیهيژەكان دەكرپننەو، بیكەس و دەرەتانەكان دەترسینرین. من دەبوو هەر لە یەكەم پۆژی دەسەلاتمدا هۆشداري بدەم بەهيژەكان، بۆ ئەوەي بیري خراپ نەكەنەو، لاوازهكان دۆلیا بكەمەو كە كەس ناتوانی زۆلم و زۆریان لی بكا، خەلک هەموو یەكسانن كەس لە كەس پیاوتر نییە، بەهيژ لای من كەسیكە كە لەسەر هەق بی، ئیتر كەیفی خۆیەتی بە جەستە و سامان لاوازه یا نە. لاواز لای من، ئەو كەسەيە كە ناھەق بی، با سەد زەنگین و دەست پۆشتوو بی، لای من كەس بە دەولەمەنیدا نەنازی، كەس بە نەسەب و باوك و باپیری نەنازی، خواي گەورە بەلین و هەپەشی هەيە، بەلین بە چاكەكاران دەدا و، هەپەشە لە خراپەكاران دەكا. دەي ئیتر بۆ لۆمەي عومەر بكری، ئەگەر بیەوی تەرازوی دادگەری هەبی و خەلک بە تاي ترازوی دادگەریدا بكیشی و لاواز و بەهيژ لای ئەو نەخوا، تەنیا پەسالی دەوری هەبی؟ نابی لە سەردەمی دەسەلاتی منا مافی كەس بخوریت، نابی هەزاران بچەوسینرپنەو.

- قوربان قسه کانت ته واوون، من مه به ستم نه ووه نه بوو. مه به ستم نه ووه بوو پاکانه ی

خوت بکه ی له و تومه ته ی بوت کراوه، نه ک به سر خوتیدا ساغ که یته وه!

- باشه، ده بی مرواڅ واز له چاکه یه ک بیښی، هر له بهر نه ووه ی که سانیک رقیان

له چاکه یه؟! نه به خوا نابیی. عومر ده بی تنیا په زامه ندیی خوی له بهر چاو

بی. یتتر خه لک رازین یا نه، که یفی خوږانه. من خوم به تنیا ده مرم و ده چمه

قه بره وه، به تنیا زیندوو ده به وه، به تنیا پرسیارم لی ده کریت، به تنیا دادگایی

ده کریم، تنیا هق و راستی فریام ده که ون. ناهه قی و ناپاستی مال ویران ده که ن.

نه که ر خه لک له بهر شتیکی هق لیم بترسن و رقیان لیم بیټ، نه ووم لا په سه ندتره

له ووه ی که له بهر که نده لی و ناهه قی منیان خوڅ بویت.

- به خوا قوربان راسته خوی گه وره هق و راستی خستوته سر دل و

زمانت، من نه مویست تورپت بکه م یان خوم له بیرو پای جه نابتدا هلقورتینم. من

تنیا داوای پروونکرده وه و زیاتر زانیاریم کرد. من به لای خومه وه چاوه پپی شتی تر

بووم.

- تو دته وئی بلئی: "دلنیا بیټ پی بدانایه؟"

- به لی قوربان.

- ئی وام کرد.

- چوون؟

- نه ی من نه مگوت، "توندوتیژیم بو سر خه لکی زالم و به دکار زیاتر ده که م؟"

نه ی من نه مگوت: "نه و که سانه ی پاسال و چاکه کارن، نه و په پی نه رمونیان ده بم

له که لیاندا؟"

- ها قوربان وت.

- ده ی یتتر نه مه دلنیا بی و نارخه یانی نه بی چیه؟ کوړم! من هره شه و

کوړه شه کانم بو نه و که سانه بوو که زالم و سته مکار و به دپه فتار بوون، جا هر که س

سته مکار نه بوو بی، نه و نه و هره شانه دلنیا بیکه ر بووه پوی، هر که سیش سته مکار

بووبى، ئەو ھەر ھەشە و گورەشە يەكى توند بوو ھۆى. نابى ستمكار خاترجەم و دلتيا بکەى تا دلتياىى نەدەى بە ستمەلىکراو. ئەگەر دلتياىى و خاترجەمى بە زالم و ستمكار بدرىت، دەس دەگەن بە ترساندن و تۆقاندنى خەلکى داماو و بى دەسەلات. من وتارم بۆ کەسانىک دا، دەمزانى ستمەکارىان تيا نىيە، ئەوانە خەلکىكى ئاسايى و سەلامەت بوون، ئەگەر لەم پرووۋە سەرنجەت دابى، من خالم لەسەر قسەکان داناو و ھەر ھەشە و گورەشە نەکردوۋە.

- بە خوا واىە قوربان! تا ئىستا گويم لە قسەى ئاوا پوخت و پاراۋ نەبوۋە.

- كام قسە؟

- ئەو ھەشە فەرموت: "ناھىلم كەس ستم لە كەس بكا، سەرى ستمكار دەخەمە سەرزەۋى و بە پىلەقە دەچمە سەرزەۋى ھەتا پەشىمان نەبىتەۋە و بەرمو ھەق نەگەرپىتەۋە وازى لى ناھىنم. سەرىشم دەخەمە سەرزەۋى، بۆ ئەو كەسانەى راسال و لەسەر ھەقن!"

- من دەبوۋ ھەر وام گوتبا، بەلام بە ديارىكراۋى بە كام خال سەرسامى؟

— قوربان ئەۋەى كە لە بەردەم دادگادا ھەزار و زەنگىن، دەسەلاتدار و بىدەسەلات ۋەك يەك بن، ئەۋەى كە فەرموت: "ناھىلم كەس ستم لە كەس بكا." ئەم قسانە بە ديارىكراۋى بەرمو پروۋى ھىچ كەست نەکردۆتەۋە و ھەموو كەسك دەگىرپىتەۋە. ستمكار ھەركەس بىت و كوپ و نەۋەى ھەركەس بى و دەسەلاتى ھەرچەند بى، تۆ بەراۋەرى دەۋەستىتەۋە. ستمەلىكراۋ ھەركەس بىت و كوپ و نەۋەى ھەركەس بى و دەسەلاتى ھەرچەند بى، تۆ ھۆى تىدەكۆشى، خەلك بۆ ئەۋەى كاروبارىان بە ھاشى راپەرئ، پىۋىستىيان بە كەسىكى ئاۋايە، ستمكار پىۋىستى بە دەستىكى بەھىزە بىگرى و نەھىلى ستم بكات، يارمەتىى بدا بە سەزەندەس و شەيتاندا زال بى، ستمەلىكراۋ پىۋىستى بە دەستىكى بەسۆزە لەناوشانى بدرى و ھىت: "تۆ تەنبا نىيت، مەنت لە پشەتە." زۆر ماىەى خەمگىنىيە كە دەسەلاتدار خەلك بەرەللا بكا و ۋەك ئازەل لىيان بېروانى. بەھىز لاۋاز بخۋا،

داندەرەكان دانيان له پېدانهكان گير بكن. كەس حساب بۆ كەس نەكا و چاودۆرئىكيان نەبیت.

- بينيت! من مەبەستم لەو قسە كە پېم وتى ئەو بوو، من وتم؛ بە قەستى وام وت، بۆ ئەوئەى ستمكار لېم بترسى و ستملېكراو دلى بە بوونى من خوش بى. من نەمەويست ستمكار بەرەللا بى و وەك ئازەلى دپندە بکەويته وپزەى هەزار و داماوەكان و، ئەم و ئەو بخوا و ئەم و ئەو لەكەدار بكا.

- بە شتيكى تريس سەرسام.

- چى؟

- بەو ترازووئەى كە ويستت بۆ خەلكى دابنئى، بەو سياسەتەى ويستت كارى لەسەر بکەى؛ پى لەسەر سەرى ستمكار دا دەنئى تا دیتە سەر پى، لە بەرابەر هەق و راستيدا خۆت بە بچووک دەزانى و سەر لە بەرپى پارسالەكاندا دادەنئى! بە خوا ئەم جۆرە مامەلەى، مامەلەى مرۆفە گەورە و مەزنەكانە.

- كۆرى خۆم! سەرکردە دەبى وەك دايك بى بۆ مندالە نەخۆشەكەى، پى ناخۆشە جگەرگۆشەكەى شتى ناخۆش بخوا، بەلام بە دەستى خۆى دەرمانى تال و ناخۆش دەكا بە قورگيدا، چونكە دەزانى تالايى ئەو دەرمانە، شيرنايى لەشساغى پيۆهە، ئەگەر كاتى دەرمانخواردنى مندالەكەى دوا بکەوى دەدا بە سەر سەرى خۆيدا و بە كپوزانەو و سۆزەو دەروا بۆلاى مندالەكەى، مندالەكە چەنە پيويستى بە دەرمانە بۆ ئەوئەى خۆى بگريتهو، ئەوئەيش پيويستى بە سۆزى دايكەتى بۆ ئەوئەى چاك بپتهو. خەلك وەك ئەو مندالە نەخۆشەن، هەركەس ستم بكا، تالايى دەرمانى دەرخوارد دەدەين بۆ ئەوئەى پارسالى و ئايينە لەدەستچووئەكەى بۆ بگريتهو، ستملېكراوئەى ديسان وەك ئەو مندالەن پيويستيان بە سۆز و بەزەيە.

- ئەم لېكچرواندنە چەن جيى خۆپەتى و چەندە نموونەيەكى جوان و راستە

قوربان!

- رۆلە! باشتىن قسە ئەوھىيە كە كىردارى لەگەلدا بىي. خراپترىن قسە ئەوھىيە كە ھەر قسە بىي و نەچىتە بواری جىبەجىكردنەوھ. داوام لە خوا ئەوھىيە كە قسەكانم كىردەيان لەگەلدا بىي و، بە قازانجىم بشكىنەوھ. پەنا دەگرم بە خوا لە قسە و بەلئىنى بىي كىردەوھ — سەرى پىاو دەخوا!

- قورىان تۆ عومەرى، عومەر! تۆ ئاوا ترست ھەبىي، ئەى دەبىي ئىمە چۆن بىي؟
- خواى گەورە ھەموو لایەكمان باش بكا.

— ئامىن! قورىان روخسەتم دەدەى بگەپىمەوھ بۆ وتارى يەكەم پۆزى خەلىفایەتیت؟ بەردەوام چەند شتىكم لە مېشكدایە، دەمەوى پرسیاریان لە بارەوھ بکەم.

- دەى بپرسە چ پرسیارىكت ھەيە بپرسە.

- تۆ وقت: "من بۆم نىيە باج و خەراج و داھاتى ئىوھ بە ھەدەر بدم، دەبىي بەو

جۆرەى سەرف بکەم كە خوا پىي خۆشە." مەبەستت لەم قسەيە چى بوو؟
مەبەستم ئەوھ بوو كە داھاتى گشتى ھىي ھەموو خەلكە و مافى تاكە كەس نىيە، دەولەت تەنيا دەتوانى زەكات لە خەلك بىسەنى، ئەوھ مافى خۆيەتى. دواتر ئەو مالا لە خەلك وەردەگىرى، بۆ خەلك دەگەپىتەوھ، لە دەولەمەند وەردەگىرى و دەدرى بە ھەزار. من تەنيا خزمەتكارىكم و دەبىي خزمەتەكەم بە باشى جىبەجىي بکەم، ئەو مالا بە باشى وەربگرم و، بە باشى بە مافدارانى بدەمەوھ. من بۆ ئەوھ نەكراومەتە سەركردە، مال لە خەلك بىسەنم. نايشېي فرمانى خوا پشت گوى بىخەم و زەكات لە كەس نەستىنم.

- ئەى باشە بۆ خەلك زەكات بداتە دەولەت، ھا خۆى بىيدا بەو ھەزارانەى كە

دەيانناسىت؟

- تۆ جىاوازى لەنىوان زەكات و سەدەقەدا ناكەى؟!

- جىاوازيان چىيە؟

- سدهقه سوننهته، موسلمان به ئارهزووی خوی دهتوانی سدهقه بدا به خه لک،
 ئه وه خو نزیك كردنه وه به له خوای مه زن، به لام زه کات فرهزه، خواپه رهستییه،
 له سهر دهولت پیویسته که کاروباری خه لک راپه پینتی، برسی تیر بکا، قهرزی
 قهرزاران بداته وه، ژن بو لاهه هه ژاره کان بینتی، چاره سهری نه خوش بکا، مندالی
 هه تیو پوشته بکاته وه؛ ئا له بهر ئه مانه پیویسته مالی زه کات کو بکاته وه و له وانده
 سهرفی بکاته وه. ئه گهر دهوله مه نه کان خویمان زه کات بدهن به وه هه ژارانه ی که
 دهیانناسن، ئه ی چاره نووسی ئه وه هه ژارانه چی لی دیت که کهس نایانناسی؟ ئه ی
 چاره نووسی نه خوش؟ چاره نووسی قهرزار؟ پیر و په ککه وته؟ بیوه ژن؟ کی ئه وان
 بگریته ئه ستو؟ دهوله مه نه خوی سهرپشکه سدهقه ی خوی به کی ددها و چه ندی
 پی ددها، به لام پیویسته زه کاته که ی بدا به دهولت، بو ئه وه ی دهولت به گویره ی
 پیویست خهرجی بکا.

- ئه ی ئه گهر سهرده میک هات و دهولت نه بوو، یان له بهر هوکاریک دهولت
 نه یتوانی دهستی به سهر خه لکدا بگا و زه کاتیان پی بگه یه نییت، ئه و کاته دهکری
 بلین: پیویست ناکا ئیتر کهس زه کات بدا؟

- زه کاتدان عیبادت و خواپه رهستییه. ههر کهس سهرهوت و سامانه که ی گه شته
 راده ی زه کات، به هیچ به هانه یه ک ناتوانی خوی له زه کات بدزیته وه. خو ئه گهر
 دهولت به دهولت نه ما و نه یده توانی به سهر خه لکدا رابگا، ئه وه ئه و کاته مافی
 دهولت به سهر خه لکه وه نامینتی، به لام مافی خوا ههر دهمینتی، پیویسته
 خواپه رهستی له کاتی خویدا جیبه جی بگریت، ئه و کاته ههر کهس خوی زه کاتی
 خوی ددها به وه هه ژارانه ی که خوی دهیانناسی، به و ئاتاجانه ی که دهیانبینتی، دهبی
 له خزمه نزیکه هه ژاره کانی خویه وه دهست پی بکا، پاشان ئه وانیه که
 خزمایه تییان دوورتره وه... هتد.

- زۆر جوانە قوربان! تێگەشتم، ئەي مەبەستت لە "مافی ئۆهەيشە کە من ئەو زەکاتەي دەستم دەکەوي، بە ڕێ و جێ بە کاری بێنم" چی بوو؟

- مەبەستم ئەو بوو کە عومەر بەو شۆوھەيە زەکات کۆ دەکاتەو کە خوا فرمانی داو، هەر بەو شۆوھەيەيش بە کاری دێنێ کە خوا فرمانی داو، نە عومەر نە هێچ کەسێکی تر بۆيان نەيە زەکات و سامان بۆ خۆيان کۆ بکەنەو، یان بە کەبەي خۆيان بە کاری بێنن، یان بێدەن بە خزم و دۆستان و، خەلکی تەرت.

- ئەي بەشي خەلیفە؟

- خەلیفە بێجگە لە مووچەي شیاوي خۆي، هێچیتەري لە سەرۆت و سامانی دەوڵەت ناکەوي. خەلیفەيش وەک هەموو کەسێکی ئاسایی فەرمانبەرێکە و تەواو: فەرمانبەرێکە بۆ ئەوێ کاروبار بە باشی بەرپۆه ببا، بە باشی چاودێری دەوڵەت بکا. بۆيەيش مووچەي پێ دەدرێ، چونکە لەبەر بەرپۆهبردنی کاروباری دەوڵەت، بۆي ناکرێ خۆي کار و کاسبی بکا و نان پەیدا بکا. مووچەي خەلک چۆنە، دەبێ مووچەي خەلیفەيش هەروابێ، بۆ نموونە ئەگەر مووچەخۆرێکی ئاسایی هەزار دیناری هەبوو، دەبێ خەلیفەيش هەزار زیاتری نەبێ، چونکە خەلیفەيش هەر مۆفێکە وەک فەرمانبەرەکانی تر، تاکێکە لە موسلمانان.

- بەلام قوربان من بێستوومە، تۆ لە بەخشیندا وەک ئەبوو بەکر نەبووی، مووچەي هەموو کەس لە سەردەمی ئەبوو بەکریدا وەک یەک بوو، کەس لە کەس زیاتری پێ نەدەدرا، بەلام لە سەردەمی خەلافەتی تۆدا مووچەي هەندێ کەس لە مووچەي هەندێ کەس زیاتر بوا

- بەلێ وابوو، ئەو من هەر لە سەردەمی خەلافەتی ئەبوو بەکریدا ئەو بۆچوونەم هەبوو، بەوێشم وت، بەلام پەسەندی نەکرد. ئەو دەپوت: "دەبێ هەموو کەسێ وەک یەک مووچەيان هەبێ، بەبێ ڕەچاوکردنی هێچ شتێ، ئەوانەي کە هەر لە سەرەتاهە موسلمان بوون و هاوکار و یاوهری پێغەمبەر بوون، ئەو کارێکە بۆ خاویان کردوو و خوا لە قیامەتدا پاداشتیان دەداتەو،" منیش دەموت: "ناکرێ! چۆن کەسێ کە لە خزمەت پێغەمبەردا جەنگاوه و کەسێک لە دژی پێغەمبەر جەنگاوه، وەک یەک بێ؟"

- بۇچۇنەكەي تۆ تەواۋە، بەلەم قۇربان مەن زىياتر بە پاكەي ئەبۇ بەكر سەرسام
ۋ پاي ئەوم پىن جۈانتەرە، ئەي ئەبۇ بەكر بە گۈپى دەكردى؟

- گۈپى بۇ دەگىرتىم، بەلەم بە قەسەي نەدەكردىم، ئەو ھەمۇو كەسكىكى لا يەكسان
بۇو، بەلەم مەن لە سەردەمى خەلافەتى خۇمدا، قانۇنەكەم گۈپى ۋ بە پاي خۇم كارم
كرد! ھەركەسە ۋ بە گۈپىرەي بىرۇبۇچۇنى خۇي!

- قەسەكەت تەواۋە، بەلەم قۇربان پىت وانىيە كە يەكسانى باشتىر بى؟

- با پىت بلىم، مەبدە ۋ بىرۇبۇچۇنىك ھەيە كە زۇر لە يەكسانى باشتىر ۋ
بەھىزترە، ئەو ھەيش دادگەرىيە، يەكسانىي تەواۋ، بەلەي نادادپەرۋەرىدا دەشكىتەۋە.
ئەۋەتا خۇي گەۋرە بەشە مىراتى زۇر دادگەرەنە دانائە، كەچى يەكسانىي تيا نىيە!
- چۇن قۇربان؟

- ئەۋەتا خۇي گەۋرە بەشى كۈپىكى بە ئەندازەي بەشى دوو كچ دىارى
كردوۋە، خۇ ئەمە يەكسانى نىيە، بەلەم ئەۋەپەرى دادگەرىيە، پىاۋ كاتى بىەۋى ژن
بىتى، مارەيى بە ژنەكە دەدا، ۋاجبە لەسەر پىاۋ كە ژنەكەي ۋ مالى ۋ مىندالەكانى
بەخىۋ بكا، ئافرەت ھەرچەن دەۋلەمەند ۋ دارايش بى، لەسەرى ۋاجب نىيە مالى ۋ
مىندال بە خىۋ بكا، پىاۋ دەبى مالى ۋ خانو دابىن بكا، دايكى ۋ ئەو خوشكانەي كە
شۈپان نەكردوۋە، بە خىۋ بكا، دەي لەبەر ئەۋەي پىاۋ ئەركى زىياترى لەسەرە ۋ
خەرجىي زىياتر دەۋى، ئەۋە دادگەرىيى ئەۋ كاتە بەۋجۇرە دەبى كە بەشە مىراتى
زىياتر بى.

- ئەي تۆ لەسەر چ ئەساسى موۋچە ۋ بەخشىنت بە خەلك دەدا؟

- پىت دەللىم، دۋاي ئەۋەي خۇي گەۋرە عىراق ۋ شامى بۇ رزگار كردىن ۋ
دارايى زىادى كرد، خەلكم كۆ كىردەۋە ۋ پىم وتى، "خەلكىنە! مەن دەمەۋى موۋچە ۋ
بەخشىش بەۋ كەسانە بەدەم كە شىۋاي موۋچە ۋ بەخشىشنى،" وتىيان؛ "ئەۋە پايەكى
بەھىز ۋ جوانە."

منیش وتم: "لەکیۆه دەست پئی بکەم؟"

وتیان: "لە خۆتەوه."

منیش وتم: "نەخێر، من خۆم وەک خۆم حیساب دەکەم، نەک خەلیفە. من لە

خزم و کەسوکاری پیڤەمبەرەوه دەست پئی دەکەم."

- ئە ی قوربان تۆ خۆت ئەم کارەت گرتە ئەستۆ؟

- نەخێر، خەلیفە هەرچەند بەهێزیش بێ، ناتوانی بە تەنیا بەسەر ئەو هەموو

خەڵکەدا ڕابگا، دەبێ ھاوکار و یارمەتیدەری هەبێ، دەبێ کەسانیک هەبن چاودێر

بن بە سەریەوه و لێپرسینەوهی لەگەڵدا بکەن. من ئەو کارەم بە عەقیلی کۆری

ئەبوو تالیب و جوبەیری کۆری مۆتەعیم و مەخرەمە ی کۆری نەوفەل سپارد. فرمانم

پێکردن کە هەركەس بە گوێرە ی مەکانەت و شایستەیی مامەلە ی لەگەڵدا بەکەن.

عومەر و بنەمالە ی عومەر پێش هیچ کەس نەخەن و وەک خەڵکی سادەیان ئەژمار

بکەن!

- ئە ی کەسوکارەت بەوه پازی بوون، وەک خەڵکی ئاسایی بن؟

- بەنی عەدی، خزمەکانم، ھاتن بە منیان وت: "تۆ لێگەرێ با ئەو سێ کەسە

چۆن حیسابمان بۆ دەکەن ئاوابێ، لە پێشدا کەسوکاری پیڤەمبەر، دوایی کەسوکاری

ئەبوو بەکر دواتر کەسوکاری تۆ.

منیش وتم: "بەه بەه بەنی عەدی! دەتانەوی بەسەر منەوه بخۆن؟! دەتانەوی

چاکەکانی خۆمتان پئی بدەم؟!

- ئە ی بەخشش و مینحە چۆن بوو؟

- بەشی دایە ئایشەم بە دوانزە ھەزار دانا، ئەو خێزانەکانی تری پیڤەمبەر

ھەریەکە و دە ھەزار، بەلام جووھیری و سەفیە یەکی شەش ھەزار.

- قوربان خۆ ئەمە نە یەکسانییە نە دادپەرورە ی؟!

- ئايشە خۇشەويستىرىن خېزانى پېغەمبەر بوو، بۆيەش دوانزەم بۇ دانا ھەر لەبەر ئەو خۇشەويىسىيە. ئەوانى تىر وەك يەك بۆم دىيارى كىردن. ھەرچى جووھىرىيە و سەفەشە، ئەو ئەوان دىل بوون و ئازاد كران، بۆيە يەكى شەش ھەزارم بۇ دىيارى كىردن، ئەمە دادپەرۋەرىيە. پىاۋەكانى بەنى ھاشىم يەكى پېنج ھەزارم بۇ دىيارى كىردن، گەنجەكانىيان يەكى سى ھەزار، بەلام بەشى ھەسەن و ھوسەنىم وەك پىاۋەكان دىيارى كىرد، چۈنكە پېغەمبەر زۆرى خۇش دەويستىن. بەشى ئوسامەم چوار ھەزار دانا. عەبدوللەي كورم ھات و پىيى وتم: "بۆچى بەشى ئوسامە لە بەشى من زىاترە؟"

مىنىش وتم: "باوكى ئوسامە لە باوكى تۆ خۇشەويستىر بوو لاي پېغەمبەر، خودى ئوسامەيش لە تۆ خۇشەويستىر بوو لاي پېغەمبەر!" ئەوانەي لە غەزاي بەدردا بەشدار بوون، يەكى چوار ھەزارم بۇ دىيارى كىردن، خەلكى تىرىش يەكى دوو ھەزار! - بۆچى بەشى خېزانەكانى پېغەمبەر لە بەشى پىاۋان زىاتر بوو؟

- چۈنكە ئەوان ئىتىر پىيى شوكرىدنىيان نەما بوو، ئەوان تازە بووبوونە دايكى ئىمانداران، لەبەر ئەۋەي ئەوان ئىتىر ھەتا ھەتايە بىي شوو دەبوون، دەبوو بەباشى ژيانىيان دابىن بكىي و ئەۋەي شىاۋى ئەوانە پىيان بدىيت.

- پاك و بېگەردى بۇ خوا! قوربان بە خوا تۆ بىر لە شتى وا دەكەيتەۋە كە كەسىتر بىرى لى ناكاتەۋە. پاك و بېگەردى بۇ ئەۋ كەسەي ھەق و راستگۆيى خستۆتە نىۋ دىل و سەر زىمانتەۋە. با بگەپمەۋە سەر باسەكەي خۆم! مەبەستت لەۋ قەسەيە كە وتت: "ئەۋ مافەتان لەسەر من ھەيە كە نەتانفەوتىنم و نەتانخەمە تەنگانە و ناپەھەتەۋە" چى بوو؟

- مەبەستىم ئەۋەبوو پىيان بلىم؛ من ژيانى ئىۋە ناخەمە مەترسىيەۋە، لەبەر ئەۋەي ئاۋاتە شوپىنېك رىزگار بىكەم كە خۆم ھەز بىكەم رىزكارى بىكەم. دىسان ناتانخەمە مەترسىيەۋە، لەبەر ئەۋەي ئاۋاتەمە دوژمىنېك بىشكىنم.

- یانی تۆ به لئنت پئی داون که نه یانبه ی بۆ جیهاد کردن؟

- کئی شتی وای وتووه؟

- من له قسه که ی تۆ وا تیگه شتم، کام جهنگ و پژگار کردن هه به که ژبانی جهنگاو مره کانی تیا نه که ویتته مه ترسیه وه؟ کام دوژمن به بی جهنگ و کوشتار دهشکی؟ کام جهنگه مه ترسیی کوشتنی تیا نییه؟ راسته نه که سه ی که له سه نگه ره کانی پیشه وه دایه، له و که سه ی که له مالدا نووستووه، له مرگه وه نزیکتر نییه، به لام دیسان جهنگ هۆکاریکه بۆ تیاچوون و کوژران.

- کوپم! من نه وه مه به ست نه بوو. هیچ جهنگیک بی کوشتار و مه ترسی نییه. جیهاد و جهنگ دیتته پیشه وه و نابیی خۆمانی لی بدزینه وه. جهنگ جهنگه، له هه موو سه رده میکدا هه ر پوو ده دا، خوای گه وره هه رکه سی زۆر خووش بوئ. به پله ی شه هیدبوونی ده گه یه نیت. من مه به ستم له و قسانه وه که ده لئین: "جهنگی خو ترپن" و سه رکه شی بوو، نه و جهنگانه ی که له پرووی نه زانییه وه ده کرین، نه وانه وه که قومان.

- به لام قوربان ئیمه نه گه ر سه یری زۆربه ی جیهاده کانی ئتوه بکه ین، ته ماشا ده که ین سوپای کافران زۆر له سوپای ئیسلام زیاتر بوون. خو نه و جیهاد و جهنگانه پر بوون له مه ترسی، زۆربه ی جار خه لک بره وای وابوو سوپای ئیسلام دهشکی، بۆ نمونه جهنگی قادسیه سوپای موسلمانان نزیکه ی سی و شهش هه زار کهس بوو، که چی سوپای کافر سه د و بیست هه زارا له گه ل نه وه میشدا تۆ سه رکه وتی!

- کوپم! نه گه ر سه رکه وتن به ژماره و که ره سه تی جهنگه وه بهه ستینه وه، نه وه قسه که ت ته واه راسته! به لام سوپای ئیسلام به هۆی گوپراپه لی له فرمانه کانی خوا و یارمه تی خودایی سه ر ده که وتن، کوفر به هۆی پشت کردنه فرمانه کانی خوا و نه و ترس و له رزه وه ده دۆران که خوا ده پخسته دلپانه وه، نه مه یه ک.

دوۋەمىش، لەگەل ئەو جىياۋازىيە گەۋرەيەش لە ژمارە و كەرەستەي جەنگىدا، ئەو جەنگە جەنگىكى كراۋە بوو، پىياۋ بەرەبەرى پىياۋ دەۋەستا، مەترسى لەو جەنگەدا لە مەترسىيەكانى ھىچ جەنگىكى تر زىياتر نەبوو. ئەگەر شتەكە پىچەۋانە با ئەوان سى و شەش ھەزار و ئىكە سەد و بىست ھەزار، مەترسى پىۋەپىۋەپىۋە ھەر ھەبوو. ئەو قەسەيەي مەن، مەبەستم شتەيكى تر بوو، نەك ژمارە و كەرەستە.

- شتى ۋەك چى گەۋرەم!

- ئىسە پىت دەلەيم، دوو نەۋنەيشت بۆ باس دەكەم. نەۋنە و پىۋەداۋەكان باشتەر مەۋف تەدەگەيەنن تا قەسە، نەۋنەي يەكەميان لە سەردەمى مەندا پىۋە دا، مەۋاۋەي كۆپى ئەبوو سەۋفەيەن زۆرى لى كەردم و زۆر داۋاي كەرد كە بە پىگەي دەريايىدا بچىن بۆ پىزگار كەردنى قوبىرس. مەن لە ژيانى خۆمدا دەريام نەدىبوو، نامەيەكەم نەۋسى بۆ ەمەرى كۆپى عاس، بۆ ئەۋەي بە دىرەزى باسى دەريا و سەفەرى سەر دەريام بۆ بكا.

ەمە ۋەلامى نامەكەي دايەۋە و وتى: "مەن شتى (كەشتى) زەبەلاھم دىۋە، خەلكانىكى كەم سۋارى بوون، ئەگەر لەناۋ ئاۋدا بۈەستى، دىلەكان ئازار دەيىنن، خۆ ئەگەر بىرۋا ەقەلەكان جام دەبن، پىياۋ سەركەردان دەبى و نازانى چى بكا، خوا خۋايانە بگەنە جى. ئەگەر ئەو شتە (كەشتىيەكە) لەرەلەر و ئەملاۋا بكا، دەخنىكىن، ئەگەر شى بە سەلامەتى بگەنەۋە جى، تازە بە زەھمەت جارىكى تر سۋارى دەپنەۋە.

مەن كە ئەم نامەيەم خەۋندەۋە، نامەيەكەم بۆ مەۋاۋەيە نەۋسى و وتەم: "ھەرگىز تاقە سەربازىك بە پىگەي دەريادا نەپىرم بۆ جەنگ و ناپانخەمە مەترسىيەۋە." پىۋە! لە مەبەستم تىگەشتى؟

- بەلى قوربان! تىگەشتەم، ئەي پىۋەداۋى دوۋەم چى بوو؟

- پرووداوی دووهم له سهرده می نه بوو به کړدا پرووی دا، خالیدی کورپی وه لید نامه یه کی بؤ نه بوو به کړ نوو سېبوو، داوای کړدبوو که موسه ننای کورپی حاریسه — جیاتی خوی — بکاته سهرکرده ی عیراق و خوی پروا بکاته سوپای موسلمانان له یه رموک. به راستی خالید کورپی جهنگ بوو، باوهړ ناکه م تازه هیچ ژنیک پږله ی ناوا به جهرگ بوینئ، خوی چونکه نه وهنده زیرهک و لیها تورو بوو، وای ده زانی هه موو کهس وایه. من نه مدم به لاوه سیر نه بوو، به لام خه می نه و که سانه م بوو لای نه و سهر باز بوون. نه لموهیم! خالید دهیویست به پږگه یه کدا سوپا به ره و یه رموک ببا که پږمه کان پپی نه زانن و ههستی پپی نه کهن، نه وهیش ده بوو نیلا به بیابان و سارای سه ماوه دا تیپه پربان. نه و سارایه چوّل و بیابانیکی پر مه ترسیه، نه و رابه رایه تیپه کی وای کړد که من دان به زیره کیا ده نیم. بزانه چی کړدا! هه رچی خوشتری گه وره و پیر هه بوو هه موو تینو کړدن، پاشان زوو زوو نه وهنده ناوی دان تا هه موویان زگیان وهک هه وزی ناوی لیها تورو، سوپا که ی خسته پږئ. هه موو پږژیک له و خوشترانه ی سهر ده پری و گوشته که ی ده دا به سهر بازه کان و ناوی نیو زگی خوشتره کانی ده دا به نه سپه کان. چوار پږژی پږیک به و جوړه سوپا که ی جولاند، له کاتی دیاریکراوی خویدا گه شته جئ. سوپای دوژمنانی تیک شکاند، هه والی سهرکه وتنیان گه شته وه به نیمه. نه بوو به کړ ته و او دلخوش بوو، به لام من دهستم کړد به ده مه قره له گه لیدا. وتم به نه بوو به کړ: ”نه گهر خالید ته نیا گیانی خوی بخستایه ته مه ترسیه وه، نه وه که یفی خوی بوو. منیش هه قم به سهریه وه نه بوو، به لام چوّن ده بی گهانی سهر بازه کان بخاته مه ترسیه وه؛ نه وه سهرکه شیبه. کورم نیسته تیگه شتی مه به ستم له ”نه و مافه تان له سهر من هه یه که نه تانفه و نیتم و نه تانخه مه ته نگانه و نارپه حه تیپه وه“ چی بوو؟

- به لئ قوربان تیگه شتم! قوربان! له بهر نه وه بوو که هر بووی به خه لیفه، یه که م کاری تو نه وه بوو خالید له سهرکرده یه تی لابه ی؟

- لەمانە زياتر هيچى ترى كوردبوو كه شايەنى ئەوە بىي تۆ پۆستەكەى لىي

بە نيتەو؟

- بە لىي! خالىد بىي ئەوەى پرس بە ئەبوو بەكر بىكات، دەسكەوتى جەنگى

دابهش دەكرد. من بە ئەبوو بەكرم وت: "نامەيەك بۆ خالىد بنووسە و پىي بلىي كه

هيچ كەس بۆى نىيە دەسكەوتى جەنگ دابهش بىكا، بەلكو دەبىي بۆ خەزىنەى

دەولەتى بەيئەنەو. "ئەبوو بەكر نامەى بۆ نارد. خالىد ئاوا وەلامى دايەو: "يا وازم

لىي بىئە خۆم چى دەكەم. بىكەم؛ يا واز دەهينم!"

من جارىكى تر بە ئەبوو بەكرم وت كه خالىد لا با، بەلام بە گويىي نەكردم.

ئەبوو بەكر پىي وابوو كه سەركردە چى دەكا با بىكا، بەلام ھەر لەبەر خاترى من.

نامەى بۆ خالىد نووسى. منيش خۆم لە سەردەمى خەلافەتى خۆمدا پىم وابوو كه

دەبىي من چاودىر و سەركردە بم بەسەر ھەموو سەركردە و بەرپرەكاندا؛ لە ھەموو

كارىكى ورد و گەورەيان بپرسەو. ئەبوو بەكر ھەرچەند خالىدى لا نەبرد، بەلام

بە تەواوى لىي پازى نەبوو. منيش ھەرچەند لامبرد، بەلام خۆم پىم لىي نەبوو. من

و ئەبوو بەكر دوو كەسى جياواز بووين. ھەريەكەمان بە پىگەى خۆمان كاروبارى

دەولەتمان بەرپۆدەبرد.

- گەورەم! ھۆكارى تر ھەبو؟

- يەك ھۆكارىتر ھەيە كه پەيوەندىي بە خودى خالىدەو نىيە. خەلك زۆر بە

خالىد سەرسام بوون، چونكه ھەر سوپايەك خالىد سەركردەى بووبىي. نە لە

سەردەمى جاھىليدا شكاو، نە لە سەردەمى ئىسلامدا. خواى گەورە ھىز و دلئىرى و

فىلى جەنگى بە خالىد دابوو، زۆر جوان نەخشەى جەنگى دادەپرشت، جوان

بەپنەوى دەبرد، كارەكانى بە جوانى دەكرد، بۆيەيش خەلك دەيانگوت؛ "سەركەوتن

سەركەوتنى خالىدە. "بۆيە ترسام ئەو خەلكە بپروپاوەرپان لەق بىيىت و تەنيا پشت

بە خالىد بپەسن و خودايان لە بپر نەمىنى. ئەو پۆژەى كه من خالىدم لەسەر كار

لابرد، وتم: "ئەوا من خالىدم لەسەر كار لابرد، بۆ ئەوەى خەلك بزانىي سەركەوتن،

سەرگەۋىتىنى خىۋايە (خالىد تەنبا ھۆكارە.) ھەموو ئەمانە ۋاي لە من كىرد كە بېرىرى
لە سەركارلادانى خالىد بىدەم، چۈنكى قازانچى ئىسلام و مۇسلمانانم لەۋەدا دەيىنى.
من ھەمىشە ھەۋل و تېكۆشانەكانى خالىد لە بېرە و بەرزىان دەرخیتم. ئەو رۆژەى
لام بىرد، نامەيەكم بۆ ئەبوو عوبەيدە نووسى و وتم: "پىرس بە خالىد بىكە و، بىلى:
'عومەر نىيازىكى ئاۋاي ھەيە.' " من پىم و ابوو بەم كارەم، ھەموو مۇسلمانان يەك
دەنگ دەكەم لە سەر ئەۋەى كە پىۋىستە خالىد لا بىبەم - ئەبوو عوبەيدە م خستە
جىنى خالىد.

- قوربان من ۋا دەزانم كە ھۆكارىك ھەيە كە ئەبوو بەكر لاي نەدەبىرد و تولات
بىرد، بەلام خۆت دىكت بەو ھۆكارە نەكردوۋە، دەرۋەتم دەدەى بۆت باس بىكەم؟
- ئادەى كورم! بىلى بزانم چىيە؟

- من ۋا دەزانم ھەموو ئەو شتانەى كە پروى داۋە، ھۆى ئەۋەيە كە تەبىئەتى
تۆ و ئەبوو بەكر لە يەك جىاۋازبوو، ئەبوو بەكر نەرمونىيان، تۆيش توندوتۆل. ئەو
بۆيە خالىدى لا نەدەدا، چۈنكى ئەو توندىيەى خالىد بۆشايى ناتوندىيەتىي ئەبوو
بەكرى پىر كىرەبوۋىيەۋە، بۆيەيش تا كۆتايى ژيان ئەبوو بەكر خالىدى لەسەر كار لا
نەبىرد، ئەوان دوو كەسايەتى پىچەۋانە و دۆستى يەك بوون، تەۋاكەرى يەكتر
بوون. ھەرچى تۆ و خالىدە لە يەك سرشت و گل بوون، دوو كەسايەتى ۋەك يەك،
بۆيەيش كەستان نەبوونە تەۋاكەرى ئەۋىترتان، ئەمە ۋاي كىرد كە تۆ و خالىد بە
يەكەۋە نەتانكىرى و، تۆ ئەو لە سەرگىرايەتى لا بېيەى و، ئەبوو عوبەيدە بىكەى بە
سەرگىردە. ئەبوو عوبەيدە ېش پىۋىكى نەرمونىيان بوو، ھىدى و ھىمن بوو، ئەبوو
عوبەيدە بوو تەۋاكەرى كەسايەتىي تۆ، پىك ۋەك ئەۋەى كە خالىد بوۋبوۋە
تەۋاكەرى كەسايەتىي ئەبوو بەكر. ئەبوو بەكر ھەرچەند زۆر ئەبوو عوبەيدەى
خۆش دەۋىست، بەلام چۈنكى پىك ۋەك خۆى بوو ھىچ پۇستىكى پىنەدا. تۆيش
ھەرچەند خالىدت خۆش دەۋىست، بەلام چۈنكى نەبوۋە تەۋاكەرى تۆ، بۆيە لە

پۆستهکە ی دوورت خستەو، تۆیش و ئەبوو بەکریش بەدوای کەسیکدا دەگەرێن کە
ببێتە تەواو کەری خۆی!

- من لەبەر ئەوە ئەبوو خالیدم لابرد، هەرچەند بۆچوونەکەت جیگە ی لێ
رامانە، بەلام ئەگەر ئەبوو عوبەیدەیش وەک خالیدی کردبایە، لەسەر کارم لادەدا!
- دە ی قوربان با ئەم لاپەرە ببیچینەو، من ئەوەندەم لێ بیستی کە بزانم بە چ
پێوەریک کارەکانت پێواو، ئەوەندە دُنیا بووم کە هیچ شەیتانی نەتوانی دوودلم
بکات و بڵێم کە ئەو کارانە هەندیکیان لەبەر خاتری خۆیان بوو، نەک خاتری خوا
و قازانجی گشتی.

- کەواتە باسی وتاری یەکەم پۆژی خەلافەتم کۆتایی هات؟
- ئەوە لێ قوربان یەک شت ماو، دەخوازم کە گەرەم سەخڵەت نەبێ و وەلام
بداتەو.

- نا کوڕم چی دەپرسی بپرسە، زۆر ئاساییە.
- ویستم بپرسم مەبەستت لەو قسە چی بوو کە فەرموت: "ئەو مافەتان لەسەر
من هەیە کە لە کاتیکدا لە جەنگدان و لە مآل و مندالتان دوورن، نەهێلم مآل و
مندال و خێزانەکانتان بپناز بن تا خۆتان دەگەرێنەو؟"

- ئەوە پوونتێرین پرسیار بوو کە تۆ لە منت کرد، ئەوە قسە یەکی پوون و
ناشکرایە و هیچ پێچ و پەنای تیا نییە و هیچ مەبەستیکی شاراوێ تیا نییە، بۆیە
زۆر بە کورتی وەلامت دەدەمەو.

- دە ی قوربان هەموو گەبانم دەکەمە گۆی بۆ بیستنی فەرموودەکەت.
- کوڕی خۆم! خۆی گەرە موسلمانان بۆ جیهاد هان دەدا و فرمان دەکا کە
بەراوەر کافران بۆستەو، بۆ ئەوەی نایبەکە ی بە سەر زەویدایە بڵاو بێتەو. لە
بەرامبەریدا پاداشکی زۆر گەورە ی بۆ جەنگاوەرەکان داناو، ئەو پاداشە ئەوەندە
مەزنە، هەرچەند نوێژ و پۆژوو زۆر مەزنن، بەلام نە پۆژووگر بە هۆی پۆژوو و نە

نۆزكەر بە ھۆى نۆزكەكانىيەو ھە پىي ناگەن؛ زۆر موسلمان بۆ دەسكەوتنى پەزامەندى
 خوا و پاشان دەسكەوتنى ئەو پاداشە مەزنە رۆشتوون، بەلام ھەرچۆنىك بىي،
 ئەوانەش مەروڧن، ژن و مندالىان ھەيە، خوشك و برايان ھەيە، كەسانىكى وايان
 ھەيە كە دەبىي سەرپەرەشتىيان بىكەن، دەبىي بەخىويان بىكەن، چاودىريان بن،
 لەوكاتەى دەچن بۆ جىھاد، كەس نىيە چاودىر و بەخىوكەر و سەرپەرەشتىكارى
 ئەوانە بىي. ئەو ھەي پەوايە ئەو مەروڧانە بچن لە پىناوى خوا بىجەنگەن و، ژن و
 مندال و خوشك و برا و دايك و باوك بەجىي بىلن و ئەوانىش لە بىي كەسيدا چاو
 بىرنە دەستى ئەم و ئەو؟! نە بە خوا پەوا نىيە، دەبىي لەوكاتەى ئەوان لە مال
 نىن، من چاودىر و بەخىوكەرى مال و مندال و كەسوكارىيان بىم. ئەگەر باوك لە مال
 نەبوو، دەبىي من باوك بىم. ئەگەر برا لە مال نەبوو، دەبىي من برا بىم. نابىي من تىر
 بخۆم ھەتا ئەوان تىر نەخۆن. نابىي ئارخەيان و ئاسوودە بىم تا ئەوان ئارخەيان و
 ئاسوودە نەبن. نابىي بخەوم تا ئەوان بە ئارامى نەخەوون. نابىي بە جارىي بىي
 مەردى و بىي باوكى و بىي برايان پىو ھەيە ديار بىي و، چاو لە دەستى ئەم و ئەو بن.
 نابىي غومەرىش مەنەت بىكا بە سەرياندا. ئەمە پىويستىھەي سەرشانى غومەرە و
 دەبىي جىيەجىي بىكا.

- چەن جوامىرى قوربان چەن جوامىرى!

- ئەمە ئايىنە پۆلەكەم! ئەمە شەرىى خوايە. ھەندى كەس وا دەزانن ئەگەر

ئىمە داكۆكىيان لى بىكەين، پىاوەتىيان لەگەلدا دەكەين!

دەي كورم، بزانم دواى وتارى يەكەم پۆزى خەلىفەيەتى، چ پىسىكى تىرت لايە؟

- زۆرم لايە قوربان! خەلك لە قەسەردن لەگەل تۆ و ھاووينەكانى تۆ تىر نابىي،

بە خوا تا كۆتايىي ژيانم لە خىزمەت تۆدا بىم و قەسەت لەگەلدا بىكەم، تىر نابىم. بۆيە

وتەووتەت لەگەلدا دەكەم و پىسىارت لە بارەى خەتەو ھەي دەكەم و، ئەو

پىسىارانەيش خۆشەويسىت لە دىلدا زىاتر دەكا، دلىيا دەبىم كە زۆر خۆپاگر و بە

ھەوسەلەي، من ھەركىز لام وانەبوو كە خۆپاگرى و ھەوسەلە لەگەل توندوتۆلى و

تەكۈۈزى دژى يەك بىن، بەلكو تەۋاككەرى يەكترن. پاك و بېگەردى بۇ ئەۋ خۋابە
كە خۇپراگرى و توندايەتى، ھەۋسەلە و ھەلچونى لە تۇدا كۆ كىردوۋەتەۋە؛ تۆپەك
كە ئەگەر پېغەمبەرىكى تر دۋاي پېغەمبەرى ئىسلام ھەبا، ئەۋە تۇ دەبوۋى!

- دەى كورم، ئەمە گومان باشىي خۇتە بەرابەر من.

- بە خوا تۇ شايانى ئەۋ گومان باشىيەى.

- دەى ۋاز لەم قسانە بېنە، بېرسە بزانم چ پرسىيارىكت لايە؟

- لە زۆر كەسم بېستوۋە و تەنەت لە زۆر كىتېدا خويندوۋەتەۋە كە قورئان لە

زۆر شوپىندا ھاۋرا بوۋە لە تەك تۇدا. ئەگەر خەلك ھەموۋى پايەكى ھەبوۋىي و
تۆيش پايەكى جىۋاز، ئەۋا قورئان لەگەل تۇدا ھاۋرا بوۋە و پاكەى تۆى پەسەند
كىردوۋە، پېم خۇشە باسى ئەۋەم بۇ بىكەى.

- كورم! منىش يەككىم ۋەك ئەۋ خەلكە، لەۋان زىاتر نېم. جارى ۋا ھەيە پا و

بۆچونەكانم پاست دەرەچن و، جارى ۋاش ھەيە ناپېك، تەنيا پېغەمبەران دوورن
لە ھەلە. بەلام خۋاي مېھربان جۆرە ھەست و لېزانىنىك بە ھەندى كەس
دەبەخشى، دلىان پروناك دەكاتەۋە، ئەۋ بېپارەى كە دەيدەن، رېك ۋەك بېپارى خوا
دەرەچى. خۋاي گەرە لوتفى لەگەل مندا كىردوۋە و چەند جارىك پا و بۆچونەكانم
ۋەك قورئان دەرچوۋە.

- دەى قوربان بۆم باس ناكەى؟

- باسى ئەۋە زۆرى پى دەچى، بەلام قەيناكا ۋەلامت دەدەمەۋە.

- قوربان من لە قسەى تۇ تېر نايم، چۇنى دەكەى بېكە، تېنۇپتېم بىشكېنە!

- دەى كە ۋابوو، گوى بگرە من زۆر جار قسەكانم ۋەك قورئان دەرچوۋە؛

يەكەم؛ كاتى خۇى، ئېمە لە مەقامى ھەزرەتى نېبراھىمدا نوپۇزمان نەدەكرد، بە

پېغەمبەرم وت؛ "قوربان بۇ لە مەقامى نېبراھىمدا نوپۇز نەكەين؟"

زۆری پئی نەچوو خوای گەورە ئایەتی ﴿وَأَنذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی﴾ البقرة: ۱۲۵ ی ناردە خوارەو. واتە: " (پێمان وتن) شوپنی ئیبراھیم بکەنە جێگای نوێژ."

— ئە ی پاک و بێگەردی بۆ خوا بەلام قوربان چی وای لە تۆ کرد ئەو داواکاریە بکە ی؟

— جا بۆ داواکاریەکی وام نەبێ؟ هەرکەس بە باشی ئیبراھیم بناسێ و لە ژياننامە ی ئاگادار بێ و، پیش گوێی سەر، بە گوێی دل گوێی بۆ ژياننامەکی گرتبێ، ئەوا ئیبراھیم و ئایینی ئیبراھیم و شوین کەوتوانی ئیبراھیمی خوش دەوێ، ئیبراھیم پیاویکی وابوو کە خوای گەورە کردبووی بە خوشەویسی خۆی. هەلبژاردە ی خوا بوو، پێغەمبەر بوو، بەلام پێغەمبەر! لە تاقیکردنەوێ ئایینیدا دەرچوو، کۆرەکە ی پالەخت بۆ ئەوێ سەری بپرێ و فرمانی خوا جێبەجێ بکا، دژایەتی نەمروودی کرد، بەرابەر فیرعەون وەستایەو. دوا ی ئەمانە، خوا فرمانی پێکرد کە کەعبە نوێژەن بکاتەو، کردی: ئیسماعیل بەردی بۆ دەهینا و ئەویش وەستایی دەکرد، کە دیوارەکە بەرز بوویەو، بەردیکی گەورە ی هینا بۆ ئەوێ بجێتە سەری و دیوارەکە زیاتر بەرز بکاتەو، جێ پئی حەزەرەتی ئیبراھیم لەسەر ئەو بەردە دەرکەوت و چال بوو، ئەو پیاویکی وا بوو کە دلی بۆ خوا نەرم کردبوو، لە بەرابەر خوای گەورە بەردی لەژێر پێیدا نەرم کرد. ئیتر شوپنی ئەو بەردە بوو بە مەقامی ئیبراھیم، من بە بۆچونی خۆم ئەوێ بۆ دەرکەوت کە لای ئەو بەردە شوپنیکی پێرۆزە و جێی خۆپەتی کە موسلمانان نوێژی تیا بکەن. هەرچەند هەموو لایەکی کەعبە هەر پێرۆزە، بەلام ئیتر ئەو جێگە یە پێرۆزیەکی زیاتری هە یە، پاشان خوای گەورە وەک پالەشتی بۆ را و بۆچونەکە ی من، ئەو ئایەتە ی ناردە خوارەو، ئەمەیش چاکە و بەخششیکە خوا بە هەرکەسی بپەوێ دەیدا.

— پاک و بێگەردی بۆ خوا پێغەمبەر پاستی فەرمو "هەق و پاستی خراوەتە سەر دل و زمانی عومەر" ئەمە جاری یەکەم ئە ی جاری دووێم چۆن بوو؟

- جاری دووهم، پېشتر باسی تهبع و سروشتمان کرد، باسی جیاوازی سروشتی

من و نه‌بوو به کرمان کرد!

- به لئی قوربان و ابوو باسماں کرد.

- به لئی کورم! و ایزانم له بیرت چوو من نمونه به کم بؤ باس کردی! تو هه‌ستت

پئی نه‌کرد که نه‌وه دووهم جار بوو خوای گه‌وره پالپشتییی قسه‌ی منی کردبئی.

- کام قسه‌یه‌ت مه‌به‌سته گه‌وره‌م؟

- باسی دیله‌کانی به‌در.

- ئی بیرم هاته‌وه قوربان، و ابوو باسماں کرد، ده‌کری ئه‌م جار هیش باسی

بکه‌یته‌وه و یزانم له کویدا خوا پالپشتییی کردی؟

- باشه کورم! له جه‌نگی به‌دردا خوای گه‌وره ئیمه‌ی سه‌رخست. جه‌نگ ته‌واو

بوو، هه‌رکئی کوژرا، کوژرا: نه‌وه‌ی به‌دیل گیرا، گیرا. پېغه‌مبه‌ر له مه‌ر نه‌و دیل و

یه‌خسیرانه پرس و پراویژی به‌ ئیمه‌ کرد؛ چونکه تا نه‌و کاته هیچ ده‌قیکی قورشان

له‌و باره‌وه دانه‌به‌زیبوو. نه‌بوو به‌کر وتی: "قوربان نه‌وانه هه‌موویان کورپی هۆزی

خۆمانن، خزم و که‌سوکارن، من پیم باشه شتیکیان لی وهر‌بگیرن و ئازادیان بکه‌ین:

نه‌و پاره‌یه‌ی که وهر‌یده‌گیرن، به‌هیژمان ده‌کا و، به‌لکو ئه‌مه خواجه نه‌وانیش دوا‌یی

هیدایه‌ت وهر‌بگیرن و موسلمان ببن و دوا‌یی ببنه هاوکار و پالپشتی خۆمان!"

پېغه‌مبه‌ر پرسى به‌ منیش کرد، من وتم: "نا وه‌للا، من نه‌و بۆ‌چونه‌ی نه‌بوو به‌کرم

پئی باش نییه، من پیم باشه له‌ناویان به‌رین، نه‌وانه هه‌موویان کافرن و که‌سی

ئاسایی و هه‌زاریش نین؛ گه‌وره کافرن. من خۆم داوام له پېغه‌مبه‌ر کرد که

نزیکترین خزمی خۆم پئی بدا بؤ نه‌وه‌ی له‌ناوی به‌هم. عه‌قیلی کورپی نه‌بوو تالهب

که برای عه‌لی بوو، بیدا به‌ عه‌لی له‌ناوی بها، بؤ نه‌وه‌ی کافره‌کان بزانن که دل‌مان

به نه‌ندازه‌ی سه‌ره دهر‌به‌کیش بؤ ئایینه‌ کۆنه‌که لێنادا.

پێغه مبه‌ر ته‌ شریفی برده‌ ناو خێوه‌ ته‌ که‌ ی خۆی و، زۆری پێ نه‌ چوو ته‌ شریفی هێنايه‌ دمه‌روه‌. فه‌رمووی: "خودای مه‌زن دلی هه‌ندی که‌س وا نه‌رم ده‌کا، له‌ نه‌رمیش نه‌رمتره‌؛ دلی هه‌ندی که‌سیش وا توند ده‌کا، له‌ به‌ردیش توندتره‌. نه‌ی نه‌بوو به‌کر تو رێک وه‌کوو ئیبراهیم وای، (خودا باسی ئیبراهیم ده‌کا که‌) ده‌یفه‌رموو: ﴿فَمَنْ يَنْعَمِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ إِبْرَاهِيم: ۳۶ واته‌: "سا هه‌ر که‌سی شوینی من که‌وت، ئه‌وه‌ نه‌و که‌سه‌ له‌ خۆمه‌. هه‌ر که‌سی که‌ش لێم یاخی بوو، نه‌وسا نه‌تۆ خه‌تا به‌خش و دلۆقانی. وه‌ک عیسا وای (خودا باسی عیسا ده‌کا که‌ ده‌یفه‌رموو): ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْمَرْبِزُ الْحَكِيمُ﴾ العائِدة: ۱۱۸ واته‌: "گه‌ر بته‌وێ ئازاریان بده‌ی، به‌نده‌ی خۆتن. گه‌ر بیشته‌وێ لێیان خوشبی، خۆت ده‌زانی و هه‌ر بۆ خۆتی که‌ ده‌سته‌لاتت به‌ ده‌سته‌ و له‌ کارزانی."

عومه‌ریش رێک وه‌کوو نوحه‌ (خوا ده‌فه‌رمووی): نوح ده‌یفه‌رموو: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح: ۲۶ واته‌: "خوايه‌! له‌م سه‌ر هه‌رده‌ نه‌و که‌سانه‌ی تو ناناسن جووقه‌ واریان لێ مه‌هێله‌." وه‌کوو موسای (خودا باسی موسا ده‌کا که‌) ده‌یفه‌رموو: ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ يونس: ۸۸ واته‌: "خودای گه‌وره‌! مالیان لێ ته‌رت و توونا بکه‌، دلێان پتر په‌ق و په‌ش بکه‌ با هه‌رگیز باوه‌ر نه‌هێنن، هه‌تا جه‌زه‌به‌ی زۆر به‌ ژان به‌ چاوی خۆیان ده‌بینن. ئیوه‌ (نه‌ی دیله‌کان) ئێسته‌ هه‌ژار و ئاتاجن یان به‌ کڕینه‌وه‌ رزگارتان ده‌بێ یان به‌ له‌ناو بردن!"

بۆ سه‌به‌ینی، چوومه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر، ته‌ماشای ده‌که‌م نه‌و و نه‌بوو به‌کر هه‌ردووکیان ده‌گه‌ڕین. وتم: ئی"ه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! نه‌وه‌ تو و هاوڕێکه‌ت بۆ ده‌گه‌ڕین؟ با بزانم مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ ته‌گه‌ر گه‌ڕانی ده‌وێ، با منیش بگه‌ڕیم. ته‌گه‌ر نا، با له‌به‌ر نه‌و گه‌ڕانه‌ی ئیوه‌ خۆم بگه‌ڕێنم!"

پێغه مبه‌ر فەرمووی: "له به‌ر ڤاو بۆچونی ه‌اوپ‌ئ‌كانت ده‌گ‌ریم. نه‌وان و تبه‌ان به‌ نه‌و دیلانه به‌ ڤاره ئازاد بکه‌ین. نه‌م شه‌و سزای نه‌وانه‌م هه‌موو به‌نی- ئا له‌ و داره‌ نزیک‌ترم به‌ینی. خ‌وای گه‌وره‌ ئایه‌تی بۆ دابه‌زاندوم و فەرموو به‌تی: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَقًّا يُلْخِصَ فِي الْأَرْضِ﴾ (الأنفال: ۶۷، واته: 'بۆ هیچ پێغه‌مبه‌رێک ڤه‌وا نییه‌ که دیلی هه‌بێت، هه‌تا کاتی‌ک چاک پایه‌دار و جیگه‌یر ده‌بێت له‌ زه‌ه‌یدا'.

- که‌وابوو قسه‌ قسه‌ی تۆ ده‌رچوو و خ‌وای گه‌وره‌ پشتی ڤاکی تۆی گرت؟

- به‌لێ وایه‌.

- نه‌ی چی وای لێ کردی که به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌بوو به‌کر ڤا ده‌ر به‌یری؟

- من پێچه‌وانه‌ی نه‌بوو به‌کر ڤام ده‌رنه‌یری، به‌ خوا نه‌و ڤاویکی قسه‌ ڤاست و

ڤاسال بوو. د‌وای پێغه‌مبه‌ران که‌س وه‌ک نه‌و نییه‌. به‌لام ش‌ورا بۆیه‌ هه‌یه‌. بۆ

نه‌وه‌ی هه‌رکه‌س ڤای خ‌ۆی ده‌ربه‌یری، ڤاو بۆچونه‌کان به‌ به‌لگه‌وه‌ هه‌لبه‌نگه‌ترین.

د‌وایی خ‌اوه‌ن به‌ریار، ڤاکان به‌ سه‌ر بکه‌اته‌وه‌ و کامه‌یانی له‌ هه‌موویان به‌ باشتر زانی

و له‌ فرمانی خوا زیاتر نزیک بوو. نه‌وه‌ په‌سه‌ند بکات و به‌ریاری پێیدا. نه‌و که‌سه‌ی

ڤا ده‌رده‌به‌یری. به‌ به‌یروبووچوون و ته‌یروانینی خ‌ۆی شته‌کان هه‌لده‌م‌ه‌نگینه‌. نه‌و

که‌سه‌یشی به‌ریار به‌ده‌سته، هه‌ر وایه‌. من بۆیه‌ نه‌و ڤایه‌م هه‌بوو، چونکه‌ ده‌م‌زانی

خ‌وای گه‌وره‌ نه‌سه‌ب و حه‌سه‌بی سه‌رده‌می نه‌فامی به‌لاوه‌ هیچه‌، خ‌زم و بنه‌ماله‌ی

مرۆفی موسلمان، به‌یروباوه‌ڤه‌که‌یه‌تی. من ده‌ترسام نه‌و دیلانه، نه‌و به‌ریاره‌ که‌ به‌ ڤاره‌

ئازاد بکه‌رین. به‌و جۆره‌ لێک به‌ده‌نه‌وه‌ که‌ گوايه‌ ئێمه‌ هه‌شتا له‌ نه‌وان ده‌ترسین و

لاوازین. من وه‌ستم ته‌ییه‌که‌یه‌نم که‌ ئێمه‌ چاونه‌ترسین، له‌ خوا به‌ولاوه‌ له‌ هیچ

شتێک ناترسین. ئێمه‌ ته‌نیا ڤه‌چاوی به‌یروباوه‌ڤه‌ و ده‌نداری ده‌که‌ین. من کوشتنی

نه‌وانه‌یشم به‌و جۆره‌ په‌سه‌ند کرد که‌ هه‌رکه‌سه‌ و خ‌زمی نزیکی خ‌ۆی به‌کوژی، جا

هه‌رکه‌س نه‌و حه‌سه‌به‌ بۆ خه‌لک به‌کا که‌ بۆ خ‌ویشی کردووه‌یه‌تی. نه‌وه‌ سته‌می له‌و

خه‌لکه‌ نه‌کردووه‌.

- بەلنى قوربان ئەمە دووھم. ئەى سىيەم چۇن بوو؟

- بەلنى شتىك ھەيە با بىلىم.

- دە فەرموو قوربان، ھەموو گىيانم دەكەم بە گوى بۇ بىستنى فرمايشەكانت.

- ھارپايى سىيەم لە ئايەتى بالاپۇشىدا بوو، يەكەم جار بالاپۇشى واجب نەبوو.

من پىم خوش بوو كە پىغەمبەر فرمان بە خىزانەكانى خۇى و دوايى بە ئافرەتە
موسلمانەكان بكا بۇ ئەوئى بالاپۇش بن. بە پىغەمبەرم وت: "قوربان! بە

خىزانەكانت بفرموو كە بالاپۇش بن، ئەوان خەلكانىكى باش و نيوة باش و
تەنانت جار جار خراپيش قسەيان لەگەلدا دەكەن." رۆژنىك دام بەلاى

خىزانەكانى پىغەمبەردا پىم وتن: "بە خوا! ئەگەر لە گويم بكرى، نابى كەس چاوى

بە ئىو بەكوئى. ئەگەر ئىو بالا پۇش بن، ئەو بە ئىو گەوردىيە، وەك چۇن

مىردەكەتان لە ھەموو پياويك گەورەتر و مەزنتەرە، ئاوايش ئىو لە ژنانى تر گەورە و

مەزنتەرن!" زەينەبى كچى جەحش وتى: "كوپى خەتتاب! ئەو تۆ غىرە لە ئىمە

دەكەى؟! وەحى لە مالىەكانى ئىمە دىتە خوارەو!"

زۆرى پىنەچوو ئايەتى بالاپۇشى دابەزى. خواى گەورە بالاپۇشى لەسەر

خىزانەكانى پىغەمبەر و ھەموو ئافرەتە موسلمانەكان فەرز كرد.

- كەوابوو ھارپايىيەكى تازە بوو، قوربان چى واى لى كردى كە لەو بارەو قسە

لەگەل پىغەمبەر و، تەنانت لەتەك خىزانەكانى پىغەمبەرىشدا بەكى؟

- كوپى خۇم! پىش ئەوئى بالاپۇشى فەرز بى، من دەمزانى چەن سوودىكى

گشتى تەپە: بالاپۇشى پاسەوانى نامووسە، لا بەرى فەساد و بەدگومانىيە. پىساوان بە

چاوى ئارەزووئە لە ژنان دەروان، ئەو سىروشتى مەروۇفە، بالاپۇشى تۆمەت و دل

پىسكردن نىيە لە ئافرەتان و پەلسىر كەردنەيان نىيە، بەلكو پارىزمىرى شكۆى ئافرەتە.

خەلك سەرى مەنچەلە چىشت دەگرى بۇ ئەوئى مەشىكى تى نەكەوئى، ئەى بۇ

ئافرەت خۇى دانەپۇشى بۇ ئەوئى پارىزراو بى؟ ئەو نموونە زىاتر شتەكە لە دللى

مىرۇقدا ددجە سېتىنى، ئەگىنا ئافرىت زۆر لەۋە مەزىنترە، بەلام خۇ دەشزانى سەرگرتنى چىشت بۇ پاراستن و مانەۋەيەتى بە جوانى، خۇ بۇ خراپكىردن و بەكە مزانىنى چىشتەكە نىيە؟

- بەنى قوربان واىە .

— دواتر، بالاپۇشى ھۆكارى دىپاكىي پىاوان و ئافرىتانى مومسلمانە، ئومدانكىردنەۋەى دلەكانە بە خواپەرەستى، بۆيە خوا لە قورئاندا دەفرەموۋى؛ ﴿ذَلِكَ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ الأحزاب: ۵۳ واتە: ”ئەۋ بالا پۇشپە چاكتىر و پاكتىرە بۇ ئىۋە و ئەۋانىش.“ لەۋەش زىاتىر، بالاپۇشى پىز و حورمەتە، چ ئاكارىنك لەۋە بەزىتەردە كە مىرۇق شىكۆى خۇى پىاريزى؟ بالاپۇشى قەلايە، پىگەگرتنە لە شەيتان. مىرۇق ئاۋاتە خۋازى ئەۋ شتەنە نايى كە بۆى رەۋا نىيە. بالاپۇشى پارىزىرى شەرم و حەيائى ئافرىتە؛ ئەۋ شەرم و حەيائەى كە سىروشتى ئافرىتەنە. ژن ھەرچەند پىنى خۇشە كە پىاوان خۇشيان بۆى، بەلام حەز دەكا تەنيا لە دللى يەك پىاۋدا بى. ژن بەۋە پازى نىيە كە بېيىتە وپىستگەى حەز و ئارەزۋى ھەموو پىاۋىك، تەنيا پىنى خۇشە بۇ مىردەكەى بېت، زىاد لەۋەش بالاپۇشى پارىزەرە بۇ پىاۋانىش، سىروشتى پىاۋىش واىە كە بەرابەر شەرف و نامووسى خۇى غىرەى ھەيە. ئەگەر بىنىنى ۋا خەرىكە شەرف و نامووسى بەر بىقە و خەتەر دەكەۋى، غىرەكەى تەۋاۋ ھەلدەچىنى و زىاد دەكا، تەنانەتە ئەگەر بزانى بۆنى بىقەش دى، تەۋاۋ ھەلدەچى. خۇ ئەگەر ئافرىت پىرووت و دانەپۇشراۋ بىن، ئەم دەرگاىە ھەروا بە كراۋەيى دەمىنىت و بە بالاپۇشى نەبى، داناخىرى.

- ئەى قوربان ئەگەر واىە، بۇچى ھەر لە سەرەتاۋە خۋاى گەۋرە بالاپۇشىنى فەرز نەكىد؟

- خۋاى گەۋرە بە سۈزە، بەرە بەرە و كەمە كەمە ناپىنەكەى بە سەر خەلكدا فەرز دەكا، ئەم شەرىعە ھەموۋى بە پەكجار و لە كىتوپىكدا فەرز نەبۋە، تۆ تەماشى

بکە، نوێژ، پۆژوو، حەج و زەکات ھەمووی بە جاری لەسەر خەلک فەرز نەبوو. نێمە سیانزە ساڵ موسڵمان بووین ئەمجا پۆژوو فەرز کرا. خوای گەورە لەبەر ئەوەی ئەوەندە بەسۆز و میھرەبانە، ئەو خواپەرەستیانیەکی که خۆی پێی رازیه و لە موسڵمانی دەوێ، ھەموویانی بە جاری فەرز نەکردوو. ئەو خواپەرەستیانیەکی که درەنگ فەرز کران، لەبەر ئەوە نییە که بەلای خواوە گرنگ نین. ھەموو شتیەک بە دەست خوایە، ئایین ئایینی خوایە، خەلک ھەموو بەندەکی خوای گەورەن، ھەرشتیکی بوێ، لە ھەركاتیكدا خۆی بیهوێ، لەسەر بەندەکانی فەرز دەکا!

- باشە قوربان! ئەمە ھاوڕایی چوارەم، ھیی تریش ھەیە، قوربان؟

- بەلێ ھەیە.

- دەی قوربان بۆم بلێ! بە خوا قسەكانت ئەوەندە خۆش و لەبارن، مەرۆف لێیان بێزار نابێ. تا زیاتر بلێی، زیاتر تەمەزۆ دەبم. کەم کەس ھەن کە مەرۆف حەز بکا قسەکانیان درێژە پێبدەن و مەرۆف لێی بێزار نەبێ؛ بە خوا تۆ یەکیکی لەو کەمانە.

- ھاوڕایی پێنجەم لە بارەکی خێزانەکانی پێغەمبەرەو بوو.

- چی بوو کەورەم؟

- خێزانەکانی پێغەمبەر غیریان ھەبوو، دەیانگوت: "بۆ ژنی خەلکی ئاسایی دەولەمەندن و زێر و زیوی زۆر و مالی خوشیان ھەیە و، نێمە ژنی پێغەمبەری خواین، کەچی لەویەری ھەژاریدا دەژیین؟ ناھەقیشیان نەبوو، ئەوان ژنی پێغەمبەری خوا بوون، غیری پیاو لە ژن و، ژن لە پیاو خۆشە، وەك خویی چیششت وایە، کەم بێ چارەکی دێ و چیششتە کە خراپ نابێ، بەلام ئەگەر زۆر بوو، چیششتە کە لکی نامێنی و ھەمووی خەسار دەبێ. خێزانەکانی پێغەمبەر داوای ژبانی باشتەر و سامانی زۆرتەران دەکرد، پێغەمبەریش بەپێزترین و دلایا ترین مەرۆف بوو، سەختترین کەس بوو، بەلام خۆت دەزانی ئەم چەپگەردی گەردونە ھەرچارە و بە بارێکدا دەسووڕی و تا سەر بۆ کەس لەبار نییە، ھەر وا بوو و ھەر وایش دەبێ؛

تاوئ گه ردوون پروو دهکاته مروؤف و دواى مروؤف دهکەوئ و، تاوئکيش پشتى تئ دهکا و به هيچ کەس ناگيرئ. نهوان هەموويان به جارئ پروويان کرده پئغه مبهەر و داواى ژيان و خانوو و مالى باشتريان لئ کرد. نهويش سوپندى خوارد مانگيک توخنى که سيان نهکەوئ. له ناو خەلکدا دهنگوى نهوه بلأو بهوويهوه که پئغه مبهەر ژنهکانى خوى تهلاق داوه.

- دهى قوربان تهلاقى دان؟

- نهخير کوپم، په له مه که وا خەريکم پرووداوه کهت بؤ دهگيرمه وه.

- باشه قوربان به سەر چاو.

- هه وال گه يشت به من که پئغه مبهەر ﷺ له خيزانهکانى توورپهيه و لييان جيا

بووه ته وه. پويشتم بؤلاى خيزانهکانى پئغه مبهەر ﷺ، هه موويان پيکه وه بوون، پيم

وتن: "نهگەر پئغه مبهەر ﷺ ئيوه تهلاق دا، هيوادارم ژنى له ئيوه باشتري بيئى!" نهو

قسم کرد و به جيم هيشتن، به لام زور په شيو و دلگران بووم، چونکه پئغه مبهەر

دلگران بووبوو، بويه پويشتم بؤلاى ئايشه، پيم وت: "کچى نه بوو به کرا! نهوه تو

وات لئ هاتوو دلى پئغه مبهرى خوا برهنجيئى؟!"

نهويش وتى: "نهوه تو ههقت به سەر منه وه چييه، کوپى خهتتاب؟ نهى بؤ ناپوى

تهمى کچه کهى خوت بهکى؟!"

- پويشتم بؤلاى ههفصهى کچم، وتم: "ههفصه! نهوه تو وات لئ هاتوه دلى

پئغه مبهرى خوا برهنجيئى؟!"

ههفصه دهستى کرد به گرپانيک هه مه پرسه...

وتم: "پئغه مبهرى خوا له کوپيه؟"

وتى: "ئا له ونيه و نايهت بؤلاى ههچکام له ئيمه."

پويشتم و ههفسم به جئ هيشتن، ويستم بهرؤم و که ميک دلنه وايى پئغه مبهەر

بدهمه وه، چاو به رهباخى خزمهتکاري پئغه مبهەر کهوت، له بهردهرگا وهستا بوو.

پښت و: "ريباح! پرې داوا له پښه مېر بکه با ببينم."
ريباح ته ماشايه کی ژوره کی پښه مېری کرد و. پاشان ته ماشايه کی منی کرد و
هیچی نه گوت.

بؤ جاری دوهم و: "ريباح! پرې داوا له پښه مېر بکه با ببينم."
ريباح ته ماشايه کی ژوره کی پښه مېری کرد و. پاشان ته ماشايه کی منی کرد و
هیچی نه گوت، ښتر زانیم پښه مېر نایه وې بمبینی. بؤ جاری سییه به دنگی
به رز به رباح و: "پرې داوا بکه با پښه مېر ببينم. من وا ده زانم پښه مېر وا
ده زانی له بهر حه فسه هاتووم. به خوا نه گهر پښه مېر فرمان بکا و بلئی حه فسه
بکوژه ده یکوژم!"

ريباح به هیما پښی و: "وهره ژوره وه. ښتر زانیم پښه مېر پازی بوود بچمه
خزمه تی. رښتمه خزمه ت پښه مېر، له سهر حه سیریک پاکشابوو، جئی شوولہ کانی
حه سیره که به له شی پښه مېر وه دیار بوو، ده ستم کرد به گریان!
پښه مېر فهرمووی: "کورپی خه تتاب بؤ ده گرییت؟"

و: "قوریان! پښه مېری خوا! چؤن نه گریم، جئ شوولی حه سیره که به سهر
له شته وه که وتووه و دیاره، نه وهیش له ژیانی قه یسهر و کیسرا له چ ناز و
نیعه متیکدان؟!"

فهرمووی: "کورپی خه تتاب! پازی نابی نه وان دونیا یان هه بی و، ئیمه
قیامت؟!"

و: "به ره وه لاا."

ښتر نه وهنده قسم بؤ کرد تا خه و خه فته به ناوچاوانییه وه دیار نه ما و،
ده سستی کرد به زهرده خه نه. به خوا کاتی زهرده ده که و ته سهر لیوانی، جوانترین
کهس بوو!

دوایی لیم پرسی: "قوربان! من لە مزگەوت بیستووێمە کە خێزانەکان تەلاق داوە، ئەوێه راستە؟"

فەرمووی: "نەخێر، تەنیا یەک مانگ ناچم بە لای هیچیاندا."
وتم: "قوربان! نەیز دەدەیت بە خەڵک بۆ ئەوەی تەلاق تەداون؟"
فەرمووی: "کەیفی خۆتە."

هەلسام، پێغەمبەرم بە جێهێشت و هاوارم کرد: "هۆ خەڵکینە! پێغەمبەر خێزانەکانی تەلاق نەداوە." دوایی خۆی گەورە ئایەتی ﴿عَسَىٰ رَبُّهُٓ إِن طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُٓ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ﴾ التحريم: ٥ ە ی ناردووە خوارەووە. واتە: "ئەگەر پێغەمبەر بپرێت تەلاق دانتان بدات، ئەوا دڵنیا بن خوا لە جیاتی ئێوە، ژنانی باشتەری پێ دەبەخشێت."

- قوربان خۆ تۆ پیشتر ئەوەت فەرموو!
- دەیت بەلێ، خۆی گەورە قسەکە ی منی پەسەند کرد.
- بەلام قوربان! من شتێکم زۆر پێ سەیره!
- چی؟

- باشە خێزانەکانی پێغەمبەر لە هەموو ژنانی دنیا باشتەری بوون. دایکی موسلمانان بوون، ئیماندار و لەخواترس بوون، چۆن کاریکی لەو جۆرهیان کرد؟
- کوپم! ژن ژنە! پیاویش پیاو، هەرچەند پلە ی ئیمانیشیان بەرەو سەر هەلبکشی، هەر ژن و پیاو، ئیمان سڕوشتی مەرۆف پاک و خاویێن دەکاتەو، خۆ لەناوی نابا، هەموو مەرۆفێک پێی خۆشە لە ژبانیکی خۆشدا بژی.

- بەلام پێغەمبەر پێغەمبەری خوا بوو!
- بەلێ زۆر راستە پێغەمبەر پێغەمبەری خوا بوو. بە خوا ئەو رۆژە کە وتم: "ئەگەر بفرموی حەفصە بکوژە! دەیکوژم. درۆم نەکرد، بە راستم بوو. بەلام دەبین لە سوچینکی ترەووە لە بابەتە کە پێوانین.

- چوڼ قوربان؟

— پيغه مېر سهرمه شق و پيشه وای نيښه يه، نه وې که به سهر نه ودا هات،
وانه يه که بؤ همومومان، بؤ ژن و پياو، خوا ويستی نه وومان بؤ دهربخا که ژن
هميشه چاوی له ژيانی خوش و زېړ و سامانه. خو نه گهر تاقه که سيک له و جوړه
ژنانه دووربايه، نه و پيغه مېری خوا دېوو. نه و کات هموو پياويک تېده گا که
ژنه که ی نه ویش هر داواکاريه کی گرانی هېي، به لايه وه سهر نه بې، نه خيزانی
نه و ده گا به خيزانه کانی پيغه مېردا، نه خویشی ده گا به پيغه مېردا. خو نه گهر
ژنه هه لېزارده کان ئاوا بن، نه و سهر نيښه ژناني تریش وا بن. خواي گه وړه
ژنانيشی تېگه ياند که نابې ثافرت خوې ته سلیمی غيره ی خوې بکا. نه گهر وایي
وهک نه سپيکی چه مووشی^۱ لي ديت که کهس نه تواني پاييښي و، تېده گا غيره
پياوی وای ئازارداوه که پر به زهوی و ئاسمانه کان له پياوه که ی نه و باشتر بووه،
نيتر چوڼ پياوه که ی نه م ئازار نادا؟! خواي گه وړه ويستی نه وېشمان پي بلې که
هموو مالیک ته بایي و ناته بایي تي ده که وي. هر له سهره تاي دروست بوونی
مرؤفه وه وا بووه و هر وایش ده بې؛ نه م ژيانی هاوسه ريښه، خویشی تيايه، ترشی
تيايه، نه مېش نه گهر له تام دهرنه چي زور ئاساييه.

- به لي قوربان پېک وایه، ده بې له سوچيکی تره وه له مه سه له که بروانين! نه ی

قوربان نيسته پيم بلې، زياد له مانه هيچ هاوپايييه کی تر هيه؟

- به لي! ديسان هيه.

- ده ی قوربان بېفه رموو، گيان و دلم له لاته.

- باشه! کوئ بگره، من له سهره وه ی شاری مه دينه پارچه زه ويښه کم هېوو،

ده پوښتم سهرم لي ده دا، له سهره پېگه که مدا يانه و قوتاېخانه ی جووله که هېوو، جار

جار داده نيستم و کويم لي ده گرتن.

^۱ چه مووش: رهوک، سل، لهقه هاوېژ.

رۆژىكىيان پىيان وتم: "عومەرا ئىمە تۆمان خوش دەوى و ھىوامان پىتە ببىتە جوولەكە."

منىش وتم: "بە خوا! من لەبەر خوشەويسى لای ئىوۋە دانانىشم، ھەر پرسىارىكىشتان لى بکەم، لەبەر ئەوۋە نىيە كە شەك و گومانم لە ئايپىنەكەى خۆم ھەبى، من بۆيە گوئ لە ئىوۋە دەگرم. بۆ ئەوۋەى باشتەر پىڭەمبەر ﷺ بناسم و بزنام لە كىتبە ئاسمانىيەكەى ئىوۋەدا چۆن باسكراوہ؟"

دوايى پرسىارىكم لە بارەى جوۋرەئىلەوۋە لى كردن. وتیان: "ئەوۋە دوژمنى ئىمەيە، نەيىنىيەكانى ئىمە بە موخەمەد دەلى و، ھەرچى سزا و مالكاۋلىشە ھەموۋى بە دەستى ئەوہ!"

دوايى لە بارەى ميكائىلەوۋە پرسىارم لەوان كرد. وتیان: "ئەو ھەرزانى و گوشادى و تەرەسالى و ئاۋەدانى لەگەل خۆى دىنى." منىش وتم: "ئەى جوۋرىل و ميكائىل پلەۋپايەيان لای خوا چەندە؟" وتیان: "نزىكتىر پلەۋپايەيان ھەيە. جوۋرىل لای راستى خوايە، ميكائىلىش لای چەپى! ميكائىل دوژمنى جوۋرەئىلە."

منىش وتم: "دەى ئەگەر وابى كە ئىوۋە دەيلىن، ئەوان دوژمنى يەك بن، ئىوۋە لە كەر نەفامتر و كافىرتن! ھەركەس دوژمنى يەككىيان بى، دوژمنى ئەۋىترىشيانە، ھەركەسىش دوژمنى ئەوان بى دوژمنى خوايە."

دوايى وتم: "سوڤند بە خوا! ھەركەس دوژمنى خوا و فرىشتەكانى خوا و پىڭەمبەرانى خوا و جوۋرەئىل و ميكائىل بى، ئەوۋە خوا دوژمنى كافىر و بىباۋەرانە." دوايى گەرەمەوۋە خزمەت پىڭەمبەر و، پىي وتم: "ئەى عومەر! خوا ھاۋراى تۆيە و ئەم ئايەتەى بۆ ناردومەتە خوارەوۋە: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۹۸. واتە: 'ھەركەسىك دوژمنى خوا و فرىشتەكانى خوا و پىڭەمبەرانى و جوۋرەئىل و ميكائىل بىت(ئەوۋە بى پروايە)، جا بىگومان خوايش دوژمنى بى پروايانە.'"

دوای ئەو، پۇژ لە دوای پۇژ زیاتر لە سەر ئایینەكەم مكوپ و سوورتر دەبووم.
 - پاك و بىگەردى بۇ خوا! ئەى قوربان! تۆيش وەك من لەو نەفامانە تىدەگەي؟
 ئەگەر ئەوان دوژمنى جوهرەئىل بن، لەبەر ئەوەي كە سزاي بە دەستە و تۆلە لە
 خەلك دەكاتەو، كەواتە دوژمنى خودايشن، خۆ جوهرەئىل هېچ بىفرمانىيەكى خوا
 ناكات، هەموو فرمانەكانى لە خواوە بۆ دىت!

— ئەرمەو ئەلا. بە خوا! ئەوان لەو پەرى نەفامىدان. پاشان كى وتوئەتى كە
 جوهرەئىل تەنيا كاولكارى و تۆلە سەندنەوەي بە دەستە؟! جوهرەئىل فرىشتەيەكى
 مەزنە و سەركرەدى هەموو فرىشتەكانە. كارى يەكەمى ئەو ئەوئەيە كە سرووش بۆ
 پىغەمبەران دەبا، ئەو بە فرمانى خوا دەروا بۆلاي پىغەمبەران، پەيام و كتیب و
 شەرى خوايان بۆ دەبا. پەيام و شەرى خوا بەرچاوپۆشنى و هیدایەتە بۆ خەلك،
 بەو پەيام و هیدایەتە خواي گەورە ئەو خەلكە لە چالى تارىكى دەهینیتە دەرەو و
 دەیانخاتە سەر راستە پىگە و پۆشنایى، لە گومرايىيەو بۆ هیدایەت، هەرچى سزا و
 تۆلەيش هەبى، ئەو بە فرمانى خوا بوو. هەم جوهرەئىل و هەم فرىشتەكانى تریش
 فرمانبەرى خواي مەزنە و گوپرايەلى ئەون، بە هېچ جوړىك سەرىپچى
 فرمانەكانى ناكەن، هەرچىيەكیان پى بفرمووى، يەكسەر جىيەجىي دەكەن. فرمان
 دەكا بە جوهرەئىل كە سرووش و نىكا بۆ پىغەمبەران ببا، ئەویش دەيبا، فرمانى
 پىدەكا كە سزا ببارىننى؛ ئەویش دەيبارىننى، بە هېچ جوړى بە قەد سەرەمۆيەك و
 لەوئەش كەمتر لە سرووش و نىكا يان لە سزادان زیاد و كەم ناكە. ئەو كاتەي كە
 خواي گەورە فرمانى پىكرد سزاي ئەو گوندانە بندا كە بەرابەر پىغەمبەر لوط
 وەستابوونەو، هەموويانى سزا دا؛ حەوت گوند بوون، بە بالىكى هەموويانى هەلگرت
 و ئەوئەندە بەرزى كردنەو خەرىك بوو لە ئاسمانى يەكەم بدەن، تەنانەت
 فرىشتەكانى ئاسمانى يەكەم گوپیان لە وەرەي سەگەكانى ئەو حەوت گوندە بوو،
 دوایی لەو پۆو وەرپگەراندن و بەرەو زەوىي بەریدانەو، ئەمە هەمووى بە فرمانى خوا

بوو. میکاییل کاربه دهستی باران بارینه، نهو به فرمانی خوا باران دهبارینی، بارانیش زور جار خیر و خوشیی پیویه و کهم جارپکیش سزایه. یهک تک باران له هرکوی بدا، نهوه به فرمانی خواجه. هرکوی تووشی کهمبارانی و وشکه سالی بیی، نهویش به فرمانی خواجه. هر فریشتهیهک فرمانیکی تایبهتی ههیه: فریشتهی گیان کیشان فرمانبهری گیان کیشانه، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه: فریشتهیهک فرمانبهری ناگره، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه: ریزوان کاربه دهستی بههشته، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه. نهو فریشتانه هه موویان به پیزن، هه موویان فرمانبهری خوی گهره، به فرمانی خوا کار دهکن، مالیک به فرمانی خوا سزای جهه نه میهکان ددها، ریزوان به فرمانی خوا پاداشی بههشتیهکان ددهاتهوه، عیزرائیل به فرمانی خوا گیانی خه لک دهکیشی. به لام جوله که به رابه ر خوی گهره بپیزن، بیروبوچوونیان بوگه نه. بیئه ده بی و بپیزی لهوه زیاتر چییه که پییان وایه: فریشتهیهک به بی فرمانی خوا هر له خویهوه شتیک دهکا؟!

- رهحهتهی خوات لیبی، گهرهه! قسه کانت مروف دلخوش دهکن، وته کانت مروف تیده گه یه نن، نهی قوربان هیچ هاو پایییه کی تر ههیه بوم باس بکهی؟
- به لی! دیسان ههیه.

- دهی فهرموو! نهی نهو کهسهی کهس له قسه ت تیر نابی و کهس له وتهت بیزار نابی.

- نهه جارهیان له بارهی شهرا به. جاریک من و مه عازی کوری جه بهل رپوشتینه خزمهت پیغه مهبر ﷺ و وتمان، "قوربان! له بارهی شهرا بهوه فهتوایه کمان بو بده. شهرا به عقل و بیر و هوش له ناو دهبا و سهروهت و سامان کهم دهکاتهوه."

ئیتیر خوی گهره ئایهتی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ البقرة: ۲۱۹ نارد خوارهوه. واته: "پرسهبارت لی دهکن

دهرباره ی عه ره ق و قومار، پئیان بلئ؛ 'له و دووانه دا تاوان و گوناھیکی گه وره هه یه،
هر چهنده چهند سوودیکیشان تئدایه بۆ خه لکانیک."

من دلم به وه تیراو نه بوو که خوی گه وره ته نها به خراپه ناوی ببا و حه راسی
نه کا.

وتم: "خوایه له باره ی شه رابه وه ئایه تیگمان بۆ بنیره که به ته واوی پروونکه ره وه
بی."

زۆری پینه چوو خوی گه وره ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَرَى﴾ النساء: ۴۳ نارد هواره وه. واته: "ئه ی ئه وان ه ی باوه رتان هیتاوه!
له کاتیکدا ئیوه سه رخۆشن، نزیک ی نوێژ مه که ون، هه تا ئاسه واری سه رخۆشی
نامیتیت و ده زانن چی ده لئین (له نوێژه که دا.)"

دیسان دلم به وهش تیری نه خواره وه و وتم: "خوایه له باره ی شه رابه وه
ئایه تیگمان بۆ بنیره که به ته واوی پروونکه ره وه بی."

زۆری پینه چوو خوی گه وره ئایه تی ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاةَ

وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ المائدة: ۹۱
نارد هواره وه. واته: "بیگومان شه یتان هر ئه وه ی ئه وئ که به هۆی ئاره ق و
قوماره وه دوژمنایه تی و کینه و رق بخاته ناوتانه وه و، به رگریتان بکات له یاد و
باسی خوا و له نوێژکردن، ده ی ئایا ئیوه واز ده هینن (له و خراپانه)."

ئیتیر منیش زۆر سپاسی خوام کرد بۆ ناردنی ئه و ئایه ته.

- باشه قوربان بۆچی خوا هر یه که م جار شه رابی حه رام نه کرد؟

- ئه گه ر خوی گه وره کتوپر حه راسی بکهدایه، ئه وه وه ک سزایه ک بوو بۆ ئه و

خه لکه. خوا خۆی باشتی به نده کانی خۆی ده ناسی؛ خوا به سوژه، به ره به ره و که م

که م حه راسی کرد. کاتئ که ئایهینی ئه سلام هات، هه موو خه لک ئالووده ی باده و

شه راب بووبوون، به یانی و ئیواره ده یانخواره وه، له کارزانی خوی گه وره وا بوو

كە سەرەتايەكى بۇ دابىئەت و، خالى دەسپىك دىيارى بىكات و چارەسەرى كارەكە
بىكا!

- چۆن قوربان؟

- چارەسەر دەبىي يەكەم جار لە پرووى نەفسىيەۋە دەست پىي بىكا. يەكەم جار
خوۋاي گەۋرە بادەي حەرام نەكرد، لە سەرەتاي دەرکەۋتنى ئىسلامدا، خوۋاي گەۋرە
باسى بادەي نەكردە بىئىشتە خۇشەي دەمى خەلک. خوۋاي گەۋرە يەكەم جار وىستى
بىروباۋەرى خەلک چارەسەر بىكا، بانگيان بىكا بۇ يەكتاپەرەستى. دۋاي ئەۋەي كە
خۇشەۋىسىي خوا دەبىئە گەۋرەترىن شت بەلای باۋەدارانەۋە، ئەۋ كاتە شەراب
هەر هېچ نىيە و مەسەلەيەكە كە شايانى باسكردن نەبىي. خوۋاي گەۋرە كەمە كەمە
شتەكەي حەرام كرد و، خەلگىش ھەموو بەدەم فرمانەكەي خواۋە ھاتن. خەلک نەك
هەر ۋازيان لە خواردنەۋەي شەراب ھىئا، بەلکو بوو بە شتىكى قىزەۋن، رقيان لە
شەرابخۆر و مەيفرۆش و مەيدروستكردن و مەيدروستكەر و ھەرشىتىكىش كە
پەيۋەندىي بە شەرابەۋە بىت، دەھات!

- كەۋابوو وردە وردە و كەمە كەمە بۇ كارىك پۆشتن، ئەۋە سۈننەتتىكى خوايىە؟
- بەلى وايە، ئەم سۈننەتە دەبىي لە بەپۆۋەبردنى كاروبارى خەلک و سىياسەت و
بەكارخستنى بىرپارەكانى شەرىع و ياسا و پىساي ژياندا پەچاۋ بىكرى. دەبىي بىزانىن
كە ئەمانە بە سەرە قەلەمىك چارەسەر نابن، يان بە فرمانىكى سەرۋاكايەتى و
پادشايى چارەسەر نابن، ئەمانە كەم كەم و لەسەرەخۇ چارەسەر دەبن. يانى دەبىي
نەخشە پىژىيان بۇ بىكرى و بىروپاي بۇ بىخىرەتە كار و، تىكۆشان و ھەۋلدىانان بۇ
بىكرىت. ئەگەر بەمانەۋى دەستى خەلک بىگرىن و بەرەۋ خۋايان بەرىن، دەبىي يەكەم
جار فېرى يەكتاپەرەستىيان بىكەين، بىروباۋەپيان چارەسەر بىكەين. ئەگەر ئىمان لە
دلىاندا جىگر بوو، ئەۋ كات قۇناغى دوۋەم دىتە پىشەۋە، ئەۋەيش بىرىتە لەۋەي كە
گيان و نەفسى خۇيان بەۋە پاپىنن كە بىرپارە شەرىعەكان ۋەربىگرن و لىيان بىزار

نەبىن. پىلە پىلە دەست پىدەكەين، لە سەرەتادا بە كەمىش پازى دەبىن. كەم كەم كامىل و تەواويان دەكەين. ھەرچى كون و قوزىنى ئايىن ھەيە ھەر ھەموى قىر دەكەين. نابى خۇمان چىمان پى خۇشە، ئەوھى پى بلىين و ئەوانى تر پەچاۋ نەكەين. ئىسلام يەكپارچەيە و لەت لەت نابى، بەلام ئەمە قۇناغەندى و نەخشەسازى و پىلەبەندى!

- قەسەيەكى زۆر جوانە قوربان! بەلام پىم بلى بۇ تۆ لە سەرەتاۋە لەگەل ئەۋەدا بووى شەراب ھەرام بىرى؟

- ئەي چۆن لەگەل ھەرامبوونىدا نەبىم؟! ھەرچۆن بى، من ھەر پىم وا بوو كە خوا شەراب ھەرام دەكا، لە بەر ئەو ھۆكارەي كە دوايى پى ھەرام كىرد. - ئەو ھۆكارە چى بوو؟

- يەكەم: بادە كەمئەۋەزى و بىئەقلى پىۋەيە. عەقلى يەكەم ھۆكارى ئەۋەيە كە خۋاى گەۋرە داۋاكارىيە لە مۇۋقەكان ھەيە. ئەۋەتا داۋا لە ئازەل و گياندارانى تر ناكە، چۈنكە عەقلى و ئاۋەزىيان نىيە. ھەركەسىش بە قەزا و قەدەرى خۋا عەقلى لەسەر خۇي نەبى، بۇ نەۋە شىت بى، ئەۋە خۋاى گەۋرە ھىچ داۋايەكى لى نەكردوۋە، كەۋابى شىت ھەشتىك بكا، ئازادە و ھىچ تاۋانىكى بۇ نانۋوسى. شىت يەك خۋاپەرستى لەسەر واجب نەكراۋە، چۈنكە ھۆكارى ئەمانە ھەموى ئاۋەزە. كەۋابو مۇۋق بە ھۆي ئاۋەزەۋە لە ئازەلانى تر جىاۋازە و لەۋان بەرپىزترە. دەي بادەنۇشى ھەۋلەدانىكە بۇ ئەۋەي مۇۋق خۇي بە دەستى خۇي ئەۋە شتە لە دەست بدا كە بوۋەتە مايەي پىز و كەرامەتى، خۇي لە قالبى مۇۋقبوون دەباتە دەر!

- قوربان! ئەمە ماناى وانىيە كە مۇۋق ئا لەۋ چەند ساتەي كە سەرخۇشە،

ھىچى لەسەر واجب نەبى؟

- نەخىر ھەرگىز! كى واى وتوۋە؟

- ئەى قوربان تۆ نەتفەرموو: "ھەركى عەقلى نەبى، ھىچى لەسەر واجب نىيە و، خوا تەكلىفى لى ناك؟"

- بەلى ئەمە دروستە، بەلام من مەبەستم لەو كەسانە كە عەقلى و ئاوەزىيان نىيە، ئەوانەىە كە نىيانە نەك ئەوانەى كە خۆيان بە دەستى خۆيان، خۆيان بى ئاوەز دەكەن و ئاوەز لە خۆيان دەتۆرپن: ئەوانە رېك وەك مروقى بە ئاوەز لېپرسىنەوھيان لى دەكرى. ئەگەر لە كاتى سەرخۆشیدا كاریكى خراب ئەنجام بدەن، بەرپرسن لەو كارە. بۆ نموونە ئەگەر سەرخۆشېك كەسېكى كوشت، دەبى لەباتى ئەو كەسەدا بكورپتەوھە. ئەگەر بە سەرخۆشى دزىي كرد، دەبى دەستى بېرنەوھە، دواییش دەبى سزای سەرخۆشېەكان بچپژن.

- تىگەشتم قوربان! ئەى باشە ھىچ ھۆكاریتر ھەىە بۆ حەرامبوونى شەراب؟
- ئەو تاكە ھۆكارە بەسە بۆ حەرام بوونى، بەلام ھۆكارى تریش ھەىە. بادەنۆشى جگە لەوھى كە مروف بپئاوەز دەكا، سامانىش لە ناو دەبا و بە فېرۆى دەدا. شەرعیش بۆیە ھاتووھە، بۆ پارېزگارىی لە گيان و مال و دارایی و چەند مەبەستېكى تر، بادە نۆشى گيان و مال لە ناو دەبا.

- ئەى ئەگەر پیاو دەولەمەن بى، ئەوكات چى؟ ئەو ھۆكارە ھەر دەمىنى؟
- بەلى! مەبەست لە مال بەفېرۆدان ئەوھ نىيە كە مروف بكەوېتە سەر ساجى عەلى، بەلكو مەبەست لە فېرۆدانى مال ئەوھىە كە بە جورېك خەرج بكرى كە شىاو نەبى. لەوھ خرابتر چىيە كە مروف مال و سامانى خۆى لە رېگەى حەرامدا دابنى؟ زىاد لەوھش ئایا دەولەمەنى دەپتە ھۆى ئەوھ كە ئەو كەسەى بادە دەنۆشى، عەقلى لەسەر خۆى بىمىنى و سەرخۆش نەبى؟! ئەمە ھۆكارى يەكەم بوو.
- ئەى ئەگەر مروف ئەوھندە پخواتەوھ كە سەرخۆشى نەكا، چى؟

- ھەرشتى زۆرەكەى مروقى سەرخۆش كرد، كەمەكەىشى حەرامە. حەرامبوونى بادە تەنھا بە لەدەسدانى ئاوەزەوھ نەبەسراوھتەوھ، بەلكو ئەوھ يەكېكە لە ھۆكارەكان. خۆ ئەگەر ئەو ھۆكارەمان. نەھېشت كە ئىمە پېمان وایە لەبەر ئەوھ حەرام كراوھ،

دېسان حەرام ھەر حەرامە، ئەم بېرپارە بېرپارىكى شەرعیە و بېرپارى خوايە، خوا خۆى نەبى، كەس ناتوانى بېرپارى حەلالبوونى بادە بدا. خۇ شەرعیش تازە ئىتر دانابەزى، چونكە پېغەمبەرايەتى كۆتايىيى ھات.

- ئەى قوربان! ھۆكارى تر ھەيە بۇ حەرامبوونى شەراب؟

- ئەيچۆن! ئەگەر ھۆكارت بۇ باس بىكەم، ئەمپۇ لى نابمەوہ، بەلام يەك ھۆكارىترت بۇ باس دەكەم: ئەوھىش پاراستنى شىكۆ و كەرامەتى مال و خىزانە. پياو چاودىر و لىپرسراوى مالە. ژنىش لە مالى خۆيدا لىپرسراو و چاودىرە. ئەمە بەرپرسىيەكە لە ئەستۆى ژن و پياودايە. خۆسەرخۆشكردن پاكردنە لە بەرپرسىيارىتى. ئەو پياوھى كە خوا داواى لىكردووه نازى ژنەكەى ھەلگىرى و لەگەل مندالەكانيدا بەسۆز بى و گوپرايەلى دايك و باوكى بى، ئەمە چۆن لە كاتى سەرخۆشيدا ئەمانەى پى دەكرى؟ نەك ئەو ناكرى، بەلكو سەرخۆش زۆر جار دژى ئەمانە دەكا و، تەنانەت خويترپژى و تاوانى گەورە گەورە دەكا.

- ھىچى تر ھەيە قوربان؟

- مەبەستت لە شەرابە؟

- نە قوربان! مەبەستم ھاوپايىي خودايە لە تەك تۇدا.

- بەلى، ديسان ھەيە.

- دەى قوربان بۆم باس بىكە.

- ھاوپايىي ئەم جارە لە بارەى دووپرووكانە.

- چۆن؟

- داواى ئەوھى عەبدوللاى كوپى سەلوول سەرگەورەى دووپرووكانە مرد.

عەبدوللاى كوپى ھات بۇلاى پېغەمبەر- عەبدوللاى كوپى عەبدوللاى كوپى سەلوول

موسلمان بوو، موسلمانىكى باشىش بوو، - داواى لە پېغەمبەر ﷺ كرد كە كراسەكەى

بەرى خۆى بدا بەو بۇ ئەوھى بىكا بە كفن بۇ باوكى. پېغەمبەرىش پىيدا. داواى

داواى لە پېغەمبەر ﷺ كرد نوپژى مردوو لەسەر باوكى بىكا. پېغەمبەر ﷺ ھەستا

بروا نویژی له سهر بکا، منیش هه ستام و چاکی پیغه مبهرم گرت، وتم: "قوربان! نویژ له سهر کئی ده که ی؟ ئه ی خوا نه یفه رمووه نویژی له سهر مه که؟"

فه رمووی: "نه خیر، نه یفه رمووه مه یکه، سه ریشکی کردم. خوا فه رموویه تی:

﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ التوبة:

۸۰ یانی: 'ئه ی پیغه مبهرا! داوای لیخۆش بوون بۆ ئه و دوورپووانه بکه یت یان داوای لیخۆش بوونیان بۆ نه که یت، وه ک یه که. ته نانه ت ئه گهر حه فتا جاریش داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکه یت، ئه وه خوا هه رگیز لییان خۆش نابیت.'

من له حه فتار جار زیاتر داوای لیخۆشبوونی بۆ ده که م.

منیش وتم: "چۆن نویژی له سهر ده که ی؟ ئه ها فلان پۆژ ئاوای وت و ئاوای

وت، دانه دانه قسه کانی ئه وم بیر پیغه مبهر ﷺ ده ینایه وه.

فه رمووی: "عومه را! واز بینه."

دوایی پیغه مبهر ته شریفی برد و نویژی له سهر عه بدوللا کرد، زۆری پینه چوو

خوای گه وره ئایه تی ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ التوبة: ۸۴ دابه زانده خواره وه. یانی: "ئه ی

پیغه مبهرا! هه ر کام له و دوورپووانه مردن، هه رگیز نویژیان له سهر مه که، له گه ل

جه نازه که یدا مه پۆ و له سهر گۆره که ی رامه وهسته، بیگومان ئه وانه کافرن به خودا و

به پیغه مبهری خودا، به بی باوه پی و به فاسقی ده مرن، چونکه ده رگای

ئیمانیه ینانیان له خۆیان داخستوه."

- که وایی ئه م ده قه به و که نویژکردن له سهر دوورپووه کانی حه رام کرد؟

- به لی.

- ئه ی تۆ چۆن به پیغه مبهرت وت: "قوربان نویژ له سهر کئی ده که ی؟ ئه ی خوا

نه یفه رموه نویژی له سهر مه که؟"

— ئەو مەن راۋبۇچونىك بوو كە لە ئايەتى ﴿أَسْتَغْفِرُكُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ﴾
ئاۋا تىگەشتىبوم، مەن وام دەزانى ئەو ئايەتە نوپۇز كەردى لە سەر دوۋرۋوھەكان حەرام
كردوۋە، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "خۇا سەرىشكى كردوۋم، حەرامى نە كەردوۋە."
پىغەمبەر ﷺ بە سۆز تەرىن مەۋف بوو، بە ئەندازەي سەرە دەزۋوھەك شتى شك
بەردايە بۇ تەبايى و خۇشەۋىسى، بەكارى دەھىنا و درىغى نەدە كەرد، ئەو بەردەوام
ۋابوو.

— ئەي ئىتر قوربان ھىچ ھاۋرايىيەكى تر ھەيە؟

— ئەو ھەموۋى بوو، گشتىم بۇ باس كەردى.

— لە چىرۋكى ئىسلام بوونت، ئەۋەي كە پىشتەر بۇ منت باس كەرد، شتىكم بەلاۋە
سەيرە، ئەۋىش ھەلۋىستى فاتمەي خوشكتە، پىشتىرىش ھەلۋىستى دايكى عەبدوللەم
بەلاۋە سەير بوو، ئەو كاتەي كە دەۋىست كۆچ بىكات، ئەۋىش ۋەك فاتمە ۋەلامى
دايتەۋە، بى پەروا، سوور و ساف، بى ھىچ دېدۋىنگى و ترس و لەرزىك، لەگەل
ئەۋەشىدا ئىمە ئەگەر تەماشاي ئەو سەردەمەي ئىسلام بىكەين، دەزانىن بانگەشە بۇ
ئىسلام ھىشتا بە نەپتى بوو. خالى ژنانىش دەزانىن، ئەۋان بەردەوام پەلەيەك خوار
پىۋان بوون. قوربان تۇ پىت ۋايە ئەو زىرەكى و چاۋنەترسىيە پەيۋەندى بە ئىمانەۋە
ھەبىت؟ يان ھەر پەيۋەندى بە سەۋىتى خۇيانەۋە بوو؟

— بىگومان ئىمان سەرچاۋەي ھىزە، چونكە باۋەر و دلىيىي بە مەۋف دەدا،
لەۋەش بىگومان بە كە سەۋىتىش دەۋرى خۇي ھەيە و مەۋفەكان بە سەۋىتى لە
يەكتەر جىۋاز دەپن، بەلام ئەگەر ئىمە بىپىن و بە تايبەت باسى ئافرەت بىكەين،
ئەۋە بىگومان ئافرەت لە پىۋا سۆزدارترە، ئەم سۆزدارىيە ھەرچەند زۇر كات خالى
لاۋازى ئافرەتە، بەلام ئا لەم كاتانەدا خالى بەھىزىيە، چونكە سەرچاۋەي ئىمان
دە، ئىمانىش يەكىكە لە بەھىزىرەن ئەو سۆز و عاتىفانەي كە لە مەۋفدا خۇي
دەنۋىتى. جا ئەو مەۋفە ژن بى يان پىۋا، بەلام لەم بابەتەدا زۇر جار ئافرەت

له سه ره وهی پیاویشه . ئه م قسه ی تۆ شتیکی بیر خسته مه وه . باسی که نیز ده که کی به نی موئیل . من له سه ر ده می نه فامیدا پیش نه وهی خوا هیدایه تم بدا بو سه ر ئه م ئایینه پاکه . نازاری نه و ئافه رته به ریزه خواهن شکۆیه م ده دا . به ر ده وام لیم ده دا . ئه ویش به ئه ندازه ی سه ره موویه ک له ئیمان و بیروباوه ری خۆی پاشگه ز نه بووه . من نه وه نده م لیده دا . ماندوو ده بووم . پیم ده وت : " ئیتر ماندوو بووم ناتوانم . ئه گه ر ماندوو نه بام هه ر لیم ده دای . " ئه ویش له و ئیمانه ی خۆی ماندوو نه ده بوو . وازی لی نه ده هینا . به لکو سوورتر ده بوو . من له و کاتانه دا وام ده زانی خواهن هیز و سام و هه یبه ت و شکۆم . به خوا ئیسته ده زانم چه ن لاواز بووم . ئیسته ده زانم نه و ئافه رته چه ن به هیز و چاونه ترس بوو . ئه گه ر موسلمان نه بووبام . نه مه ده زانی به رانبه ر نه و ئافه رته من دۆراو بووم و . ههروام ده زانی به هیز و دلیر خۆم بووم . نه بوو جه هلیش وابوو . نه و سومه یه ی دایکی عه مکاری له سه ر دینداری کوشت . دواپی وای ده زانی سه رکه وتنی به ده ست هیئاوه . سومه یه به و کوژرانه به پروو سووری به ره و نه و دونیا که وته ری . نه و یه که م شه هید بوو له ئیسلامدا . نه بوو جه هلیش به پورپه شی و زه ره ره وه دونیای جی هیشت . نه وه تا نازناوی نه بوو جه هلی به سه ردا دابرا . یانی سه رچاوه و باوکی نه فامی و نه زانی . نه و که سه ی بپروا به خوا ده هینتی و موسلمان ده بی . ده زانی که مردن له پێگه ی به رنامه ی خوادا دۆران و شکست نییه . به لکو سه رکه وتنه . نه و که سه یه که تاریکبینه و له گه ل تیشکی خۆردا شه پ ده کا . نه وه ته واه له ناو گومرایی و تاریکیدا سه رخۆش بووه . نازانی به ری خۆر به بیژنگ ناگیریت . نازانی پۆشنایی له ناو ناچی . نازانی نه وانه ی له پپی خوادا ده کوژرین به ره و ژبانیکی هه تا هه تای ی ده پۆن . به لی فاته می خوشکم توانی به ره و پروی من بووه ستیته وه . منیک که به توپه و توندوتیژ و بویر ناوبانگم بوو . منیک که که س پپی نه ده و پیرام . به لام فاته مه ده زانی که له سه ر هه قه . ئه گه ر سرویش گه شته ئه م بیروبووایه و خۆی به هه ق زانی . تازه ئیتر بهروای به هیز و توانای خۆی هه یه .

بروای به وه هه یه که ده توانی به راهبر هه موو نه هه مه تیهک بووه ستیته وه، هه میسه نه و
 ناواته یشی هه یه که بتوانی دهستی نه و که سانه بگری که له ده ریای نه فامیدا
 خه ریکه ده خنکین؛ ناواتی نه وه ی هه یه له و ده ریایه پزگاریان بکا و بیانهینی بو
 لیواری بیروبروا و ئیمانهینان. کوپم! هیزی ئافرهت له نیو دلیدایه. دلش چاوکه ی
 ئیمان و باوه ره.

— که وابوو پۆلی ژنان له ئیسلامدا، له پۆلی پیاوان که متر نه بووه و، بگره
 جار جارش زیاتر بووه؟

— با یه که نمونه ت بو باس بکه م، یه که م که س که ئیمانی به پیغه مبه ر هینا ژن
 بوو. هه ر که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله باسی پیغه مبه رایه تی خو ی بو کرد، هیچ در دۆنگی و
 دوودلیه ک پرووی تی نه کرد و ئیمانی پی هینا، نه و یه کسه ر بروای به قورئان هینا.
 جیاوازی کلتوری خیلایه تی و عه ره بی نه و سه ر ده مه له گه ل قورئاندا نه بوونه له مبه ر
 له به راهبر بروا هینانی. نه وه له م کاته دا دل بریار ده ره، دلی بریاری داو وتی: “أشهد
 أن لا اله الا الله و أن محمدا رسول الله.” به لئ خاتوو خه دیجه بی دوودلی خو ی
 له ئیسلامدا دیه وه. به عه قل، به پاره، به دل له پیناوی خوا دا و بۆ سه ر که وتی
 ئایین جه نگا. به بی دوودلی بووه پشتیوانی پیغه مبه ری خوا، هیچ کات دوودلی
 پرووی تینه کرد. پیش نه وه ی پیغه مبه ر به فرمووی بووم به پیغه مبه ر، نه و ئیمانی پی
 هینا، نه و وه ک ژن و هاو سه ر، وه ک خو شه ویسیک، وه ک هاو پی، ئیمانی به پیغه مبه ر
 هینا. دوا ی نه وه ی که پیغه مبه ریش فرمووی: “له لایه ن خودا وه سرو شم بو هاتوه.”
 یه کسه ر وتی: “مزگینی نه ی کوپه مام! خوا را وه ستاوت بکا. به و که سه ی گیانی
 خه دیجه ی به ده سته! هیوام وایه تو پیغه مبه ری نه م ئومه ته بی.” ده ی ئیتر که س
 گومانی هه یه که ژن به شیکی دانه راوی کۆ له که ی بانگه شه یه؟ خه دیجه چاوه پی
 نه کرد تا پیغه مبه ر ده فرمووی من بووم به پیغه مبه ر، پیش نه وه ی نه و به فرموویت،
 خه دیجه ئیمانی پیهینا، به شوین به لکه دا نه گه را، به بی هیچ را مان و دوا که وتنیک

بوو به یه کهم ئافرهت که برپای به پئغه مبه ر هینابی. نه و هر له سه رتاود دلی بوو بوود نیشتمانی بیرو برپای پتهو. دلی بوود نیشتمانیک بۆ پئغه مبه ر، بۆیه دوو باردی ده که مه وود و ده لیم: ده لکان یه کهم هه وارگی ئیمان، نه و هه وارگانه ده بنه پته ویی بیرو باود و خوراکری. بۆیه ش خوی گه وده پیش نه و دی عه قل و ئاودز بدویتی، ده لکان ده دویتی. نه و ده تا خوا له باردی کافرانه وود ده فرمووی: ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ الأعراف: ۱۷۹ واته: "دلیان هه یه و پتی تیئاگه ن." دیسان ده فرمووی: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج: ۴۶ واته: "له راستیدا چاوان کویر نابن، نه و دلانه کویر ده بن که له ناو سینه کاندان."

مروف به دل عه قل و درده گری و تیده گا، دل پیویسته بینه ر بی بۆ نه و دی تیبا و عه قل و دره گری. پیویستی به نوور و پۆشنایی هه یه بۆ نه و دی ببینی، له هر شوین و جیگایه ک ئیمان و باود هه بوو نوور و پۆشناییش هه یه. خه دیجه دایکی ژنه ئیمانداره کانه، نه و ژنانه ی که گیان و ژبانی خویان کرده گوری ۱ و درێخیان له هه یه هه ول و تیکۆشانیک نه کرد له پیناو نه و نوور و پۆشناییه ی که خوا خستیه دلپانه وه، به لکو ئافرهت و ژنی وا هه بوو په له په لی بوو بۆ نه و دی بگاته ئیسلام، کوچ بکا. سوور بوون له سه ر نه و دی که له پرزی پیشه وه ی ئیمانداران بن، پیشه رکیان بوو بۆ گه شتن به و پرز و که راهه ته. نه سمای کچی عه میسیش یه ک بوو له و ئافره تانه، پۆژی چووم بۆلای حه فسه ی کچم، ژنیک له و ی بوو، وتم: "نه وه کییه؟"

حەفصە وتی: "نەسمای کچی عەمیسە."

وتم: "نەسمای حەبەشی دەربایی."

نەسما خۆی وەلامی دایه وه و وتی: "بەلی."

بە ئەسما و ت: "ئیمە پیش ئیو کۆچمان کرد، کە وابوو ئیمە لە پیغەمبەر نزیکترین."

ئەسما تورە بوو وتی: "نا، بە خوا وانیه. ئیو لە پیغەمبەر ﷺ بوون، هەرکامتان برسی بووایە تیری دەکرد، نازی دەکیشان، بەلام ئیمە ئاوارە و دوورە ولات، دەر بەدەر و ئازارکیش، ئەوەیش تەنیا لەبەر خوا و پیغەمبەری خوا. بە خوا! نە تامی ئاو دەکەم، نە تامی نان تا ئەو قسەیت بۆ پیغەمبەر ﷺ نەگیرمەوه، ئیمە ئازار دەدراین، دەترسینراین، ئەوەیش بۆ پیغەمبەر ﷺ باس دەکەم، لێی دەپرسم. بە خوا هیچ شتی زیاد ناکەم و درویش ناکەم، چیمان بەسەر هاتووێک ئەوەی بۆ دەگیرمەوه."

ئەسما پوشت بۆلای پیغەمبەر ﷺ و وتی: "ئەو پیغەمبەری خوا! عومەر ئاوا و ئاوا و وتوو."

پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: "عومەر لە ئیو نزیکتر لە منەوه نییه، عومەر و هاووێنەکانی عومەر یەک کۆچیان کردوو، بەلام ئیو ئەهلی کەشتی دوو کۆچتان کردوو!"

جا ئەم سووربوون و مکوڕبوونە ی ئەسما لەسەر ئایین، وای لێکرد کە بچیتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و ئەم بابەتە ئاوا پوون بکاتەوه.

خۆی بخزینیتە پیزی پیشەوهی برواداران. ئەو هیممەتە بەرزو بڵندە، ئەو گیانە پایەبەرزە ی کە هیچ کات دنیای بەلاوێ مەبەست نەبوو، ئەو مشتومڕەشی بۆ بەدەستەینانی سەرۆت و سامان و دەسلالت نەبوو، بەلکو مەبەستی سەرەکیی ئەو هەوڵە خوا و پیغەمبەری خواوە نزیک بێ.

- ئەو قوربان! ئەم مشتومڕە نەوان تۆ و ئەسما نەبوو هۆی دلتۆرانتان لە یەکتەری؟

- كۈرە ئەوۋە تۆ چى دەلىي رۆلە! ئەسما ئافرەتتىكى خاۋەن زانست و ئيمان و بەرپىز بوو، ئەو مشتومرەي لە خوشەويسىي خوا و پىغەمبەرەوۋە سەرچاۋەي گرتبوو. ئەي ئىتر من چۆن دلم لە كەسىك بتۆرى كە ئەوۋەندە خوا و پىغەمبەرى خوش بووى؟ بەتايەت ئەسما، ئەو ئەسمايەي كە پىغەمبەر شايتىي گەرەيى و بەرپىزى و دىندارىي بۆ دابىت.

- قوربان ئەم فەرمایشانەي جەنابت واى لىكردم كە حەز بكم لە بارەي رۆلى ئافرەتانەوۋە زياتر بزاتم. باسى ئەو ئافرەتانەيشم بۆ بكم كە لە سەردەمى خەلىفەيتى تۆدا رۆلى گەرە و گرنگيان بينيوۋە و تۆيش ھەلوپستت چۆن بووۋە لەگەليان؟
- رۆژىك لەگەل جارودى عەبدى لە دەرەوۋەي مزكەوت بووم، دامان بەلای پىرەژنىكدا و، سلاوم لى كرد و ۋەلامى سلاۋەكەي دامەوۋە.

دوايى وتى: "ھەيھوو عومەر ھەيھوو! رۆژ رۆژى تۆيە! لە بىرتە لە بازارى عوكازدا گۆچاننىكت پى بوو مەرت دەلەۋەراند و پىيان دەوتى: "ھۆمەر؟ رۆژگار ھات و چو، بووى بە عومەر. زۆرى پى نەچوو بووى بە گەرەي ئيمانداران. لە خوا بترسە عومەر! چاوت لەو خەلكە پى. ھەركەس لە ھەرەشەي خوا بترسى، دوورى لى نزيك دەبىتەوۋە. ھەركەس لە مردن بترسى، ھەلى لە دەست دەرناچى."

- ئەي قوربان ئەو قسانە و بوپرىي ئەو پىرەژنە تۆى تۆرە نەكرد؟

- نەخىر، جارود پىي وت: "ھۆ پىرەژن! قسەي رەقت زۆر كرد بەرابەر پىشەۋاي ئيمانداران."

منيش وتم: "لىي كەرئ! نايناسى؟ ئەوۋە خەولەي كچى ھەكىمە، ژنى عوبادەي كوپى صامت، ئەو ژنەيە كە خۋاي گەرە گوپى بۆ گرت. عومەر كىيە تا گونى بۆ نەگرى؟ ئەو قسانەي ئەو ھەر ھەمووى راست و دروستن. ھەركەس لە قسەي ھەق قەلس و تۆرە پى، ئەوۋە نەفام و نەزان و ستەمكارە. من پىم خوش نىيە ستەمكار يان نەفام و نەزان بم. ھەر كۆر و كۆمەلەي مەروفي نامۆزگارەي تيا نەپى، ئەو كۆر و

كۆمەلە كۆپ و كۆمەلئىكى خراپە. خەولە ھەروابوۋە، ھەقئاس بوۋە و لەبارەي ھەقەوۋە
مشتومپى كردوۋە، ھەقى دەربېرپوۋە، خۇاي گەورە لەبەر خەولە سوورەتئىكى قورئانى
ناردوۋەتە خوارەوۋە، كەوابوۋە من دەبىي لە بەردەم ئەودا بوۋەستەم و كۆي لە قەسەكانى
بگرم.

- بە خوا قوربان نازانم لە ھەلۆيىستى تۆ سەرم سوور بەمىنىي يا لە ھەلۆيىستى
خەولە؟ بەلام ئەوئەندە دەزانم كە زياتر تامەزرۆي بىستنى ھەلۆيىستى ئافرەتەنام.
ھىچى تر ھەيە بۆم باس بگەي؟

- بەلى، باسى ئافرەتئىكت بۆ دەكەم لە كاتى وتاردا ھەلەيەكى بۆ راست
كردمەوۋە.

لە كاتى كچ بەشوداندا خەلئى فېر بوۋبوون داۋاي مارەيىي زۆريان دەكرد. بۆيە
من پۆژئىك ويستم سنوورئىك بۆ مارەيىي ژنان دابنىم.

چوۋمە سەر مېنبەر و وتارئىكمدا و وتم: "كۆرە خەلئىنە! ئاگادار بن مارەيىي زۆر
داۋا مەكەن، ئەگەر مارەيىي زۆر پېز و حورمەت بوۋايە يان لە خواترسان بوۋايە،
ئەو پېغەمبەر ﷺ پېش ھەموو كەس داۋاي مارەيىي زۆرى دەكرد بۆ كچەكانى و
مارەيىي زۆرىشى دەدا بە ژنەكانى. پېغەمبەر نە بۆ كچەكانى و نە بۆ ژنەكانى لە
دوانزە ئەوقىيە^۱ مارەيىي زياترى دانەناۋە."

ژئىك ھەستايە سەرىي و وتى: "ھۆو عومەرا! خوا پېمان دەبەخشى و تۆ ھەرامى
دەكەي؟ ئەي خوا نافەرموۋى: ﴿وَأَتَيْنَاهُم بِقِنْطَارٍ فَلَا تَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا﴾
النساء: ۲۰ واتە: 'نابىت ھىچئىك لەو مال و سامانەي كە وەربانگرتوۋە، ئىۋە لىيان
بستېننەوۋە، ھەرچەندە كلوورئىكېش^۲ بېت.'"

^۱ ئەوقىيە كېشەنەيەكە بەرابەرە بە ۳۱ گرام، ھەر مىقالئىك زىرپىش بەرابەرە بە ۴.۲۵ گرام. كەوابو
۱۲ ئەوقىيە بەرابەرە بە ۳۷۲ گرام، و ۳۷۲ گرام بەرابەرە بە ۸۷ مىقال. يانى مارەيىي خېزانەكانى
پېغەمبەر و ھەروەھا كچەكانىشى ھىچيان لە ۸۷ مىقال زياتر نەبوۋە.

^۲ مامۇستا ھەزار لە تەرجەمەي ئەم ئايەتەدا قنطارى بە كلوور لئىك داۋەتەوۋە، قنطار كېشەنەيەكە
بەرابەرە بە ۱۴۳ كىلو.

- ئە ی قوربان تۆ وەلامت چی بوو؟

- وتم: "ئە و ژنە هەقی پێکا و، عومەر هەلە ی کرد."

- باشە قوربان! بۆ مەقام و شکۆی تۆ وا باشتەر نەبوو لەسەر مینبەر و بە

بەرچاوی خەلکەووە پەشیمان نەبیستەووە و، دوا یی دووبە دوو لەلای ئافرەتە کەدا

پەشیمان بووبایتەووە؟

- کورم داننان بە هەلە و کەموکووریدا کەمایەتی نییە، بەلکو خۆخاوی نکر دێووە و

گەورەییە. مرۆف مرۆفە و شایانی هەلە یە. من چۆن دانم بە هەلە ی خۆمدا نەنایە

و، خۆم پێشتەر و تێووم: 'بوێری خەلک بەرابەر دەسەلات چ بوێریەکی چاکە!' من

پازیبم بەوێ کەوا دەمی خەلک ببەسم و نەهێلم قسە ی هەق بکەن؟! نەهێلم ژنان

قسە ی هەقی خۆیان بەرابەر پیاوان بکەن؟! باشتەرین کەس بەلای منەووە ئەو

کەسە یە کە هەلە کانم بە دیاری بۆ دەهێنیتەووە. ئەو بوێریە ی کە سەردە کێشی بۆ

پێگە ی پاست، زۆر لەو بێدەنگیە باشتەر کە دەبیستە هۆی مانەووە لە هەلە دا، هەر

دەمێنیتەووە و هەلە لە دوا ی هەلە هەمووی کۆ دەبیستەووە. کەم کەس ئەو جۆرە

بوێریە ی هە یە، شیفای کچی عەبدوللایەکیک بوو لەو کەمانە.

- باشە ئەو شیفایە هەر ئەو ژنە نەبوو کە یەکەم کەس بوو بە چاودێر بەسەر

بازارەووە؟

- بە ئەو بوو. شیفای کچی عەبدوللای عەدەوێی قورەیشی بوو، ژنێکی دامەزراو

و عاقل و بەحورمەت بوو. پێغمەبەری دیبوو. تەنانەت پێش کۆچ مۆسڵمان بووبوو.

ئەو یەکیک بوو لەو ژنانە ی کە لە سەرەتای کۆچەووە کۆچی کرد بۆ مەدینە.

پێغمەبەر جار جار سەری لێ دەدا و لە مالتیان دەمایەووە. پێغمەبەر خانوویەکی بۆ

دابین کردبوو لەگەڵ سولەیمانی کوێدا تێدا دەژیان. شیفای لە سەردەمی نەفامیدا

خوێنەوار بوو، دەیتوانی شت بنووسێ. ئەو کاتە ئەووە شتێکی زۆر دەگەمن بوو.

تەنانەت پێغمەبەر داوا ی لێکرد کە هەفصە ی خێزانێ، کە کچی منیشە، فێری

نوسين بکات. فەرموودەي لە پيڤەمبەرەوﷺ پەوايەت کردوو. لە سەردەمی خەلافەتی ئەبوو بەکریشدا لە کۆر و کۆبوونەوهکاندا نامادە دەبوو و خاوەن پا و برپار بوو. لە سەردەمی منیشدا هەر وا بوو، هەر کاتیک پرس و پراوێژم بە خەلک کردبێ، پرسم بەویش کردوو. شيفاً لە بازاري مەدينەدا شوپيئيکی تايبەتي (دوکانيکی) هەبوو کاری تيا دەکرد. ئەو وەک شارەگ بوو لە مەدينەدا، هەر جار پرۆشتمايەتە بازارەو، سەرم لێ دەدا. شيفاً ئافرەتيکی ئەوێندە عاقل و دامەزراو و نموونە بوو، من حەزم دەکرد هەرچی ئافرەتي موسلمانە هەمووی وابێ. ئەم ئوممەتي ئيسلامە ئومەتيکی گەورە و بەهێزە، من هەميشە هەولم داووە ئەو گەورەيي و بەهێزە لە ئافرەتانيشدا دەرکەوێ. بۆيە زۆر بەو توورە دەبووم کە شتيکم ديبا لە بەهيزي و ئازاييي ژناني کەم بکردايەتەو، يان ئافرەتيکی مەزن خۆي بە شتيکی کەم و بيئرخ خەريک بکردايە. يەکیک لەو شتانەي مني توورە کرد، ئەو بوو پرۆژيک دام بەلای هەندێ کيرژۆلەدا دەفيان لێ دەداو دەيانگوت:

”گۆرانی دەليين، گۆرانی دەليين

ئيمە هەموومان گۆرانی دەليين

هەر بۆ گۆرانی دروست کراوين

منيش بە قامچيەکەم هەمويانم ترساند و پاوم نان و وتم: ”درو دەکەن، درو دەکەن. خوا ملی شەيتان بشکيئي، ئەو شەيتان ئەو قسەيەي خستوووە سەر زمانتان، خەلک بۆ کارێکی مەزن و گرنک دروست کراون، ژن و پیاو جیاوازييان نيه.“

هەر لەبەر ئەوەيش بوو کە پهاهەلدان و شين و پرۆم لە سەردولکەبيژەکان^۱ مەنع کرد. بە خوا هەر سەردولکەبيژيکم ديهي شەمقارەکەم پيش زمانم کەوتوو و

^۱ سەردولکەبيژ: شينگەر، ئەو کەسەي بە گۆرانی و ئاوازي گرپاناويپەووە مردوو دەلاوينتەووە.

بەر شىقارم داود. شىن و پۇرۇكردن كارىكى خراپە و ئىسلام حەرامى كىردووه. شكۆو
 ھەيىبەتى ئافرىت كەم دەكا.

- كەوابى ژنان تەنيا لە بواری ئايىنپەرۋەرىدا پۇلىيان نەدىۋە. بەلكو لە بواری
 بەرۋەبىردىنى ھوكومەتتىدا پۇلىيان ھەبوۋە؟

- ئەيچۇن! ژنان پۇلىكى مەزنىيان ھەبوۋ. دەۋلەت بە چىنىك پاناۋستى.
 ھەركەسە پۇلى خۆى دەيىنى و. دەۋلەت پىۋىستى بە ھەموو كەسىكە. ئەگەر
 پىۋان ھوكومەت و دەۋلەت دروست بىكەن. ئەوا ژنان پىۋان دروست دەكەن.
 مەبەستى مەدالېۋون و نەسەب نىيە، مەبەستى پەرۋەردىيە، مەبەستى پىگەياندىنە.
 ھەرچەند ئەم پۇل بىيىنە خەلك وەك خۆى بەرز نايىرخىنى. بەلام نەك كەم نىيە.
 بگىرە زۆرىشە. زىاد لەۋەش ژنان پۇلى تىيان ھەبوۋە. لەگەل پىۋاندا لە جەنگەكاندا
 بەشدارىيان كىردوۋە. پىۋا بۇ شەر و شىر و تىر، ژنىش بۇ بىرىنپىچى و فرىاكەۋتنى
 بىرىنداران. ھەركەس بە گۆيىدى ھىز و بازوى خۆى. لەبەر ئەۋدى كە ھىزى ژنان
 لەناۋ دلىاندايە، ئەۋدە دۋادى سۋپا جىگەيانە، بىرىنداران تىمار دەكەن. فرىاي
 لىقەۋماۋ دەكەن. چونكە ھىزى پىۋانىش لە بازوو و مەچەكىاندايە، تىر و شىر بە
 دەستەۋدە دگىر و لە پىشى پىشەۋدە شالۋ دەبەن.

- چەن تىۋرۋانىنىكى بەرز و بەنرخت ھەيە بۇ ئافرىتان! قوربان ئىستە ئىزىم
 دەدى قىتاردى قەكەم پىۋا بىكەمە شوپىنىكى تر؟ با كەمىك لە باسى سىاست و
 ھوكومەت و چاۋدىر و ماۋدىر دووركەۋىنەۋە.

- بە ئارەزوۋى تۋ. چ پىرسىپارىكت ھەيە فەرمو؟

- باسىكى گىرگ. بىستوۋە تۋ پۇلىكى كارىگەرت تىپايدا دىۋە. چەندىن قەم
 لەۋ بارىدە بىستوۋە كە ھەندىكىان بەيەكەۋە دەگونجىن و ھەندىكىان دژ بە يەكن.

- چ باسىك؟

- قوربان باسى شىعرە!

- شیعەر؟ شیعەر لق و پۆیی زۆره، به لām تۆ مه به ستت له دژ به بهک چی بوو؟
- دوا یی لهو باره وه پرس یارت لی ده کهم و پروون ده بپته وه، به لām قوربان!
مه سه له ی نپوان تۆ و کچه که ی ههره می کوپی سینان چیه؟

- نه و کچه جار یک وهک وه فد هات بووه سهر دانی من. لیم پرس ی: "نه وه باوکت چ
شت یکی به خشیوه به زوهه یر وا نه وه نده په سنی داوه و بووه ته قسه ی سهر زاری
عه رب؟"

وتی: "له بیرمان نه ماوه، نازانین چیمان به زوهه یر به خشیوه."
منیش وتم: "به لām نه و شته ی زوهه یر به خشیویه تی به ئیوه، له بیر ناکری."
- قوربان پیم بل ی، ههره می کوپی سینان کییه؟ مه به ستت لهو قسانه ی که
له گه ل کچه که یدا کردت چی بوو؟

- ههره م ده مسپی و گه وره ی تیره ی غه تفان بوو. له نپوان تیره ی عه به س و تیره ی
زه بیان شه ر یک هه لگیر سابوو، چل سالی خایاند بوو. ههره م کی شه که ی بر پیه وه و
خوینی کوژ راوه کانی دا و، ناشتی کرد نه وه. زوهه یر شیعریکی پیا هه لدا. ههره می
له باتی نه و شیعره، به خشیکی زۆری پی دا. من ده مه ویست بز انم نه و به خشه
چند بووه و چی بووه، به لām کچه که ی ههره م له بیر ی نه ما بوو چیمان به زوهه یر
به خشیوه. منیش وتم: "تۆ نازانی چیتان به زوهه یر به خشیوه، به لām نه وه ی زوهه یر
به ئیوه ی به خشی، له بیر ناکری!"

مه به ستم نه وه بوو که وێژه هیژیک و ده سه لات یکی وای به سهر میژودا هه یه که
مه پرسه. وێژه ههرچی تۆمار کرد بی، به زۆری نه فه وتاوه و ماوه. ههره م یه کهم
که س نه بووه که دوو تیره و هۆزی ناشت کرد بپته وه، به لām نه و جو ره جوامیژ یانه له
بهر کراون، چونکه وێژه تۆماری نه کردوون. نه و پاداشه یش که زوهه یر وه ریگرت،
هه مووی خه رج کرد و که سیش نازانی چه ندی پی به خشرا و چۆنی خه رج کرد.
به لām نه وه ی زوهه یر به خشی، ههر ده می پته وه و له بهر ناکری، چونکه زوهه یر

نه ده بی به خشی، شیعیکی پرمانا و مه زن. دیسان سهیر بکه، سه خر ناویک کوژرا و خوشکه که ی شین و شه پوری بو کرد. نه و سه خره یه که م که س نه بووه کوژرابی و شین و شه پوری بو کرابی، به لام چونکه خه نسای خوشکی شیعیکی به هیزی پیا هه لداوه، تا میژوو ماوه ناوی سه خریش هه ده مینتی و خه لک چین له دوی چین ده یناسن و باسی ده که ن. له ولایشه وه ته ماشا ده که یین به هه زاران و زور زیاتریش کوژراو ناویان بووه به خوله میش و له بیر کراون!

- قسه یه کی جوانه! شتیکی له دلما دی و ده چی، نه م باسه وام لی ده کا لیت

بپرسم.

- چیه بیلن.

- زور جار بیستوو مه ئیسلام به چاویکی پر به بایه خه وه له شیعر ناروانی، به و جوړه سهیری شیعر ده کا که به خشین و وهرگرتنیک له نیواندا هیه و هیجیتر، نه م به خشین و وهرگرتنه وا ده کا خه لک به لای خویدا رابکیشی، نه گینا خوی له خویدا بیبایه خه. نه م بۆچونهش له تیگه شتنی رواله تیسی کو تای سی سووره تی شوعه راوه سه رچاوه ی گرتوو. بۆیه زور که س نه و لیکدانه وه و بۆچوونه یان وه ک خوسپ^١ و زه م بو شیعر و شاعیر وهرگرتوو، قوربان تو چونی لی تی ده که ی؟

- باشه پرسیارت له که سیکی شاره زا کرد. کوړم! شیعیش قسه یه، قسه یش

نه گه ر خراپ نه بی، حه رام نییه. قه صیده وه ک په رداخیک وایه، ناوه پوک که یشی وه ک خواردنه وه وایه، جا نه و په رداخه نه گه ر باده و شه رابی تیا بوو، نه وه هه م په رداخ و هه م خواردنه وه که یش هه ردوو خراپن، خو نه گه ر په رداخه که ناویکی زولال و خاوینی تیا بوو، نه وه هه م په رداخ و هه م خواردنه وه که پاک و چاکن. نه گه ر ئایه تیکی به په های بی باسی شتیکی کرد، ده بی نه و شته به ئایه تی تر و فه رمووده وه گری بدری، نه گینا لیکدانه وه که هه له ده رده چی.

^١ خوسپ: غه یبه ت، پاشمله گوتن

- دەي قوربان ئېستە ئەم باسى شيعرە چۆن گرى بدهين بە فەرموودەو؟

- پېغەمبەر ﷺ زەوقىكى ئەدەبىي بەرزى ھەبوو، ھەزى لە قسەي جوان و پرمانا بوو، ھەلۆستەي لەسەر ماناي جوان ھەبوو. زەبرەقان ناويك وەك وەفد ھاتە خزمەت پېغەمبەر ﷺ پاكانەي بۆ خۆي كرد و چەند شيعر و قسەي جوان و پرماناي كرد. پېغەمبەر ﷺ ئەو فەرموودە بەناوبانگەي فەرموو كە دەفەرموئى: "ان من البيان لسحرا. واتە: ھەندى قسە وەك سىحرە." يانى ئەو ھەندە كارىگەرە وەك سىحر لە مرقوف بكا وايە.

پېغەمبەر ھېچ كات شيعرى ھەر بە خراپ يان ھەر بە باش نەزانىو. زۆر جار ھانى ھەسسانى دەدا بۆ ئەو ھى بە شيعرەكانى داکۆكى لە ئىسلام بكا، دەيفەرموو: "ھەسسان! بەو شيعرانە شالۆ بەرە سەريان (سەركافرەكان) جوبريليش ھاو كارت بى!"

دواي ئەو ھى بينى كە شيعرى ھەسسان چەندە كار دەكاتە سەر كافرەكان، پىي فەرموو: "ئەو شيعرانەي تۆ لە تىرى تىژ باشتەر كاريان تى دەكات!"

پېغەمبەر مرقوفىكى خاكى بوو، بۆيە نەھىي لە ئىمە كردبوو كە لەبەرى ھەستىنەو، وەك چۆن پۆمەكان لە بەرابەر قەيسەر، يان فارسەكان بەرابەر كىسرا ھەلدەسان. جارېك پېغەمبەر تەشريفى ھات بۆلامان، ئىمەيش بى ئەو ھى ھەستى پىنكەين، ھەموومان لە بەرى ھەستايىن. توورە بوو. پېغەمبەر ئەگەر توورە بىا، بە دەموچاويدا ديار بوو كە توورەيە. ھەسسان ھەستا و چەند شيعرىكى وت.

- چی وت؟

- وتی:

فهرزه له سهر من له بهرت ههستم

تهرکی فهرز بۆمن کاری دزیوه

پیم سهیره ههركهس به بیر و هۆشه

جوانی ببینی و نه وهستی پێوه؟^١

ئیتیر پیغه مبهه هاته وه سه رخۆ و تووره بیه که ی نه ما. پیغه مبهه درهنگ تووره

ده بوو، زوو ناشت ده بووه وه!

که عبی کوری مالیکیش حوکمی له سیداره دانی بو ده رچو بوو، هاته خزمهت

پیغه مبهه ﷺ و داوای لیبوردنی لی کرد و، قه صیده به ناوبانگه که ی بانس سوعادی

وت، که سه ره تاکه ی ئاوايه:

سوعاد تۆراوه ، دّلم خه مگینه

توی توپی دله کهم داخه و به تینه^٢

^١ له وه رگێرانی شیعردا مانا گۆرانکاری به سه ر دیت شیعره که به عه ره بی ئاوايه: وقوفی للعزیز علی

فرض

وترک الغرض ما هو مستقیم

عجبت لمن له عقل و فهم

یری هذا الجمال و لا يقوم

من به و شیوه ی سه ره وه توانیومه به کهم به کوردی، له مه ولایش توشمان ده بی به توشی شیعره وه.

ئه وانیش به هه مان شیوه ی ئه م شیعرانه .

^٢ شیعره که به عه ره بی ئاوايه:

بنت سعاد فقلبی الیوم متبول

متیم اثرها لم یلد مکبول

کە عەب بەردەوام بوو، ئەمانەیشی وت:

بێستوو مە کەوا پێغەمبەری خوا
هەر پەشەیی لێم کرد، هەر هەمە هیوا
بەمەخشی چونکە پۆشنایی و نوورە
شمشیری خواوە، تۆلە لەو دوورە^١

پێغەمبەر کەواکە ی خۆی لە بەر داکەند و کردیە دیاری بۆ کە عەب.
دوای ئەوەی خەنسایش موسڵمان بوو، پێغەمبەر پێی فەرمو: "ئە دە ی خۆنە یس،
بزانم باسی سەخر چییە و چۆنە؟"
لەو هیش زیاتر، پێغەمبەر بیروپرای تایبەتی لەمەر شیعر و وێژەو هەبوو: پەخنە ی
دەگرت، پرای خۆی دەر دەبۆی، تاریفی هەندێ شیعی دەکرد، هەندێ شیعی
بەلاو هەسەند نەبوو، دەیفەرموو: "پاسترین قسە، ئەو قسە یە لەبیدی شاعیرە کە
وتویەتی:

'خو نەبێ هەموو شتی بەتالە'

دوایی نیو هەکە ی تری بیست کە دەلی:

"یە ک خۆشی نییە تا سەر بمانێ^٢"

^١ بە عەرەبی ئاواپە:

نبت أن رسول الله أوعذني
والعفو عند رسول الله مأمول
إن الرسول لنور يستغرا، به
مهند من سيوف الله مسلول

^٢ شیعەرەکە بە عەرەبی ئاواپە:

ألا كل شيء ما خلا الله باطل
و كل نعم لا محالة زائل

ماناکە ی بە کوردی ئاواپە:

خو نەبێ هەموو شتی بەتالە
یە ک خۆشی نییە تا سەر بمانێ.

فهرمووی: "درؤ دهکا، خوښی و ناز و نیعمه تی به هشت هتا سر دهمینې و کۆتایی نایه ت."

پښه مبه ر شیعری ئومه یه ی کورې نه بوو سه لتي پي جوان بوو. ئومه یه ماوه یه کی زور له سه رده می نه فامیدا ژیا بوو. نه و بت په رست نه بوو، برپای به شیرک و گومرایي نه بوو، وهک وهره قه ی کورې نه وفه ل و قوسسی کورې ساعیده، به لام ئومه یه سه رده می ئیسلامی بیني که چی موسلمانیش نه بوو. له گه ل نه وه یشدا پښه مبه ر هر شیعره کانی پي به رز و پرمانا بوو و، دهیغه رموو: "ئومه یه زور نزیک بوو له ئیسلامه وه و خه ریک بوو موسلمان بی."

جاریک گوئی له شیعریکی ئومه یه بوو، فهرمووی: "شیعره کانی موسلمانانه، به لام به دل موسلمان نه بوو!"

— که وره م! که وایی شیعریش هه مان حوکم و برپاری قسه ی ئاسایی هه یه. هه رکامیان جوان و باش بی، پاداشتی له سه ر وهرده گیریت و، هه رکامه یش خراب بیت، سزای له سه ر وهرده گیریت. رهوا نییه بؤ ئایینیک که کتیه ئاسمانیه که ی پر بی له رهوانبیژی و، دژایه تی شیعریش بکا!

- پیک وایه .

- به خوا راستت کرد قربان! له باره ی شیعره وه پرسم به که سیکی شاره زا کرد. قربان! باسی شیعر و ویزه م به لای پښه مبه ره وه بیست، دهموئ باسی خوتم بؤ بکه ی، له گه ل شیعر و ویزه دا به ینت چونه؟

- باشه کوړم! باسی چیت بؤ بکه م و له کوپوه ده ست پښکه م؟

- پرسپاری زورم له هه گبه دایه، هیوادارم موله تم پي بده ی هه موو پرسپاره کانم

بکه م تا هه گبه که م خالی ده بی.

- ده ی کوړم بپرسه .

- باسی خۆت و حه سسانم بۆ بکه . بیستوومه له سه رده می خه لافه تی تۆدا
حه سسان له مزگه وتدا شیعرى وتوه و تۆیش نه هیت لى کردووه!
- به لى وايه . پۆژیک دام به لای مزگه وتدا گویم لى بوو حه سسان له مزگه وتدا
شیعرى دهوت، منیش وتم: "ئه وه له مزگه وتدا شیعر ده لى؟! "
ئه ویش وتى: "به لى، من له مزگه وتدا شیعرم وتووه و، که سیکی له تۆ باشتريش
گوێی لیم بووه! (مه به ستی پیغه مبه ر بوو.) "

دوايى لای کرده وه به لای ئه بوو هورهیره دا وتى: "توو خوا ئه بوو هورهیره، تۆ
خۆت له پیغه مبه رت نه بیست به منى فهرموو: 'له جیاتى من وه لام به ره وه! خوايه!
گیانه پیرۆزه که (جوبره ئیل) بکه ره یارمه تیده ری! "
ئه بوو هورهیره وتى: "با."
- ئه ی تۆ چیت کرد؟

- وازم لى هیئا و پۆشتم.

- ده ی ماده م پیغه مبه ر ئیزنى دابى له مزگه وتدا شیعر بللى، خو ده بى تۆیش
ئه ووت زانیبى ئیتر بۆچی نه هیت لیکرد؟

- من له به ر ئه وه نه هیم نه کرد که شیعر حه رام بکه م یان شیعر وتن له مزگه وتدا
قه دهغه بکه م، به لام من ئه و سه رده م و ماوه ی که شیعر له مزگه وتدا ده وترا،
ده مناسى و ده مزانى . ماوه یه ک بوو شیعر له نیوان ئیمه و قوره یشدا که ره سته ی جه نگ
و داشۆرىنى یه کتر بوو، بۆیه به زه روورم ده زانى ئه و ماوه یه وا بیئت . خو ده مزانى
هه موو شتیکی حه لال هه ر به حه لالى ده مینیته وه، به لام بارودۆخیش کاریگه ریی
هه یه . من ده مویت جیاتى ئه وه ی شیعر له مزگه وتدا بگوترى، ئایه ت و
فه رموده ی تیا بگوترى. پیم وابوو به و کاره ده رگایه ک داده خه م که ئه گه ر به
کراوه یی بمینیته وه، مزگه وت ده بیئت به گۆره پانى شیعر و شانامه .

- ئەمە بۆچونئیکی تەواوە و پایەکی بەهێزە وەک هەموو پراو بۆچونەکانی تەرت، بەلام قوربان نابێ بە دیلیک هەبێ لە بەرابەریدا؟
- با بۆ نابێ!

- چۆن؟

- لە تەنیشت مزگەوتەووە جیگە یەکم تایبەت کرد، پێیان دەوت: "بەتھا." دواویی و تەم: هەركێ دەیهوێ شیعەر بلی یان قەسە ییمانا یان شوخی و گالته بکا، یان بە دەنگی بەرز قەسە بکا، با لەوێ بیکا و نەچیتە مزگەوتەووە.
- یانی قوربان مەبەستت دژایەتیی حەسسان نەبوو؟

- بۆ؟ چیم داوە بەسەر حەسسانەووە؟ ئەو شتە ی بۆ خەلک حەلال بێ بۆ ئەوی حەرام بکەم؟! حەسسان پیاویکی وابوو بەرگری لە ئیسلام و پیغەمبەر دەکرد. ئەو بە لای ئیمەووە بەرپێز و بەوەج^١ بوو، پێزو حورمەتی لەسەر سەرمان و وەک خۆی دەپارێزین، بەلام ئیدی ئەووە بۆچونی من بوو. تا منیش بمیستم دەبێ حەسسان خاوەن پێز و حورمەتی تایبەتی خۆی بێ. ئەمە تەنیا بۆچونی من نییە، تەنانەت ئایەشی خێزانی پیغەمبەریش زۆری پێناخۆش بوو کە ئازاری حەسسان بدرێت، هەمیشە دەیوت: "ئەووە حەسسان نەبوو و توبەتی:

'بە خۆم و دایک و باوک و منداڵ و شەرەفمەووە

قوربانی مآل و منداڵ و شەرەفی موحمەد^٢"

- ئەو بۆچی تەنانەت لە بەتھايشدا هەلدانەووەی ئەو شیعرانەت قەدەغە کردبوو کە لەنیوان جەنگەکانی موسلمانان و قورەیشدا و ترا بوون؟

^١ وەج: حورمەت

^٢ بەیتەکە بە عەرەبی ئاواپە:

— به لئ من قه ده غم کرد. نه وه بیش له بهر پړزی نه و که سانه ی دواى نه و
جه نګانه موسلمان بوون، نه وانه ی که به باشی باوه پړیان هیڼا، نه و شاعرانه جګه له
جنیودان به زیندوو و مردوو چیتړ نه بوون. پږق و کینه ی دروست ده کرد، نیسلا میښ
هر چى په فتار و کرداری ناشیرین هه یه، هه مووی به لاهه ناپه سنده و په دی
ده کاته وه!

— یانی قوربان تۆ. شیعروتن که خو ی له خو یا حه لاله، قه ده غت کرد له بهر
پاراستنی پړز و حورمه ت و خوشه ویسی نیوان موسلمانان؟
— به لئ وایه.

— نه ی قوربان تۆ شیعری کام شاعیرت به لاهه په سنده؟
— شیعری زوهه یری کوړی نه بوو سه لما، شیعری نابیغه، هه روه ها شیعری خه نسا.
— هیچ یادګاریت له گه ل شیعری نه م شاعیرانه دا هه یه؟
— به لئ هه مه.

— ده ی بۆم بلئ قوربان.

— باشه، با باسی نابیغه بکه م. پړژیک چومه دهره وه، ته ماشا ده که م وه قدی
غه تګان له بهر دهرګا وه ستاون، پیم وتن: ”کام شاعیری نیوه یه وتویه تی:
’نه گهر له دواى که سیکی بی گوناھی ببه هاوکارت
هه تا مردن به بی هاوړئ ده ژیت کوا پیاوی بیتاوان“

وتیان: ”قوربان نابیغه.“

وتم: ”نه ی کئ وتویه تی:

’وهک شوی تارېک له دوم نه گه پړی

هر پیم ده گه یت و زراووم ده به ی

له چالی قولام، هیچم ناګاتی

^١ به یتکه به هره یی ناوایه:

و لست به سبق احلا لا تلمه

على شعك أي الرجال المهذب

تۆش هر قولا ب و تەناف ناو دهبە ی^١ “

وتیان: “ئەویش هر شعیری نابیغە یە، قوربان.”

وتم: “ئە ی خاوەنی ئەم شیعرە کێ یە که دەلی: ”

‘خۆم و ئەسپە کەم خستە تەنگانە

هر لەبۆ ئەوە ی بگەم بە جی پات

بە پروتوقوتی و بەبی جلوبەرگ

بە ترس و لەرزۆ هاتمە دەرگات

وەک نوح پاراستت بەبی غەلوغەش

هەمووی تەواوە قەرز و ئەمانات^٢ “

وتیان: “ئەویش هر هیی نابیغە یە.”

وتم: “ئە ی کام شاعیر وتویە تی:

‘جگە سوله یمان که خوا پیی فەرموو:

^١ شیعرە که عەرەبە و ئاوا یە:

فانک کاللیل الذی هو مدرکي

وان خلّت أن المتناى عنک واسع

خطاطيف حجن فی جبال متینة

تمد بها أهد إلیک نوازع

^٢ شیعرە که بە عەرەبی ئاوا یە:

الی ابن محرق اعملت نفسی

و راحلتی و قد هدت العیون

اتیتک هاربا خللا لهابی

على خوف نکلن بی الظنون

فألقيت الأمانة لم تخنها

كذلك كان نوح لا یخون

بە نىعمەت خەلكى لە كوفر دوور خە^۱ “

وتيان: “نەوەيش ھەر ھىي نابیغەيە.”

منیش وتم: “كەوابى نابیغە سەرگەورەي شاعیرەكانتانه^۱”

- قوربان تۆ چەژەي وێژەت بەھێژە. ئەمە نابیغە، ئەي زوھەیری كۆرې ئەبوو

سەلما؟

- بە خوا من سەرسام بە شیعری زوھەیر، وانازانم كە شاعیری كۆن ھەبى

ھێندەي ئەو شاعیر بى، من ئەوھندە بە شیعری سەرسام بووم كە پۆژىك لە

سەفەرىكا بووين، بە دەم پۆشتنەو وە وتم بە ھاوړىكانم: “ئەو بە شەپەشەرىك

نەكەين؟ فلانكەس تۆ ببە بە ھاوړى فلانكەس، فلانكەس تۆيش لەگەل فلان

ھاوړىبە، عەبدوللا تۆيش لەگەل من بە.” عەبدوللاي كۆرې عەبباس ھەرچەند لە

تەمەنا لاو بوو، بەلام زۆرم خۆشەويست، چونكە خزمى نزیكى پێغەمبەر بوو،

زۆريش لەخواترس و موسلمان بوو. ماوھىەك شەپەشەرىمان كرد و من شیعرىكى

حەسانم وت كە دەلى:

”حوشتر لە ژيانیا سوارىكى نەبوو

كە ھێندەي زاتى حەزەت بەرپۆز بى^۲ “

دوايى وتم: “عەبدوللا شیعرىكى گەورەي شاعیرانمان بۆ نالئى؟”

وتى: “گەورەم! گەورەي شاعیران كێيە؟”

وتم: “زوھەیری كۆرې ئەبوو سەلما.”

^۱ عەرەبەكەي ئاوايە:

الا سليمان اذ قال الاله له

قم في البرية فاحدها عن الفند

^۲ عەرەبەكەي ئاوايە:

و ما حملت ناقة فوق رحلها

اھر و أوفى ذمة من محمد

وتى: "قوربان بۇ بە گەۋرەى شاعىرانى ناۋ دەبەى؟"

وتم: "چونكى شىعرى بەسراۋى نەبوۋە، ماناى بەيتىك نەبەسراۋە بە بەيتىكى ترەۋە، بە دۋاى وشەى سەختا نەگەراۋە، پەسنى كەسشى بە جۈرىك نەداۋە كە ئەۋ كەسە ۋا نەبى!"

ئەۋرۇزە غەبدوللا شىعرى زوھەيرى زۆر خويندەۋە.

پۇژگار تىپەرى، مەن لەگەل كۆمەلىك ھاۋرى ۋ دوستدا بووم، باسى شىعرمان كرد.

دۋاىي لىم پرسىن: "كى گەۋرەترىن شاعىرە؟"

ھەركەسە ۋەكىكى وت.

لەۋ كاتەدا غەبدوللا ھات، مەنىش بەۋانم وت: "ئەۋەتا، كەسىكى شارھزا ۋ شىعرناس ھات!"

دۋاىي لە غەبدوللام پرسى: "غەبدوللا! گەۋرەترىن شاعىركىيە؟"

وتى: "زوھەيرى كۈرى ئەبوۋ سەلما."

وتم: "دەى ھەندى شىعرى زوھەيرمان بۇ بخويندەۋە."

دەستى كرد بە شىعر خويندەۋەى شىعرەكانى زوھەير ۋ وتى:

"گەر ھۈزىك ھەبى لە پېز ۋ ۋەجا

ھېندە بالا بن لەسەر خۇر بژىن

ئەۋ ھۈزە بېشك نەۋەى سېنانە

ھەموۋىان پاكەن بە پاكى دەژىن

چون ھاۋەن مالىن، گەۋرەۋ سەرۋەرن

ھېدى بن پىۋاون، تۈۋرە بن پەرىن

ھەركەسىۋ ۋابى ئىرەى پى دەبەن

رەببى مەحفۇز بىن، لە چاۋى بەدبىن^۱ “

- كۆرە قوربان خۇ ئەمە سەردەمى تۆ تەنبا لە سياسەت و بېياردانا پېش
نەكە وتبوو، بەلكو لە ئەدەب و ويژهيشدا ھەروا پېشكەوتوو بوو!
- بە چيا دەزانی؟

- بەوھدا ئەو پەخنەگرانەى دواى تۆ پەيدا بوون و فكر و ئاۋەزيان لە مەر شيعر
و قەسىدە و ويژهوۋە خستووۋەتە كار، ھەموويان قەسى تۆيان پەسەند كىردوۋە!
- چۆن؟

- تۆ فەرموت زوھەير گەورەى شاعىرەكانە، ئەبوو عوبەيدە كابرەيەكى زمانزان و
پەخنەگر بوو، ئەو قەسىيەى تۆى بىست و وتى: “پېشەوا عومەر پاست دەفەرموۋى،
وايە! شيعرى زوھەير لە ناسكىدا دەلېلى شىلەى ھەنگوينە، لە پەقىدا ۋەك پۆلا وايە
گەر بتەوۋ بەردى پى دەشكىنى!”

ئىبن سەلامىش كە ئەويش زمانزانە و ۋەك ئەبوو عوبەيدە زانايە، وتويەتى:
”عومەر پاست دەكا، شيعرى زوھەير پەرماناترين شيعرە، وشەى كەمە و ماناي زۆر،
پەوانبېژى زۆر تېدايە، لە پاستىيەوۋە نزيكە و فرۇفیشالى تيا نىيە!“

^۱ عەربىيەكى ئاۋايە:

لو كان يقعد فوق الشمس من كرم
قوم بأولهم أو مجدهم قعدوا
قوم أبوهم سنان حين تنسبهم
طابوا و طاب من الأولاد ما ولدوا
جَنَ إِذَا غَطَّهَا إِنْس إِذَا أَمْنُوا
مَرْزُؤُنَ هَالِيل إِذَا جَهْدُوا
مَحْسَدُونِ عَلَى مَا كَانَ مِنْ نَحْمٍ
لَا يَنْزَعُ اللَّهُ مِنْهُمْ مَا لَهُ حَسَدُوا

- ئەو ە پۆز و بەھرەيەکی خواييه، خودا دەيبەخشي بەو کەسانەي کە خۆي ئارەزويي لايه تي.

- پاک و بيگەردی بۆ خواي بالادەست. بەلام قوربان تۆ مەبەستت لە "شيعری بەسراوی نەبوو، مانای بەيتيک نەبەسراو بە بەيتيکی ترەو، بە دواي وشەي سەختا نەگەراو، پەسنی کەسيشي بە جۆريک نەداو کە ئەو کەسە وا نەبي،" چي بوو؟

- شيعر بەسراوی بریتيه لەو ەي کە مانای وشەي شيعرەکە پروون نەبي، وشەکان ريز نەبن، مانای وشەيەک بەسراو بە وشەيەکی تري دوور لە خۆي، پيش و پاشي تيايە، وشەي نامۆ و بيگانه دەکەويته نيوان ئەو وشانەي کە بە يەکەو ە مانا تەواو دەکەن، ئەمەيش لە ويژەوانيدا پەسەند نييه، چونکە کيشە بۆ پەوانبيژي دروست دەکا. بە کورتی ئەو بەسراوی و داخراويە بریتيه لە تيکەلوييکەلي، ئەمەيش باش نييه، وەک ئەو بەيته شيعرەي ئەوسي کوري حجر کە دەلي:

"ئەو بي عەقلە دەست بەسراو

ئاويش ناخوا جاشە کەرە^۱"

ليژە مەبەستی لە جاشەکەر منداليکە!

^۱ عەرەببەکی ئاواپە!

يان هر شيعريک مه خره جی وشه کانی زور ليک نزيک بوو و به نارپه حتی
نه و ترا، نه و عيش کيشه بو په وانبيژي دروست دهکا و شيعريکي باش نيه، وهک نه و
به يته شيعره که دهلي:

”حه ي حه يغم بو حه رب حه ي حه ي له و حه فره
لای حه فري قه بري حه رب قه بري نيه“^۱

- باشه قوربان نه مه تيکه لوپيکه لي، نه ي مانای سهخت چيه؟
- خوی سهختايي بو شويني نارپه حهت و لاپالي که ژ و کوښار به کار دهينري.
به لام له قسه دا بريته له و وشانه ي که ماناکانيان پروون نيه و مروف باش ليان
تينگا، هرچه ند نه و قسانه قسه ي شاعيريکي باشيش بن، به لام له بهر نه و ده ي
ماناکيان پروون نيه، نه و په وانبيژي تيا نيه، وهک:

”چووه ته چه م سهرووی چه مان نه شکم چه مان
چه م له چه م جاري نه بي بو چه م چه مان“^۲

مانای نه م همووه چه م پروون نيه و نازانري چيه؟
- به لي قوربان تيکه يشتم، نه ي له گه ل خه نسادا چ يادگاري و به سه رها تيکت
هيه؟

- خه نسا ژنيک بوو — وهک له شيعره کاني که بو سه خري براي وتووه
ددرده که وي — کيوپکي سر به ناگر بوو، من له سه رده مي نه فاميشدا هر پريزم

^۱ عربيه که ي ناوايه:

و قبر حرب بمکان قبر

وليس قرب قبر حرب قبر

^۲ نه م به يته مي شاعيري گوره ي کورد مه حوبه، خلوم بو زياتر تيکه شتن بوم زياد کرد، هرچه ند
به يته که مي گوره شاعيريکه، به لام چونکه تا نهسته مانای وشه کان ساغ نه بووه ته ووه، په وانبيژي تيا
نيه، هرکات ماناکه ي ساغ هوووه، نه و نه و کات وهک هموو شيعره کاني تري پر نه بي له
په وانبيژي.

دەگرت. چونكە ژنىكى پاكداوين و ماقورول بوو. هەروەها لەبەر ئەومیش پىزى لى دەگرم كە چوار كۆرى لە جەنگى قادسیەدا شەهید بوون. ئەو لای خوا بەپىزە، بەلام سەباردت بە نىوان من و خەنسا ئەو بەوت باس دەكەم. خەنسا لەگەڵ هەندى كەسى خزم و كەسوكارى خۆیدا بەردو حج كەوتبوونە پى. يەكێك هات و بە منى وت: "ئەو خەنسا، ئا نامۆزگارى كى بكە، ئەوسا و ئىستەيش بەردەوام دەگرى."

منیش هەستام و چووم بۆلای و وتم: "خەنسا!"

وتى: "چت دەوى و كىت دەوى؟"

وتم: "ئەو چى واى لى كردوى ئاوا چاودەكانت ئاوى سپيان هاتوود؟"

وتى: "گرىان بۆ گەوردەكانى هۆزى موزەر."

وتم: "خۆ ئەوانە لە سەردەمى نەفامیدا تيا چوون، ئەوانە لە جەهەنمدا، لە

ئاگردان!"

وتى: "دايك و باوكم بە قورىانت بى، ئەى پىشەواى ئىمانداران، ئەود منى

كوشتوود و ئازارم دەدا!"

وتم: "دەى هەندى شيعرى خۆت بخوینەود."

وتى: "من تازە شيعرە كۆنەكانم ناخوینەو، با شيعرىكت بۆ بلىم كە ئىستاكت

و پىر دىللىم!"

وتم: "دەى بىلى."

وتى:

"بە پەشینهى چاو وا (غەمرە)م ئاودا

تاوى بارانىش وا ئاوى نادا

هەركاتى باسى خەفەت بەكرایە

ئاخم دەكپشا و گوپچكەم پى دەدا

پیش مردنى تۆ بۆ زۆر كەس گرىام

خەمى تۆ، خەمى هەمووى بە بادا"

ۋەتم: "لېتى بگەپن بە خوا ئېستەيش ھەر خەمبارە."

- قوربان شتىك ھەيە نابى بە سەرماندا تېپەپى، تۆ پەچاوت كىدوۋە؟

- چىيە كورم؟

- خەنسا ئەو ھەموۋە گىيان و شىنوشەپۆرەي بۆ سەخرى بىرەي بوۋە، بەلام سەير

دەكەين بەو شىۋە كە بۆ سەخرى گىياۋە، ئاۋا بۆ ئەو چوار كۆرەي نەگىياۋە كە لە

قادسيە شەھىد بوون! تۆ خۆت دەزانى كە سۆزى دايك چۆنە بۆ پۆلەكەي.

- پراست دەكەي، بەلام من ۋادەزانم لەبەر ئەۋە بى كە مەرگى مەرۋف لە

سەردەمى نەفامىدا مردنە! بەلام مەرگ لەسەردەمى ئىسلامدا زىندوۋو بوۋنەۋدەي، ھەموۋ

مردوۋەك خۆشەۋىسە و مەرۋف خەمى بۆ دەخوا، بەلام مردنى مۇسلمان لەكۆي و

مردنى كافىر لەكۆي، مەرگى سەخرى لەكۆي كە لە سەردەمى نەفامىدا مردوۋە و،

مەرگى كۆرەكانى لەكۆي كە بە شەھىدى پۇشتوون؟!

- ئەم قەسەت چىرۆكى تۆ و مۇتەممىمى كۆپى نوۋەيرەي بىر خستەۋە!

- بەلى، بە خوا ئەو چىرۆكەيش لەم بابەتەيە.

- دەي قوربان بۆم بگىرەۋە، پىم خۆشە بىبىسم، چىرۆكەكە باسى شىعەرىشى تىايە

و لە بابەتەكەي خۆمان ناچىنە دەرەۋە.

- باشە بۆت دەگىرەۋە.

- دەي قوربان، منىش بە باشى كۆي دەگرم.

- پەخمەتى خوا لە زەيدى بىرام بىت. پىش من مۇسلمان بوۋ، پىش من گەپرايەۋە

بۆ حىزورى خۋاي گەرە، ئەو لە مەككە مۇسلمان بوۋ، بەلام لە منى شاردبوۋەۋە، لە

خىزمەت پىغەمبەردا لە غەزاي بەدر و غەزاكانى تىدا بەشدارىي كىدبوۋ، لە جەنگى

بەمامەدا ئالاپەدەستى سۈپاي ئىسلام بوۋ، لە پىشى پىشەۋە بەرابەر دوژمن ۋەستابوۋ

و ئالاكەيشى بە دەستەۋە بوۋ، جەنگا تا شەھىد كرا.

بیرمە هیشتا من موسلمان نەبووبوم، پۆژیک دەچووم بۆ داروننەدووە بۆ ئەوەی
بزانین چی بکەین بە پێغەمبەر. لە پێگەدا گەشتم بە زەید، هەر ئەو پۆژە بوو کە
زەید موسلمان بووبوو.

پێم وت: "ئەو لەگەڵدا دیی بچین بۆ داروننەدووە تا بزانین چی بکەین بەم
موحەممەد؟"

وتی: "ئەگەر بۆ خێر و چاکە دەچی، ئەو کۆرپکی خەتتاب بەشدار بێ بەسە،
ئەگەریش بۆ شەپ و خراپە دەچی، دیسان یەکیک بەسە!"
خۆزگە ئەو پۆژە چۆن لەو قسەیە تێنەگەشتم؟! پەحمەتی خوا لە زەید چەند
قسەکەی مانادار بوو!

- پەحمەتی خوا لە تۆیش بێ گەرەم، وایانم برینی کۆنی تۆم کولاندەووە، من
پرسیاری مۆتەممیم دەکەم و تۆ باسی زەیدی برات دەکەیت!

- هەر جار باسی مۆتەممیم لەلا بکەیت، منیش باسی زەید دەکەم!
- بۆچی گەرەم؟

- چونکە جارێک مۆتەممیم هات بۆلای ئەبوو بەکر سکاڵای لە خالیدی کۆری
وەلید هەبوو، گوايه مالیکی برای مۆتەممیمی کوشتوو. هات بۆ مزگەوت و ئیمە
نویژی بەیانیمان دەکرد. دواى نوێژ لام کردەو، پیاویکی گەنەلەى یەكچام بینى،
کەوانەکەى لەسەر پشت لەتەنیش خۆى دانا، پرسیم: "ئەمە کییه؟"

وتیان: "مۆتەممیمی کۆری نوو، پیرە."

وتم: "ئەهەندى لەو شیعراوەم بۆ بێت کە بۆ مەرگی براکەتت گوتووتە."
وتی:

"ماوەیەکی زۆر هەردوو هاوێ هەوین

گوتیان: هیچ کوێیان بێ بەک نەدەو

کە مالیک کۆژا وا لێک داهاوین

ده تگوت یه کترمان قهت نه ناسیوه^١

منیش پیم وت: "به خوا نه وه لاواندنه وهی مردووه. خوا په حم به زهیدی بهرام بکا. وا ده زانم نه گهر منیش بمتوانیا به شاعر بلیم، تاوا زهیدم ده لاواندنه وه!"

دواپی وتم: "چه نده خه فته بۆ براکته ده خوی؟"

نه ویش وتی: "نهم چاوهم کوپړ بووه، نه وه نده گریام؛ نه مه یشیان تاوی سپی هاتووه و همیشه پره له فرمیسک و گریان!"

منیش وتم: "یه کجار تاوایش نه! کهس نه وه نده بۆ مردوو ناگری!"

نه ویش وتی: "به خوا نه گهر براکهی منیش وهک براکهی تۆ له جهنگی یه مامه دا شهید بووایه، هرگیز بۆی نه ده گریام!"

منیش وتم: "خوا به زهیی بیته وه پیا تدا، به خوا تا نیسته کهس وهک تۆ سره خوښی له من نه کردووه."

- سهیره قوربان سهیره! به خوا مروؤف چاو له توندوتیژیت بکا ده لئ: 'تا نه مه به زهیی به هیچدا نایه ته وه،' چاو له سۆز و به زهیی بکا ده لئ: 'نه مه هرگیز له ژبانیدا توندوتیژ نه بووه!'

- کوپم! توندوتیژی دژی سۆز و به زهیی نییه، له نیوان توندوتیژی و دلره قیدا سنووریک هیه، کهم کهس پیی ده زانئ: له نیوان دلنهرمی و لاوازیشتا ده شتیکی وا هیه که کهم کهسی دلنهرم و به سۆز تیپی ده چیت و سر له لاوازیه وه دهرناکا. به خوا من توندوتیژم، به لام دلره ق نیم، نه رم، به لام لاواز نیم.

١ عه ره به کهی تاوایه!

و کنا کندمانی جذبه بره

من الدهر حتی قبل ان يتصدعا

فلما تفرقنا کانی و مالکا

لطول الفراق لم نهت لهله معا

- به خوا قوربان راست ده فەرمووی وایه! داوای لیڤوردن ده کم بی مه به ست برینم کولاندیتەوه، با ئەم لاپەرە هەڵدەینهوه و ئەنیا باسی شیعر بکەین.
- باشه با وایی.

- بیستوو مه کابرایه کی ده شته کی به دەم شیعر و تنه وه داوای خێر و سه ده قه ی لی کردووی، باسی ئەوهم بۆ بکە!

- ئەوه پیاویکی ده شته کی بوو، سکالای خۆی له ده ست هه ژاری و ده ستته نگێ ده کرد، داوای خێر و سه ده قه ی ده کرد و وتی:

”عومه را! بۆ ئەوه ی خیرت بنووسری

بچیتە به هه شت بی یه ک و دوو و سێ

ئەو کچانه ی من له گه ل دایکیانا

جلیان بۆ بکە، به خوا هه ر ده بی

ئەو فرمانه ی من بکە ی جیبه جی

گه ر نه یکه ی شتی گه و ره ده قه ومی^۱“

منیش ویستم که می سەر بخه مه سه ری و وتم: ”ئە ی ئەگه ر نه یکه م چی ده قه ومی؟“

وتی: ”ده ی باوکی حه فسه، ئەگه ر نه یکه ی ده پۆم!“

منیش وتم: ”دوای پۆشتن چی ده که ی؟“

وتی: ”به خوا سکالای له سه ر تومار ده کم.“

وتم: ”له سه ر کئ؟“

^۱ هه ره به که ی ئاوايه:

يا عمر الخير لك الجنة

أكس بناتي و أمهن

أقسمت عليك لتفعلن.

به خوا هه ر ده بی، بانی به خوا هه ر ده بی جلیان بۆ بکە ی.

وتی: "لەسەر ئەو پۆژە ی کە بەخششەکان تێیدا یان بۆ بەهەشتن یان بۆ ناگر." منیش وتم: "چی دەوی پێی بدەن، لە ترسی گەرمایی و ئاگری ئەو پۆژە نەک لە بەر شیعرەکانی."

- قوربان فەرمايشەكانت شیرین، باسەكانت خوشن، مرۆف هەرگیز لە گوێگرتن لێت ماندوو نابێ، دەخوایم تۆیش لە من ماندوو و بیزار نەبێ!

- دە ی لە بارە ی شیعرەو هەشتا پرسیا رت ماوه؟

- بە لێ قوربان، چەند شتیکی تر مان. من هەموو پۆژی تۆم دەست ناکەوی.

- دە ی باشە بیلێ بزانی چییە؟

- باسی نەجاشی و حارسی کوپی عەجلان!

- نەجاشی نازناوی پیاویکە ناوی قەیس ی کوپی عەمرە، بە شیعر هۆزی بەنی

عەجلانی داشۆریبوو. حارس هات بۆلای من و سکالای لە نەجاشی هەبوو.

منیش پێم وت: "چی پێ گوتن؟"

وتی:

هەركاتێ خودا دژی خوێری بوو

ئەو کاتە دژی بەنی عەجلانە^۱

من بەرگی شیعرم داكەندوه و كهوای قەزام پۆشیوه و ویستم بریارێکی گومانای

نە دەم.

منیش پێم وت: "ئەمە نزایە، خوا دژی هیچ موسلمانێک نییە!"

ئەویش وتی: "گەرەم! ئەو دەلی:

'ئەوان هۆزێکن پەیمان ناشکێنن

هەرگیز ستمەمیش لە خەلکی ناکەن"

^۱ عەرەببەکی ئاواپە:

فعادی بنی العجلان رهط ابن مقبل

اذ الله عادى اهل لؤم و ذلة

^۲ عەرەببەکی ئاواپە:

ولا يظلمون الناس حبة خردل

قبيلة لا يفسدون بذمة

منیش پېم وت: “دەي خۆزگە نەۋەكانى خەتتاب ھەموويان وا بوونايە.”
 بەخۋا من دەمزانى مەبەستى چى بوۋە، كاتى خۆي عەرەب مەبەستيان لەۋە كە
 ستەمكار نىيە يانى خوڭپرى و ترسەنۆكن، ئەۋ ويستويەتى بلى: “ئەۋ ھۆزە ھەموويان
 خوڭپرى و ترسەنۆكن،” بەلام شيعرەكە دوو ماناي ھەيە، مانايەكى نزيك كە لە
 وشەكان دەردەكەۋى، ئەۋ مەبەستى ئەمەيان نەبوۋە، مانايەكى دورریش كە
 لەناۋەرپۆكى شيعرەكەۋە دەردەكەۋى. من بۆم نىيە كابرا بگرم و بلىم: سوور دەزانم
 مانا دوررەكەت مەبەستە، تۆلەي لى بگەمەۋە. منیش ھەر بەپيودانگى ئەۋەي كە
 بە بەلگەي گوماناۋى حوكم و برپار نادى، وتم: “خۆزگە نەۋەكانى خەتتاب
 ھەموويان وا بوونايە.”

دوايى وتى: “ئەي گەرەي ئيمانداران! ئەۋ پېمان دەلى:

‘مردوويان بمرئ سەگ گۆشتى ناخوا

سەگ گۆشتى كەعب و نەھشەل زوو دەخوا’^۱

منیش وتم: “دەي راست دەكا، مردوۋەكان دەخەنە قەبر و، ئيتىر سەگ گۆشتيان
 ناخوا. بەخۋا دەمزانى مەبەستى چى بوۋە، مەبەستى ئەۋە بوۋە كە دايانشۆرى و
 بلى: ئەۋەنە پيس و بۆگەنن، سەگ بىزى نايە گۆشتى مردوۋەكانيان بخۋا. بەلام
 ئەگەر سەگەل پېيان لە لاشەي مردوۋىەكى بەنى نەھشەل بگەۋى، ھەموۋى
 دەخۆن. يانى بەنى نەھشەل پاك و خاۋىن و بەرپىزن. ديسان لىرە ئەمەيشم پىنە
 كرد و بە بەلگەي گوماناۋى برپارم نەدا!

ديسان وتى: “قوربان ئەۋ پېمان دەلى:

”ناچنە سەر كانى ھەتا ئىۋارە

ئەۋ كاتەي ئاۋدىر كانى چۆل دەكا”^۲

^۱ عەرەببەكەي ئاۋايە:

تعاف الكلاب الضاريات لحومهم وتاكل من كعب بن عوف و نهشل

^۲ عەرەببەكەي ئاۋايە:

ولا يردون الماء إلا عشية إذا صدر الورد عن كل منهل

منیش وتم: "دەى ئەو کاتە زۆر باشە، ئاوەکە لایلى نامىنى و کانیش چۆل دەبى."

من دەزانم مەبەستى ئەو لەو شىعرە چى بوو، مەبەستى ئەو بوو ئەوانە ھۆزىكى لاوازن، ئەو کاتەى خەلک مەر و مالات ئاو دەدا، ئەوان ناوێرن بچن مەر و مالاتى خۆيان ئاو بدەن و، دەوہستەن تا ئیوارە کانى چۆل دەبى، دواى دەچن مالاتەکانیان ئاو دەدەن. ديسان لیرەيش مانا نزیکەکەم وەرگرت و پینەم کرد و وازم لە مانا دوورەکە هیئا بۆ ئەوہى بە بەلگەى گوماناوییەوہ برپار دەرەنەکەم.

وتى: "قوربان ئەو بە ئیمەى وتووہ:

بۆیە ناوێران بە ھۆزى عەجلان

ئەو ھۆزە وتیان: زۆر بە عەجەلە

مەنجەلت بێنە و شیرى خۆت بەرە.

دۆ و ماست و پەنیر، یان ژاژى و کەرە^۱

منیش وتم: "ئیمە ھەموومان بەندەى خوداين، باشتري بەندەيش ئەو کەسەى کە سوود و قازانجى بۆ خەلک زۆرە."

بەخوا من دەزمانى مەبەستى قەيس ئەوہ نەبوو، بەلکو مەبەستى ئەوہ یوو کە ئەو ھۆزى عەجلانە پاشکۆى خەلکەن، خزمەتکار و کرێکارى خەلکەن، ھەر شیردۆشین و دارھێنان و ئاوەلگۆزین دەزانن، ئەم کارانەش کارى کۆیلە و بەردەستە نەک کارى ئاغاو سەرۆک، بەلام من ئەم جارەيش ویستم بۆ پینە بکەم و، بە بەلگەى گوماناوى برپار نەدەم، مانای نزیک و پوالتى شىعرەکەم وەرگرت و لە ناوہرۆک و مەبەست خۆم پاراست؛ مرۆف دەبى ئاوا برپار بەدا!

ديسان وتى: "قوربان قەيس ئەو شىعرەيشى لە داشۆرىنى ئیمەدا وتوہ:

^۱ عەرەبىکەى ئاواپە:

”ئەوانە رۆلە ی خوێری و بیکارەن

سەرکەز و زەلیل، پوچ و ئاوارەن“

منیش وتم: ”بە خوا ئیتر ئەمەم پێ پینە ناکرێ، ئە ی تۆ چیت وت؟“

وتی: ”بە ستمەو، لێم دا، پاشان بەرەلام کرد و هەرەشەم لێ کرد و وتم:

‘یە کجاری تر شتی وا بکە ی، لەمە خراپترت بە سەر دەهێنم.“

— قوربان مۆلەتم دەدە ی دووبارە بێمەو، سەر ئە و قسە یە کە توندوتۆلی و

گورجوگۆلی دژی نەرمونیانی نییە؟

— ئە ی ئە و باسە مان نە براندەو؟

— با قوربان، بە لام مە بە ستم چیرۆکیکە کە پە یوەندی بە توندوتۆلی و

نەرمونیانییەو هە یە .

— ئە و چیرۆکە کامە یە؟

— ئەوە ی کە لە نیوان تۆ و حە تیئە دا پرووی دا .

— ئەوە نەم باش لە بیرە، وەک بلیی ئیستا پرووی دابی .

— دە ی بۆم دە گێرپتەو؟

— لە پرسیارە کە تەو و دەردە کەوێ کە شتیکی لێ بزانی!

— پێش ئەوە ی بە خزمەتت بگەم، رازی بووم ئە و چیرۆکانە لە خە لک ببیستم .

بە لام ئیستە نا، دەمەوێ لە زاری خۆتەو ببیسم .

— دە ی باشە بۆت دە گێرمەو .

— باشە قوربان منیش بە باشی گوێ دەگرم .

— با لە پێشدا دوو کە سایە تیت پێ بناسی، چونکە پێویستە بیانناسی، بۆ ئەوە ی

بە باشی لە چیرۆکە کە حالی بێ، چیرۆکە کە لە نیوان من و حە تیئە پرووی نە داو،

بە لام لە نیوان من و حە تیئە دا کۆتایی هات!

سەرەتا لەنىوان ھەتتە و زىبەرەقانى كۆرى بەدردا پرووى دا.
 ھەتتە ناوى جەرۆھلى كۆرى مالىكە، ھەتتە نازناوېەتى، لەبەر ئەوھى كە زۆر
 كۆرتە بالا بوو، پىيان دەوت؛ "ھەتتە"، سەردەمى نەفامى دىبوو، درەنگ موسلمان
 بوو، لە سەردەمى ئەبوو بەكردا ئىمانى ھىنا، زمانى تىژ بوو، لە داشۆرىندا بالادەست
 بوو، ھەركەسى ناسىبا، مەكەر چۆن، ئەكىنا بە شىعر دايدەشۆرى؛ تەنانەت بە شىعر
 دايك و باوك و خال و مامەكانى خۆى داشۆرىبوو. پۆژىك ھىچ كەس نەمابوو
 دايشۆرى، دەستى كۆردبوو بە داشۆرىنى خۆى، ئەمە پىش ئىسلام بوو، لە داشۆرىنى
 دايكىا دەلى:

"بۆ دووركەوھە لام دامەنىشە
 خودا بتكوژى، با خەلك پزگار بن
 بە دزى داواى ھىلەكى دەكەى
 لەلە كەس مەيلىن زۆر زۆر ھوشيار بن
 زۆر بە ئاشكرا فیتنەيى دەكەى
 خەلكى ھان دەدەى، دەلىيى: ھەك ئار بن
 خودا ھەمىشە شەرت بنووسى
 چى نەوھت ھەيە بەلاو ئازار بن^۱"

^۱ ھەربەكەى ئاواپە:

أراح الله منك العالمينا	تنحى فاقعدى عنى بعيدا
وكانونا على المتحدثينا	أغربالا إذا استودعت سرا
ولقاك العقوق من البنينا	جزاك الله شرا من عجوز

باوک و مام و خالی خۆی داشۆریوه و گوتویه تی:

”خوا داتودشینى باوک و مام و خال

چتۆ پیاویکن؟ بى مال و بى حال

له سهershۆریدا پیاویکی دیارن

له ناو مهردانا له و دیون سه د یال^١ “

له داشۆرىنى خۆیدا ده لى:

”دم وتى: زمان ئه مپۆ هه ر ده بى

بۆ داشۆرىن و غه یبه ت به کار بى

زهمى کى بکه م؟ با هى خۆم بکه م

تف له پوو مه تم، له سه رم، له بى^٢ “

ئه مه هه تیه، با بیه سه ر باسى زیبه رده قان، زیبه رده قان نازناو بوو. چونکه ئه وهنده جوان بوو پێیان ده وت: ”زیبه رده قان،“ له سه رده مى نه فامیدا که وره و ماقوول بوو. له سه رده مى ئیسلامیشدا هه ر ماقوول و به رپێز بوو، وهک وهفد و نوپنه ر هاته خزمه ت پێغه مبه ر ﷺ و ئیمانی هینا. پێغه مبه ریش کردى به کاربه ده ستى زهکات و سه دهقه ی هۆزده کى، دواى ئه وهى که پێغه مبه ر ﷺ وه فاتى کرد. هه ندی کهس له ئایین و درکه پانه وه، به لام نه وان هه ر له سه ر ئاییندارى خۆیان سوور بوون، هه رچى زهکات و سه دهقه هه بوو هه مووى بۆ نه بوو به کر هینا. ئه بوو به کریش هه ر له سه ر کاره کهى خۆى هیشته وه، منیش له سه رده مى خه لافه تى خۆمدا هه ر له سه ر کار لام نه برد.

^١ عه ره ببه کهى ئاوايه:

اها و لحاک من عم و خال
وبشر الشيخ انت لدى المعالى

لحاك الله ثم لحاك حقاً
فنعلم الشيخ أنت لدى المحازى

^٢ عه ره ببه کهى ئاوايه:

بشر فما ادرى لمن انا قائله
لفصح من وجهه و قبح حامله

أهت شغای اليوم إلا أن تتكلما
أرى لى وجهها شوه الله خلقه

ئەم دوکەسە پالەوانى چىرۆكەكەمان دەپن، چىرۆكەكەپش لە سەردەمى
خەلافەتى مندا و لە كانى وشكە سالىيە بەناوبانگەكەدا پرووى دا. زىبىرەقان سەدەقە
و زەكەتى ھۆزەكەى ھىنا بۆ ژيەر دەسلەلتى من. لە پىگە گەشتبوو ھەتتە. ھەتتە
لەگەڵ مالى و مندايدا بەرھەو عىراق دەپۆشتن. زىبىرەقان ھەتتە، دەناسى بەلام
ھەتتە زىبىرەقانى نە دەناسى.

زىبىرەقان لە ھەتتەى پرسى: ”بۆ كۆى دەپۆى؟“

وتى: ”بۆ عىراق.“

زىبىرەقان وتى: ”لەوئ چى دەكەى؟“

وتى: ”وشكە سالىيە، دەپۆم بەلكو لەوئ پياوئ ژيانى خۆم و مالى و منداىم لە

ئەستۆ بگرئ. منيش بە شىعەرەكانم ھەر مەدھى دەكەم و پەسنى دەدەم.“

زىبىرەقان وتى: ”بە پياوئىك پازى دەبى شىر و خورمات پى بدا و پىزىت

بگرئ؟“

ھەتتە وتى: ”كۆيە؟“

زىبىرەقان وتى: ”من.“

ھەتتە وتى: ”تۆ كۆي؟“

زىبىرەقان وتى: ”زىبىرەقانى كۆرى بەدر.“

ھەتتە وتى: ”مالت لە كۆيە؟“

زىبىرەقان وتى: ”سواری ئەم وشترە بىيە و بەرھەو خۆر بپۆ گەشتى بە ھەركى.

پرسىار بکە مالهەم دەدۆزىتەو، منيش کارەكەم تەواو کرد، دیمەو.“

ھەتتە پۆشت و مالى زىبىرەقانى دۆزىتەو، ژنەكەى زىبىرەقان بە جوانى پىزى

گرتن، بە خىوى کردن، خانەخوئيەكى باش بوو بۆيان. ھۆزى شىماس بەمەيان

زانى، ئەوان لە پياوئەتى و مالداریدا ملەلانتيان لەگەڵ زىبىرەقاندا دەکرد، دەيانزانى

ئەگەر ھەتتە دەست بکا بە پياوئەدانى زىبىرەقان، ئەو زىبىرەقان تەواو ناو دەردەکا.

بۆيە ناردیان بە دواى ھەتتەدا. يەكەم جار نەپۆشت، بەلام بە فيل برديان،

فیلله که یش ئاوا بوو: که سیکیان ناردە لای ژنه که ی زیبره قان و پییان وت: "زیبره قان به نیازه کچه که ی ئەم هه تیئه یه ماره بکا." کچه که ی ناوی موله یکه بوو. زۆر جوان بوو. ئیتر ژنه که ی زیبره قان به رابه ر مالی هه تیئه گۆرا و لوتەلا بوو لییان. دوا یی هۆزی شیماس ناردیان به دوا ی هه تیئه دا و به لییان پی دا که به جوانی به خێوی بکه ن و دلی رابگرن.

هه تیئه پیی وتن: "ژن هه روا خوۆش باوه ر و عاتفییه، من گونا می ئەم ژنه له سه ر زیبره قان حسیب ناکه م."

ئه وان زۆر له هه تیئه پارانه وه، له ولایشه وه ژنه که ی زیبره قان هه ر لوتەلا بوو لییان، بۆیه رازی بوو برۆا بۆلای ئه وان. ئه وانیش ده واریکی گه وره یان بۆ هه تیئه هه لدا، شیر و خورما ی زۆریان پێدا، جلوه رگی زۆر، و شتریکی شیرده ریش.

زیبره قان گه راپیه وه، پرسیا ری هه تیئه ی کرد، چیرۆکه که یان بۆ گێرپایه وه، رپه که ی هه لگرت و سوا ری ئه سه په که ی بوو، رۆشته به ر ده رکه ی مالی هۆزی شیماس و وتی: "ئه و میوانه م بۆ بکه رپێننه وه."

به غیزی کوپی عامیری کوپی شیماس پیی وت: "ئه و تازه میوانی تۆ نییه و له ده ستت دا."

ئه گه ر پێشسپی هه ردولا نه با، شه ر ده قه وما.

به به غیزیان وت: "میوانه که ی بده ره وه."

وتی: "هه رگیز کا ری وا ناکه م، دواتر هه تیئه خو ی ئازاده چی ده کا، با بیکا."

به هه تیئه یان وت و ئه ویش به غیزی هه لبرارد.

زیبره قان هات و له به رده م هه تیئه دا وه ستا و پیی وت: "باوکی موله یکه! ئه وه

له به ر ناخوۆشی و نا ره هه تی مالی منت به چی هپشت؟"

وتی: "نه."

زیبره قان گه راپیه وه و هه تیئه ی به چی هپشت.

حەتەينەيش دەستیکرد بە پەسندانی ھۆزی شیماس، بەلام پازی نەدەبوو ھەرگیز
زبەرەقان داشۆری. ھۆزی شیماس بەردەوام داوای ئەو کارەیان لە حەتەينە دەکرد،
ئەویش دەیوت: "ئەو پیاوھ بێتاوانە."

ئەوان ئەوەندە تکایان لێ کرد، حەتەينە ناچار ئەم بەیتە ی لە داشۆرینی
زبەرەقاندا وت:

"بە داوای چاکەدا ھەرگیز مەگەرێ

کاری تۆ دووانە: خواردن و پۆشین"

زبەرەقان ھات و لای من سکالای لە حەتەينە کرد.

منیش پێم وت: "دە ی خو ئەو شیعەرە داشۆرین نییە."

وتی: "قوربان من ئەوەندە ناپیاوم کە تەنیا بخۆم و بپۆشم؟"

من ویستم لەو کارەدا پەلە نەکەم، برپاری نابەجێ نەدەم، چونکە قسەکە

شیعەرشە، ناردم بۆ کەسیکی شارەزا.

- قوربان بۆ کێت نارد؟

- بۆ حەسسانی کوپی سابیت.

لێم پرسى: "حەسسان ئەم شیعەرە داشۆرینە؟"

وتی: "نەک داشۆرین، بەلکو میز پیاکردنیشە."

- ئە ی تۆ چیت کرد؟

- حەتەينەم زیندانی کرد و ھەرەشە ی زمان ھێنم لێ کرد.

- دە ی داوایی چی ھووی دا؟

- حەتەينە شیعەریکی لە پەسنی مندا ھۆندەوھ و لە شیعەرەکەیدا داوای لێبوردنی

کردووھ و دەیەوێ لە بەر منداڵەکانی بەزەھیم پیا بێتەوھ، دەلێ: "کەسیان نییە نان

و ئاوێکیان بۆ پەیدا بکا."

^١ عەرەبەیکە ی ئاواپە:

- دهی ئه و شیعره‌ی که گوتویه‌تی کامه‌یه؟

وتویه‌تی:

”جوجه‌له‌ی ورد و بی په‌ر و با‌لم

له‌و ده‌شته وێ‌کن هاوار به‌ما‌لم

سایه و په‌نایان وا له چاله‌ ره‌ش (سجن)

له خو‌شی دونیا هیچ نه‌یماوه به‌ش

سلاوت لی‌بی عومه‌ری دانا

پیاوی به‌ جه‌رگ و هی‌ز و توانا

هیواو ئاواتی خه‌لکی هه‌زاری

جی‌گری نه‌بی و یاری نی‌و غاری

به‌یعه‌تیان پێ‌دای له به‌ر تۆ نه‌بوو

خه‌لک له پێ‌ش تۆ له خه‌می خو‌ بوو^١”

- ئه‌ی تۆ دوا‌ی ئه‌وه چیت کرد؟

- به‌زه‌ییم پیا هاته‌وه، به‌ خوا چاوه‌کانم په‌ر بوون له فرمی‌سک، فرمانم دا ئازادیان

کرد. دوا‌یی داوا‌یلی‌بور‌دنی کرد وتی: ”تازه من فی‌ری شی‌ع‌ری داش‌ورین بووم،” وتی:

’قوربان من له‌مه‌و پێ‌ش دایک و باوک و مام و خا‌ل و ته‌نانه‌ت خو‌م به‌ شی‌ع‌ر

داش‌وریوه!^١”

وتم: ”چیت وتووه؟”

ئه‌و شی‌ع‌رانه‌ی که له پێ‌شدا بۆم با‌س‌کردی هه‌مووی بۆ وتم.

^١ شی‌ع‌ره‌که به‌ عه‌ره‌بی ئاوا‌یه:

م‌اذا تقول لأفراخ بذي مرخ	حمر الحواصل لا ماء ولا شجر
غيببت كاسهم في قعر مظلمة	فاغفر عليك سلام الله يا عمر
أنت الامين الذي من بعد صاحبه	أقلت إليك مقاليد النهي البشر
لم يؤثر بها إذ قدموك لها	لكن لأنفسهم كانت بها الإثر

- دواى ئەو تۆ چىت كرد؟

- وتم: "نەكەى جارېكى تر خەلك داهشۇرى."

وتى: "دەى منداڵەكانم لە بەرسدا دەمرن، كاسبى و مووچە و كارى من ھەر ئەوھىە!"

منىش وتم: "دەى نەكەى جىاوازى بكەى."

وتى: "جىاوازى چىيە؟"

تم: "جىاوازى بكەى لەنىوان خەلكدا و بلىى فلان لە فىسار باشتەرە و ھۆزى ئەم لە ھۆزى ئەو باشتەرە."

وتى: "بە خوا تۆ لە من شاعىرتى."

- دەى قوربان دواى ئەو چى پرووى دا؟

- نامووس و شەرەفى خەلكم لى كرىيەو.

- چۆن؟

- سى ھەزار دىرھەم پىدا و بەلىنم لى ۋەرگرت كە چىتر خەلك بە شىعر

دانەشۇرى.

- ئاى قوربان چ پىاوھتەيەكى گەورەيە! ئەمە يەكەم جارە ببىسم كەسىك شەرەف

و نامووسى خەلكى بكړتەو.

- كورم! خەلك ئەمانەتە لای من. خواى گەورە ئەو خەلكەى خستوووتە ژىر

دەستى من. سەیر دەكا بزانی من چۆن ھەلسوكەوتیان لەگەلدا دەكەم؛ برسەكان تىر

بەكەم و داکۆكى لە شەرەف و نامووسیان نەكەم؟

- ھا، بە خوا داکۆكیان لى دەكەى. لە بىرتە قوربان ئەو كاتەى داوام لى كردى

ئەم چىرۆكەم بۆ بگىرەتەو. وتم: "لەم چىرۆكەدا دلنەرمى و زەبروزەنگى تۆ

دەردەكەوى؟"

- بەلى لە بىرمە.

— دەي بە خوا ئەمە زەھروزەنگ و دلنەرمىيە . تۆ پارى نەھووى مۇسلماننىڭ دابشۆردى، لە بەرەبەرىشدا سزاي شاعىرەكەت دا، سزايەكى وا بوو تەمىنى بىكا نەك لەناوى بەرى، بەزەيىت بە خالى خۆي و مال و مندالىدا ھاتەو، ئازادت كرد و رېۋشوينى شىعردانانىشت فېرکرد. دواترىش كە بۆت دەرگەوت ئەو پىاۋە جگە لە داشۆرىن ھىچى تر نازانى، ھەستاي ھەيا و نامووسى مۇسلمانانت كېپەو ھە بۆ ئەو ھى كەس دانەشۆرى .

— دەي ئەو ھىش رېزىكى خۇداۋەندىيە، بە ھەركىي بۆي دەيدا . ئىستە پىم بلى . وا نازانى باسى شىعر و شاعىرىمان درىژ كەو ھە؟
— بەرەو ھەللا قۇربان .

— دەي پىرسىارى تىرت ھەيە يان بەس بى؟
— قۇربان لە شىعر تىر بووم، بەلام لە قسەي تۆ نا . با تا كەردنەو ھى لاپەرەيەكى تر ئەم لاپەرەيە دانەخەين، گەورەم پارىت؟
— باشە پارىم دەي بلى!

— قۇربان باسى شىعرمان كۆتا پى ھىنا، بەلام ئىزىم بەدە باسىكى نىزىك لە شىعردە بىنمە ناو باسانەو، ئەو ھىش باسى سۆز و خرۆش و مېھرەبەنىيە، لەم سۆنگەو ھەمەو پىرسىارى قسەيەكى تۆ بىكەم كە لەسەر زارانە، گوايە لە سەردەمى خەلافەتى تۆدا پىاۋىك ھاتو ھىستوبەتى ژنەكى تەلاق بەدا...
— كام قسەت مەبەستە؟

— ئەو قسەيە كە گوتوتە، "ھەموو ماللىك لەسەر خۇشەو ھىسى بىئاد نراو ھە؟ نەي پىاۋەتى و بەرپىرسىارى لەكۆين؟"

— بەلى من ئەو كاتە ئەو قسەيەم كرد، پىاۋىك ھات و وتى، "دەمەو ھەكەم تەلاق بەدم . " منىش وتم: "بۆ؟" دەپوت، "خۇشەم ناو ."

منىش پىم وت: "ئەۋە ھەموو مالىك لەسەر خۇشەۋىسى بىياد نراۋە؟ ئەي چاۋدىرى و بەرپرسيارى لەكوپن؟"

- كەۋابى خۇشەۋىسى مەرجى بەردەۋامى ژن و مېردايەتى نىيە و بناغەي پەيوەندىي ھاسەرگىرى نىيە!۹

- مەرج نىيە، خىزان بە ئەمانەت و بەرپرسيارىتى و خۇشگوزەرانى و ھەستکردن بە بەرپرسيارىتى و ھەستان بە بەرپرسيارىتتەۋە بەندە. زەۋاج ئارامى و سۆز و مېھرەبانييە. ئەگەر خۇشەۋىسى ئەو ئارامى و مېھرەبانييە فەراھەم نەکرد، ئەۋا دەبى مەۋقايەتى و ترسان لە خوا فەراھەمى بىكات. ھەموومان چاۋدىرىن و ھەموويشمان بەرپرسىن لەو چاۋدىرىيە. يەككىك لەو بەرپرسيارىتتە ئەۋەيە كە نابى پياۋ ھەر لەبەر ئەۋەي ژنەكەي خۇش ناۋى، ئىتر دەرى بىكاتە دەرۋە. يەككىكى تر لە بەرپرسيارىتى ئەۋەيە كە نابى پياۋ سەر لە مال و مندالى بىيۋىتى ھەر لەبەر ئەۋەي كە ھىچ خۇشەۋىسى بۇ ژنەكەي نىيە؛ خۇشەۋىسى مەبەستى كۆتايى نىيە. ئەگەر خۇشەۋىسى لەنيۋان ژن و مېرددا ھەبوو، ئەۋە شىتېكى زۆر باش و چاكە، ئەگىنا نابى ھەر لە بەر غىبابى خۇشەۋىسى، مال و خىزان و ھاسەرگىرى تىك بىرېت. با ۋاي دابىيىن كە غىبابى خۇشەۋىسى بىيادى خانەۋادە تىك دەدا، ئەي ھەموو مالىك بەخپۆكەر و پياۋ يان ژنى تىايە، پياۋ كاتى ژن دىنى، ھىچ لە بارەي ژنەكەي نازانى جگە لەۋەي كە لە دوورەۋە دىۋىيەتى يان بىستۋىيەتى. ژنىش ھەروەھا، ئەمە لە سەرەتادا خۇشەۋىسىيەك دروست دەكا، بەلام ئەۋ ناسىنەي كە خۇشگوزەرانى لەسەر بىياد دەرېت و بە دىرېزايى پۆزگار دىرېزە دەكىشى و ھەموو پلەكانى ژيان بە ترش و شىرېنېيەۋە دەپرى، ئەۋە ئەۋ ناسىنەيە كە لە دوايىدا بۇ ژنەكە دەرەكەۋى، ئىتر جارى ۋا ھەيە ئەۋ ناسىنەيە كە دەرەكەۋى، ژنەكە پىي قەلس دەبى و جارى ۋاش ھەيە كەيفى پىي دى. يان ئەۋ شتەي كە لە سەرەتادا ھەستى پى دەکرد، ئېستە ھەستى پى ناك. ژيانى زۆربەي ژن و مېردەكان ئاۋايە،

دەي دەيىن بە تەلەقدان لە يەكتەر جىيەنەۋە. يان ھەر يەكەۋ سوچىكى ئەۋ كە مەيىنانە بىگرنە ئەستۈ و درىژە بە ژيان بدەن؟ ئەۋ ژيانەي كە دەيىتە ھۆكارى خۇپاراستن لە گوناھ دەيىتە ھۆكارى مىندالېۋون، پەرۋەردەي مىندال. گىرگىدانى پىۋا بە خۇيزانەكەي، گىرگىدانى ژن بەۋ شتانەي لە ئەستۈيداىە، پىش ئەمانەيش لە خواتىرسان لەلايەن ھەردوۋ لاۋە پىش ئەۋەي بىگەپىنەۋە بەر دادگاي خوا.

- بەلام خۇ قوربان! خۋاي كەۋرە تەلەقى ھەلەل كىردوۋە و نەيەستوۋەتەۋە بە ھىچ شتىكەۋە. ھەركات پىۋا ژنەكەي نەۋىست، دەتۋانئ تەلەقى بدا؛ ھەركاتىش ژن مىردەكەي نەۋىست، دەتۋانئ خولە بكا و تەلەقەكەي بىگەپىتەۋە. لەسەردەي پىغەمبەرىشدا شتىكى ۋا پروي داۋە. ژنەكەي سابىتى كوپى قەيس ھاتە خىزمەت پىغەمبەر و وتى: "ئەي پىغەمبەرى خوا! من ھىچ پەخنەيەكم لە ئاكار و دىندارىي سابىت نىيە، بەلام پىم ناخۇشە دۋاي مۇسلمان بوون كافر بىمەۋە."

پىغەمبەر فەرموۋى: "باخچەكەي - كە كىردىە مارەيى بۆتۇ - بۆ دەگەپىنەتەۋە؟"

وتى: "بەلى."

پىغەمبەر بە سابىتى فەرموۋ: "يەك تەلەقى بدە و باخچەي لى ۋەربىگىرەۋە."
دەي ئەمە ماناي ئەۋە نىيە كە نەبوۋنى خۇشەۋىسى بەسە بۆ ئەۋەي كە پىۋا و ژن لە يەكتەر جىيەنەۋە؟!

- تەلاق ھەلەلە بەلى. ئايىنى ئىسلام تەلەقدانى ھەلەل كىردوۋە. مىش ئەۋ قىسانەم بۆ ئەۋ پىۋاۋە ۋەك فەتۋا نەكرد، بەلكو ئامۇزگارەم كىرد، ۋىستەم نىۋانىيان چاك بىكەمەۋە. ئايىن ھەندى شتى بۆ مۇۋف بەجى ھىشتەۋە تا بزانئ مۇۋف چەندە لە خوا ترسە؟ ھەر لەبەر ئەۋەشە كە بەھەشت چەند پەلەي ھەيە، پەپىنەۋەش لە پردى سىرات، ئەۋىش دىسان پەلەيە، مۇۋفى ۋا ھەيە بە ئاسانى لىي دەپەپىتەۋە، ھەيە بە ناپەھەتى، ھەيە لە ناۋقەدى پردەكەدا دەكەۋىتە خوارەۋە، ھەيشە لە يەكەم ھەنگاۋدا دەكەۋى. سزا و ئاگرى دۈزەخىش بەھەمان شىۋە پەلەيە. لەنىۋان ھەلەل

و ھەرامدا ئەۋەندە مەۋدا زۆرە، بەشى ئەۋە دەكا كە مەۋف بىھەيى لە چ پەلەيەكدا بېت. زۆر جار ئايىن لە مەپ ھەندى شتەۋە بېدەنگە، بۇ ئەۋەي مەۋفەيتى خەيى بدوئى، خۇشناكارى خەيى بدوئى، لىبوردن خەيى بدوئى. نابىنى ئىسلام كوشتنەۋەي بكوژى بۇ خەزمەكانى كوزراۋ ھەلال كىردوۋە، ھەرخۇشى ھانى خەلك دەدا كە چاۋپۇشى بىكەن و نەيكوزنەۋە، فرمان ناكە بە لىبوردن بەلكو داۋا دەكا، ئەۋەتا خەيى گەۋرە دەفەرمەۋى: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ الشورى: ۴۰ واتە: "ئەۋ كەسەي لىخۇشبوۋنى ھەبىت و چاۋپۇشى بىكات، ئەۋە پاداشتى لاي خەۋەيە."

نابىنى مەفەي خەلك بە سەر خەلكەۋە پەۋون دەكاتەۋە، ھەكەم و بىپارى بۇ دانەۋە، دىۋايش دەفەرمەۋى: ﴿فَمَنْ عَفَا عَنْهُ شَيْءٌ فَأَبِغْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقرة: ۱۷۸ واتە: "ئىنجا ھەركەسىك لەلەيەن بىرايەكى دىنىيەۋە بە بەشىك بەخىشا، دەبى بە باشى پەيپەۋى بىكەن."

بەپاستى كاكە و گەۋەرى ھەي شىك ھەرامىتى يان ھەلالىتى ئەۋ شتە نىيە، بەلكو ھەلۋىستى مەۋفە. ئا لەۋ كاتەي سەرىشك دەكرىت، جا ئىتر يان ئەۋەتە مەۋفەيكى باش دەردەچى و پەچاۋى خەلكىش دەكا. ئەگەر خەيى بەپىز بوۋ لە مەفەي خەيى خۇش دەبى، چۈنكە دەزانى سەندەۋەي مەف بە زەرەرى كەسانى تەتەۋا دەبى، يان ئەۋەتا چى قازانچى خەيى بېت، ۋا دەكا و پەچاۋى كەس ناكە، ئەۋەيش زەرد لە بىر و بىر ۋا دىنى نادا، بەلام لە پىۋەتەي و جۋامپىرى كەم دەكاتەۋە. دۋاتىش نەۋونى خۇشەۋىسى ماناى پەللىبۋون نىيە، ئەگەر پەق لەنئەۋندا نەبى، پەنكەۋە ئىپان ئاسانە، ئەگەر خۇشەۋىسى و پەق ھەچەن نەۋون، بىا سۆز و دۋستايەتى ھەبى.

- دۋستايەتى ۱۹ -

- بەلن كورم! دۋستايەتى ئۇن بۇ پىۋەكەي ئەۋەپە كە گۈپرايەل بېت، ھەي پىۋەش ئەۋەپە كە ئاكارچۋان و پەفتار شەرىن بى، ئەمە سۆز و ھەۋسەنگى لەنئەۋان

خیزانه کاندې دروست دهکا. نه و ژنه ی که میړده که ی خوښ ناوې، دهېنې خوې وا نیشانی میړده که ی بدا که خوښی دهوې، نابې بیژاری و وه پرسی خوې ناشکرا بکا. نه گهر وایکرد، نه وه بنیادی خانه واده تیک دهچې و مه به ستی سهره کی زهواج به چې نایه ت. نه گهر ژن بیژاری خوې دهرېرې، له به رابه ریشدا پیاو هه ست به ږق و کینه و دوژمنایه تی و ناژاوه دهکا. جا جیاتی نه وه ی دوستی یه کتر بن. دهېن به دوژمنی یه کتر، ئیتر هیمنایه تی و هوگری له ناو دهچې و، سۆز و پېز له دلی هیچ لایه کدا نامینې. له م باره وه چیروکیکم لایه، له سهرده می خه لافه تی مندا پیاوینک هه بوو ناوې ئیبن نه بی عوزره بوو. نه م پیاوه ژنی زوری هینا بوو، زوری شی ته لاق دابوو، بویه بوو بووه بنیشته خوښه ی ده می خه لک. دوا ی نه وه ی زانی بوو ته بنیشته خوښه، هه ستا عه بدوللای کوړې نه رقه می برد بؤ مالی خوینان. له به رد م عه بدوللادا به ژنه که ی وت: "سویندت دده م به خوا، تو ږقت له منه؟!"

ژنه که ی وتی: "سویندم مه ده."

وتی: "به ره وه لالا سویندت دده م."

ژنه که ی وتی: "ده ی نه ره وه لالا."

ئیبېن نه بی عوزره به عه بدوللای وت: "گویت لییه؟"

دوا یی هات بولای من، وتی: "گوره م! خه لک ده لېن گوا یه من سته م له ژنه کانم کردووه و ته لاقم داو ن. ده ی خوت له عه بدوللا به رسه بزانه ژنه کم چی وتوره؟"

له عه بدوللام پرسې و نه وېش باسه که ی گېراپه وه.

ناردم به دوا ی ژنه که یدا، ژنه که ی هات، پېم وت: "نه وه تو به میړده که تت

وتووه خوښ ناوې و ږقم لېته؟"

وتی: "نه ی گوره ی ئیمانداران! من پېش نه و ته وېم کرد و گه راپه وه. نه و

سویندی دام. نه متوانی درؤ بکه م. قوربان! درؤ بکه م؟"

وتم: "بەلئ، درۆ بکە. ھەر ژنيک مێردەکەي خۆش ناوئ. با پێي نەلئ خۆشم ناوئ. کەم خەيزان ھەيە کە تەنيا خۆشەويەسي بە يەکەوہي گرێدابن. خەلک بە ئاکاري جوان و بە ھۆي دینداريەوہ لەگەل يەکدا دەيانکړئ و پیکەوہ دەژين."

- کەوابئ پەوايە ژن بە ھۆي درۆوہ نيواني لەگەل پياوہکەيدا خۆش بکا؟

- درۆ تەنيا بۆ ناشتبوونەوہ پەوايە، چونکە لە کاتي ئاوادا راستگوتن مالنورانيي بە دواي خۆيدا دەھيئئ. ئەگەر دەرخستني شتە جوانەکان و شاردنەوہي شتي ناشيرين باش بيئ، ئەوہ شاردنەوہي ئەو شتەي کە شاراوہيە باشترە. وەک ئەوہي ئافرەتيک ئەو شتانە لە مێردەکەي بشاريتەوہ کە ئاشکرايووني دەبيتە ھۆي شەپرو ئازاوہ. خو ئەگەر ژن فرماني پئ کرابئ کە خۆي بۆ مێردەکەي بپرازينيتەوہ، ئەوہ قسەي جوان و گفتولفتي خۆشيش بەشيکە لەو خۆپازاندنەوہ. تەنانەت لە خۆپازاندنەوہيش گرنگترە، چونکە ئەو زمانەي کە پيسە و خۆي لە وتني قسەي خراپ ناپاريژئ، دەبيتە ھۆي تۆراني ھاوړئ و ھاوسەر.

خوي مرؤف وايە، ملکەچي قسەي نەرمونيانە. قسەي نەرمونيان کليلي دەرگاي دلە، چۆن دەيلئ، بە چ جۆريک دەري دەبړئ. خو ئەگەر لە قسەکردندا زانا و ليھاتوو نەبوو، با زماني خۆي بگري و ھيچ نەلئ. ئەمە دابونەريتي کۆمەلگايە و لە کاتيکدايە کە ئەو دوو مرؤفە لەوانەيە تەنيا يەک جار لە ژياندا يەک ببينن. ئەي دەبي پياو و ژن چۆن بن کە بە دريژاييي ژيان پیکەوہ دەبن؟

- راست دەکەي قوربان! قسەکانت زۆر جوانن و لە جيئ خۆيەيان دان. ئهزەم دەدەي پرسياي ھەنئ کاروباري خانەوادەکانی سەردەمي خەلافی خۆتت لئ بکەم، چونکە وتە و نامۆزگايەکانت سوودي گشتييان تيايە.

- کورم! وهک چوڼ مروځه کان له په کتري جياوازن به هه مان شیوه
 خانه واده کانیش جياوازن، خانه واده و بنه ماله به سراو ته وه به تاکه کانیه وه. نه گهر
 تاکه کان باش و پښکوپک و چاک بن، نه وا خانه واده و بنه ماله کانیش وا ده بن، به لام
 خوانه خواسته نه گهر تاکه کان خراب و ناله بار بن، خانه واده کانیش خراب ده بن،
 جاری وایش هیه له خانه واده په کدا هم تاکی خراب هیه، هم باش. خانه واده
 وهک چه تر وایه و داپوشه ری عهیب و عاری تاکه کانه و خراپه کانیاں ده شارپته وه،
 جگه نه و تاکانه نه بی که خوځیاں عهیب و عاری خوځیاں ناشکرا ده کهن، شابرووی
 که س ناچیت، نه و که سه نه بی که خوځی شابرووی خوځی ده با. نه و درگایه
 ناکرپته وه، نه و کاته نه بی که تاکه کان ده یکه نه وه. من له سرده می خه لافه تی
 خوځمدا شه وان دهرده چووم و به کوځان و شه قامه کاندایه گه پام تا بزنام حالی خه لک
 چونه و له چ بار و گوزهرانی کدان؟ بو نه وهی کیسه و نارپشه کانیاں کوځا بی بتم و
 هاوکاریان بم، شه و به تاریکی خوځی په نگ و شیوهی دهموچاوه کان ده شارپته وه، به
 هه مان شیوه ده نگ و باسیشیاں هه ر ده شارپته وه. نا له بهر نه وه شه وان زور باش بو
 بو نه وهی من بگه پم و نه و شتانه ی به پوژ بوم دهرناکه وی. به شه ودا بیانزنام.
 شه ویکیان بو نه و مه به سته له دهره وه بووم، گویم له دهنگی دوو ژن بوو، به
 گفتوگو که یاندا زانیم دایک و کچن. دایکه که به کچه که ی دهوت که ناو بکاته ناو
 شیرده وه. بو نه وهی شیر که زیاده بکا و ناوه که یش به نرخ ی شیر بفروشن. که گویم
 له م قسه یه بوو، پراوه ستام بزنام له نه جامدا چی ده کهن. کچه که به دایکی وت:
 "واناکه م" دواپیش وتی: "عومهری گه وره ی نیمانداران کوتوویه تی که س شیر و ناو
 تیکه ل نه کا بو فروشتن!"

دایکه که ده یو پست کچه که ی پازی بکا، بویه وتی: "ده ی خو عومه ر نامانپینی و
 ناگای نییه لیمان!"

کچه که وتی: "ده ی خو خوی عومه ر ناگای لیمانه و ده مانپینی!"

- به خوا قوربان وه لامیکی جوانی داوه ته وه، نه ی تو چیت کرد؟

- پېم وايە نموونەي ئەو جۆرە كچانە زۆر كەمن، ئەوانە پېويستىيان بەو نىيە كەس چاودېرىيان بېت، چونكە خۇيان دەزانن كە خىواي گەورە پېتش ھەموو كەس چاودېرە و ئاكاى ئە خشەي مار و موورە. وەلامى ئەو كچەم بەلاوہ گرنگ بوو. بېپارم دا ئەگەر خوا بىھوئ، بىكەم بە بووكى خۆم و داواى بكەم بۆ يەكەنك لە كۆرەكانم. دەبىي كۆر لەبەر كارى ئاوا چاك، دلى لە كچېك بچېت. ھەموو جارېك لەو شەوانە ئەگەر بمويستايە مالىك بە پۆژدا بدۆزمەو، ئەوا دياريم دەکرد و نيشانەيەكم بۆ دادەنا، بۆ ئەوہى بە پۆژدا بېمەو و مالەكە بە ئاسانى بدۆزمەو و كېشە و ئارىشەكانيان چارەسەر بكەم، بەلام ئەم جارەيان مەبەستەكە جىاواز بوو. ئەم جارە كەسېكم دۆزىبووہو كە شايانى ئەوہ بوو بېتە ھاوسەر و دايك، بۆيە كۆرەكانم كۆ کردەو و باسەكەم بۆ گېپرانەو، وتم: "كامتان ژنى دەوئ؟"

عاصمى كۆرپم وتى: "من." بۆمان داوا كرد و كچەكە بوو بە بووكى من. ئاي كە بووكىكى چاك و ھاوسەرىكى چاكە!

- بە خوا قوربان كارېكى باشت كرد. دەي قوربان چىتەرت لايە لەمەر ئېشكچېتى شەوانە، بۆم باس بكەي؟

- زۆر ھەيە. خەلك ئەو شتانەي كە بە پۆژدا دەيشارنەو، بە شەودا دەرىدەخەن. ئەمەيش لەبەر ئەوہيە كە شەو عەيب و عارەكان دادەپۆشى. تەنيايى ئەو خەلكە پالەنرېكە بۆ ئەوہى ھەرشىيەكى مەبەستە، بىي دوودلى و ترس بىكا. ھەست دەكەن زياتر لە پەرورەدگارەو نەزىكن، سكالاي خۇيان لاي خودا دەكەن. ھەر لەم بارەوہ شەوېك گوپم لە ژنېك بوو بە دەم سۆزەوہ دەيوت؛

"دۆستم لام نىيە كەمېك رابووېرېن

شەوگار درېژە، چاوم پېر ئەسرىن

بەخوا ئەگەر خوا چاودېرم نەبا

نوین و بانه کهم هه موو هه له فرین

ترسی خواو پیزی میرد و شکوی خۆم

بوونه ته له مپهر بۆ منی به دین^۱

پۆشتم پرسیارم له هه فسه ی کچم کرد و وتم: "پۆله، ژنان تا چهند ته هه ممولی

دووری میرده کانیان ده کهن؟"

وتی: "شهش مانگ."

منیش فرمانم ده رکرد که نابێ هیچ سه ربازی له شهش مانگ زیاتر له به ره کانی

جهنگدا بمینیتتهوه.

- به خوا قوربان پۆشتن به دم خه لکه وه و چاودیریان له لایه ن جه نابتته وه، هیچ

له ته قوای ئه و ژنه که متر نییه. خه لیفه یه کی وهک جه نابت ده بی خه لکی ئاوا

پاکداوین په روه رده بکا. به لام قوربان پرسیاریکم لا دروست بووه، هیوادارم ئه و

پرسیاره م لای جه نابت ئاسایی بیته!

- له باره ی چیه؟

- هه ر باسی مال و خیزانه، باسی دایک و کچه که، باشه سه یر نییه کچ

ئامۆزگاری دایکی بکا؟ خۆ ده بوو شته که پێچه وانه بایه، دایک پراهیینه ره، په روه رده ی

خیزانی به دهسته. تۆ پیت وایه چاکیتی و له خواترسیی کوپ هیچ په یوه ندی به

ئاکار و په فتاری باوکه وه نه بی؟

- کوپم! دایکان و باوکانیش مرۆفن، دایکایه تی و باوکایه تی وا له مرۆف ناکه ن

ئیتر ئه و مرۆفه به هیچ جوړیک تاوان نه کا. هه ر له بهر ئه وه ی بوونه ته دایک و

باوک نابنه شتیکی ته واو پیروژ. چاکه و چاکه خوازپیش هه رکات پێی به رده سه ر

^۱ عه ره بیه که ی ئاواپه:

تطاوول هذا الليل واسود جانبه	وارقنی ان لا حبيب الاعمه
فوالله لولا الله انسى اراقبه	لحرک هذا السریر جوانبه
مخافة الله و الحياء بصدنى	واكرام بعلی ان تنال مراتبه.

دلىك، ھەقى بە تەمەن و ئەوانەۋە نىيە. عەقلى و ئاۋەز ھەركات پېنى كەۋتە مېشك و دلى كەسىك، ھەقى بە سىپىۋونى موو و شتى وا نىيە، ئەۋە ھىدايەتە ھىدايەت! بەلام ئەۋەشىمان لە بىر بى كە پەرۋەردەكردن پۇلىكى زۆر گىرگى لە ژياندا ھەيە. بە پەرۋەردەكردنىكى باش زۆر جار مۇقى نالەبار دىتە سەر پى. بە پەرۋەردەي خراپىش جارجار مۇقى باش خراپ دەبى. بەلام پەرۋەردەش سنوورىكى ھەيە لىي تىناپەپى، جارى وا ھەيە مۇقى ئاكار و پەفتارىكى ھەيە ھەر لەگەلىدا لە دايك بوۋە و سىۋىتى مۇقىكە وايە، ئەۋ سىۋىتە قابىلى خىرىش و شەپشە، بەلام دەبى ئارەزۋىيەكى پىشتەر ھەبى بۇ سەر ئەۋ پىگەيەي كە مۇقى ھەلىدەبىزى، ئارەزۋىيەك كە لە گىانەۋە سەرچاۋەي گىرتى، ئارەزۋىيەكى وا كە ھەركات پەرۋەردە و پىگەياندن راستە پىگەي خۇيان گۇپى، ئەۋ ئارەزۋىيە بىيانخاتەۋە سەر پى. چاكىۋونى مۇقىكانىش نەبەسراۋە بە چاكىۋونى باب و باپىران. ئەگەر واپا ئىبراھىم چۆن دەۋو بە پىغەمبەر، خۇ باۋكى ئىبراھىم بىتپەرسىت بوو؟! چاكىۋونى دايك و باۋكىش نابىتە قەلاي پۇلايىن بۇ مىندال، ئەگەر واپا، چۆن نوۋح مۇسلىمانەكانى سەردەمى خۇي لە لافاۋ دەرباز دەكرد و كۆرەكەي دەخنىكا؟! ئەمە دوۋ نەۋنە بوو لە مال و خىزانى پىغەمبەرەنەۋە پرويان دابوو، ئىتەر دەبى خەلىك چۆن بن. بەلام لەگەل ئەۋەشىدا ئەم قسە ماناي ئەۋە نىيە كە چاكىۋونى باب و باپىر و كۆرۈكالى ھىچ كارىگەرىيەكى لەسەر يەكتەر نابى. بەلام بالادەسى ھەرە مەزن ھەر خىۋايە، دلى مۇقى بە دەست خىۋايە، ئەگەر خىۋاي گەۋرە ھىدايەتى خىستە نىۋ دلىكەۋە، ئەۋ دلى نەك بە فۋوى گومپايى، بەلكو بە پەشەباي گومپايىش لە جىي خۇي نالەقى و ناجوۋلى.

- راست دەفەرموۋى قوربان! ئا لەبەر ئەۋەپە كە خىۋاي گەۋرە گۆپراپەلى لە دايك و باۋكى لە ھەموو گۆپراپەلىيەكانى تر جىيا كىدوۋەتەۋە و دەفەرموۋى: ﴿وَرَيْن جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ لقمان: ۱۵ واتە: "ئەگەر

(باوک و دایکت) نه و په پری هه ولیان دا له گه لټ بو نه وهی شتی بکه یت به هاوبه شی من که هیچ زانیاری په کت پی نییه، نه وه گوپراهه لیبیان مه که.

به مه بۆمان دهرده که وئ که جاری وا هه یه مندال باشه و دایک و باوک گومراهه و نه و مافه گه وره ی دایک و باوک له سهر مندال نابی بگاته ئاستی که مندال به لاپندا به ری.

- به لئ پراسته، خوای گه وره چهن مافیکی بو دایک و باوک له سهر مندال فهرز کردووه و به پیچه وانه یشه وه هندی مافی به قازانجی مندال له سهر دایک و باوک فهرز کردووه، بو نه وهی مافی هه موو لایه ک پاریزراو بی و تای ترازوی هیچ لایه ک به سهر لایه که ی تر دا زال نه بی و، هیدایه ت و گومراهی تی که ل نه بن و خاومن مافی زیاتر، مافی نه وی تر نه خوا!

- گه وره م! نیمه ده زانین مافه کانی دایک و باوک به سهر منداله وه چییه! نه ی مافه کانی مندال به سهر دایک و باوکه وه چییه؟

- با چیرۆکیکت بو بگیړمه وه بو ت دهرده که وئ. رۆژیک پیاویک هات بۆلام. سکالای له کوړه که ی خو ی ده کرد. منیش بانگی کوړه که م کرد. کوړه که هات.

لیم پرسى: "بوچی بو باوکت خرابی؟"

کوړه که وتی: "قوربان! نه ی مندالیش مافی به سهر باوکه وه نییه؟"

وتم: "با."

وتی: "نه و مافانه چین گه وره م؟!"

وتم: "یه که م نه وه یه که کچیکی باش ده سنیشان بکا بو هاوسه ری تی، بو نه وهی منداله کانی داها تووی دایکیکی باشیان هه بی. ده بی ناویکی جوان بو منداله که ی هه لبریرئ. ده بی فیړی قورئان خویندن و خوینده وارییان بکا."

کوړه که وتی: "ده ی قوربان هاوکم هیچ په کیک له مانه ی بو من نه کردووه. دایکم قوله په شیکی ناشیرنه و که نیزه ی پیاویکی مه جوسی بووه. ناوی نام: 'قالونچه' یه ک وشه یشی فیړ نه کردوم!"

لام کردمۆه به لای پیاوه که دا وتم: "ئه وه تۆ هاتووی سکاڵا له کوپه که ت ده که ی و ده لیتی بۆم خراپه! پێش نه وه ی نه و بۆ تۆ خراپ بێ، تۆ بۆ نه و خراپ بووی. پێش نه وه ی نه و ناله بار بێ، تۆ ناله بار بووی!"

- باشە قوربان دەستىنىشانکردنى ئافرەتتىك بۇ ھاوسەرگىرى. چۈن مافە بۇ مندال؟
- ئەمە مافىكە پىش ئەۋەى خاۋەن ماف بىتە دونياۋە. دەبى پىۋا كچىكى باش
دىارى بكا بۇ ھاوسەرگىرى. بۇ ئەۋەى دايكىكى باش بى بۇ مندالەكانى. ئەۋ
كەسەى كە باخەۋانە. شوپىنىكى باش دىارى دەكا بۇ نەمام چاندەن. دەبى پىۋا
ئافرەتتىكى داۋىنپاك، دەست و دل چاك، بەپىز و خاۋەن شكۆ دىارى بكا، بۇ ئەۋەى
سبەى كورەكەى لەناۋ خەلكدا بە ھۆى خراپىى دايكىكەۋە سەرشۆر نەبى، دەبى
ئافرەت بايى ئەۋەندە بى كە بتۋانى مندال بە باشى پەرۋەردە بكا. ئا لەبەر ئەۋە
دەبى لە بنەمالەكەى باش و پاكداۋىن داۋاى ژن بكا. پىغەمبەر فەرۋەتتەى: ”ژنى
باش بۇ خۆتان دەست نىشان بكەن، ئەۋكەسانەى كە شايانى ئىۋەن، ژنيان لى
بىنن و ژنيان پىبەدەن.“

ثُمَّ مَسَّ لَهَا يَهْ پِهِوَنْدِي بهو خِيْلَه كَايَه تِي وَ بَنَه مَالَه پِهَرِه سَتِييه وَه نِييه كه ئِيْسَلَام رَهْفَزِي كِرْدُووه تَه وَه. ثُمَّ پِهِوَنْدِيي به ئَاكَار وَ خَوْشَرَه فَتَارِيه وَه هِيَه، پِيُوَرِي نَمَه يَش تَه قَوَا وَ لَه خَوَاتِر سَانَه. ثُمَّ مَال وَ خَانَه وَاَدَهِي كه به خَوَاپَه رَسْتِي وَ ئَاكَار وَ رَهْفَتَارِي ئِيْسَلَامِييه وَه ئَاوَه دَانَه، وَهك ثُمَّ مَال وَ خَانَه وَاَدَه نِييه كه بِيَرْمُوشْت وَ نَابَه جِيْن، خَانَه وَاَدَهِي خِرَآپِي وَايش هِيَه كه خَوَاي كِه وَرَه لُوتَفِيَان لَه كِه لَدَا دَهكَات وَ هِيَدَايَه تِيَان دَهْدَا وَ لَه خِرَآپَه وَه بَه رَهو چَاكه دِيْنَه وَه.

- باشه قوربان نه مه له بهاره‌ی هه‌له‌ژاردنی دایک. ئه‌ی له مه‌پ هه‌له‌ژاردنی ناو چی؟ چون هه‌له‌ژاردنی ناو مافی مندالی ته‌یه؟ خو منداڵ پێش نه‌وه‌ی هیچ شتیک له دنیا به‌زان. ناوی له‌ی ده‌نری؟

له و ده مه یگه شتم به عومه ر

- به لئی، رێک له بهر ئه وهیه که ناو مافی مندا له به سه ر دایک و باوکه وه. ناو یه که م شتی که که خه لک یه کتری پی ده ناسنه وه. مندا له کاتی ناو لێ نرا نه وه تا مردن به و ناوه بانگ ده کریت، له ناو کۆر و کۆبوونه وه کاندایه و ناوه باسی ده که ن. ناو وه ک گیان ده نووسی به مرۆقه وه، به رده وام له گه ل مرۆقدایه، لئی جیا نابیتته وه، ئه وه نده به سه بۆ ناو که کاریگه ری له سه ر خاوه ن ناو هیه. تۆ ده ته وی مندا لێک ناوی قالۆنچه بیته و له ناو خه لکیشدا به چاویکی حورمه ته وه ته ماشا بکریته؟ هه رچه ند ئه و قالۆنچه ناوه باشت رین که سیش بی، به لام به هۆی ناوه که یه وه له شان و شکۆی دیتته خواره وه. ئه م جوۆره ناوانه کاریگه رییان له سه ر پۆحیه تی مرۆف هیه، ده یکا به مه سخه ره و گالته ی ئه م و ئه و. ئه و باوکه ی مندا له که ی ناو ده نی قالۆنچه، ئه وه برپاری داوه که ئه و کۆره ی له ناو خه لکدا به سه رشۆپی و سه رکزییه وه بژی و کۆره که ش ه یچ تاوانیکی نییه، هه ر له مندا لییه وه ئه و باوکه کۆره که ی خۆی شکاند وه ته وه. هه ر خودی ناوه که بۆ ئه و کۆره وه ک ئه وه وایه که سیک تاوانیکی کرد بی و به هۆی تاوانه که یه وه سه رشۆپ و سه رکزیی. نه فامی له وه نه فامی تر ده بی چی بی که پیاو له ناو ئه و هه مووه ناوه جوانه ناویکی قۆر و خراپ بۆ کۆره که ی هه لبرێی؟! له سه رده می نه فامیدا عه ره ب وایانده زانی ئه گه ر ناوی قۆر و ناشیرین له مندا له کانیان بنی، ئه وه له چاوی به د و له ئهرمی ئهرمهر پارێزراو ده بی، جا ده گه پان کام ناوه ناشیرینه، له کۆره کانی خۆیان ده نا. له گه ل ئه وه دیشدا کام ناوه جوانه، له کۆیله کانی خۆیان ده نا. مه به ستیشیان ئه وه بوو، که ناوه ناشیرینه کان له کۆره کان ده نی بۆ دوژمنه کانیان و ناوه جوانه کان له کۆیله کان ده نی بۆ خۆیان. به لام دوا ی ئه وه ی ئه سلام هات، ئه و نه فامیه ی رهد کرد وه. پیغه مبه ر هانی خه لکی ده دا بۆ ئه وه ی ناوی جوان و شه رین له مندا له کانیان بنی، چونکه له پۆزی په سلاندا به و ناوانه وه بانگ ده کری. هه روه ها ده یغه رموو، "باشترین ناو ئه و ناوانه که مانای سپاسگوزاری و به ندایه تی بۆ خواپان ته ا بی. وه ک:

عەبدوللا و عەبدوپپەحمان. " ھەرکەسی نەناسیبا بە عەبدوللا بانگی دەکرد، چونکە ئێمە ھەموومان بەندە ی خوداین. ئەمەیش ئەوەمان بۆ دەردەخا کە ناو کاریگەریی لەسەر مرۆف ھەبە و تەنیا بۆ نیشانە و ناسینەو بەکار نایەت، ھەر لەبەر ئەوە پێغەمبەر ناوی ناشیرینی دەگۆڕی و ناوی جوانی بۆ خەلک ھەلدەبژارد. ھەر لەم بارەو بە شتێکت بۆ بگێرمەو، باپیری سەعیدی کۆری موسەییەب ھاتە خزمەت پێغەمبەر. پێغەمبەر لێی پرسی: "ناوت چییە؟"

وتی: "حەزن (خەمگین)"

فەرمووی: "تۆ (با ناوت) سەھل (ئاسان) بێ."

وتی: "باوکم ناوی ناوم حەزن و، ناوەکە ی خۆم ناگۆڕم."

سەعیدی کۆرەزای دەلی: "لە دوا ی ئەو کاتەو، خەم لە بنەمالە ی ئێمە نەبراو."

پێغەمبەر زۆر ناوی تریشی لە بەر خراپی گۆڕپو، لەوانە ناوی : عاص (تاوان)، عەزیز (خاوێن دەسەلات و توانای پەھا)، عەتەلە (نویڵ)، شەیتان، حەکەم (پیرە یان بڕیاردەر)، غوراب (قەلەپەش)، شەھاب (پشکۆ)، حەباب (کۆلی ئاو لەسەر ئاگر یان مار)، حوباب ناوی ناو دەنا ھاشم (بێریقان)، حەرب (جەنگی) ناوی ناو دەنا سەلم (ناشتی)، مضطجع (پالکەوتوو یان بێکار) ناوی ناو دەنا المنبع (وشیار).

پارچە زەویبەک ھەبوو ناوی عەفرە بوو (یانێ: زەوی و شک و زۆر گەرم و بێخێر)، ناوی گۆری و کردی بە خضرە (سەوزەلان)، دۆل و شیویک ھەبوو ناوی شعب الضلالة (دۆلی گومراپی) بوو، ناوی گۆری و کردی بە شعب الھدی (دۆلی پێنویژ)، ھۆزیک ھەبوو ناویان بنو الزینە (ھۆزە نەخۆشەکە) بوو، ناوی گۆرین بە بنو الرشدة (ھۆزی توانا)، بنەمالەبەک ھەبوو ناوی بنو مغویە (بنەمالە ی پێونکردوو) بوو، ناوی گۆرین و کردی بە بنو الرشدة (بنەمالە ی پێدروست).

پۇژىك ژىنى ھاتە خىزمەتى ئاۋى عاصىيە (تاۋانبار يان خىراپەكار) بىۋى، لىنى پىرسى:
 "ناۋى چىيە؟"

ۋى: "مىن عاصىيەم."

فەرموۋى: "نەخپىر تۆ جەمىلە (جۈانە) ى."

عائىشە دەگىرپتەۋە دەلى: "پۇژىك پىرەژنىك ھاتە خىزمەت پىيغەمبەر، پىيغەمبەر
 لىنى پىرسى: 'ناۋى چىيە؟'

ۋى: 'مىن جۈسامە (بىكار ۋ تەمەل، مۇتەكە يان پىس ۋ نالەبار) م لە ھۆزى
 موزەنىم.'

پىيغەمبەر فەرموۋى: 'نە! تۆ حسانە (زۆر جۈان ۋ دەلال) ى موزەنىت، دەى
 چۆنن؟ دەنگۇباستان؟ چى دەكەن؟ چى ناكەن؟'

ۋى: 'ۋەللا دايك ۋ باۋىم بە ساقەت بى، باشىن.'

دۋاى ئەۋەى پۇشت ۋىم: 'ئەى پىيغەمبەرى خوا! ئاۋا بەم جۆرە پىشۋازى لە
 پىرەژنىكى پىر دەكەى؟!'

فەرموۋى: 'ئەۋە لە سەردەمى خەدىجەدا ھات ۋ چۆى دەكردىن، ۋەفا ۋ
 چاكەلەبەرچاۋبوۋن بەشىكە لە ئىمان!'

- باشە قۇربان ئەمە مافى مىندال بوۋ بەسەر دايك ۋ باۋىكەۋە لەمەپ ناۋنانەۋە،
 ئەى لەمەپ فىركردن ۋ زانىستەۋە؟

- كورم! خوپنەۋاركردى مىندال بەشىكە لە پەرۋەردەكردى. پىۋىستە باۋىكان چۆن
 زگى مىندالەكانىيان تىر دەكەن، ئاۋا عەقل ۋ ئاۋەزىشيان تىر بىكەن. پۇشتەكردىن ۋ
 نانپىدانى مىندال چاۋدىرىپە، بەلام فىركردى خوپنەۋارى پەرۋەردەبە! باۋىك پىۋىستە
 ھەم چاۋدىرىپى ۋ ھەم پەرۋەردەكار. ھەركەس چاۋدىرى ۋ پەرۋەردەى نەبوۋ، ئىتىر
 كەى باۋىكە؟! ئەۋە تەنىيا خاۋەن مىندالە نەك باۋىك، مىندالى ھىناۋەتە دونىيا ۋ،
 بەرەللاى كىردوۋن چۆن دەژىن، بىژىن! مىندال فىرى خوپنەۋارى ۋ سەربازى ۋ
 مەلەۋانى ۋ ئەسپ سۋارى (بۇ ئەمىر شۇفىرى) بىكەن، ھەقى باۋىكايەتى بە جى

بەيننا! فېرى چاكەيان بكن. رەحمەتى خوا لەو باوكەي لە چاكەكاریدا هاوكارى
مندالەكانىيەتى.

— رەحمەتى خوايش لە تۆ ئەي گەورەما بە باشى باس لە ھەموو كون و
قوربەت دەكەي، ھېچ مافىك نىيە باسى نەكەيت، قسە ھەر بۆ خۆت باشە، لەم
بارمە ھىچى تر ھەيە پىم بلىي؟

— شتىكى تر ھەيە پەيوەندى بە مندال و باوكەو ھەيە. پياويك ھات بۆ لام و
وتى: ”لە سەردەمى نەفامیدا كچىكمان بوو، ئەو كچە موسلمان بوو، تووشى تاوانىك
بوو، رۆژىك چەقۆيەكى ھەلگرت و خۆى سەربرى. پىي گەشتم نەمەيشت تەواو
خۆى بكورئ. تەنيا چەند رەگىكى لاملى برىبوو. دەرمانم كرد و چاك بوو،
پاشان پرووى كردوو تە قورئانخويندن (و تەوبەي كردوو) ئىستە كورپك داواي دەكا،
ئايا ھەموو ئەوانە بدركىنم و بۆ داواكارەكەي باس بكەم؟“

منيش پىم وت: ”ئەو ھەم شتىكى شاردوو تەو، تۆ دەرەوى فووى پيا بكەي و
ئاشكراي بكەي؟ بە خوا ئەگەر ببىسم يەك وشەت لەو بارەو ھەم باسكردوو، دەرەم
بە پەندى زەمانە. برۆ ھەك كچىكى داوين پاك و موسلمان بىدە بە شوو.“

— ئەي قوربان ئەم كارەي تۆ دژى ئەو ئايەتە نىە كە دەرەمووى ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا
يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ النور: ۳ واتە: ”ئافرەتى زىناكەر تەنھا پىاوى زىناكەر
ياخود موشرىك مەرەي دەكات؟“

— نەخىر! ئەو مەبەستى ئەو پىاو و ژنانەيە كە تەوبە ناكەن و ناگەرپنەو ھەر
دەرگاي پەرەردگار. ئەوانەي كە بە راستى تەوبە دەكەن، ھەك ئەو ھەمچىيان
نەكردبى مەرفى تۆبەكەر ھەك ئەو ھەمچى نەكردبى. دواتر داپۆشىن و
شاردەو ھەم تاوان لە پىشتەرە تا ئەو ھەم پىز و حورمەت و شكۆي كەسىك
بشكىندىت، بە تايبەت باسكردنى شتىك كە ھېچ قازانجىكى نەبى و تەنانەت
بىيەتە ماھەي خراپەكارى و پەسواپوونى كەسىك. ئەو ئافرەتەي كە تەوبەي كردوو و

خوی خاوین کردووه ته وه له و گونا ه ی که کردو به تی. نه گه ر گونا ه که ی ناشکرا
 بکړی. چی لی دئ؟ نه گه ر ناوی له ناو ناواندا بزړی، چی لی دئ؟ نه گه ر به
 داوینپیس ناوی ده ربچی، چی لی دئ؟ تا مردن ده پټه په له یه کی په ش به
 نیوچاوانییه وه. نه و نه نگي و شوره ییه چو ن پاک بکاته وه؟ نه گه ر نه م باسه
 بدرکیندری بو داواکاره که، نه وه ئافره ته که نه ک هر هلی هاوسه رگیری له ده ست
 ددها، به لکو هلی ژیانیکي پاکیش له ده ست ددها، نه وه یش له بهر تاوانیکي پشو
 که ته به ی له و تاوانه کردووه و لئی په شیمان بووه ته وه.

- به لی قربان راست ده فرمووی! که و ابو ته و به کردن هموو گونا ه کانی پشو
 ده شواته وه. قربان! پرسیاریکم له دلدايه، ئیزن ده فرمووی بیکه م؟
 - ده ی کورم! بپرسه.

- به رچا وروونی (فهراسه ت) و په پیښردن چیه؟
 - به رچا وروونی بریتیه له: به لکه هیئانه وه به شته روون و ناشکراکان، له سر
 بوونی شته په نهان و به ریواره کان. نه وه یش شتی که بی تیروانین و به لکه هیئانه وه
 ده که وټه نیو دلی مرؤفه وه.

- وه ک نه و هاوپایانه ی خودا له گه ل تودا که له مه وپیش باسکرا؟
 - شتیکی ئا له وجوره یه.

- من له فرمایشه که ی جه نابت وا تی ده گم که دوو جوړ بی، تو فرموت:
 ”به لکه هیئانه وه به شته روون و ناشکراکان له سر بوونی شته په نهان و
 به ریواره کان، نه مه پیوستی به نه زموون و لپرامان و به راورد کردنه.“ دوا ییش
 فرموت: ”نه وه یش شتی که بی تیروانین و به لکه هیئانه وه ده که وټه نیو دلی
 مرؤفه وه.“ به پیی نه م قسه یه ش، هیچ په یوه نډیه کی به نه زموون و لپرامان و به راورد
 کردن نییه، وایه؟!

- ړېک وایه، دوو جوړه، به شېکیان مروّف دهتوانی به نه زموون و لیکولینه وه و لېږامان و دهر و ناسی و داب و نه ریتی خه لکی به دهستی بیښی. به شیکیشیان خوا خوی دهیخاته نیو دلی نه و به ندانه ی که خوی دهیه وی.

- با واز له به شی یه که م بیښی، وا دهر ده که وی نه و بهر چا ورونیانه ی جه نابت له جوړی دووهم بی، با باسی جوړی دووهم بکه یښ، ثایا نمونه ی هه یه؟
- کورم! نمونه ی زوره، نه وه به شیکه له و جوړه ی که پیغه مبه رښته صلی الله علیه و آله فرموویه تی:
"له بهر چا ورونی موسلمانان بترسن. نه و که سه ی بهر چاوی پروونه، به هو ی نور ړیکی خوداییه وه شته کان ده بیښی!" (یانی به نه یتنی ناو دل ده زانی و ده زانی مروّف چی به خه یالدا دیت.)

نهم فرمووده مه به ستی جوړی دووهمه، نه و جوړه ی که خوا دهیخاته نیو دلی به نده کانییه وه، به نه زموون و لېږامان په یدا نابی. قورثان پره له باسی نه مجوره یان.
- بۆ نمونه کامه؟

- وهک بهر چا ورونی خاتوو ناسیه ی خی زانی فیرعه ون.

- بهر چا ورونییه که ی له کویدایه؟

- فیرعه ون له خه وای بیښی که ناگریکی گه وره به ربووه ته ژوور و هو له کانی کوشکه که ی، له ترسدا خه به ری بووه وه، هه موو خه و په رښته کهرانی دهر باری خوی کو کرده وه و خه وه که ی بۆ گېږانه وه، نه و انیش وتیان؛ "له نه ته وه ی به نی ئیسرا ئیلدا کوړک له دایک ده بی و تهخت و بهختی فیرعه ون تیک ده شکینی." فیرعه ون فرمانیدا به سر پرینی هه کوړک که له هو زی به نی ئیسرا ئیلدا له دایک بی بی. ماویمه کی زور واپوو، کار به دهسته کانی دهنارد هو سر ژمیږی نه و ژنانه ی دوو گیانن، ناویان دهنووسرا، ده پانزانی که ی وهختی مندالبوونیه، سهریان لی ده دانه وه، نه گهر منداله که یان کوړ بایه سهریان ده بری، نه گهر کچیش بایه ده پانه یشته وه. دواپی میسریه کان هاتن بولای فیرعه ون و داویان کرد پڼگه چاره یه کی تر بدو زیته وه، به نی

ئىسرائىل ھەموويان كۆپلە و كرېكارى فېرەمەن ھوون، كشتوكالىيان دەكرد و خزمەتكارى نېئو كۆشكېش ھوون، بەرەبەرە جووتيار و خزمەتكارەكان پوويان لە كزى كرد و خەرىك ھوو كۆتايييان دەھات، چونكە كۆپەكان سەر دەھپان و پىماوھ گەورەكانىش بە تەمەندا دەچون يان دەمردن يان پەكيان دەكەوت. فېرەمەن فرمانى كرد سالىك ئەو مندالانەى كە كورن سەربېرپن و سالىك لىيان بگەپن. ئەو سالىەى كە بەر بەخشىن كەوتبوو، ھارونى براى ھەزرەتى موسا لە دايك ھوو، لای دايكى مایەوھ. سالى دواتر كە سالى سەربېرپن ھوو، موسا لە دايك ھوو. خواى گەورە خستىە دلى دايكى ھەزرەتى موسا كە تېر شىرى بكا و دوايى بىخاتە ناو سندووقىكەوھ و جوان كونېرى بكا و بىدا بە ئاودا، خواى گەورە بەلئىنى بە دايكى ھەزرەتى موسا دابوو كە پۆلەكەى بە ساغ و سەلامەتى بۆ بگەپنئىتەوھ. ئەويش بە گوڭى فرمانەكەى خواى كرد، بە فرمانى خواى گەورە ئاو سندووقەكەى بىردە بەردەم كۆشكەكەى فېرەمەن، لەو كاتەدا فېرەمەن و ئاسىيە لەنئو باخچەى بەردەم كۆشكدا كە دەپروانىيە سەر روبرەكە، پىاسەيان دەكرد. ئاسىيە چاوى بە سندووقەكە كەوت و وتى بە خزمەتكارەكان بۆى بېنن. كاتى كرديەوھ، تەماشا دەكا كۆپىكى جوانى تىايە. خواى گەورە خۆشەويىيى ئەو مندالەى خستە دلى ئاسىيە خانەوھ. فېرەمەن ويستى مندالەكە سەر بېرى، بەلام ئاسىيە نەيھىشت و پېى وت: ﴿قُرْتُ عَيْنِي وَلَكَ لَا نَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ القصص: ۹ واتە: "بۆ من و تۆ دەبىتە مایەى چارپوونى، واز لە كوشتنى بھېنن، بەشكو سوودى بۆمان ھەبى، يان بېكەينە كۆپى خۆمان."

فېرەمەن بە گوڭى ئاسىيەى كرد و پازى ھوو كە كۆپەكە نەكوژرېت. ئەو كۆپە لە كۆشكى فېرەمەندا گەورە ھوو، دوايى ھوو بە پېنەمبەر؛ موسا ھوو. ئاسىيە باوھپى پى ھىنا و موسلمان ھوو. فېرەمەن ئاسىيەى لە خاچ دا بۆ ئەوھى پەشيمان بېتەوھ، بەلام سوودى نەبوو. ئاسىيە گىيانى خۆى لە پېناو ھەق و راستىدا بەخت كرد، ئەوھ

به رچا ورونیی ئاسیه بوو نه و کاته ی وتی: "به شکو سوودی بۆمان هه بیی." چ سوودیک له به هه شت گه وره تر و مه زنتره؟!

- پاک و به یگه ردی بۆ خوا! فیرعه ون بۆ نه وه ی پتی له موسا بکه وی. به هه زاران مندالی سهر بری، که چی موسا له کۆشکه که یدا گه وره بو؟!

- قه زاو قه دهری خوا دیته جی کوپم! کاتیک خوی گه وره نه خشه سازی بۆ شتیک دهکا، مرؤف ته واه سهرسام ده بیی، فرمانی خوا له نیوان کاف و نونه. خوی گه وره سهر بازی زۆری هه یه. فیرعه ون ویستی موسا سهر بیری که چی موسا له گه ل فیرعه وندا له کۆشکدا له سهر یهک سفره نانیا ن ده خوارد! دایکی دای به ئاودا و پتی وا بوو ئیتر بی دایک ده بیی، که چی خوی گه وره بۆی گه پانده وه و دایکیکی تریشی پنی به خشی که ئاسیه خانی ژنی فیرعه ون بوو. نه مه جگه له خودی فیرعه ون که بوو بووه چاودیری موسا.

- قوربان له قورئاندا به رچا ورونیی تریش باس کراوه؟

- به لی، نموونه یه کت بۆ باس ده که م دیسان به رچا ورونیی ئافره ته، په یوه ندیی به موسا یشه وه هه یه. پۆژیک پیاویکی به نی ئیسرا ئیلی و پیاویکی میسری شه پریان ده کرد، کابرای به نی ئیسرا ئیلی چاوی به موسا که وت و هاواری لی کرد. موسا هات و زلله یه کی له میسریه که دا، کابرای میسری پار مرد نهک نه م سا ل. پۆژی دواتر کابرای به نی ئیسرا ئیلی دیسان شه پی ده کرد و دیسان هاواری کرده موسا، موسا چوو به گژیا و نه ویش نه وه نده نامه رد بوو کوشتنی پیاوه که ی دوینی ئاشکرا کرد. موسا خه به ری بۆ هات که له کۆشکه وه فرمانی له سیداره درانی ده رچوو ه. موسا به ره و مه دیه ن هه له ات، گه شته سهر کانیه که ی مه دیه ن، ته ماشا دهکا نه و خه لکه پان و مه ر و مالاتی خۆپان ئاو ده دن، له ولایشه وه دوو ئافره ت زۆر به شه رمه وه وه ستاون، چاوه پین خه لک لی به یته وه و نه وانیش پانه که ی خۆپان ئاو به دن. موسا هه روا ته ماشای ده کرد، دوا ی نه وه ی شوانه کان لی بوونه وه، دوو کچه که

پۇشتن پان و مالآتەكەي خۇيان ئاۋ بىدەن، بەلام بە باشى نەياندەتوانى، ئافرەت بوون و لاۋاز بوون. موسا پۇشت و مالآتەكەي ئاۋدا، دوايى پۇشتە بن سىبەرى دارىكەۋە و بۇي پاكشا. دوو كچەكە گەرەنەۋە بۇ مال و چىرۇكەكەيان بۇ باۋكيان گىپرايەۋە. باۋكى ئەۋ دوو كچە پىغەمبەرىك بوو ناۋى شوعەيب بوو، شوعەيب بە يەككەك لە كچەكانى وت: ”پرۇ بانگى ئەۋ پياۋەم بۇ بكە با پاداشتى چاكەكەي بدەمەۋە.“ كچەكە هات و بە موساى وت: ”باۋكم بانگت دەكا و ئىشى پىتە.“ بەيەكەۋە بەرەۋە مالى شوعەيب كەۋتەنە پى، كچەكە چونكە پى نىشاندر بوو لە پىشەۋە بوو، بايەك هات و قاچ و قولى كچەكەي دەرخت، موسا وتى: ”ۋەرە لە دواى منەۋە پى بكە.“ كچەكەي ئەم بەسەرھاتەي بۇ باۋكى گىپرايەۋە. باۋكى تەۋاۋ دلىيا بوو كە ئەم كۈرە كۈرپكى خاۋپن و پاكداۋپنە. دوايى ئەم كچە بە باۋكى وت: ﴿يَتَأْتِ اسْتَجِرَةٌ اِيْكَ خَيْرَ مِّنْ اسْتَجَرْتَ اَلْقَوِيَّ اَلْاَمِيْنَ﴾ القصص: ۲۶ واتە: ”باۋە! بە كرىي بگرە، باشتىرەن رەنجبەر ئەۋەيە كە بەھىز و جىگەي باۋەر پى.“

- دەي قوربان بەرچاۋروونى لەكوپدا بوو؟

- لەۋپداۋو ئەۋ كچە زانى موسا كۈرپكى بەھىزە، چونكە بىنى بەردىكى گەرەي لەسەر زارى بىرەكەي لاۋرد و مالآتەكەي بە تەنیا ئاۋدا، خەلكانى تر بە چەند كەسىكەۋە ئەۋ بەردەيان لاۋەبرد، بەلام موسا بە تەنیا لای برد. ديسان زانى كە موسا خاۋپن و پاكداۋپنە، چونكە ھەر با لىي دا و قاچ و قولى دەرکەوت، يەكسەر موسا پىي وت لە دواۋە پى بكات بۇ ئەۋەي توۋشى نەزەرى نامەحرەم نەپىت.

- كەۋابو ئەمە بەلگەھىنەۋە بە شتە پروون و ئاشكراكانە لەسەر بوونى شتە

پەنھان و بەرپىۋارەكان.

- بەلى ۋايە. ئەۋ كچە لە بەرچاۋروونىيەكەيدا باش بۇي چوۋبوو. موسا پياۋىكى

بەھىز و چاۋ و دەم و دەس و دلپاك بوو _ پاكداۋپن بوو.

- قوربان لە قورئاندا فەراسەتی تر هەیه؟

- بەلێ! بەرچا و پروونی عەزیزی میسر بەرابەر یوسف.

- ئەوێ چۆن بوو؟

- براکانی یوسف پیلانیان داڕشت بۆ ئەوێ یوسف بکوژن یان لانی کەم لە باوکیان دووری بخەنەوێ؛ هاتن بۆلای باوکیان، داویانکرد کە ئیزنیان بدا یوسف لە گەڵ خۆیان ببەن بۆ دەر و دەشت و بە دەم ئاژەڵ لەوێ پاندنەوێ لە گەڵ یوسفیشدا یاری بکەن. یەعقوب یە کەم جار لە ترسی گورگ رازی نەبوو. براکانی یوسف زۆر پارانەوێ، وتیان: "ئێمە چەند کەسیکیان و بەهیزین، گورگ پێمان ناوێری. چۆن گورگ دەتوانی مندالیک لەنیوان چەند پیاوی بەهیز و شارەزادا لە دەر و دەشت برفینێ؟! ئێمە بە دل و گیان ئاگاداری یوسفین."

یەعقوب رازی بوو. یوسفیان برد بۆ دەر و دەشت. یە کەم جار کراسەکیان لە بەر داکەند، مەڕیکیان سەر بری و کراسەکی یوسفیان خویناوی کرد بۆ ئەوێ دواتر بە باوکیان بلێن: گورگ یوسفی خواردوێ. ئەوان بە گومانی خۆیان وایان دەزانی بەو کارە یەعقوب برۆیان پێدەکا، بەلام لە راستیدا یەعقوب بەوێدا دەیزانی کە درۆ دەکەن.

- داوای لێبوردن دەکەم گەرەم! ئا لێرە قسەکەت بە شەکر دەبێم، شتێک هەیه

دەمەوێ بۆم ڕوون بکەیتەوێ!

- چی یە؟

- فەرموت: "ئەوان بە گومانی خۆیان وایان دەزانی بەو کارە یەعقوب برۆیان پێدەکا، بەلام لە راستیدا یەعقوب بەوێدا دەیزانی کە درۆ دەکەن." یەعقوب چۆنی زانی؟

- بەلێ، ئەوان وەستیان کراسەکی خویناوی بکەن بۆ ئەوێ یەعقوب برۆیان پێ بکا، کراسەکیان خویناوی کرد، بەلام ئەوێیان نەدەزانی کە گورگ مندالی بخوێ

چون کراسه که ی به ساغی ده می نیت هوه؟ به لئی خوی گه وره پیلانه که ی خویانی به سهر خویاندا شکانده وه. به عقوب زانی نه مه فیل و ته له که به.

- باشه قوربان نه مه زانی، نه گهر نه رک نییه قسه که م بۆ ته واو بکه، گه شتینه نه وی که فهر موت: "به عقوب به وه دا ده یزانی که درؤ ده کن."

- باشه به ئیزنی خوا قسه که مان ته واو ده که یمن. دوی نه وه ی کراسه که ی یوسفیان له بهر داکه ند، بهر شه قیان دا، به مست و زله که وتنه گیانی، به که م جار ویستیان بیکورن، به لام یه که له براکان به وه پازی نه بوو و وتی: "ئیمه ده مانه وی یوسف له باوکمان دوور بخه ینه وه. بۆ بیکورین؟ ده یخه ینه ناو بیریکه وه با کاروانی پریان لئی بکه وی و بیبه ن بۆ خویان. هه موویان به قسه ی نه و برایه یان پازی بوون و وایان کرد.

خستیان نه ناو بیریکه وه. کاروانیک هات و که سیکیان نارد ئاو له بیره که هه لکوزیت. دۆلچه ی خسته خواره وه بۆ ئاو، به لام کورپیکی زور جوان هاته دمره وه. پیاده که زور دلخوش بوو، به که م شتیک به بیریدا هات نه وه بوو که نه مه که ل و په لیکی باشه بۆ فروشتن و هیچ نه زیه ت و ماندوو بوونیکیشی تیدا نییه. له بازار ی نیخاسه دا ده ی فروشین!

کاروان گه شته میسر. یوسفیان برده بازار ی نیخاسه، به پاره یه کی که م فروشتیان. ویستی خوا وا بوو نه و پۆژه عه زیزی میسر هاتبووه بازار. یوسفی بیینی، جوانی و پیکوپیکی و سام و هه بیبه تی یوسف کاربان کرده سهر عه زیزی میسر. عه زیزی میسر یوسفی که ی له که ل خویدا بر دیه وه بۆ کۆشک، به زوله یخای ژنی وت: ﴿اَکْرِمِ مَثْوَاهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَخْذَهُۥ وَلَٰذَا﴾ یوسف: ۲۱ واته: "قه دری بگره، به شکو قازانجی لی بکه ین یان بیکه ینه کوری خومان."

ئا لیره بهرچا و پروونی ههیه. بوونی یوسف له کۆشکی عهزیزدا، پاشتر زیندانیکرانی یوسف و دواتر ئازاد بوونی به هۆی ئه و خهوپه رزینییهی که بۆ پاشای کرد، ئه مانه ته نیا قازانج و خیر و فەر و بهر هکته نه بوو بۆ مالی عهزیز. به لکو بۆ هه موو میسر بوو؛ قازانجیکی دینی و دنیایی. لایه نه دنیا که ی له و هدا بوو که له و وشکه سالییهی به سهریاندا هات، پزگاریان بوو. ئه مهیش به هۆی ئه و ئاماده کارییهی که پیشتر به فرمانی یوسف کرابوو. لایه نی دینیش ئه وه بوو که زۆربه ی خه لکی میسر وازیان له گومرایی و بته رستی هیئا و موسلمان بوون.

- پاک و بیگهردی بۆ خوا! چون فرمانیک له ئاسماندا که لاله ده کریت و له سه ر زمویدا به باشی جیبه جی ده کریت!

- پاک و بیگهردی بۆ خوا ی مه زن.

- ئه ی قوربان له باره ی بهرچا و پروونی ئه بوو به کری سدیقه وه؟

- چ بهرچا و پروونییه ک؟

- ئه ی قوربان تۆ خۆت نه تفه رموو، پیغه مبه ر فه رموویه تی: "له بهرچا و پروونی

موسلمانان بترسن، ئه و که سه ی بهرچاوی پروونه. به هۆی نووریکی خودایییه وه شته کان ده بینێ؟"

- با من وتم.

- ده ی قوربان ئه بوو به کر ئیماندارترین که سه، که وابی بیگومان بهرچاوی پروون

هوه.

- به لێ. زۆر جار بهرچا و پروونی هه بوو.

- قوربان هه ر ئه وهنده بهس نییه که تۆی دیاری کرد بۆ ئه وه ی دوا ی خۆی بیی

به خه لپه؟

- کوپم! ئه مه له چاکه و نهازیکی خۆته.

- نە قوربان، بەرپزت کەسیکی خاکی و پاکی، بە خوا ئەو پۆژە ی پرسیار کرا
لە ئەبوو بەکر و پێیان وت: "ئە ی لە بارەگای خوادا چ وەلامیکت هەیه بۆ ئەوێ
کە عومەرت دەسنیشان کردووە؟" ئەویش فەرمووی: "دەلیم باشتەین کەسم دیاری
کردووە،" زۆر راستی کرد.

- پەحمەتی خوا لە ئەبوو بەکر چ خەلیفەیهک بوو! بە نەمانی ئەبوو بەکر
هەمیشە خەمبارم. ئەبوو بەکر لە ئیعمانداری و دادگەری و خاکییدا وەک سواریکی
زۆر زیرەک بوو کە بە سەری باشتەین ئەسپەوێ سوارچاکی و پێشبرکێ بکا، کەسی
پیا نەدەگەشت!

- پەحمەتی خۆی لێبی! بە خوا ئیمەیش هەر ئاوا لەو تێگەشتوین. خۆی
گەرە لە قیامەتدا تۆ لەگەڵ پیغەمبەر و ئەبوو بەکریدا بکا بە هاورێ.
- ئامین! خۆیە گیان ئامین!

- ئە ی لە بارە ی بەرچاوپوونیی خۆتەوێ گەرەم!

- چ شتیک؟

- چی هەیه بۆم باس بکە ی؟

- ئە ی هەر لە سەرەتای گفتوگۆکەمانەوێ باسی هاوراییی قورئانمان نەکرد لەگەڵ
مندا؟!!

- با قوربان باسمان کرد، بەلام ئەوێ تەنیا پەیوەندیی بە باسی قورئانەوێ هەبوو،

من لێم پوونە کە جگە لەوێ باسکراوێ، بەرچاوپوونیی تەرت زۆرە.

- بەلکو وابێ کە تۆ دەپلێی، بەلێ شتی تەرەیه.

- دە ی قوربان بۆم باس بکە.

- باشە بۆت باس دەکەم.

- دە ی قوربان زوو، زۆر بە پەرۆشەوێم بپێسم.

– پۇژىك بېسىم كۆپىكى زۆر جوان، لە جوانىيا ۋەك كىچ ۋابوو، ھىچ موو لەسەرۈچاۋى نەھاتبوو، بېسىم كۆزراۋە و فرېدراۋە، زۆر پىرسىيارم كرد، ھەولمدا بزانم بۇ كۆزراۋە؟ بەلام ھىچ سەرەداۋىكىم دەست نەكەوت... وتم: ”خوایە گيان! بكوژى نەم كۆپەم بۇ ئاشكرا بكة!“

پۇژگار ھات و چوو، بۇ سالى دوايى پېك لەو شوپنەى كۆپەكە فرېدراۋوو، مندالېكى يەكشەۋە فرېدراۋوو. لە دلى خۇمدا وتم: ”ئەگەر خوا بىەۋى، بكوژەكەم دۆزىيەۋە!“ مندالەكەم دا بە ژنىك بۇ ئەۋەى شىرى پېيدا و بەخىۋى بكا. پىم وت: ”بە كرى بەخىۋى بكة، باش ئاگاداربە! ھەر ژنىك ھات و لەباۋەشى گرت و ماچى كرد و بە خۆيەۋە نووساند، پىم بلى!“

دواى ئەۋەى مندالەكە كەمى گەۋرە بوو، كەنيزەكىك ھاتبوو بە ژنەكەى وتبوو: ”ئەو ژنەى كە گەۋرەى منە، منى ناردوۋە بۆلاى تۆ، بۇ ئەۋەى ئەو مندالەى بۇ بنىرى كەمىك بىيىنى، دواتر بۆت دەنىرېتەۋە!“

ژنەكەيش وتبوۋى: ”باشە، بەلام منىش لەگەلتدا دىم.“ ژنەكە لەگەل كەنيزەكەكە و مندالەكە پېكەۋە پۇشتبوون بۆلاى ئەو ژنەى كە گەۋرەى نەم كەنيزەكە بوو. ھەر كە گەۋرەى كەنيزەكەكە مندالەكەى دىبوو، يەكسەر گرتبوۋىە باۋەش و ماچى كردبوو و توند لە سىنگى خۆى توند كردبوو!

ئەو ژنەى كە داۋاى بىننىنى مندالەكەى كردبوو، كچى يەكېك لە سەرۆك خىلى ئەنصارىەكان بوو، ئەو ژنەيش كە من مندالەكەم لەلا دانابوو، ھات و پرووداۋەكەى بۇ من گىرايەۋە.

– ئەى تۆ چىت كرد قوربان!؟

– شمشىرەكەم ھەلگرت و پۇشتم بۇ مالى ژنەكە، ھاۋكى لە بەردەرگا پالى دابوۋەۋە.

پىم وت: ”كچەكەت چى كردوۋە؟“

وتى: "گەۋرەم خوا پاداشتى بە چاكى بداتەۋە. ئەۋ كچەم خواناسترىن كچە. باشتىرىن كچە بۇ باۋكى. نوپۇز و پۇژۋوى قايمە. بە باشى دەستى بە ئايىنەۋە گرتۋەۋە."

منىش وتم: "پىم خۇشە بچم بىيىنم و زىاتر ھانى بدەم بۇ خواناسى و چاكەكارى."

من و باۋكى بە يەكەۋە پۇشتىنە ژورەۋە. دوايى داوام كرد كەس لەگەلماندا نەمىنى. من و ئەۋ بە تەنيا ماینەۋە. شمشىرەكەم ھەلكىشا و پىم وت: "ئەگەر پاستىم پى نەللى، بەم شمشىرە دەتكۇژم!"

وتى: "بەسەرچاۋ گەۋرەم! بە خوا درۆت لەگەلدا ناكەم."

وتم: "ئەۋ لاۋە جوانە كە پار كۇژرا، تۆ كوشتت؟"

وتى: "بەللى!"

وتم: "بۇچى؟"

وتى: "پىرەژنىك بەردەۋام دەھات بۇلاى من. منىش ۋەك دايكى خۇم سەيرم دەكرد. ئەۋىش ۋەك كچى خۇى خزمەتى منى دەكرد. منىش ۋەك دايكى خۇم خزمەتى ئەۋم دەكرد. ماۋەيەكى زۇر ۋابوۋىن، پۇژىك پىى وتم: "كچم! من سەفەرىكى درىژم بۇ ھاتوۋەتە پىش، كچىكم ھەيە لە شوپنىكە دەترسم تيا بچى، پىم خۇشە لاى تۆ بىت قا لە سەفەرەكەم دەگەپىمەۋە."

منىش وتم: "ئاي پورئ گيان بە سەرچاۋ."

"كوپكى جوانكىلەى بى موۋى ھەبوۋ ۋەك كچ پازاندەۋوۋەۋە. منى بىرد بۇلاى

كوپەكەى. من بە ھىچ شىۋەيەك گومانم نەدەبىرد كە كوپ بى، بۇيەيش لەلاى ئەۋا

خۇم دانەدەپۇشى و ۋەك كچ پەفتارم لەگەلدا دەكرد. پۇژىك من خەۋتەبوۋم. ئەۋ

كوپە بە ھەلى زانىبوۋ. كاتىك بە ئاگا ھاتم، تەماشە دەكەم بەسەرمەۋەيە، ئەۋەى كە

پىۋا لەگەل ژنى خۇيدا دەيكا، بە منى كرد. چەقۇيەكم لى نىزىك بوۋ، منىش دەستم

بىرد و چەقۇكەم ھىنا و كوپەكەم كوشتا!

"دوايى وتم له شوپنیکدا فرەي بەدن. ئیتەر من لهو کورە دووکیان بووم. ئەو باسەم له باوکم شاردهو، هەر منداڵەکم بوو لهو شوپنە فرێمدا که باوکیان لێ فرێدابوو. ئەمە تەواوی چیرۆکەکه بوو، بە خوا یەک وشەي درۆ نەبوو"

منیش پێم وت: "ئای که کچیکی پاک و لێهاتووی! بە خوا ئەگەر لەبەر خۆت نەبوایە و لەبەر ئەو نەبوایە که ئەم شتە پەنھانە و کەس پێی نەزانیو، ئەوا باسم دەکرد بۆ ئەوێ هەرچی ژن هەیە هەمووی بیبیستایە"

دوايى هاتمە دەر و بە باوکی کچەکم وت: "بە خوا کچیکی زۆر باشت هەیە." دوايى گەرەمەو بۆ مائی خۆمان.

- ئای گەرەم چەندە سەیری! بە خوا زۆر سەیری! بەراستی تۆ کەسیکی بە نوورێکی خودایى شتەکان دەبینی.

- کورم! ئەو پێز و بەهرەیهکی خوايیه. خوا دەیبەخشی بەو کەسانەي که خۆی ئارەزووی دەکا.

- دەي قوربان پێم بێی ئەو کاتەي منداڵەکەت دۆزییەو، چۆنت زانی که دۆزینەوێ بکوژەکه نزیک بوو تەو و دایکی ئەو منداڵە له منداڵەکەي دەپرسیت و ماچی دەکا و وەک هەموو دایکیکی تر سۆزی بۆی دەبیت؟

- ئەمە سروشتیکە که خوای گەرە بە بەندەکانی بەخشیو. دەمزانی هیچ شتی له دلی دایکا وەک منداڵ گەرە نییه. هەرچەندە پۆزگار تیپەپێ، بەلام هیشتا سۆزی دایکایەتی بەرابەر منداڵەکەي کۆن نابێ و هەر دەمێنێ، دەیهوێ کورەکەي ببینی هەرچەندە فرێشی دابی. ئەم چیرۆکەیش زۆر له چیرۆکی دوو ئافرەتەکەي سەردەمی سولهیمان دەچێ، ئەوانیش لەسەر منداڵیک کێشەیان بوو، هەریەکیان دەیوت: "منداڵی منە!"

- گەرەم! ئەو چیرۆکە چۆنە پێم خۆشە بیبیسەم؟

- ئىمە رۆژىك لە خزمەت پىغەمبەردا دانىشتىبووين ئەو چىرۆكەي بۆ گىپراينەو،
 فەرمووى: "رۆژىك دوو ژن بەيەكەو، بوون و دومندالىيان پىپو، گورگىك هاتوو
 مندالى يەككىيانى برد. ئەو ژنەي كە گورگ مندالەكەي خواردبوو، بەوي تری وت:
 'گورگ مندالەكەي تۆي خواردوو.'

ئەويتريشيان وتی: 'نەو، لا، مندالى تۆي خوارد.'
 پۆشتن بۆلای حەزەرتى داوود. حەزەرتى داوود مندالەكەي بە ژنە گەورەكە دا.
 پۆشتنە دەر و گەشتن بە حەزەرتى سولەيمان. چىرۆكەيان بۆ گىپراينەو، بریارەكەي
 حەزەرتى داووديشيان بۆ گىپراينەو!
 سولەيمان فەرمووى: 'شمشیرىكم بۆ بىنن، دەيكەم بە دوو كەرتى يەكسانەو.
 ھەريەكەو كەرتىكى ببا!'

ژنە بچووكەكە وتی: 'نەخىر قوربان! ئەو راست دەكا مندالى ئەو، ھى من نىيە!
 سولەيمان مندالەكەي دا بە ژنە بچووكەكە!
 ئەو دلەي كە پىگەي نەدا مندالەكە بكرىت بە دوو كەرتەو، ھەمان ئەو دلەيە
 كە دەيوست مندالەكەي لە باوھش بكرى و ماچى بكا. من باش دەمزانى رۆژىك
 دىت دايكى ئەو مندالە ھەوالى مندالەكەي بپرسى. ئا لەبەر ئەو، بەو ژنەم وت كە
 مندالەكەم لا دانابوو: وريا بىت ئەگەر كەسىك ھەوالى مندالەكەي پرسى يەكسەر
 خەبەرم بداتى!

- دەي قوربان بۆچى دوايى مندالەكەت نەدايەو، بە دايكى؟
 - پۆلە! پىم خۆش بوو بىدەمەو، بەلام ئەگەر بىدايەتەو، نەئىيەكە ئاشكرا
 دەبوو. ئەو داپۆشىنىكە، نابى ھەلبالىرى و ئاشكرا بكرى. خواي گەورە تاوانى
 بەندەكانى خۆي دادەپۆشى و پىي خۆشە خەلكىش داپۆشن. ئەگەر ئەو كچە دواي
 ئەو، مندالەكەي بوو، بىتوانىايە پروداو، كە داپۆشى، ئەوا ھەر يەكەم جار
 مندالەكەي فەرى نەدەدا، ئىتر لى گەرى بە چ پىگەيەكەش ئەو مندالەي بوو،
 ھەرەھا لە ھاوكى نەدەشاردەو، بۆيە كۆرەكەي خۆي فەرىداو، بۆ ئەو، ئەو

نهيښيه ناشکرا نه بښ. هرچهنده هيچ عهيب و عارېک بهرؤکی نه و کچه
 نه ده گرت، به لام له گه ل نه و هيشدا من بؤم نه بوو ناشکرای بکهم. نه و کچه
 هرچيپهک بښ، کچه؛ وهک هه موو کچيکي تر ميږدي دهوئ. نه گهر نه و پرووداوه
 ناشکرا ببووايه، نه و نه و کچه له ميږدکردن بپهيو ده بوو. له و هيش زياتر، نه و کچه
 کچی هاوه ليکي پيڼه مبهري خوا بوو. با وای دانپين که نه و کچه تاوانباره. ثابا
 رهوايه حه ياي هاوه ليکي پيڼه مبهري له بهر کچه ي ببهين؟!

- نه و لالا گه ورهم! په رده پوښکردن له هه موو شتي باشته.

- ده ي منيش وام کرد.

- به خوا قوربان، نه و نزايه ي پيڼه مبهري بؤ گيرا بووه که فرمووي: "خوايه!
 هق بخه يته سر دل و زماني عومره."

- خوايه سپاس بؤ تو!

- ده ي قوربان پيم بلې هيچ بهرچا ورونييه کی تر ماوه بؤم ياس بکي؟ به خوا
 قسه کانت ده ليکي باراني به رهحه ته و له زه وييه کی وشکي تينووي بيگيا دها و
 تيرواي دهکا و، دهکا به به هه شتيکی سهوز و پازاوه!
 - به لي، هيشتا ماوه.

- ده ي قوربان بيفه رموو، هه موو گيانم گوښي فرمايشه کانته.

- پرؤښک ويستم به رهو شام برؤم، له نوردون نزیک بوومه وه و هه و آل پيگه يی که
 په تاي تاعون له عه مواس^۱ بلاو بووه ته وه، خه لکم کو کرده وه و پاويزم پيکردن، وتم:
 "درېزه به سه فهره که مان بدهين يان بگه پيڼه وه؟"

هه ندئ کهس وتيان بگه پيڼه وه، هه ندپکيش وتيان درېزه به سه فهره که مان بدهين.

^۱ هه مواس شوښنکه له له ستين، له نزیک به پتولمه قديس. له سالي هه زده ي کؤچی له سه رده ي
 خه لافتي هه زده ي هومره دا په تاي تاعوني تيا بلاو بووه وه و په تاکه به رهو شام کشا، ده لپن ۲۵۰۰۰
 کهس به و تاعونه تياچووه. هه رهنگي ده خدا.

نه وانه ی پرسم پیکردن، هه موویان پیر هوون، وتم: "نیوه هرؤن خوا حافیزتان،
 ناده ی چینی گه نجانم هو بانگ بکه ن. پرسم به وانیش کرد.
 نه وانیش ریک وهک پیره کان وه لامیان دامه وه، هه ندی ده یانوت هرؤین و هه ندیکی
 تر ده یانوت بکه رینه وه.

ماوه یه ک بیرم کرده وه و برپاری گه رانه وه مدا.
 نه بوو عوبه یده ی کوړی جهراح پیی وتم: "قوربان نه وه له قهزاو قهدهری خوا را
 ده کی؟!"

منیش وتم: "خوزگه تو نه و قسه یه ت نه کردایه! به لی، له قهزا و قهدهریکی خوا
 را ده کم بو قهزاو قهدهریکی تری خوا. نه وه تو هه ندی و شترت لابی و نزیک دوو
 چیا و دوّل بی، یه کیکان وشک و بی ئاو و گیا و نه وی تر ئاودار و سه وره لان، له
 هر کامیاند و شتره کانت بله وه پینی، هر قهزاو قهدهری خوا نییه؟"
 وتی: "به ره وه لالا."

هر له م باسه دا بووین که عه بدوړپه حماني کوړی عه وف هات، وتی: "من شتیکم
 له م باره وه لایه.

"گویم لی بوو پیغه مبه ر ده یفه رموو: 'نه گهر زانیتان شوینیک تاعوونی تیایه، تی
 مه چن. نه گهر له شوینیکیش بوون و تاعوون کرتیه وه، له و شوینه دهرمه چن و لی
 رامه کن!'"

منیش سپاسی خوام کرد و خه لکه کم گه رانده وه.
 - قوربان مه به ستنت چی هوو له "له قهزا و قهدهریکی خوا را ده کم بو قهزاو
 قهدهریکی تری خوا؟"

- مه به ستم نه وه هوو که نه گهر رنکه بگره به ر و هرؤم، نه وا به ره و قهزا و
 قهدهری خوا ده رؤم، نه گهر به شکه رپمه وه، هر به ره و قهزا و قهدهری خوا ده رؤم.
 مرؤف نازانی به قهدهر تا تپی ده که وی. مرؤف له نیوان دوو شتدا سه ریشک ده بی،
 خوی یه کیکیان هه لده برپری. خوا له پشدا زانیویه تی که نه م مرؤفه کامه یان

هه لده بژیرئ، به لام مروڤه که خوی نازانی تا نه و کاته ی به کیان هه لده بژیرئ و نه وه ی که له له و حوله حفوزدا نووسراوه، نه وه یان دیاری دهکا!
- که واته ئیمه سه ریشک نین به لکو ناچارین؟

- کئ وای وتوووه کورم؟!

- تۆ قوربان! نه ی نه تفه رموو: "مروڤ نه و قهزا و قه دهره هه لده بژیرئ که له له و حوله حفوزدا نووسراوه"؟

- با من وام وت، به لام نه موت به ناچاری. نه گهر ئیمه ناچار بین ئیتر پاداشت و سزا هیچ مانایه کی نامینئ. چون خوا سزای به نده یه کی دهدا که به رهو ئاگری ناردوووه. به نده به ناچاری به رهو ئاگر دهروا، یان چون پاداشتی به نده یه کی دهدا که به رهو به هه شتی رهوانه کردوووه. من باسی نه وه م نه کردوووه که به نده سه ریشکه یا ناچار، من ته نیا باسی زانستی خوام کرد، نه م زانسته ییش مروڤ ناچار ناکا، به لکو مروڤ خوی به ئاره زووی خوی نه و شته هه لده بژیرئ که خوا ته قدیری کردوووه و نووسیویه تی، چونکه خوا ئاگاداری غه یبه و له غه یب ده زانی: ده زانی چی پرووی داوه و چی پروو دهدا.

- قوربان نمونه یه کم بۆ باس بکه، با باش تی بگه م.

- باشه! وای دانی که تۆ کورپکت هه یه، هه ر له مندالییه وه نه م کورپهت به خیو کردوووه. پۆز له دوا ی پۆز، تا نه و کاته ی کورپه کت گه وره ده بی و، تۆ له هه موو که س باشتی ده ناسی و ده زانی ئاکارو رهفتاری چونه. نه گهر بیبینی ده چیته ناو بیستانیکه وه و تۆیش ده زانی که زۆر ده سپاکه و ده ست بۆ هیچ شتیک ناها، دوا یی بلئی: "کورپه کم ده ست بۆ هیچ ناها" نه وه تۆ وات کردوووه که له و بیستانه ده ست بۆ هیچ نه ها؟

- بیگومان نه خیرا

- ۋاي دابىيىن كە تۆ كۆرەكتە دەناسى و دەزانى كە زۆر چاۋچىنۆكە و دەست بۆ مالى خەلك دەبا و لە دلى خۇتدا دەلىيى؛ "ئىستە شتىك دەبا،" دوايى كۆرەكتە شتىكى برد، ئەو تۆ ناچارت كىردوۋە كە شتىك ببا؟
- ئەو ەللە.

- ئەگەر لەبەر دەست پاكىيەكەي پاداشتىكت پىدا، ئەو ئەو كۆرە شايانى ئەو پاداشتەيە؟

- بەلى قورىبان شايانىيەتى.

- ئەي ئەگەر لەسەر چاۋچىنۆكى و دەست پىسيەكەي سزات دا، ئەو سىتەمت لى كىردوۋە؟

- بىگومان نەخىر!

- دەي ئەمەيش ۋەك ئەو ەيە. زانستى ئىمە لە چاۋ زانستى خۋاي گەورەدا ۋەك سەردەدرزىيەكە لەناۋ بىبابانىكى گەورەدا، يان ۋەك دلوپىك ئاۋە لە چاۋ زمىريايەكى مەزىندا. ئەو پىشېينىيەي كە مۇۋ بۆ داھاتۋى دەكا، بەپىي پابردوۋ دەيكا، جارى ۋا ەيە پاست دەردەچى و، جارى ۋايش ەيە پاست دەرناچى، چونكە زانستى مۇۋ سنوورى ەيە، بەلام زانستى خۋدا بىسنوۋرە، ئا لەبەر ئەو زانستى خۋا بۆ غەيب و داھاتۋ، ەركىز ەلە دەرناچى و لە سەدا سەد ۋەك خۋى دەردەچى. خۋاي گەورە زۆر پىش لە بوۋنى ئىمە زانىۋىيەتى ئىمە چى دەكەين و چى ناكەين، ەر ەموۋى نوۋسىۋە و مۇۋ بە ئەندازەي سەردەموۋىيەك لى لا نادا. پىك ۋەك پىشېينىيەكەي تۆ بۆ كۆرەكتە، دەتزانى كە دەست بۆ ەيچ نابا، يان دەتزانى كە دەست بۆ شتىك دەبا. ئەم زانستەي تۆ كۆرەكتەي ناچار نەكىردوۋە كە دەست بۆ شت نەبا يان بىبا، ەموۋ خەلكى تىش وان، خۋاي گەورە ەيزى پى بەخشىون بۆ ئەۋەي خۇيان سەرىشكەن. خەلكىش ەموۋيان سەرىشكەن.

- بەلام قورىبان پىم بلى مۇۋ لە ەموۋ شتىكدا سەرىشكە؟

- جگە لە خوا، هیچ کەس لە ھەموو شتێکدا سەریشک نییە. خوا ھەر شتێکی بپەوێ، دەیکا و، ھەرچی نەپەوێ نایکا. بەلام دروستکراوەکانی خوا کە مەرۆقیش بەشیکە لەو دروستکراوانەى، مەبەستە کەمان زیاتر مەرۆقە، لە ھەندى کاردا سەریشکە و لە ھەندى کاردا ناچار. مەرۆف لە پزق و پۆزى و ھاتنى وادەى مردنى بپەدەسەلاتە و سەریشک نییە، بەلام سەریشکە لەو پزق و پۆزىيانەى کە خوا پێى بەخشیووە چۆنى سەرف دەکا و دەیبەخشێ. ئەگەر بپەوێ بەو پزق و پۆزىيە خۆى و ژن و مندالى تێر دەکا و بەشى خەلکیشى لێ دەدا. دەتوانى بەو پارە و سامانەى کە خوا پێى بەخشیووە، شەراب و بادە بکڕێ و بپخوا، دەتوانى بە پارە و سامانەکەى ئازاوەیەک دروست بکا و بە دەیان و سەدان مەرۆف لە ناو بچى. ئا لەبەر ئەوەیە کە یەکیک لە دادگەرییەکانى خواى مەزن ئەوەیە کە لێپرسینەووە لەو شتانە ناکا کە لەژێر دەستى مەرۆقدا نەبوو. خواى گەورە سزای کەسێ نادا بپەرمووی بۆچی تەمەنت کورت بوو، پاداشتی هیچ کەسیکیش ناداتەووە بپەرمووی ئەمە لەبەر ئەوەی کە تەمەنت درێژ بوو. پاداشت و سزا بە گوێرەى ئەو کار و کردەوانەى کە مەرۆف دەیانکا، ئیتر تەمەن کورت بێ یان درێژ! بە ھەمان شیوە خوا سزای ھەزاران نادا بپەرمووی بۆچی ھەزار بوون، پاداشتی زەنگین و دەولەمەنەکانیش ناداتەووە بپەرمووی ئەو لەبەر ئەوەی دەولەمەند و زەنگین بوون، پاداشت و سزا بە گوێرەى خۆپاگیرى ھەزارانە، بە گوێرەى شوکرانە بژێرى دەولەمەندانە!

- قوربان مەرۆف بۆی ھەپە لای خوا پەخنە لە ھەزارى خۆى یان تەمەن کورتى خۆى بگري؟

- پاک و بپگەردى بۆ خوا ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۳) "خوا پرسىارى لێ ناکرێت و پەخنەى لێ ناکیرى لە ھەر کارێک کە دەیکات، بەلام ئەوان (ئادەمیزاد) پرسىارىيان لێ دەکرى."

ئەم پەرسىيارە كاتىي پەوايە كە دونيا كۆتايى ھەموو شت بىي و ژيانى پاش مردن
نەبىي، بەلام ئىمە دەزانين كە دونيا شوئىنى تاقىكردنەو و ئەزموونە. خىواي گەورە
ئىمەي خستووۋتە سەر دونيا بزاني (باشيش دەزاني) چى دەكەين، دوايى پاداش و
سزا بە گوئەي كار و كەردەوۋەكانە. پەخنە گرتن لە كارەكانى خوا بىي ئەدەببە.

باشە تۆ نازانى ھەر لەناو مەوۇدا ھەندى كەس ھەندى كار بە ھەندى كەسىتر
دەسپىرى، چونكە لە تاقىكردنەوۋەي ئەو كارەدا دەرچووۋە. ئەگەر تۆ بچى بۆلاي
خاومەن كارىك و داواي كارى لىي بىكەي و ئەوئىش چەند مەرجىكت بۆ دابنى، تۆ
دەتوانى بلىي: ”مەرجى چى؟ من ھىچ مەرجىك قەبۇل ناكەم و گوئ بە تۆ نادەم و
بە ئارەزووى خۆم كار دەكەم و دىم و دەچم“؟!

- بىگومان نەخىر!

- ئەگەر بچى بۆلاي پىاويك و داخوازي كچەكەي بىكەي، ئەوئىش داواي بىرى
مارەيى بىكە، تۆ دەلىي: ”مارەيى بۆ چىيە؟ من بەبى مارەيى دەمەوي!“ يان بە
گوئەي تواناي خۆت ئەگەر مارەيىت پىي ھەلسووپا، قەبۇلى دەكەي ئەگىنا دەرۆي
بۆ داخوازي كچىكى تر؟

- بەلى قوربان وا دەكەم، ئەگەر ھەمبوو قەبۇلى دەكەم، ئەگەرئىش نەمبوو، دەچم
بۆ داخوازي كچىكى تر.

- دەي ئەمە ھەندى مەرجە كە مەوۇف دايدەنى و زۆربەيشمان پىي پازيىن، ئىتر
چۆن بە مەرجەكانى خىواي گەورە پازى نەبىن لە كاتىكدا ھەموو مەرجەكانى خىواي
گەورە پەرە لە سوود و قازانچ و ھىكمەت؟!

- بەلى، بە خوا وايە، دەبى بە مەرجى خوا پازى بىن!

- دەي ئەم خالە كۆتايى ھات؟

- به لئی قوربان، زۆر جوان پروونت کردهوه و لهم باسه تیگه شتم. پاک و بیگهردی
 بۆ نهو خوایهی ئاوا تۆی زانا کردووه! دهی قوربان ئیسته پیم بلی له باسی
 بهرچارپروونی هیچی تر ماوه بۆم باس بکهی؟
 - به لئی... به لئی، هیشتا ماوه.

- دهی فهرموو باسی بکه.
 - پۆژیک پیاویکیان هیئایه لام وتیان: "دزی کردووه." منیش بهو پیاوهم وت:
 "تۆلهی دزی دهست برینهوهیه! تۆلەش به بهلگهی گومانای و دوودلی ناسه نریت،
 تۆیش هیچ گومان نییه که دزیت کردووه."
 پیاوه که وتی: "قوربان سویندت دهدهم به خوا که لیم ببوری! به خوا نه مه
 یه کهم جاره دزی بکه م."

منیش وتم: "درۆ ده کهی نه مه یه کهم جارت نییه!"
 وتی: "بۆ تۆ غهیب ده زانی؟"
 وتم: "نه خیر! غهیب نازانم، به لام نه وهنده ده زانم خوی گهره نه وهنده به سۆزه
 که نه گهر بهنده کانی تاوانیکیان کرد به یه کهم تاوان ئاپرویان نابا."
 - دواپی چیت کرد قوربان؟!

- فرمانم کرد دهستیان برپیه وه، عهلیی کوری نه بوو تالیب شوینی کهوت و پیی
 وت: "تو خوا نه مه یه کهم جار بوو دزی بکهی؟"
 وتبووی: "به خوا نه مه جاری بیست و یه کهمه!"
 عهلی وتبووی: "به خوا عومه ر پاست دهکا، وتویه تی: 'من فیلباز نیم و هیچ
 فیلبازنیکیش ناتوانی فیلم لی بکا!'"

- پاک و بیگهردی بۆ نهو خوایهی ئاوا تۆی زانا کردووه!
 - ههزار جار پاک و بیگهردی بۆ خوا!
 - دهی گهره مه هیچی تر باسی بهرچارپروونی ماوه؟

- دانە یەك ماوه بە و دانە یە ئەم هاسە تەواو دەكەین و دەچینه سەر باسیکی تر.
- باشە گەورەم چۆنت پێ خۆشە با وابێ.

- سەعدی كۆری ئەبوو وەقاص نامە یەکی بۆ نووسی بووم، وتبووی: "سندوو قێكم
دۆزیووە تەو، لە زێر دروست كراوە، قوفلیکی پێو یە ئەویش هەر زێر، قوفلەكەم
نەشكاندووە. پیاویك تەماعی تێ كردووە و پارە یەکی زۆری پێ دەدا، دەلی: 'هەرچی
تیا بوو بۆ من و، سندوو قەكە و قوفلەكەیش بۆ خۆتان!"
منیش وەلامم دایەو و وتم: "پێی بفرۆشە! بە خوا ئەو پیاوێ گێلە و، ئەو
مامەلە یەیش مامەلە یەکی گێلانە یە كە دەیکا."
سەعد پێی فرۆشتبوو.

كابرا قوفلەكە ی كردبوو وەو، كاغەزێکی تیا بوو بە فارسی لێی نووسرابوو،
فارسی زانیك خۆیندبوو یەو، لێی نووسرابوو:
"پیششانه كردن لەو لایەو كە دەتاشرئ (یانێ لەسەرەو بۆ خوار) هەزار جار
باشترە لەوێ كە لە ژێرەو شانە ی بكە ی."

كابرا پەشیمان بوو بوو وەو، ویستبووی پارەكە ی پێ بدەنەو.
سەعد نامە یەکی بۆ من نووسی، وتبووی كابرا وا دەلی.
منیش نامە یەكم بۆ نووسی و وتم: "ئەو پیاوێ سویند بدن بزانی ئەگەر ئەو
سندوقە پڕ بووایە لە زێر، شەریکی دەكردین؟ هیچی بۆ دەگەراندینەو؟!"
كابرا وتبووی: "نەوێللا!"

دیسان سەعد نامە ی بۆ من نووسی و وتی: كابرا دەلی: "نەوێللا."
منیش نامە یەكم بۆ نووسی وەو و وتم: "هیچی پێ مەدەنەو، سندوقەكە چی تیا بوو
هەر ئەوێ بدەنی!"

- قوربان ئەم چیرۆكە چیرۆكێکی بەتام و خۆشە، مرۆف دینێتە پێكەنین. دە ی
ئێستە پێش ئەوێ هیچ قسە یەکی تر بكەین، لە دلمدا شتێك دەگوزەرئ، زۆرم لا
مەبەستە باسی بكەین.

- چىيە ۱۲

- رېڭخستنى كاروبارى شارەوانى، چەند سىياسەتچى تىرى نەمبىستوو كەس
بېشى تۆ پىادەيان بكا.

- ئەم ھەويرە ئاۋ زۆر دەكىشى و باسچى درېژە.

- دەزانما بەلام بە تەمام گەورەمان بە لوتف و مېھرەبانى خۇي بۆمان باس
بكا.

- باشە! بزانم چىت دەۋى؟

- بىستوومە تۆ يەكەم كەسى پىت بگوتى (امير المؤمنين) گەورەي ئىمانداران.
ئەمە راستە؟

- بەلى، راستە.

- ئەم ناۋە چۆن نرا؟

- ئەبوۋ بەكر پىي دەوترا خەلىفەي پىغەمبەر. دواي ئەۋەي كۆچى دوايىي كىرد
و، من بووم بە خەلىفە، ماۋەيەك خەلك بە منيان دەوت: "خەلىفەي خەلىفەي
پىغەمبەرى خوا!" ھاۋەلان لەناۋ خۇيانا باسى ئەمەيان كىرد. وتيان: "ئەمە دەرى
ناھىتى. ئەي دواي عومەر خۇ دەبىي بلىين: 'خەلىفەي خەلىفەي خەلىفەي
پىغەمبەرى خوا!' خۇ كار ئاۋا بىروا دەبىي دوو سى دىر خەلىفە بلىين و بنووسىن!
با ناۋىكى تر بۆ ئەم خەلىفانە بدۆزىنەۋە."

دوايى ھەندى كەس وتيان: "ئىمە ھەموومان ئىماندارىن، عومەرىش گەورەمانە،
كەۋابوۋ ئەۋ گەورەي ئىماندارانە." ئىتر ئەۋ ناۋەيان داھرى بەسەر مندا و، من بوومە
يەكەم كەسچىك كە ئەۋ ناۋەي لى نرايى.

- قوربان ئەمە شەرەفىكى گەورەيە بۆ جەناھت.

- لەم ناۋ و شەرەفە گەورەتر ناۋ و شەرەفى ئەبوۋ بەكرە، ئەۋ تاكە خەلىفەي
پىغەمبەر بوۋ، منىش خەلىفەي ئەۋم، رەھمەتى خۇاي لى بى چەندە بەرپىز و پاىە

بڵند بوو لای خوا! خوای گەورە زۆر مەزنی کردبوو، چونکە دەیزانی دلی چ ئیمانیکێ تیا یە!

- ڕەحمەتی خوای لێبێ، تۆیش باشتترین خەلیفە ی بۆ خەلیفە ئەبوو بەکر.

- خوا بکا وابێ.

- بە خوا وایە.

- باشە لەو گەڕی ڕۆسیارە کەت بکە.

- باشە قوربان! باسی ئەوێم بۆ بکە چۆن دەوڵەتی ئیسلامی لە سەردەمی تۆدا

بوو بە چەند ویلایەتیک؟

- خوای گەورە بە لوتفی خۆی لە سەردەمی مندا یارمەتی داین و زۆر شوینمان

ڕزگار کرد. دەوڵەتی ئیسلامی فراوان بوو، لە ڕووی ئیداری و بەرپۆوە بردنەوە دەبوو

بکری بە چەند بەشیکەو، بۆ ئەوێ بە ئاسانی بەرپۆوە ببردین. ئەو شارانی کە

ڕزگار کرابوون، کردنم بە پێنج بەشەو، وەک پێنج ویلایەتم لێکردن، ئەو پێنج بەشە

بەم شێوەیە بوو:

عێراق، بریتی بوو لە ئەهواز و کوفە و بەصرە.

فارس، بریتی بوو لە سیستان و موکران و کرمان و تەبەرستان و خۆراسان.

شام، بریتی بوو لە حیمص و دیمەشق و ئیلە و ڕەملە.

ئەفریقا، بریتی بوو لە صەعیدی مەصر^۱، مەصری خواروو، لای ڕۆژئاوای مەصر و

بیابانی لیبیا.

جزیرە ی عەرەبیش، ئەبوو بەکر چۆنی بەش کردبوو، ئاوا وەک خۆی هێشتمەو،

دوانزە ویلایەت بوو: مەککە، مەدینە، صنعا، حەزەرەمەوت، خەولان، زەبەد، مەرقەع،

جوند، نەجران، جەرش، بەحرەین و تانیف.

^۱ صەعیدی مەصر بریتێ لە زەویەکانی سەرەوێ ڕووباری نیل، لە شاری جەزیرە تا شاری ئەسوان

- قوربان تو له دابه شکردنی شاره کان و به پړوه بردنیاں شاره زاتری، راستت فرمووا ده بی شاره کان به ش بکړین بو شه وهی به پړوه بردنیاں ئاسان بی. به لام قوربان له باره ی والیه کانه وه چی؟

- مه به ستت چیه؟

- چوڼ والیه کانت دیاری ده کرد؟

- من شه ونده ی ته ماشای لیها تووی پیامو بو به پړوه بردنی شاره کان ده کرد. شه ونده ته ماشای خویم نه ده کرد بزائم ئایا کهس له و ئیماندارتر هیه یان نا؟ من خوم بوو بوومه خه لیغه و به پړوه بهری هه موو موسلمانان، که چی پیامو وایش هه بوو زور له من موسلمانتر بوو، زانیاری له من زیاتر بوو، له من زیاتر خواناستر بوو. من ده زانم فلان کهس له هه موو که سی ئیماندارتره، به لام فیساره کهس له به پړوه بردندا شاره زاتره. له ناو هاوه لانی پیغه مبه ردا عه مری کوپی عاص. مو عاویه ی کوپی شه بوو سوفیان و، موغه یره ی کوپی شوعبه م کرده والی، به لام عوسمانی کوپی عه فغان، عه لیی کوپی شه بوو تالیب، ته لحه، زوبه یر، و عه بدورپه حمانی کوپی عه وف له وان خواناستر و به ئیمانتر بوون.

- باشه شه وانیه ی که ناوت بردن و نه تکردن به والی، له به پړوه بردندا بی ده سلات بوون؟

- کی وای وتووه؟

- من وا تیگه شتم

- هه رگیز کوپم! هه رگیز. شه وهی که مه به ستم بوو له کاروباریکی دیاری کراودا بوو، له سه رده میکی دیاری کراودا، کاتی سهره ی پړلینینی شه وانیش هات، هه رکه سه و کاریکم پین سپارد، نه که رچی من عوسمانی کوپی عه فغان، عه لیی کوپی شه بوو تالیب، ته لحه، زوبه یر و، عه بدورپه حمانی کوپی عه وفم نه کرده والی، به لام وه سیتم کرد که دوا ی من خه لافه ت به په کیک له و پېنج که سه بدری. هیچ گومانست نه بی که خه لیغایه تی له والیه تی گرانتره، والی گه وره ی شاریک یان ویلایه تی که، به لام

خەلىفە گەورە و بەرپۆەبەرى ھەموو شارەكان و مۇسلمانانە، ئەمە يەك - دووھەم، من پىم ناخۆش بوو گەورە ھاوۋەلانى پىغەمبەر بە شار و ولاتاندا بلالو بېنەو، چونكە من پىويستم بەوان بوو، پرس و راويژم پى دەکردن، ئەوانە نزيكى من بووايەن و من سوودم لە عقل و ھوشيارى و دانايى ئەوانە وەرگرتايە زۆر لەو ھەشتەر بوو بىن بە والى، ئەو بازەنە كەسانەي كە من دەمويستەن، ھەموو كەس نەيدەتوانى بىتە ناويەو.

- ئەي تۆ چ مەرجىكت بۆ والى دانابوو؟

- جگە لەو ھەي كە دەبوو والى كەسيكى مۇسلمان و پاك بى، زۆر مەرجى تريشم دانابوو، كەس بۆي نەبوو بىي بە والى ئەگەر زۆر مۇسلمان نەبووايە، ئەگەر زۆر مۇسلمان بووايە ئەمجا مەرجەكانى تر دەھاتە پىشەو، دەبوو بەرابەر بە خەلك بەسۆز بى. جاريك ناردەم بە شوين پياويكدا ناوي ناھيتم با نەبى بە غەيبەت، ويستم بىكەم بە والى، ھات و، وتم بە نووسەرەكەي بەردەستم كە كتابى بۆ بكا بۆ ئەو ھەي بىي بە والى. نووسەرەكە كتابەكەي بۆ نووسى و داى بە من تەماشاي بكەم، لەو كاتەدا كۆرەزايەكم ھات و لە باوھشەدا دانىشت، منيش ھەندى كەپ و كالتەم لەگەلدا كرد و ماچىكم كرد، ئەو پياوھ پىي وتم:

”قوربان من دە كۆرەم ھەيە، تا ئىستا ھىچيانم ماچ نەكردووە!“

منيش وتم: ”دەي من ئىستە چى بكەم بە تۆ؟! خوا سۆز و بەزەيى لە دلى تۆدا دانەناو!“

- دوايى چىت كرد قوربان؟

- كتابەكەم دراند و وتم: ”ھەستە لەلامدا من پىويستم بە تۆ نىيە!“

- خۆ تۆ دەتزانى پياويكى ئيماندارە، ئەگەر نا بانگت نەدەكرد بۆ ئەو ھەي بىكەي بە والى، دەي بۆچى ئەو كارەت كرد و كتابەكەت دراند؟

- لە دلى خۆمدا وتم: ”ئەمە بەزەيى بە منداڵەكانىدا نايەت، ئىتر چۆن بەزەيى بەخەلكا دى؟“

كۆرۈم! ھەركەس بەزەيى بە كەسوكارى خۇيدا نەيەت، بەزەيى بە خەلكىشدا نەيەت. ھەركەس بەرابەر كەسوكارى دەرەق بى، بەرابەر خەلكى تر دەرەقتەرە. پېئەمبەر فەرەموويەتى؛ "باشترین كەستان ئەو كەسەيە كە باشترین كەسە بۇ خانەوادەكەي." منىش باشترین كەسم بۇ خانەوادەكەم.

جارى وابوو پېئەمبەر لە سەجدەدا زۆر دەمايەو، دەزانى بۇ؟ چونكە حەسەن و حوسەين دەرۇشتەنە سەر پىشتى. جارېك لەسەر مېنەبەر بوو، حەسەنى بىنى، ھاتە خوارەو بۇ ئەوئەي حەسەن لە باوھش بگرى.

ئەبوو بەكر لە سەردەمى خەلافەتى خۇيدا ھەر جار لەسەر رېگە دەربكەوتايە، مەدالەكانى دەھاتن و چاكى ئەويان دەگرت و دەيانوت؛ "بابە گيان! بابە گيان!" كى وتوويەتى مەرۇقى بەسۆز لاوازە؟! بە خوا بەھيىزترین مەرۇف بەسۆزترینە، لاوازترین مەرۇقىش دەرەقتەين مەرۇفە، مەن پىئويستم بە ھىچ كەسكى دەرەق نىيە.

- دەي قوربان دواي دلسۆزى و مېھرەبانى چىتەرت بە مەرج گرتبوو؟

- بەھيىزى و ئەمانەت، ئەگەر كەسكى بەھيىزو ئەمىن بايە، دەمكرد بە والى.

پىئويستە والى ئەو دوو سىفەتەي تيا بى. جارى وا ھەبوو يەككى بەھيىزم لادەبرد، چونكە لەو بەھيىزترە دەدۆزىەو، ئەمەيش ھىچ كەمايەتى نىيە بۇ ئەو كەسەي لام دەبرد، ئەوئەندە ھەيە ئەمەي دووھم باشترە. پياو بۇ خۇي پياو، لاوازىەكەي بۇ خەلكە، بەلام موسلمانى بەھيىز بۇ خۇي و بۇ خەلكە!

- لەم بارەو نمونەت لايە قوربان؟!

- بەلى، نمونەيەكت بۇ باس دەكەم. جارېك شەرەحبىلى كۆرى حەسەنە والى

بوو، لام برد و، موعاويەم خستە جيگەي. شەرەحبىل ھات و پىي و تم؛

"گەرەم! لە مەن زەيى وا مەنت لەردو؟"

وتم؛ "نەخىر، نە مەن زەيىم نە تۆيش خراپى، بەلام موعاويە لە تۆ بەھيىزترە،

موعاويە دەكەم بە والى و، تۆيش لادەبەم ھەرچەندە تۆ لەو خۇشەويستى!"

- قوربان ئەم خالە زۆر منى سەرسام كرد، تۆ زۆر نايابى، بېرت لە شتى وا كردووۋەتەو. زۆر كار بە دەست ھەيە والى ديارى دەكەن و پېۋەرپان تەنبا دېندارە و، ئىتر تەماشا ناكەن بزەنن بە ھېژن يا نە؟!

- ئەمە ژىرى و مەنتىق وا دەلېن؟ ئىمە يەك دەنگىن لەسەر ئەوھى كە دېندارى و رەۋش تەبەرزى شتىكە موساۋەمەي لەسەر ناكرى. دەمىنن تەو ھېز و بازوۋى ئەو كەسەي كە دەمانەۋى بىكەين بە والى و كار بە دەست. ھا وای دابنېن ئىستە جەنگ دەستى پىي كەردوۋە و ئىمەيش دوو سەركردەمان ھەيە، يەكەمىيان زۆر لە دووم موسلمانترە، بەلام لە پرى سەربازىيەو شەرەزايەكى ئەوتۆي نىيە. سەركردەي دوو ھەمىش ھەر موسلمان و باشە، بەلام ھەك يەكەم دىندار و خۇپارېز نىيە، ھەرچى لايەنى سەربازىشە زۆر شەرەزايە، دەزانى جوان نەخشەي جەنگ دابرىزى. سوپا بەرپۆۋە بىا، سەركردايەتى جەنگ بكا، لە ۋەھا كاتىكدا عەقلى مەۋف نالى: "دەبى ئەم دوو ھەمەيان سەركردە بى؟!"

- بۆچى گەرەم؟

- چونكە دىندارى و خواناسى ھەريەكەيان زىاتر پەيوەندى بە خۇيەو ھەيە، بەلام شەرەزايى ئەو كەسانە لە جەنگدا پەيوەندى بە مان و نەمانى سەربازەكانەو ھەيە، لە كاتى جەنگدا ئىمە ئەو ھەندەي كە ئاتاجى مەۋقى جەنگاۋەرىن، ئەو ھەندە ئاتاجى مەۋقى لە خواترس نىين.

- ئەم پېۋەرە بۆ ھەموو كاتىكە؟

- بە گوپرەي كات و سەردەم، جارى وا ھەيە لە خواترسان دەبىتە ھۆكارى ئەوھى مەۋقىك بكرى بە كار بە دەست و والى. ھا وای دانېن كە ئىستە پرسىھارىكى شەرەيمان بۆ ھاتوۋە، ئەم پرسىھارە شەرەيىيە دەقكى قورئان يان فەررموودەي لەسەرە. پېۋىست ناكە خۇمان ماندوۋ بکەين و بە دواي ۋەلامدا بگەرېين، نە ئىجتىھادى گەرەكە نە بېر كەردنەو. ئىمەيش دوو زانامان ھەيە، يەكەمان زانستى كەمترە لەوى تر، بەلام زىاتر خواناسە. ئەۋىتر زۆر زانايە، بەلام لە خواناسىدا ناكە

بە یەكەم. ئا لەو كاتەدا پرسیارەكە ڕووبە ڕووی زانای یەكەم دەكەینەو، هەرچەندە زۆریش زانا نییە، چونكە وەلامەكە سەخت نییە و پێویستی بە گەڕان و پشكنینی زۆر نییە، بەلكو پێویستی بە كەسیكی لە خواترسە وەلام بەداتەو، بەلام ئەگەر وەلامەكە سەخت بوو، گەڕان و لێكدانەو و بێركردنەوێ گەرەك بوو، ئەوێ ژیری و لۆژیک پێمان دەلێن پرسیارەكە ڕووبە ڕووی زانای دووهم بكەینەو، چونكە لە وەها كاتیكدا ئێمە زیاتر پێویستمان بە زانستە!

- قوربان تیگە شتم.

- شتیکی تر ماوێ پێت بلێم: كەسیك شارەزای كاروباری دنیا نەبێ و چاو و گۆی كراوە نەبێ و چاكە و خراپە نەناسێ، بەكەلكی والییەتی نایەت. پۆژێك لە بارەى دانانی پیاویك بۆ كاریك، پرسم بە چەند كەسیك كرد، یەك لەو كەسانە وتی: "فلان كەسى بۆ دیاری بكە."

وتم: "بۆ؟"

وتی: "زۆر پیاویكى باشە، هەر نازانێ خراپە چییە!"

وتم: "قوربە سەرت! ئەوێ زیاتر بۆی هەیه بكەوێتە ناو خراپەو!"

- قوربان بۆچی وات فەرمو؟

- كورم! مەرۆف دوژمنی ئەو شتانەیه كە نایانزانێ. هەر ئەوێندە بەس نییە كە

والی هەموو چاكەیهك بزانی و خۆی پێوێ بنێ، دەبێ خراپەكانیش بناسێ، بۆ ئەوێ خۆی لەو خراپانە بپاریزێ. با بە نموونەیهك بۆت ڕوون بكەمەو، ئەو پیاوێ كە جگە لە حەلال هێچی تر نەناسێ، ئەمە مەرۆفیكى پاكە، بەلام زۆر نزیکە

بەكوێتە ناو حەرامەو؛ چونكە نازانێ حەرام چییە بۆ ئەوێ خۆی لێ بپاریزێ!

- ڕاست دەفەرمووی كە وەرە! قوربان چیی تەرت بە مەرج دانابوو بۆ والی؟

- زۆر بەی جارەكان ئەگەر لە ویلایه تیكدا كەسیكى باشم دەست بكەوتایە، ئەوا

هەر خەلكی ئەو شوێنەم دەكرد بە والی، ئەگەر بمویستایە والی بۆ شارێك دانیم و

دوو کەسی زۆر باش دەست بکەوتایە و یەکیکیان خەلکی شارەکە بووایە. ئەوا ئەوم دەکرد بە والی!

- لەم بارەوێ هێچ نمونەت لە یاده بۆم باس بکە؟

- بەلێ! من جابری کۆری عەبدوللای بەجەلیم نارد بۆ عێراق و کردم بە والیی شارەکە ی خۆیان. سەلمانی فارسیم کردە والیی مەدائین، خۆی لە بنەرەدا خەلکی ئەوێیە. نافیی کۆری حارسم کردە والیی مەککە، چونکە خەلکی مەککە بوو. عوسمانی کۆری ئەبوولعاصم کردە والیی تائیف، چونکە خۆی تائیفی بوو.

- قوربان مەبەستت چی بوو لەم کارە؟

- من چەند ئامانجێکم هەبوو کە خەلکی شارەکە خۆیان دەیانقوانی بە دی بهێنن، من پەچاوی سروشت و دابونەریتی خەلکم دەکرد، دەبێ والی دابونەریت و سروشتی خەلکی ویلایەتەکە ی خۆی بزانی و بناسێ. کەسێک لە دەرەوێ مەککە بپرواتە مەککە، وەک کەسێکی شاری مەککە ئەو شتانه نازانی، شارەکانی تریش بەهەمان شێوە. ئا لەبەر ئەوە هەرگیز پیاویکی دەشتەکیم نەدەکردە والی لە شاردایان پیاویکی شارستانیم نەدەکردە والی لەو دەرودەشتە بەسەر پەشمال و دوارنشینەکانەو، چونکە دابونەریتی شاری جیا یە و، دابونەریتی دەشتەکییش جیا یە. دیسان دەبێ والی دەرروناس بێت، کەسێک بکری بە والی و دەرروناس نەبێ. ئەمە باش نییە، جاری وا هە یە ئەو کەسە دابونەریتی کەسانێک بە خراپ دەزانی، سروشتی خەلکانێکی بەلاوێ سەر دەبێ، ئەو کاتە شتی وا پوو دەدا کە لە قازانجی دەولەت و حوکومەتدا نییە!

- سویند بە خوا سیاسەت ئاوا یە! حوکم ئاوا یە! تۆ هەر بۆ سیاسەت و

حوکمداری دروست کراوی. شتیکی تر ماوێ قوربان پەم خۆشە پەم بەلێ؟

- چییە؟

- بۆچی خزم و کەسوکاری خۆت لە هێچ شوێنێ نەکرد بە والی؟

- بە خوا لەبەر ئەو نەبوو بۆلیم لێو شەوا نین، یان دەستپاک و پەسەل نین. من
متمانەم بە دینداری و دەستپاکیی خزمەکانی خۆم هەبوو. سەعییدی ئامۆزام پیاویکی
زۆر چاک بوو. عەبدوللای کورم زۆر زانا و لەخواترس بوو. بەلام لەبەر دوو هۆکار
نەمکردن بە والی:

یەکەم: لە دلی خۆمدا دەمگوت ئەگەر کاربەدەستی خێر بێ، ئەوا لە
بنەمالەکه ماندا من کاربەدەستم، ئیتر بەسە. ئەگریش خراپە و شەر بێ، دیسان با
هەر من بم!

دوووەمیان: دەموست پێگە لە شەیتان بگرم نەپواتە نێو دلی خەلکەو و بۆلین:
ئەها عومەر فلان کەسی خزمی لەبەر خزمایەتی کردە کاربەدەست!
- قوربان کەس پێشنیاری ئەوەی بۆ کردووی کە خزمیکی خۆت بکە بە
کاربەدەست؟

- بەلێ.

- چیرۆکەکی چۆنە؟

- لای یەکیک لەو کەسانە کە پراویژکارم بوون، گلهیی ئەوێم کرد کە خەلکی
کوفە بە هیچ والییەک پەزنی نابن و زوو زوو والییان بۆ دەگۆڕین!
دوایی وێ: "خۆزگە پیاویکی زۆر بەهێز، ئەمین، موسڵمان و دەستپاکم دەست
بکەوتایە؛ بمردا یە بە والی کوفە."

ئەو پیاو وێ: "من یەکیکت نیشان دەدەم."

وێ: "کێیە؟"

وێ: "عەبدوللای کورم خۆت."

وێ: "دەک خوا بۆتکوژی! بە خوا لەبەر خوا ئەو قەسەت نەکرد! هەرکەس
خزم و کەسوکاری خۆی بکا بە کاربەدەست، هەر لەبەر ئەوەی خزم و کەسوکارە،
ئەو خیانەتی لە خوا و پێغەمبەری خوا کردووە."

— بەلام قوربان كەمىك پىش ئىستا خۆت فرموت عەبدوللا شايانى
كاربە دەستى بوو!

— دىزانم! بەلام خۆ وتم: "لە بنەمالەي ئىمەدا يەككىمان كاربە دەست بىن
بەسە!" ئەودىشم وت: "من ويستومە دەرگا لەسەر شەيتان داخەم!"
— بەلەي قوربان وابوو. ئەي قوربان پىم بلى سەبارەت بە واليەكان هيجت
دەبىستەود؟

— چ شتىك؟

— بىستومە ھەركەس خۆي داواي بەرپرسيارەتي كەردىي، پىت نەداو!
— پاستە! جارىك ويستم پياوئ بكم بە والى، ئىرادەي خوا خۆي ھات و داواي
كەرد بىكەم بە والى.

مىش پىم وت: "بە خوا من خۆم ويستم بىكەم بە والى، بەلام مادەم خۆت
داواتكەرد، ناتكەم! ھەركەس خۆي داواي كاربە دەستى بكا، ئىمە پىي نادەين!"
— مەبەست چىيە كە دەلەي: "ھەركەس خۆي داواي كاربە دەستى بكا، ئىمە
پىي نادەين!"

— پۆلە! بەرپرسيارىتي تەكلىفە، نەك تەشرىف. ھەركەس كرا بە كاربە دەست و،
ھەستى كەرد بارىكى قورسى لەسەر شانە و، خۆي بۆ وەلامدانەوہى پۆزى قىامەت
لە بەردەم دادگاي خوا نامادە كەرد و پرسيارى لىكرا لەبارەي ئەمانەتەوہ و،
پاراستبۆي. لە بەرەبەر خەلكەكەي ژێردەستى خۆي دادگەربوو، ئەوہ ئەو كەسە
خوا پارمەتي دەدا و بارەكەي سووك دەكا و، بەھىز و قسەرپۆشتووي دەكا، چەند
كەسي بۆ موسەخەر دەكا تا پارمەتي بەدەن و نامۆزگارىي بكەن و، خەلكەكەش
ھەموو بەگونى دەكەن.

ھەركەسىش بۆ خۆگەرەكەردن و پلەوپايە بەرپرسيارەتي دەويست، ئەوہ لەوہ
زىاترى دەست ناكەوئ كە خوا پىي دەدا.

ئەۋەيش بزانە، ھەركەس بەرپرسىيارەتى لەبەر خۆي ويست، ئەۋە خەلك بە دل
لەگەلېدا نابن. ھوكوومەت و سەركردايەتى بە خەلكەۋە بەندە، خەلك نەبى.
ھوكوومەت كوا؟ بەرپرسىيارەتى كوا؟ بەرپرس خزمەتكارى خەلكە و، خەلك
خزمەتكارى بەرپرس نين!

- راست دەفەرموۋى گەورەم! چىي تەرت بە مەرج گەرتبۇو لەسەر والى؟
- پېش ئەۋەي كارەكەيان پى بىسپېرم، سەرۋەت و سامانىيەم دەژمارد، تا بزانم
بەرپرسىيارەتى بۇ بەرژەۋەندىي خۆيان بەكار دەھىنن يا نە؟ ھەرۋەھا بازىرگانىم لە
ۋالىھەكان قەدەغە كەردبۇو، نەمدەھىشت بازىرگانى بە شتى گەشتىيەۋە بكن، ئىتەر كەپيار
بان يان فرۇشيار جىاۋازىي نەبۇو. دواي ئەۋەيش بەرپرسىيارەتییان كۆتايى دەھات،
ديسان سەيرى سەرۋەت و سامانم دەكەردن، لەگەل ئەۋ كاتەي كە دەست بەكار
دەبۇون، بەراۋەردم دەكەرد. ئەگەر شتىكى لە عادەتەدەر زىيادى كەردىا، لىپىچىنەۋەم
لەگەل دەكەردن، ھەركەس بازىرگانىي بىكەردايە بە بىيانوۋ بۇ ئەۋ سامانەي كە لە
ئەندازەبەدەر زىيادى كەردوۋە، پىم دەۋت: "ئىمە ئىۋەمان كەردوۋە بە بەرپرس، نەك
بازىرگان!"

- قوربان ئەي. بازىرگانى ھەلال نىيە؟
- بەرۋەللە! خوا بازىرگانى و كەپىن و فرۇشتىنى ھەلال كەردوۋە و، پىبايشى
ھەرام كەردوۋە.

- دەي چۆن ھەلالەت لەسەر ئەۋان ھەرام دەكەرد؟
- كوا من بازىرگانىم لەسەر خەلك ھەرام كەردبۇو؟
- نە! لەسەر خەلك نا، بەلام لەسەر ۋالىھەكانت ھەرام كەردبۇو!
- من بۇ ئەۋە قەدەغەم نەكەردبۇو كە بلىم ھەرامە، ئەمە مەرجى من بوو بۇ
ۋالى، مەۋاف دەپى پاھەندى مەرجى خۆي بى، ھەركەس پاھەندى مەرجەكانم
بوۋايە، دەمكەرد بە ۋالى و، ھەركەس شىش پىي جىبەجىي نەكەرايە، ئەۋە ئەرز و ئەۋە
كەز، با بېروا ھەر بۇ خۆي بازىرگانى بكا، بىكەرى و بىرۇشى!

- حیکمهت چیه له قه ده غه کردنی بازرگانی بو والی؟

- کوږم وهک پوژ پروونه! ته سهووری نه و هم نه ده کرد پرسپاریکی ناوا بکه ی! به لام وه لامت ده ده مه وه: نه گهر والی بازرگانی بکا، نه وه خو ی به بازرگانییه وه سرگرم ده کا و مهرج و به لاین له بیر ده کا. سهروهت و سامان به لایه، نه گهر به میشتایه والیه کان بازرگانی بکه، نه وه ده بوونه پکابه ری خه لک. ئیتر نه و کاته پکابه ره ده سه لاتبه ده سته کان هر باریک به اتایه، ده چوون و کامه باشه بوخو یان دایانده گرت، هرچی یان بو یستایه ده یانکرد. نه ی ئیتر خه لک چی بکردایه؟ چون نانیا ن په یدا بکردایه؟!

- به لام خو له وانه یه والی هم والی بیت، هم بازرگانیکی له خواترس!

- به لای نه مه راسته، به لام هیشتا هوکاری یه که م هر ده مایه وه. والی نه گهر بازرگان بوو، به ده ست خو ی نییه، سرگهرمی کاروباری بازرگانی ده بیت و. کاروباری ویلایه تی پشت گو ی ده خا. دواتر مهرجه کانی من بو یه ک که س و دوو که س نییه، به لکو گشتگیره، خو نه مگوتوه: فلانکه س تو والی به و بازرگانییش بکه، فیسار که س تو والی به، به لام بازرگانی نه که ی! من مهرجی بازرگانی نه کردنم بو هموو والیه کان بوو. من خو م پیش نه وه ی بیم به خه لیفه، بازرگان بووم. که بووم به خه لیفه، وازم له بازرگانی هیئا. هرکه سیش نه و په فتارانته له گه لدا بکا که له گه ل خو یا ده یکا، نه وه سته می لیت نه کردوه!

راست ده فرمو ی گهره م! یم بلن. پوژنک له پوژان پیش و دوا ی ویلایهت سامانی که ست ژماردبوو و گومانی لای بکه ی؟

- به لای.

- چیرۆکه کی چون بوو؟

- پیاوینکم کرد به والی، ناوی حارسی کوپی که عیب بوو، پیش ده سته کاربوون

سامانه که ی حارسم ژمارد - له گه ل هموو که سیش هه روا بووم - دوا ی ماوه یه ک

ویستم که سیکي تر بخمه جیگی حارس. حارس لابرد و دیسان سامانه کهیم ژمارد. تماشای ده کهم نه و نه ده زیادی کردوه. پیاو ده خاته گومانه وه!
- نه ی چیت کرد؟

- لیم پرسى: "نمهت له کوی بوو (من این لک هذا)؟"

وتى: "خۆم بری پارم هه بوو. بازرگانیم پتوه کرد!"

منیش وتم: "به خوا نیمه تومان بۆ بازرگانی دانه ناوه."

هه رچی زیاده هه بوو هه موم لى سنده وه.

- به لام قوربان نه وه خو پارهی خو ی بوو؟

- نه گهر که سیکي ئاسایی بووایه. به لى هی خو ی بوو. به لام نه والی و

به پرس بوو.

- جیاوازی چیه؟

- یه کهم: نه و، نه و مهرجه ی پیشیل کرد که وتمان نابى بازرگانی بکه ی.

دووم: نه گهر نه و پارهی که لیم سنده وه، بۆ خۆم بووایه، نه وه حه رام بوو.

به لام من نه و پارهی هم خسته وه خه زینه ی حوکوممه ت. پیشتر پیم وتی که

بازرگانیکردن وا له به پرس ده کا ئاگای له به پرسیاره تی نه مینى. نه و بازرگانى

کردبوو. ئاگای له کاروباری به پرسیاره تی نه مابوو، مووچه یشی و مرده گرت له بهر

نه وه ی والی بوو. نه مایش له سه ر حیسابی خه لک ته واه ده بى. منیش سامانه

زیاده کهم لى سنده وه و. بۆ خه لکم گه رانده وه!

- پاک و بیکه ردی بۆ خوا! تۆ بیر له شتی وا ده که یته وه که به بیرى هیچ

که سیکدا نایه ت. بۆیه یش به ربارى ژیرانه ی وا ده ده ی که پیاو سه رسام ده کا.

- خوا هاوکاره کورم!

- نه ی تۆ له باره ی به پرسانه وه راویژت به که س ده کرد؟

- مه به ستنت چیه؟

..... نه و ده مه یگه شتم به عومه رښه

— مه به ستم نه و هیه: تو که نه مەرجهانهت بو بهرپرسان دانابوو، دوايي له خه لکت دهپرسی بزانی مەرجهکان جیبه جی دهکن یان نه؟

- من هه موو کهس وهک یهک ناناسم، کهسی وا دهناسم که پهگ و میشک و دل و دهروونی دهناسم، کهسی وایش ههیه که کهمیگ دهیناسم، نه و کهسانه ی که به ته وای دهناسین، نه گهر بمکردنایه به بهرپرس، دوايي له هیچ کهسیکم نه دهپرسی که چونه و چۆن نییه؟ چونکه مه به ست له پاویر ناسینه، منیش باش دهناسین. جار جارهیش هه دهپرسی، به لام بو زیاتر دلنیایی. نه وانهیش که به باشی نه مدهناسین، زور به وردی پرسیارم دهکرد له باره ی دینداری، به هیزی، نه مانه تداري و... پاو بوچونی خه لکم به لاه مه به ست ده بوو.

- قوربان تیگه شتم.

- با زیاترت بو باس بکه م.

- فهرموو قوربان.

- من نهک له باره ی والیهک، به لکو پرسیارم له باره ی شاریکه وه دهکرد.

- چۆن؟

- ئیستا پیئت ده لیم و چیرۆکیکت بو ده گیرمه وه تا بزانی چۆن حوکم دهکرد.

- دهی قوربان فهرموو، گوئی بیستم.

- پاویرم له گه ل هاوه لاند کرد که کی بکه م به والیی کوفه، پیم وتن: "کی

دهتوانی والیهکی باش بو کوفه دیاری بکا؟ نه گهر کهسیکی نه رمونیان دیاری بکه م،

خه لکی کوفه سواری ملی ده بن، نه گهر یه کیکی توندوتیزیش دیاری بکه م، هاواریان

لی هه لده سی!"

دوايش وتم: "خه لکینه! راتان چیه له باره ی پیاویکی زور موسلمان و له

خواترس، به لام لاوازو نه توان له گه ل پیاویکی به زه پروزه نگ، به لام وهک نه وهی

پیشوو له خواناسیدا له پیشه وه نه بن، کامیان بو بهرپرسی باشته؟"

موغەيرەي كۆپى شوغبە وتى؛ "گەرەم! ئەو پياۋەي كە ناتەوانە و مۇسلمانە، ئەو مۇسلمانىيەكەي ھەر بۇ خۇيەتى و بەس، بەلام لاۋازى و نەتوانىيەكەي بەسەر تۆ و مۇسلماناندا دەشكىتەۋە. ئەو پياۋەيش كە بەھىزە و زەبروزەنگى ھەيە، ئەو بۇ خۇي تۈندە و، ھىزەكەيشى بۇ تۆ و مۇسلمانانە. ئىتر تۆيش خۆت سەرىشكى كى بە باش دەزانى."

مەنىش وتم: "وھللا موغەيرە راست دەكەي."

دوایی كردم بە والى كوفە و پېم وت: "كەسىكى وابە كە مەروقى باش پەشتیان بە تۆ ئەستور بى و، مەروقى خراپەكانىش لىت بقرسن!"
ئەۋىش وتى: "بەسەرچاۋ. ھەرچىيەك تۆ بىللىي."

- دەي وا بوو؟

- ئەرى بەخوا، بۇ كاربەدەستى زۆر گونجاۋ بوو، دەيزانى خەلك بەرپۆە ببا. وا دەزانم ئەگەر ھەركەسىكى ترم لەۋىش بە باشتەر بزانىايە و بمكردايە بە والى كوفە، ۋەك ئەو كوفەي بەرپۆە نەدەبرد. خەلكى كوفە ھەموو ھاتنە ژىر فرمانى، پرتەۋبۆلەيان كەمبۈۋىيەۋە، سكالايان نەما!

- ھىچ شتىكى تر ھەيە لە بارەي ئەو مەرجانەي پېش بوون بە والى دات دەنان؟

- بەلى، ھەيە.

- چىيە؟

- من ھەندى لەو كەسانەم تاقي دەكرەۋە، پېش ئەۋەي بىيانكەم بە والى.

- چۆن؟

- ويستم ئەحنەفى كۆپى قەيس بەكەم بە والى، يەك سالى رەبەق لاي خۆم ھېشتمەۋە، جوان تەماشاي كار و پەفتارى ئەۋم دەكرە، بەدلم بوو، پېم وت: "ئەحنەف! من چەنىكە تۆ تاقي دەكەمەۋە، بۆم دەرکەوت بە پەۋالەت باشى،

هێوادارم لە ناخیشدا هەروا باش بێت. " ئێمە هەمیشە پاسی ئەوەمان دەکرد کە مرۆفی دوو پرووی زانا، خەلک لە ناو دەها.

دوایی پێم وت: "دەزانی تۆم بۆچی لای خۆم هێشتهوه؟"

وتی: "نەخێر."

وتم: "من دەمەوێ بۆتکەم بە والی. ئەو مەرجانە ی کە پێم خۆشە لە والیا هەبێ. لە تۆدا هەن."

وتی: "قوربان! ئەمە لە چاکە ی خۆتە ئاوا من بە دەزانی."

پیش ئەوە ی بینێرم، ئامۆژگاریەکم کرد و وتم: "ئەحنەف! هەركەس زۆر پێبکەنێ، سام و هەبەتێ کەم دەبێتەوه. هەركەس زۆر گالتە و فیشقیات بکا، سووک دەبێ. هەركەس زۆر جۆرە کاریک بکا، بەو شتە ناوبانگ دەر دەکا و دەناسرێتەوه. هەركەس زۆر قسە بکا، زۆر تێدەکەوێ. هەركەس زۆر تێکەوێ، شەرم و شکۆی کەم دەبێتەوه. هەركەس شەرمی کەم بپێتەوه، خۆپاراستنی کەم دەبێتەوه. هەركەسیش خۆپاراستنی کەم بپێتەوه، دلی دەمرێ!"

- ئای قوربان! چ ئامۆژگارییەکی جوانە! پێم خۆشە کۆتا پرسیاارت لە بارە ی کاربە دەستانەوه لێ بکەم.
- پرسیارەکت چییە؟

- ئەگەر پیاویک تەواوی مەرجەکانی تۆی تیا بووایە، چیت دەکرد؟ خەلکی شارێک چۆنیان دەزانی تۆ والییەکت بۆ ناردوون؟ ئەگەر والییەکت لە کار لا بدایە، ئەو والییە چۆنی دەزانی کە لە کار لا براوه؟

- پاش ئەوە ی مەرجەکانی من لە کەسیکدا هەبا، ئەوا پراویژم بە چەند کەسیکی تر دەکرد، ئەگەر ئەوانیش پاشان لەسەر بووایە، ئەوا نامەپەکمان دەنووسی و پیمان دەوت: "بەلێننامە ی دیاریکردن (عهد التعمین)." کۆمەلێک لە کۆچەرپیەکان و کۆمەلێکی ئێنصاریم دەکرد بە شایەت. چەند مەرجێکم تیا دەنووسی کە لەمە و پیش ئەو مەرجانە باسکران. ئەمە ئەگەر کابرا خۆی حازر بووایە، ئەگەر کابرا

خۆی حازر نه بایه و له شوپننکی تر بووایه، نهوا به لئیننامه کهم بۆ دهنووسی و بۆم دهنارد. بۆ عه لای کوپی غه زوان وابوو، خۆی به دیاره وه نه بوو، نامه کهم نووسی و بۆم نارد. سه بارهت به لاهردنی والیههک و دانانی که سیکی تر له جیگهیدا، نه وه نامه کهم به والیهه تازه که دها و، له نامه کهدا لاهردنی والیهه کۆنه که و دهستبه کاربوونی والیهه تازه که مان دهنووسی. نموونه ی نه مهیش وهک نهو به لئیننامه یه ی که به نه بوو موسای نه شعهریم دا. موغیره ی کوپی شوعهه والی به صره بوو، نهوم لاهرد و نه بوو موسام له جیگهیدا دانا.

- قوربان تۆ نه تفهرموو: ”موغیره بۆ والیهه تی زۆر لیوه شاوه بوو؟“

- یا، وتم.

- ده ی بۆچی لات برد؟

- موغیره له کوفه دا زۆر سه رکه وتوو بوو. نه مه مانای وانیهه که له به صره شدا سه رکه وتوو بیئت. ههر شارهو تایبه تمهندی خۆی ههیه، ههر خیل و هۆز و بنه مالهیهک ته بیعه تی تایبه تی خۆیان ههیه. والیی وا ههیه له شاریکدا زۆر به سه رکه وتوویی والیهه تی دهکا، به لام له شاریکی تردا سه رکه وتوو نابییئت. دواتر لاهردنیش مانای نه وه نییه که نهو والیهه لیها توو نه بووه. زۆر جار بینیومه والیههک زۆر لیها توو بووه و، له والیهه تی لامبردوه بۆ نه وه ی کاریکی گرنگری پی بسپیرم.

- تیگه شتم قوربان! ئیتر له باره ی دانانی والیهه وه پرسیار ناکهم. تۆ باسی والی

لاهردنت کرد، ئه یزمن ده ده ی له م باره وه پرسیار ت لی بکه م؟

- فهرمووا

- به دره یزی باسی لاهردنی خالیدی کوپی وه لیدمان کرد. نه ی له باره ی

لاهردنی سه عدی کوپی نه بوو وه ققاص چی ههیه؟

- سەعد پیاویکی پاک و لەخواترس، خالی پێغەمبەر^١، ئەو پەكەم كەس بوو لە پێناوی خوادا تیری هاویشت. پێغەمبەر شتیکی وای پێ فرموو، هەموو كەس خۆزگە ی لێ دەخوای، پێی فرموو: "بیهاوێژە! دایک و هاوكم بە قوربانت بن." هەرچی لەبارە ی لا بردنییەتی، ئەوێ خاوەنخواستە لەبەر ئەوێ نەبوو كە تاوانیکی ئەنجام دا بێت. ئێستە بۆت باس دەكەم. كۆمەلێك پیاو بە سەركردایەتی جەراخی كۆری سینانی ئەسەدی لە كوفەدا كۆبوونەو، سكالایان لە دژی سەعد تۆمار كرد. ئەو سەردەمە بوو كە سوپای مۆسڵمانان لەگەڵ ئاگرپەرەستەكانی نەهاوەنددا لە جەنگدا بوون. سەعد پیاویکی دادگەر و، بەسۆز بوو بۆ ژێردەستەكانی خۆی. بەرابەر ناھەق و كوفر زۆر توند بوو، زۆر بەسۆز بوو بەرابەر خەلكانی كە لەسەر ھەق بان و گوێرایەڵ بان، لەگەڵ ئەوێشدا ھەندێ كەسی ھەقنەبین سكالایان لێ دەكرد، دەیانویست بەو سكالایە ھەندێ لە ویست و ئارەزوێكانی خۆیان بێننە دی. كاتیکی زۆر ناسكیشیان بۆ سكالاکەیان ھەلبژاردبوو. مۆسڵمانان لە جەنگدا بوون، دەبوو ھاو دەنگ و یەكپیز بان. من باش دەمزانی كە ئەو سكالای ئەوانە ناھەق، بەلام لەبەر ئەوێ یەكپیزی مۆسڵمانان تێك نەچێ و بارودۆخەكە بارودۆخیکی ناسك بوو. سكالاکەم لێ وەرگرتن. موحەممەدی كۆری مۆسڵیمەم نارد بۆ ئەوێ وەك داوێر بکەوێتە نیوان سەعد و سكالاکەران. سەعد لەسەر بەلێنی خۆی ما بوو، پیاویکی ئەمین و پاستگۆ، بەلام لەبەر ئەوێ فیتنە و ئاژاوە كپ بکەمەو، سەعدم لا برد. وتم با ئەم ئاژاوەیە لە لانكدا بێ و گەورە نەبێ و پێنەگا و، نەبێتە ھۆی دووبەرەکی و ئاژاوەی نیوان سوپای مۆسڵمانان. تەنانەت ترسم ھەبوو سەربكۆشی بۆ كوشت و كوشتار. سەعد گەراپەوێ بۆ مەدینە. منیش پێزێکی تایبەتیم لێ گرت، تەنانەت كردم بە یەكێك لە راوێژكارە ھەرە نزیکەكانی خۆم، لەوێش زیاتر یەكێك

^١ سەعد ئامۆزای دایکی پێغەمبەر بوو، بۆیە بە خالە بانگی كردووە. لە فرمودە ی صەحیحدا ھاتووە كە چارێکیان سەعد بەرەولای پێغەمبەر و كۆمەلێك ھاوێل دەھات، پێغەمبەر فرموی: "هذا خالي." واتە ئەمە خالۆی منە.

بوو لهو شهش که سہی که من ده ستنیشانم کردن که له دواي منه وه په کیکیان بکړئ به خلیفه. من نه گهر به نه دازه ی سهره په نجه په ک گومانم له سهد هه بووايه، ناوا گرنګیم پی نه ده دا. بیگومان وهر گرتنی پوستی خلیفایه تی زور له پوستی والی گوره تره. خلیفه گوره ی ته وای موسلمانانه، به لام والی ته نیا گوره ی شاریکه. - قوربان! پرسپاریک ده کم، له وانه یه که میک پروته قی بی، نه و کاره ی تو کردت وینای لاوازی نه ده کرد؟! من بیگومانم که تو لاواز نه بووی! به لام بو وات کرد؟

- لاوازی له کویدایه کوړم؟!

- پیاوړیک به باشی دهیناسی، دهزانی دینداره، دهسپاکه، به هیزه. پاشتر که سیک ده نیری تا بزانی وهک جارن ماوه یان گوړاوه، بوټ دهرده که وئ وهک جارانه و هیچ نه گوړاوه. که چی له کاریش لای ده به ی!

- کوړم! پیاوی زیرهک نه و که سه نییه که باشه و خراپه لیک جیا بکاته وه؛ نه و که سه یه که دوو خراپه لیک جیا بکاته وه و بزانی کامه یان زهره ی که متره. نه گهر ژیان هه میسه نیمه ی له نیوان چاکه و خراپه دانایه، نه وه ئاسان بوو، به لام جاری وا هیه ده مانخاته نیوان دوو خراپه وه، ده بی بزانی کامه یان سوو کتره و که متره. من پیم وتی نه وانه له چ کاتیګدا هاتن و شکاتیان له سهد کرد. نه گهر من مروفتیکی دادګر لابیهم و دادګر یکی تر له جیګه یدا دابنیم، نه وه سته مکاری نییه؛ شتیکه بارودوخ وا ده خوازی. جاری وا هیه خه لک زور له بهر پرس گرنګتره. نه گهر من خودی سهدم سهریشک بکردایه له نیوان نه وه ی که والی بیت و ئاژاوه یهک دروست بیت، یان له والیه تی لای ببه م و ئاژاوه یهک کپ بیته وه، بیگومان دووه میانی هه لده ژارد. جارچار ده بی کاته کان دیاری بکه ی، کات و بارودوخ و هیه وهک ره شه بای شوومه. ته ماشای سروشت بکه، جاری وا هیه ره شه بایه کی به هیژ دار و درخت ده شکیننی و ته نانه ت له بنیان دیننی، نه وه له بهر نه وه یه که داره که بهر اهر نه و ره شه بایه ده وه ستنی. ته ماشای گزوگیایش بکه، له بهر اهر ره شه بادا که میک خوار ده بیته وه، به لام هر ره شه باکه نه ما، په کسهر نه ویش راست ده بیته وه. پیغه مبه ر

سهرمه شق بوو بۆ ئیمه، پیم وتی که له پوژی حوده بیه دا چی پرووی دا، چوڻ پیغه مبهه مرجه کانی نه وانی په سهند کرد. من په کییک هووم له وانه ی که نه و پوژه له بهر خوا و پیغه مبهه ری خوا زور توپه بوون، به لام دوا ی نه وه ی په شه باکه تیپه پری، زانیم نه رمونیانی له گه ل لاوازیدا جیا یه. نه رمونیانی له گه ل هیزا دژی یه ک نین، پیغه مبهه نه و پوژه عومه ری فیتر کرد!

— سه لام وصه لاواتی خوا له پیغه مبهه ری بیټ. قوربان له باره ی دیاریکردن و لابردنی والیه کان پرسیارم کرد. دهمه وئ بزانه تۆ به دوا داچوونت بۆ والیه کان ده کرد تا بزانی چی ده کهن و چی ناکهن؟ یان نه وه ندهت به س بوو که نه و کاته ی ده تکردن به والی، به باشی ده تناسین و ده ترانی پیای چاکن و موسلمان ی پاکن؟

— نه وه ندهم به س نه بوو؛ به دوا داچوونم بۆ ده کردن، بزانه وه ک خو یان به چاکی ماون؟ ده ترسام و ده مگوت: نه کا شه یتان له خشته یان به ریټ. من بانگه شه و دروشمیکم هه بوو، ده مگوت: ”هه موو پوژیک والیه ک بگوړم، له وه باشته تاقه پوژیک والیه کی ستمکار له سه ر ته ختی ویلایهت بیټ!“

دیسان ده مگوت: ”هه ر کار به ده ستیکی من ستم له خه لک بکات و، پیی بزانه و قسه نه که م، نه وه من نه و ستمه م کردووه!“

پوژیک به وانه ی ده ورو به ری خو م وت: ”ئیه و پاتان چییه نه که ر من به پای خو م باشته رین که س به کم به که وره تان و، پیی بلیم: ’دادگه ربه!‘ ئایا به وه نده نه رکی خو م جینه جی کردووه؟“

وتیان: ”به لئ.“

وتم: ”نه خیر، وا نییه. ده بی چاود پرسی وردی به کم، بزانه نه وه ی من ویستوومه، ده یکا یان ناپکا!“

من بۆچوونىڭكى تايىبەتتى خۆم ھەبوو، لەو كاروبارەى كە پەيۋەندىي بە
دابونەرىتى ناۋچەيى ھەبوو، كارىبەدەستەكانم سەرىشك دەكرد، بەلام لە كاروبارى
گشتىدا وانەبوو، چاۋدىرىيى ھەلس و كەوت و پەفتارىانم دەكرد.

- چۆن ئەمەت دەكرد؟

- من كه سائيكي نهيني و تايبه تيم هه بوون، راسته خو پهيوهندييان به خو مه وه هه بوو، چاوديري والي و كار به دهست و ته نانه ت خه لكيشيان ده كرد.

— وا درده كه وي شتيك وهك ئه مه ي ئه م سهرده مه بووه كه پيي ده لين:

“ناسايش،” به لام مه به سته كان جياوازن و ده گورين. مه به ستي تو له داناني ئه و كه سانه چي بوو؟

— مەبەستى سەرەتا و كۆتايىم پاراستنى ئاسايش و پارىزگارى بوو له
 حوكومەت. من مەبەستم ئەو نەبوو كە جاسوسى خەلكم بۆ بكەن و بەشويىن
 عەيب و عارى خەلكدا بگهپيىن و، ترس و لەرز بخەنە نيو دلى خەلكەو. يەكيك
 لە كارە گرنگەكانيان ئەو بوو: بە وردى چاوديريى كاري كاربەدەستانيان دەکرد،
 بۆيە من وەك چۆن دەمزاني كاربەدەستهكاني لای خۆم لە شاري مەدينەدا چى
 دەكەن و چى ناكەن، ئاوايش دەمزاني كاربەدەسته دوورەكان چى دەكەن و چى
 ناكەن!

له هەر جیگهیهک باکوور یان باشوور، پۆژئاوا یان ڕۆههلات، دوور یان نزیک
کاربهدهستیکم ههبا، نهوا کهسیک یان زیاتر به وردی چاودیریان دهکرد و هەر
شتیک لهم پهرو نهو پهپی دهسهلاتی مندا قهوماها، به باشی ئاگام لی بوو.
ههموو جاریکیش داوام له والی و کاربهدهستان دهکرد وهفدیک بنیڕن بۆلام تا
خۆم له نزیکهوه پرسپاری شار و کاروباریان لی بکهَم؛ پرسپاریان لی بکهَم له باره
داهات و باج و خهراجهوه، له باره والیهکهیان، باشه یا خراپ! ستهمکاره یا
دادگهَر؟!

هر داهاتنکیان هه بووایه و بو مه دینه یان بناردایه، منیش دهمگوت: "دبئی ده دانه پیاویش له گه ل نه و باج و داهاتانه دا بین. با پرسیاریان لئ بکه م و شایه تی بدن که نه و دمستکه وت و داهاتانه داگیر نه کراون و به زور له که س نه سه نراون و سته میان تیا نییه!" نه مه دهبوو دهی نه وهی که نه گهر خوانه خواسته والیه که له دلدا پئی خویش بئ ستم بکا، نه و پیری سته مه که ی بکا، نه گهر سته میک بکرایه، نه و ایه که سهر نه و که سانه ی که دامنا بوون به نهیئی چاودیری والی و کاربه دهست و خه لکیش بکه ن، پئیان ده که یاندم!

ئییمه نامه به ری تایبه تمان هه بوو، هه موو جارئ به و نامه به رانه دا نامه م بوو کاربه دهست که کان دهنارد. به و نامه به رانه م گوتبوو: "هه رجار نامه ی منتان برد بوو کاربه دهستیکی دوور، له ناو خه لکی نه و شاره دا جار بدن بلین: 'ئییمه نامه به رین، هه رکه س نامه بوو عومه ر دهنیری، بوی ده به یین.'"

نه گهر که سیک نامه ی بوو من بنووسیا یه، نه و زور به بئ ترس نامه ی دهنووسی و دهنارد، چونکه والی و کاربه دهست به هیچ شیوه یه که بو یان نه بوو خو یان له و کارده هه لبقورتینن. ته نانه ت نامه به ره که خویشی نه یده زانی چی له نامه که دا نوو سراود. پیم گوتبوون: "دبئی نامه م به داخراوی به دهست بکه یه نن و، نابئ هه لته کابئ." به م شیوه خه لک هه ر گله یی و گازنده یه کیان هه بووایه، زور به ئاسانی دهیانتوانی بوو منی بنیرن. جا هه رکات له و جوړه نامانه م به دهست که شتیا، خو م دهمخویندنه و و پرس و پراویرم ده کرد و کام کاره هه ق بووایه، ده مکرد.

له و دش زیاتر من موحه مه دی کوړی سه له مه ی نه نصاریم کړدبوو به لیکو له ر و چاودیر به سهر هه موو کاربه دهستانی حوکومه ته وه، چاودیری هه موو والیه کانی ده کرد، لپینچینه وهی له گه لدا ده کردن، له سکالا و گله و گازنده ی خه لکی ده کوزلییه وه!

خۇ كاتى ھەجكردن ھەر مەپرسە، خەلك بە لېشاۋ لە ھەموو لايەكەۋە بۇ
 ھەجكردن دىھاتن و، مەنەش ھەموويانم دىھىنى و پىرسىارم لە ھەموويان و لە بارەي
 ھەموو شتەكەۋە لى دەكردن. مەن كاتى ھەجكردنم كىرەۋو بە كاتى لىپىرسىنەۋە و
 لىپىچىنەۋە، كىرەۋوم بە كاتى گويگرتن لە قسەي ناۋدىلى ھەموو چىنەكانى خەلك.
 لە ۋەرزى ھەجدا ھەموو جۇرە خەلكىك كۇ دەۋونەۋە، ھەبوو سكاللا و گلە و
 گازندەي ھەبوو. تەنەنەت ئەۋانەي كە مەن كىرەۋونم بە چاۋدىر، لە كاتى ھەجدا
 لەۋانىشم دەپرسىنەۋە. دەۋو ھەموو ۋالىيەكان ھەموو سالىك لە كاتى ھەج كىرەندا
 خۇيان بىن بۇلاي مەن و، راپۇرتى كار و بەرپەۋەردن و... پىشكەش بىكەن. بىزانم
 چىيان كىرەۋە و چىيان نەكەرەۋە؟

لەۋەش زىاتەر، لە دىۋادىۋىي خەلافەتمدا بىرپارىكم دەرگىز، و تەم دىھى خۇم بىگەرەم
 بەسەر ھەموو ۋىلايەت و ۋالىيەكاندا و زۇر لە نىزىكەۋە خەلك و ۋالى و كاروبارى
 ۋىلايەتەكان چاۋدىرى بىكەم؛ بۇ ئەۋەي تەۋاۋ دىلنىا بىم.

لە دلى خۇما و تەم: "ئەگەر خۇا تەمەنى پىدام، ئەۋا يەك سالى رەبەق بەناۋ
 خەلكى سادە و ھەزار و جىۋىتار و كاسىكاردا دىگەرەم و دىيەندىنەم، لەۋانەيە
 ئەۋانە دىۋاكارىيەكان ھەبى و ۋالىيەكان نەيەن ئەۋ دىۋاكارىيە بە مەن بىگا. دەرپۇم
 بۇ شام، دىۋا مانگ لەۋى دەمىنەۋە؛ دەرپۇم بۇ جەزىرە، دىۋا مانگ لەۋى دەم؛ دىۋىي
 دەرپۇم بۇ كوفە، دىۋا مانگىش لەۋى دەم؛ لەۋىيەشەۋە دەرپۇم بۇ بەسەرە، دىۋا مانگ
 لەۋى دەم. ئا بەم شىۋەيە سالىكى تەۋاۋ دىگەرەم تا بە ۋردى ھەموو شتەك بىيەم و
 بىزانم!"

- بە خۇا قىربان، ئەۋ سالى سالىكى باشە. تۇيش پىۋىكى باشى. دى گەرەم

ئەستە پىم بلى، لە سەردەمى تۇدا دىۋەرى و قەزاۋەت چۇن بوو؟

- چ لايەنىكت بە دىۋىكرەۋى بۇ باس بىكەم؟

- قەزاۋەت چۇن بوو؟ چۇنت رەك خىستىۋو؟ لەنەۋان تۇ و دىۋەرەكاندا چى

گوزەرەۋە؟

- باشه پیت ده لیم!

خوای گه وره قورئانی بو پیغه مبه ر ﷺ ناردووه. ئەم قورئانه شه ریمهت و دادوهری و بریاردانی تیا به. پیغه مبه ر ﷺ خۆی کێشه و ئارێشه ی خه لکی کۆتایی پێ دینا و بریاری دهدا، شه رعی خودای پیاده ده کرد، بو ئەو کارانه یش داوای هاوکاری له هه ندێ له هاوه لان ده کرد، بو نموونه مه عازی وهک دادوهر و مامۆستا نارد بو یه مهن، ههروه ها عه لیبی کوپی نه بوو تالیبیشی نارد. نه بوو به کریش بهو شیوه یه کاری کرد، خۆی به پێی قورئان و فهرمووده بریاری دهدا، به لām به هۆی سه رکردایه تیکردنی جهنگ و گه راندنه وه ی ئەوانه ی که له ئیسلام هه لگه رانه وه، سه رقائی پرووی تی کرد. دادوهری و قه زاوهت لهو شار و لادیانیه ی که هه لنه گه رابوو نه وه، وهک خۆی مایه وه و به ردهوام بوو. تا ئەو کاته ی نه بوو به کر له دونیادا مابوو، هه ر خه ریک بوو بو گه راندنه وه ی ئەو ناوچانه ی له ئایین و درگه رابوو نه وه. تا مردن خه ریک بوو، زۆربه ی کاروباری وهک سه رده می پیغه مبه ر ﷺ لیکرده وه، ئیتر مه رگ مۆله تی نه دا و گه شته وه به پیغه مبه ر ﷺ. داوام وایه خوای گه وره منیش له گه ل ئەواندا کۆ بکاته وه و به مانخاته نیو به هه شتی گه وره و نه براوه ی خۆی.

- ئامین! خواجه گیان ئامین!

- خوا تۆیش بخاته به هه شته وه و به خزمهت پیغه مبه رت ﷺ بگه یه نیت، کویم! ... با بپینه وه سه ر قسه که ی خۆمان ... کاتی من خه لافه تم گرت ه ده ست، یه کهم جار داوه ریم له نیوان خه لکدا ده کرد، بریار و فه توام دهدا، به لām دوا ی ئەوه ی که ده ولهت و حوکومه تی ئیسلامی به رفراوان بوو و عه ره ب و عه جه م تیکه ل بوون، ئیتر من ماوه ی ئەوه م نه ما خۆم خه ریکی ئەو کارانه بکه م، ئیتر وازم له دادوهری هینا، ده ستمکرد به دانانی دادوهر بۆ هه موو ویلایه ته کان نه بو ده ردام کرده دادوهری مه دینه، شه ره یحی که ندیم کرده دادوهری کوفه، عوسمانی کوپی نه بولعاصم کرده دادوهری میصر؛ نه بوو موسای نه شه ریم کرده دادوهری به صره.

- مووچەت بۆ ئەوانیش دیاری کرد؟

- بئگومان به ئۆ، مووچهم بۆ والیه کان دیاری کرد بۆ نه وه نان پهیدا کردن نه بیته بهرگری له بهرپوه بردنی کاره کانیا، ههروهها مووچهم بۆ دادوه رهکانیش برپیه وه بۆ نه وهی ئاتاجی کاسبی و نان پهیدا کردن نه بن و خهریکی دادوهی خویان بن، به باشی گوئ له خه لک بگرن و کیشه کانیا چاره سه ر بکه ن.

۲۰. ٲه ٲاودٲٲٲٲ ٲهوانٲشت ده کرد؟

- ئەيچۆن! بەلئى چاودىرى ئەوانىشم دەکرد. ئەو چاودىرانەى كە پىشتەر باسما
 كرن، تەنيا چاودىرى والىيەكانيان نەدەكر، بەلكو چاودىرى دادوهرەكانىشان
 دەكر. تەنانەت چاودىريان لەسەر ئەوانەيش دەكر كە كاريكى بچووك و
 ئاساييان بە دەستەوه گرتبى. پىيشم وتى: من لە كار بەدەستەكان بەدگومان نەبووم،
 بەلام بۆ تەواو دلتيا بوونەوه ئەو چاودىرانەم داناوو. دادوهرىيش وەك كار بەدەستى
 و بەرپرسيارىتى گرنگە، دەبى چاودىرى ئەوانىش بكرىت.

- ئەي ئامۇزگار ئىت دەكردن وهك ئەوهى ئامۇزگار ئىي بهرپر سهكانت دهكر د؟

— بیگومان بهائی! به بیرمدا نایهت تاقه که سیکم بۆ کاریک پاسپاردیی و
نامۆزگاریم نه کردیی.

- لهو نامۆزگاریانه هیچت له بیره بۆم باس بکهی؟

- ئەم ھەویرە ئاو زۆر دەكیشى و بە ئاسانی كۆتایی نایەت، یەك دانەت بۆ دەگیرمەوه، ئەو كاتەى ئەبوو موسای ئەشعەریم كرده دادوهرى بەصرە، ئامۆزگاریم كرد.

- چیت پی کوت؟

- نامه‌یه‌کم بۆ نارد تییدا نووسیووم؛

”له بهندهی خوا عومەری کۆری خەتتابەوہ بۆ ئەبوو موسای ئەشعەری، سلاو و
پەحمەتی خوات لێبێ، یاشان؛

”دادوهرى فەرزىكى گەورە و پتەو و قايمە، سۈننەتتىكى گىرنگە، ھەركات دادوهرىيەك بە بەلگەۋە ھاتە لاي تۆ، ھاش لېي تېپكە، قسە ھەرچەند ھەقىش ھى، مادەم جىبەجىيى نەكەي، ھىچ قىمەتتىكى نىيە! لە كۆر و كۆبۈنەۋەكانتدا بە يەكچاۋ سەيرى خەلک بکە، با لەبەر ستەمكارىت پىاۋى دەسەلاتدار مرخت لى خوش نەكەن و، پىاۋى ھەزارىش لىت نەترسى!

”ھەركەس داۋاكارە، دەبىي بەلگەي پروون و ئاشكرای ھەبىي، ئەو كەسەيشى داۋاي لەسەر تۆمار كراۋە، دەبىي سۈيىند بخۋا(و پاكانەي خۆي بكا)، سولج و رېككەۋتن لەنىۋان مۇسلماناندا دروستە، بەو مەرجەي ھەلال ھەرام نەكەن و ھەرام ھەلال نەكەن. ئەگەر دۈيىنى بېرىپىكت دەرکرد و ئەمرو بۆت دەرکەۋت ھەلە بوۋە، نەكەي پەشىمان بوۋنەۋە بە غەيبە بزانی و پاشكەز نەبىتەۋە، كەپانەۋە بۆ سەر ھەق و راستى، زۆر لە مانەۋە لەناۋ ھەلە و چەۋتى مەزنترە و باشتەرە!

”تىگەشتن! تىگەشتن! ئەگەر ھات و شتىك لەنىۋ دلتدا دەھات و دەچوو، ھىچ بەلگەيەكت لە قورئان و فەرمۇدە دەست نەكەۋت، ئەۋا تىگەشتن و بىر و ھۆشى خۆت بە باشى بەكار بېنە!

”ھەموو شتە ھاۋۋىتە و ۋىكچۈۋەكان بزانه و بە پىۋدانگى ئەۋانە شتە تازەكان ھەلبەسەنگىنە و دۋايى بزانه كامەيان لەلای خوا و پىغەمبەرى ﷺ خوشەۋىسە، بەۋەيان بېرپار بەدە!

”ماۋەبەك ماف بەدە بە داۋاكار، با بۆ بەلگەي خۆي بگەرئى، ئەگەر بەلگەي تەۋاي ھىنا، ئەۋا مافەكەي بۆ دەگەپننەۋە، ئەگەرنا داۋاكەي پشتگوئى دەخرىت. ئەگەر ۋا بکەي، ئەۋا گومانەت بۆ دروست ناھى و بەرچاۋروون دەبىي و داۋاكارىش ناتۋانى ھىچ بىمانوۋەك بېننەۋەا مۇسلمانان زۆرەيان عادل و راستگوون، قسەيان لى ۋەربگرە، تەنھا ئەۋانە نەبىي كە لەسەر تاۋان دارىيان لى دزايى، يان سۈيىندى درۋيان لى دەرکەۋتبىي، يان كەسىك كە جىگەي متمانەي خەلک نەبىي، خۋاي گەورە ئاگادارى نەيىنپەكانى ناۋ دلېشە، بەلگەي گوماناۋى و لېلى ناۋى!

"نەکە ی هەرگیز لە کاتی دادوەریدا توپەبەیی، یان نیگەرەن و قەلەق بەی. هەرگیز نازاری خەلک نەدە ی. لە کاتیگدا هەقت نیشان دەدەن، پێت ناخۆش نەبێ و ئینکاری نەکە ی. ئەو هەقە ی کە خوای گەورە پاداشتی لەسەر دەداتەو و دەیکاتە توپشوو بۆ قیامەت، ئەو لە هەموو شتێ باشتەر. هەرکەس بەینی خۆی و خوای خۆی نیەتی ناو دلی پاک بێ، ئەو خوای گەورە ی بەسە کە پشتیوانی بێ، پێویستی بە خەلک نابێ!

"هەرکەسێش بە قسە ی ساف و لووس پێچەوانە ی هەق جولایەو، خوای گەورە ئابرووی دەبا، سەر و نەینییەکانی هەلەمالی، چاوەروانیی چی لە پاداشتی خەلکی دەکە ی؟

"سلاوی خوات لیبی."

- یا ئەللا! ماشەللا! کورە قوربان تۆ تەواو سەردەمی خۆت پێشخستبوو. من پێم وایە کە پێویستە ئەم نامە یە لە هەموو دادگاکاندا هەلبواسرێ، هەموو دادوەریک بیخوینێتەو، تۆ قسە یەکی وات کردوو هێچت نەهێشتوو تەو. زۆر بەکورتی و پڕمانایی، ئەگەر من تۆم نەناسیایە، دەمگوت: هەرگیز باوەر ناکەم ئەم قسانە قسە ی تاکە کەسیک بێت، بەلکو کۆمەلێک دادوەری زۆر زانا هەستان و بە یەکەو ئەم نامە یان نووسیو، بۆیە ئاوا ئەوەندە پڕمانا و بەهێزە!

- ئەو بە هەریەکی خواوە، دەیبەخشیت بەو کەسانە ی کە خۆی بیەوێت.

- پاک و بێگەردی بۆ ئەو کەسە ی تۆی هێنا و، قسەکانت هێندە پاراون، وەک سێحر کاریگەرن. قوربان مۆلەت دەدە ی لەسەر ئەم نامە یە بووەستم، ئەم نامە یە نابێ هەروا بە سەریا تێبەپەین.

- فەرموو چ پرسیارێکت بۆ هاتوو تە پێش بیکە!

- مەبەستت چی بوو لە: "دادوەری فەرزێکی گەورە و پتەو و قایمە، سوننەتێکی

گرنگ؟"

- خوای گه وره ئه م خه لکه ی دروست کردووه و کردوونی به چند به شیکی جیاوازه وه، بیروپا و بوچون و ئاره زووی جیاوازیان هه یه، به رژه وهندی جیاوازیان هه یه، ژیری و ئاوه زیان وهک یهک نییه. ئا له بهر ئه وه هه لسه نگاندنیشیان بو کاروباره کان له یه کتر جیا یه، بۆیه کیشه ده که ویتته نیوانیان هه وه، دژایه تی زور ده بی، ئه وه تا خوای گه وره ده فره مووی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْلِفِينَ﴾ (۱۱۸) إِلَّا مَنْ رَجِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ هود: ۱۱۸ - ۱۱۹ واته: "به رده وام ئه و خه لکه له ئایین و به رنامه و بوچووندا له یه کتری جیاوازن، مه گه ر ئه وه ی به زه ییی په روه ردگارت بیگریتته وه، هه ر بو ئه و مه به سته ش خوای گه وره دروستی کردوون (یانی له بهر ئه وه دروستی کردوون به زه ییی به واندا بیته وه)."

ده ی ماده م وایه، ده بی که سیکی دادوهر له نیوان خه لکدا دادوهری بکا، ئه گینا ئاژاوه و گێچه ل له نیوانیاندا پهیدا ده بی، ئه و کاته زۆردار بیژۆر ده خوا. بۆیه خوای گه وره دادوهریی واجب کردووه، دادوهری واجبه نهک سوننه ت. دادوهر سه رپشک نییه له نیوان دادوهریکردن و دادوهرینه کردندا، خوا ده فره مووی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ ص: ۲۶ واته: "له سه ر بنچینه ی هه ق و راسته قینه دادوهری له نیوان خه لکدا بکه." ئه وه ش که من وتم: "فه رزیککی گه وره و پته و و قایمه، سوننه تیکی گرنگه." ئه وه مه به ستم ئه وه یه که حوکمی دادوهر ئه و برپاره یه که خوا له قورئاندا دایه زاندوه و پیغه مبه ر له سوننه ته کانیدا به کاری هیئاوه.

- ئه ی مه به ستم چیه له: "هه رکات دادوهریه ک به به لگه وه هاته لای تو، باش لئی تیبه که؟"

- پیویسته دادوهر به باشی له و سکالا یه ته بکا که هیئراوه ته به رده می. پیش ئه وه ی هیچ قسه یه ک بکا، ده بی به باشی لئی بکۆلێته وه، نابێ پیش پروونبوونه وه ی راستی، قسه بکا. برپاری دروست و نه ته پاکی دوو شتی زور مه زنن که خوای گه وره به خشیویه تی به بهنده کانی، ته نانه ت له دوا یه پرواهیتان به خوا، هیچ شتی

به قه د نه و دووانه گرنک نييه! نه و دووانه لاقى نيسلامن، نيسلام له سهر نه و دوو لاقه وه ستاوه، مرؤف هر به و دووانه ده تواني خوئى له پښگى چهوت و گومړا بپاريزي و ببيته يه کيک له و که سانه ي که خواي گه وره نيعمه تي پي به خشيون! نه وانه نه و که سانه ن که خوا ده يانخاته سهر پښگى راست و دروست.

— نه ي مه به ستت چييه له: ”قسه هر چه ند هه قيش بي، مادهم جي به جيني نه که ي، هيچ قيمه تيکي نييه“!

— ده بي دادوهر زوو برپاري خوئى بدا و قه زيه کان کوټايي پي بهيني، نابي نه وه نده دواي بخا، بيمريني. ده بي دادوهر به هي زي حو کوومه ت و سولته وه کاره کاني جي به جى بکا، نه گهر وا نه بي، با تا به ياني دادوهر برپار دهر بکا، که س کوئي بو ناگري! خواي گه وره مه دحي نه و که سانه ي کردووه که به هي زن و له ديندا چاوکراوه و راستگو، ده فهرمووي: ﴿وَاذْكُرْ عَبْدًا اٰتٰرْهٖمَ وَاَسْحَقَ يَعْقُوبَ اٰوٰى الْاَيْدِى وَالْاَبْصَرِ﴾ ص: ٤٥ واته: ”نه ي پيغه مبهرا! باس و يادى به نده به رپزه کانمان: ئيبراهيم و ئيسحاق و يه عقوب بکه، هه موويان ده ستيکي بالايان هه بوو له گه ياندني ئاييني خوادا، ده ستيکي بالايان هه بوو له چاکه و چاکه کاريدا، هه روه ها بهر چاو پرووني و شاره زايي ته واويان هه بوو له هه موو پروويه که وه.“

مه به ستي خواي گه وره له ده ستي بالا، هي ز و ده سه لاته: مه به ستيشى له بهر چاو پرووني، بهر چاو پرووني به له ئاييندا.

— نه ي مه به ستت چييه له: ”له کوړ و کو بوونه وه کانتدا به يه کچاو سه يري خه لک بکه، با له بهر سته مکاريت پياوي ده سه لاتدار مرخت لي خوش نه که ن و پياوي هه ژاريش ليت نه ترسي“!

— مه به ستم نه وه يه که جياوازي نه کا له نيوان نه و دوو که سه ي که هاتوون بولاي دادوهر، ده بي وهک يه ک لپيان پروواني. نه گهر به رپزه وه وهک يه ک له هه ردو وکياني پرواني، نه وا نه وانيش به چاو يکي پزه وه سه يري نه و ده که ن. نه مه وهک نه و نامه يه

وايه که بؤ موعاوييهی کورې نه بسو فیانم نووسی و وتم: "مرؤفه لاوازه کان هینده له خوت نژیک بکه رموه هتا وایان لیدی که ترسیان دهشکې و زمانیان دهکړته وه و زاتی قسه کړېن دهکمن." مرؤفی به هیز نه گهر زانېی دادوهر له گه لېدایه و له خوی نژیک دهکاته وه. نه گهر تاوانبار بوو تاوان زیاتر دهکا. مرؤفی لاوازه پش نه گهر زانېی که دادوهر لني ناپرسیته وه — نه گهر خاوهن هه قیش بی، — زات ناکا باسی بکا و زور جارېش چاویوښی له هه قی خوی دهکا. من هه رگیز فرمان به شتیک ناکم که خوم نه یکم. جارنکیان من و ثوبه ی کیشه یه کمان هه بوو، زیددی کورې سابتان کړد به دادوهر. وتم به زیدد: "بویه نیمه هاتوین بولای تو، بیی به دادوهر." زیدد له جینگه ی خوی راست بوووده و هه وجیکې بؤ من فرېدا و وتی: "ها گه وردی موندان له مری دابنیشه!"

منیش وتم: "کورده کاکه زیدد گیان! هه ر له سهرتای دادوهریه که تدا تاوانت کړد. ثوبه ی له کوڅی دادمنیشی. دهی منیش له وی بې، نه مړو له لای تودا نابی من له نه و گه ورتېر بې!"

من نه مه له پښه مېرغوده فیر بووم. دایکې نیمانداران نوم سه له مه گتېرپه وه: "پښه مېرغوره مریو په تی: 'هه رکس بوو به دادوهر له نیوان موسلماناندا. با له تدا شکرېن و هینا کړېن و دانیشان دنی که سه کانداداد گهر بی!'"

— نه ی قوریان مه به ست چیه له: "هه موه شته هاووننه و ویکچووه کان بزانه و. به پندوانکی نه وانه شته تازدکان هه لسه نگینه و. دواپی بزانه کامه یان له لای خوا و پښه مېرغوری خوا خوښه وېسه. به ویمان بهر بهر بده"؟

— من نامنځگارېم کړېووه که نه جتههاد بکا و قیاس به کار بهننې. زور قهزیه هه یه مړؤف دهی ژهری و ناوهری خوی بؤ به خاته کار. دهی نه جتههادی بؤ بکا. قیاس به کار بهننې. بزانی ناها شتی له و جوړه پروی داوه؟ نه گهر پروی داوه. نه مېش به پنی نه و شته لیک بداته وه. نه وه قیاس. بزانی چ شتی له و مه سه له یه نژیکه و پروی داوه. چونکه قهزیه کان زورن. دهه کان که من. که واپوو. دهی

ئىجتىھاد و قىياس بەكار بھيئەرى و، ئەوھىش لەسەر بىنەما گىشتىھەكانى قورئان و فەرمودە. جا بۇ ئەو مەبەستە، دادوھەر دەبىي ژىرى بەكار بھيئەرى، دەبىي بىر و ھەزرى خۇي بخاتە كار، دەبىي ھوكم لە قەزىھەكانى تر ھەلھيئەنجيئە. ئەمە كار و بەرنامەي خەلىفەي يەكەم بوو، كارى ھاوھەلان بوو، ئەوان قىياسيان بەكار ھيئەو، شتەكانيان ھەك ھاوويئەكان ھىساب كىردو، بۇيە ھەركاى ئىجتىھادىيان بۇ خەلكى تر كىردو ھەتەو، رېگەيان بۇ خۇش كىردو، ئا لەبەر ئەو مۇجتەھىدى نىت پاك و زانا، ھەمىشە ھەر خيئە تووش دەبىي، پېغەمبەر ﷺ فەرمودىيەتى: "ھەركات دادوھەر ئىجتىھادى كىرد و پىكەي، ئەو دوو خيئە بۇ دەنووسرى، ئەگەرىش نەپىكە، خيئەكى بۇ دەنووسرى."

- ئەي مەبەستە چى بوو لە: "ئەگەر دوئىي بىرپارىكت ھەركىد و، ئەمىرۇ بۇت ھەركەوت ھەلە بوو، نەكەي پەشىمان بوونەو بە عەيبە بزانى و پاشگەز نەبىتەو، گەپانەو بۇ سەر ھەق و پاستى، زۆر لە مانەو لەناو ھەلە و چەوتى مەزنتەرە و باشترە؟"

- مەبەستى سەرھەكى لە دادوھەرى، ھەلەوھەشاندەوھى شتە ناھەقەكان و مافدانە بە شتە ھەقەكان، بۇيە پىويستە دادوھەر ئەوپەرى خۇي ماندوو بكا بۇ گەشتەن بە ھەق. ئەگەر بىرپارىكى دا و، دوايى بۇي ھەركەوت بىرپارەكەي ھەلە بوو، دەبىي دان بە ھەلەكەيدا بنى و شتە پاستەكە ھەرخا، گەپانەو بۇلاي شتە پاستەكان گەورەيى مەروۇف ھەردەخا، مانەو لەناو جەغزى بەتالدا و دان نەنان بە پاستىدا، ئەو خۇبەلزانى و تەكەببۇرە، ھىچ شتەكەش ھەك خۇبەلزانى نابىتە لەمپەرى چوونە بەھەشت، پېغەمبەر ﷺ فەرمودىيەتى: "ھەركەس بە ئەندازەي تۆزقالىك فەيس و تەكەببۇرى لە دلدا بى، ناچىتە بەھەشتەو."

ئىمەش وتمان: "قوربان! پىاوى وا ھەيە كە پىي خۇشە جلوبەرگەكانى جوان بى، نەل و پىلاوى جوان بى!"

فرمووی: "نه وه خوږه زلزانی نییه، خوږه زلزانی نه وه په که دان به هه قدا نه ننې و خه لک به که م بزانی."

منیش ناموزگاریې نه بوو موسام کرد که: "نه که ی دان به هه قدا نه نییت، نه که ر هه قت بو دهرکه وت و دانت پیا نه نا، نه وه خه لکت به که م زانیوه."

- نه ی مه به ستت چی بوو له: "موسلمانان زوربه یان عادل و راستگوڼ، قسه یان

لې وهرېگره، ته نیا نه وانه ی نه بې که له سر تاوان داریان لې درابې، یان سویندی دروین لې دهرکه وتبې، یان که سیچ که جیگه ی متمانه ی خه لک نه بې؟"

- خوای گه وره نه م نوم ته ی پیغه مبه ری ﷺ کردووه به نوم ته یکی میانه پره و

شاهید به سر نوم ته تانی پیشووه وه. میانه پره ی بریتیه له دادگه ری. موسلمانان له ناو

یه کدا دادگرن، ته نها نه وانه یان نه بې که شتیکی وایان لې دهرکه وتبې که بیته

له مپه ر بو شایه تی، نه و له مپه ره یش نه وه یه که شایه تیې درو ی دابې، نه وه نیتر

شایه تیې لې وهرناگیرې، یان له بهر تاوانیکی گه وره داری حدی لې درابې، نه وه

خوای گه وره پازی نییه شایه تییان لې وهرېگیرې، یان له وانه یه نه و شایه تییه له بهر

به رږه وهندییه ک بیټ، وه ک شایه تیدانی کوپله بو گه وره که ی خو ی، له وانه یه نه و

کوپله له ترسدا یان له بهر به رږه وهندی شایه تی بو گه وره که ی بدا. هه روه ها

شایه تیدانی خزم بو خزم نه که ر شوبه و نوم ته یچ بوو، نه وه وهرناگیرېټ، نه گینا

و درده گیرېټ.

- نه ی مه به ستت چیه له: "ماوه یه ک ماف بده به داواکار، با بو به لگه ی خو ی

بگه پې. نه که ر به لگه ی ته واوی هیڼا، نه و مافه که ی بو ده گه پښتته وه. نه که ر نا

داواکه ی پشت گو ی ده خرېټ. نه که ر وا بکه ی، نه و گومان ت بو دروست نابې و

به رچاوپروون ده بی و، داواکار یش ناتوانې هیچ بیانوویه ک پښتته وه؟"

- نه و دادوهره ی که دادگه ر، ده بی ماوه یه ک مؤلت بدا به داواکار تا بتوانې

به لگه و شتی خو ی ناماده بکا. نه و که سه ی داواکاره، له وانه یه به لگه یه کی هه بی

که نیستا ناماده نه بې، شایه تیکی هه بی له سه فهدا بی، نه که ر دادوهر په له ی پی

بكا و زوو بېر بار بدا، ئەوا دادپەرورەر نەبوو. بۆيە داواكار بۆي ھەيە داواي ماوھەيك
 بكا كە تەيدا بھوانى شايەت و بەلگەي خۆي ئامادە بكا، ئەو ماوھەيك ديارى
 نەكراو، بۆنموونە نابى دادورەر بلى؛ "تەنيا سى پۆز مۆلەتت ھەيە" ئەويش بە سى
 پۆز كارەكانى بۆ جىبەجى نەكرىت. خۆ ئەگەر دادورەر سوور دەيزانى ئەو بەلگە و
 شايەتانەي ئەو باسيان دەكا، پىويستىيان بە سى پۆز نىيە، ئەو دەتوانى ماوھى سى
 پۆزى بۆ دابنى، بۆ نموونە ئەگەر بەلگەكان يان شايەتەكەي لە مالدە بوون، يان
 شايەتەكەي خەلگى ئەو شارە بوو، لەويش بوو، واتە لە سەفەر نەبوو، ئەو ئەو
 كاتە پىويستە دادورەر زوو قەزىكە كۆتايى پى بىنى و بە كراوھىي نەيھىلئەودا!
 - ئەي قوربان مەبەستت چىيە لە: "ھەركەس داواكارە، دەبى بەلگەي پوون و
 ئاشكراي ھەي. ئەو كەسەيشى داواي لەسەر تۆمار كراو، دەبى سوپند بخوا(و
 پاكانەي خۆي بكا)"؟

- ئەم قسە تەفسىرى ئەو ئايەتەيە كە خواي گەرە دەفەرمووى: ﴿وَأَنذَرْتُ
 آلِحَكْمَةَ وَفَصَلَ لِنَطَابٍ﴾ ص: ۲۰ واتە: "حىكمەت و دانايى و قسە و فرمانى
 بەجىمان پى بەخشى."

فصل الخطاب لە ئايەتەكەدا برىتيە لە بەلگەي بەھىزى داواكار لەسەر
 داوالەسەرتۆماركراو، يان برىتيە لە سوپندى داوالەسەرتۆماركراو ئەگەر ھات و
 داواكار بەلگەي بەھىزى نەبوو، ئەسل لە دادگادا ئەوھەيە كە يەكەم جار داواكار
 بەلگەي خۆي پىشكەش بكا، ئەگەر نەيتوانى بەلگە پىشكەش بكا، ئەوا
 داوالەسەرتۆماركراو سوپند دەخوا؛ چونكە ئەسل وايە مەرفۇ بەرى بى لە تاوان!
 ئەگەر كەسەيك داواي ئەوھى كرد كە مافىكى لەسەر كەسەيكى تر ھەبوو، بەلام
 بەلگەيشى بە دەستەو نەبوو، ئەو دەبى دادورەر ئەو كەسە لە دادگادا ئامادە بكات
 و پىي بلى؛ "فلان كەس! فلان داواي لەسەر تۆ تۆمار كردووە." جا ئەگەر لايەنى
 دووھم دانى بە تاوانەكەي خۆيدا نا، ئەوا دادورەر بېر بارى خۆي دەرەكا، ئەگىنا

لایەنسی دووهم سویند دەخوا و پاكانە بو خۆی دەکا و، ئیتر مەلەفی قەزەبە کە دادەخریت. دادوهر لە دنیا دا دەبی بە بەلگە و دەلیلەوه بپاری خۆی بدا، بەلام لەو دنیا ئەوه دادگای خوا کار دەکات، دادوهری هەرەگەوره و پاستەقینە خوای گەورهیه، فرمان بە زمان و دەست و لاق و ئەندامەکانی مرؤف دەدا کە شایەتی بدەن، مافی کەس لەو پێشیل نابێ و نافەوتی!

خۆ ئەگەر دادوهر هەقی بە کەسیک دا کە شایانی ئەو هەقە نەبوو، ئەوه ئیتر کۆتاییی دنیا نییه، حەلال بوونی حەرامیش نییه، دادوهریش مرؤفە و بە ژیری و ئاوەزی خۆی، بە پێی بەلگە بپار دەردەکا، جا ئەگەر کەسیک لە ژێر سەقی دادگادا مافیکی نابەجێی وەرگرت، ئەوه لە پوژی قیامەتدا تۆلە ی لێ دەسەنرێتەوه!

تەنانەت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: "منیش وەک ئێوه مرؤفم، ئێوه کێشە کانتان دینە لای من، لەوانە یەکیکتان قسەزانت بێ لەوی تر، بەلگە ی جوانی بە دەستەوه بێ، منیش بە گوێرە ی قسەکانی مافی پێ بدەم! جا ئەگەر من مافم بە یەکیک دا و خاوەن مافیش نەبوو، ئەوه پارچە یەک ئاگرم پێداوه!"

- ئە ی قوربان مەبەستت چی بوو لە: "خوای گەوره ئاگاداری نەینییهکانی ناو دلێشە، بەلگە ی گومانای و لیلی ناوی؟"

- من زۆر جار دەمگوت: "هەندێ کەس لە سەردەمی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بە وەحی بپاری لە سەر دەدرا! ئیستە وەحی و سروش تەواو بوو، نەما! ئیمەیش بە گوێرە ی کردارە کانتان بپارتان لە سەر دەدەین. جا هەرکەس کرداری باشی هەبوو، ئیمە بپاری لە قازانج دەدەین، لە خۆمان ی نزیک دەکەینەوه. خۆ ئەگەر لە دڵدا نیەتی باشەیشی نەبوو، ئەوا ئیمە پێی نازانین. هەرکەس پێش کردەوه ی خراب بوو، ئیمە بپاری لە دژ دەردەکەین، هەرچەند خۆپیشی بلیت: 'مەبەست و نیەتم چاکە یە!' "

کەس بو ی نییه هیچ بپاریک لە سەر کەسیکی تر بدا مەگەر بە پێی ئەو کردەوانە ی نەبی کە دەبینرێن، دڵەکان وەک خانووی دەرگا گالە دراو، نازانین چییان تیا یە، تەنیا خوا دەزانێ چی لە نیۆ دلدایە. ئیمە ناتوانین دلی کەس بخویننەوه تا بزانی

چی تیا به، نیمه وهک وتم به گویره ی کرده وه بهار ددهین، نه گهر کرده وهی چاک بوو، نه وه لای نیمه به چاکه کار دهناسری، نیتر له دلدا چ شتیکی مه به سته نه وه حه والهی خوا ده کری، نه گهریش کرده وهی خراپی هه بوو، نه وه به خراپه کار دهناسریت، نیتر له وه ولایش حه والهی خوا ده کریت. جاریک پیغه مبه ر ﷺ داری حه ددی له باده خوریک دا، پیاویک نه فره تی له و باده خوره کرد، وتی: "نه فره تی خوات لی بی! چ کاریکت کردوه."

پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: "نه فره تی لی مه کهن! من ته نیا نه وهنده ده زانم که نه و پیاوه خوا و پیغه مبه ری خوی خوش دهوی!"

پیغه مبه ر دهیزانی نه و پیاوه خوا و پیغه مبه ری خوش دهوی، به لام نه و خوشه ویسییه نه بووه هوی نه وهی داری حه ددی لی نه دا و تۆله ی لی نه سه نیتته وه! پیاویش هه بوو دووروو بوو، وهک عه بدوللای کورپی سه لول، به لام پیغه مبه ر ﷺ به گویره ی کرده وه کانی له که لیدا ده جولایه وه، به پروالته نویژی ده کرد و خوی به موسلمان نیشان ده دا.

هه رچی له بارهی شوبوهات و گومانیش هه یه، نه وه ئایینی ئیسلام ریزی مروؤ ده کری، ناکری به گومان و قسه ی لوه کی مافی پیشیل بکری، چونکه نه و قسه گوماناییه نه زور جار درۆن، خوی گه وره ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ (الحجرات: ۱۲) واته: "ته ی نه و که سانه ی باوه پتان هیناوه! خۆتان زور بپاریزن له گومانی خراپ، له راستیدا هه ندی له و گومانانه گونا هه و تاوانن (بۆیه حه ق وایه له هه موو گومانیک خۆپاریزیین.)"

پیغه مبه ریش فرموویه تی: "به گویره ی توانا تۆله له کۆل موسلمانان بکه نه وه، نه گهر به لکه یه کی هه بوو بۆ نه وهی تۆله ی لی نه سه نیتته وه، نه وایه قه بۆل بکه ن. نه گهر سه رکرده له به خشیندا هه له بکا و به هه له که سییک به خشی، له وه باشته ره له تۆله سه ندنه وه دا هه له بکا و به هه له تۆله له یه کییک به سه نیتته وه!"

که وایو توله له هیچ که سیک ناسه نرېته وه مه گره به یوونی به لگه یه کی به هیږ و بیگومان، یان ده بی به گوږه ی به لگه یه ک تاوانبار بکړی که وا نه و به لگه یه نه و تاوانه ی لی بخوږنرېته وه، وهک نه وه ی کچیک یان بیوه ژنیک دوو گیان بی، یان پیاوړیک برشیتته وه و باده هه لېږتته وه نه مه ئیتر به لگه ی ناوی و دیاره که کچه که یان بیوه ژنه که زینای کردووه و، پیاوړه که باده ی خوار دووه ته وه.

— نه ی قوربان مه به ستنت چی بوو له: "نه که ی هه رگیز له کاتی دادوهریدا تووړه بی، یان نیگه ران و قه له ق بی. هه رگیز ئازاری خه لک نه ده ی، له کاتی کدا هه قت نشان دده ن، پیت ناخوش نه بی و ئینکاری نه که ی. نه و هه قه ی که خوی گه وړه پاداشتی له سهر دده اته وه و ده ی کاته تویشوو بو قیامه ت، هه رکه س به ینی خوی و خوی خوی نیه تی ناو دلی پاک بی، نه و خوی گه وړه ی به سه که پشتیوانی بی، پیویستی به خه لک نابی؟

نه مه وهک نه و وه سیټ و ئاموژگاریه یه که بو شوریه یی کوړی حارسم کرد کاتی کردم به دادوهر، پیم وت: "هه رگیز به دهم توړه بوونه وه له نیوان دوو که سدا دادگه ری نه که ی!"

واجه له سهر دادوهر له کاتی دادوهریدا میشکی ساف بی، دوور بی لهو شتانه ی که ده بنه هوکاری نه وه ی کاره کانی به ته وای نه کا، وهک برسیتی، تینویتی، توړه یی، دله پاوکی... بو نه وه ی حاله تیکی نه فسیی وای به سهردا نه یه ت به په له برپاریکی نادرست دهریکا!

نه گره دوو که س دزی یه ک سکالایان تومار کردبوو، نابی دادوهر به لای هیچ یه ک له و که سانه یدا دابته شی، هه رچه ند له دلدا یه کیکیانی زیاتر خوش بو، ده بی نه و خوشه ویسیه نه بیته هو ی نه وه ی که زیاتر گرنگی پی بدا. دیسان نه گره رقی له یه کیکیان بوو، نابی نه و رقه بیته هوکاری نه وه ی له کاتی دادوهریدا پشتی تی بکا و گرنگی پی نه دا!

دادگا شوینی ئەو ەبە کە مافی تیا بۆ حاوێن ماف بگەرێنرێتەو، شوینی خۆشەویسی و پەلێبوونەو ە نییە. جا بۆ ئەو ەی دادوەر دادگەر بێت، دەبێ پەق و کینە و خۆشەویسی لە دلی خۆیدا نەهێلێت!

- ئە ە قوربان مەبەستت چی بوو لە: "سولح و پێککەوتن لەنیوان موسلماناندا دروستە، بەو مەرجە ە حەلāl حەرام نەکەن و حەرام حەلāl نەکەن؟"

- مەن زۆر جار دەمگوت: "ئەگەر دوو کەس کێشە ەکیان ەبوو، لێیان بگەرێن با خۆیان کێشەکیان حەل بکەن، چونکە پێاندنەو ە کێشە لە دادگادا دەبێتە ەو ە پەق و کینە لە دلی ەردوو لایەن، بە تاییبەتی ئەو ە کە خۆ ە دۆراو دەزانێ!"
مەن نامە ەکەم بۆ موعاویە نووسیوو وتبووم: "سووربە لەسەر ئەو ە کە خەلک خۆیان لەناو ەکدا پێک بێن و سولح و ئاشت ە بکەن، ئایینی ئیسلامیش لە زۆر ئایەت و فەرموودەدا ەانی خەلک دەدا بۆ ئەو ە پێک بێن و ئاشت ە بکەن، خوای گەر ە دەفەرمووی: ﴿وَلَا تَأْخُذْ بَعَثَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتُلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ الحجرات: ۹ واتە: "ئەگەر دوو دەستە، یان دوو تاقم لە موسلمانان بوو بە شەریان، ئەو ە دەستبەجێ ەو ل بەن پێکیان بخەن و ئاشتیان بکەنەو."

دیسان دەفەرمووی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ النساء: ۹۲ واتە: "هیچ گوناھیان لەسەر نییە و کاریکی چاکە ئەگەر نیوان خۆیان چاک بکەن و لەسەر شیوازیک پێک بکەن. ەمیشە پێککەوتن و تەبایی شتیکی چاک و پەسەندە."

دیسان دەفەرمووی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ النساء: ۱۱۴ واتە: "لە زۆرە ە چپە و سرتە و قسە نەینێهەکانیاندا ەیچ خێرێک بەدی ناکرێت و تیاپاندا نییە، مەگەر چپە ە ئەو کەسە ە فەرمان بەدات بە بەخششێک، چاکە ەک، یان پێکخستن و چاکسازی ئاشتبوونەو ەبەکی نیوان خەلکی."

..... له وده مه یگه شتم به عومه رښه

پيغه مېمبهري خوايش ﷺ ده فرموو: "خه لکينه! شتيکتان پي بلیم که هرکس بیکا پله يک له سهرووی نه و که سانه وه ده بیټ که نویژ ده کن و پژوو ده گرن؟" وتمان: "به لئ قوربان!"

فرموو: "ناشتکردنه وهی خه لک! ناژاوه دروستکردن له نیوان خه لکدا. هه لپاچه! مه به ستم نه وه نییه بلیم: قژ هه لده پاچی! مه به ستم نه وه یه دین هه لده پاچی!" دیسانه وه پيغه مېمبهري ﷺ فرموو یه تی: "ناشتیکردن و سولج له نیوان خه لکدا دروسته (خیره و)، مه گهر نه وهی که خه لایکی تیا حرام بکړیت یان حرامیکی تیا خه لال بکړیت. موسلمانانیش ده بی به لینی خوین ببه نه سر، مه گهر نه به لینه ی که خه لایکی تیا حرام بکړیت یان حرامیکی تیا خه لال بکړیت."

سولجی حرام بو نمونه وهک نه وهی که پیاویکی ناژادی تیا بکری به کوپله! یان له سر سوو خوړی و رپبا پړکېکه ون! یان له سر نه وه پړک بین که واجبیکی دینی واز لئ بینن! یان حه دیکی شرعی په ک بخه ن! نه و جوړه سولج و پړکها تنانه هیچیان دروست نین.

با باسی سولج و پړکها تنی خه لایشت بو بکه م، وهک: دوو که س که کیشه یه کیان هه یه پړک بکه ون که کیشه که یان به شرع یه کلایي بکه نه وه! نه مه باشتړین پړکېکه وتن و دادوهرییه! دلّه توراوه کان ناشت ده کاته وه، ماف بو خاومن ماف ده که پړنیتته وه!

- خواي گه وړه بته پاریژی قوربان! قسه کانت نه وهنده گرنګن، نه گهر کم بوون وهک سیحر کار له مرؤف ده کن، نه گهر درېژیش بوون، هه مووی پروونکردنه وهی جوانن! جا به هر هار پکدا بی، هر باشه!

- سپاس کوړم! خوا پراوه ستاوت بکات.

- دهی قوربان نیسته ئیتر باسی نامه که ته واو بوو، شته کم له ناو دلدايه

په یوهندیی بهم باسه وه هه یه!

- چىيە؟

- باسى ھەندى لەو ھەدد و تۆلەسەندەنەوانەيە كە تۆ بە جىت ھىئاودا!

- باسى كامەيانت بۆكەم؟

- شىتېم لە بارەى تۆ و موتىعى كۆرى ئەسۈدەۋە بىستۈۋە، پىم خۇشە باسى

ئەۋە بكەى!

- پۇژىك يەككىيان ھىئا بۆلەى من بادەى خواردبۈۋ، تەماشە دىكەم بە

شانازىيەۋە تاۋان ئەنجام دەدا!

پىم وت: "دەتنىرم بۆلەى پىاۋىك بەزەيى پىاتدا نەيەتەۋە!"

ناردەم بۆلەى موتىع، موتىع خۆى لە دادگادا فەرمانبەر بوۋ، زۆر بىرەحم و بىسۆز

بوۋ. پىم وت: "موتىع! بەيانى ھەشتا دار لەم پىاۋە بدە لە تۆلەى ئەۋەى كە

شەرابى خواردۈۋەتەۋە!"

بۆ بەيانى پۇژى دۋايى پۇشتەم بۆلەى موتىع، تەماشە دىكەم زۆر بە توندى لىى

دەدا.

پىم وت: "خا بتگرى! خۆ كۈشتە! ئەۋە چەند دارت لىداۋە؟"

وتى: "شەست!"

مىش وت: "دەى بىست دارەكەيتىرى لى مەدە!"

ئىتر موتىع ۋازى لى ھىئا.

- قوربان ھەز ناكەم بەسەر ئەم چىرۆكەدا تىپپەرم، دەمەۋى پىرسىارت لى بىكەم!

- فەرمۈۋ.

- بۆجى ئەۋ پىاۋەت نارد بۆ ئەۋەى دلەقتىرەن كاربەدەست تۆلەى لى بىكاتەۋە؟

- چۈنكە زۆر بېمەت بوۋ، زۆر جار ئارەقى دەخواردەۋە و لەسەر ئارەقخۇرى

لەيان دەدا. وت ئەم جارە بىدەمە دەست موتىع، ئىتر تۆبەى پى دەكا.

- ئەى قوربان ئەمە تۆلەيە پان دارى ھەد؟

- پەنا بە خوا كورم! من چىم بەلای ئەۋ پىاۋەۋە ھەبوو تا لەبەر خۆم تۆلەي لى
بىيىنمەۋە؟ ئەۋ پىاۋە گالتەي بە دىن دەھات، ھەرامى بۆ خۆي ھەلال كوردبوو،
ئەۋەي كە قەدەغە كرابوو ئەۋ بۆي دەپۆشت. خۋاي گەۋرەيش دارى ھەددى دانائە
بۆ ئەۋ جۆرە كەسانە. منىش بە گوپۆرەي پرىارى خوا دارى ھەددى لى دا.
سەبارەت بەۋەش كە بۆچى دام بە دەستى موتىيەۋە، ئەۋە من دەمزانى موتىيە توندە،
پىم وتى: "ۋتم بەلكو تۆبە بكا!" دەمويست ۋاز لەۋ كارە دزىۋە بىيى. خۆ ئەگەر
نەيانگرتايە و نەيانھيىنايە بۆلای من، ئەۋا من ھەر نەمدەناسى. پىم خۆشبوو لە
كاتىكى ئاۋاد نەبىيىم، بەلكو لە شوپىيىكى باشدا و لەسەر كارىكى باش بىيىم.

- ئەي بۆچى ھەر ئەۋ شەۋەي گىرا دارتان لى نەدا؟ بۆچى وتت بە موتىيە:
"سەي دارى لى بدە؟"

- چونكە دارى ھەد نابى لە كاتى سەرخۆشىدا لە ئارەقخۆر بدرى، دارلىدان بۆ
ئەۋەيە كە تەمبىي بىي، ئىتر ۋاز لەۋ كارە بىيى. ئەگەر لە كاتى سەرخۆشىدا لىي
بدەن، ئەۋە ئەۋ كاتە ۋاي لى دى كە ھەموو مەبەستىكى ئىمە تەنيا ھەر ئازاردانى
خەلك بى و بەس! پەندۋەرگرتن لە دارلىداندان نىيە. ئىمە مافى ئەۋەمان نىيە لە
خۆمانەۋە لە خەلك بدەين. ئەۋ ھەدلىدانەيش عىبادەتە، بۆ ئەۋەي ئەۋ كەسەي ئەۋ
كارە دەكا، جارىكى تر نەيكاتەۋە—بۆ پاراستنى كۆمەلگايە. منىش ويستم
سەرخۆشىيەكەي نەمىنى، پاشان لىي بدرى. چەند كەسپىكىش بە ديارەۋە بن بۆ
ئەۋەي باش تەرىق بىيىتەۋە و خەجالەت بىي و كارى ۋا دووبارە نەكاتەۋە!

- ئەي بۆچى بۆ بەيانىيەكەي پۆشتى بۆ سەيركردنى موتىيە و ئەۋ پىاۋە؟

- ئەي عومەر كەي دانىشتۋە و خەلكى پىشت گوى خستۋە؟

- قوربان تۆ خۆت لە كاتى ھەموو لىدانىكدا ئامادە دەبوۋى؟

- نەخىرا! ئەۋە ھەر ئاكرى، چونكى من كارم زۆر بوو. من پۇژانە سەرم لە
مىگەوت، بازار، كۇلانەكانى شار، خەزىنەي گشتى، ئاژەلانى زەكات و ئەۋ جۆرە
شوپانە دەدا، جار جارىش دەپۇشتم بۇ ئەۋ شوپنەي كە ھەدىان لە خەلك دەدا.
- ئەي بۇ وتت بە موتيع: "خۇا بتگرى! خۇ كوشتت! ئەۋە چەند دارت
لېداۋە؟"

- چونكى زۆر بە توندى لىي دەدا. دارى ھەد نابى زۆر توند بىي، ئەگەر ئەۋ
پىاۋە بەرگەي ئەۋ دارانەي نەگرتايە چى؟

- قەيناكا، مادەم ئەۋ ئەۋەندە گوئي بە ھەرام نەدەدا با پەردايە؟

- نابى كورم! ئىمە دەبىي دارى ھەد ۋەك ئەۋەي شەرى دىارى كىردوۋە لىي
بەدىن، نە توندتر نە شلتر. خۇشتىن پۇژ بۇ منىش ئەۋ رۇژانەن كە ھىچ كەس
تۆلەي لىي ئاكرىتەۋە و دارى لىي ئادىت: ئەۋ رۇژانەي كەس ئارەق ناخواتەۋە،
كەس زىنا ئاكا، كەس دىزى ئاكا. ھەد بۇ ئەۋەيە كە خەلك تەمبىي بىي، نەك بۇ
تۆلەي شەخسى و كوشتن و...

- بەلام خۇ تۆ بىست دارت بۇ كەم كىردەۋە؟ دەبوو عارەق خۇر ھەشتا دارى لىي
بىرىت!

- بەلىن پاستە! دەبوو ھەشتا دارى لىي درابا، بەلام بەۋ شىۋەيەي كە شەرىيە،
من تەماشام كىرد، موتيع زۆر بە توندى لىي دەدا، بۇيە بىست دارم بۇ كەم كىردەۋە!

- كورە قورىان تۆ زۆر بەسۆزى! تەنانەت لە كاتى ھەدەركىدنىشدا بەسۆزى!

- ئەي دەبىي ۋايم! ئەۋ خەلكە ھەموۋى بەندەي خۋايە! خۋاي گەۋرەيش منى
كىردوۋە بە چاۋدىريان و خۇي تەماشام دەكا بزانى من چى دەكەم؟ من بە كۆلى
ستەم و دلەقىيەۋە پچمەۋە بارەگاي خۋا؟ نابى!

- نا بە خۋا تۆ ۋاناكەي.

- ھەرگىزىش ۋام نەكىردوۋە!

- قوربان! بېستوۋمە پياۋىكى سەرخۇش ھاتوۋەتە خىزمەت جەنابت و سكالاي لە ئەبوو موساي ئەشعەرى كىردوۋە، چىرۆكەكە چىيە و چۆنە؟

- من و عەبدوللای كورم لە عەمرە بوۋىن، پىكەۋە بە تەنیا پىاسەمان دەكىد، سوارىك بەرەۋرۋى ئىمە ھات، ۋەك بە دۋاي ئىمەدا بگەپى ئاۋابوۋ. بە عبدوللام وت: "ۋا بزانم بە دۋاي خۇماندا دەگەپى!"
پىاۋەكە گەشت پىمان و دەستى كىد بە گىران، زۆر گىرا.

منىش وت: "برا ئەۋە چىيە؟ بۇ ئاۋا دەگىت؟! ئەگەر قەرزى، قەرزەكەت دەبىزىم! ئەگەر لە كەسىك دەترسى، ئەۋا پەنات دەدەم؟! ئەگەر بە ناھەق كەسىكت كۈشتوۋە، ئەۋە ئىتر شتىكى ترە و دەبى بكوژىتەۋە. ئەگەر لە دەست دەرودراسى بىزى. ئەۋا لە شوئىنىكى تر نىشتەجىت دەكەم؟!"

وتى: "قوربان من بەنى تەمىمىم. پۇژىك شەرابم خواردەۋە، ئەبوو موسا گىرمى و جەلدەي لى دام، دەم و چاۋى رەش كىردم، بەناۋ خەلكدا گىپامى، دۋايش وتى: 'كەس لەگەلدا دانەنىشى و كەشىش لەگەلدا نان نەخۋا!'"
منىش پىم وت: "ئەي تۆ چىت كىد؟"

وتى: "دەل و دەروونم ھانم دەدەن لەنىۋان سى كىدا يەكىان ھەلبىزىم."
منىش وت: "چى و چى؟"

وتى: "يا شمشىرىك ھەلدەگىم ئەبوو موسا دەكوزم، يان دىم و تۆ بىمىرە بۇ شام لەۋى كەس نامناسى، يان خۇم رادەستى دوژمن دەكەم و ئەۋان ھەم قىسەم لەگەلدا دەكەن و ھەم نانم لەگەلدا دەخۇن!"

منىش بە خوا خەرىك بوۋ لە خەفەتا دادەچۆپام، پىم وت: "من پىم خۇش نىيە پىر بە دونيا زىپم ھەبى، بەلام تۆ شتى ۋا بگەي. لە سەردەمى نەفامىدا من شەرابخۇرتىن كەس بووم، بە خوا شەرابخۇاردن ۋەك زىنا خىراپ نىيە!"
نامەيەكم بۇ ئەبوو موسا نوۋسى و وت:

“سالاۋى خوات لىن بىن، دواي سەلام، فلان كەسى كوپى فلان كەسى تەمىمى ئەۋەي بۇ باس كىردىم كە تۆ چىت لىن كىردۈۋە. بەۋ خىۋايە جارىكى تىر ئىشى ۋا بىكى، سەۋچاۋت پەش دەكەم، بەناۋ خەلكىدا دەتگىپم. ئەگەر دەتەۋىۋات لىن بىكەم، يەك جارى تىر ئىشىكى ۋا بىكە! فرمان بىكە بە خەلكىش كە ھەم قەسى لەگەلدا بىكەن ۋ ھەم نانى لەگەلدا بىخۇن!

دوۋسەد دىرھەم پىن بەخشى ۋ نامەكەم پىداۋ وتىم: “دەي براكەم بەرھەم مال ۋەپى بىكەۋە، ياخۇا بە سەلامەتى بىرۋىتەۋە!”

- بە خۇا ئەمەش چىرۋىكىكى تىر سەۋسۈرپەننەر بوۋ، ھىۋادارم كەۋرەم پىن بىدا كەمىك لەسەرى بوەستىن.

- چ پىرسىارىكت لەم چىرۋىكەۋە بۇ كەلەلە بوۋە؟

- تۆ بە عەبدوللات فەرموۋ: “ۋابزانم بە دواي خۇماندا دەگەرپى!” پىم سەيرە! تۆ تەنەت لە سەفرەي عەمرەشدا دەرگات لەسەر خەلك دانەخستىۋو، لەۋىش بەرۋىكىان دەگرتى ۋ سكالايان لا دەكردى!

- كوپم! عەمرە سۈننەتە، بەلام بەپىكىردنى كاروبارى خەلكى لەسەر كاربەدەست فەرزە، دەبى من مافەكانىيان بۇ بىگەپىنمەۋە ۋ يارمەتىي سەملىكراۋان بىدەم ۋ بىمە پەنا ۋ پالپىشت بۇ ھەزار ۋ لاۋازان.

- راست دەفەرموۋى قوربان! ئەگەر ئەۋ پىۋەش بىزانىيە تۆ ئاۋا نىت، نەدەھات بۇ خىزمەتت.

- جىگە لە ئىمان، چ شتىكى باش لاي خۇا ھىندەي ئەۋە باشە كە خەلك ھىۋايان پىت ھەبى. سەملىكراۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي مافى بۇ ۋەربىگىرەۋە، ئاتاج ۋ ھەزار بىت بۇ ئەۋەي يارمەتىي بەدى، ترسپىنراۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي پەناي بەدى، بىكەس بىت بۇلات بۇ ئەۋەي بىي بەكەسى، لىقەۋماۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي بىيە مایەي دلخۇشى بۇي.

- بە خوا ھېچ! پېم سەير بوو ئەوئەندە بە خور لای تۆ گریا، تۆیش بى ئەوئەي
لېي بېرسى، فەرموت: "ئەگەر قەرزارى بۆت دەبۆيۇم، ئەگەر لە كەسك دەترسى
پەنات دەدەم."

- كورم! خەلك پېويستيان بە يەككە لە داواكارى لەم و لەو پزگارىان بكا.
پېويستى و موحتاجى تالە، ئېمەيش دوو جار تالاولى پى بدەين؟ تالاولى ئاتاجى و
تالاولى داواكارى، نا بە خوا عومەر ھەرگىز وا ناك.

- زۆرم پى سەير بوو ئەو نامەيەت بۆ ئەبوو موسا نووسى، ھەرگىز نەمبىستوئە
گەرەي ولاتىك لەبەر خاترى كەسكى ئاسايى، تەمبىي كاربەدەستكى ژىر
دەسلاتى خۆى بكا.

- عومەر لەگەل ھەقدايە، ئىتر ھەق لە ھەركوئى و لای ھەركى بىت. ئەگەر
كەسك ھەقى بەسەر منەوئە بوو، ئەوا خۆم يەكەم كەسم ھەقەكەى بۆ بسەنمەوئە.
ئەگەر كەسكى ئاسايى ھەقى لای كاربەدەستكى من بوو، ئەوا يارمەتیی ئەو كەسە
دەدەم ھەتا ھەقى خۆى وەردەگرىتەوئە، ھەرچەند ئەو ھەقە لای سەركردەيەكى
گەرەيش بى.

- بە خوا ئا ئەوئە دادگەريیە، بەلام قوربان تۆ وا نازانى كەمىك لەگەل ئەبوو
موسادا توند بووى؟

- ئەى تۆ وا نازانى كە ئەبوو موسا لەگەل ئەو پىاوئە داماوئەدا زۆر توند بووئە؟
كورم! ئېمە دەمانەوئى خەلك پاست بکەينەوئە نەك بپانشكىنين، دەمانەوئى بەرەو
ئىسلاميان بگىپنەوئە نەك پراويان بنىين. دەبى ئەوئەيان لا دروست بکەين كاتى ئېمە
خەددىكى شەرعىيان بەسەردا دەرەكەين، ئەوئە تۆلە سەندەوئە نىيە لەبەر خۆمان.
دەبى ئەوئەيان تېبگەيەنين كە خەددەركردن مېھرەبانىيە، دەبى لەسەرخۆ و ھىمن
بين. ئەوان ئەگەر خۆشەويىيان لە ئېمە پادەبىنى، دەبى ئېمەيش جى ئومىدى
ئەوان بين.

- بەلى قوربان! مېھرەبانى و لەسەرخۆيى ھەروايە. بەم جۆرە تۆ فەرموت،
كاربەدەستان دەتوانن دلى خەلك بەرەولای خۇپان كەمەندكیش بكن. بە دادگەرى.
بە سۆز و بەزەيى، نەك بە شىر و تىرا

- راست دەكەى كوپم! بە دادگەرى و سۆز و بەزەيى!

- قوربان باسى ئەو پىاوە قىبىتىەم بۆ بکە كە موسلمان بوو. دوايى لەگەل ەمرى
كوپى عاص كە والى مىصر بوو دەمەقالەيەكيان بوو. ئەويش ھات بۆ خزمەت
جەنابت و سكالای لە ەمر كرد.

- ئەو پىاوە ەك خۆت وتت مىصرى بوو، گاورىش بوو، دوايى ئىمانى ھىنا و
بوو موسلمان. دوايى كىشەيەك كەوتە نيوان ئەو پىاوە و ەمرى كوپى عاصەود،
ەمر بەوى وتبوو: "مونافىق!"

- ئەى پىاوەكە چيى كرد؟

- ھات بۆلای من، وتى: "ئەى گەورەى موسلمانان! ەمر پىتى وتووم: 'مونافىق!'
منىش سوپندم خواردوو ەو لەسەرم نەكەوى و سەرم شانە نەكەم و چەورى نەكەم
ھەتا دەگەمە خزمەتت! بە خوا گەرەم من مونافىق نىم، من موسلمانم!"

- ئەى تۆ چىت كرد قوربان؟

- نامەيەكم بۆ ەمر نووسى و، وتم:

"لە بەندەى خودا ەومەرى كوپى خەتتەو ەو بۆ ەمرى كوپى عاص، سلاوى
خوات لى بى، پاشان: فلان كەس دەلى گوايە تۆ پىت وتوو: 'مونافىق!' ئەوا من
مۆلەتم داو ەگەر دوو كەس شايتەيى بۆ بەن، دەبى چل دار لە تۆ بدا!"

- ئەى دواتر چى پرووى دا؟

- پىاوەكە گەپايەو ەو بۆ مىصر، پۆشتە مزكەوتەو ەو بە دەنگى بەرز ھاوارى كرد:
"سوپندتان دەدم بە خوا، ەركەس ئەو پۆژە كۆيى لى بوو كە ەمر بە منى
وت مونافىق، با ەستىتە سەرى!"

كۆمەلەكچان ھەستان و شاھەتەپان بۇ دا.

- ئەى دواىى چى پرووى دا؟

- دواى ئەوھ پىاوھەكە نامەكەى منى دابووھ دەست عەمر — قسە دى قسە

دەپرى، من قانونىكى وام دانابوو كە ھەركات نامەم بۇ والى و كاربەدەستان ناردبا و

ناوھپۇكى نامەكە بۇ قەزاوھت بووايە يا براندەنەوھى كىشە و ئارىشەيەك بووايە،

دەبوو بە بەرچاوى خەلگەوھ نامەكە بخویننەوھ، بەلام ئەگەر نامەى نىوان خوۋمان

بووايە ئەوھ شتەكى تر بوو، عەمرىش بە بەرچاوى خەلگەوھ نامەكەى خویندەوھ.

- ئەى دواتر چى پرووى دا؟

- يەكەك لە ئامادەبووان ھەستابوو، بەتورەپىيەوھ بەو پىاوھى وتبوو: تۆ دەتەوئ

گەرھەمان داركاي بكرى؟

پىاوھەكەش وتبووى: "من نامەى گەرھەى ئىماندارانم پىيە."

- دەى لەو كاتەدا چى پرووى دا؟

- ھارپەكەى عەمر پارەيەكى زۆرى دابوو بە ئەو پىاوھ بۇ ئەوھى لە عەمر ببورى

و دارى لى نەدرىت.

بەلام پىاوھەكە وتبووى: "بە خوا پرى ئەو مزگەوتە پارەم بدەنى، نامەوئ!"

- دەى قوربان چى پرووى دا؟

- پىاوھەكە ھەستى كردبوو كە عەمرى كوپى عاص نايەوئ فرمانەكەى من

جىبەجى بكا، وتبووى: "من وادەزانم كە فرمانى گەرھەى ئىمانداران لىرە جىبەجى

ناكرى." پاشان ھەستابوو لە مزگەوت پۇشتبووھ دەرەوھ.

عەمر بە خەلگەكەى وتبوو: "بىگەرپەننەوھ!"

- دواى ئەوھى گەرپايەوھ، چى پرووى دا؟

- عەمر لە بەردەم پىاوھەكە دانىشتبوو، قامچىيەكى دابووھ دەستى. پىاوھەكە

وتبووى: "ئىستە لە دەستت دى نەھىلى لىت بەدم؟"

عمر وتبووی، "نه خیرا کاری خلوت بکه."

ئالو کاتدا پیاوه که به عمری وتبوو، "دهی نهوا لیت دهبورم، هتا کوری

خه تئاب مایی و له مه دینه دا بی، کس سته می لی ناکریتا"

- نهو پیاوه چهند جوامیر بووه، دواي نهوئی توانای نهوئی هه بوو تۆله بکاتهوه.

له عمر خوش بوو!

- به لی کورم! جوامیر بوو. لیبوردن له کاتی دهسلاتا سیفته تی پیاوی جوامیره.

من به دوو شتی نهو پیاوه سه رسام بووم:

یه کهم: بویر بوو. نهو هه مووه دهشت و بیابانه ی له میصره وه تا مه دینه بری بۆ

نهوئی هه قی خۆی وه ربگریته وه.

دووهم: دوايي ده رکوت نهو پیاوه بۆ تۆله سندنه وه نه هاتبوو. نه گینا تۆله ی

خۆی ده کرده وه، بۆ نهو هاتبوو تا مافی هیچ که سیك پیشیل نه کریت، که رامه تی

خه لک نه روشیندری.

- به لام ببوره قوربان، بریاره که ی جه نابت به رابه ر عمر توند نه بوو!؟

- کورم! نه مه شهرعی خوایه، من کار به شهرع ده کهم. مه پوانه میرغه زهب له

که سیکی سه رخۆش ده دا. بپوانه سه رخۆشه که، بزانه چۆن خۆی به دهستی خۆی

عه قل و بیر و هۆشی له خۆی سه ندوه ته وه. بپوانه بزانه له کاتی سه رخۆشیدا چۆن

له گه ل ژن و مندالییدا هه ل سووکه وت ده کا. مه پوانه ده ستیک له سه ر دزیکردن

به راوه ته وه، به پوانه پیاویک زۆر به نا په حه تی و به عه ره قی نیوچاوانی پاره و

سامانیکی په یدا کردوه و، له ولاوه په کییک به ئاسانی ده یبا! ده یدزی! نهو شته ی که

دز له مالی په کیکی ده دزی، کئ ده لی شته که هیی خودی خاوه ن مال که یه!؟ کئ

ده لی هیی که سیکی تر نییه و، له وئ به نه مانه ت داینه ناوه!؟ کئ ده لی مالی

بیوه ژنیکی هه تیوبار نییه!؟ مه پوانه نهو ورده به ردانه ی له زیناکار ده درین! پیش نهو

به پوانه نهو هاو سه ره ی که به نا هه ق نامووسی به راوه. به پوانه نهو مندالانه ی که حه یای

دایکیان به راوه، نهو پیاوه ی که حه یای که چه که ی به راوه. کورم! هیچ که س نه وه نده ی

خو بەندەکانی خوای خوښ ناوی؛ خوا دەزانئ چى بۆ ئەو خەلکە باشە بۆيە
لەسەريان فەرز دەکا، خوا هیچ شتیک بېسوود فەرز ناکا. ئەگەر لە تۆلە باشتەر
هەبا، خوا ئەوەی فەرز دەکرد نەک تۆلەسەندنەو.

- راست دەفەرمووی قوربان! بەلام خۆ عەمر نە نامووسی کەسى بردبوو و نە
مالی کەس!

- راستەکەى، بۆيە منیش تۆلەى دز يان تۆلەى زیناکارم بۆ دیارى نەکرد، تۆلەى
ئەو تاوانەم بۆ دیارى کرد کە خۆی کردبووی. ئەگەر بەرپرسیک پیاویک لە دین
دەربکا و بە موناڤیقى بناسیئى و وای نیشان بدا موسلمان نییە، ئەمە ئەگەر
ئازاردان نییە، چىی پى دەوترى؟! کى دەلئى حەیا بردنى کەسیک، لە بیدیننیشاندانى
کەسیک گەورەترە و بڤەترە!؟

- لەوانەى عەمر شتیکى لەو پیاو دەبى!

- نە عەمر و نە غەیری عەمر ناتوانن شتیکى وا ببینن کە کەسیک خۆی
نەیکردبى. مادەم ئەو پیاو شادەى هیئاو، نوێژ و جەماعەت دەکا، زەکات دەدا،
ئىتر موسلمانە، یەکیکە وەک ئیمە، مافى لەسەرمانە، هەرچى بۆ ئیمە پەوابى، بۆ
ئەویش پەوايە. ئیمە فرمانمان پێنەکراو دەلئى خەلک توى توى بکەین بزانی چیان
تيايە، ئەو پەيوەندیى بە خوای گەورەو هەيە و کارى ئەو. ئیمە دەبى بە پراوەت
چى دەبینن، حوکم بەو بکەین (وەک دەلئى: شەرع زاهیر بینە).

- راست دەفەرمووی قوربان! ئیستە دەمەوى پێش ئەوەى ئەم باسە کۆتایی پى
ببینن و باسیکی تر بکەینەو، سى پرسیارت لى بکەم.

- چىیە کوپم بپرسە؟

— یەکەم: خەبەرى ئەو پیاو چىیە کە پۆزى پزگاربوونى شارى
توستەر (شوشتەر) لە دین وەرگەرايەو؟

- ئەو پىاۋە پىاۋىكى مۇسلىمان بوۇ، لەنىۋ پەزى سەربازانى ئىسلامدا بوۇ، داۋى
پەزگارىبوونى شۇشەتەر لە دىسەن ۋەركەپايەۋە - پارپەزراۋ ئەو كەسەپە كە خوا
دەپپارپەزى، شىتەش ئەو كەسەپە كە خوا عەقلى دەداتە دەست خۇى - مۇسلىمانان
ھەر ئەو پۇژە كۇشتوبوۋيان.

- ئەى تۇ چىت كەرد؟!

- چەند كەسىك تۇمەتبار بوون بە كۇشتى، نامەپەكم بۇ نووسىن، وتم:
" كۇرە با بتانبرداپەتە نىۋ خانوۋىيەكەۋە، دەرگاتان لى داخستبا، ھەموو پۇژىك
نانىكتان پى بىدەپە، ۋ داۋى تەۋبە ۋ پەشىمانىتان لى بىكرداپە. خواپە! مەن لەم كارە
بىئاگام، فرمانم بە شتى ۋا نەكردوۋە، بە كارى لەۋجۇرەش پازى نىم!"

- ئەى قۇربان ئەۋە تۇلە سەندەۋە نەبوۋە، نابى مۇرتەد بىكۇژى؟

- با تۇلەيان لى سەندەۋە.

- ئەى تۇ بۇچى تۇرە بوۋى؟

- نەدەبوۋ ئەۋەندە بە خىرايى بىكۇژن، مەن دەمۇست داۋى بىخەن.

- بۇچى؟

- لەۋانەپە گۇمانىكى لە دۇدا درۇست بوۋى، لەۋانەپە كەسىك لە خشتەى
بەردى، با بىمەپەتەۋە ۋ گەتۇگۇيان لەكەلدا بىكرداپە. ئەگەر بەلگەى ھەبا، ئەۋا
بەلگەكانىيان پۇچ دەكردەۋە. ئەگەر دوۋدى ھەبا، ئەۋا دۇيان يەكلا دەكردەۋە. تۇ
پىت خۇشە كەسىك ماۋەپەكى زۇر مۇسلىمان بىت ۋ داۋى بىچىتە ئاگرمۇ؟

- نەپەخوا پىم خۇش نىپە.

- مەش پىم خۇش نىپە. ئا لەبەر ئەۋە تۇۋرە بووم. ئەگەر داۋى تۇبەيان لى
بىكرداپە ۋ تۇبەى نەكرداپە، مەش پىم ناخۇش نەدەبوۋ، دەمگوت: "خۇى ئەۋەى
ھەلپەردوۋە." ئەگەر داۋى تۇبەيان لى كەردا، ئەۋەش تۇبەى بىكرداپە ۋ دىسانەۋە
مۇسلىمان بىپەتەۋە، ئەۋە لەۋە باشتەر بوۇ كە پىاۋىكى كافر بىت ۋ مۇسلىمان بى.

- بە خوا گەرەم تۆ زۆر دڵسۆزی، زۆرا
- کۆرەم ئێمە دەمانەوی دەستی خەلک بگرین و بەرەو لای خوا ی بێنین، نەک
- ببینە لەمپەر لەتێوان خوا و خەلکدا، دە ی ئیتر ئەم باسە تەواو؟
- بەلێ قوربان تەواو.
- پرسیری دوا یی چییە؟
- باسی ئەو پیاو و ژنە ی کە بە ناھەق پیاویکیان کوشت.
- بەلێ شتی وا پرووی دا.
- چۆن بوو؟
- ئەو پیاویک لەگەڵ ژنە کەیدا پیاویکی تریان کوشت - وەک خۆت و تەت، -
- پیاو و ژنە کەیان گرت و بۆلای منیان هیئان. یە کەم جار نە مویست تۆلەیان لێ
- بەنەو.
- بۆچی قوربان؟
- لە دلی خۆمدا دەمگوت: "چۆن دوو کەس لە تۆلە ی تاقە کەسیکدا
- دەکوژێنەو؟!"
- ئە ی دوا یی چیت کرد؟
- پرسم بە عەلیی کۆری ئە بوو تالیب کرد.
- ئە ی پای ئەو چۆن بوو؟
- وتی: "گەرە ی ئیمانداران! هەردووکیان بکوژەو.
- منیش وتم: "دوو کەس لە جیاتی یەک کەس؟!"
- ئەویش وتی: "بەلێ گەرەم! ئە کەر چەند دزیک پێکەوێ مانگایە ک یان
- خوشتریک بدزن، دەستی هەموویان ناھێتەو؟!"
- منیش وتم: "بە."

نه ویش وتی: "چونکه نه و که سانه له تاوانیکدا هاوبه شن بویه ده ستیان ده پړپته وه، هر که سه و توله ی خوی لی س نه راوه ته وه. نه م دووانه ویش له کوشتنی که سیکي بیتاواندا هاوبه شن، هر که سه و توووشی خوینړ شتنيک هووه به حه راسی، نه مه ویش وهک نه و نموونه ی پیشوا"

- نه ی تو چیت کرد که وره م؟

- منیش به گوپی عه لیم کرد، راست دهکا، نه مه ویش وهک نه ویترا

- به خوا که وره م خاکیتی تو زور سهرسامی کردووم، له قورئاندا حوکمیکي پروون و ناشکرات له م باره وه ده ست نه که وت، دیسان له فهرمووده ویشدا ده ست نه که وت، بیت شهرم نه بوو پرست به عه لی کرد، نه مه نه وپه پری خاکیتی به!

- کورم نه مه خوینه خوین! خوین له هه موو شتيک گرانتره. دواتر، هر که س پرس به خه لک بکا، پرس به عه قلی نه و خه لکه دهکا، ده ی نموونه ی وهک عه لی کوا له کوئی هه یه؟!

- راست ده فهرمووی قوربان!

- نه م باسه ویش ته واو بوو یان ماوه؟

- قوربان ته واو.

- ده ی با خوم شتيکی تری وهک نه م نموونه یه ت بو بگيرمه وه.

- فهرموو قوربان گیان و، دلم له لاتا!

- ژنيکی خه لکی صه نعا میړده که ی پړشتبوو بو سه فهریکي دوور، کورپکی له

ژنيکی تری هه بوو ناوی نوصه یل بوو. کاتي پیاوه که له سه فهر بوو، ژنه که ی له که ل پیاویدکا ده ستیان تیکه ل کردبوو، به پیاوه که ی وتبوو: "نه م مندا له بکوژه! با پیمان نه زانی و باسما نه کا." نه ویش وتبووی: "چون کاری وا بکه م؟" ژنه که ویش وتبووی: "ده ی نیتر منیش له که لتدا نايم." پیاوه که ویش له گوپی کردبوو، له که ل براده ریکي خوی و ژنه که و خزمه تکارپکی ژنه که دا به هه موویانه وه کورپکه یان کوشتبوو، پارچه پارچه یان کردبوو، خستبوویانه ناو پیسته وه و فرپیان دابووه نیو

كۆنە بىرىكى وشك و بىئاو لەو پەرى ئاوايىدا. دوايى ژنەكە دەستى كىرەبوو بە قىزەقىز و ھاوار و وتبوى: "كۆرى مېردەكەم ديار نەماوە." خەلكى ئاوايى دەستيان كىرەبوو بە گەران بە دواي كۆرەكەدا. چەند كەسەك بە دەم گەرانەو بە تەنىشت بىرەكەدا تىپەرىبوون، پىاويك تەماشا دەكا لەناو ئەم بىرەدا خەرەنگەز و مېشى سەوز دېنە دەرەو، يەكسەر ھەستى كىرەبوو وتبوى: "ئەم بىرە تەرمى تىايە." خەزمەتكارى ژنەكەش لەویدا بوو، لەرزى لى ھاتبوو، ئەوانىش گومانىان لى كىرەبوو و گىرتىبوويان. رۆشتىبوونە خوارەو و تەرمى مندالەكەيان دۆزىبووۋە. خەزمەتكارەكە دانى بە تاوانەكەدا نابوو. تاوانبارەكان ھەموويان گىران و دانىان بە تاوانى خۇياندا نا. ئەو دەمە يەعلا لە صەنعا والى بوو، نامەيەكى بۆ من نووسى و دەنگوباسەكەى بۆ گىراپوومەو و پىرسى كىرەبوو كە چىيان لى بىكەين؟ مەنىش بۆم نووسى: "بە خوا ئەگەر ھەموو خەلكى صەنعا دەستيان لەو تاوانەدا ھەبى، ھەر ھەموويان لە تۆلەدا دەكۆزەو!"

- لە تۆلەى كوشتنى مندالىكدا ھەموويانت كوشتەو؟

- ئەى چۆن، ئەوانە دوو تاوانى زۆر گەرەيان كىرەبوو، كوشتنى مندالىكى بىتتاوان

و خىانەت لە پىاويكى داماو!

- وەللا وايە گەرەم! دە بە خوا كارىكى باشت كرد قوربان!

- ھىچى تر ماوە بېرسى؟

- شتىك كە زۆر دەكىشى.

- بىلى كۆرم. بىلى.

- جارىك لە شۆنىنىك كىتىنىكم خويندەو تەي نووسراپو: "ئومەر شەرى خواي

پەك خستوو، سالى قات و قەبەكە ياساى دەستېرەنەو ھەلوەشاندمو. پاشان

دەپرسن: چۆن ئومەر دەتوانى كارىكى ئاوا بىكا؟! نەو نېمە خوا خوى دەفرموو:

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾﴾

المائدة: ۳۸ واتە: 'پىياو و ئافرەتى دز دەستيان بېرىن لە تۆلەي ئەو دزىەي کردوويانە. ئەمە تۆلە و تەمىکردنىكە لەلايەن خواوە، جا خوا بالادەستى كاردروستە.' ئەم تۆلەسەندەنەو لە سەردەمى پېغەمبەر و دواترىش لە سەردەمى ئەبوو بەكردا ھەبوو، ئىتر عومەر چۆن دەتوانى پايوەستىنى؟! "

- كورە ئەوانە لە كەرەكانى مالى خۆيان بى ئەقل ترن!

- بۆجى گەرەم؟! "

- چونكە ئەوانە لە ماناي دروستى ئىسلام تىنەگەشتوون، ھەك ئەو مانا دروستەي كە ئىمە لە ئىستا و كاتى خۆيدا تىدەگەين. ئەوانە خۆيان ھىچيان لە پېغەمبەر ﷺ نەبىستوو، وا تىدەگەن كە عومەر بەم كارە بىدعەي داھىناو. نا بە خوا ئەو بىدعە نىيە: شوينكەوتنى سوننەتە!

- چۆن چۆنى گەرەم؟! "

- پاستت كرد ئەم بابەتە قسەي زۆر گەرەكە، دەي بىتاقەت مەبە و باش گوئى بگرە تا بۆت باس بكەم.

- ھەدەم چىيە قوربان بىتاقەت بىم، تا بەيانى قسەم بۆ بكەي ناليم: بەسە.

فەرموو گەرەم كويىبىسم!

- مېژووى مەرفايەتى - بەلاي ئەو كەسانەي بە باشى شارەزاي مېژوون و دادپەرورە و قسەپاستن، نەك بەلاي ئەوانەي كە ھەر تانەباز و پەخنەي بىجى دەگرن - ھىچكات بىر و باوھپو ياسا و پىسايەكى نەديو ھەك ئىسلام پىزى مەرف بگرئ. ھەك قورشان و فەرموودە باس لە پىزى مەرف بكا. ئىسلام مەرف ھەك مەرف تەماشادەكا، ئىتر سەپرى شەك و شىو ھەك و سامان ناكە، سەرورەت و سامان پىوھرى پىزگرتن نىيە. مەن ھەمىشە پۆشاكەكانم پىر بوو لە پىنە، دەمزانى خواي گەرە تەماشاي پەنگ و پوخسار ناكە، تەماشاي نىر و مى ناكە، تەماشاي بارى كۆمەلايەتى ناكە، فلان سەرۆكە و فلان خزمەتكار. خوا سەپرى شەك دەكا

هموو کس وهک یهک هه یه تی، سهیری دل دهکا. من زور جار وتوومه: "هیلال
 گهره ی ئومه یه." گهره که یشمان بیلالی کپییه وه و نازادی کردا خو هیلال له
 سهردمی نه قامیدا کویله ی ئومه یه ی کوری خه له ف بووا
 به لام خه لک تیروانیکی تریان بو مروف هه یه، زور جیاوازه له تیروانیکی
 ئیسلام!

ئو ریزه ی له مروف نراوه له ئیسلامدا، ئو بناغه یه یه که ههموو یاساکانی
 له سه ر دارپژاوه. توله یش بویه دانراوه بو پاراستنی ئو بناغه و یاسایانه. ئیسلام
 پینج شتی دیاری کردوو که ده بی بو ههموو که سیک به بی جیاوازی چینایه تی
 پاریزاوی، بو ئوه ی ئو دروشمه ی ئیسلام هه لیگرتوو، زیندوو بیست نهک
 دروشمکی کلور و پوچ، ئو پینج شته ئه مانه ن:
 ئاییز، گیان، عه قل، که رامه ت و نامووس، مال. کو ی ئه م پینج شته ریز و
 که رامه تی مروف دابین ده که ن!

بو پاراستنی ئه م پینج شته توله دانراوه بو ئو که سانه ی که ده ست دریزی
 ده که نه سه ر یه کی که له م پینجانه - گیانی بسیتنی، یان نامووس و که رامه تی، یان
 مژ و سامانی.

له مانه دا ئیسلام جیاوازی نه کردوو که ئو ته عه دایه یه کیکی تر بیکا یان
 خودی که سه که. بویه توله دانراوه بو شه رابخور؛ پیش ههموو شت ته عه دای له
 عه قلی خوی کردوو، ئوه ئیسلام به رپرسه له پاراستنی که رامه تی، هه رچه ند به
 توله یه کی سه ختیش بی!

خوای گهره دروستکه ری مروفه، باش مروف ده ناسی، ده زانی مروف سروشتی
 وایه که مل قوت بکاته وه بو داگیرکردن و دابهرنی ئو شتانه ی که مولکی که سیکی
 ترن. هه روه ها خۆشه ویسی هاوسه ر و سه روه ت و سامان و ههموو خۆشی و
 چیژیکی دنیا بو خه لک رازینراوه ته وه. به شیوه یه کی وا رازینراوه ته وه که چوه ته
 نیو قولایی ویزدانیه وه. هه روه ها جاری وا هه یه مروف به شیوه یه کی وا هه زی له
 دمستریژی و شالابردنه که ویزدان و نه خلاق به رگریبان پی ناکری.

لەبەر ئەوە، خۆی گەورە چەند تۆلەسەندنەوێهێکی داناوێهێ بۆ ئەوەی کەرامەتی مەرۆڤەکان وەک خۆی بێنێتەوێه و بەر مەترسی نەکەوێ. بۆ ئەوەی مەل و سامانی هیچ خاوەن مەل و سامانیەک داگیر نەکرێت، بۆ ئەوەی کەس بە ئارەزووی نەفس و هەوای خۆی نەکا و تەعەدا لە کەس نەکا، بۆ ئەوەی مانای کەرامەت وەک خۆی بێنێتەوێه - کەرامەتی سەمەکار و سەمەلیکراو.

بۆیە و لەبەر ئەمانەییە کە تۆلەسەندنەوێه لە تاکەکان، ژیاڵەوێه بۆ کۆمەلگا. ئەو کەسێ بە ناھەق خۆینێکی پێشوو، ئەگەر خۆینی پێشراوە، ئێتر خۆینێزان دەوێستی یان تەواو کەم دەبێتەوێه، کەس تەما ناکاتە نامووسی هیچ کەسێکی تر. تا تۆلەیش توندتر بێ، کابرای خراپەکاریش زیاتر دوودل دەبێ لە خراپەکردن. بۆیە زیاتر و توندتر بەرابەر هەوا و ئارەزووی خراپەکانی دەوێستێتەوێه. بەم جۆرە کەرامەتی بەشی هەرە زۆری مەرۆڤایەتی پارێزراو دەبێ، بە تاییبەت کەرامەتی کۆمەلگا. ئا لەبەر ئەوەیە کە تۆلەسەندنەوێه پەوایە و، دینی ئیسلام تۆلە لە خراپەکار دەسەنێتەوێه.

لەگەڵ ئەوەیشدا کە پەچاوی بەرژەوێهەندیی کۆمەلگا دەکرێت، ئیسلام دادگەرییەکی پەهای وای هەیە کە تەنانەت ئەو دادگەرییە مەرۆڤە تاوانبارەکانیش دەگرێتەوێه. بۆ سەندنەوێه تۆلە چەند مەرجیکی داناوێه، بۆ ئەوەی بزانی کە تاوانبار بۆچی تاوانی ئەنجام داوە؟ بۆ نموونە لە دزیکردندا چەند مەرجییک هەن، دەبێ ئەو مەرجانە پێنەدی ئەمجا دەستی دز دەبێتەوێه، ئەگەر یەکیێک لەو مەرجانە نەهاتەدی، دەستی دز نابێتەوێه.

- ئەو مەرجانە چینی؟

- دەبێ نرخی ئەو شتە دزراوە بگاتە پادەیی ئەوەی کە شایانی ئەوێه دەستی دزی بۆ بپەنەوێه، ئەگەر کەسێک هێلکەییەکی دزی، دەستی نابێنەوێه، بەلام دەبێ تەمبێ بکرێت.

مه رجیکی تر نه ویه که نهو شته ی دزراوه، ده بی له شوینیکی باش و پاریزراودا هه لگیرایی تا دز به ئاسانی نه چیتته سه ری، بو نموونه نه گهر خاوه ن مال که سیکی برده ماله وه و متمانه ی پی هه بوو و پاره و سامانه که ی هه لنه گرت و کوپی نه دایی، پاشان میوانه که شته کانی دزی، نهوا دهستی نابریته وه، چونکه خاوه ن مال سستی کردوه و ماله که ی خوی باش هه لنه گرتوه!

دیسان، نه گهر که سیک سامانی خوی له مزگه و تدا یان گهرماوی گشتیدا یان له خان یان شوینیکی گشتیدا دانا و که سیک بردی، نهوا دهستی نابریته وه، چونکه نهو که سه نهو کاته به دز له قه له م نادریت، به لکو خائینه، خائینیش دهستی نابریته وه، پیغه مبه ر فهرموویه تی: "لیس علی الخائن قطع. واته: دهستی خائین نابردریته وه." دیسان دهستی کفندز نابریته وه، چونکه گوڤ شوینی شت هه لگرتن نییه. ههروه ها نه گهر شتیک لهو دهروده شته تاقه ت کرابوو^۱، دوایی که سیکی تر بردی، نهوا دهستی نابردریته وه. زۆریه ی نهو شتانه ی خه لک پی ده لی دزین، دهستی تیا نابردریته وه. من و چهند هاوه لیکی تریش پیمان وا بوو نهو ته ره و میوانه ی وا زوو تیک ده چن وهک تری، خورمای ته ر، میوه به گشتی، نهوه دهستبرینه وه یان تیا نییه. دیسان گوشتدزین، چیشتدزین، گهنمدزین پیش رنینه وه، چۆله که و بالنده دزین، یان نامیری موسیقا به گشتی نه مانه دهستبرینه وه یان تیا نییه، پیغه مبه ر فهرموویه تی: "لا قطع فی ثمر و لا کثر. واته: میوه دزین یان دزینی شیل و چه وری خورما (کاتیک به داره و دیه و نه چنراوه ته وه) دهستبرینه وه یان تیا نییه."

هه رکه س له خه زینه ی ده ولت دزی کرد، دهستی نابردریته وه، چونکه نهو جو ره که سانه پییان دهوتری تالانچی نهک دز؛ مالی ده ولت مافی هه موو که سه، مافی دزه که یشی تیا یه، که واپوو وهک نهوه وایه دزی له مالی خوی بکا، بۆیه دهستی نابردریته وه - نهو شته ی دزیویه تی گومانی تیا یه که هی خۆیه تی یان هی خوی نییه، شه ری خواش به گومان و گومانکاری جیبه جی ناکری، نهوانه ده بی

^۱ تاقه تکردن: شارده وه

ته مئی بکریڼ. جاریک له شام پیاوړیک له خه زښه ی ده ولت دزیی کردبوو. نه بوو عوبه یده نامه یه کی بوم نووسی، پرسی پی کردم.

منیش وتم: "نابی دهستی بپرته وه، چونکه نه و پیاوه له خه زښه دا به شداره (هرچنده زور که میش بیت)."

هرکس دزیی له خزمی زور نزیکی خوی کرد، وهک دایک و باوک، دهستی نابردرېته وه، چونکه نه میش دیسان گومانی تیا یه، خوی به شداره له و مال یان نا؟ هرچند به و کاره دهوتری دزی، به لام دیسان دهست پرېنه وهی تیا نییه!

دیسان نه گهر پیش نه وهی دزه که دزیه که ی بکا، گیرا؛ نه و دهستی نابردرېته وه. دیسان دهستی دز نابردرېته وه هتا دوو جار خوی دان به دزیه که یدا نه نیت، به یه کجار دانپیانان دهست نابردرېته وه.

که و ابو وهک ده زانین چهند مرجیکی زور دانراوه به بی نه وهی نه و مرجانه بیندهی، دهستی دز نابردرېته وه. نه و مرجانه کومه له مرجیکن، هندیکیان په یوه نندیان به دزه وه هیه، هندیکیان به شته دزراوه که وه، هندیکیان به شوینی دزیه که وه، هندیکیان به سیفتهی دزیه که وه.

- چون وایه قربان؟

- بو نمونه نه وهی په یوه نندی به دزه که وه هیه، ده بی دزه که عاقل بی، پڼگه شتو (بالغ) بی. که و ابو دهستی مندا ل نابردرېته وه، چونکه پڼگه شتو وه و بالغ نه بوو، هر وه ها دهستی شیت نابردرېته وه، چونکه عه قلی نییه و که سیکیش عه قلی نه بی، هیچ ته کلیفیکی له سر نییه!

- باشه که وره تیکه شتم!

- دهی نیسته گه شتینه نه سلی مه به ست!

نه وهی که تو خو پندووته ته وه له باره ی دهستنه پرېنه وه له و ساله ی که قاتوقری بوو، نه وه شتیکی تایبه ت بوو، قاعیدیه ک هیه ده لی؛ "زه وره ت شته حه رامه کان حه لال ده کا!"

خۆ من کەسم نەناردبوو سەر پێگاكان و بانگەواز بکەن بۆین؛ هۆ خەلکینە کێ
 دەیهوئ دزی بکا با بیکا، عومەر بە هۆی قات و قریبەو دەستبڕینی پراوەستاندووە!
 ئەگەر دەولەمەندیکیان بهێنایە و بیانگوتایە دزی کردووە، دەستیم دەبڕیەو،
 ئەگەر سەد جار سالی گرانی و قاتوقپی بایە!
 وەستاندنی حوکمی دەستبڕینەو لەبەر ئەو گومان و شوبهانه بوو کە باسکران.
 دیسان لەبەر زەرورەت و ناچاری بوو، زەرورەت و ناچاری وەک وتمان، حوکمەکان
 پادەگرن هەرچەند لە کاتی خوۆشی و فەرحانیشدا بێ!
 دەی ئیتر شتی زۆرم بۆ باس کردی، با بۆ زیاتر پرونبووونەو هیش، نمونەیهکت
 بۆ بێنمەو.

- دەی فەرموو گەورەم زۆرم پێ خوۆشە!
 - بە پشتیوانی خوا! جارێک چەند کۆیلەیهکی حاتەبی کوپی ئەبوو بەلتهعە
 و شترێکی پیاویکی موزەینەییان دزیبوو، کۆیلەکانیان گرت، هیئانیان بۆلام. منیش
 تەماشای دەکەم ئەمانە زۆر برسین - حاتەب گوێی نەدابووئ و بەخێوی نەکردبوون -
 بۆیە دەستی هیچیانم نەبڕی و، بە حاتەبم وت:
 "بەخوا بمزاننیا ئێوە کاریان پێ دەکەن و تێریان دەکەن و ئەوانیش دەست
 بۆ حەرام دەبەن، دەستی هەموویانم دەبڕی، بەلام بە خوا دەبێ سزایەکی وات
 بدەم، پێی برسی ببی!"

وتم بە کابرای موزەنی: "نرخێ و شترەکەت چەندە؟"

وتی: "چوارسەدا"

بە حاتەبم وت: "ئادەي هەشتسەدي بەدەري."

- یانی لەبەر ئەوەی ئەو کۆیلانە ناچار بوون دزی بکەن، ئۆ دەستت نەبڕینەو،

وانییە قوربان؟

- با كۆرۈم وايا! من لەڧرە بە گۆڧرەى ئەو قاعىدەيە ڧەفتارم كرد كه ڧېم وتى:
 "زەرورەت شتە حەرامەكان حەلال دەكا"

ديسان بە گۆڧرەى بېر و باوەڧرە گەشتيەكانى قورئان ڧەفتارم كرد، خواى گەورە لە
 قورئاندا دەفەر مەوۆ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ
 فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ البقرة: ١٧٣ واتە:
 "خواى ڧەرەردگار) تەنھا مردارەوہ بوو و خوڧن و گوشتى بەراز و ئەو مالانەى
 كە ناوى غەيرى خوايان لە كاتى سەر بېرېندا لەسەر هەنراوہ، لیتانى حەرامى
 كەردووە. جا ئەگەر كەسێك ڧڧوڧستى ناچارى كرد بە خواردنيان بڧى زیادەڧرەوى و لە
 سنوور دەرچوون، ئەوہ هېچ گوناھىكى لەسەر نىيە. بە ڧاستى خوا زۆر لىخۆشبوو و
 بە بەزەيى و دلۆڧانە."

ئا لەبەر ئەوہ مەوۆڧى داماو و برسى و لىقەوماو مافى ئەوہى بەسەر كۆمەلگاوە
 هەيە كە بژڧوڧى ژيانى بۆ دابىن بكەن. كەسێك لەبەر برسیتى و ڧاراستنى گيانى
 خۆى دزى كردبڧى، ئەوہ كەى تەعەدايە؟! ئەگەر تەعەدايەك لەناودا هەبڧى، ئەوہ
 كۆمەلگايە نەك كەسە داماو و ناچارەكە. لە سەردەمى خەلافەتى مندا سالتىك
 قاتوقڧى و برسیتى هەموو ولاتى گرتەوہ، منيش بە گۆڧرەى تواناى خۆم بەرگريم لە
 ژيانى خەلك كرد، بەلام خۆ مەوۆڧ لەگەل چارەنووس و قەزا قەدەردا هېچى ڧڧى
 ناكړئ، بۆيە ئەگەر كەسێك لە بەر برسیتى و ناچارى دزىيى كردبڧى، ئەوہ تەعەداى
 لە كەس نەكەردووە. مادەم تەعەدايشى نەكەردووە، ئېتر مەرجهكانى دەستېڧنەوہى تيا
 نايەتڧى جڧى و، نابڧى دەستى بېرڧرڧتەوہ، هەروەها كۆڧلەكانى حاتەب، ئەوانە جۆرە
 تەعەدايەكيان لى كرابوو، برسى كرابوون، بۆيە برسیتى ڧالى بەو داماوانەوہ نابوو
 بچن بۆ ڧاراستنى گيانى خۆيان، دزى بكەن. لەوانەيە ئېستە بۆت ڧوون بووڧيئەوہ
 كە بۆچى سزاكەى حاتەبم دوو هېندە كەردەوہ!؟

دوای نه وهی باسی قاعیده ی "الضرورات تبیح المحظورات" م بو کردی و وتم: نه مه قاعیده یه که له قورئان و فهرمووده وه سه رچاوه ی گرتووه و نه مه وای لی کردم که ده سترپینه وه پاکرم، نه و ده گه ی نه باسی مه بده و قاعیده یه کی تری که زور گرنگه، هیچی له م قاعیده یه که متر نییه، نه ویش قاعیده ی: "الحدود تدراً بالشبهات" ه، واته: سزائایی نییه کان به هو ی شوبه و گومان وه جیبه جی نابن.

من گومانئیکي گه وره م لا دروست بوو که نابی سزا به سه ر دزدا بسه پئینن، چونکه له بهر نه وه نه بوو که هر دز بن و حه زیان له دزی بی، به لکو له بهر ناچاری دزیان ده کرد. منیش به م کاره م هیچ یاسایه کی ئایینیم په ک نه خستبوو. خو ی هر له بنه په تدا نه و سزایه یان له سه ر واجب نه ده بوو!

با بگه پئنه وه سه ر قسه ی پیشوومان: زور به ی نه و شتانه ی نه و ساله دزران، مالی شه خسی نه بوون، به لکو مالی گشتی بوون، دزینی مالی گشتی له کاتی فهرحانی و هه رزانی شدا ده سترپینه وه ی تیا نییه، چ جای سالی ته نگانه و نار په حه تی! چونکه کابرا سووکه گومانئیکي هه یه و ده لی: "نه م ماله مالی گشتییه و، منیش به شیکم تیای هه یه." پیشتریش باسی نه مه م بو کردی، ده ی ئیتر چو ن ده ستم برپیا؟!

یه کیکی تر له بنه ماکانی ئایین نه وه یه که کومه لگا ده بی ده سته بهر (که فیل) ی یه کتر بن، به ومانایه ی که نه گه ر یه کییک له نیو کومه لگادا لی قه و ما و تووشی ته نگانه یه ک هات، ده بی که سانیک بچن به ده میه وه و له دامای و بی نه وایی پرگاری بکه ن، نه کینا هه موویان گونا بهار ده بن، نه وکاته لیقه و ما وه که ش ده توانی به نه ندازه ی نه فه وتانی خو ی، شت له کومه لگا به سه نیئت.

سالی قاتوق په که ش بئگومان شتئیکي کاتی بوو، خه لکی لیقه و ما و داماو زور بوون. ده بوو کومه لگا به گشتی چای له لیقه و ما وان و هه ژاران بی. له کاتی ئاوادا ناچین به تایبته ته ماشای حالی دزه که بکه ین و لی بکولینه وه. تا بزاین ده سپرین دیته جی یاخود نا. نه مه په یوه ندیی به سزای ئایینییه وه هه بوو، سزا

ئايىنىيەكانىش بە بەلگەي گوماناۋى جىبەجى ناكىپىن، ئەۋەندە بەس بوو كە دادوەر بلىت: لەۋانەيە ئەم دزە فەقىرى و ھەژارى و داماۋى ناچارىيان كىرەبى دزى بكا. ئىتر ئەمە خۇي بۇخۇي دەبى بە گومان و جىبەجىكىردنى سزاكە پەكى دەكەۋى!

- خۇاي گەۋرە گەۋرەمان راۋەستاۋ و سەركەۋتوو بكا. بە خوا تۆ پەي بە شتى وا دەبەي كە ھىچ كەسىكى تر پەي پى نابا.

- سپاس بۇخوا، ئىستە پىم بلى، ئەم خالەمان كۆتا پى ھىنا و تەۋاۋ بۆت پروون بوۋەۋە؟

- بەلى قورىبان! خۇاي گەۋرە راۋەستاۋت بكا.

- تۆيش كورم! يانى ئىتر تەۋاۋ ناگەپىنەۋە سەر ئەم خالەي كە تەۋاۋمان كىرد؟

- ئەم باسە دادەخەين قورىبان، بەلام ۋەك دەزانى، باسىك كۆتا پى ناھىيىن تا دەرگاي باسىكى تر نەكەينەۋە، چونكە من ھەموو پۇژىك تۆم دەست ناكەۋى. من بەردەۋام بە ھىۋابووم كە تۆ باسى دوو خالەم بۆ بكەي، دوو خالەم كە پەيۋەندىيان بە سىياسەت و بەپىۋەبىردنى كاروبارى ھوكمپانى و دەۋلەتەۋە ھەيە. دۋاي ئەۋ دوو خالەم بە يەكجارى باسەكە دادەخەين و نايەينەۋە سەرى، من وا دەزانم تا ئەۋ دوو خالەم بۆ پروون نەبىتەۋە، بە تەۋاۋى سوودم لەم باسانە ۋەرنەگرتوۋە.

- دەي كورم پىرسىارى چى دەكەي بىكە، باسى ھوكمپانىيە يا ھەر شتىكى تر.

- مەبەستەم لە بارەي ئەۋ دىۋانانەۋە پىرسىارت لى بىكەم كە داتمەزاندن؟

- لە چ پروۋىكەۋە؟

- چۆن بىرۆكەي دامەزاندنى دىۋانەكانت بۆ ھات؟ دۋاي ئەۋەي بىرپارتدا، شىكل و ھەيكەلى دىۋانەكان چۆن بوون؟

- باشە، ھەرچى لە بارەي بىرۆكەكەيە، ئەۋە لە سالى پانزەيەمى كۆچىدا بوو، ئەۋ سالە ئەۋو ھورەيرە لە بەحرەينەۋە گەپايەۋە، پىنجسەد ھەزار دىرھەمى ھىنايەۋە. منىش وتارىكم بۆ خەلك خويىندەۋە و وتم؛

”سامانئىكى زۆرمان بۇ ھاتوۋە، ئەگەر دەتانەۋى بە پىۋانە پىتتان بەدەم، ئەۋا بۇتان دەپپوم! ئەگەر دەتانەۋى بە ژمارە بى، ئەۋا بە ژمارە بەشتان دەدەم! ئەگەر بەشتانەۋى بە كىشانە بى، ئەۋا بۇتان دەكىشم!“

پىۋىك ھەستاۋ گوتى: ”گەۋرەم! بىنۋوسەۋە با بە نووسىن بى.“
ئىتر لەۋ قسەۋە منىش بىرۆكەي دامەزراندنى دىۋانم بۇ ھات و دەستم كرد بە دامەزراندنى دىۋان.

ئەمە لەبارەي بىرۆكەۋە. لەبارەي چۆنىيەتى دىۋانەكانىشەۋە، ئەۋە بەم شىۋەي خوارەۋە بوو:

يەكەم دىۋانى نامە و نامەبەرى (پۆستە و گەياندن):

ھەر لە سەرەتاي دروستبوۋنى دەۋلەتەۋە لە مەدىنەدا نامەبەر ھەبوو.
پىغەمبەر ﷺ نامەي بۇ پاشا و سەرۆك و كاربەدەستەكان دەنۋوسى و بە مۆرى تايبەتتى خۆي مۆرى دەكردن و بۆي دەناردن، بەلام دىۋانى تايبەتتى بۇ دروست نەكردبوۋن. لە سەردەمى ئەبوو بەكرىشدا ھەرچەند نوۋوسەرى تايبەتتى بۇ نامە دانا، بەلام دىۋانى دانا مەزراند و ۋەك سەردەمى پىغەمبەر ﷺ وابوو، بەلام من دىۋانى تايبەتم بۇ نامە و نامەبەرى دانا. ھوكۈومەتى ئىسلامى بەرقراۋان بوۋبوو، دەبوو دىۋانى تايبەت بە نامە و نامەبەرى ھەبى بۇ ئەۋەي پەيۋەندى لەنىۋان شارەكان و پايتەختى ولاتدا كە مەدىنەي نوۋرانى بوو، ئاسان بىت، ھەرۋەھا پەيۋەندىي نىۋان والىيەكان ئاسان بىت، ديسان پەيۋەندىي نىۋان سەركردە سەربازىيەكانى مىصر و عىراق و ولاتى فارس و شام ئاسان بىت. نامەم بۇ موعاۋىيە نوۋوسى كە لە ھەموو شۆينەكان نىشانە دابنىت بۇ ئەۋەي نامەبەرەكان سەريان لى تىك نەچى-
ھىماكانىش ئاگر بوۋن، فەرمانبەرى تايبەتتىشم بۇ ئەۋ مەبەستە دامەزراند، سوتەمەنم بۇ دابىن كردن، لەنىۋان ھەر دوانزە فەرسەخىكدا^۱ دىۋانىكم دامەزراند، لە ھەر دىۋانىكدا پاسەۋانى تايبەتى و نان و خواردن بۇ پاسەۋان و ئالىك بۇ ئازەلەكان و ئاۋىش ھەبوو.

^۱ فەرسەخىك پىنج كىلۇمەترە. دوانزە فەرسەخ شەست كىلۇمەترە.

دووم دیوانی بەخشین:

ئەم دیوانەم بۆ ژماردنی فرمانبەرەن و مولک و مالی دەولەت دانا و، بۆ نووسینەوێ ئەوێ کە هەر تاکێکی ولات شایانی چەندە، پیتی بدری. پیشتر پێم وتی کە لەنێوان خەڵکاندا لە بارە ی مووچەوێ جیاوازی هەبوو، ئەو کەسانە ی کە بەردی بناغە ی ئایینی ئیسلام و تیکۆشەر و یارمەتیدەری پیغمبەر بوون، دەبوو لە کەسانێک کە تازە موسلمان بوون، یان هەتا دوتنی دوزمێ ئیسلام بوون، جیاواز بن. نامەوێ هەمووی بە وردی دووبارە بکەمەوێ.

سێهەم دیوانی سەربازی:

دامەزراندنی ئەم دیوانە پەڕیوەندیی بە بلابوونەوێ سوپای ئیسلامەوێ هەبوو بە ولاتاندا، دەبوو ناوی هەموو سەربازەکان تۆمار بکری، تا بزانی چەندن؟ بزانی چەند سەرباز زیاد دەبی؟ کاروباریان چۆن رێک بخری؟ چۆن و چییان پی ببەخشین؟

ئەم دیوانە چەند مەرجێکی هەبوو:

۱- مەرجی سەرباز: دەبوو سەرباز بالغ، ئازاد، موسلمان، ساغ و سەلامەت بووایە، توانا بووایە و شارەزایی جەنگیی هەبووایە.

۲- ناوی خۆی و باوک و باپیری و، ماوێ چەندە کە موسلمان بوو؟ لەم دیوانەدا ناوی هەموو ئەوانەم بە گوێرە ی نزیکیتی لە پیغمبەرەوێ رێکوپێک کرد، دوایی کێ زۆتر موسلمان بوو. ئەگەر دوو کەس وەک یەک بایان، ئەوا ئەوێان کە توانای لاشە و لیاقە ی بەدەنی زۆتر بایە، لە پیشتر بوو. ئەگەر لەوێشدا وەک یەک بووبان، ئەوا بە گوێرە ی تەمەن. ئەگەر لەوێش وەک یەک بان، ئەوا بە گوێرە ی ئازایەتی لە جەنگدا.

۳- بەخشین بە گوێرە ی پێویستی: ئەوێش بریتی بوو لە بەخشین بە گوێرە ی پێویستی ئەو سەربازە، یارمەتی ئەو سەربازە، ئەو شوپنە ی کە ئەو سەربازە ی تێدا یە، چونکە جێگاکان جیاوازن، جێگە ی خۆش هە یە و جێگە ی پڕ زەحمەتیش هە یە.

چۈرەم دىۋانى ئىستىفا:

ئەم دىۋانە بۇ ژماردىنى ئەۋ داھاتانە بوو كە بۇ خەزىنەى دەرۋەلت دەرھاتن. چونكە سەرچاۋەكانى داھات جىاۋاز بوون، سامانى دەرۋەلت لە زىادبووندا بوو — كاروبار زۆر بوو. ئەمە دەستپىكىك بوو بۇ دروستكردنى ۋەزارەتى دارايى و ئابوورى لە سەردەمى دەرۋەلتى ئىسلامىدا. مەن زۆر گىرگىم بە ئەۋ داھاتانە دەدا كە دەرھاتنە نىۋ خەزىنەۋە، سوور بووم لەسەر پاراستىيان، سوور بووم لەسەر بەخشىنيان بەۋ كەسانەى كە پىتان رەۋايە. بە خوا مەن رېك ۋەك سەرپەرشتىكارى ھەتىۋ مامەلەم لەگەل ئەۋ سەرۋەت و سامانەدا دەكرد. كەسەك كە سەرپەرشتىكارى ھەتىۋ بى، چۆن چاۋ دەپرەتە مالى ھەتىۋ؟! مەنىش رېك ئەۋەندەى پىداۋىكى ئاسايى موۋچەم ھەبوو، ئەۋ پارانەى كە ھىي ۋلاتانى گاۋر و فارس بوون و لە زىر دروست كرابوون و نەخشىيان پىۋە بوو، ۋەك خۆى ھىشتەنەۋە و دەستكارىم نەكردن، بەلام لەسەر ئەۋ دراۋانە ۋەشەى "جاۋز" مەنۋوسى، ئىتر ئەمە نىشانە بوو بۇ ئەۋدى كە ساختە نىيە. لەۋەش زىاتر، سەمان لىدا و دراۋى ئىسلامىمان لە چاپدا، لەسەر دراۋەكان ۋەشەى (الحمد لله) مان ھەلكۆلى، لەسەر ھەندىكىشىيان (لا اله الا الله) مان ھەلكۆلى!

ئەمە بە كورتى باسى دىۋانەكان بوو، ھىچى تر ھەيە بىتەۋى بىزانى؟! - قوربان زۆر بە جوانى باست كىردن، ھىچم نەماۋە بىپىرسم، تەنبا يەك پىرسىار نەبى.

- چىيە؟

- خۆپىندەۋەتەۋە ھۆكۈمەتى ناۋەندى كە لە مەدىنە بوۋە، خۆى بە تەنبا ھەلدەسا بە بەپىۋەپەردنى كاروبارى ئىدارى، ھىچ ھۆكۈمەتىكى تر و ۋىلايەتىكى تر بەشدار نەبوۋە، لە سەردەمى تۇدا كاروبارى دەرۋەلت ۋاى خواستۋە كە بىرپار ھەر بە دەست ناۋەندەۋە بىت! تەننەت تۇ پىنگەيەكت گىرتبۋە بەر كە نىۋەنى لە مېژۋودا نىيە و شۇر بوۋەتەۋە بۇ كاروبارى شاردەكان، بۇ نىۋەنە مۇسلمانان لە شارە تازەكاندا بۇ دروستكردنى شۋىنىك بۇ بوۋرەنەۋەدى ھەزاران، مۇلەتپان لە تۇ خواستۋە! لەم بارۋە كەۋرەم چى دەفەرمۋى؟

- ئەمە بە جۆرىك لە جۆرەكان دروستە، بەلام زېدەپەوييشى تياپە و دەتوانم بە

ئاسانى رەتى بکەمەو.

- چۆن؟

- لە بارەى ئيشرافى پايتەخت بە سەر شارەكانەو، بەرپۆەبردنى شارەكان،

ئەو موهيمەى خەليفە و پاويزكارانى خەليفە، خەليفە ئەگەر برپارىكى دروستى

لا بى و ئەو برپارە دەرئەکا، ئەى چى بکا؟ ئەگەر پيشگيرى لە خراپە و کارى

کريت (منکر) نەکا، ئەى چى بکا؟ هەموو سەرۆکەکانى ئەم دونياپە ئەمە ناکەن؟

ئەى تەنانت خيّل و هۆزەكان سەرۆک و گەورەيان نيبە و هەموو ورد و درشتيکى

خيّل و هۆزەکە نايەتەو لای ئەو سەرۆکە؟ کەس بەبى ئەوانە برپار دەدا؟

- بەلى قوربان وايە کە جەنابت دەيفەرموویت.

- منيش هەر ئەمانەم کردووە، بەلام من چاوديرم زياتر بوو، بە وردى بە

کاروبارەکاندا چوومەتەو، چونکە هەموو ئەو کاربەدەستانە لە بەردەم مندا

ليپرسينەو هەيان لەگەلدا دەکرى و منيش لای خوا ليپرسينەو هەيان لەگەلدا دەکرى.

هەلەى ئەوان پيش ئەوان، هەلەى منە. ئەگەر ئەوان هەلەيەکیان هەبى، من ناتوانم

پۆزش بپنمەو و برپويانوو دروست بکەم. دەى ئيتەر چۆن من لەسەر ئەوان

ليپرسينەو هەيان لەگەلدا بکرى، بەلام من نەزانم چى دەکەن و چى ناکەن؟

لە بارەى ئەوئەى کە گوايه واليەکان تەنانت دەسلەلاتى دروستکردنى

خانويەک يان پڭەوبانيکیان نەبوو، ئەو هېچ راست نيبە، دوورە لە لۆژيک و

راستپەو، بەلام ئەوەندە هەيە من پام وا بوو کە شارەکان بە شيوەيەکی پڭوپڭ و

شيوانيکى نوئ و شارستانپيەتيکى مۆديرن دروست بکرىن، وەک لە دروستکردنى

شارى بەصرەدا وامان کرد. من واليەکانم سەرپشک کردبوو کە چى بە باش دەزانن

بيکەن. لەوانەپە قسەکە لەويپە سەرچاوەى گرتبى کە ئەگەر واليەکان هەلە و

کەموکووپيەکیان لە بيناسازیدا هەبا، من ليپرسينەو هەيان لەگەلدا دەکردن و هەلەکانم

پى راست دەکردنەو! لە بەرابەریشدا پاداشى ئەو واليانەم دەداپەو کە لە

کاره کانیان سرکه وتوو بوون. من چوڼ پاداشی که سیټک نه دهمه وه که برسیهک تیر بکا، بیلا نه و یانه یهک نیشته چی بکا و نه هیلی ټارپشه و کیشه کانیان بکات به من؟!

نه بوو عوبه یده نامه یه کی بو من نووسی و پاپوژی به من کرد له باره ی دروستکردنی چند دهر وازه یه که وه له پشته وه ی دوزمن، منیش وه لام دایه وه و وتم: "تو خوت له وپی و ناگاداری کاروباری و، من لیړه وه هیچ نازانم. تو دوزمنه کان ده بینی و، من نایان بینم، چاوه کانت هه موو شتیکت بو باس ده کن!"

ده ی برا له مه زیاتر چیم نکردایه؟! نه و پاپوژی به من ده کرد و چاودرپی فرمانی من بوو. منیش نهوم سرپشک کرد و کاره کانم به خوی سپارد! وتم: "تو له من شاره زاتری!"

جاریکیش نامه یه کم بو موحه ممه دی کورپی سه له مه نووسی و هانم دابوو بو تیفکرین و بیرکردنه وه له شته کان و، پاشان خوی برپار بدات، بوم نووسی بوو: "به هیزترین کهس له برپارداندا نه و کهسه یه که کهسی نییه پرسى پی بکات و خوی برپاریک دده!"

ده ی نه مه هاندان نییه بو نه وه ی نه گهر شتیکی نوی هاته پی شه وه، خوی بیرى لی بکاته وه و پاشان برپاری له سر بدا؟! - بده و دلا قوربان.

- با شتیکی تریش پی بلیم: که رېکم هه بوو، سواری که ره کم بووم و ملی رېگم به ره و شام گرته بهر. موعاوییه ی کورپی نه بوو سوفیانم پی که شت، موعاوییه له که ل کومه له که سینکدا و به سه نسنه و ته نته نه وه بهر پی که وتبوو، هر منى بینی له که ژاوه که ی دابه زی و وتی: "سلاوی خوا له که وره ی نیمانداران!"

منىش ۋەلام نەدايەۋە ۋە مىلى پېگەم گىرتە بەر، چونكى رەقەم لەۋ سەنسەنە ۋە تەنتەنەيە بوۋ. غەبدورپەھمانى كۆپى غەۋف ۋەتى: "ئەۋە بۇ ئاۋا لەگەل موعاۋىيەدا دەجولئىتەۋە؟ ئا ۋەلامى بدەرەۋە!"

منىش لام كىردەۋە بە لاي موعاۋىيەدا ۋە وتم: "ئەۋە ئەم ھەموۋە سەنسەنە ۋە تەنتەنەيە ھىي تۆيە؟!"
ۋەتى: "بەلى."

منىش ۋەتم: "خەلگىش ھەژارن ۋە رۇژانە دىنە بەر دەرگاي تۆ ۋە داۋاي شتت لى دەكەن؟"
ۋەتى: "بەلى."

منىش ۋەتم: "قوربەسەرت! دەي بۇ ۋا دەكەي؟!"
ۋەتى: "ئىمە لە شوئىنئىكىن كە دوژمنى زۆر لىيە، پىرە لە جاسوس، ئەگەر ئاۋا نەكەين ۋە سەرباز ۋە چەك ۋە چۆل لەگەل خۇماندا ھەلنەگرىن، جاسوسەكان خەبەرمان لى دەدەن ۋە دوژمن بە چاۋىكى سووك سەيرمان دەكەن ۋە حسابمان بۇ ناكەن. بۆيەش دەرگاۋانمان ھەيە لەبەر ئەۋەي خەلگى ئاسايى بە چاۋىكى سووكەۋە سەيرمان نەكەن. مەن كاربەدەستى تۆم، ئەگەر بفرموۋى زىاترى بىكەم، ئەۋا زىاترى دەكەم؛ ئەگەر بىش بفرموۋى ۋەك خۇي بى، با ۋەك خۇي بى؛ ئەگەر بىش دفرموۋى كەمى بىكە، ئەۋا كەمى دەكەم."

منىش ۋەتم: "لە بارەي ھەرشتيكەۋە پىرسىارت لى بىكەم خۇتى لى دەدزىتەۋە! ئەگەر ئەم قسانەت راست بىن، ئەۋە تۆ كەسپكى ژىرى؛ ئەگەر درۆيش بىن، ئەۋە فرتوفىلت بەكار ھىناۋە. نە فرمانت پىن دەكەم، نە نەھىت لى دەكەم!"

ئىستە تۆ ۋانازانى كە يەكەم چار بە كارى خۇم ھەستاۋم؟! لىپرسىنەۋەم لە موعاۋىيە كىرد، دواترىش ئەۋم سەرىشك كىرد، چونكى ۋەتم: نە فرمانت پىن دەكەم نە نەھىت دەكەم، يانى خۇت چى بە باش دەزانى ۋا بىكە!

- بەرمودللا قوربان وايە! تۆ بە تەۋاۋى بە كارى خۆت ھەستاۋى. دواترىش

سەرىشكت کردوون بۆ ئەۋەى چى بە باش دەزانن بېكەن.

- بەلئى. ۋەك دەزانى من وام کردوۋە.

- بە خوا چاكت کردوۋە.

- ئەم باسە تەۋاۋ؟

- بەلئى گەۋرەم. تەۋاۋ.

- ھېچى تر ھەيە پرسیارى لەبارەۋە بکەى؟

- بەلئى گەۋرەم! خالئىك ماۋە، دۋاى ئەم خالە بە يەكجارى باسى سىاسەت

كۆتايى پى دەھىئىنن و ناچىنەۋە سەر سىاسەت.

- چىيە؟

- ئەۋ كارانەى كە لە سەردەمى خەلافەتى خۆدتا کردووتن و ھىشتا بەردەوام تا

ئىمتائىش ماۋن.

- ۋەك چى؟

- پىنج شتت بۆ باس دەكەم: دەرکردنى جولەكە لە خەيبەر، دانانى سالى

كۆچى. ھىنانەۋەى مەقامى ئىبراھىم بۆ شوپنى خۆى، كۆکردنەۋەى خەلک بۆ ئەۋەى

نۆئىزى تەراۋىچ بە كۆمەل بکەن، گەۋرە کردنى مزگەۋتى پىغەمبەر ﷺ.

- بەلئى ئەۋانە ھەموۋى من کردووم، چ شتىكت لەبارەى ئەمانەۋە دەۋى؟

- دەمەۋى بزانم چۆن ئەمانە پرويان دا؟

- باشە! بۆت باس دەكەم. لە كۆپۋە دەست پىڭكەين؟

- دەرکردنى جولەكە لە خەيبەر، چۆن و لەبەر چى؟

- باشە! با دەست پىڭكەين، پىغەمبەر ﷺ خەيبەرى بە ھىزى چەك ئازاد کرد،

شەر و كوشت و كوشتار پروى دا، ئىتر خەيبەر بوۋە دەسكەۋت، دەسكەۋتىش پىنج

يەكى بۆ پىغەمبەر ﷺ بوۋ، دۋاىى بانگى كردنەۋە و پىنى فەرموون:

”ئەگەر خەز دەكەن، ھەركەس لەسەر باخ و بېستانى خۆى دەھیلەمەو و كارى تيا بكا، بەلام دەبى بەربەنيوەيى بى، ئىمەيش ھەركات بەمانەوئ، دەتوانين دەرتان بكەين!“

ئەوانىش رازى بوون ...

پىغەمبەر ﷺ عەبدوررەحمانى كۆپى رەواخەى دەنارد بەروبوومەكەى بە يەكسانى دابەش دەكرد. دواى وەفاتى پىغەمبەر ﷺ، ئەبوو بەكرىش ھەمان رېكەوتنى پىغەمبەرى ﷺ نوئ كردهو، پىي وتن: ”بەربەنيوەيى كار بكەن، ھەركات بەمانەوئ دەرتان دەكەين.“ دواى ئەبوو بەكرىش منىش ھەمان رېكەوتنم لەگەلدا نوئ كردهو!

- ئەى دواتر چى بوو ھۆى دەركردنيان؟

- پىغەمبەر ﷺ لە نەخۆشىي سەرەمەرگدا فەرمووى: ”لە جەزيرەى عەرەبى دوو ئايين پىكەو كۆ نابنەو!“

ويستم ئەو فەرموودەيەى پىغەمبەر جىبەجى بكەم، بانگم كردن، وتم: ”ھەركەس لەگەل پىغەمبەردا رېكەوتنى كردهو، با رېكەوتننامەكەى بىنى بۆى تازە بكەمەو و ەك خۆى بمىننیتەو، ھەركەسەيش رېكەوتنى نەكردو، با خۆى ئامادە بكا بۆ رۆشتن!“

ئەوانەى ھىچ رېكەوتنىكيان نەبوو، دەرمكردن؛ ئەوانەيشى رېكەوتنيان ھەبوو، مانەو.

پاش ماوہىك عەبدوللاى كۆپى عومەر، زوبەيرى كۆپى عوام، مىقدادى كۆپى نەسوود رۆشتن بۆلايان بۆ بەشكردنى بەروبووم، پاش ئەوہى گەشتنە ئەوئ ھەربەكەو بەرەو ئەو جىگەيە رۆشت كە بۆى دانرايوو، دواى ئەوہى شەو داھات، ھىرشيان كرده سەر عەبدوللا و دەستىكيان شكاند و بەستيانەو! بەيانى مىقداد و زوبەير عەبدوللايان بە بەسراوى دىبوو، كرديانەو و ھىنایانەو بۆ مەدينە.

هر که هه واله کهم بهیست، وتم: "نا نیتا نیتر دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه!"

دوایی هاوارم کرد و وتم: "الصلاة جامعة." "خه لک کۆبوونه وه، چوومه سه ر مینه ر وتم:

"خه لکینه! پیغه مبه ر ﷺ له گه ل جوله که دا له مه ر خه یبه ر پێکه وتنی کردبوو. خالێکی شه وه بوو هر کات بمانه وئ، ده ریان ده که یین. هر خودی پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: "دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه." ئیسته چه ند که سیکیان ته عه دایان له عه بدوللا کردوو، ده ستیان شکاندوو، به ستوویانه ته وه، ئیسته ده مه وئ ددریان بکه م و فەرمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ جیبه جی بکه م که فەرمووی: "دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه." ئیتیر دوا ی شه وه ده رمکردن.

- باشت کرد قوربان! شه وانه کاریکی خراپیان کردبوو، به لام پیم بلی شه گر وایان نه کردایه، دیسان ده رت ده کردن؟

- له وانه یه! چونکه فەرمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ هینایه دی. خوی ویستی شه و کاره بکا. به لام ئیتیر نازانم له به ر چی نه یکرد؟ منیش وه ک سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له گه لیان جولامه وه، وه ک شه و به کر، به لام خوای گه وره ویستی ئاره زوو ه که ی پیغه مبه ر بپنیته دی و، شه وانه به شق بکړنه ده ره وه.

- به خوا چا کتان کرد، کوره شه وانه له هه رکوییه ک بن، هر ئازاوه چی و فیتنه و فسادن، ئیمه یش فرمانمان پیکراوه هه تا شه وان باش بن، ئیمه یش باش بهن. - به لێ وایه.

- ده ی قوربان ها واز له وان بهینن و باسی شتیکی تر بکه یین. چون چونی میژووی کۆچیت دانا؟

- پیاویک لای من سکا لای له پیاویکی تر کرد، وتی: "قهرزېکم لایه تی، کاتی دانه وهی هاتووه و نایداته وه." نووسراو پکیشی پېښوو، نووسرا بوو: "ده بی مانگی شهعبان قهرزه که بدرېته وه." منیش وتم: "کام شهعبانه؟ شهعبانی ئیستا یان هیی پار یان هیی سالی داهاتوو؟"

ئیتر بیروکه ی دانانی سالم بو هات. هاوه لانم کو کرده وه و باسه کم له لا درکندن، وتم: "با ئیمه یش سهره سالیکنان هه بی، کاتیکیش نامه بو والی و کاربه دهستان دهنووسین، ساله که ی تیابی و بزانی چ سالیکه." یه کیکیان وتی: "با سهری سالی فارسی بکه ین به میژوو بو خومان!" سهری سالی فارسه کان به پیی هاتنه سهر تهختی پاشاکانیان بوو، من نه مه به لاه ناخوش بوو.

یه کیکیان وتی: "با سالی رومی بیت." سالی رومی لهو ساله وه دهست پی دهکا که عیسا پیغه مبه ر له دایک بووه. ئه م رایه م په سهند کرد، به لام وتم: "من دهیبه ستم به پیغه مبه ره وه و سالی له دایک بوونیشی ناکه م به سهری سال." یه کیک وتی: "با سالی بوونه پیغه مبه ر، سهری سال بی." یه کیکی تر وتی: "با سالی وهفاتی بی." منیش وتم: "نه خیر، با سالی کوچکردن بکه ین به سهری سالی خومان، نه و سالی کوچ پروی دا، هه ق و ناهه ق له یه کتر جیا بوونه وه، دهوله تی ئیسلام له دایک بوو."

خه لکه که ئه م رایه یان لا په سند بوو، منیش برپارم له سهر دا. - نه ی قوربان! بیروکه ی دانانی میژوی کوچی ته نیا بو نه وه بوو که میژوی فارس و روم به کار نه هیئن یان له بهر شتی لریش بوو؟

- نه گهر هدر له بهر نه وهيش بښ، كه م نپيه و كاريكي باشه، به لام شتي تريش هه بوو.

- وهك چي؟

- خواي گه وړه مانگي كړدووه به كاژماردن بو خه لك. به گوږه ي گوږاني مانگ، خواپه ره ستي خوږيان نه نجام دهن، مامه له و كار و كاسبى ده كن. خواي گه وړه ده رموو يه تي: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ البقرة: ١٩٧ واته: "حه جكردن له چه ند مانگيكي دياريكراودا ده بيت."

پتويسته خه لك له سهر نه م ميژووه كار بكات بو نه وه ي مانگه كاني لا پروون بيت! ديسان خواي گه وړه له باره ي په مه زانه وه ده فهرمووي: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ البقرة: ١٨٥ واته: "هه ركه سيك له نيوه مانگي په مه زاني بيني، با نه و مانگه به پوژوو بښ."

نه م پوژوو گرتنه خواپه ره ستي يه كي تا يبه ته و له كاتيكي تا يبه تدا ده كړي، نه و مانگه يش ده بي به گوږه ي سهره تاي ده ركه وتني مانگ تا كو تا يبه اتني مانگ بيت، كه نيستا وا باوه پي ده لښ: "مانگي عه ره بي:" نه و مانگه ي كه بووه ته بنه ماي ميژووي نيسلامي.

ديسان به مانگي عه ره بي ماوه ي عيده ي ژني شوو مردوو، ماوه ي ته لاق، كه فاره تي دريژخايه ن وهك كه فاره تي زيهار و كه فاره تي كوشتني به هه له، ده زانري. نا له بهر نه وه مانگه كاني هه ج، پوژوو، جه ژنه كان و، هه موو كاته كاني تر به گوږه ي ده ركه وتني مانگي په كشه وه و ته واو بووني مانگ ده زانري ت، نه ك به گوږه ي خوړ.

خواي گه وړه ده فهرمووي: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ التوبة: ٣٦ واته: "بيگومان ژماره ي مانگه كان لاي خوا دوانزه مانگه، له كتيبي خوادا (له لوح

(المحفوظ) دا دیاریکراوه، هەر لهو پۆژهوه که ئاسمانهکان و زهوی دروست کردووه، چوار مانگی به حهرام داناوه (واته جهنگ تیايدا نابێت بهریا ببێت)، هەر نهوهیه ئایین و بهرنامهی پاست و دروست.

ئهم ئایهته بهلگهیه لهسەر ئهوهی که دهبن ههموو ئه و شتانهی پهیوهندیان به خواپهرهستیوه ههیه، به گوێرهی مانگی سالی کۆچی بێت نهک به گوێرهی مانگی سالی فارسی یان پۆمی، ههچهند سالی ئهوانیش هەر دوانزه مانگه، بهلام مانگی ئهوان جاری وا ههیه سی پۆژه و جاری وا ههیه زیاتر له سی یان کهتر له سی پۆژه. مانگهکانی سالی کۆچی ههچیان له سی پۆژ زیاتر نین، ههچهند جارجار مانگی وا ههیه له سی کهتره و دهبێته بیست و نۆ پۆژ، ئه و مانگانهیش که بیست و نۆ پۆژن دیاری کراو نین، بهلکو به گوێرهی کهم و زیادی مانگ ئهوانیش کهم و زیاد دهبن.

بیستوومه له ئایینهکانی پێش ئیسلامیشدا هەر به گوێرهی ئه و مانگه کاریان کردووه که بهپێی دهڕکهوتن و تهواوبوونی مانگ بووه نهک به و مانگهی که پهیوهندی به خۆرهوه ههبووه! بهلام دواتر شوێنکهوتهی ئه و ئایینه به ئارهزووی خۆیان دهسکاری ئایینهکهیان کردووه و زیاد و کهمیان لێ کردووه. تهئانهت دهسکاری تهورات و ئینجیلیشیان کردووه و ئه و دوو کتێبه وهک خۆیان نهماونهته، جا دهسکاری ئه و دوو کتێبه پیرۆزه کرابێ، ئیتر چۆن دهسکاری سالیپۆ و پۆژمێر ناکه؟!

ئه و سالیپۆ و پۆژمێرهی که خای گهوره پێشتر بۆ ئهوان و دواتریش بۆ ئێمه دیاری کردووه، باشتترین و تهواوترین سالیپۆ و پۆژمێره، دووره له دلهپاوکی و دوودلی و دپدۆنگی، چونکه مانگ به چاو دیاره، باشتترین شتیکیش که ببێته مایهی دلنهایی، ئهوهیه که به چاو دیار بێ، هەر لهبهر ئهوهیش ناوناوه هیلال. وشه هیلال له زمانهوانیدا یانی ئه و شتهی که مڕۆف لای ڕوون و ئاشکرا بێ، ئیتر به چاو ببینی یان به گوێ ببیسی.

- راست دەفرمووی قوربان!

- دە ی کوڤم! ئیسته وهلامی پرسیاره کهت به پروونی وەرگرتەوه؟

- خوا خیرت بۆ بنووسی! سەر به زیادهوه وهلام وەرگرت.

- ئامین، خوا خیری تۆیش بنووسی کوڤم!

- ئیسته مۆلهتم دهدهی لیت بپرسم که مهقامی ئیبراهیم پێغه مبه ر چۆن

هینراوته نهو شوینه ی خۆی؟

- به لێ کوڤم! پێشتر مۆلهتم دای لیم بپرسی، کوئ بگره با پیت بلیم.

- ده ی قوربان فرموو! هه موو گیانم وهک کوئ چاودرپی بیستنه.

- هه تا خه لافه تی من مه قامی، ئیبراهیم لکا بوو به دیواری که عبه وه، من به

خه لکم وت:

"سویند به خوا! من دهزانم جیگه ی ئەم مه قامی ئیبراهیمه ئێره نه بووه، کاتی خۆی قوردهشییه کان له ترسی لافاو هینایانه بن دیواری که عبه، ئەگەر جیگه که ی خۆییم بزانایه ده مبرده وه بۆ نه وئ." له و کاته دا پیاویکی بنه ماله ی عائیدی کوڤی عه بدوللای مه خزومی هه ستاو وتی: "گه وره م! به خوا من شوینه راسته قینه که ی خۆی دهزانم. کاتی قوردهش ئەم به رده یان هینایه ئێره که تۆ ده بیینی، من به گوریسیک جیگه که م پێوا، سه ریکی گوریسه که م لای پوکنی به ییت و ده رگای به ییت دانا، دواپی نهو شوینه ی که گه شته مه قامه که، گرییه کم لهو شوینه دا، ئیسته ش گوریسه که م ماوه و گریکه شی پێوه یه!"

- نه ی تۆ چیت کرد قوربان؟

- وتم: "گوریسه که م بۆ بپنن." شوینه که م پێ پێوا، جیگه ی راسته قینه ی مه قامی

ئیبراهیمان دۆزه وه، مه قام هینایه وه شوینی راسته قینه ی خۆی، وتم: "خه لکینه!"

خوای گه وره ده فرمووی: ﴿وَأَنذُرْ مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مَعْلُ﴾ البقرة: ۱۲۵، واته:

'مه قامی ئیبراهیم که شوینی تایبه تی خواپه رهستی نهو به وه، بیکه نه جیگای خواپه رهستی و نوێژ.'

- دەي قوربان مادەم وايە، بۆچى پېغەمبەر ﷺ ئەو مەقامەي نەھيئايەو شويىنى خۆي؟

- پرسىارېكى جوانە! وەلامەكەي لاي عومەري كورې خەتتابە، كوي بگرە:
بۆچى پېغەمبەر ﷺ ئەو مەقامەي نەھيئايەو جيگەي خۆي؟ ئەو لەبەر ژيرىتى
و زانايى و دانايى پېغەمبەري خوا بوو. دەك خۆم و دايك و باوكم بە قوربانى
بين. عايشە شتيكى گيىراو تەو نەك تەنيا پەيوەندىي بە مەقامەو هەيە، بەلكو
پەيوەندىي بە تەواي كەعبەو هەيە، پېغەمبەر ﷺ بە عايشەي فەرمووە:
"عايشە! ئەگەر لە بەر خزم و ھۆزەكەت نەبوايە كە تازە موسلمان بوون و
ھيشتا لە سەردەمي نەفامىيەو نزيكن، ئەوا فرمانم دەكرد كەعبە بپروخيتن. ئەو
بەشەي كەعبە كە تەرك كراو، ئەويشم دەخستەو سەر كەعبە. لاشيپانەي دەرگاي
كەعبەم دەخستە سەر زەوي. دوو دەرگام بۆ دروست دەكرد، دەرگايەك لە پروي
پۆژھەلات و دەرگايەك لە پروي پۆژئاوا، لەسەر ئەو بناغەيەي كە ئىبراھيم دايرشت
چاكم دەكردەو. خزمەكانى تۆ دواي ئەو لافاوي كەعبەي پوخاند، ئەوئەندە
پارەي حەلاليان نەبوو كەعبەي بە تەواي پى چاك بكنەو، بەو شيوہەي كە
ئىستا تۆ دەيبيني، چاكيان كردهو."

عايشە وتى: "بۆچى ئىستا دەرگاكەي بەرزە و لەسەر زەوي نيبە؟"
- فەرمووي: "لەبەر ئەوہي بە ئارەزووي خويان ھەركەسيان بىھوي بچيتە ئاو
كەعبەو و ھەركەسيان نەويست نەچيتە ئاو كەعبەو. لەبەر ئەو نەبووايە كە
دليان شتى دەكا، ئەوا جەدرېشم دەخستە ئاو كەعبەو، مەبەستى لە جەدر حيجرى
ئىسماعيل بوو."

- كەواتە شيوہي كەعبە لە سەردەمي ئىبراھيمدا وەك ئىستا نەبوو؟
- بەلى وەك ئىستا نەبوو، وەك ئەوہ بوو كە پېغەمبەر ﷺ باسى كردووە. دوو
دەرگاي ھەبوو، حيجرى ئىسماعيل لە ئاو كەعبە بوو، بەلام لە سەردەمي قورەيشدا
لافو كەعبەي پوخاند. قورەيشيەكان ويستيان كەعبە نۆژەن بكنەو، بپارياندا

تەنھا پارەى ھەلەل بۆ نۆزەنكردنەودى كەعبە بېنن، پارەپەك كە بە سووخۇرى و
 فروقىل و ھەرام پەيدا نەبووبى. ھەرچىيان ھەبوو كۆيان كەردەودە، بەلام بەشى
 نەكرد؛ بەم شىوەى ئىستا نۆزەنيان كەردەودە. پىغەمبەر وىستى كەعبە بېروخىنى و
 ۋەك سەردەمى ئىبراھىمى لى بىكەتەودە، بەلام خەمى ئەودى ھەبوو دلى ئەو تازە
 مۇسلمانانەى كە لە دواى فەتھى مەككە ھاتبوونە نىو بازنەى ئىسلامەودە بىشى. ئا
 لىرەودە زانايى و دانايى و لەسەرخۇيى پىغەمبەر دەرەكەوئى، پالنان بە خراپەودە لە
 كەردنى چاكە لە پىشتەرە (درء المفاسد مقدم على جلب المصالح.) ئەو پنى وابو ئەو
 چاكەيە خراپە و دلئىشانى بە دواى دىت، بۆيە وازى لى ھىنا. مەقامىش لەو
 جىگەيەى مايەودە و دەسكارىي نەكرا تا سەردەمى خەلافەتى مەن.

ئەبوو بەكرىش بۆيە دەسكارى نەكرد، چونكە ماودى خەلافەتى ئەو دوو سال و
 نىو بوو. ئەو دوو سال و نىوود خەرىكى جىھاد بوو. ماودىەك لەگەل ئەوانەدا جەنگا
 كە لە ئىسلام ۋەرگەراپوونەودە، ماودىەكىش خەرىكى رىزگار كەردنى چەند ناۋچەيەك
 بوو. جىھاد كەرن لە نۆزەنكردنەودى كەعبە گەنگەر بوو.

- ئەى قورىان خۆ لە ماودى خەلافەتى جەنابتدا ئەو نىزىكىيە لە سەردەمى
 نەقامىدا نەما كە پىغەمبەر ﷺ لەبەر ئەودە كەعبەى نۆزەن نەكردەودە، تۆ بۆ كەعبەت
 نۆزەن نەكردەودە؟

- لە باردى مەقامى ئىبراھىمەودە كەردم، بەلام ئەتەر سەبارەت بە خەدى كەعبە بۆم
 پەك نەكەوت.

- خەدى گەورە كارەكانت لى ۋەرەكەرى.

- ئامەن خەپە گەن، خەا كارە باشەكانى تۇش ۋەركەرى كورم!

- دەى قورىان ئىستە كاتى نەو ھاتە كە ھاسى چۆنمەتى نۆزى تەراۋىم بۆ

بەكى، چۆن ئەو نۆزەت كە بە نۆزى بە كۆمەل؟

- پېغەمبەر چەند شەویک بەرنوێژی نوێژی تەراویحی بۆ کردین، دواتر نەدەهاتە مزگەوت و لە مالدای بە تەنیا نوێژی دەکرد. ھۆکاری ئەوەمان لە پېغەمبەر ﷺ پرسی، فەرمووی:

”ترسام خوای گەورە تەراویحتان لەسەر فەرز بکات و ئێوەیش نەتوانن بیکەن.“

ھەتا پېغەمبەر لە ژياندا مابوو، ئێمە ھەركەس بۆ خۆی و بە تاک تاک نوێژی تەراویحمان دەکرد. لە سەردەمی ئەبوو بەكریشدا ھەروا بوو، بەلام لە سەردەمی خەلافەتی مندا، من شەویکی رەمەزان بۆ مزگەوت دەڕۆشتم، تەماشام کرد خەلک لەناو مزگەوتدا پڕزوبلاون، چەند كەسیك بە تاک تاک نوێژیان دەکرد، لەولاو یەكی نوێژی دەکرد و چەند كەسیك لە پشتیئەو بە كۆمەل نوێژیان دەکرد، لە لایەکی تریش بەو جۆرە، من پێم ناخۆش بوو لە یەك مزگەوتدا خەلک ئاوا پڕزوبلاو بن و ھەركەس بۆ خۆی بێ. لە دلی خۆمدا وتم: ”چەند باشە ئەو خەلکە ھەمووی بە یەكەو لە پشت سەری قورئانخوێنێکی بە ئەزموونەو نوێژەكەیان بكەن!“

پاشان فرمانم کرد بە ئوبەیی كۆری كەعب بەرنوێژیان بۆ بکا و، ھەموویان بە یەكەو نوێژی تەراویح بكەن، ئیتەر ئاوی لی ھات كە دەیبینی.

- خوای گەورە پاداشتی گەورە ی ئیمانداران بداتەو، لەگەڵ پېغەمبەر و ئەبوو

بەكردا لە بەھشتدا كۆی بكاتەو، وەك چۆن ئێمە ی لە نوێژدا كۆ کردەو!

- ئامین خوا یە ئامین! خوا تۆیش بە بەھشت و دیداری ھەزرت ﷺ شاد بکا.

- ئێستە گەشتینە كۆتا پرسیار و، ئیتەر باسی حوكم و سیاسەت و والی و ئەمانە

كۆتایی پێ دیت و، بە توتووش ناچینەو سەری.

- مەبەست لە پرسیاری كۆتایی فراوانکردنی مزگەوتە؟

- بەلی.

- دە ی كۆی بگرە.

- فەرموو قوربان، گیانم لاتە.

- خەلکی مەدینە زۆر بوو، مزگەوتی پیغمبەر ﷺ جیگە ی ئەو حەشاماتە ی نەدەکردەوه. منیش بیروکە ی ئەوهم بۆ هات کە مزگەوت گەرە بەکم. بېرم دەکردەوه کە چۆن و لەکوێوه دەست پێبکەم، وای بۆ چووم کە دەبێ مالى خێزانەکانی پیغمبەر ﷺ و مالى عەبباسی مامی پیغمبەر تێک بەدم و بیدەمە دەم مزگەوت، دوایی وتم: "مالی خێزانەکانی پیغمبەر ئەوه گونجاو نییه و نابێ دەستکاری بکړین." بۆ ئەو مەبەستە هەستام مالى چەند هاوەلیکم کړی کە مالهکانیان نزیکى مزگەوت بوون، مالى عەبباسم هیشتەوه، پۆشتم بۆلای عەبباس و وتم:

"باوکی فەزڵ! مزگەوت بچووکە و جیگە ی خەلکی تیا نابێتەوه، چەند خانوویەکم لە دەورووبەری مزگەوتدا کړیوه، دەمەوێ بیدەمە دەم مزگەوت و فراوانی بکەم، تەنیا خانووەکە ی تۆ و خانووی خێزانەکانی پیغمبەر ماوه، سەبارەت بە خانووی خێزانەکانی پیغمبەر ئەوه نابێ دەستکاری بکړین، دەمیڤیتەوه خانووەکە ی تۆ! پێم بفروشه با بیدەمە دەم مزگەوت!"

وتی: "نیشی وا ناکەم."

منیش وتم: "سێ بژاردە دەخەمە بەردەمت، کامیانە لا پەسەندە، من پێی پازیم."

یەکەم: بە چەندە پاره دەتەوێ، پێم بفروشه.

دووەم: لە کوێی مەدینەدا حەزەت لییه، پارچە زەوییهک دیاری بکە، دەیکرم و دەیکەم بە خانوو بۆت.

سێیه: بیکە بە خێر بۆ مزگەوت و موسلمانان، با مزگەوت فراوان بکەین.
وتی: "هیچیان ناکەم."

منیش وتم: "با لەنیوان من و تۆدا داوەرێک هەبێ."

وتی: "باش! با ئوبە ی کۆری کەعب داوهری بکا."

من و عەبباس پۆشتین بۆلای ئوبە ی و چیرۆکە کەمان بۆ گێڕایەوه، وتیمان: "تۆ

داوهر بە، هەردوو لامان بە داوهری تۆ پازین!"

ئوبەي وتى: "ئەگەر ھەزىرىتىڭىز، ئەۋا ھەرموۋدەيەكى پېغەمبەر تان ﷺ بۇ دەڭىز مەۋە."

وتمان: "ھەرموۋا"

وتى: "پېغەمبەر ﷺ ھەرموۋدەيەكى: خۇا فرمىنى كىردى ھەرموۋى: 'بىرۇ خانوۋىەك دروستە بىكە با يادى مىنى تىيا بىكى'. داۋود نەخشەي خانوۋىەكى كىشا، سوۋچىكى خانوۋەكە دەكەۋتە ھەزىرىتىڭىز پىياۋىكى ھەنى ئىسرائىلى، ھە پىاۋەكەي وت: 'ئەم خانوۋەم پى بىرۇشە' پىاۋەكە پازى نەبوۋ. داۋود ھە دىلى خۇيدا وتى: 'بەزۇر لىتى دەسەنم'. خۇاى گەۋرە سىروشى بۇ داۋود ناردو ھەرموۋى: 'داۋود! مىن فرمانم ھە تۇ كىردوۋە كە خانوۋىەك دروست بىكە يادى مىنى تىيا بىكى. ئىستە تۇ دەتەۋى مالىكى داڭىركىراۋ بىكە ھە خانوۋ بۇ مىن؟! مىن ھىچ شىتى ھە ھىچ كەس داڭىرناكەم! ئەۋا سىزات دەدەم، سىزاكەشىت ئەۋەيە كە ئىتر نامەۋى تۇ خانوۋم بۇ دروست بىكەي! داۋود وتى: 'دەي خۇايە گىيان! با سولەيمانى كورم بۇت دروست بىكا. ' خۇاى گەۋرە ھەرموۋى: 'باشە، با كورەكەت دروستى بىكا. "

مىنىش ھە يەكجارى پىروم كىردە ئوبەي ۋ پىم وت: "مىن بۇ شىتىك ھاتم بۇلاي تۇ ۋ، تۇ شىتىكى ھەۋە گىرانترت دا ھەسەرما!"

- ئەي دواتر چىت كىرد گەۋرەم!؟

- وتىم ھە ھەبباس: "بىرۇ، ئىتر باسى خانوۋەكەت ناكەم."

ھەبباسىش وتى: "دەي مادەم ۋايە، ئەۋا خانوۋەكەم كىردە خىر بۇ مۇسلمانان، با

مىزگەۋت فراۋان بىكىت. تۇ بىيى ھە ناھەزى مىن! نا شىتى ۋا ھەزگىز نابى!"

خۇاى گەۋرە پاداشى بداتەۋە، خانوۋەكەي ھەخشى ۋ پۇشت ھە شۇيىنىكى

مەدىنەدا زەۋىيەكى كىرى. مىنىش پۇشتىم ۋ زەۋىيەكەم بۇ كىرد ھە خانوۋ.

- كورە قوربان تۇ ھەموۋ جارىك مىن سەرسام دەكەي!؟

- بۇچى؟

- تۆ خەفەت بۆ ئەو خەلگە دەخۇى و دەلىيى؛ مزگە وتەكەيان بچووكە و بە

باشى جىگەيان نابىتەو!

— پۇلە! من بۆيە بووم بە سەركردەيان، خەميان بۆ بخۇم. كورم!

سەركردايە تىكردن تەكلىفە نەك تە شريف. زەوى زەوى خودايە. من ويستم مزگە وت

فراوان بىيى بۆ ئەوۋى بە ئاسانى خوا پەرەستى تيا بىرى.

- قوربان كارىكى چاكت كرد.

ديسان ئەوۋەيش سەرسامى كردم كە تۆ خەلىفە بووى، زۆر بە خىرايى چەند

بۆاردەيەك دەخەيتە بەردەم عەبباس و سەرىشكى دەكەي!

- ئەي چۆن كارى وا نەكەم؟ خەلىفە بۆيە خەلىفەيە كە داکۆكى لە ئايىن و

دونيای خەلگى بكا. منىش بۆيە ويستم مزگە وت فراوان بىيى بۆ ئەوۋى داکۆكى لە

دىنى خەلگ بكەم، بۆيەيش سى بۆاردەم نايە بەردەم عەبباس بۆ ئەوۋى داکۆكى لە

دونيای عەبباس بكەم.

- پىم سەير بوو كاتى عەبباس زەويەكەي نەدا بە تۆ، چۆن بە زۆر لىت

نەسەند، خۇ تۆ بۆ خۇت نەبوو، بەلكو بۆ سوودى گشتى بە كارت دەھينا!

- من كارىكى وا لەگەل ھىچ كەسىكى ئاساييدا ناكەم. ئەي چۆن لەگەل مامى

پىغەمبەردا كارىكى وا دەكەم؟ عەبباس يەككىك بوو لەو كەسانەي كە مووچەي

تايپەتايان ھەبوو، ئەوۋەيش لەبەر ئەوۋى مامى پىغەمبەر بوو.

- شتىكى تر منى سەرسام كردوۋە؛ تۆ خۇت بېرىار بە دەست بووى، كىشە و

ئارىشەكان لاي تۆ بە كۇتا دەگەشت، ئىتر تۆ چۆن خۇت پۇشتى بۇلاي يەككىكى

تر تا كىشەكاتان بېرىننەتەو؟

- ئى منىش ۋەك ئەو خەلگەم، پىاۋىكم ۋەك ھەموو پىاۋەكانى تر. ھەرچەند

خەلىفەش ھەم، بەلام ديسان ھەر مەۋقەكم ۋەك ئەوان. ئەي باشە ھەركاتى دوو

مەۋقە لەسەر شتىك كىشەيەكەيان ھەي، ناچن بۇلاي دادوۋەرىك تا كىشەكەيان بۆ

يەكلایى بكا تەو؟

- با بەرىۋەللا.

- دەي مەنىش وامكرد. تەنەت عەبباسم سەرىشك كىرد خۇي كى دەكا بە داوەر بىكا. ئەگەر ئوبەي نەبايە و كەسىكى تر بايە، ديسان من پىي پازى دەبووم. تۆ خۆت دەزانى من چەنىك ئوبەيم خۆش دەوئ، چەندە مەمانەم پىي ھەيە. ئەو نىيە من كردم بە بەرنوئىز بۆ نوئىزى تەراوئىچ؟

- با! ئەو ھەم پىي سەيرە تۆ ئەوئەندە لە ئاست ھەق و راستىدا ملکہ چى، كاتى ئوبەي وەلامى ئىوھى داىوھ، تۆ يەكسەر بە عەبباس توت: "بەرۆ، ئىتر تر من باسى ئەو زەوييە ناکەم."

- دەي من چۆن يەكەم جار بە دادوهرىك پازى بىم و، دوايىش بە گوئى نەكەم؟! شتى وا پروونادا. زىاد لەوھىش، ئوبەي كىشەكەي بە فەرموودەيەكى پىغەمبەر ﷺ براندەوھ. دەي عومەر چۆن زات بكا كە فەرموودەي پىغەمبەر پشت گوئى بخا، يان بە برىار و حوكمى پىغەمبەر پازى نەبىي؟ دواترىش تۆ نازانى كە دواي ئەوھى ھەق پروون بووھو، پىشلىكردنى ھەق چ سەرەنجامىكى ھەيە؟

- چ سەرەنجامىكى ھەيە؟

- پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: "ھەركەس بە ئەندازەي تۆزقائىك، فەيس و خۆبەزلزانى لەنىو دلىدا ھەبى، ناچىتە بەھەشتەو!"
ئىمەش وتمان: "ئەي پىغەمبەر خا! پىاوى وا ھەيە پىي خۆشە پۆشاكەكانى جوان بى، پىلاوھەكانى جوان بى!"
فەرمووى: "ئەمە فەيس و خۆبەزلزانى نىيە، فەيس ئەوھەيە ھەق بشارىتەو، مافى خەلك بشارىتەو و پىشلى بکەي."

مەنىش مەبەستم لە فراوانكردنى مزگەوت، پەزامەندىي خا بوو، ئىتر چۆن لەبەر پەزامەندىي خا، سەرىچىي فرمانى خا بکەم؟!

- بە خا قورىان، جارىكى تر ھىچ دايكىك پۆلەي وەك تۆ ناوئىنى، نا بەخا، تۆ و ھاوئىنى تۆ لەم دونيايەدا ھەر يەك جار پەيدا دەبن.

- خواى گه وړه سهرکه وتووت بکا کوږم! نیسته پیم بلنن هم باسه دابخهین؟

- به لنن قوربان دایده خهین.

- دهی نیسته دواى شه وهی ده رگایه کی گه وړه مان له باسی سیاست و حوکم

و... داخست. له چ باره یه که وه پرسیار ده که ی؟

- باسی شتی که له م باسانه وه زور دوور نییه!

- نه ی کو تایى نه هات؟!

- با قوربان لن بووینه وه! به لام که می که ماوه. من هه رجار به وهی پرسیار

شتی کی نوی له جه نابت بکه م، دیسان به ناچارى ته گهر که می کش بیت، هه ر له و

شته ی نزیک ده به وه که کو تایى مان پی هیئا. هه رچه ند به وهی دوور بکه وه مه وه، به لام

دیسان قسه کردن له خزمه ت جه نابتدا مروف بولای ده ولت و حوکمرانى راده کی شى

- بیلامانى وه که مه ری لیوار خه له م لی هاتووه؛ مه ری له لیوار خه له دا بله وه ری.

هه رچه ند خو ی بیاریزی، ناخريه که ی هه ر قه پی خه له ده خوا. - با گه وړه م به

لوتف و میهره بانى خو ی وه لام بداته وه و، ته گهر دیسان که و تمه وه ناو باسه که،

وابزانن کو تایى مان پی هیئا وه!

- دهی کوږم! چی ده لنن بیلی قهیناکا.

- دده وهی باسی گه وړه ترین سیفه تی جه نابت بیسم - باسی دادگه ری. هه رجار

و له هه ر کوئ باسی دادگه ری هاته ناو، ته وا یه کسه ر ناوی عومه ری کو ری

خه تتاب سدرتروپکی ناوانه، ناکری باسی عومه ر نه کری. دیسان هه رجارى باسی

عومه ر کرا، مروف یه کسه ر دادگه ری بهر ده که وېته وه، وه که شه نگله به ره که ته تان

لی هاتووه.

- سیفه تی مروف له کاتى هه لوېستنېدا ده رده که وى. وا ده رده که وى که تو له

هه لوېسته کانى من شاهزا یی، چ هه لوېستنېکت پی شاهه با باسی بکه یین؟

- هه لویسته کانت زۆرن گه وره، مادهم دهین له په کێکیانهوه دهست پێ بکهین. با له باسی شه کافرانوه دهست پێ بکهین که له سهردهمی خهلافهتی تۆدا له گه له دهولهتی موسلماناندا به لێن و پهیمانیا له نهنواناندا هه بوو، واته نه هلی زیممه.

- به دهستنیشانکراوی کام لایهنت بۆ باس بکهیم؟

- پرزگارکردنی بهیتولمه قدیسه، شه به لێن و پهیمانهی که له نهنوان نهنوه و کافرانی شهوی نووسرایهوه و به به لێننامهی عومهری ناوبانگی دهکرد. شه کاره چۆن کرا و چۆن سهری گرت؟

- شه بوو عوبهیده له ئازادکردنی دیمه شق بووهوه، شام به گشتی بوو به ماستی مهییو، شه بوو عوبهیده نامهیهکی نووسی بۆ خه لکی ئیلیا، داوای لی کردن که موسلمان بن، یان سهرا نه بدهن، یان جهنگ! پیغه مبه ر به و جوړه دهستی به غهزا دهکرد و ئیمهیش وهک شهومان دهکرد، شه شه رعی خوا و سوننه تی پیغه مبه ری خوایه و کاری شه بوو عوبهیده خۆی نییه.

خه لکی ئیلیا وه لامیان نه دایه وه و به قسه ی شه بوو عوبهیده رازی نه بوون... شه ویش سه عیدی کوپی زهیدی وهک سه ره رشتیکاری دیمه شق دانا و به خۆی و سوپاکه یه وه ره وی کرده ئیلیا، گه شته دهوی و گه مارۆی شاری دا. شه وانیش یه کسه ر داوای سولج و پێککه وتنیان کرد و مه رجیشیان شه وه بوو که من خۆم به رۆم و له گه لیان پێککه وتن بکهیم.

- دواپی چی ره وی دا؟

- شه بوو عوبهیده نامه ی بۆ نووسیم و باسه که ی گێرپایه وه. منیش پرسم به چند که سێک کرد، عوسمانی کوپی عه ففان وتی، "کاری وا نه که ی! با لووتیان بشکن و له وه زیاتر پسا بهن."

عه لپی کوپی شه بوو تالیب پێی واهوو به رۆم و پێککه وتنیان له گه لدا بکهیم، ده یگوت: "خۆت به رۆی، بۆ سوپای موسلمانان باشته ر و کارناسانییه و گه مارۆکه کۆتایی پێ دیت!"

- دهی تۆ به قسهی کامیانت کرد؟

- خوای گه وره خستیه دلّمه وه که به قسهی عهلی بکهّم. به سوپایه که وه به رهو لای ئەوان که وتمه پئی، عه بباسی مامی پیغه مبهرم کرده سهرکردهی سوپا، تا گه پرانه و هیش عهلیی کوری نه بوو تالیبم کرده به پپوه بهری مه دینه.

- دواپی چی پرووی دا؟

- به خۆم و به سوپا وه گه شتینه شوینیک پپی ده لّین: "جاییه." نامه یه کم بۆ سهرکردهی سوپاکانی تر نووسی که بیّن بۆ ئەوی به ده ممانه وه. هاتن، سهرهتا یه زیدی کوری نه بوو سوفیان، نه بوو عوبه یدهی کوری جه راج، خالیدی کوری وه لید گه شتن پیم، پۆشاکێ ئاوریشمییان له بهر کردبوو، منیش تووپه بووم و خهریک بوو قسهی توندیان له گه لدا بکهّم. ئەوانیش وتیان: "چهک و سیلاحمان پییه و پیویسته له جهنگدا ئەم پۆشاکانه له بهر بکهین، ئیتر منیش هیمن بوومه وه."

عه مری کوری عاص و شه ره حبیلی کوری حه سه نه نه بی، هه موو سهرکرده کان لای من کۆ بوونه وه، نه و دووانه ییش سهرکرده یه تی سوپاکه یان ده کرد که گه مارۆی ئیلیایان دابوو. له و کاته دا کۆمه لّیک پۆمی هاتن و شمشیری هه لکیشراویان به ددسته وه بوو، چه ند که سیکی سوپاکه ی ئیمه ویستیان برۆن پیشیان پی بگرن، به لام من نه مه یشت.

وتم: "بوهدستن! ئەوانه داوای ئەمان ده که ن!"

به ره و پروویان پۆشتین، ته ماشا ده که یین کۆمه لّیک سهربازن له به یتولمه قدیسه وه هاتوون، داوای ناشتی و سولح و ئەمان ده که ن. هه ر که زانیبوویان من پۆشتووم بۆ ئەوی، هاتبوون بۆ لام، منیش داواکه یانم په سه ند کرد. دواپی به ره و به یتولمه قدیس که وتینه پئی. به ناشتی چوپنه ناو به یتولمه قدیسه وه، به لّیننامه و په یماننامه یه کم بۆ نووسین، نه و به لّیننامه به به لّیننامه ی عومه ری ناوی ده رچوو.

- چیت تیا نووسی؟

- نووسىم:

”بەناۋى خۋاى بەخشندە و مېھرەبان

ئەمە ئەو بەلئىننامە يەيە كە بەندەى خودا، گەورەى مۇسلمانان لەگەل خەلكى ئىليادا

نووسىۋىتەتى:

ئىمە ئەمان دەبەخشىن بە گيان و مال و كەنىسە و خاچەكانيان، نابىت هېچ كەس لە كەنىسەكانيان نىشتەجى بىكرىت و نايشىبى كەنىسەكانيان بىروخىنرى، نابىت سووكايەتى بە كەنىسەكانيان بىكرىت، نابىت سووكايەتى بە چاكەكانيان بىكرىت، نابىت لە مەر ئايىنەو زۆريان لى بىكرىت، نابىت زەرەر بە كەسيان بگەيەندىت، نابىت هېچ جۈلەكەيەك لەگەل مەسىحىەكاندا لە ئىليا نىشتەجى بىت. دەبىت خەلكى ئىليا ۋەك خەلكى مەدائىن سەرانە بدەن، دەبىت ئەوانىش دز و چەتە و رۆمى لە ئىليا دەرەكەن، ھەركەسىكى رۆمى پىي خۆشە لە ئىليا بار بكا، ئەو تا دەگاتە شوپنى مەبەستى خۆى، بە باشى پارىزگارى لى دەكەين. ھەركەسىش لە ئىليادا دەمىنئەتەو، بە باشى دەپارىزىن. دەبىت ئەوانىش ۋەك خەلكى ئىليا سەرانە بدەن، ھەركەسىكى ئىليايى دەيەوئ لە ئىليا بار بكا و لەگەل رۆمەكاندا بىروا، كەنىسە و خاچ بە جىبھىللى، ئەو تا دەگەنە شوپنى مەبەست خۇيان، مال و مندال و كەنىسە و خاچيان پارىزراو دەبىت. ھەركەس ناوەرۆكى ئەم پەيماننامە جىبەجى بكا، ئەوا بەلئىنى پى دەدەين بە بەلئىنى خوا و پىغەمبەرى خوا و خەلىفەكانى پىغەمبەر و مۇسلمانان، ئەگەر ھاتوو سەرانەيان دا.

ئەم بەلئىننامە يە لە سالى پانزە بە شاپەتپى خالىدى كۆرى ۋەلېد، عەمرى كۆرى عاص، عەبدورپەھمانى كۆرى عەوف و موعاۋىيەى كۆرى ئەبوو سۇفيان نووسراۋە.“

- بە خوا قۇربان! چەندە مېژووم خويىندىتەو ۋە سەرکەوتنم دىبىت، ئەوانەى كە سەرکەوتوون ھەمىشە شكاۋەكانيان بە ئەواۋى لەناو بىروو، ھىچيان نەھىشتوۋەتەو، مال، مندال، سەرۋەت و سامان. ھەرچى سەيرى ئەم پىكەوتننامە يەى تۆ دەكەم،

زیاتر لە ئایینی ئیسلام دُنیا دەبمەو، زیاتر بۆم دەردەكەوئ ئەم ئایینە لەلایەن خوداو هاتوو و هیچ گومانیک هەلناکری. تۆ بۆ ئەوەندە نەرمونیان بووی لەگەڵ ئەوانەدا؟

- کورم ! ئەو ئەو ئایینەیه کە تۆ خۆت وتت؛ دُنیايیم بەراوەری زیاد بوو. ئەمە ئایینیک نییه عومەر دایهینابیت، منیش هەر بەپیتی شەرع و ئایین مامەلەم لەگەڵدا کردن. هەرچی خوا پیتی رازی بێ، ئەوهم پێداون.

- قوربان با وای دانیین کە شتەکە پێچەوانەیه و ئەوان سەر دەکەون، دەبیت ئەوانیش وەک ئیمە بن؟ دەبیت مامەلەیان وەک مامەلە ی خۆمان؟

- دە ی ئیمە کە ی ئایین لە خەلکەو وەردەگرین؟! کە ی بە شوین پیتی ستەمکاردا دەرۆین؟! کە ی بە گوپی یاخی و لەخوادوورەکان دەکەین؟! هەرکەس دژی ئیمە بێ، ئیمە تەنیا بەپیتی شەرعی خوا مامەلە ی لەگەڵدا دەکەین. خوا هەرشتیکیان پیتی رەوا ببینی، ئیمەیش پێیان رەوا دەبینین، هەرچیشیان پیتی رەوا نەبینی، ئیمەیش پێیان رەوا نابینین. ئیمە شوینکەوتە ی پێغەمبەرێکین کە خوا کردوویەتی بە مایە ی سۆز و رەحمەت بۆ گشت کەسی. ئیمە لە کاتی وادا سۆز و بەزەیی بەکار دەهینین کە بە گومانی هیچ کەسیکدا نایەت، لە کاتی دەسەلات و زالبووندا زیاتر بەسۆزین. ئیمە بۆ یەكجاریش چیه بۆ پەیداکردنی سەروەت و سامان، بۆ ژن، بۆ کەلوپەل و، بۆ هیچ شتیکێ تری دنیایی بەشداری جیهادمان نەکردوو؛ ئیمە تەنیا بۆ ئەو جیهادمان کردوو کە خەلک بەراوەری خۆی گەورە ملکەچ بێ. ئەگەر لە گویمان بکەن، ئەوا ئەوانیش وەک ئیمە چیمان هەبوو، ئەوانیش هەیانە، لە چی خۆمان پاراست، ئەوانیش دەپاریزی، ئەگەریش بەرانبەرمان وەستانەو، ئەو نەتر حوکم حوکمی خوایه، ئایینی خۆیان بۆ خۆیان، چۆن دابونەرتی ئایینی خۆیان بەجێ دەهێنن ئازادن، کەنيسه و مەعبەدی خۆیان بۆ خۆیان، بەلام دەبی تەنیا ئیسلام حوکمی کۆمەلگا بکا، هەر مەزھەب و ئایینی خۆی. ئەو دەمە ی دەگا بە خوا، ئەگەر

لەسەر پێی راست بوو، ئەوا پاداشتەکە ی وەر دە گرت، ئەگەریش گومارپوو سزاکی وەر دە گرت. زەوی زەویی خودایە، خوا بۆیە پیغمبەرانی ناردوو، بۆ ئەوێ خەلک بەندایەتی بۆ بەندە ئەکا، بەلکۆ تەنیا بۆ خودای بکا.

- لەو جێگە ی که دەبوو شمشیر بەکار بێنی، سۆز و بەزەبیت بەکار هینا! ئەو دە چۆن وابوو؟

- ئە ی تۆ خۆت نەتگوت: "مێژووم خویندووەتەو، تا ئیستا هیچ هێزیک ی سەرکەوتوم نەدیووەک ئیسلام باش بێ بۆ هێزی بەرابەر؟" - با.

- دە ی ئەمە ئەوێ. غەزای بەدر یەکەم غەزایەک بوو که جیاوازی لەنێوان هەق و ناھەقدا کرد، لەو کاتەدا پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئیمە ی فێری ئەوێ دەکرد که غەزاکردن وەک نوێژ و پۆژوو و حەجکردن و زەکات، ئەویش عیبادەت و خواناسیە. خوا نوێژ و زەکات و حەج و پۆژووی پێک بەو شیوێ دەوێ که فەرزی کردوو، بە شیوێەکی تر نایەوێ، بە هەمان شیوێ جیھادیشی پێک وەک ئەوێ دەوێ که فەرزی کردوو. بە گوێزە ی قورئان و سوننەت بێ، ئیمە بە شیوێەکی ئیسلامیانە جەنگ بۆ ئیسلام دەکەین، ئیتر هەقمان نییە کەسانی تر چی دەکەن و چی ناکەن، ئەگەر ئیمە و ئەوان لە ئاکار و پەشتدا وەک یەک بین، ئیتر جیاوازیمان چییە؟

- راست دەفرمووی قوربان! تۆ فرموت: "پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەوێ فێر کردین که جیھادیش وەک نوێژ و پۆژوو و زەکات و حەج، "من بە باشی مەرجهکانی نوێژ و پۆژوو دەزانم، دەزانم پۆژوو بەچی دەشکێ و بەتال دەبێتەو، دەزانم پایەکانی حەج چەندە، دەبێزانم مەرۆف چەند پارە و سلامانی هەبێ ئەمجا زەکاتی لەسەر، دەبێزانم دەبێ زەکاتەکی چۆن بدا، بەلام جیھاد چۆنە؟! پیغمبەر چۆنی فێر کردن؟! "

- پیغه مبه رښه ﷺ هیچ سوپایه کی بؤ جیهاد نه دهنارد تا به باشی نامؤزگاری نه کردنایه، نامؤزگاریی ئه و سوپایه ت بؤ باس ده کم که پیغه مبه رښه ﷺ بؤ غزای موئته ی ناردن، فهرمووی:

”داواتان لی ده کم و نامؤزگاریتان ده کم که له خودا بترسن: به رابه ر ئه و موسلمانانہ ی له گه لتانن باش بن، به ناوی خودا غزا ده ست پی بکه ن، جهنگ له پیناوی خودا و له گه ل ئه وانه دا بکه ن که کفرن، ناپاکی و ستم له کس مه کن، دزی و خیانه ت مه کن، مندا ل مه کوژن، ژن مه کوژن، پیر و پیره ک مه کوژن، ههرکه س خه لوه نشین بوو مه یکوژن، نزیک باخه خورما مه که ونه وه، دار مه برنه وه، خانو مه روختن.“

جاریکیان له خزمه ت پیغه مبه رښه ﷺ دا له غزایه کدا بووین، کو مه لیک خه لکی بیني کو بوونه ته وه و سه یری شتیک ده که ن، پیاویکی نارد بزانی ئه وه چیه، فهرمووی: ”برؤ بزانه ئه وانه بؤچی کو بوونه ته وه و سه یری چی ده که ن؟“
پیاوه که رۆشت و، هاته وه وتی: ”ته ماشای ژنیکی کوژراو ده که ن.“
پیغه مبه رښه ﷺ فهرمووی: ”نابی ژن بکوژریت.“

خالیدی کوړی وه لید له پی شه وه ی سوپا بوو، پیاویکی بؤلای خالید نارد و فهرمووی: ”به خالید بللی نابی ژن بکوژن و نابی ئه و که سانه یش بکوژرین که به زور هیتراون یان به کری گیراون.“

- به خوا قوربان ئه م نامؤزگاریانه ده لپی بؤ که سانیک کراون که بیانه وی بؤ دیدهنی و سهردان برؤن نه ک بؤ جهنگ، چهن د نامؤزگارییه کی مرو فنان! پیویسته هه مو مرو فیک له به رابه ر ئه و که سه ی ئه م نامؤزگارییه ی کردو وه، چوک دانیت. ده بی به زه یی و مرو فایه تی له کاتی جهنگدا له پیغه مبه رښه ﷺ فیر بن.

- وه لا راست ده که ی وایه .

- که وره م ! له ئیسلامدا جهنگ به دیلی نییه ؟

- جەنگ لە ئىسلامدا لە ھەموو ئايىن و قانۇن و پەيغەمبەرەكانى تر جىايە .
 ھەركەس دەيەوئ كە لە بارەى جەنگ لە ئىسلامدا شارەزا بى، دەبىي لە پيشدا لە
 خودى ئىسلام شارەزا بى، بۇ ئەوەى ئەم جەنگە قىياس نەكاتە سەر جەنگەكانى ترا
 - چۆن قوربان، مەبەستت چىيە؟

- ئەو پالئەرانەى كە لە ئىسلامدا جەنگ دروست دەكەن، پروون و ئاشكران، ھىچ
 كەسئىكى خاوەن وىژدان ئىنكارىي ئەو ناكە، ئەو پالئەراش برىتىن لە
 بەرەنگارىوونەوەى دوژمن، داکۆكىكردن لە گيان، پاراستنى ئەو ئايىن و بىروباوەرەى
 كە كافەرەكان دەيانەوئ پەتى بکەنەو، پاراستنى بانگەشەى ئىسلامى تا دەگا بە
 ھەموو كەسئىك، تەمىكردنئ ئەو كەسانەى كە بەلئىن و پەيمان دەشكىتن.

سەرەراى ئەمانەيش ئامانجەكانى جەنگ لە ئىسلامدا ھەر ھەمووى چاك و
 مەزن. لەگەل ئەوەيشدا رۆژئىك لە رۆژان ئىسلام مەراقى جەنگ و شەرى نەبوو،
 ئىمە دەچووین بۆ جەنگ و داوامان لە خەلك دەكرد بپروا بە خوا بئىي، ئەگەر
 بپروايان ھىتابا، ئەوا وەك خۆمان حسابمان بۆ دەكردن، ھەرچەند ئىمەيش
 سەركەوتوو و براو، بووین، دەى ئىتر ھىچ ئايىنئىك ھەيە وەك ئىسلام جىاوازى
 لەنىوان براو و دۆراودا نەكا؟!

- نەوەللا ئىسلام نەبى كەس كارى وا ناكە.

- با بەيتە شىعەرئىكت بۆ باس بكەم، ھىچ جەنگ و تىكپەرژانئىك بە قەد سەرە
 دەرزىەك سۆز و بەزەيى پىغەمبەرى ﷺ كەم نەدەكردەو، بە خوا پىغەمبەر لە كاتى
 ئاشتىيدا چەندە بەسۆز بوو، لە كاتى جەنگىشدا ئاوا بەسۆز بوو؛ بەزەيى بەو
 كافرانەدا دەھاتەو كە پە تۆزى و زۆر نۆردرابوون بۆ جەنگ. لە جەنگى بەدردا
 پىغەمبەر ﷺ عەلىي كورى ئەبوو تالىب و زوبەيرى كورى عەوام و سەعدى كورى
 ئەبوو وەقاص و چەند ھاوئلىكى ترى نارد بۆ سەر ئاوى بەدر بۆ ئەوەى دەنگ و
 باسئىك لەسەر قورەيش بئىننەو، چەند مندالىكى قورەيشى لەوئى بوون ئاويان بۆ
 سەركردە كافەرەكانيان دەبرد؛ يەكئىكيان ئەسلەمى كۆيلەى بەنى جوماح بوو، يەكئىكى

تریان عهریزی نه بوو یه سار کۆیله ی به نی عاص بوو، ههردووکیان له لایهن عهلی و هاورپکانیییهوه گیران و هیئران ه خزمهت پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پیغه مبه ر نهوانی دوور خستهوه و زۆر به هیمنی و پرووخۆشییهوه له گهڵ نهو دوو کورپه دوا، دهنگوباسی قورهشی لی پرسین، له گهڵ نهویشدا که له گهرمی جهنگدا بووین. بهلام پیغه مبه ر نهوانی به دیل نهگرت، ههردووکیانی ئازاد کرد، دیشیزانی که نهو دووانه دهنگوباسی موسلمانان بو کافران ده به نهوه، بهلام چونکه ته مه نیان گه وێه نه بوو؛ گوپی نه دانی و به ره لای کردن.

دیسان نه گهر بیزانیایه که سیک له بهر بارودۆخیکی تایبهتی هاتووته جهنگ به رابه ر موسلمانان، نهوا به زهیی پیا دهاتهوه و به هیمنی و سۆز دود مامه له ی له گه لدا ده کرد، وهک نهو مامه له یه ی که له جاری یه که مدا له گه ل نه بوو عیززدی جوحمیا کردی.

- نه بوو عیززه کییه و بوچی فهرموت: "له جاری یه که مدا؟" مه سه له چییه؟

- نه بو عیززه پیاویک بوو له جهنگی به دردا دیل کرا، شاعیر بوو، له خزمهت

پیغه مبه ردا لایه وه بو نه وه ی به زهیی پیا بیته وه.

وتی: "نه ی موحه مبه د! من پینچ کچم ههیه، من هیچ شتیکیش شک نابهم که

خۆمی پی بکر مه وه و ئازادیم، بمکه به خاتری کچه کانم! به لێنت پی ده دم که جاریکی تر دژی ئیوه نه جهنگم."

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ئازادی کرد.

غهزای ئوحد هاته پێشه وه، سه فوانی کورپی ئومه ییه پۆشتبوو بۆلای نه بوو

عیززه پی وتبو: "با برۆین بۆ جهنگا"

نه بو عیززه وتبووی: "من به لێنم به موحه مبه د داوه که دژی نهو و ئایینه که ی

نه جهنگم!"

صه فوان پیی وتبوو: "من به لئنت پیی ددهم نه گره هاتی بو جهنگ و جهنگای و کورزای، کچه کانت وهک کچی خوم به خپو بکهم! هتا من مابم ناهیلیم هیچ زیانیکیان پیی بگا، نه گره یش زیندوو مایته وه و نه کورزای، نهوا نه ونددت پیی دهبه خشم که خه نی بیی."

بهو جوړه صه فوان تا پازی کرد و چووبووه بنکلیشه ی و، هاتبووه جهنگ.

- نهی دواپی چی پویددا؟

- نه بوو عزیزه مان به دیلی گرت. نهو پوژه تهنیا نهومان به دیلی گرت.

هاوردمانه خزمهت پیغه مبه ﷺ، نه بو عزیزه وتی:

"نهی موحه ممد! من کچم زوره و به زور منیان هیئاوه! نه م جار هیش منه تم به سهدا بکه و نازادم بکه!"

پیغه مبه ﷺ فهرمووی: "نهی به لئین و په یمانه که کوا؟ نا به خوا جاریکی تر له مه کهه سهر ناخه یته سهر سهرین، دواپی بلایی: 'دوو جار به موحه ممد پابوارد! موسلمان دوو جار له کونی که وه ناگه زریت.'"

نهوه بو په پیم وتی: "له جاری یه که ممد!"

وهک زانیت نهو پیاوه یه که م جار نازاد کرا، به لام په یمان و به لئینه که ی به جی نه گه یاند، جاری دووهم دهبوو سزای خو ی وه ربگری.

جا من پیشتر وتم به یته شیعیک، نه مه له تی یه که می به یته که بوو: (کوا له تی

یه که می به یته شیعه که؟!)

- نهی له تی دووهمی قربان!

- له تی دووهمی نه وه ته: خوای گه وره له قورئاندا دهرمووی: ﴿وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُمْ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ المائدة: ۸، واته:

"پق و دوزمنایه تی هیچ کهس و هیچ لایه ک هه لئانه نیی له دادپه روه ری لابه دن،

دادپه روه رب، نهوه نزیکتره له ته قوا و خواناسیه وه."

ثم ثابته ته ټوه دهريده خا که کفری کافر وا ناکا که ټو کافره دادگر نه بی. پهوا نییه ئیمه لاشه ی کورزاوانی ټوان بشیوینن، هرچند ټوان لاشه ی شهیده کانی ئیمه بشیوینن.

له جهنگی ټو خوددا کافره کان لاشه ی شهیدکراوی حمزه ی مامی پیغه مبهریان شاواندبوو. به لام ټمه وای نه کرد له پیغه مبهر که پهفتاری له و جوړه بنوینن. پیغه مبهر زور له وه گوره تر بوو که تهقلیدی کافره کان بکا. ټو هر له سر خوږهفتاری و باشکرداری خو ی مایه وه، هرچند مامی شهید کرابوو، لاشه که ی شیویند رابوو، به لام هیشتا به ئیمه ی دهرموو: ”هرگیز کاری له و جوړه نه کن به کورزاو ده کانیان!“

— صلات و سهلامی خوا ی لیبی، چ پیغه مبهریکی مه زنه! خوا خو ی فهرموویه تی: ﴿وَأَنَّكَ لَمَلَكٌ خُلِقَ عَظِيمٌ﴾ القلم: ۴، واته: ”به پاستی تو له سر په وشت و خوویه کی زور جوان و په سهند و بیوینه و مه زنیت.“

به لام قوربان پدم بلن، ټو پهفتاره ی تو له گهل خه لکی ئیلیا چ په یوه نندییه کی به ټاکاری جهنگه وه هیه؟ ټه گهر کاره که له سر پاراستنی گیان و مال و زموییه وه بودستایه، ټوه دهمانوت: ”ټمه ټاکاری ئیسلامه، به لام تو به لئنت پیدان که نیسه نه پرووختیږی، خاچ نه شکینری، ته نانه ت به لئنت پیدان هرکس بیهوی برهوا، خاچی خو ی بگری به دهسته وه و کس هو ی نییه نه نزیکی خو ی و نه نزیکی خاچه که ی بیته وه.“

— نه ودهش ټاکار و نه خلاقى ئیسلامه ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة: ۲۵۶. به هیچ

جوړیک زورکردن له وهرگرتنی بهروباوه پری نایینیدا نییه.

نایینی ئیسلام دهیه وی خاچی ټهو دله کان بشکینن، نه ک خاچی ناو دهسته کان.

دهیه وی دله کان له شیرک پاک بکاته وه، نه ک دار و دیوارا

— له بهر ټوه له که نیسه که ی ټواندا نوږت نه کرد؟

- بەلئ لەبەر ئەو بوو.

- ئەو پۇژە چی پرووی دا؟

- کە پۇشتمە نیو بەیتولمە قەیسەو و لە حەوشە کەیدا دانیشتم، کاتی نوێژ هات،

بە پاتریکم وت: "دەمەوئ نوێژ بکەم!"

ئەویش وتی: "هەر لە جیگەي خۆتدا نوێژ بکە!"

منیش چوو مە دەرەو و بە تەنیا نوێژم کرد، کە لە نوێژ بوومەو بە پاتریکم وت:

"دەزانی بۆچی لە دەرەو نوێژم کرد؟"

وتی: "نەخیر."

وتم: "ئەگەر لەنیو کەنیسەدا نوێژم کردبا، دوایی موسلمانەکان دەیانکرد بە

جیگە نوێژ و دەیانگوت: 'عومەر ئا لیڤەدا نوێژی کردوو!' "

- ئای قوربان چەند بەسۆزی! تۆ خەفەت بۆ دادگەریی دواي خۆیشت دەخۆی!

- ئەي چۆن کاری وا نەکەم، من بە زیندووویی ستم پەت بکەمەو، ئەي بۆ

هۆکارەکانی ستم پەت نەکەمەو؟!

- قوربان کەسانی دواي خۆت خستوو تە تەنگانەو (هەرچی بکەن ناگەن بە

تۆ).

- ئەوانی پێش منیش وابوون.

- خواي گەرە لەگەل هەردوو دۆستەکانت کۆت بکاتەو.

- ئامین خوايە گیان ئامین.

- ئەي قوربان ئەو دەنگ و باسەي عەمری کورپی عاص و کورپەکەي عەمر چییە

کە لەگەل کابرایەکی قیبتیدا پێشپەڕکێی کردبوو؟

- پۆژیک لە مزگەوتدا دانیشتبووین، لەناکاو پیاویکی قیبتی لە میصرەو هاتبوو،

خۆی کرد بە ژوردا، وتی: "گەرەي موسلمانان لە کوێیە؟"

وتم: "ها من!"

وتی: "نه ی گه وره ی نیمانداران! والی پشپرکییه کی نه سپسواربی سازدابوو،
 نه سپه کی من له هه موو نه سپه کانی برده وه، موحه ممدی کورپی عمری والیی
 جه نابت نه سپه کی منی لی بوو به نه سپه کی خوئی و وتی: 'به خوا نه سپه کی
 من براوه یه!'

"نه سپه کان نزیك بوونه وه باش ته ماشامان کردن، نه سپه کی من بوو نه ک
 نه سپه کی موحه ممد!

"موحه ممد له داخدا هه لیکوتایه سر من و به قامچییه کی، چند قامچییه کی
 لیدام و وتی: 'ده بگره! من کورپی به پرترترین پیاوم!'

- نه ی قوربان تو چیت کرد؟

- به خوا هر نه وهندهم پی و ت، وتم: "دانیشه تو براوه ی، سرکه وتووی!"

دوایی ناردم به شوین عمر و کوره کییدا بین بو مه دینه بولای من. هاتن. به
 بهرچاو هه موو خه لکه وه وتم:

"کوا کابرای میصری له کوپیه؟"

وتی: "نه مه تام گه وره ی موسلمانان!"

وتم: "ئا نه و قامچییه بینه، بیکیش به سر ی کورپی به پرترترین پیاودا!"

- نه ی میصریه کی چی کرد؟

- قامچییه کی هه لگرت، دای له کورپی عمر، به دلی خوئی کوتای، منیش

به رده وام پیم نه وت: "لیی بده! له کورپی به پرترترین پیاو بده!"

- دوا ی نه وه چی قهوما؟

- کابرا وازی له کوره کی عمر هینا، منیش وتم: "ده ی نیسته له عمر خوئی

بده، به خوا کوره کی عمر پشتی به ده سلائی عمر به سته وو بویه لیی دای!"

پیاوه کی وتی: "نه ی گه وره ی موسلمانان! من له و که سه م دا که له منی داوه،

پیویست ناکا له باوکی بدهم!"

منیش وتم: "بە خوا ئەگەر لێت بەدایە، دەسەمان نەدەگرتی هەتا خۆت وازت نەهێنایە!"

- ئە ی دوا ی ئەوە چیت کرد؟

- پروم کردە عەمر و پێم وت: "ئە ی عەمرا ئەوە کە ی ئەو خەلکەتان کردووە بە کۆیلە. لە کاتی کدا خۆیان بە ئازادی لەدایک بوون؟!"

- قوربان ئەم بەسەرھاتە دەبێ بە ئاوی زێر لەسەر پەری زیو بنووسریتەو. دادگەری لەمە گەورەتر نابێ، هەرگیز نەمبیسوووە هیچ کۆمەلێک تۆلە ی خەلک لە خۆی بکاتەو.

- کورم! دادگەری ئەوە یە کە بۆ خەلک بەو شتانە پازی بیت کە بۆ خۆت پێیان پازیت. خۆیشت چیت بۆ خۆت پێ ناخۆشە، بۆ خەلکیشت پێناخۆش بێ. هەرکەس شتیکی بۆ خۆی پێناخۆش بێ و بۆ خەلکی پێی خۆشبێ، یان بە پێچەوانەو، ئەوە دادگەر نییە، ئەگەر سەدجاریش داکۆکی لە دادگەری بکا و خۆی بە دادگەر بناسینێت. کردەو و تەکان تاقی دەکاتەو، هەرکەس بە کردەو و تەکانی پشت پاست کردەو، ئەو بەرز ی دەکەینەو. هەرکەسیش قسە ی زل و جوان و کردەو ی خراپی هەبوو، ئەو قسەکانی لێ وەر دەگرین و خۆی بە زەویدا دەدەین. هەرگیز قسە یەکی باش پشت گوێ ناخەین هەر لەبەر ئەو ی خواوێ قسە کە خۆی کاری بەو قسە یە نە کردووە، هەرکەسیش قسە ی باشی کرد و کاری پێکرد، ئەوا لە جێی خۆی دەیهێلێنەو.

- بە خوا ئەوە دادگەرییە، ئەرێ قوربان! بەبۆچونی تۆ، بۆچی ئەو کابرا قیبتیە ئەو هەموو دەشت و چۆل و بیابانە ی پەری و هاتە خزمەتت؟

- ئەو بیستبووی من تەرازووی دادگەریم داناو، هەرگیز قسە یەکی هەق پەت ناکەمەو. هەرچەند رەقم لە خواوێ قسە کەش بێ. هەرگیزیش پالپشتی لە ستم ناکەم، هەرچەندە ستمکارە کە یشم خۆش بوێ. بە خوا من قیبتیە کەم لە عەمر و کۆرە کە ی عەمر خۆشتر نە دەوێست، بەلام خۆ دادگەری بە گوێرە ی خۆشەوێسی و

رکلیب و نەو وە نییە، بە گوێرە ی هەق و ناھەقییە، خۆشەویسی و امان لێ ناکا بەمانخاتە
نیو ناھەقیەو؛ رکلیب و نەو وەش و امان لێ ناکا هەق نەلێن!

- ئە ی بۆ ناردت بە دوا ی عەمر و کۆرە کەیدا، ئە ی نە دەبوو نامە یەک بۆ عەمر
بنووسی بۆ ئەو ی تۆلە لە کۆرە کە ی بکاتەو و کۆتایی بە کێشە کە بەینی؟

- ئەگەر ئەو پیاو و نامە ی بۆ من نووسیبا، منیش نامە م بۆ عەمر دەنووسی، بەلام
ئەو خۆ ی هات و سکاڵای کرد، پێم خۆش نەبوو تۆلە سەندنەو و کە ی لە جینگە یەکی
تر بێ، دەبوو لەو جینگە یە بێ کە سکاڵای تیا کراو. دواتر ئەگەر ئەو پیاو و قیبتیە
موسلمان بووایە، لەوانە یە بە نامە کارە کەم حەل بکردایە، وەک بە سەرھاتی پیاو و کە
کە بادە ی خواردبوو و ئەبوو موسا زۆر بە توندی تۆلە ی لێ سەندبوو وەو، هات و
لای من سکاڵای کرد، من ھەر بە نامە ناردنێک کێشە کەم بنێر کرد، من خۆم ویستم
دلتیا بم و خۆم بپاریزم.

- لە کێ دلتیا بی و لە کێ خۆت بپاریزی؟

- دلتیا بم کە ئەھلی زیمە ستە میان لێ ناکرێ و زەلیل ناکرێن و، خەلیفە
پشتیوانیانە ئەگەر هات و هەق لای ئەوان بوو و، خەلیفە دژی ئەوانە، ئەگەر
ناھەق بوون!

پێش ھەموو کەس خۆم لە کار بە دەستەکان بپاریزم، با کەسیان نەلێن: ئەمە
کافر ی زیمە بوو، ئەو و خەلیفە بە شتێک پازی بوو کە بۆ موسلمانان پازی
نە دەبوو. بە خوا من بەلێن و پەیمانی خۆم ناشکێنم، ئەو کەسانە ی کە کافر ی
زیمەین، لە دادگای ئیسلامدا وەک موسلمان حیسابیان بۆ دەکەین، مافی خۆیانیان
پێ دەدەین، ھەرکەس لەسەر هەق بوو و، پەنای بۆ ئێمە ھێنا، ئەوا یارمەتی ی
دەدەین، ھەرکەسێش لەسەر ناھەق بێ، تۆلە ی لێ دەکەینەو!

- به لām قوربان! عه مری کورې عاص تاوانی چی بوو؟ بۆ به کابرای قیبتیت
فرموو که قامچی لئې بدا؟ خو عمر له کابرای نه دابوو، باوه پ ناکه م به کاری
کور که یشی رازی بووبی تا بلین شه ویش به شداره؟!

- کورم! وایزانه که موحه ممدی کورې عمر به گۆچانی باوکی له و قیبتیه ی
داوه، من وا گومان ده بزم که نه فسی موحه ممد به موحه ممدی وتبی: "تو کورې
گوره ی میصری، چۆن ده شی که سیکی ناسایی لیت بهاته وه؟"

منیش ویستم هم عمر و هم هه موو والیه کانی تر ناگادار بکه موه که نابین
هیچ خزمیکیان هر له بهر نه وه ی خزمی نه وانه، نه و خزمایه تیه بۆ سته مکاری
به کاربیتنی! من خۆم وام به باش زانی، دلّم ئاوا ئاوی خوارده وه. من پیش نه وه ی
کار به دهستان و منداله کانیان داگایی بکه م، هر به و جوړه خۆم و مندالی خۆم
دادگایی ده کرد!

- مه به سنت چیه قوربان؟

- من ده مگوت: "نه گهر پیشه وا و رابه ر مافه کانی خوی گوره بیاریزی، نه وا
خه لکیش هه موویان ده بیاریزن، به لām نه گهر پیشه وا و رابه ر هر خه ریکی
مافخواردنی هم و نه و بن، خه لکه کیش وا ده بن!"

بۆیه من زور به توندی لپیچینه وه م له گه لّ خۆم و مالّ و مندالی خۆم دا ده کرد،
چونکه ده مزانی چاوه کان هه موویان پروویان کردووه ته من. نه گهر منیش هر
خه ریکی نه وان بم، نه وا له پوژی په سلاندا لپیچینه وه م له گه لدا ده کری و، له سه ر
زمویشدا له زمانی خه لک سه لامه ت نابم!

جا له بهر نه وه هه رجاری من شتیکم له خه لک قه دهغه بکردایه، یه کسه ر
ده هاتمه وه بۆ مالی خۆم و به مالّ و مندالم ده وت:

"من فلان شت و فیسار شتم له خه لک قه دهغه کردووه، وهک چۆن بالنده ی
گۆشتخوړ چاوی له پارچه گۆشتیکه، ئاوا خه لکیش چاویان له سه ر ئیوه ده بی،
نه گهر ئیوه نه و قه دهغانه بشکینن، خه لکیش ده شکینن، نه گهر ئیوه یش له و

قه ده غانه بترسن، نه وَا خه لکيش لييان ده ترسن. به خوا هر خزميکي خوم کاريکي
قه ده غه کراو بکا، نه وَا له بهر نه وه ي خزمي خومه، دوو جار سزاي دده م، نيتير
نيوه يش که يفي خوتانه. هر که س ده يه وي، نه وَا با خوي بپاريزي و. کييش نايه وي
خوي بپاريزي، با خوي نه پاريزي، تاواني به نه ستوي خوي!

من ته نانه ت له مال و مندال و خزمه نزيکه کاني خوم قه ده غه کريدو که سوود
له و شته گشتيانه و هر بگرن که بو سوودي گشتي دانرابوون. ده ترسام له هه ق لا
بدن و دوايي خويان به خاوه ني نه و شوينا نه بزانن. جاريکيان عه بدوللاي کورم
و شتر يکي کريبوو، بو له وه پان تيکه لي نه و پانه و شتره ي کريدو که مالي ده ولت
بوو. له گه ل نه و و شترانه دا ده له وه پا، له گه ل نه وان شاي ده خوارده وه، و شتر قه له و
بوو بوو، عه بدوللا هيئا يه بازار بي فروشي...

به ئيراده ي خوا منيش نه و پوژه له بازار بووم، چاوم به و شتره که که وت، وتم:
”نه م و شتره قه له وه هيي کييه؟“

وتيان: ”هيي عه بدوللاي کورته!“

به عه بدوللام وت: ”به به هه کاک عه بدوللا! کور ي گه وره ي موسلمانان! نه م
و شتره چييه نه و دنده قه له وه؟!“

نه و يش وتي: ”نه وه و شتره و کريومه، منيش وه ک نه و هه مووه خه لکه تيکه لي
و شتره کاني ده ولته م کريدو، بو خوي له وه پاوه و قه له و بووه!“

منيش وتم: ”ئي شوانه کان بلين: ‘و شتره که ي کور ي خه ليفه باش بله و مپنين!
و شتره که ي کور ي خه ليفه ناو بدن!’ يه للا عه بدوللا و شتره که بفروشه و بنمايه که ي
هه لگرده و هه رچي قازانجي هه بوو، بيخه ره نيو سندووقي ده وله ته وه!“

- ده ي قوربان خو عه بدوللا تاواني نه کريدو، ته نيا و شتره که ي قه له و بوو بوو،
نه وه تاوانه؟!“

- نا، وشتر لەوە پاندن تاوان نىيە، وشتر قەلە و بوون خراپە کارى نىيە، بەلام ئەگەر

لە زەوى خۆیدا بىلە و پەندايە، منىش وام نە دەکرد!

- ئەى قوربان خەلکى تریش وەك ئەویان نە کردبوو؟! وشترەکانیان تیکەلى

وشترەکانى دەولەت نە کردبوو!؟

- با! خەلکى تریش وای کردبوو.

- ئەگەر جگە لە وشترەكەى عەبدوللا، وشتریكى قەلەوى تەرت دىبا، وات

دەکرد؟

- نەخێر! وام نە دەکرد.

- ئەى بۆ لەگەڵ عەبدوللا وات کرد.

- ئەگەر ئەو وشترە هێى كۆرى خۆم نەبووایە، هەقم نەبوو بە سەریەو، بە هەر

بۆ خۆى لەوە پەرا و قەلەو بووبا، بەلام من سوور دەزانم شوانەكان لەبەر خاترى من،

باشتر چاودێرى وشترەكەى عەبدوللايان کردوو. من پازى نابم كۆپەكەم بە گۆچانى

باوكى وشترەكەى خۆى قەلەو بكا! نابێ شوانەكان باشتر ئەو وشترە بلەو پێنن یا

تێراوى بكەن هەر لەبەر ئەوەى كە وشترى كۆرى خەلیفەى!

- خۆ پاریزىش تا ئەو پادەیه قوربان!

- ئەى بۆ نا! سبەى ئەگەر خۆى گەورە لێى پرسیم و فەرمووی: غومەر! ئەو

بۆچى وشترى كۆپەكەى تۆ قەلەو بوو بوو و وشترى ئەو خەلكەیش هەمووى لاواز،

من ئەو كاتە چ وەلامى پەرەردگار بدەمەو؟

- دەى یانى ئەو دادگەرپە و تەواو ئاوايه؟! ئەو پۆژەى كۆپەكەى عەمر ئەو

كارەى كرد، هەر لەبەر ئەوەى كۆرى عەمر بوو، تۆ سزات دا. دواتر وشترەكەى

عەبدوللات بىنى و قازانجەكەیت لێ سەندەو و خستە ناو سەندووقى دەولەتەو،

يانى بە يەك چا و سەیری كۆرى خەلك و كۆرى خۆت دەكەى؟

- بەلێ بە خوا وایە. هەركەس وەك خۆى تەماشای تۆیشى كرد، ئەو سەتەمت

لێ ناكە.

- دوور لە تۆ قوربان ، تۆ و ستەم كوجا مەرحەبا! ئەم چىرۆكە زۆر كارى تىي
كردم، بۆيە پىم خۆشە زياتر لە بارەى خۇپارپىزىي تۆۋە بېيىسم. ھىچى تر ھەيە بۆم
بگىرپىتەۋە؟

- بەلى، زۆرم لايە .

- دەى قوربان فەرموۋا زۆر تامەزىرۇم بېيىسم .

- عەبدوللاى كوپم لە جەنگى جەلەۋلادا بەشدارىيى كرد . ئەو جەنگە يەككىك بوو
لەو جەنگانەى كە لەگەل سوپاى فارسدا پرووى دا، لەوئى بايى چل ھەزار دىرھەم
مەرى كرىبوو. دواى ئەۋەى گەپايەۋە و، من بەم كارەم زانى، عەبدوللام لە خۆم
نزىك كردهۋە .

پىم وت: ”رۆلە! ئەگەر من لە لىۋارى ئاگردا بم و خەرىك بن بمخەنە ناو
ئاگرموۋە، دوايى يەككىك بىت و پىت بلى: ”ئەگەر چل ھەزار بدەى باوكت پزگار
دەكەين، تۆ چل ھەزارم بۆ دەدەى؟“

وتى: ”باوكە گيان! بە خوا ھەر شتىك تۆ ئازار بدا، نەك چل ھەزار، بەلكو
ئامادەم ھەموو مالى دونيا بدەم و لىت دوور بخەمەۋە!“

منىش وتم: ”من ۋەك ئەو كاتەم لە بەرچاۋ بى كە ئەو كپىن و فروشتەنتان تىدا
كردوۋە ئاۋايە . دلنىام ئەۋان وتوۋيانە: ”ئەمە عەبدوللاى كوپى عومەرە! ھاۋەلى
پىنەمبەرە! كوپى خەلىفەيە، خۆشەۋىستىرپن كەسى خەلىفەيە - لە پاستىشدا ھەر
ۋايە .- ”جا ئەۋان لە بەر ئەم ھۆكارانە پىيان خۆش بوۋە كە مەرۇمالاتەكەيان بە
ھەرزان بە تۆ بفرۆشن و، بە ھىچ شىۋەيەك قازانجت لى نەسەنن . منىش دابەشكار
و بەرپرسم . بپۇ بپرسە بزانە ئەگەر ئەو پانە ھىي بازىرگانىكى قورەپشى بوۋايە،
چەندە قازانجى لەو مەپانە دەكرى؟ من لەۋە زىئارت پى دەدەم، ھەموو دىرھەمى
دىرھەمىك قازانجت پى دەدەم!“

- ئەى عەبدوللا چى وت؟

- لە ھەلۆستىكى ئاۋادا ەبدوللا ھەرگىز بى گويى باۋكى ناك!

- ئەى تۆ چىت كىر؟

- بانگى بازىرگەنەكانم كىر، ەبدوللا ھەرچى كىرپىو، ھەمووم فرۆشت بە

چۈارسەد ھەزار دىرھەم. ھەشتا ھەزارم دا بە ەبدوللا، ھەر دىرھەمىك دىرھەمىك

قازانچ، ئەۋەشى كە مایەۋە (كە بىرىتى بوو لە سى سەد و بىست ھەزار دىرھەم)

نارم بۆ سەعدى كۆرى ئەبوو ەقاص بۆ ئەۋەى دابەشى بكا بە سەر خەلكدا.

- بە خوا تۆ زۆر سەىرى قورىان! ئەۋەندە خۇپارىزى! بە خوا ئەگەر كەسىكى تر

ئەۋ قسەىەى بىردايە، گومانم لى پەيدا دەكىر، بەلام تۆ تۆى، شەىتان لە ترست

دەردەپەرى، بە ھەر پىگەىەكدا بىرۆى، شەىتان بە پىگەىەكى تردا دەپرا. قسەكانت

كىردەۋەكانتە، كىردەۋەكانت قسەكانتە، بەلام قورىان وانازانى لە خۇپارىزىدا

زىادەپەىت كىردەۋە؟!

- ئەى ئەۋ پانەى كە بە ەبدوللا فرۆشراۋە، بەۋ پارەىەى كە پىى فرۆشرا،

لەبەر ئەۋەى كە ھاۋەلى پىغەمبەرە و كۆرى خەلىفەىە و خۇشەۋىسى خەلىفەىە،

ئەۋە زەرەر نىيە بۆ مۇسلمانان؟

- دەى قورىان ئەگەر وا بوۋايە، ئەمە باش! بەلام تۆ چوزانى لەبەر ئەۋ ھۆكارانە

بە ھەرزان پىى فرۆشراۋە؟

- كۆپم! خۇپارىزى ئەۋەىە كە لە ترسى توۋشبوون و تىۋەگلان بە ھەرامەۋە،

ھەلال بىكەى بە دە بەشەۋە، ۋاز لە نۆ بەشى بىنى. خۆ ئەگەر بەۋ جۆرەىش نەبوو

كە من گومانم ھەىە، ئەۋا نە ەبدوللا و نە من ھىچ زەرەرىكىمان نەكىردەۋە، پارە

دىى و دەچى، دۇنيا پوو دەكاتە مۇۋ و پىشتى تى دەكا. ئەى ئەگەر گومانەكەى

من پاست دەرچى و پىشىم ۋايە پاستە، ئەى نەترسم لە پۆزى پەسلاندا لىپىچىنەۋەم

لەگەلدا بىكەن؟

- به خوا گه ورم! كهسى وهك تۆ زۆر له و پۆژه ده ترسئ و، كهسى وهك جه نابت ده گمه نه!

- كورم! له و دونيا هه موومان به تاك تاك ده چينه بهر باره گاي داد گاي خوا و خزمه تي په روهر دگار، نه گهر نه و هه مووه خه لكه هه هه مووى داد گهر بووبئ و من به ته نيا سته مكار، نه و داد گهر يى نه وانه هيچ داد يكي من نادا. نه گهر يش هه موويان سته مكار بووبن، ته نيا من داد گهر بووبم. نه و سته مى نه وان زهره ر له من نادا، من براى ئامين نيم، خه لك هه رچييان كرد و هه رچييان وت، هه ر بلئيم: ئامين، نه و برا ئامينانه هه ميشه پاشكوئى خه لكن. نه گهر خه لك چاك بوو، نه وان يش چاكه ده كه نه؛ نه گهر يش خه لك خراب بوو، نه وان يش خراپه كار.

- نا قوربان دوور له تۆ، كه ورم! هيچى تر هه يه باسى بكه ي؟

- به لئى شتى ترم لايه!

- ده ي گويم گرتووه فهرموو!

- پياويك له مه دينه هه بوو ناوى موعه يقيب بوو، كار به ده ستي من بوو، كرد بوومه به ريرسى خه زيننه ي شارى مه دينه. پۆژيک من و عاصمى كورم پيكه وه بووين، موعه يقيب هات بۆ لام.

وتم: "موعه يقيب ده زانى نه مه چى كردووه؟"

وتى: "نه وه لا گه ورم."

وتم: "پۆشتوه بۆ عيراق، له وئ و توويه تى: 'من كورى خه ليفه ي موسلمانانم.' داواى شتى لئى كردوون، جاميكي زيو و هه ندئ كه لوپه ل و شمشير يكي نايابيان پيداوه!

عاصم وتى: "باوكه! من وام نه كردووه، هه ر چووم بۆلاى كوومه له خه لك يك و داواى هيچم نه كرد، نه وان خويان پييان داوم."

منيش وتم: "ئاده ي موعه يقيب! نه و شتانه هه هه مووى هه لبگره و بيجه بيانخه ره ناو خه زيننه وه!"

- دەي قوربان خۆ عاصم دەلێ: "من داواي هيچم نه کردوو،" ئيتـر تۆ بۆ هەر دەلێي داوات کردوو؟

- با داوايشي نه کردبێ، ئەگەر کوڤي خەليفە نه بووايه، هيچيان پێ دەدا؟
- له وانهيه! چونکه ئەوه دياريه.

- ئەگەر عاصم کوڤي من نه بووايه و، باوکی خەليفە نه بووايه، ئەوه دەمکوت دياريه، بەلام سویند به خوا! مادەم کوڤي خەليفەيه، نابێ شتي ئاوا له مالى مندا بوونی هەبێ. ئەگەر سوور بيشزانم دياريه، هەر ناهيێم. ئەي کوڤم پيێم نهوتی: "خۆپاريزي ئەوهيه که له ترسي تووشبوون و تێوهگلان به حەرامهوه، حەلال بکەي به ده به شهوه، واز له نو به شي بيئي؟!"

- با قوربان!

- ئەي ئيتـر ئەم بگرهوبه ردهيه ت له چيهيه؟

- قوربان داواي ليڤوردن دهکەم! مەبهستم مشتومڤ و چەلەحانی نيه، مەبهستم ئەوهيه باش له مەبهستت تيبگەم!
- دەي باشه قەيناکا.

- دەي قوربان هيچي تـرت لايه لهم باسانه؟

- بەلێ، هيشتا لامه!

- دەي فرموو گەرەم! گيانم لاتە.

- عەبدوللا و عوبەيدوللاي کوڤم هەردوو لەگەڵ سوپاي ئيسلامدا بەرهو عيراق ڤۆشتن، له کاتي گەڤانه وەدا گەشتبوون به ئەبوو موساي ئەشعەري، واليی بەصرە، ئەبوو موسا به خيڤرهاتني کردبوون...

دوايي وتبوي: "ئەگەر بمتوانييايه خزمەتيکتان بکەم، دەمکرا!"

کەمێک بپدەنگ دەبێ و دوايي دەلێ: "ئا دەتوانم!"

ئەوانيش وتیان: "چيهيه؟"

وتیوی: "هەندى پارەم لایە، هەبى لەزىنە بە و دەمەوئى بېنێرم بۆ خەزىنەى مەدینە، ئێوە ببەن، لێرە شتى پى بکړن و، لە مەدینە شتەکان بە قازانج بفرۆشنەو و پارەکە بدەن دەست باوکتان و، قازانجەکه‌یش بۆ خوتان!"

- ئەى ئەوان چىيان کرد؟

- قسەى ئەبوو موسایان پەسەند کردبوو، پارەکەيان وەرگرتبوو، هەموویان داوێ بە شتومەک، هاتنەو مەدینە و شتەکانیان فرۆشت و قازانجىکى باشیان کرد، دواتر پارەکەيان هینایەو بۆ من و قازانج بۆ خۆيان!

- چەن ئەمین بوون! پارەکەيان بە تەواوى هینایەو؟!!

- هەر ئاوا بە سووکى سەیری مەسەلەکە ددەکەى؟!!

- ئەى چۆن سەیری بکەم گەورەم؟!!

- زۆر زۆر.

- چىیه؟

- هەردووکیانم موخاسە بە کرد!

- چۆن؟

- پێم وتن: "ئەو ئەبوو موسا لەو پارە بەشى هەموو سوپاکەى داو؟"

وتیان: "نەخیر!"

وتم: "دەى دەبى پارەکه‌یش و قازانجەکه‌یش بېنن!"

- ئەى ئەوان چىيان وت؟

- عەبدوللا بێدەنگ بوو، ئەو هەرگیز قسەى لە قسەى مندا نەدەکرد، بەلام

عوبەیدوللا وتى: "چۆن شتى وا دەبى قوربان؟ ئەى نەگەر پارەکەمان ون بکردایە

پێت نەدەبژاردین؟ نەگەر کەمى بکردایە نەماندەبژارد؟"

- دەى قوربان عوبەیدوللا راست دەکا!

- ئەگەر بە گوێرەى دادگەرى بى، وایە راست دەکا، بەلام ئەى خۆپارێزى کوا؟

لە کوێیە؟

- دەي قوربان خۆپاريزی ئا لەم کارەدا چييه و چۆنە؟
 - ئەگەر ئەبوو موسا پارەي بە ھەموو سوپاکە داها، ئەوا منیش دەمگوت: قەیناکا،
 ئەوانیش وەک ئەو ھەموو خەلکە! وەک ئەو خەلکە پارەيان وەرگرتوو و شتيان
 کړيو و فرۆشتويانە و قازانجيان کردوو. بەلام بۆ تەنیا پارە بە کورپەکانی من
 دەدری؟ ئەو لەبەر ئەوەیە کورپي خەلیفەن! ئەو لەبەر من ئەبوو موسا پارەي پي
 داو!

- ئەي تۆ چیت کرد؟
 - دیسان وتم: "پارەکەیش و قازانجەکەیشی بێننەو!"
 - ئەي ئەوان چييان کرد؟
 - دووبارە عەبدوللا بێدەنگ بوو، عوبەیدوللا ھاتەو دەنگ!
 - ئەي کێشەکە چۆن کۆتايی پي ھات؟
 - پیاویک لەوئ دانیشتبوو، وتی: "گەرەم! من شتيک دەلیم: با قازانج بە نیوویی
 بپي، پارەکە بێننەو، قازانجەکەیش بکەن بە دوو بەشەو، بەشيکی بۆ خەزینە و
 بەشيکی بۆ خۆيان!"

منیش قسەي ئەو پیاوهم پەسەند کرد و بە گویم کرد!
 - ئاي قوربان! خۆپاريزی خۆپاريز! دادگەري! لەوینەت نییە!
 - پراوەستاو و پایەدار ئەو کەسەيە کە خوای گەرە پراوەستاو و پایەداری بکا.
 داماویش ئەو کەسەيە کە خوا حەوالەي لای خودی کەسەکەي بکا!
 - گەرەم! ھیچی تر ھەیە؟

- بەلێ، ھەگبەکە خالی نەبوو.
 - دەي فەرمو قوربان!
 - دوو پراوە لەنیوان من و ئوم کەلسومی ژنم کە کچی عەلي کورپي ئەبوو
 قالیب بوو، ھەرۆھا عاتیکی کچی زەید کە ئەویش ھەر ژنم بوو. ئەمەت بۆ
 باس دەکەم بۆ ئەوێ بزانسی کە من جیھاوزیم نەکردوو لەنیوان ژن و مندال و

كەسوكارى خۆم و خەلكدا، بە يەك ترازوو شتەكانم پىواو، چىم بۇ خۆم كىشايى،
بۇ خەلكىشم كىشاو، پىشتىرىش پىم وتى؛ "هەركەس وەك خۆى حىسابت بۇ بكا،
ئەو ستمەت لى ناكا!"

- دەى قوربان ئەوا من گويم گرتووه، بزنام ئەو دوو پرووداوه چىن؟

- پرووداوى يەكەم: پاشاى پۆم هەستى بەووەکرد كە ئايىنى ئىسلام بەربلاو بوو و
گەشەى كردووه، دەيزانى بە هيچ شىوہيەك ناتوانى شام بگەپىنىتەوہ بۇ ژىر
دەسلەتى خۆى، بۆيە وازى لە جەنگ هينا و نامەيەكى بۇ نووسىم، لەنيوانماندا
نامەبەر هەبوو، ئوم كەلسومى ژنم كە كچى عەلى بوو، عەترىكى ناياب و هەندى
كەلوپەلى ژنانەى دابوو بە نامەبەرەكە تا وەك ديارى لە لايەن ژنى خەليفەوہ بيبا
بۇ ژنى پاشاى پۆم. منيش بەم كارەم نەزانيبوو. دوايى ژنى پاشاى پۆم دەست و
پەيوەندى خۆى كۆ كردبووہوہ و وتبووى: "ئەمانە ديارىيى ژنى خەليفەى موسلمانان
و كچەزاي پىغەمبەرەكەيانە، بۇ منى ناردوہ. منيش دەمەوى ديارى بۇ ئەو بنىرم."
ئەوانيش پىيان وتبوو: "دەى كارىكى باش دەكەى!"

شاژن ملوانكەيەكى زۆرزۆر نايابى بۇ ئەم كەلسوم بە ديارى نارد.

نامەبەرەكە نامەى پاشا و ملوانكەى شاژنى هينايەوہ.

من ملوانكەكەم بىنىي و وتم: "ئەمە چىيە؟"

وتى: "قوربان ژنەكەى تۆ ديارى بۇ شاژن ناردبوو، ئەويش ئەم ديارىيەى بۇ ئەو
ناردووه."

پىم وت: "لاى خۆت هەلىبگرە تا بزنام چى لى بكم."

- ئەى دوايى چىت كرد قوربان؟

- بانگى خەلكم كردو وتم: "الصلاة جامعة"

خەلك كۆسوونەوہ، دوو پكات نوپژمان بە كۆمەل كرد و دوايى وتم: "هەر

كارىكى من كە بەبى پرس و پاپىز بكرى، خىرى تيا نيبە. ئىوہ راتان چىيە لەسەر

دیارییهک که ئوم کهلسوم ناردووێتی بۆ شازنی پاشای پۆم؟ ئەویش ئا ئەم ملوانکەیهی وەک دیاری بۆ ئوم کهلسوم ناردوێ؟

ملوانکەکم پێشانی هەر هەموویان. داھەندیکیان وتیان: "ئەو ملوانکە ی خۆیەتی و دیاری بە دیاری! خۆ تۆ ناتوانی حوکم بە سەر شازنی پۆمدا بکە و ئەویش لە تۆ ناترسێ!" هەندیکی تر وتیان: "ئێمە پۆشاکمان دەکرد بە دیاری بۆ ئەوێ لەبەر بکری، دەمانئارد بۆ ئەوێ بفرۆشرێت و پارەمان دەسکەوێ." منیش وتم: "بەلام نامەبەرەکه نامەبەری موسلمانانە، نامەکه نامە ی موسلمانانە. موسلمانان لە دلی خۆیاندا بە چاویکی گەورەو تەماشای ئوم کهلسوم دەکەن!"

- دوا یی چیت کرد گەرەم؟

- فرمانم کرد که ئەو ملوانکە یە بخریته نیو خەزینە ی دەولەتەو و نرخ ی ئەو دیارییانە ی که ئوم کهلسوم بۆ شازنی ناردبوون، پێم دایەو.

- ئە ی قوربان پێغەمبەر ﷺ خۆ ی دیاری نەدەئارد بۆ خەلک و، خەلکیش دیارییان نەدەئارد بۆ ئەو؟

- با وابوو.

- ئە ی قوربان پاشا موقەوقیس مارییە ی قیبتی وەک دیاری نەئارد بۆ پێغەمبەر ﷺ و پاشتر ماریە موسلمان بوو، پێغەمبەریش ئازادی کرد و دوا ییش ماریە کرد، خۆ ی گەرەمیش کورپکی پێ بەخشی و ناوی نا ئیبراهیم؟

- با ئەویش وابوو.

- ئە ی هەر خواردنێک بە دیاری بەتایە بۆ پێغەمبەر ﷺ، لای ئەو خوارد؟ بەلام ئەگەر خێر بووایە تانی نەدەکرد و دەیفەرموو: "ئێو بیخۆن، من شتی صدەقە ناخۆم؟"

- با ئەویش وابوو، پێغەمبەر ﷺ وابوو.

- دە ی ئێتر بۆ دیارییهک لە خێزانە کەت دەسەنێتەو که بۆی هاتوو و خۆ ی داوای نەکردوو؟

— من لەبەر ئەۋە لىم نەسەندەۋە بلىم دىيارى حەرامە، ئەگەر دىيارى حەرام بوۋايە، چۆن خەلکم كۆ دەكرەۋە و پراۋىژم پى دەكردن؟ مالى حەرام حەرامە و پراۋىژى ناۋى، ھەر بەۋ پراۋىژە دەردەكەۋى كە من دىيارىم پى حەرام نىيە، بەلام بىرم كەردەۋە و لە دلى خۇمدا وتم: "ئەم دىيارىيە مافى مۇسلمانانى تىدايە." ئەۋەيش لەبەر دوو ھۆكار.

يەكەم: نامەبەر فەرمانبەرە، كارى فەرمانبەر دەبى بۆ تەۋاۋى مۇسلمانان بى نەك بۆ تاكە كەسى. خۆ نامەبەرەكە نامەبەرى ئوم كەلسوم نەبوو تا دىيارى لەلايەن ئەۋەۋە بىا و دىيارىشى بۆ بىننىتەۋە! ھەرچەند ئوم كەلسومىش مۇسلمانە، بەلام خۆ نامەبەرەكە ھىچ كەسىكى نەدەبرد، بۆيە دىيارى ئوم كەلسومى بىردبوو، چونكە ژنى خەلىفە بوو. منىش پىم ناخۇشە كەسوكارى عومەر شتى گشتى بۆ بەرژەۋەندى تايبەتى بەكار بىنن، ئەگەر ئەۋ نامەبەرە شتى ھەموو كەسىكى بىردايە و بىھىتايەتەۋە، ئەۋە شتىكى تر بوو!

دوۋەم: گەۋرەيى ئوم كەلسوم لەنىۋ دلى شاژندا لەبەر گەۋرەيى مۇسلمانانە: سوپاي ئىسلام لە شامدا سەرکەۋتبوو، خۆ ئەگەر پىچەۋانە بوۋايە و سوپاي ئىسلام شىكابا، ئەۋا ھەرگىز شاژن دىيارى بۆ ئوم كەلسوم نەدەنارد. كەۋابوو ھەموو مۇسلمانان بەشيان لەۋ ملوانكەدا بوو بە دوو بەلگە:

يەكەم: مۇسلمانان ھاورى و ھاۋ ئايىنى نامەبەرەكەن.

دوۋەم: شان و شكۆ، شان و شكۆى مۇسلمانانە. دىيارىۋەرگرتنى ئوم كەلسوم، نانخواردنە بە سەر شان و شكۆى مۇسلمانانەۋە. منىش پازى نابم مالى و مندال و ژن و كەسوكارم بە سەر مۇسلمانانەۋە نان بىخۆن.

— بەلام خۆ قوربان دۋاي ئەۋەى ملوانكەكەت لى سەندەۋە، نەتكرد بە ھاۋبەش لە ملوانكەكەدا، تەنپا نرخی ئەۋ شتانهت پى داپەۋە كە بۆ شاژنى ناردبوون.

— ئاخىر ملوانكە داپەش ناكرى، ئەگەر داپەشم كرديا، نرخی نەدەما، كەلكى بەكارھىنانىشى نەدەما، ئەۋكاتە ھەم سىتەم لە ئوم كەلسوم دەكرد، ھەم لە مۇسلمانان!

- بەلام خۆ دەتتوانى بە پارە بىخەملەينى و، بەشەكەى ئوم كەلسوم بەدى!

- بەلئى دەمتوانى وا بەكم. ئەگەر ئوم كەلسوم ژنى خەلىفە نەبووايە، ھەروام

دەکرد، بەلام ئەگەر پارە لە بنەمالەى عومەر بسەنم و بیدەم بە موسلمانان، لەو

باشترە لە موسلمانانى بسەنم و بیدەم بە بنەمالەى عومەر. لە بىرت نەماوہ لە

بارەى پارىزگارىيەوہ چىم پى وتى؟

- نا، قوربان لە بىرمە، بەلام جار لە دواى جار سەرسامتر دەبم بە کارەكانت.

ھەموو جارێك دەلیم: "ئىتر تەواو، جارێكى تر كارێك ناکا سەرسام بىم،" بەلام

بەردەوام سەرسام دەكەى!

- ئەى عومەر جارێك بە خۆپارىزيەوہ برپار بدا و جارێكى تر بى خۆپارىزى؟!

مندالەكانى بخاتە ژىر ركیف و دەسلەلاتى خۆيەوہ و واز لە ژنەكانى بىنى؟!

- نا بە خوا شتى وا ناكەى!

- شتى وام ھەرگىز نەكردووە و نايكەم.

- قوربان فەرموت: "دوو پروودا،" ئەوہ يەكەم. ئەى پرووداوى دووہم چىيە و

چۆنە؟

- پرووداوى دووہم بەم جۆرە بوو:

لە بەحرەينەوہ ھەندىك مىسك و عەنبەرەم بۆ ھاتبوو. منيش وتم: "خۆزگە ژنىكى

وريا و لىزانم دەست بكەوتايە ئەم مىسك و عەنبەرەى جوان بەش بەش بكردايە با

دابەشم بكردايە بەسەر موسلماناندا!"

عاتىكەى ژنم وتى: "ئەگەر تۆ پازىبى، من دەتوانم زۆر بە باشى بەش بەشى

بەكم!"

وتم: "نابى."

وتى: "بۆچى؟"

وتم: "دەترسم لە کاتی دابەش کردندا دەستت بدری بە میسک و عەنبەرەو و لاملی خۆتی پێ بۆنخۆش بکە ی و، بۆنی بیّت بەسەر مندا و بەو ھۆیەو بەشەکە ی من لە بەشی خەلک زیاتر دەرچێ؟! "

- ئای باوکە رۆ! بۆنیش حساب دەکە ی؟!

- بەلێ کورم بۆنیش حساب دەکەم! ھەرکەس نرخ بۆ وردە شت دانەنێ، دەکەوێتە داوی شتە گەرەکانەو. نە عومەر و نە کەسوکاری عومەر بۆیان نییە بە قەد تۆسقاڵێک لە موسلمانان زیاتر ببەن!

- بەلام قوربان، بۆن! ئەویش؟!

- بەلێ، با بۆنیش بێ!

- ئە ی قوربان چیت کرد بە میسک و عەنبەرەکە؟

- دام بە ژنیکی تر بەش بەشی کرد.

- ئە ی تۆ چۆن دەزانی دەستی ئەو ژنە ی تر میسکاوی و عەنبەراوی نابێ و

فایدا لە لاملی و میردەکە ی بۆنی ناکا؟

- من دەزانم دەبێ ھەر وا بێ، ناکرێ کەسیک میسک و عەنبەر بەش بەش بکا و

دەستی نەدرێ بە بۆنەو! ئێ کە دەستیشی پێو درا، چی پێ بکا؟ دەبێ ھەر بیھێنێ بە لاملیدا و لاملی پێ بۆنخۆش بکا.

- دە ی مادەم وایە، ئیتر بۆچی نەتھیشت عاتیکە بەش بەشی بکا و دات بە

ژنیکی تر؟

- قەیناکا، من پێم خۆشە ئەو تۆزە زیادە یە بەر کەسیکی تر بکەوێ نەک بەر

کەسوکاری عومەر! ھەرچەند شتەکە ناچاربێ، بەلام با ئەو ناچاربێ بەر کەسوکاری من نەکەوێ.

- ئە ی قوربان من پێم نەوتی، بەردەوام سەرسام دەکە ی؟! کێ وەک تۆ بێر لە

شتی ئاوا دەکاتەو؟ کورە شتی وا بە خەیاڵی ھیچ کەسیکدا نایەت!

- بەلام بە خەيالى مندا ھات! ئىتر ئاوايە كە پېم وتى.

- بە خوا ھىچم بە خەيالاً نايەت جگە لەوھى كە شاعىرىك دەبارەي مۇسلمانان

وتوبەتى:

گەر بېنە دوژمن ھەك شا بەھىزن

ھۆكمىيان بە سەردەي ھەموو ھەك يەكن^۱

- بەلى راست دەكەي مۇسلمانان ئاۋھان!

- بە خوا تۆيش تاجى تاج. ئەو پۆژەي تۆيان ھەلبۇزارد و تۆيان كەرد بە گەوردەي

خۆيان، ئەوان بوون بە پادشا و تۆيش بووي بە تاجى سەريان، ھەم دونىايان بىردەوھ
و ھەم قىامەت.

- خۋاي گەورە پاداشمان بە چاكە بداتەوھ.

- ئامىن! قوربان باسەكەمان بە ئەھلى زىممە دەست پىكرد، بەلام قسە قسەي

پاكىشا لە باسەكەي خۆمان دوور كەوتىنەوھ. ئىزن دەفەرمووي بچىنەوھ سەر
باسەكەي خۆمان و بە پرسىارىك كۆتايى پى بىنين و دواتر چەندە بە قسەت بوو،
باسى دادگەرى بگەين؟

- باشە با بە دلى تۆ بى، چ پرسىارىك دەكەي بىكە!

- جۈلەكەيەكت بىنى سۋالى دەكرد، باسى ئەوھم بۆ بگە!

- پۆژىك دام بە بەردەم مالىكدا، سۋالگەرېك لە بەردەم مالىكەدا بوو، سۋالى

دەكرد، دەيوت: "پەككەوتەم، پىرم، كۆپرم!"

- دەستم خستە سەر شانى و وتم: "تۆ لەسەر چ ئايىنىكى؟"

وتى: "جۈلەكە."

وتم: "بۆچى سۋال دەكەيت؟"

^۱ عەرەببەكەي ئاوايە،

وتی: "بە پارە ی سەواڵکەری سەرانی دە دەم و، خۆمی پێ دەژییەنم!"

- ئە ی قوربان تۆ ئە وەت بیست چیت کرد؟

- دەستیم گرت و بردمە وە بۆ مائی خۆیان. بە دەستی خۆم تیرم کرد. ئاوم پێدا.

زۆر بە میهرەبانی لە گە لێ دوام، هەندێ شتی پێوست بوو، پێم دا. دوا یی ناردم بە

شوین خەزەنە داری خەزینە دا و پێم وت: "چاوت لەم پیاو و هەر کەس وە ک ئەم

پیاو یە بێ، بە خوا زۆر بێ و یژدان ییە کە بە گەنجییە کە ی بخوین و بە پیری

بەرە لای بکەین!"

خوای گەرە دە فەر مووی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ التوبة: ۶۰ واتە:

"بێگومان زەکات بۆ هەژاران و نە داران و...." مە بەستی خوا لە فقراء موسلمانانە و

مە بەستی لە مساکین جولە کە و گاورە!

دوای ئە وە سەرانیە لە و پیاو و لە هەر کەس وە ک ئە و پیاو بوو، نە سە ند.

نامە ی شم نووسی بۆ هە موو والییە کان و پێم راگە یان دن کە هەر کەس بە گوێرە ی

توانای خۆی نە بێ، زیاتری لێ نە سیئن و، نابێ پیرو پە ککە و تە سەرانیە یان لێ

بە سە نرێت. تە نانە ت دە بێ لە خەزینە موو چە ی شایستە یان بۆ دابین بکریت!

- بە خوا قوربان دادگەری لە مە گەرە تر و زیاتر نابێ، سۆز و میهرەبانی لە مە

زیاتر نابێ، پیاو بە زە یی بە کە سی کدا بی تە وە کە هاو ئایی نییە! سەرانیە ی لێ

نە سە نیئت و تە نانە ت موو چە شی بۆ بپێ تە وە!

- کوپم! پیاوی موسلمان بە لێنشکێن نییە. ئە و پیاو لە گەنجیدا بە لێنی خۆی

بە جێ هی نابوو، لە ئێستادا کوپ و پیر بوو بوو، چارە ی نە ما بوو، ئێستە ئێتر سەرە تای

ئە وە یە کە هەر چیمان لێ سە ندو، پێی بە دینە وە. دواتر، بە خشین تە نیا بریتی نییە

لە مال و دارایی، ئێمە ئابرووی مرقیش دە پارێزین، دلی خە لک را دە گرین، کە رامە ت

و شکۆی خە لک دە پارێزین، ئابروو بردنی مرؤف وە ک کوشتن وایە!

- قوربان! بۆيە باشە مەۋف لە خزمەت جەنابتدا ھەر بېدەنگ بى و گوى بگرئ
و سەر بۆ قسەكانت پراۋەشيني!

- من ھەرچىم كەردوۋە، لەبەر پەزىمەندىي خوا كەردوۋە، بۆ ئەو ھەم نەكەردوۋە كەس
پەسەم بەدا. چى بە پراست بزانم، دەيكەم، ھەرچىش بە ناپراست بزانم، لىي نزيك
نابەو ھە. جا كى پىي خۆشە، پىي خۆش بى و، كىيش پىي ناخۆشە، تىر ئاوى سارد
بخواتەو ھە. لەو دونيا كەس بە فرىام ناگا!

- پراست دەفەرموى قوربان! گەورەم، ديسان باسى ئەھلى زىممە ماو ھە؟
- شتىك ماو ھە كە لەنىوان من و پىرەژنىكدا پرووى دا، زۆر لە باسى پىاو ھە
جولەكەكەي كەمىك لەمەوپىش باسما كەرد، نزيكە.
- چىيە قوربان؟

- پۆژىك پىرەككى (پىرەژنىكى) جولەكە ھات بۆلام، سكالاي لە دەستەنگى و
ھەژارى بوو، دەيگوت: "كۆپىك ھەيە نەخۆشە، پارەم نىيە چارەسەي بكەم." منىش
جوان گويم بۆ گرت تا قسەكانى تەواو كەرد.
دوايى و تەم: "ھەستە و لەگەلدا ھەرە!"

- بۆ كۆيت برد قوربان؟

- بردم بۆ خەزىنە و، فرمانم دەر كەرد مووچەيەكى واى بۆ بىر نەو ھە كە بەشى
بژىويى خۆيان و داوودەرمانى كۆرەكەي بكە.
- ئەي پىرەژنەكە چى كەرد؟

- زۆر زۆر دلخۆش بوو، پىي و تەم: "خوا چاكەت لەگەلدا بكە ئەي گەورەي
موسلمانان!"

- بە گەورەي موسلمانان ناوى بەردى؟

- بەلى، بە خوا وا ناوى بەردم.

- ئەي تۆ چىت كەرد؟

- منىش بە دەرفەتم زانى بۇ ئەوۋى شتىكى بخەمە بەردەم كە قازانجى دىن و
دونيای تىبابى؟

- چى بوو گەورەم؟!

- زۆر بە سۆزەوۋە پىم وت: "پورئ كيان! بۇ موسلمان نابى؟ موسلمانبوون خىرى
دىن و دونيای تىبابە."

- ئەى ئەو چى وت؟

- وتى: "نا، ئەمەيان نا ئەى گەورەى موسلمانان!"

- ئەى تۆ چىت پىگوت؟

- وتم: "كەيفى خۆتە و خۆت دەزانى."

ملى پىگای گرتە بەر و پۆيى، لە دىدا سەركۆنەى خۆم كرد و وتم: "بۇ بەو
شىۋەيە لە گەلىدا جولامەوۋە."

- بۆچى قوربان، خۆ تۆ قسەيەكى خراپت نەكرد، بۆچى سەركۆنەى خۆتت
كرد؟

- تۆ وانازانى كە من ئىستىغلالى كاتەكەم كردى بۇ ئەوۋى ئەو داوايەى لى

بەكەم؟ دەبوو لە كاتىكى تردا داواى موسلمانبوونم لى كردبا!

- گەورەم! تۆ شتىكت خستووۋەتە بەردەمى كە بۇ دىن و دونيای باش بووۋە، خۆ

داواى شتىكت لى نەكردوۋە كە قازانجى خۆتى تىبابى. ديارە ئەگەر پەسەندى

بكردايە، تۆيش بەش بە حالى خۆت بەشت لەو خپىر و چاكەيەدا دەبوو، بەلام خۆ

ئىستە ئەو داواكەى پەسەند نەكردوۋە، تۆ گوناھبار نەبووى. تەنانەت داواى ئەوۋەيش

كە داواكەى پەسەند نەكرد، تۆ ھېشتا خپىرى ئەوۋەت ھۆ نووسراوۋە كە بانگھېشتت

كردوۋە.

- بە خوا ترسام ئەو داوايە لەو كاتەدا ۋەك زۆرى لى بى، بە خوا لە ژيانمدا

ھەرچەندى پەشيمان بوو پىتمەوۋە، ئەوا بە ئەندازەى دوو شت پەشيمان نەبوومەتەوۋە:

يەكەم، ئەو پۇژەي كە لەبارەي ئاشتىكردن و ئاگرەس لەنيوان موسلمانان و كافران لە حودەيبىيە زۆر سەرودلى پىڭەمبەرم ﷺ گرت.

دووەميش، ئەو پۇژەي كە داواي موسلمانبوونم لەو پىرەژنە كرد. ئەو لەو پۇژەدا ئاتاج و داماو بوو، نەدەبوو من داواي موسلمانبووني لى بكم!

- دەي قوربان پۇژى حودەيبىيە تۆ لەبەر خوا و پىڭەمبەري خوا ئاوا نىگەران بوويت و سەرودلى پىڭەمبەرت گرت. تۆ پىت وابوو ئەو ئاگرەسە بە زەرەري موسلمانان دەشكىتتەوه. سەبارەت بە پىرەژنەكەيش، ئەو بە قازانجى خۆي بوو، خەفەت بەو شتانه مەخۆ.

- خواي گەورە لە هەلەكانى عومەر خوش ببى.

- ئامىن! قوربان تا ئىستا ئەوانەي باسگران لەگەل جولهكەكاندا پروي دابوو. ئەي لەگەل گاور و مەسيحىيەكان هىچت هەيە؟ ئەگەر هەيە، بۆم باس بكە و با كۆتايى بەم باسە بىنين.

- پيش ئەوئەي ئەم باسە بپىچىنەوه، شتىكت پى دەلىم.

- چىيە گەورەم؟

- بىستم كە ھۆزى بەنى تەغەللوب لەگەل والىيەكەي خوياندا كە وەليدى كۆري عەقەبە بوو، ناكۆكن. بە تەواوي وەليديان تورە كردبوو، بۆيە تاكە بەيتىكى پىدا هەلدابوون، وتبووي:

هەركات منت دى جامانەم پىچا

ئالا هەلگرە دزى تەغەللوب^۱

منيش ترسام داخى خۆي بە سەرباندا برپژى، بۆيە لە كار لامدا و يەكئىكى ترم

كرد بە والىيان.

^۱ عەرەبىيەكەي ئاواپە،

– چاكت كرد قوربان، ئەگەر خەلك و كاربە دەست بە يەكەۋە ئەيانكرا، ئەۋا كاربە دەست ستمى وا دەكات كە مرؤف بە خەيالیدا نایەت، خەلكیش بېفرمانىیى وا دەكات كە بە خەيالى كەسا نەيەت. كەم كەس ھەيە لە كاتى تورپەيدا دادگەر بېت. كەم كەشیش ھەيە لە كاتى ستم و زۆردا گوپرايەل بېت.

– راست دەكى كورم! قسەكەت جوانە! منیش لەبەر ئەۋە وەلیدم لە كار لا برد.

– گەۋردەم ھىچى تر ھەيە بۆم باس بکەي؟

– پۆزىك بە شامدا تىدەپەپىم، تەماشە دەكەم ھەندى گاور تووشى نەخۆشىي گۆلى بووبوون، منیش فرماندا كە مووچەيان بۆ بېرنەۋە و خواردەمەنيان پى بدن. – بۆ واتكرد؟

– ئىمە بەزدەيمان بە ژىردەسەكانى خۆماندا دىتەۋە. ئەۋانە كۆمەلىكن لەژىر فەرمانپەرۋايى مندا دەژىن. منیش ناھىلەم ھىچ كەس لەژىر دەسەلاتى مندا بفرەوتى. ھەرچەند بىرۋا و ئايىنىشمان جيا بېت، ھەر پازى نابم. ئەۋ دونيايش كىشەي من نىيە و، لەۋى خوا بېپار دەدا. بەلام كىشە و ژيانى دونيايان لای منە، من بەرپىرم لە ھەر ئارىشە و كەم و كورپىيەكيان.

– بەلام خۆ من بىستورمە تۆ ھەندى پلەت لە جولەكە و گاور قەدەغە كردوۋە. وەك موسلمانان ناتوانن ھەموو كارىك بگرنە دەست، ئەمە راستە؟

– بەلى وايە.

– بۆچى قوربان؟

– من ھەندى لە پۇستە گىرنگەكانم نەدەدا بەۋان، بۆ ئەۋەي دادگەرى بە تەۋاۋى جىيەجىي بگرى، ستم لە كەس نەكرىت، من بە والى و كاربە دەستانم دەۋت؛ ”نەكەن كار بدن بە دەست جولەكە و گاۋرەۋە، چونكە ئەۋان بەرتىل بە حەلال دەزانن و، ۋەرى دەگىرن!“

پۇرۇنچى داوام لە ئەبوو موساي ئەشمەرى كىرد ژۇمىرىپۇنچى بۇ ئەوۋى دارايى
و داھاتى خەزىنە حساب بكا، پىياۋىكى گاورى ھىنا.

پىم وت: "من پىم وتى: 'پىياۋىكم بۇ بىنە كە لە ئەمانەتەى لەسەر شانمە يارىدەم
بدا،' ئىستە يەككىت ھىناۋە كە دىنى لەگەل دىنى مندا جىاۋازە!"

من كۆيلەيەكم ھەبوو مۇسلمان نەبوو، ناۋى ئەسبەق بوو، پىم وت مۇسلمان بىبە
با ھەندى كاروبارت پى بىسپىرم، لە گوپى نەكردم، منىش ئازادم كىرد و پىم وت:
"بۇ بۇ كۆى دەپۇى ئازادى!"

- بۇچى كاروبارت نەدەدایە دەستيان؟

- چونكە خۋاى گەۋرە قەدەغەى كىردوۋە لەسەرمان كە متمانەيان پى بىكەين و
نەئىنى خۇمان بىخەينە بەردەستيان. كاروبارى مۇسلمانانىش نەئىنى و متمانەى
كاربەدەستە، ئەمە يەك!

دوۋەم، چۇن كارى مۇسلمانان بدەمە دەست كەسەى كە خۇى باۋەپى پى نەبى.
سىيەم، بىرۋا ناكەم كەس گومانى لەۋەدا ھەبى كە كاروبارى دەۋلەت نابى بدەى بە
دەست كەسى بىگانەۋە، چونكە كەسى بىگانە دىسۇزى دەۋلەتەكە نىيە. تەنانت
لەۋانەيە پىقىشى لىى بى. ئەگەر ھاتوو كاروبارى گىشتىيان گىرتە دەست، ئەۋا بۇ
بەرزەۋەندى خۇيان بەكارى دەھىنن نەك بۇ بەرزەۋەندى گىشتى. بىرۋا ناكەم لە
ھىچ دەۋلەتەكە كاروبار ھەروا بەبى مەرج بدەى بە دەست كەسانى ناۋ
دەۋلەتەكەۋە، چ جاي ئەۋەى بىگانە بى!

- ۋەللا راست دەكەى گەۋرەم واىە! بەلام قوربان شتىكى ترم بىستوۋە، دەلۇن تۇ
نەتەيشتوۋە كە كافىرەكان جلوبەركى مۇسلمانانە لە بەر بىكەن، ئايە ئەمە راستە؟
- بەلى راستە.

- دەى ئەۋە كەى دادگەرىبە تۇ پۇشاك لەبەركىردن لە خەلك قەدەغە بىكەى؟

— كافر زىممى زۆربەيان خەلكى ئەو شوپنا ئەبوون كە ئازاد كرابوون،
موسلمانان لەو ناوچانەدا سەرباز و سوپايى بوون، ئىتر چۆن بېلەم جل و بەرگى ئەو
سەربازانە لە بەر بىكەن و خۆيان وەك ئەوان دەربىخەن! لەوانەمە يەككە بە
مەبەست بە جلو بەرگى موسلمانانەو كاريكى خراپى بكردايە و لەسەر سەربازە
موسلمانەكان حساب بكرايە!

مۆلەت بەدە با پرسىارىكت لى بكەم تا شتەكە باشتر پروون بىتەو.

— فەرموو قورىان بېرسە!

— بۆچى كافر ئەو ناوچانەى كە ئازاد كرابوون، پىيان خۆش بوو پۆشاكى
موسلمانانە بپۆشن؟

— نازانم! بۆچى وابوو؟

— ئەگەر ئايىنى ئىمەيان خۆش دەويست، بۆ موسلمان نەبوون؟ ئەو كاتە ھەرچى
بۆ ئىمە پەوا بووايە، بۆ ئەوانىش پەوا دەبوو! من وا گومان دەبەم ئەوانە تەنيا لەبەر
ئەو ھەزىيان دەكرد پۆشاكى موسلمانانە بپۆشن، بۆ ئەو ھى ئىمە وابزانين موسلمانن و
خۆيان لە ھەندى شت بدزنەو كە دەبوو بىكەن. وەكوو خويى ناو ئاو خۆيان لەناو
موسلماناندا بقويننەو، ئەگەر مەبەستيان ئەو نەبوو، ئەى چى بوو؟

— باشە ئەمە بۆچوونىكى جوانە! بەلام لە بارەى ئەو ەبە پەسەنانەى كە
موسلمان نەبوون چى؟ لەوانىش قەدەغە كرا؟

— نەخىر لەوان قەدەغە نەكرا، ئەو جلو بەرگانە پىش ئىسلام ھەبوو و جلو بەرگى
پەسەنى خۆيانە، ھەرگىز بىستوتە كە عومەر جلو بەرگى تايبەتتى ديارى كردى بۆ
جولەكەكانى خەيبەر؟

— نەخىر، نەبىستوو!

— چونكە من نەمكردوو ەبە نەتبىستوو، چونكە ھىچ ھۆكاريك نەبوو تا من
وابكەم، بەلام كافر و لاتانى تر ئەو ھۆكاريك ھەبوو، ئەو ھو كە پىم وتى.

- ئاي قوربان ھەرگىز دادگەرېت لى ون نابى.

- ئېستە بۆت پروون بوو ھو ھو؟

- بە ئى قوربان، جوان پروون بوو ھو ھو.

- دەي ئيتىر من لەم باسە بوو ھو ھو، ئەگەر پرسىيارت نەماو بە ئەم دەرگايە بە تەوايى دابخەين.

- باشە قوربان با قسەي جەنابت بى، دايدەخەين، بەلام باسى دادگەري ھىشتا

ماو، پرسىياري زۆرە، كاتى داخستنى نەھاتوو، مۆلەت دەدەي دريژەي پى بدەين؟

- باشە پەنا بە خوا دريژەي پى دەدەين، چ پرسىياريكت ھەيە بىكە.

- دەمەوي بزانم لەنيوان تۆ و جەبەلەي كوپى ئەيھەم چى گوزەراود؟

- جەبەلەي كوپى ئەيھەم ئاخري فەرمانەرەواي غەسسانىيەكان بوو، كاربەدەستى

ھىرەقل بوو، غەسسانىيەكان لە شامدا دەرژيان، لەژىر دەسەلاتداريتى رۆمدا.

ئىمپراتورى رۆم بەردەوام ھانى دەدان بۆ ئەو ھىرش بىكەنە سەر جەزىرەي

عەرەبى. بە تايبەت دواي ئەو ھى كە پىغەمبەر ﷺ بوو بە پىغەمبەر و كۆچى كرد

بۆ مەدينە و دەولەتى ئىسلامى لە شارى مەدينەدا راگەياندا، ھۆزە عەرەبەكانى شام

موسلمان بوون، جەبەلەيش بە باشى زانى كە موسلمان بى، خۆي و دەورووبەرەكەي

ھەموويان موسلمان بوون، نامەيەكى بۆ من نووسى و داواي كردبوو كە بىت بۆ

مەدينە، منيش زۆر خوشحال بووم.

- دوايى چى پرووى دا؟

- جەبەلە ھات بۆ مەدينە، ماو ھەك لەويى مايەو، منيش ھەم لەبەر ئەو ھى

كاربەدەست و فەرمانبەدەست بوو و، ھەم لەبەر ئەو ھى كە تازە موسلمان بووبوو،

زۆر زۆر پىنزم لى دەگرت، دوايى جەبەلە وىستى حەج بكا، لە كاتى تەوافدا

پىاويكى ھۆزى فەزارە نەيزانىبوو، بەيى مەبەست پىيى ناھوو بەسەر داويىنى

پشتەمالەكەي جەبەلەدا، پشتەمال كرابويەو!

- ئەي جەبەلە چى کرد؟

- وەك پېم وتى: ئەو تازە موسلمان بووبوو، ھېشتا خۆبەزلزانی و فېسى دەسلەتلى
لە دلدا مابوو، تورە بووبوو، زللەيەكى بەھىزى لە كاھرا دابوو، لووتى شكاندبوو.
كاھراي فەزارى ھات بۆلای من و سكالای لە جەبەلە ھەبوو.

- ئەي تۆ چىت کرد؟

- ناردم بە دواي جەبەلەدا و، ھات بۆ لام. لەو بارەوہ پرسىارم لى کرد، دانى نا
بەو تاوانەي کە کردبووي.

منيش وتم: "بۆچى ئەو زللەيەت لى دا و لوتى ئەم داماوەت شكاند؟"

وتى: "بە خوا ئەوہ بەزەييم پيا ھاتەوہ، ئەگەر لەبەر پىزى كەعبە نەبووايە،
دەمكوشت!"

منيش وتم: "ئەوہ دوو جار دانت بە تاوانى خۆتدا ناوہ، يان ئەو پياوہ پازى
دەكەي و گەردنت ئازا دەكا، يان تۆلەت لى دەكەمەوہ!"

وتى: "چۆن كارى وا دەكەي؟! ئەو پياويكى سادە و، من فەرمانپروام!"

منيش وتم: "لە ئايىنى ئىسلامدا ھېچ جياوازييەك لەنيوانتانداندا نىيە."

ئەويش وتى: "ئاي گەورەي ئيمانداران! من وامزانى لە كاتى كافرىدا چەندە
بەپىزبووم لە ئىسلامدا زياتر بەپىز دەبم!"

منيش وتم: "واز لەوہ بېنە! ئىستە ئەگەر ئەو پياوہ پازى نەكەي و گەردنت ئازا
نەكا، تۆلەت لى دەكەمەوہ!"

وتى: "دەي دەبمەوہ بە گاورا"

منيش وتم: "ئەگەر بېيتەوہ بە گاورا، دەتكوزم! چونكە تۆ تازە موسلمان بوويت و
بۆت نىيە كافر بېيتەوہ! ھەركەس لە ئىسلام ھەركەپى، دەكوژى!"

- جەبەلە چى بگردايە، ھەموو پىگاكانت لى گرتبوو، ھەر دەبوو تۆلەي لى
بكرىتەوہ يان گەردنى ئازا بكنە!

- دواي ئەوئەي زانى كىشمەكىش ھىچ سوودىكى نابى، جگە لە تۆلە يان گەردن تازايى، وتى: "لېم بگەرئى با بىرىكى لى بگەمەوئە."

وتم: "بىرى لى بگەرەوئە."

- دەي دوايى چ بېرىرىكى دا؟

- نەفامترین كاربەدەست بوو كە لە ژيانى خۆمدا دىيىتم، خۆي و كەسوكارى ھەموويان بە شەو لە مەككە ھەلاتن بەرەو قوستەنتەنييە، بويەوئە بە گاورا!

- دواي ئەوئە چى پرووى دا، ھاتەوئە بۆ نيو ئىسلام يان بە گاورى مايەوئە؟

- دواي ئەوئە نامەم ئارد بۆ ھىرەقل بۆ ئەوئە ئىسلام ببى، وەلامى دامەوئە كە ئىسلام نابم، بەلام ئاشتى و ئاگرەس دەكەم. دواي ئەوئە نوینەرەكەي ئىمە ويستبووى بىتەوئە، ھىرەقل پىي وتبوو: "ئەوئە كورە مامەكەي خۆت لىرە بىنى؟- مەبەستى جەبەلە بوو-"

نوینەرەكەمان وتبووى: "نەخىر."

ھىرەقل وتبووى: "بۆ بۆلاي جەبەلە و، بۆم بىنە نامەيەكت دەدەمى بۆ عومەر." نوینەر چوبوئە بەر دەرگای جەبەلە، تەماشە دەكا بە قەد مالى ھىرەقل پاسەوان و دەرگاوان و خزمەتكار لەلاي مالايدا وەستاوئە. دواي كوردبوو بچىتە ژوورەوئە، ئىزنيان دابوو، چوبوئە ژوورەوئە تەماشە دەكا جەبەلە سوور دەكاتەوئە، موى سەرى ھەموو وەك پۆمەكان بە بۆياخ سوور كوردبوو. بانكى نوینەرەكەي كوردبوو، دەنگوباسى موسلمانانى لى پرسىبوو. ئەويش زۆر بەچاكە باسى موسلمانانى كوردبوو، دوايى نوینەرەكەمان وتبووى: "زۆر لەو كاتە زياترين كە تۆ لامان ھەلھاتى."

جەبەلە پرسىبووى: "ئەي عومەر چۆنە؟"

نوینەر وتبووى: "باشە!"

دوايى نوینەرەكە ويستبووى دانىشى، بەلام لەسەر ئەو كورسيانە دانەنيشتبوو كە

بۆيان دانابوو.

جه به له وتبووی: "بۆ ئه و پڙهت له بهر چاو نیه که لیمان گرتی؟"
 ئه ویش وتبووی: "پێغه مبه ر ﷺ نه هی لی کردوین له سه ر کورسیه ک دانیشین که
 قاچه کانی له زیڤ دروست کرابی!"
 جه به له وتبووی: "دلت له چلک پاک بکه ره وه و له هه ر کوێ دانیشی زیانی
 نییه!"

ئه ویش پێی وتبوو: "ئه ی قوربه سه رت جه به له! ئه وه بۆ موسلمان نابی؟ خۆ
 ده زانی ئیسلام چه ن پاک و خاوینه!"

جه به له وتبووی: "دوای ئه وه ی که له من قهوما، دیسان موسلمان ببه وه؟"
 ئه ویش وتبووی: "به لێ! پیاویکی هۆزی فه زاره زۆر له تۆ زیاتری کرد، له ئیسلام
 وه رگه رایه وه، به شمشیر له گه ل موسلماناندا جه نگا، دوایی هاته وه باوه شی ئیسلام،
 موسلمانان وه ریانگرته وه و، ئیسته که من لیڤهم، ئه و له مه دینه یه و موسلمانانه!"
 جه به له وتبووی: "ئه گه ر تۆ ببی به که فیلی ئه وه ی که عومه ر که چه که ی خۆی
 بدا به من و به لێن نامه یه کم بۆ بنووسی که له دوای ئه و من ببه م به خه لیقه، ئه و
 دیمه وه و موسلمان ده به مه وه."

ئه ویش وتبووی: "من نابمه که فیلی ئه و داواکاریانهت، به لام ده زانم ئه گه ر
 بێیته وه، عومه ر لیت خۆش ده بی و، موسلمان بوونه وهت لی وه رده گیرێ."

- دوایی چی پرووی دا گه وره م؟

- نازانم! من دونیام جی هیشت و مردم و، جه به له هه ر له وێ بوو.

- قوربان وانا زانی که به رابه ر جه به له توند بووی؟

- مه به ستت چییه؟ یانی له حوکمداندا سته مکار بووم؟

- په نا به خوا گه وره م! مه به ستم ئه وه یه که جه به له له شوپنی خۆی وه ک پاشا

بووه، ته نیا زلله یه کی له پیاوێ داوه، ئه ویش توڤه بووه بۆیه وای کردووه، تۆ
 نه ده توانی ئه و پیاوه پازی بکه ی؟ ئه و کاته ئایینی جه به له ت ده پاراست.

- باشە من زلەم لە ئەو پياوھ دابوو تا پازى بکەم و گەردنى خۆمى پى ئازا بکەم؟

- نە خىر.

- ئىتر بۆچى من برۆم و پازى بکەم، لە کاتىکدا مافى ئەو لای پياوئىكى ترە؟ بەلام فیس و خۆبەزلزانی پىگەي پىنادەن داواي لىبوردن بکا! با ئەو لە شوپىنى خۆي وەك پاشا بىت و ئەو پياوھىش پياوئىكى ئاسايى و هىچکارە بى. دەكرى ھەر کاربەدەستىک ھەلسى و خەلکى بەر زلە بات؟ لە ئايىنى ئىسلامدا پاشا و ماشا ناخوا، ھەموو کەس وەك يەكە، ھەموومان پۆلەي ئادەمین، ئادەمىش لە گل دروستکراوھ.

- من تەنيا ويستم ئايىنەكەي بپاريزين.

- يەكەم، من نەمدەزانی بۆ شتىكى ئاوا بچووک كافر دەبىتەوھ. دواتر، ئەگەر بيشمزانيايە ديسان ھەر بەو شىوھيە بپيارم دەدا بۆ ئەوھي نەبى بە عادت كە گەرە ھەرچى بکا، قەيناكا، بەلام پياوي سادە و ھەژار تۆلەي لى بسەنریتەوھ! ھەر گەرەيەكمان دادگايى كرد، بلى: ئەگەر لىم نەبوورن كافر دەبم؟!

- لەوانەيە خۆي لەو بە گەرەتر زانيبى تۆلەي لى بسەنریتەوھ!

- ئەو فیس بەرى نەدا، كەس بۆي نىيە لە تۆلە رابكا و خۆي بشاریتەوھ. ئەو باشتەرە يان پىغەمبەرى خوا؟

- وەللا بىگومان پىغەمبەر ﷺ، بە خۆم و دايك و باوكمەوھ بە قوربانى بىن.

- پىغەمبەر ﷺ لە رۆژى غەزاي بەدردا پىش ئەوھي جەنگ دەست پى بكات، دەھات و پەزەكانى ئىمەي پىك دەخست، دارىكى ئەراكى بە دەستەوھ گرتبوو، پەزەكانى پى پىك دەكرد، داي بەلای سەوادى كورپى غەزىبىيە، سەواد كەمىك لە پەز دەرچووبوو، پىغەمبەر سىخوڤمەيەكى لە زگى سەواد داو فەرمووي:

“سەوادى كورپى غەزىبىيە، پىك بووھستە!”

سەواد وتى: "قوربان ئىشت پىي گەياندەم. خوا تۆي بۆ ھەق و راستى ناردوۋە، دەبىي تۆلەت لىي بکەمەۋە!"

پىغەمبەر ﷺ زگى موبارەكى بۆ سەواد دەرخست و فەرموۋى: "ۋەرە سەواد، تۆلەي خۆت بکەۋە!"

سەواد پرى دايە زگى پىغەمبەر و ماچى کرد!

پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "ئەۋە بۆ وات کرد سەواد؟!"

سەواد وتى: "ئەي پىغەمبەرى خوا، دەبىنى لە چ بارودۆختىكداين! من متمانەم بە مانى خۆم نىيە، لەۋانەيە بكوژرېم، ويستم ئاخىر جار كە لەگەل تۆدا بووم، لىيوم بەر پىستت بکەۋى!"

پىغەمبەر ﷺ نزاى خىر و چاكەي بۆ کرد و بە باشە باسى کرد.

ئىمە كەسانىكى ۋەھايىن كە پىغەمبەرەكەمان زگى خۆي ھەلدەمالىي بۆ ئەۋەي تۆلەي لىي بكرىتەۋە، ھەرچەند پىغەمبەر ﷺ بەبىي مەبەست سىخورمەي لە زگى سەواد دا، تەنيا دەيوپىست خۆي پىك بكاتەۋە، بەلام زگى ھەلمالىي بۆ ئەۋەي سەواد تۆلەي خۆي بكاتەۋە. ئىتر بۆ من رازىبىم كە پىاويك لووتى پىاويكى تر بشكىتتى، دوايى لىي بگەرپىين و بلىين: قەينا ئەۋ پىاۋە سەرۆك ھۆزە، يان پىاويكى بە دەسلەتە!

ئەگەر بە ھۆي گەرەيى و نەسەب و پلەۋە خەلك لىبوردىنى بۆ بدرايە، ئەۋا

پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو كەس شاينتر بوۋا

- راست دەفەرموۋى قوربان!

- ئەگەر دەتەۋى لەم بابەتە شتى تىرت بۆ باس دەكەم!

- كىي لە قسەي جەنابت تىر دەبىي؟ ۋەللا پىم خۆشە! فەرموو.

- دەي گوى بگرە!

- بەسەرچاۋ گەرەم.

- ئەحنەفى كۆپى قەيس و كۆمەللىك لە موسلمانان بە سەركە وتنىكى مەزنەوہ گەپانەوہ. لىم پرسىن: "لە كۆى كۆل و بارتان خستبوو؟"
وتى: "لە فلان شوپن."

منىش ھەستام و لەگەللىان پۆشتەم بۆ نىو كۆل و بار و ولاخەكانيان، بە چارە سەيرى وشترو ولاخەكانم دەكرد و دەمگوت: "ئەوہ بۆ لە خوا ناترسن؟ ئەوہ بۆ وا دەكەن بەم وشترو ولاخەكانە؟ ئەى نازانن ئەوانىش مافيان ھەيە بەسەرتانەوہ؟! ئەوہ بۆ بەرەللەيان ناكەن بۆ خۆيان بلەوہپىن؟!"

ئەحنەف وتى: "قوربان، ئىمە بە ھەواللىكى خۆش و سەركە وتنىكى گەورەوہ گەپاوينەتەوہ، پەلەمان بوو زوو بگەينە جى و ئەو ھەوالە خۆشە بە ئىوہ و خەللى شار رابگەينەن!"

لەگەل خەللكەكەدا پۆشتەم، پياويكمان پىگەشت.

وتى: "ئەى گەورەى ئيمانداران! وەرە لەگەلدا يارمەتىم بدە، فلانكەس ستمى لى كردووم!"

قامچىيەكەم بەرز كردەوہ و خستەم سەر سەرى و سەرىم خوار كردەوہ و وتم: "كاتى عومەرتان لايە، ئىشتان پىي نىيە، بەلام عومەر خەرىكى ئىش و كارىك بوو، دىن و دەللىن: وەرە لەگەلدا، وەرە لەگەلدا!"

- ئەى دواى ئەوہ چى پروى دا گەورەم؟

- پەلە مەكە كۆپم، ئىستا پىت دەللىم!

پياوہكە پۆشت و لەبەر خۆپەوہ پرتەوبۆلەى دەھات و سەركۆنەى خۆى دەكرد.

منىش پەنام گرت بە خوا لە شەپى شەپتان و وتم: "ئەو پياوہم بۆ بگىرپنەوہ!"

كەھاتەوہ قامچىيەكەم داپە دەستى و وتم: "دەى تۆيش بە قامچىيەكە لە سەرم

بدە."

وتى: "نابى! دەيكەم بە خاترى خوا و تۆ!"

وتم: "نايى! يان لە بەرخاترى خوا و ويستى خوا، يان چىم لى كىردى وام لى بىكەرەو."

وتى: "لەبەر خوا لىت دەگەرېم."

پىاوەكە رۆشت، ئىمەيش ھەموومان بەرەو مزگەوت رۆشتىن، دوو پىكات نوژمان كىرد، دوايى بە خۆم وت: "ھىي كۆرى خەتتاب! تۆ ھىچ نەبووى، خوا كىردوويىتى بە شت و پلە و پاىەي پى داوى، گومرا بووى خوا ھىدايەتى داى، سەرشۆر بووى، خوا سەربەرزى كىردى، پاشان خوا كىردوويىتى بە چاودىر بەسەر خەلكەو: كەچى پىاويك دىت و داواى يارمەتيت لى دەكا و تۆيش لى دەدەي؟! سبەينى چى بە خواى خۆت دەلىي؟"

- ئىستە تىگە شىم قوربان! يانى تۆ مەبەستتە بلىي: ھەموو مافىك دەبى بە خاوەن ماف بەدريتەو، ئەگەر چى مستىكى زۆر سووكىش بى، وەك ئەوەي كە پىغەمبەر ﷺ زگى موبارەكى ھەلمالى بۆ ئەسود تا مستەكەي لى بداتەو؟ يان ھەرچەند قامچىيەكى زۆر سووكىش بى وەك ئەوەي تۆ لە سەرى كابرات دا؟
- بەلى كۆرم! بە خوا مەبەستم ئەوەيە.

- دەي قوربان تۆ بۆيە ئەو قامچىيە سووكەت لە سەرى ئەو پىاوە دا، چونكە ئەو بەرۆكى گرتى بۆ كاريكى تايبەتى خۆي، لە كاتىكدا تۆ خەرىكى بەجىھىنانى كارى گشتى بووى!

- با وايش بى، ئەي پىغەمبەر ﷺ لە غەزاي بەردا پىزى موسلمانانى پىك نەدەكرد؟ ئەوە كارى گشتى نەبوو؟ خۆ لەبەر خۆي نەبوو!
- با قوربان، ئىشوكارى گشتى بوو.

- دەي ئەوە واى لى كىرد بەرمووى، خۆ من خەرىكى ئىشوكارى گشتىم با زگم ھەلنەمالم؟!

- نەخىر كەورەم!

- دەي ئېتىز چۆن ئومۇم تۆلە ئەدائەۋە، كەچى كەسى ۋا تۆلەي داۋەتەۋە كە زۆر

لە ئومۇم باشتر بوۋە؟

- ئەي قوربان بۆچى لەسەر ئەۋ ۋلاخ و وشترانە موحاسەبەت كىردن، خۆ ئەۋان

دەيانەۋىست زوو بگەرپنەۋە و مزگىنى و موژدەي سەرگەۋتن بە ئىۋە و موسلمانان
بەدەن؟!؟

- دەي ئەۋ ۋلاخ و وشترانەيش دروستكراۋى خوان، خۋاي گەۋرە لە ژنىكى

بەدكارى بەنى ئىسرائىلى خۆش بوۋ، دەزانى لەبەر چى؟

- لەبەر چى؟

- لەبەر ئەۋەي سەگىكى بىنى ھەلگەھەلگى بوۋ، زانىي كەۋا ئەۋ سەگە

تىنۋوۋىيەتى، ژنەكە گۆرەۋىيەكى لە پىدا بوۋ لە چەرم دروستكراۋو، ھەستا

گۆرەۋىيەكەي داكەند و لە چالاۋىكدا پىرى كىرد لە ئاۋ و سەگەكەي تىراۋ كىرد. ئا

لەبەر ئەۋەي كە ئەۋ ژنە بەدكارە ئەۋ سەگە تىنۋوۋەي تىراۋ كىرد، خۋاي گەۋرە لىي

خۆش بوۋ و خىستىيە بەھەشتەۋە. ژنىكىشى خىستە ناۋ ئاگرى جەھەننەۋە، دەزانى

بۆچى؟

- بۆچى قوربان؟

- لەبەر ئەۋەي پىشلىيەكى بەستبۋەۋە، نەخۋى ھىچى پى دەدا و نە بەرى دەدا

خۋى شتىك بخۋا، لە برسۋىتى تىنۋوۋىتىدا تۆپى.

- ئەي قوربان! خۋا ئەم ۋلاخ و وشترانەي بۆ خىزمەتى مەۋف دروست

نەكردۋە؟

- با، خۋا بە سۆز و بەزەيىيە خۋى ئەۋ شتانەي بۆ ئىمە دەستەمۇ كىردۋە، بۆ

ئەۋەي سوۋدىيان لى ۋەربگىرىن، بەلام دەپى ئەۋ سوۋدۋەركىرتنە بە مەرجەۋە بى،

دەپى باش بىن لەگەلىاندا، كەي خۋابەردارە تۆ ھىچى كۆمەلەك ۋلاخ و وشتر زۆر

بەپەلە بەدەپتە بەر و دۋاپىيش بىانەسەنەۋە و لى نەگەرپى كەمى بلەۋەرپىن و كەمى

ئاۋ بخۋن؟

- قوربان دادگه ریه که ت ناژه لیشی کرتبووه وه؟ له بهر نه و ناژه لانه بیرت لای

سه رکه وتن نه مایه وه؟!

- کوپم! تو نه گه ر کاریک به جوانی و پیکوپیکی جیبه جی بکه ی. نابیته هو ی

نه وه ی گوناھی کاریکی نیوه چلت بشواته وه، من سبه ی له دادگای خوای گه ورده دا ده وه ستیریم و له باره ی هه رچی شتی ژێرده ستم هه بووه لیم ده پرسنه وه، مروف، ناژه ل...

- کوره قوربان، تو نه ک هه ر خه لیفه کانی دوای خۆتت خستووته ته نگانه وه،

به لکو هه رچی کاربه دهستی دنیا هه یه له ته نگانه دا ده بن، هه رچی بکه ن ناگه ن به تو!

- من هه میشه له خوا ده پارامه وه که له م دنیا یه به سه لامه تی ده ربجم، نه مافم

لای که س هه بی و نه که س مافی لام هه بی!

- ده ی ئیتر ئیمه مانان چی بلین؟ باشه قوربان! ئیستا پیم بلن بوچی نه و

پیاوه وتی: ”نابی! ده یکه م به خاتری خوا و خاتری تو،” تۆیش وتت: ”نابی! یان لئی بکه پئ بو خوا و ویستی خوا، یان چیم لئ کردی وام لئ بکه ره وه؟“

- نه وه نه و پیاوه هیچی به لای منه وه نه بوو مه گه ر نه وه نه بی که وه ک چون من

به سووکی قامچییه کم لئ دا، نه ویش به هه مان شیوه قامچییه کم لئ بدا، ئیتر پاک

له پاک، نه و به و شیوه یه تۆله ی خو ی ده کاته وه، یان لیم ده بووری، نه و کاته

لیبوردنه که ی له پای خوا یه و خوا پاداشتی ده داته وه، به لام نه گه ر له پای خوا و

له پای خۆمدا لیم خۆش بی، نه وه شتیکی باش و گونجاو نییه، پاداشتی له خوا و

منه وه به یه که وه ده ست ناکه وی. له وهیش زیاترا من خه لیفه م نابن که س هیچ

مافیکی لای من هه بی، نه گه ر که سی مافیکی که وته سه ر من، یان ده بی تۆله ی

خو ی بکاته وه یان ده بی له پای خوا لیم خۆش بی. با نه گه ر جاریکی تر له ته ک

که سیکی تر دا کی شه یه کیان هه بوو و هاتنه لای من، هیچ مافیکی به سه ر منه وه نه بی

و منیش له بهر نه و مافه پرووگیر بهم و نه توانم به باشی داوه ری خۆم بکه م!

- بە خوا گەرەم تۆ زۆر بلىمەتى! پېنەمبەر زۆر پاستى فەرموۋە كە وتوۋىيەتى:
 "ھېچ بلىمەتېكم نەدىۋە ۋەك عومەر كارەكانى بە باشى جېيەجى بكا."

- صلى الله عليه و سلم، دەي كورم! ئىستە پېم بلى لەم بارەۋە ھىچى تىرت بۆ
 بلىم؟

- قوربان من شايانى ئەۋە نىم كە كەسىكى ۋەك جەنابت پرسىيارم لى بكات،
 مروؤف لە قسە شىرىنەكانىشت تىر ناخوا. ئەگەر زىاتىرم بۆ باس بكەي، سپاست
 دەكەم!

- دەي گوى بگرە!

- دل و گيانم لەلاتە، فەرموۋ!

- پۆزىك كارم كەۋتبوۋە بازار، قامچىيەكەم بە دەستەۋە بوو، چونكە ھەرگىز
 قامچىيەكەم دانەدەنا، تەماشە دەكەم ئەياسى كورى سەلەمە شتى بۆ فروشتن لەسەر
 جادەكەي بازار دانائە و پېگاكەي گرتوۋە. منىش زۆر بە سووكى قامچىيەكەم بۆ
 داھىنايەۋە، بەر لىۋارى پۆشاكەكانى كەۋت، دوايى وتم: "دەي ئەياس، ئا كەمىك
 لەسەر جادەكە دوور بكەۋەرەۋە!"

دواتر پۆشتم و ئەياسىش بە كارى كپىن و فروشتنى خوى خەرىك بوۋىيەۋە،
 سالىكى پېچوو، ھاتمەۋە بازار، ديسان ئەياسم بىنىيەۋە.

وتم: "ئەياس دەمەۋى ئەم سال حج بكم!"

وتى: "دەي باشە گەرەم!"

دەستى ئەياسم گرت و لەگەل خۇمدا بىردم، دەستىم بەرنەدا تا كردم بە مالى
 خۇماندا، كىسىك پارەم دەرھىنا، شەشسەد دىرھەمى تىبا بوو.

وتم: "ئەياس، ئەم پارە بۆ تۆ، ئەۋە لە باتى ئەۋەي پار قامچىيەكەم لى داي!"

وتى: "كورە قوربان! بە خوا ئىستا تۆ دەيلىي دەكەۋىتەۋە بىرم!"

وتم: "دەي بە خوا من لەبىرم نەچوۋە!"

- نه لالا نه لالا گه ورهه! نه وه هه له بهر سووکه قامچییه که ته نیا بهر جله کانی که وتبوو؟

- کورم خوا ده فەر مووی: ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيَّا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ النور: ۱۵ واته: "نیوه وا ده زانن شتیکی ساده و ئاسانه، به لām لای خوا گه وره و گرانه!"
- ئاخر قوربان تو له بهر خۆت لیت نه دابوو، ڕیگه ی له خه لک کرتبوو. من وا نازانم هیچ مافیکت که وتبیته سهر، تو پاریزگاریت له مافه گشتیه کان کردووه، ویستوته مافی خه لک نه خوریت، ڕیگه و بان تایبته نییه به که سیك، به لکو شتیکی گشتیه و خه لک هه موویان وه ک یه ک به شدارن! کهس بۆی نییه بۆ خۆی داگیری بکا!

- کورم! ده بی هه ر که سی ئه مری به چاکه کرد، به چاکی بیکا نه ک به خراپی. نابیی له ڕیگه ی خراپه وه بۆ مه به ستی باش برۆی، ده بی چون مه به سته که ت باش و چاک و پاکه، نه و ڕیگه ی ش که بۆ نه و مه به سته ده یگریته بهر، ئاوا باش و چاک و پاک بیت.

نه ی نه ددبوو من به شیوه یه کی نه رمونیان و له سه رخۆ بمگوتایه: "کا که ئه یاس گیان! جاده جاده ی خه لکه، هی تاکه کهس نییه. تو بۆت نییه نه و ڕیگه بهر خه لکه ته نگ بکه ی، که میک برۆ نه ولاتر و جاده که بهرده!" باشتر نه بوو ئاوا پنی بلیم؟

- بهرده لالا ئاوا باشتر بوو، به لām من هیشتا پیتم وایه نه وه ی پیشوویش هه ر ئاسایی بووه.

- من نامه ی کهس مافیکی ئاساییشی به سه رمه وه هه بی. گرنگیدان به کاروباری گشتی نابیتته بیانوو بۆ پیشیلکردنی مافی تاکه کهس. خه لک هه موو خاوه ن ڕیز و حورمه ت و که سایه تی خۆیانن، من ویستم نه و تاوانه ی که له سه رم بووه، لیخۆشبوونی بۆ ودرگرم، دلی له ئاست خۆمدا پاک بکه مه وه، نه کا ڕۆژنیک له دلی بگری و لیم زویر ببیت.

- دەي بە خوا من ئىتەر ھىچ قىسە يەكم پىن نىيە، نازانم چى بلىم، بەردەوام
سەرسام دەكەي، ئەۋەندە سەرسام دەكەي، خەرىكە لە ئاستى جەنابتدا لال دەبم
و قىسم بۇ ناكىر!

- دەي گوى بگرە با لەم بارەو سى چىرۆكى تىرت بۇ بگىر مەۋە.
- دەي قورىان بە گوى بە چاۋ، بە دل، بە چاۋى دل و بە كيان لە خىزمەت
جەنابتدام!

- پۇژىك لەسەر پىڭكاي مەككە لەژىر دارىكدا سەرخەوم دەشكاندە، كەرما تىنى بۇ
ھىتام، جەلەكانم بەسەر خۇمدا دا، پىاۋىك لەۋلامەۋە زۆر دوور نەبوو، ھەستار بانگى
کرد: "ھۆ گەرەي مۇسلمانان! ئەۋە گوى ناكىر بۇ كەسىكى ئاتاج و داماو كە
گىرياندەۋە و چاۋەروانى تۆيە؟"
وتم: "كى گىرى داۋە؟"
وتى: "تۆ."

منىش ھەستام و بە ئەسپايى قامچىيەكم لى دا.
وتى: "پىش ئەۋەي گوىم لى بگرى، دەستى خۇتت ۋەشاندا! با پەلەت نەكردايە،
ئەگەر سىتەملىكراۋ بوومايە، مافت بۇ دەسەندەۋە، ئەگەر شىستەمكار بوومايە،
تۆلەت لى دەسەندەۋە!"

يەكسەر پەلامارى جەلەكانىم دا و لىۋارى جەلەكانىم گىرت و قامچىيەكم دا بە
دەستىيەۋە و، وتم: "تۆلەي خۇت بگەرەۋە!"
وتى: "شتى ۋا ناكەم!"

وتم: "نا، بە خوا دەي تۆلەي خۇت بىسەنپەۋە."
وتى: "من لىت خۇش دەبم!"

منىش وتم: "من جىاۋازى نەكەم لەنىۋان خۇم و ئىۋەدا، ئەۋە زۆر لەۋە باشتەرە
كە تۆلەم لى بگەنەۋە و پىم ناخۇش بى."

وتى: "خوای گەورە لىت خوش بى ئەى گەورەمان!"

دواتر منىش كارەكەى ئەوم جىپەجىي كرد و پۇيى.

- دەى قوربان، من وا دەزانم ئەگەر بە ھىواشى بەھاتايە و داواكارىي خۇى بە

جەنابت رابگەياندايە و ئاوا بە دەنگى بەرز بانگى ئەکردىتايە و خەوہكەى پىي

نەچچراندىتايە، تۆيش قامچىت لىي نەدەدا و، كارەكەت بۇ جىپەجىي دەكردا

- تۆ بۇجىي پاكانە بۇ من دەكەيت؟ دەنگبەرزكردنەوہ نابىي بە بيانوو، چونكە

لەوانەيە ئەو ھەر خۇى دەنگى زل بووبىي، بۇيە خەويشى لىي تىك دام، ئەو دەيزانى

كە خەلىفە فەرمانبەرە و دەبىي كاروبارى خەلك پايى بكا، ئەك بخەوئ.

داواكارىيەكەيشى شتىكى ئەوتۆ نەبوو، ئەوہندەى داواكارى كرىكارىك بوو كە لای

كەسى كارى كردىي، ھەر ئەوہندە بوو ئەك زياتر.

- ئاى قوربان! ئەم جارەيش دەمى منت بەست! دەى دووہم چىرۆك چىيە بۆم

باس بكا!

- دووہم چىرۆك ئەوہيە: جارىك پىاوئىكم دى تاوانىكى دەكرد، بە قامچى

كەوتە وىزەى.

وتى: "عومەر! ئەگەر چاكم كردىي، ئەوا تۆ ستەمت لە من كردووە. ئەگەريش

خراپم كردىي، ئەوا تۆ چوزانى!"

وتم: "راست دەكەى."

ئەستەغفىروللايەكم كرد و، قامچىيەكەم دايە دەستى و وتم: "دەى يەللا تۆلەى

خۆت بكَرەوہ!"

وتى: "لەبەر خوا لىت خوش دەم، خوا لە من و لە تۆيش خوش بىي."

- قوربان ئەم جارەيش خۆت خستەوہ بەر تۆلە!

- من بە ناھەق لەو پىاوہم دا، ئىتەر بۇ خۆم نەخەمە بەردەستى بۇ ئەوہى تۆلەى

خۇى بكَاتەوہ؟

- بەلام خۇ تۆ بينىت گوناھى کردبووا

- با گوناھىشى کردبى، دەبى تۆلە بۇ ئەو تاوانانە بەكار بېت كە خوا
تۆلەسەندەۋەى بۇ ديارى کردوون. گوناھەكانى تر ئەو ەوالەى خوا دەكرېن.
ئەگەر ويستى لەو مرقۇفە خۇشبى، لىي خۇش دەبى. ئەگەر يىش ويستى، ئەوا تۆلەى
لى دەكاتەۋە. كاكە! ەەر جارى ەەركەس گوناھى بكا، دى بە عومەر بلى: "ئەو
گوناھەم کردوۋە تۆلەم لى بسەنەۋە؟"

- بەلام قوربان تۆ لەبەر خوا تورپە بووبوۋى!

- لەبەر خوا تورپە بووم، بەلام تۆلەسەندەۋەكە بەپىي ويستى خوا نەبوو. ئەگەر
بە ەلەى ئەوم بزانىايە و پىگەى راستم پى نىشان بدايە، ئەو ەاشتر بوو لەۋەى
ئاوا لىي بدەم!

- راستەكەى قوربان! ئەى چىرۆكى سىيەم چىيە؟

- يەحىاي مەككى خۇى و ژنەكەى ەاتن بۇ مەدينە، دوايى لە يەك جىابوونەۋە.
ژنەكەى رۇشت ەندى كاروبارى ەبوو جىبەجىيان بكا، يەحىايش رۇشتە مزگەوت
و دوو ركات نوپۇزى كرد و دوايى چوو بۇ زيارەتى قەبرى پىغەمبەر ﷺ و سەلامى
لى كرد. دوايى رۇشت، لە پىگە گەشتەۋە بە ژنەكەى، بە يەكەۋە ەستان و
پرسىارى لى دەكرد كە چى کردوۋە و چى نەکردوۋە، ەك ەموو پىاو و ژنىكى تر
گفتوگۇيان دەكرد، يەحىا قسەى لەگەل ژنەكەيدا دەكرد و من لەو كاتەدا بىنىم،
نەمزانى ژنى خۇيەتى، قامچىيەكم لى دا!

وتى: "گەرەم! بە خوا ستەم لى دەكەى، ئەۋە ژنى خۇمە!"

منىش وتم: "ئەى بۇ لە پشت دەرگاۋە پان لە شوپىنكى پەنا و پىچدا قسەى
لەگەلدا ناكەى؟"

وتى: "ئاخر لىرە پىي گەشتم و ەندى پرسىارم لى كردا"

منىش قامچىيەكم دا بە دەستىەۋە و وتم: "دەى تۆلەى خۇت بكەرەۋە!"

وتى: "نابى!"

وتم: "دەي لىم بېورە!"

وتى: "ئەوھىش ناكەم!"

منىش دەستى يەحيام گرت و بردم بۆ مالى ئوبەي كوپى كەعب، بانگم كردن، كوپرەكەي ئوبەي ھاتە دەر.

وتى: "چىيە قوربان؟! چىت دەوى؟"

وتم: "بلى بە باوكت بىتە دەر!"

ئوبەي ھاتە دەر، وتم: "ئوبەي! ئا ئەو ئايەتەي سوورەتى ئەحزاب كە ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ سى تىايە بۆم بخوينەوہ.

ئوبەي ئايەتەكەي خويندەوہ: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بغيرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ الأحزاب: ۵۸، واتە: "كەسانى كە ئازارى پىاوان و ئافرەتانی ئيماندار دەدەن، بى ئەوہى ھىچ تاوانىكىان كرديى، ئەوہ بەراستى ئەوانە بوختان و تاوانىكى ئاشكرايان گرتووەتە ئەستۆ.

وتم: "ئەو ئايەتە لەبارەي منەوہ ھاتووەتە خوارەوہ؟"

وتى: "نەخىر."

منىش وتم: "من لە موسلمانان دەدەم، ئەوان لىم نادەنەوہ: جوینیان پیدەدەم، جوینم پى نادەنەوہ: ئازاریان دەدەم، ئازارم نادەنەوہ!"

ئوبەي وتى: "با فرمودەپەكت بۆ بگيرمەوہ كە خۆم لە پىغەمبەر ﷺ بىستووە، پىغەمبەر ﷺ فرمووى: 'لە پۆزى قىامەتدا كەسێك بە نوپنەرىي خواي گەرە دىت و بانگ دەكا: "ئاگاداربەن! كەس نامە و نووسراوى خۆي بەرز نەكاتەوہ تا عومەري كوپى خەتتاب بەرزى دەكاتەوہ. دوايى تۆ دەھینن، دەموچاوت سپى و گەش و جوانە، دەتەن بۆلاي خواي گەرە و نامەكەت بە دەستەوہیە!"

وتىم: "ئوبەي! سويىندت دەدەم بە خوا، تۆ خۆت ئەم فەرموددەيەت لە پيغەمبەر ﷺ بېستوو؟!"

وتى: "بەلئ، من چۆن درۆ بە دەم پيغەمبەر ﷺ دەكەم؟!"

ئيتىر دەستم كرد بە گريان، زۆر گريام، ئەوەندە گريام، يەحيائىش دەستى كرد بە گريان، دوايى وتى: "لە مافى خۆم خۆش دەبم!"

- پەحمەتى خوات لىيى چەند لەخواترس و ئايپىندارى!

— دەي ئىستە دواي ئەوەي كە باسى لىدانم لە كاتى تورپەيى و تۆلە و تۆلە كردنەو دا بۆ كردى، باسى جەبەلەي كورپى ئەيەم كۆتا پىي بىنين؟ وا دەزانم زۆرمان وت!

- قوربان كەمى تۆ هيندە مانا دارە، زۆرە، مەوۆف لە قسەي زۆرى تۆ تىر نابى، بەلام با بە دلى تۆ بى، مافى ئەو باسەماندا، قسە قسەي پاكىشا، بەلام باسى دادگەرى هەر ماو!

- دەي ئىستا پرسىارى چى دەكەي؟

- گەورەم! پىم خۆشە باسى ئەو شەوانەم بۆ بكەي كە بە ئەسپايى و نەيتى بە ناو كوچە و كۆلانەكاندا دەسووراپتەو تا بزانى ئەو خەلكە چ كەموكوورپىيەكيان هەيە و لەناو شاردا چى دەگوزەرى؟

- دەي باشە، ئەگەر خوا بىهوى بۆت باس دەكەم.

- دەي قوربان، پىت خۆشە لە كوپۆە دەست پىبكەي؟

- باسى منداڵە شىرەخۆرەكە و دايكى!

- مەسەلە چىيە قوربان من نايزانم؟

- كۆمەلىك بازارگان هاتن بۆ مەدينە، لە گۆرپەپانىكى نزيك مزگەوتدا ولاخ و وشترەكانيان يخ دا و كۆل و باربان لى خست، چونكە لەو شوپنەدا كپىن و فروشتن دەكرا. دوايى هاتنە مزگەوت و نوپژيان دەكرد، هەندى پشوويان دا بۆ ئەوەي ماندوويەتى رىگەيان كەم بىيئەو. من كە ئەوانم بىنى، زانيم ئەمە زۆرى پى دەچى

و وا بە ئاسانی کاروباریان تەواو نابێ. عەبدو پرەحمانی کۆری عەوفم لە گەلدا بوو. پێم وت: "دیی بە یەکەوێ ئەم شەو ببینە پاسەوانی ئەمانە؟ نەکا دز بێتە سەریان!" وتی: "باشە قوربان دێم."

من و عەبدو پرەحمان پۆشتین بۆ ئەو جیگایە کۆل و باریان لێ خستبوو. بۆخۆمان بە دەم پاسەوانییەو نوێژمان دەکرد، گویم لێ بوو دەنگی منداڵێک لە نزیکەو دەهات، بەرەو لای دەنگەکە پۆشتم، تەماشای دەکەم ژنیکی منداڵێکی شیرەخۆری لە باوەشە و منداڵەکە دەگری...

بە ژنەکەم وت: "لە خوا بترسە و خزمەتی ئەو منداڵە بکە، با نەگری!" دوایی گەرامەوێ بۆلای عەبدو پرەحمان، دەستمان کرد بە پاسەوانی و نوێژکردن، زۆری پێ نەچوو دووبارە منداڵەکە دەستی کردەوێ بە گریان، منیش هەمتر بەرەو لای منداڵەکە پۆشتمەوێ، دیسان وەک جاری پێشوو بە ژنەکەم وت. دوایی گەرامەوێ بۆلای عەبدو پرەحمان، دەستمان کردەوێ بە نوێژ و پاسەوانی...

شەو خەریک بوو کۆتایی دەهات، کەچی منداڵەکە هەر دەگریا، پۆشتمەوێ بۆلای ژنەکە، پێم وت: "باوکە پۆ! بە خوا تۆ دایکیکی خراپی! کورە خۆ ئەو منداڵە دامارە لە ئێوارەوێ یەکیین دەگری!"

ژنەکە وتی: "بەندە ی خۆدا! تۆ ئەم شەو تەواو منت سەخڵەت کرد، من دەمەوێ لە شیرێ بپرەمەوێ بۆیە دەگری!"

منیش وتم: "بۆچی لە شیرێ دەپریتەوێ؟ خۆ هیشتا منداڵە و کاتی ئەوێ نەهاتووێ شیرێ لێ بپریتەوێ!"

وتی: "ناخەر عومەر بە شەخۆراک نادا بە منداڵی شیرەخۆرا"

منیش وتم: "ئە ی باوکە پۆ! پەلە ی لێ مەکە لە شیرێ مەپرەوێ، عومەر خۆراکی ئەو منداڵە یشت پێ دەدا."

ژنەکە منی نە دەناسی...

- ئەي دوايى چى پروي دا قوربان؟

- بۆ نوپۇزى بەيانى بە شوپنى خۇماندا گەراپنەوہ بۆ مزگەوت، بەرنوپۇزىم بۆ خەلکى کرد، لەناو نوپۇزدا ئەوہندە گريام، خەلک بە باشى لە قورئان خویندەنەکم تېنەدەگەيشتن!

ھەر لە نوپۇز بووينەوہ، ھەستامە سەر پى و پروم لە خەلکەكە کرد و بە خۆم وت: "چەند داماوى عومەر! خوا دەزانى چەند بەچكە موسلمانن كوشتوہ؟!"

دوايى جارچىم پاسپارد، جارى داو: "كەس منداڵ لە شير نەبېتەوہ، عومەر بېريارى بەشەخۇراكى بۆ ھەموو منداڵىك داوہ."

نامەيشم نووسى بۆ ھەموو والىيەكان و بەوانىشم راگەيانن بەشەخۇراكى منداڵى شيرەخۇر بەدن.

- چەند بەسۆزى قوربان! نەدەبوو ئەو ژنە پەلە بكا و منداڵەكەي لەبەر خۇراك لە شير بېرېتەوہ! كارىكى خرابى كردوہ!

- ئەي ئەگەر ئاتاج و داماو بى، چى؟ لەوانەيە ھەژارى واى لى كردىي كە پەلە بكات و منداڵەكەي لە شير بېرېتەوہ، بۆ ئەوہى بەشەخۇراكى بەدەنى.

- ئەي نەدەبوو لىي بكوليتەوہ بزانى لە بەر ھەژارى بووہ، ئەگەر لە بەر ھەژارى بووہ، ئەوہ يارمەتيت دەدا!

- نەخىر ئەوہندە بەس نەبوو!

- بۆچى كەورەم؟

- چونكە تەنيا ژنىك وانىيە، ئەي ژنەكانى تر، من چۆن بزانم ئەوانى تر گوزەرانىان چۆنە؟ كاربەدەستى خراب ئەو كەسەيە كە ھەتا ھەژارى بە خەلکەوہ نەبىنى، شتيان پى نەدا، كورم! دادگەرى ئەوہ نىيە كە بەشى خەلکى ھەژار و داماو بەدەين! دادگەرى ئەوہيە كە نەھيلين خەلک تووشى ھەژارى بېيت، دەبى ئىمە ئابروو و كەسايەتى خەلک بپاريزين، كارېك نەكەين خەلک داوا بكا.

- ئەى نەدەكرا جىياتى ئەۋەى بېرىپكى خۇت ھەلبوۋەشېئىتەۋە، نامەيەك بۇ والىيەكان بنووسى و بلىيى، ھەركەس ھەژارە، خۇراكى زىياترى پىي بىدەن با منداۋەكەى لە شىر نەبېرېتەۋە؟

- ئەى ئەگەر والىيەكان ژنىكى ھەژارىان نەناسىايە و ھىچيان پىنەدايە، ئەۋ كات چى؟ ئەۋ ژنە لە مەدىنە بوۋ، منىش پىم نەزانىبوۋ تا بەۋ جۇردى بۇم كىرپايتەۋە پىم زانى. دواتر خۇ من مالى عومەر نابەخشم بە خەلك، بە خوا مالى خەتتابىش نىيە، مالى مۇسلمانانە، لە خۇيانەۋە بۇ خۇيانە، ئىمە تەنيا پارىزەر و خەزەندەدارىن، لە فەۋتاتى دەپارىزىن، بەۋ جۇردى خوا پىي خۇشە دابەشى دەكەين، بە گۇيرەى پىۋىستى شت بە خەلك دەدەين.

- ئاخىر گەۋرەم، ئەگەر دەۋلەت و ھوكۇومەت لە بېرىارى خۇي پەشىمان بېيتەۋە، سام و ھەيىبەتى نامىنى!

- كورم ! گەپانەۋە بەرەۋ پاستى و ھەق، زۇر لەۋە باشتەرە مۇۋف لەناۋ بەتالدا بىتلىتەۋە. سام وشكۇى دەۋلەت بە دادگەرىيەۋە بەندە، بەۋە بەندە ئەگەر شتىك لە ھىلى دادگەرى لايدا، يەكسەر بىخەينەۋە سەر ھىللەكە، سام و شكۇ لە سووربوۋن لەسەر قەسى ناھەقدا نىيە، ئەمجا كى وتوۋىتەتى كە عومەر ويستوۋىتەتى خەلك لە ئەۋيان لە دەۋلەت بىترىن؟ بە خوا من ھەر ئەۋەم ويستوۋە كە خەلك خاترجەم و ئارخەيان بۇخۇيان بىرىن. ئەسل وايە مۇسلمانان لەناۋ خىر و خۇشىدا بىرىن، مەگەر ئەۋەى خۇيان نەيانەۋى. دادگەرىيىش ئەۋەيە كە مۇۋفى بىدەسەلات و ھەژار دلى پىي خۇشېنى، بەھىز لىي بىترىنى، منىش ھەر ئەۋەم ويستوۋە، ويستوۋە ھىچ كەسكى بىدەسەلات نەترىنى و وانەزانى كە ھەر لەبەر ئەۋەى بىدەسەلاتە، ئىتر مافى دەخۇرى، ھىچ كەسكى بەھىزىش لەخۇى بايى نەبى و خەلكى داماو نەچەۋسىنىتەۋە. ئەگەر خەلك بلىين: "عومەر بەرەۋ ھەق گەپايەۋە،" زۇر لەۋە باشتەرە بلىين: "كورە ئەۋە عومەر دەپىشزانى كە كامە ھەقە، بەلام ھەر پىشتگۇيى دەخا و لەسەر ناھەقە." دەمەۋى پۇژى پەسلان بلىين: "ئەۋ عومەرەى كە لە ھەلەى خۇى

پەشيمان دەبوۋەۋە و بەرەۋ ھەق دەگەپايەۋە، كۈا لە كوڭپە؟“ ئەۋە لەۋە باشتىرە پلېن:
 ”ئەۋ عومەرە لە كوڭپە كە لە بەر فېز و خۆبەزلزانی، دانى بە ھەلە و كەم وكوۋرى
 خۆيدا نەدەنا؟!“

- پاست دەفەرموۋى گەۋرەم ئەۋە باشتىرە!

- دەى بزانم پرسىارى تىرت لەم بارەۋە ھەيە؟

- نەخېر قوربان! ئەۋەى ويستم پرسىم، تېگەشتم لە جەنابت. ئىتىر چىي تىرت

لايە لەبارەى شەۋگەپى، ھەز دەكەم بىزانم؟

- باسى عەرەبىكى دەشتەكى كە ژنەكەى ژانى مندالبوون دەيگرت!

- ئەۋ باسە چىيە و چۆنە؟

- شەۋىك بە كۆلانەكاندا دەگەپام تا بزانم دەنگوباسى خەلك چىيە؟ تەماش

دەكەم دەنگى ژنىك لە چادىكەۋە دىت، تا دويىنى ئەۋ چادىرە لەۋ شوپنە نەبوۋ!

نزيك بوۋمەۋە، تەماش دەكەم پياۋىك لەبەر چادىرەكەدا لەسەر ئەژنۆ دانىشتوۋە،

سلاوم لى كرد و ۋەلامى دايەۋە.

دۋايى وتم: ”تۆ كىي؟“

وتى: ”پياۋىكى دەشتەكىم، ھاتووم خەلىفە شتىكم پىي بدا!“

منىش وتم: ”ئەى ئەۋ دەنگە چىيە لەم چادىرەۋە دىتە دەرى؟“

وتى: ”بېرۇ كاكە خەرىكى كارى خۆت بە؟“

وتم: ”باشە باش... بەلام ئەۋ دەنگ و نالەيە چىيە؟“

وتى: ”ژنىكە ژان دەيگىرئ!“

وتم: ”كەسى لايە؟“

وتى: ”نەخېر.“

بەپەلە پۇشتمەۋە بۇ مال، ئوم كەلسومى ژنم بەخەبەر بوۋ. پىم وت: ”خېرىك

ھەيە، بۇ نايەى لەپىي خوا بىكەى؟“

وتى: "چىيە؟"

وتم: "زىڭكى ئاۋارە ژان دەيگىرى، كەسى لا نىيە."

وتى: "دەي باشە، نەگەر تۆ ھەز بەكى، دېم."

وتم: "دەي بزانە چىت پىۋىستە لە پەپۇ، پۇن، ئارد و... بېيىنە و ۋەرە."

ھەموو شەكەنى ھىناۋ پىكەرە پۇشتىن...

گەشتىنە لاي چادەرەكە و پىم وت: "بېرۇ ژورەۋە!"

منىش ھاتمەۋە لاي پىاۋەكە دانىشتم. مەنجه ليكمان ھىناۋو، خستە سەر

سىكۈچكەيەك و ئاگرم لە ژىرىدا كىردەۋە، فووم لە ئاگر كىرد تا ئاگرەكە خۇش بوو.

ئاردەۋايەكم چاك كىرد، بە تەۋاۋى لى نەبوۋمەۋە، دەنگى منداڭ ھاتە دەر!

ئوم كەلسوم وتى: "عومەر! مەگىنى بدە بەۋ پىاۋە، كورپىكىان بوو!"

ھەر كە پىاۋەكە گوتى لە ئوم كەلسوم بوو وتى: "عومەر! يەكسەر قىراندى و لە

ترىدا خۇي لە من دوورخستەۋە!"

منىش وتم: "مەجولنى برا مەجولنى."

ئاردەۋاكەم ھەلگىرت و لەبەر دەرگاي چادەرەكەدا دامنا.

وتم بە ئوم كەلسوم: "ئەۋ ژنە تىز بىكە، داماۋە ئەم شەۋ زۇر ئازارى ھەبوۋە و

ماندوۋە!"

ئوم كەلسوم ژنەكەي تىز كىرد، مەنجه ئەكەي خستەۋە ئەمدىۋ دەرگا. ھەستام و

لېم ۋەرگىرت، ھىنام و لەبەردەم پىاۋەكەدا دامنا.

وتم: "فەرموۋ بىخۇ ئەم شەۋ ھەر بەخەبەر بوۋى!"

دوايى پۇشتەۋە بەردەم چادەرەكە و وتم بە ئوم كەلسوم: "ھەستە با بېرۇن!"

لە كاتى خواخافىزى بە پىاۋەكەم وت: "بەيانى ۋەرە بۇلام، بزانم چىت پىۋىستە

با بىتەدىمى؟"

- بە خوا گەۋرەم نەگەر سۆز و بەزەيى پىاۋىك بوۋايە، ئەۋە تۆ دەبوۋى.

- خۆزگە لە كارەكەي خۆم سەر بە سەر دەرچوومايە، نە گوناھبار، نە چاكەكار-
 ھەر گوناھبار نەبم ئيتەر ھيچم ناوئ.

- كورە قوربان! بە خوا چاكەكارى چاكەكارا نەرى قوربان تۆ بەرژدا ھەر لە
 خزمەت خەلكدا دەبووى، ئيتەر بۆچى شو نەدەحەسايەتەو؟
 - باشە من تەنيا بە رۆژدا خەليغە بووم؟

- نەخىر قوربان! مەبەستم ئەوە بوو بەزەيبىيەكت بە خۆتدا بەتايەتەو!
 - من ئەو كاتە ئاسوودە دەبووم كە بزانم خەلك كىشەيان چىيە، بۆيان حەل
 بكەم. ئەگەر وا بكەم بە روسوورى دەچمە بەردەم پەرورەدگار، خوانەخواستە ئەگەر
 وايش نەبم، ئەوا ھەر مەپرسە!

- قوربان پاكانەت بۆ ناكەم، بەلام جەستەت مافى نەبوو بەسەرتەو؟
 - كورم! خوشى بە خوشى دەست ناكەوئ، ھەركەس بەھەشتى بوئ، قاچى لى
 ھەلدەكا و دەروا تا نەگاتە ئەوئ، ناحەسيەتەو!

- ئەي خۆزگەم بە دلت، بە فامت، بە پۆحت، بە ئيمانەت، چ كىيۆكى پۆلايىنى،
 لە پىناو پىاوەتى و جواميريدا خۆتت لەبىر چووە، لە پىناو بەرژەوەندىي خەلكدا،
 شو و رۆژت خستوووتە سەر يەك.

- ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ واتە: "بۆ ئەو كەسەيش لە مەقامى پەرورەدگارى
 خۆى ترسابىت، دوو باخى رازاوە ئامادەيە!"
 - خواي گەرە لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكردا لەو باخانەدا كۆتان
 بكاتەو.

- ئامىن ئامىن! يا خوا تۆيش ھچتە ناو ئەو باخانەو كورم! لەم باسەدا ھىچ
 شتىك ھەيە پرسىارى لەبارەو بەكەي؟
 - ھەيە قوربان ھەيە؟
 - چىيە پىم بلى!

- گەورەم! دواي ئەوئەي بە حاالى ئەو پىئەو و ژنەت زانى، بۆچى بە كەسكى
تەرت نەوت يارمەتپيان بەدەن؟ بۆ خۆت و خىزانەت پۇشتەن بۆ يارمەتپيان؟

- ئەو كارە چاك بوو يان خراپ؟

- بىگومان چاك بوو!

- كارى چاكە پاداشتى ھەيە يان تۆلە؟

- بىگومان پاداشت!

- باشە بۆ چاكەكەردن خەلك بەخمە پىشەو و خۆم لە دواو دانيشم سەير
بەكم؟!

- مەبەستم ئەودەيە كە تۆ بە پۇژدا ماندوو دەبووى، ئەو بەس بوو!

- ھەر شەيئەك چوويىتەمە دەردەو، بۆ ئەو پۇشتووم تا بزانم كاروبارى پۇژم چۆن
بوود. كۆيۇم! ئەو خەلكە لە بەردەست و ژىردەستى مىندان، مىن لە ھەموو كەس
لەپىشتەرم بۆ يارمەتپيان، ئەگەر مىن تەمەلى بەكم و كويىيان پىئە نەدەم، خەلكىش
كويىيان پىئە نادەن! ئەگەر مىنىش بۆ چاكە خىراپم و خەرىكى كاروبارى خەلك بەم،
ئەو خەلكىش خىرا و چاكەخواز دەبن. نابىي عومەر ھەم خۆي و ھەم
ژىردەستەكانى بىفەوتىنى!

- دۆرر لە تۆ قوربان!

- ددى ھىچت ماوہ بېرسى؟

- نەخىر قوربان! تەنپا دەمەوى بزانم لە بارەي شەوگەپانەو ھىچ ماوہ
بىفەرمەوى؟

- بەلى! باسى ئەو پىئەوئەي كە بەسەر دىوارى ھەوشەكەپاندا سەركەوتم و چوومە
ئەودىو!

- مەسەلە چىيە قوربان؟ مىن ناپزانم!

- ۋەك ھەموو شەۋەكانى تر چووبووم بۇ گەران و چاودېرىكردنى شار، ئەو شەۋە
عەبدوللەي كورې مەسعودىشم لەگەلدا بوو، چاوم كەوت بە تېشكى.

بە عەبدوللەم وت: "ھەر لىرە بە! با بزانم ئەو پۇشنایىيە چىيە و دىمەۋە!"
بەدوای پۇشناییدا رۇشتم تا رېم كەوتە ھەوشى مالېك، تەماشە دەكەم پىاويك لە
مالدا دانىشتوۋە، جامى عارەقى لە بەردەمدايە، كچىكىش گۇرانىي بۇ دەلى و سەماي
بۇ دەكا!

لە داخدا ئاگام لە خۆم نەما و ھىرشم بىردە سەر پىاۋەكە و پىم وت: "ھىچ
كاتىك ۋەك ئەم شەو شتى خراپم نەدىۋە، پىرەپىاويك بە دىار مەرگى خۆيەۋە
دانىشتوۋە!"

پىاۋەكە سەرى بەرز كىردەۋە و وتى: "با، گەۋرەي ئىمانداران! ئەۋەي تۆ كىردت
لە كارەكەي من خراپترە!"
وتم: "چىم كىردوۋە؟"

وتى: "يەكەم، تۆ جاسوسىت كىردوۋە، خۋاي گەۋرە جاسوسى لە بەندەكانى
خۆي قەدەغە كىردوۋە! ئەۋەتا دەفەرموۋى: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ الحجرات: ۱۲ واتە: "بە
شۋىن كەموكوپرى و عەيب و عارى يەكتىردا مەگەپىن." دوۋەم، بىي مۆلت ھاتىتە
ژورەۋە، خوا دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ النور: ۲۷ واتە: "ئەي ئەو كەسانەي بىرواتان ھىناۋە جگە لە
مالەكانى خۆتان، مەچنە ھىچ مالېك ھەتا پىرس دەكەن (بە خاۋەنەكانىيان)، (دوای
ئەۋەي مۆلت دران)، سەلام بىكەن لە خاۋەن مالەكە."

منىش وتم: "ۋەللا راست دەكەي."

- ئەي دوایی چىت كىرد ؟

- لە پەشىمانىدا ھەر قەپم بە پەنجەي خۆمدا دەكرد و وتم: "ئەي عومەر! ئەگەر
خوا لىت خۆش نەبى، با داىكت رۆلە رۆت بۇ بكا، ئەو پىاۋە لە مالى خۆيدا دوور

له چاوی خه لک، خوی په نادابوو، نېسته ده لئ: 'عومه ر پئی زانیم و قالم لئ ده کا!'

- دهی دواي نه وه چی پرووی دا؟

- ماوهیه ک نه و پیاوه نه ده هاته کور و کومه لی منه وه. دواي ماوهیه کی زور.

رؤژیک له مزگوت بووم، ناکام لئ بوو به دزییه وه هات و له دواي دواوه دانیشته!
منیش وتم: "ئا نه و پیاوهم بؤ بانگ بکه ن!"

به پیاوکه یان وت: "هسته گوره ی موسلمانان تو بانگ ده کا!"

هه ستا و به ره و پروم هات، له خه یالی خویدا وای ده زانی حه یای ده به م!
- نه ی وات نه کرد؟

- نه وه للا کورم! چون کاری وا ده که م؟

- نه ی چیت کرد؟

- وتم: "دهی خالوگیان لیم نزیک به ره وه!"

نه وه نده له خووم نزیک کرده وه تا له ته نیشت خویدا دامنا.

دوايی وتم: "ئا گویت بیته قسه یه کت بؤ بکه م!"

گوینی نزیک کرده وه، پیم وت: "به و خوایه ی موحه ممدی کردووه به پیغه مبه ر،
باسی نه و شه ودم لای که س نه درکاندوه، ته نانه ت لای عه بدوللای کوری
مه سعویش باس نه کردووه که نه و شه وه له که لمد بوو."

- نه ی پیاوکه چیی کرد؟

- نه ویش وتی: "ئا قوربان تویش گویت بیته!"

گویم لئ نزیک کرده وه.

پئی وتم: "دهی به و که سه ی موحه ممدی کردووه به پیغه مبه ر، منیش هه تا نه م
ده قیه به لای نه و کاره دا نه چوومه ته وه!"

ئىتىز مەنىش بە دەنگى بەرز اللە اكبرېكم كرد، خەلكىش نەپاندەزانى بۆچى اللە اكبرم كردوۋە.

- دەى بۆچى كردت قوربان؟

- ئاى پاك و بېگەردى بۆ خوا! ئەى نازانى ئەو پىاۋە ئىتىز تۆبەى كرد و لەو كارە نىزىك نەبوۋەۋە؟

- دەى قوربان، تۆبەى كردوۋە كردوۋىەتى، بۆ خۆى تۆبەى كردوۋە!

- كورە ئەۋە كەى قسەىە تۆ دەىكەى؟ چۆن گۋايە تاۋان بكا پىمان ناخۆش بى. بەلام تۆبە بكا پىمان خۆش نەبى! ئىمە رېقمان لە تاۋانە، نەك تاۋانبار! بەلام لە بەرابەرىشدا چاكە و چاكەكارانمان خۆش دەۋى، ئىمە ئەگەر خراپە بىيىنىن لەبەر خوا تورە دەبىن، ئەگەر چاكەمان بىنى پىى دلشاد نەبىن؟

- راست دەكەى گەۋرەم! بەلام بۆچى ئەو شەۋەى بەو حالەۋە بىنىت بەرت دا؟

- چۈنكە نەدەبوۋ من بەو جۆرە برۆشتمايەتە مالەكەيەۋە و بەو جۆرە بىيىنم.

- بەلام خۆ تازە بىنىت؟

- ئەو پىاۋە لە مالى خۆيدا دوور لە چاۋى خەلك تاۋانى دەكرد! ئەو تاۋانىكى كرد، بەلام من دوو تاۋان: جاسوسىم كرد، بىى مۆلەت چوۋمە مالەكەيەۋە. كاكە! مالى خەلك شكۆ و رېزى تايبەتتى خۆى ھەيە، نابىى كەس ئەو رېز و شكۆيە بشكىنى!

- ئەى بۆچى لاي عەبدوللاى كورى مەسعود باسى ھىچت نەكرد؟

- كورم! خۋاى گەۋرە گوناھى خەلك و عەيب و عارى خەلك دادەپۇشن. پىى خۆشە خەلكىش گوناھ و عەيب و عارى يەكترى داپۇشن. ئەو پىاۋە نەفس زۆرى پىى ھىناۋو، شەيتان لە خىشتەى برىبوۋ، لەو كاتەدا ۋاى دەزانى باش دەكا، بۆ ئەۋەى تەرىق نەبىتەۋە لە مالى خۆيدا بە نەپنى ئەو گوناھى دەكرد، خوا تاۋانەكەى داپۇشىبوۋ، من بۆچى قالى لى بكم؟!

- به لām خو قوربان، نه و له ترسدا له مالدا نه و تاوانه ی ده کرد، چونکه له دهره وه بیکردایه، داری لی دهره!

- کي گوتوویه تی هرکس به په نامه کی تاوان بکا، نه وه له ترسی توله به په نامه کی کردوویه تی؟ له وانه یه شهرم بکا له بهرچاوی خه لکدا نه و تاوانه بکا. پیغه مبر ص فهرموویه تی: "خوای گه وره له گوناھی هه موو کهس خوش ده بی، نه و که سانه نه بی که به ناشکرا و له بهرچاوی خه لکدا تاوان ده کن. جا نه و که سیش که له مالدا و به تهنیا گوناهیک ده کا و، دوايي لای خه لکدا ده لی: 'دویش و فلان گونا هم کرد و فیسار گونا هم کرد،' نه و هیش هر ناشکرا کردنی تاوانه و وهک نه وه وایه به بهرچاوی خه لکه وه بیکا. خوا بوی داپوشیوه خوی ناشکرای ده کا!"

- قوربان تو چهندي شاره زای! چهن د زیرهک و وه لām حازری!

- ده ی برا! نه م باسه ته واو؟

- به لی قوربان، با بزانه چیم بو باس ده که ی؟

- باسی نه و ژنه ی شه وانه به سهر ناوی هه لده گرت.

- چیرؤکی نه و ژنه چییه؟

- وهک هه موو شه وهکانی تر شه ویک به ناو شاردا ده گهرام، ته ماشا ده که م ژنیک

کونه یه ک ۱ ناوی له سهر شانه، لی نزیک بوومه وه و وتم: "خوا په حمت پی بکا! بو نا له م کاته ی شه ودا له مال هاتوویته دهر؟"

وتی: "من مندا لدارم! خزمه تکارم نییه، به پوژ ناتوانم مندا له کانم جی به یلم؛ شه و

دیمه دهره وه بو نه و دی ناوی خواردن بو پوژ دابین بکه م!"

- نه ی تو چیت کرد؟

- به زه دیم به حالیدا هاته وه.

پېم وت: "بېنە ئەو كوندە ئاۋەم بەرى، با تا مال بۆت ھەلگرم." كوندە ئاۋەكەي پېدام، ھەتا مال بۆم ھەلگرت...

دوايى وتم: "سبەي بېرۇ بۆلای عومەر با خزمەتكارىكت بۆ دابىن بكا!"

وتى: "من چۆن دەگەم بە عومەر؟"

منىش وتم: "خو گەرەيە ئىشەللە دەيىنى."

- ئەي قوربان بۆ سبەينى ھات بۆلات؟

- بۆ سبەينى ھات، داۋاي كرد بېتە ژورەۋە، مۆلەتم پى دا. ھەر چاۋى بە من

كەوت، ناسىمىيەۋە و كىشاي بە خۆيدا!

منىش خزمەتكارىك و بڑىۋى ژيانم بۆ دابىن كرد و ناردەۋە.

- كورە قوربان تۆ بە پاستى سەر بە زيادەۋە ئەركى خۆت بە جىھىتاۋە و ...

- سپاس بۆ خوا! بەلام من پېم خۆشبوۋ ھەموو پېداۋىستىي ئەو ژنە و ھاۋىنەي

ئەو ژنە دابىن بگەم، بۆ ئەۋەي ئاتاجى ھىچ شتى نەبن.

- دەي قوربان چى تېدايە ئەگەر ژنىك ئاۋ بۆ مندالى خۆى بباتەۋە؟

- ھىچ!

- دەي ئىتر بۆ خزمەتكار و پېداۋىستىي ژيانم پى دا؟ كەي لەسەر دەۋلەت

واجبە خزمەتكار بۆ خەلك دابىن بكا؟

- واجبى دەۋلەت ئەۋەيە كە ھىچ پېداۋىستىيەك لە خەلك مەنە نەكا. دەۋلەت

دەۋلەمەند بوۋ، ھەرچى لە خەزىنەي دەۋلەتدا ھەبوۋ، ھى ئەو خەلكە بوۋ. خۆ من

خزمەتكارم بۆ ھەموو كەسى دابىن نەكرد، بۆ كەسىكم دابىن كرد كە پېۋىستىي بە

خزمەتكار ھەبوۋ. ئەي نەتېينى چۆن بەو شەۋە مندالەكانى جى ھىشتىبوۋ؟ بەو

شەۋە تارىكە بۆ قومە ئاۋىك ھاتىبوۋە دەرەۋە!

- با قوربان.

- دەی ئیتەر بۆچی پارە و سامان لە خەزینەدا بۆنیتەو و خەلکیش ئاتاج بێ؟
 بۆچی باشە؟ مەن پاسەوان و پارێزەری ئەو سەرۆت و سامانەم، خۆ خاوەنی نیم!
 بزانم هەركەس پێویستی بە پارە و ماله، پێی دەدم. هەركەسیش پێویستی نەبێ،
 پێی نادەم.

- ئەو قوربان ئەمە لەگەڵ دادگەریدا یەك دەگریتەو؟

- مەبەستت چییە؟

- مەبەستم ئەوێهە کە پارە دەدەن بە هەندێک و، نایدەن بە هەندێکی تر.
 - شتەکە یەكجار بەو پەهایە نییە. ئەو سەرۆت و سامانە هێی ئەو خەلکە یە
 بە یەكسانی و کەس مافی لە کەس زیاتر نییە. بەلام خۆ پێشتر بۆم باسکردی کە
 چۆن خەلکم پلەبەندی کردبوو بۆ مووچە بێرینەو. ئەوانە ی کە زووتر موسلمان
 بووبوون، مووچەیان زیاتر بوو، ئەوانە ی کە کەسوکاری پێغەمبەر ﷺ بوون،
 مووچەیان زیاتر بوو. لەو بارودۆ زۆر دواين، حەز ناکەم دووبارە بچیتەو سەری.
 هەندێ جارێش هەندێ کەس مافی ئەوێهە کە شتی بدریتێ، چونکە ئاتاج و
 هەژارن. هەندێ کەس مافیان نییە، چونکە دارا و زەنگینن. با نموونە یەك بۆ
 بێنەو: ئەگەر مەن لە جیاتی ئەو ژنە خەزمەتکاریم بۆ عەبدوڕەحمانی کوێ عەوف
 دابین بکەرایە، ئەو سەتمکاری بوو نەك دادگەری. چونکە عەبدوڕەحمان
 دەرلەمەندە، با بۆ خۆی خەزمەتکار دابین بکا. بەلام ئەو ژنە هەژار بوو، توانای
 ئەوێ نەبوو خەزمەتکار بە خێو بکات و مووچە ی پێ بدات. ئێمەیش بە گوێرە ی
 پێویستی خەزمەتکارێکمان بۆ دابین کرد. ئەگەر یەكێکی تریش هەژار بێ و
 پێویستی بە خەزمەتکار بێ و خۆی نەتوانی خەمەتکار دابین بکا، ئێمە بۆی دابین
 دەکەین، ئەمە دادگەرییە! تێگەشتی؟ خۆ ناکرێ هەركاتی دینارێکم بەخشی بە
 هەژاری، بۆم جار بەدم و، سەری زەلامێ دینارێکی پێ بەخشم!

- بەلئى قوربان تېگەشتم. ئەي بۆچى كۈنە ئاۋەكەت بۆ ھەلگرت؟ ھا خۆى ۋەك
 ھەموو شەۋەكانى تر بېبردايەتەۋە، بۆ بەيانىيەكەي خىزمەتكارى بۆ دابىن دەكردا
 - ئەي بۆچى بۆى ھەلنەكرم، چىيە؟
 - ئاخىر تۆ گەۋرەى موسلمانان نىت!
 - با.

- مەبەستم ئەۋەيە كە تۆ سەركردەى يەككە لە ۋلاتە ھەرە گەۋرەكانى ئەۋ
 سەردەمە بوۋى، كەچى بە شەۋدا كۈندە ئاۋ بۆ ژنىك ھەلدەگرى؟!
 - كۈرە خوا بىتەخشى، ئىستە من بەۋ كارەم گەۋرە بووم يا بچووك؟
 - ۋەللا قوربان گەۋرە بوۋىت!
 - دەى ئىتىر بۆ بەۋ شىۋەيە لىم دەپرسىتەۋە؟
 - مەبەستم سام و ھەيىبەتى تۆيە قوربان، دەلئىم نەكا لە بەر چاۋى خەلك كەم
 بىكا!

- سام و ھەيىبەتى من ئەۋەيە كە ئەۋ خەلكەى لەژىر فەرمانرەۋايى مىندا دەرئىن،
 خۆشحال بن و موحتاجى ھىچ شتى نەبن!
 - بە خوا قوربان تۆ كەسىكى زۆر مەرد و چاكى.
 - دەى ھىچى تر ھەيە لەم بارەۋە لىم بېرسى؟
 - نەخىر گەۋرەم!
 - دەى ھا قسەكەى خۇمان تەۋاۋ بىكەين.
 - باشە قوربان! چىتىر ھەيە بۆم ھاس بىكەى؟
 - ئەۋ ژنەى كە بەردى دەكولاند بۆ مىندالەكانى!
 - بەردى؟!
 - ئا ئا، بەردا
 - چۆن قوربان؟ خەبەر چىيە؟!

- له نزيك شاري مه دينه زهوييه كي بېرته لان هه يو ناوي "حه په ي واقم" بوو.
له گه ل ته سله مي خزمه تكارمدا پوشتين بو نه وي، له دووره وه تاگريكممان بيني.
وتم: "نه سله م! وا ده زانم نه وانه پېوار بن و شه و و سه رما ته نكي پي
هه لچنينين. با پروين بزائين چييه؟"

به خيرايي پوشتين به ره و لاي تاگره كه، له تاگره كه نزيك بووينه وه. ته ماشا
ده كم ژنيكه و برې مندالي وردی لايه، مه نجه ليكيشي خستووته سه ر تاگر،
منداله كاني له برسدا ده گرين.

منيش سلاويكم كرد وتم: "سلاوتان لي بي نه ي خاوه ن پوشتناييه كان." پيم
ناخوش بوو بلېم خاوه ن تاگره كان.

- ناي چنده ژير و زاناي گه وره م! چهند قسه كانت پاراو و جوانن! نه گه ر
خوت نه تفه رمووبايه بوچي وات وتووه، ليم ده پرسيت بوچي وتت خاوه ن پوشتنايي؟
به لام خوت پيش نه وه ي من بېرسم، وه لامت دامه وه!

- كورم! نيغه نه گه ر قسه ي ريك و مانادار و جوان به كار بينين، دلخوش
ده بين.

- پاست ده فهرمووي قوربان، ده ي دواتر چي پروي دا؟

- ژنه كه وه لام ي دايه وه و وتي: "عليك السلام"

وتم: "نيزن هه يه كه ميک نزيك بېمه وه؟"

وتي: "له سه ر خيران! فهرمووا"

نزيك بوومه وه و وتم: "پوري گيان نه وه چييه؟"

وتي: "شه ومان به سه ردا هاتووه و سارده، ليړه لامنداوه."

وتم: "نه ي نه و مندالانه بو وا ده گرين؟"

وتي: "برسيپانه."

وتم: "نه ي نه و مه نجه له چي تياپه له سه ر تاگرت داناهه؟"

وتی: "ئاو و بەردا دەیانخەلەتینم بۆ ئەوەی خەویان لێ بکەوێ، خوا لەنیوان من و عومەردا بێ!"

منیش وتم: "خوا پەحمت پێ بکا، دەی عومەر چوزانی بە حالی تۆ؟"

وتی: "ئە ی چۆن دەبیته سەرۆکمان و، نایشزانی چیمان بەسەر دێ؟"

- ئە ی تۆ چیت پێ وت گەرەم؟

- هیچم بەو نەوت، وتم بە ئەسلەم: "یەللا با برۆین!"

- بۆ کوێ قوربان؟

- بە پاکردن تا عەمباری ئاردەکە پامکرد، قاپی پۆن و تورەکە یەک ئاردم هێنا.

وتم بە ئەسلەم: "بیدە بە کۆلەدا."

ئەسلەم وتی: "من بۆت هەلەگرم."

وتم: "لە پۆزی قیامەتیشدا گوناھەکانم هەلەگری؟ دە ی هەتیو زووبە بیدە بە

کۆلەدا."

- دوا ی ئەوێ چی پووی دا قوربان؟

- ئەسلەم کۆلەکە ی دا بە کۆلەدا، بە پاکردن چووینەوێ بۆلای ژن و منداڵەکان،

نەوستانین تا ئەوێ.

بە ژنەکەم وت: "دە ی من کەوچک پا دەدەم بەناو مەنجەلەکەدا و، تۆیش

ئارد."

ژنەکە ئاردی دەکردە مەنجەلەکە و، منیش کەوچکم تی وەرەدا، فووم دەکرد لە

ئاگرەکە، دووکەل لەژێر پێشمەوێ دەهاتە دەر، هەر بەو جۆرە بووم تا مەنجەلێ

ئاردەوام بۆ دروست کردن، مەنجەلەکم داگرت، بەلەمبێکم پێ کرد و وتم بە ژنەکە:

"دە ی من ساردی دەکەمەوێ و، تۆیش بیکە بە دەم منداڵەکانەوێ." هەروا بەو جۆرە

ساردم دەکردەوێ و ئەویش دەیکرد بە دەم منداڵەکانیەوێ تا هەموویان تێر بوون.

دوایی ژنه که وتی: "بە خوا خەلافەت شایانی تۆبە نەک عومەر کوپى خەتتاب."

منیش پیم وت: "بەیانى برۆ بۆلای عومەر، خۆم قسەى لەگەلدا دەکەم و باسى تۆى بۆ دەکەم."

- دەى دوایی چیت کرد؟

- من و ئەسلەم خۆمان دوور خستەو و چووینە شوپتیک ئەوان ئیمەیان نەدەبینى، بەلام ئیمە ئەوانمان دەبینى.

ئەسلەم وتی: "گەورەم با برۆین زۆر ساردە!"

وتم: "نابى! هەتا بە چاوى خۆم نەیانبینم پێبکەن، جیيان ناھيەلم. من بە دەم گریانەو ئەوانم بینى، دەبى بە دەم پێکەنینەو جیيان بەيەلم!"

- دوایی چى قوربان؟

- منداڵەکان خەویان لیکەوت و، من و ئەسلەمیش رۆشتینەو.

- ئەى دواتر.

- بەرنوێژى نوێژى بەیانیم کرد بۆ خەلک، زۆر بە خوڤ دەستم کرد بە گریان.

قسەى ژنه کهم بیر دەهاتەو و وتی: "عومەر چۆن دەبیتە سەرۆکمان و نایشزانى چیمان بەسەر دى؟"

- ئەى دوایی هات بۆ لات؟

- بەلێ هات، داواى ئیزنى لە پاسەوان کرد، وتم: "ئیزنى بدەن بێتە ژوورمەو."

کە منى بینى ناسیمیهو، بەلام نەیزانى من عومەرم، هەر ئەوەندەى دەزانى کە دوى

شەو یارمەتیم داو، لەو کاتەدا عەلیی کوپى ئەبوو تالەب و عەبدوللای کوپى

مەسعود هاتنە ژورمەو، وتیان: "سلاو لە گەورەى ئیمانداران!"

- ئەى ژنه چىی کرد؟

- ھەردوو دەستى خىستە سەر سەرى و وتى؛ "ئاي ھاۋكە پۇلا لە بەردەم گەورەى ئيمانداراندا جويىنم پى داۋە؟"

منىش وتم؛ "قەيناكا خوشكم، دەى ئەو ستمەى كە لە تۆم كىردوۋە، بە چەند پىم دەفرۆشیتەۋە؟"

وتى؛ "ستەمى چى؟ تۆ ھەر كە زانىت ئاتاجم، نەپۇشتى تا ئاتاجىى منت دەر كىرد، چاوت لە منداڵەكانم بوو كە چۆن دەگىيان، نەپۇشتى تا ھەموويانت تىر كىرد!"

وتم؛ "شتى وا نابىت، ھەتا لىت نەكېمەۋە، واز ناھىنم."

داۋاى پارچە كاغەزىكم كىرد، لەسەر كاغەزەكە نووسىم؛

بەناۋى خواى گەورە و مېھرەبان؛ ئەمە

ئەو كېرپنەيە كە غومەر ستمەكەى لە

فلان ژن كېرپىيەۋە بە بىست و پىنج

دىنارى زىپ، لە قىامەتدا ھەر داۋايەكى

لەسەر غومەر تۆمار كىرد، ئەۋە غومەر

بەرييە، عەلىي كوپى ئەبوو تالىب و

عەبدوللاى كوپى مەسعود شايتەن!

دۋاىى نامەكەم دا بە عەبدوللاى كوپم، وتم؛ "پۇلە ھەركاتى من مردم، ئەم نامە

بخەرە نىۋ كفنەكەمەۋە، ھا ئەو دەمەى دەگەم بە خوا، پىم ھى!"

- بە خوا ئەو ژنە نەيزانىبوو لاي خۇتدا چى بە تۆ وتوۋە. تۆيش جار لە

دۋاى جار سەرسام دەكەى، قسەكانت يەك لە يەكترى سەيرترن، دەلئى تۆ لە گل

دروست نەكراۋى، لە دادگەرى دروست كراۋى!

- دۋاى ئەۋەى كە ئەو ستمەت لە من بېنى، ھېشتا پاكانەم بۆ دەكەى؟

- بە خوا چاكە نەھى، ھىچم لە تۆ نەديۋە!

- چۆن؟

- كۆره قوربان، تۆ زۆر دەكەى لە خۆت، ھارى خۆت گران دەكەى! خۆ تۆ كۆتايى دونيا نیت، ھەندى شت لا پروونە و زۆر شت ھەيە لىي بى ئاگای، نیتەر بۆ وا خۆت نىگەران دەكەى؟ خەلکىش بەربلاو بوونە، زۆر بوون، تۆ بە ھەر شتیکت زانیبى، بە باشى برپارت لەسەر داوہ. ھىچ قسووریت نەبوو، نیتەر ھەركەس و بە گوێرەى توانای خۆى!

- ئەى تۆ چى دەلێى لە بارەى قسەى ئەو ژنە كە وتى: "عومەر چۆن دەبێتە سەرۆكمان و نایشزانى چیمان بەسەر دى؟"

- دەى ئەو ژنە ھەژار و ئاتاج بوو، ھەركەسیش ھەژارى پرووى تى بكا، لە ناچاریدا كەمىك بێتەقیە و پروودار دەبى. ھەموو كەسى دەيەوى خەلیفە بۆ ئەو كار بكا، بەلام خۆ ناكړى، خەلیفە ھىي ھەمووانە!

- ئەى ئەو ژنە بەشێك نەبوو لەو خەلكە؟

- با، بەلام ئەویش وەك ئەو خەلكە. تۆ كە زانیت پێویستى بە شتە، یەكسەر بۆت دابین كرد و ھىچ قسووریت نەكرد، ھەر وەك ئەوانە بوو كە نامەت بۆ والییەكان دەنووسی كە ئاگادارى خەلكە ھەژارەكە بن. خۆ تۆ نەتەدەزانى كى ھەژارە و كى ھەژار نییە!

- بە خوا ئەگەر من كەموكووپم نەبووايە، ئەو ژنە واى نەدەوت!

- قوربان ھەركەسە و لە چاوى خۆپەو تەماشای بارودۆخ دەكا، ئەو چونكە ھەژار و ئاتاج بوو، واى زانیو خەلك ھەمووى وایە و خەلیفە ئاگای لە كەس نییە! تۆیش بە گوێرەى دادگەرى خۆت شتت پى بەخشى، ستەمكەت لى كړیپەو، ھەرچەند من پیم وایە ھىچ ستەمكەت لى نەكردبوو!

- كۆره تۆ دەتەوى دلم خۆش بكەى! ئەگینا وا نییە!

- نا بە خوا قوربان، من قىسەي راستى دەكەم! ھەروايە كە من دەپلەيم، ئەو
پرووداۋە بە قازانچى تۆ شكايەۋە نەك لە دژى تۆا
- چۆن؟

- ئەى تۆ نەپۇشتى بۆ يامەتى ئەو ژنە؟
- با.

- دەى كەۋابوۋ تۆ ويستوۋتە پىۋىستىيى ئەو ژنە جىبەجى بىكەى، كەۋابوۋ تۆ
سەركردەيەكى چاك بوۋى، بىي ئاگا نەبوۋى لە خەلك. ئەو كەسە بىيئاگايە كە ھەر
لە مالاۋە پالى لىبداتەۋە، لە جىگەى خۆى نەبزوئ، بلىي: "من ھەقم چىيە خەلك
چى دەكا، با بىكا." بەلام تۆ لە شەۋەزەنگىكى زۆر سارددا دەچوۋى، بە ناو شارددا
دەگەپراى و، تەنانەت دەرەۋەى شارىش، دەگەپراى بزانى كى شتىكى پىۋىستە؟
- بەلىي بە خوا ھەر بۆ ئەۋە دەچوۋە دەر، دەمگوت بزنام كى شتىكى پىۋىستە
بۆى جىبەجى بىكەم.

- ئەى ئەو كاتەى ژنەكەت بىنى، نەچوۋى بزانى چى گەرەكە؟
- با پۇشتم.

- دەى كە ۋا بوۋ، بىي ئاگا نەبوۋى لەۋ خەلكە، ئەگەر تۆيش مەبەستت
يارمەتيدان و چاۋدېرى نەبوۋايە، نەدەپۇشتى بزانى كىيە و چى دەۋى. تەنانەت
ھەر لە مال نەدەھاتىتە دەرەۋە، دواتر، خۆ تۆ بە كۆلى خۆت ئاردەكەت ھەلگرت
بۆيان! پازى نەبوۋى ئەسلەم ھەلىبىگرئ.

پىت وت: "پۇژى قىامەت تۆ گوناھەكانم ھەلدەگرى؟"
- بەلىي ۋام كرد.

- دەى ئىتر سەركردەيەك خۆى ھەروايە دەر و ھەۋالى خەلك بېرسى و خۆى بە
كۆل شتيان بۆ ببا و پىۋىستىيان جىبەجى بىكا، كەى بىيئاگايە؟ خۆ ئەگەر
ئەسلەمىشت لە باتى خۆت بىناردايە، ئەۋەپىش ھەر دەبوۋ، بەلام تۆ بەۋەپىش پازى
نەبوۋى، ويستت خۆت كارەكە جىبەجى بىكەى!

- ئاخىر چونكى مەن بەرپىسى ئەۋرەنە بووم، نەك ئەسلەم!

- ئەي تۆ خۆت خواردەنەكەت بۇ چاك نەكردن؟ خۆت بۆت سارد نەكردنەۋە؟

- با، ئەۋەيشم كرد.

- دەي ئيتىر ئەۋرەنە لەۋە زىياتىر چى لە بەرپىس دەۋى؟! خواردىنى بۇ چاك بكا

و بۆي سارد بىكەتەۋە! ئيتىر لەۋە زىياتىر چىي دەۋى؟!

- دەيەۋى ھەر لە سەرەتاۋە بىرسىي نەبى، نەك بىرسىي بىيىت و دوايى تىر

بىرى؟

- دەي قورىان سوننەتى ژيان وايە، ھەندى ساغە، ھەندى نەخۇش، ھەندى تىرە

و ھەندى بىرسى!

- راست دەكەي كورم وايە!

- واى دابىنى كە تۆ ستەمىشت لى كىرىنى! - كە نەكردوۋە - ئەي تۆ

ستەمەكەت نەكپەۋە، كەردنى خۆت پى ئازا نەكرد؟ شايتەت نەكرت؟

- با وابوو.

- دەي قورىان، ئيتىر كەمىك بەزەيىت بە خۆتدا بىتەۋە و ئەۋەندە خەفەت

مەخۇ!

- ئەي خوا بە فرىات بگا، بە خوا دلى منت خۇش كىردا

- قورىان، مەن پاستىيەكەم وتووۋە. ئەگەر شتىكى تر بووايە، ئەۋەم دەۋت. حاشا

كە گەۋرەمان كارى خراپى لى بىيىرى!

- ئەمە گومان باشىي خۆتە.

- بە خوا قورىان تۆ خۆت باشى، دادگەرى، زاناي، لىھاتوۋى، جوامىرى

- سپاس كورم! خوا ئاگاي لىت بى.

كەۋابوو لەم باسە بوۋىنەۋە؟

- بەلى قورىان! دەي لەۋ باسى شەۋكەرانانە چىي تر ھەيە بۆم بىكەي، گەۋرەم؟

- تەواو هیچم بەبیردا نایەت .

- دە ی کە وا بوو ،باسی شەوگەرەن تەواو دەکەین، درپژە بە باسی دادگەری

دەدەین .

- لەسەر ئیزنی خوا ی گەورە، دە ی بزەنم چ پرسیارێکم لێ دەکە ی؟

- بیستوو مە پۆشاکێکت بەخشیو تە دایکی سولەیت!

- مەبەستت چییە و چیت دەو ی؟

- دەمەو ی بزەنم چی گوزەرەو؟ بۆم باس بکە ی.

- ئە ی تۆ خۆت نەتگوت بیستوو مە؟

- با قوربان و تەم، بەلام دەمەو ی لە دەمی خۆتانەو و، وەک خۆ ی بییسم .

- چەند پارچە جلیکم لە مەدینە بەسەر ژناندا دا بەش کرد، عەبایەکی باش

مایەو وە. بەوانە ی دەورەبەری خۆم و تە: "ئەم عەبایە بەدەم بە کێ؟"

هەند ی وتیان: "بێدە بە کچەکە ی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کە لەلای خۆتە." مەبەستیان

ئوم کەلسومی کچی فاتمە ی کچی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو.

منیش و تەم: "بێدەم بە دایکی سولەیت باشتەر، ئەو شایانترە."

وتیان: "بۆ؟"

و تەم: "چونکە لە غەزای ئو خوددا ئەو بە مەشکە و کوندە ئاوی بۆ ئیمە دەھێنا."

- یانی دات بە دایکی سولەیت؟

- بەلێ، دام بە ئەو.

- ئە ی بۆ بەگوپی ئەوانەت نەکرد کە وتیان، بێدە بە ئوم کەلسوم؟

- لەبەر ئەو ی دایکی سولەیت شایانتر بوو، لە غەزای ئو خوددا ئاوی بۆ

دەھێنا ی.

- ئە ی قوربان تۆ نەتگوت: "من لە بەخشیندا خزم و کەسوکاری پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم م

پیش ھەموو کەس دەخست؟"

- با وتم، ئىستەيش دەيلىم.

- ئەى ئەۋە نىيە نەتبەخشى بە ئوم كەلسوم؟

- ئاخىر ئوم كەلسوم ژنى خۆم بوو، بەخىوكردىنى لە ئەستۆى مندايە. ئەگەر

بمدايە بەو، ۋەك ئەۋە وايە بە خۆم دابى!

- ئاخىر ئەۋ ژنى تۆ بوو، ئەۋ عەبايەيش دلى خۆش دەکرد.

- دەى من بە مال و سامانى خۆم دلخۆشى دەكەم، نەك بە هىي خەلك. وابزانم

تۆ دايكى سولەيت بە كەم دەزانى؟!

- پەنا بەخوا! ھەرگىز، بەلام دەمەۋى بزانم بۆچى دايكى سولەيتت لە ژنەكەى

خۆت بە شياوتر زانى؟

- چونكە دايكى سولەيت يەككىك بوو لەۋ كەسانەى كە لە كۆنەۋە موسلمان

بووبوو، بەيەتەى بە پىغەمبەر ﷺ دابوو، ئەۋ پۆژەى ئەۋ كۈنە ئاۋى بۆ ئىمە دەھىنا،

ئوم كەلسوم ھەر لەدايك نەبووبوو. دەى ئىتر كەى دادگەرى وايە كەسىك كە ھەر

لە سەرەتاي ئىسلامەۋە موسلمان بووبى، لە ئوم كەلسوم بە شياوترى نەزانم، لە

كاتىكدا بەخىوكردىنى ئوم كەلسوم لەسەر خۆمە؟

- راست دەكەى قوربان، داۋاى لىبوردن دەكەم، من تەنيا مەبەستم ئا ئەمە بوو

كە ئىستا فەرمووت. دەمەۋىست ئەۋ خالەم لا پۆشن بن كە خالى دادگەريە.

دەمەۋى بزانم حىكمەت چىيە لە كارەكانتدا؟ دەمەۋى بزانم چۆن ئەۋ خەلكەت

بەپۆدەبردوود؟

- دەى قەيناكا كورم! ئىستە پىم بلى ھىچى تر ماۋە يا نا؟

- تەۋاۋ قوربان ھەموو شتىكم بۆ پوون بوۋەۋە.

- دەى با خۆم باسى شتىكت بۆ بەكەم، تۆزىك لەم باسە دەچى، تا باشتىر بزانى

من چۆن فەرمانپەرۋايىم كردوۋە؟ بزانى چۆن ئەۋ كەسانەى كە زووتر موسلمان بوون،

بە شياوترم دەزانىن؟ بزانى چۆن پۆزى كەسوكارى ئەۋانەيشم گرتوۋە؟ بزانى چۆن

پاۋردووم لە بەرچاۋ بوۋە؟

- دەي قوربان ئاۋاتە خوازم زوو بۆم باس بگەي!

- دەي كۆي بگرە با بۆت بلىم.

- فەرموو گيان و دلم لاتە.

- من و ئەسلەمى خزمەتكارم چووينە بازار، ژنىكى گەنجمان پى گەشت.

وتى: "ئەي گەورەي موسلمانان! پياۋەكەم مردوۋە، مندالم وردە، بە خوا
نەكە وتوونەتە سەر پى، نە كشتوكاللىكمان ھەيە نە ئازەل، دەرسم كەمتيار بيانخوا،
من كچى خەفافي كۆرى ئىماي غەفاريم، باوكم لە پەيمانى حودەيبىيەدا لە خزمەت
پيغەمبەر ﷺ دا بوو.

منيش وتم: "ئەي سلاو لە برازاي خۆشەويسم! ئا لىرە بوەستە، چاۋەپرېم بە."

- بۆ كۆي پۆشتى قوربان؟

- مالى خۆمان.

- لە مال چىت كرد.

- وشترىكمان ھەبوو بەسترا بوۋەو، بارم كرد لە خواردن و جلو بەرگ، ھەندىكىش

پارەم خستە ناۋيەو، پەشۋى وشترەكەم گرت و پۆشتەوۋە بۆلاي ژنەكە و، پەشۋى
وشترەكەم دا بە دەستىەو.

وتم: "دەي دادەكەم، لى بخورە بۆ مالى خۆتان، ئىشەللا نافەوتىن و، خوا
توۋشى خىرتان دەكا."

پياۋىك وتى: "كورە گەورەم شتت زۆر پى دا!"

پېم وت: "ئەي دايك پۆرپۆت پۆ بكا، بە خوا باوك و براى ئەم ژنەم بە چاۋى

خۆم بينى گەمارۆي قەلايەكيان دابوو تا ئىمە گەشتىن پىيان و قەلاكەمان ئازاد كرد،
بۆ بەياني بەشىكى تەواۋمان پى دان!"

- ئاي چەندە بەۋەفای گەورەم!

- ئىستا بۆت پروون بوۋەوۋە كە عومەر چۆن تەماشاي شتەكان دەكا؟

- بەللى قوربان! پېش ئەۋەيش تۆ لە چاۋى مندا ھەر گەرە و مەزن بوۋى، زياتر و زياترېش گەرە بوۋى.

- دەي خوا بتپارېزى، من تەنيا دەمەۋى بزانى كە ئەگەر بەشى كەسېكم نەدا، بە دادگەريسيەۋە بەشى نادەم؛ بەشى ھەركەسېكېشمدا، دېسان ھەر بە كۆپرەي دادگەري بەشى دەدەم.

- بە خوا منىش ھەروا لېت دەروانم.

- دەي مادەم ئەم قسە كرا و ئەو باسە ھاتە ناۋەۋە، شتېك ھەيە با بۆت بگېرەۋە.

- ھېچ شتېكم ئەۋەندەي ئەۋە پىي خۆش نىيە كە تۆ بفەرموۋى: "گويم لى بگرە!" دەي قوربان گيان، دلم لەلاتە بفەرموو.

- رۆژىك لە مەدينەدا دەرپۇشت بە رېدا، كىژۆلەيەكم بىنى دەرپۇشت و دەكەوت، دەرپۇشت و دەكەوت.

وتم: "ئاي كە گوناھە! ئاي كە ھەزارە! ئەۋە كامتان ئەۋە مندا لە دەناسن؟"

عەبدوللاي كورم وتى: "قوربان نايناسى؟"

منىش وتم: "نەخىرا كىيە؟"

وتى: "ئەۋە يەككە لە كچەكانى خۆت."

وتم: "كام كچ."

وتى: "ئەۋە كچى منە."

منىش وتم: "دەي ھەتيو ئەۋە كچە بۆ وايە؟"

وتى: "ئاخر تۆ ھېچمان پى نادەي."

منىش وتم: "دەي دەرگى من ھېچت پى نادەم، ئېتر تۇپش شتېكيان بۆ پەيدا

نەكەي؟ بەخوا جگە لەۋ موۋچەي كە شايستەي خۆتە، ھېچى تىرت پى نادەم! ئېتر

بەشت دەكا يا نا، ئەۋە كېشەي خۆتە! ئەۋە قورئانە با لەنپوان من و تۇدا داۋەر

بىي."

- بەلام قوربان خۇ ئەو كچە كۆپەزاي خۇت بووا

- دەي باشە با كۆپەزاي من بىي، دەبىي باوكى بەخىيوى بكا. ئەگەر منىش

بەمەوى بە خىيوى بكام، دەبىي بە پارە و سامانى خۇم بەخىيوى بكام. ئەك لە

سامانى گشتى. ئەو بەوكى مووچەيەكى ھەيە، لەو زياتر ھىچ بە خۇيەو نابينىي،

ھەروەك ئەو خەلكە بەشى ھەيە و تەواو. سەدجار كۆپى خەليفە بىي، لەو خەلكە

زياتر بەشى نىيە.

- ئەي قوربان تۆ شتت نەدەبەخشى بە خەلكى داماو و ھەژار؟

- با! بەرەوەللا بەشى فەقىر و ھەژارانم دەدا.

- دەي عەبدوللای كۆپت ھەژار بوو، بۆ ھىچت پىي نەدا.

- ئاخىر عەبدوللا ساغ و سەلامەت بوو، دەيتوانى كارىك بكا و بژىيوى بۆ

مندالەكانى پەيدا بكا. خۇ ناكړى ھەر جارى پياويكى ساغ و سەلامەت، بىي ئەو دەي

ھىچ نوقسانىيەكى ھەبىي، بىي و بلىي: "قوربان ھەژارم،" منىش لەو سەروەت و

سامانى گەل شتىكى بدەمىي. بۆ ئاپوا وەك ئەو خەلكە بۆ خۇي كار و كاسبىيەك

بكا؟

- راست دەفەرمووى قوربان.

- دەي بزانم لەم باسە بووينەوە يا نە؟

- ئەمە تەواو بەس شتى تر ماوہ.

- چى؟

- چى لەنيوان تۆ و نوعمانى كۆپى نەزلەدا ھەيە؟

- مەبەستت چىيە؟

- وابزانم شىعريكى وتووہ و تۆيش لەسەر ئەو شىعەرە لە بەرپرسيارىيەكەي دەرت

كردووہ؟

- باشە، ئىستە پىت دەلیم چۆن بووہ.

- دە ی قوربان چاوە پێم.

- من نوعمانی کوپی نەزەم کردبوو بە بەرپرسی میسان، نوعمان شاعیر بوو،

پۆژیک ئەم شیعرە ی وتبوو:

کاتی ئەوە یە کە کیزیکێ جوان

بادەم بۆ بیانی بە گۆزە و سەر شان

هە رکاتی ویستم گۆرانی بلی

سە مام بۆ بکا لە سەر پێگا و بان

هۆ ساقی! ئە گەر شەراب دە هیانی

پیالە مە هیئە، بیئە بە لیوان

سەرۆک رقیە تی لە کوپی بادە

لە کە لاوە بی یاخود دیوە خان^۱

کاتی ئەو شیعرەم بیستەو، وتم: "ئەری بە خوا حەز ناکەم. هە رکێ نوعمانی

بینی پێی بلی: 'عومەر دەری کردووی!' خۆیشم نامە ی بۆ دە نووسم دە ست لە کار

بکیشیئەو.

- دە ی دوا یی چی پرووی دا؟

- پیاویکی ناسرا ی خۆ ی پێی وتبوو کە گە و رە ی موسلمانان لە سەر کار دەری

کردووی، زۆری پێ نە چوو، نامە کە ی منیشی گە شت بوو دە ست.

- چیت بۆ نووسی بوو، گە و رە م؟

- نووسیم:

^۱ عە رە بێ کە ی ئا وایە:

بە مە سان ی سێ فی ز جاج و حنتم

و رقاسە ت جئو علی کل منسم

ولا تسفني بالأصفر المتثلّم

تنادمنا بالجوسق المتهدم

ألا هل أتى الحمنا أن حليلها

إذا شئت غنّني دهاقين قرية

فإن كنت ندماني فبالأكبر اسقني

لعل أمير المؤمنين يسوّه

بە ناوی خوای بەخشندەي میهرەبان

﴿حَمْدٌ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ
۝﴾ غافر: ١ - ٣

واتە: "حا ميم، هاتنە خوارەوہی ئەم
قورئانە لە لایەن خوای بالادەست و
شارەزا و زاناوہیە. ھەمیشە ئەو زاتە
لەخۆشبووی گوناھە، وەرگری تەوبە و
پەشیمانییە لە بەندە گوناھبارەکانی،
تۆلە سیفەرە، زۆر بەسەختی لە یاخی
بووان و ستەمکاران، دەستەلاتدارە و
خاوەن و بەخشینەری ناز و
نیعمەتەکانە، ھیچ خوایەکی نییە جگە
لەو، سەرەنجامیش ھەر بۆلای ئەوہ."
پاشان: من ئەو شیعرەي تۆم بیستەوہ
کە وتووتە:

سەرۆک رقیبەتی لە کۆری بادە
لە کەلاوہ بێ یاخود دیوہ خان
ئەری بە خوا رەقم لێبەتی، ئەوا تۆم لە
کار لادا، لە مەرۆ بەدواوہ کار بە دەست
نیت!

- ئەي دوايی چي پروي دا گەرەم؟

- خۆی هات بۆ لام و وتی: "کوره گه وره! به خوا من له ژياندا بادهم نه خواردوووه تهوه، نهوه ههه شیعریک بووه هاتوو به سهه زماندا و وتوووه."
منیش وتم: "دهزانم! به لام ههتا تۆ ماوی و من مابم، لای من نابێ به کاربه دهست!"

- بۆچی قوربان؟ خۆ تۆ دهترانی بادهی نه خواردبووهوه!
- من پێم خۆش نییه کهس له ژێر دهسهلاتی مندا به باده و عاره قدا ههلبدا!
- به لام خۆ قسهی شاعیر ته نیا...
- دهزانم! با وایش بێ، خه لک چاو له سهه کرده دهکا، نه گهر سهه کرده به ئارهزووی خۆی کردی و بردی، خه لکیش وا دهکهن، نه گهریش سهه کرده نه فسی خۆی گرت و ئارهزووبازی نه کرد، خه لکیش نه فسی خۆیان دهگرن و ئارهزووبازی ناکهن. نهی نه گهر سهه یه کیک بادهی خواردوووه و هیانیان و وتمان بۆ کاری وات کردوووه و نهویش وتی: "نهی نهوه نییه فلان والیی خۆت نهو شیعرهی به سهه بادهدا هه لداوه...." نا، به خوا! مادهم وای وتوووه، نابێ هه رگیز لای من ببێ به کاربه دهست.

- پاست دهکهی قوربان.
- دهی ئیسته بزانه چیم لێ دهپرسی؟
- پرساری "لای من هه رگیز نابێ به کاربه دهست."
- مه به ستنت چیه؟
- جگه نوعمان، به کهسی تهرت وتوووه: "هه رگیز لای من نابێ به کاربه دهست؟"
- به لێ.
- کێ بوو و، بۆچی؟
- سوپایه کم نارد و پیاویکم کرد به سهه کردهی سوپاکه، گه شتبوونه پرووباریک و پرووباره که پردی بۆ په پهنهوه نه بوو، سهه کرده که به سهه رازیکی وتبوو: "به رۆ ناو ئاوه که بزانه سارده؟ ئیمه دهتوانین لێی بدهین؟"

ئەو كاتە دونيا زۆر سارد بوو.

سەربازەكە وتبىۋى؛ "دەترسم بچمە ئاۋەكە، لە سەرمدا رەق بېمەۋە" بەلام سەركردەكە زۆرى لى كىردىبوو كە بچىتە نىۋ ئاۋەكە.

ئەۋىش بە ناچارى پۇشتىۋوۋە ئاۋ ئاۋەكە و، لە سەرمدا دەستى كىردىبوو بە :
"ئەى ھاۋار عومەر! ئەى ھاۋار عومەر!"

زۆرى پى نەچۈۋىبوو لە سەرمدا رەق بوۋىۋوۋە و مىردىبوو. مىن لە مەدىنە لە بازاردا بووم و ئەو ھەۋالەم پى گەشت. يەكسەر وتم: "ھۆ بەلى ھۆ!" دوايى ناردم بە شۈين ئەو سەركردەدا و لە كار لامدا و، پىم وت: "ئەگەر نەبوۋايە بە عادەت، ھەر ئىستە دەمكۈشتى، بەلام ھەرگىز لاى مىن نابى بە كار بەدەست!"

- دەى قوربان! خۆ ئەو سەركردەيە لەبەر سوپاكە واى كىردۈۋە، لەبەر خەلك، ويستۈۋىتە پىگەيەكى ئاسان بدۈزىتەۋە بۆ ئەۋەى خەلكە تيا نەچى!

- بەلى ئەمە راستە! بەلام نەدەبوو خەلك بىقەۋىتىن و بىيانخاتە نىۋ فەتەراتەۋە. مىن پاراستنى گىيانى مۇسلمانانم لە ئازادكىرنى ۋلاتىك پى خۇشتەرە.

- ئەى بۇچى ويستت بىكوۋى؟ خۆ ئەو سەركردەيە سەربازەكەى نەكۈشتىبوو!

- راستەكەى بە شمشىر نەيكۈشت، بەلام بە فرمانىك ئەۋى كۈشت. بە خوا

ئەگەر نەبوۋايە بە عادەت، ھەر جارى سەركردەيەك فرمانى بە كەسىك بدايە و ئەو كەسە تيا بچۈۋايە، دوايى خەلك بىيانوتايە: "ئەو سەركردە بكوۋن، كاتى خۆى

عومەرىش لەبەر شتىكى وا سەركردەيەكى كۈشت." ئەۋا دەمكۈشت، بەلام چى

بىكەم، شەر و جەنگ ناخۇشە، بىقەيە، نەمۈپست بەر بۆ خەلك شل بىكەم. دوايى

سەركردەكان لە ترسى تۆلە ھىچيان پى نەدەكرا و سەربازەكانىش زال دەبوون

بەسەر سەركردەكاندا و بە گوپيان نەدەكىردن.

- پاك و بىگەردى بۆ ئەو كەسەى ئەو ھەموۋە زانىيارىيەى داۋە بە تۆ! تۆ تەنيا

خەمى ئىستا ناخۆى، بەلكو خەمى داھاتوۋىش دەخۆى!

- كورم! نابى سەرۆك تەنيا چاوى لە ئىستا بى و، ئايندەى لە بەرچا و نەبى.

دەبى سەرۆك دووربين بى.

- راست دەكەى قوربان.

- دەى بزانم ئەم باسە كۆتايى هات؟

- بەلى گەورەم.

- چ پرسيارىكى تەرت لايە؟

- پىم خۆشە باسى ئەو ژنەم بۆ بكەى كە هات شكاتى لەو واليە كرد كە ناوى

موحەممەدى كورى سەلەمە بوو.

- باشە، جوان گوى بگرە با بۆت باس بكەم!

- دەى فەرموو قوربان، هەموو گيانم دەكەم بە گوى بۆ بىستنى قسەكانت.

- جارىكيان لە سىبەرى داريكدا خەوتبووم، لەناكاو كۆمەلە كەسيك هاتن، لەناو

خوياندا سكاو شكات و داواكاربيان هەبوو، وەك سكاو شكاتى نيوان كاربەدەست

و خەلكى ئاسايى وابوو، لەناكاو ژنيكى دەشتەكى هات و كاريكى بە من هەبوو، كە

ئەو خەلكەى بينى لەلای مندا كۆبوونەتەو، بەوهدا منى ناسيبوو، هات بۆلای من،

وتى: "من ژنيكى هەژارم! بېرى كورم هەس، گەورەى موسلمانانيش موحەممەدى

كورى سەلەمەى كردگە بە والى ئيمە، ئەويش هيچمان ناداتى، بەلكو پى بىزى

شتيكان بداتى!"

- داواى لە تۆ كرد كە داوا لە واليەكەت بكەى شتيكى پى بدات!

- بەلى، قيراندم وتم: "بەرفە ئا بانگى موحەممەدم بۆ بكە!"

ژنەكە وتى: "ئەگەر تۆ خۆت لە تەكما بى، ئەو فرە خاسترە و لە گوپت

ئەكا!"

وتم: "باشە ئەگەر خوا بپهوى، ئەوا دەپۆينا"

- ئەى دواتر چى پرووى دا قوربان؟

- يەرفە پۇشت بۆلای موخەممەد وتی: "گەرەي مۇسلمانان بانگت دەکا!"

موخەممەد هات و لای من وەستا و، سلاوی کرد.

ژنەكە شەرم دایگرت.

بە موخەممەد وت: "بە خوا من لە خۆم وایە باشتەینەكانم کردوو بە

کاربەدەست، سبەي خوا پرسایاری لە بارەي ئەم ژنە لێ کردی، چ وەلامیکی دەدەیتەو؟"

- ئەي وەلامی موخەممەد چی بوو، قوربان؟

- هیچي نەوت، چاوی پر بوو لە فرمیسك، بە خوا موخەممەد کاربەدەستیکی

باش بوو.

- ئەي تۆ چیت وت گەرەم؟

- وتم: "خواي گەرە موخەممەد كۆري عەبدوللای کرد بە پیغەمبەر و ناردی

بۆ ئیمە، ئیمەیش باوەرمان پێ کرد، شوینی كەوتین. دواي ئەو ئەبوو بەكر بوو بە

خەلیفە، ئەویش تا مردن بە رێچكەي پیغەمبەردا پۇشت. ئەبوو بەكریش منی کرد

بە خەلیفە، منیش باشتەینەكانتەم کرد بە والي، دەي مووچەي ئەم سأل و پاریشي

پێ بدە و، نازانم لەوانەيە نەتەنیرمەو و كەسیكی تر بكەم بە والي!"

دوايی وتم: "وشتريكم بۆ بێنن." بارم کرد لە ئارد و زەیت و دام بە ژنەكە و،

پیم وت: "بگرە، ئەمە بەرە بۆ خۆت و دوايی لە خەیبەر وەرەو بۆلام، ئیمە بۆ

ئەوی دەچین."

- دەي لە خەیبەر هات بۆ لات؟

- بەلێ هات، دوو وشتري ترم بۆ بار کرد و پیم دا، وتم: "ئەمەیش بگرە،

نامەيەكیشي تیايە، وتوومە بە موخەممەد مووچەي پار و ئەم سالت پێ بدا."

- يانی موخەممەدت لەسەر كار هێشتەو؟

- بەلێ، موحمەد پیاویکی راستگۆ و دەستپاک بوو، کەم کەس هەبوو وەک ئەو وا بێ.

- ئەو بۆچی وتت: "لەوانە یە نەتئیرمەو و، کەسیکی تر بکەم بە والی؟"
- ئەو لێیچینەو بوو، بە خوا چەندە بەرانبەر ئەوان توند بووم، زۆر لەو زیاتر بەرابەر خۆم توند بووم. لەبیرتە باسی ئەو شەوێم بۆ کردی کە ژنە کە بەردی نابوو سەر ئاگر، چەندە سەرکۆنە ی خۆم کرد؟

- بەلێ قوربان لەبیرمە. چاکت کرد موحمەد ت لەسەر کار هیشتەو!

- ئەو چۆن! خوا پاداشی بداتەو پیاویکی باش بوو.

- خوا پاداشی تۆیش بداتەو گەرەم!

- ئامین، خوا پاداشی تۆیش بداتەو کورم! دە ی بزانم ئەم باسە تەواو؟

- بەلێ گەرەم تەواو!

- دیسان لە بارە ی دادگەرییەو پرسیا ت هە یە؟

- بەلێ، دەمو ی بزانم دەنگوباسی ئەو وشترە چی بوو کە سەرت بپری بۆ هاورێکان ت، بەو بۆنەو عەیباسی مامی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دلخۆش بوو؟

- ئەو وشتریکی زەکات هەبوو، لاقی شکابوو، چارەسەری نەبوو، منیش ناچار سەرم بپری و هەند ی خەلکم دەعوە ت کرد بۆ خواردنی گۆشتە کە ی.

عەیباس پئی وتم: "خۆزگە هەموو جار ئاوات بکەدایە!"

منیش وتم: "بە خوا ئیئە ناتوانین دەس بە مالی دەوڵەتەو بەدەین، مەگەر ئەو ی کە لە پێگە ی هەقەو وەرپێگرین، لە پێگە ی هەقدا دایبێنێن، مەنە ی هەقیش نەکەین!"

- مەبەست ت چی بوو قوربان؟

- مەبەستم ئەو بوو کە من بۆم نییە وشتریکی زەکات سەر بپرم، بێدەم بە هاورێکانم و، خەلکی تر بپێش بن. ئەو ی کە هی خەلکە، دەبێ بدری بە خەلک و جیاوازی تیا نەکری. هەرچی ش هی خەلک نەبێ، ناپاندەم، وەک چۆن لەو شتانە ی هی مال و منداڵە کەم نەبوو، نەداون ی.

- دەى قوربان خۇ ئەو شتىكى ئەۋەندە گەۋرە نەبوۋ، وشترى بوۋ!

- نەك وشتر، ئەگەر دەنكە خورمايەكش بىى دروست نىيە. ئەگەرىش بە ئەندازەى كىۋىك زىپريان لاي من بىى و، ھىي خۇيان بىى، ھەرھەموويان دەدەمى و، تۇزقالىكى لىى لاناھەم.

- باشە قوربان تۇ باشتى لىى دەزانى!

- زانين ھەموو شتى نىيە كورم! ئەو خەلكە زۆربەى زۆرى زانايە، بەلكو لەخواترسان و خۇپارىزى شەرتە. با شتىكى ترى لەۋە سەيرتەرت بۇ بگىرمەۋە.

- چىيە قوربان؟

- پۇژىكى سامال بوۋ، زۆر گەرم بوۋ، خۇر بە گر و تيشكى خۇى ھەموو لەمەكانى داخ كىرەبوۋ، ۋەفدىك لە عىراقەۋە بە سەرۋكايەتى قەيسى كورى ئەحنەف ھاتن، بە دواى مندا دەگەپان، كاتى منيان دۆزىيەۋە، مېزەرەكەم لەسەرم داكەندبوۋ، جىبەكەشم لە ناۋقەدم پىچابوۋ، خەرىك بووم وشترىكى زەكاتم دەرمان دەكرە، كاتى ئەحنەفم بىنى، وتم: "ئەحنەف! جىبەكەت داكەنە و ۋەرە يارمەتىم بەدە، با ئەم وشترە چارەسەر بىكەين، ئەم وشترە بەشى بىۋەژن و ھەتىو و ھەزارانى تىايە!"

پىاۋىك منى بىنى و ئەو كارەى پى سەير بوۋ، وتى: "كۆرە قوربان! رەھمەتى خوات لىى بىى بۇ بە رەنجبەرىك نالىى ئەو كارەت بۇ بكا، بۇ خۇت دەيكەى؟"

منىش وتم: "چ رەنجبەرىك لە من و ئەحنەف بەندەتر و رەنجبەرتەرە؟! ھەركەس بىى بە بەرپىسى موسلمانان، ئەۋە بوۋە بە رەنجبەريان. چۇن واجبە رەنجبەر كار بۇ گەۋرەكەى خۇى بكا، ئاۋايش واجبە سەركردە كار بۇ خەلكى خوار خۇى بكا!"

- دەى قوربان بە خوا ئەو پىاۋە راستى كىرە، با يەكپىكى تر خەرىك بوۋايە!

- درۆى نەكردوۋە، بەلام ئامۇزگارىى چاكىشى نەكرە، دەبوۋ بىگوتايە: "با گەۋرەى موسلمانان بە ھەموو ھىزى خۇيەۋە كار ھۇ ژېردەسەكانى خۇى بكا، بە مۇۋ و ئازەلەۋە."

- ددی گه وره با کاری دهرمانکردنی وشتره که ت به خستایه ته نه ستوی که سیکي تر و، خوت خه ریکی کاری خه لک بوو پتایه، خه لک ده توانی له جیاتی تو وشتر تیمار بکا، به لام ناتوانن کاری خه لکی جیبه جی بکه ن!

- ددی تو بیستووته کاری خه لکم پشت گوئ خستی له بهر کاری وشتر؟

- نه به خوا!

- نه ی بو وا ددلی؟

- قوربان ببوره! من به بوچونی خوم وام وت!

- ددی قهیناکا کوپم، به لام بزانه من نه و کاته توانا و تاقه تی کارکردنم بوو، کاته که یش کاتی پشوودان بوو، وتم: "ماددم ئیسته کاتی پشوودانه و، منیش بینکارم و ماندویش نیم، با هه ستم نه و وشتره تیمار بکه م."

- نه ی بو و دک وشتره که ی پیشوو سهرت نه بری؟

- نه و دی پیشوو به داوود درمان چاره سهر نه ده بوو، به لام نه مه یان چاره سهری هه بوو، ئیتر بو سهری ببرم و، بیدم به خه لکیک و بین بو خویان جه فنگ لیدم؟ با له جیاتی نه و دی سهری ببرم، ددرمانی بکه م و هه ژاران و هه تیو و بیوه ژنه کان سوودی لی ودریگرن!

- راست ددفرمووی قوربان!

- هه ر له باردی وشتری زه کاته وه شتیکی تر هه یه با بو ت باس بکه م.

- چیه قوربان؟

- وشتریکی زه کات به ردلا بوو، به ناو کۆلانه کانی مه دینه دا رام ده کرد به دوایدا،

عه لیبی کوپی نه بوو تالیبم پی گه شت.

وتی: "نه ی گه وره ی موسلمانان نه وه بو کوئ را ده که ی؟"

منیش وتم: "وشتریک له وشتره کانی زه کات بهر بووه و، منیش به دوایدا را

ده که م."

عەلى ھەردوو دەستى خۇي توند پرواند و وتى: "كۆرە قوربان تۆ كارىكى وا دەكەي كە ھەركەس دواي تۆ بوو بەخەلىفە، ھەرچى بىكەت پىت نەگات."
 مەنىش وتم: "سۆيىند بەو كەسەي موخەمەد رەھبەر كىردوو بە پىغەمبەر! ئەگەر بىزنىك بە لىۋار پرووبارى فوراتدا بەر بىي و برۋا، لە پۇژى قىامەتدا تۆلە لە عومەر دەكرىتەوہ."

- قوربان! گەورەمان بە دواي وشترىكدا راي دەكرلاد؟!
- ئەي بۆ چى تىدايە؟ مەگەر مەن پاسەوانى مال و سامانى خەلك نىم؟
- با قوربان! بەلام با يەككى تر بە دواي وشتردا راي بكردايە.
- دەي پاسەوان دەبى بە دوايدا را بكا نەك كەسىكى تر.
- ئاي گەورەم! كارەكانت چەن سەيرن!
- بۆ؟!
- مەبەستم ئەوہيە چەندە ئازارى خۆتت داوہ لە پىناو خەلكدا!
- كورم! خواي گەورە كارىكى داوہتە دەستى مەن، خوايش بە تەنيام جى ناھىلى.
- يارمەتيم دەدا، خوا دەزانى مەن چەندە سوورم لەسەر راپەراندىنى كارەكانم.
- بە خوا وايە. تۆ زۆر سووربووي لەسەر راپەراندىنى كارەكانت بە باشى و نەتەيشتووہ مافى كەس پىشيل بكرىت.
- دەي پىم بلى ئەم باسە كۆتايى ھات؟
- ئەگەر گەورەم باسى ترى لا نەبى، بەلى كۆتايى ھاتووہ!
- مەن ھىچم بە خەيالدا نايە، ئەگەر تۆ شتىك دەزانى بىلى!
- شتىكم بىستووہ گوايە پۇژىك سەلمانى فارسى لە كاتى وتارى ھەينىدا لەسەر پۇشاكىك قەسەي پى برېوي. ئەوہ چۆن بوو؟
- باشە، گوى بگرە، ئىستە بۆت دەگىرەمەوہ.
- فەرموو قوربان، گيان و دلم لەلاتە.

- بېرىكى زۆر جلوبەرگى نوپم بۇ ھات، منىش بەشم كىرىن بەسەر خەلگىدا،
 ھەموو پىياۋىك پۇشاكىكى بەركەوت، منىش ۈك ئەو خەلگە پۇشاكىكم بۇ خۇم
 ھەلگىرەۋە، منىش ھەر ۈك ئەۋان، حىسابى تاكە كەسىكم بۇ خۇم كىر ئەك زىياتر.
 - دەى سىپاس بۇ خوا قوربان بەس نەبوو ئەم جارەيان خۇتت بېبەش نەكردا!
 - ئاى چەندە زۆرن ئەو كەسانەى كارەكانى عومەر لە بەرچاۋى عومەر جوان
 دەكەن!

- بە خوا راست دەكەم قوربان، بە خوا ئەگەر ھىچت بۇ خۇت دانەنايە، پىم
 سەىر نەبوو.

- نا وام نەكرد، بەلام بزانە، ئەگەر تاكە كەسىك بەرى نەكەوتايە، ئەۋا ئەو
 كەسە خۇم دەبووم!

- ئى دەى منىش ھەر لەبەر ئەۋە وام وت.

- دەى باشە با قسەكەم تەۋاو بكەم!

- فەرموو قوربان!

- ھەينىى دۋاى ئەو پۇژە پۇشتە سەر مىنبەر وتارم دەدا، دوو دەس پۇشاكم

لەبەردا بوو، وتم: "خەلگىنە! گۈى بگرن و گۈپرايەل بن."

سەلمان وتى: "نە گۈى دەگرىن، نە گۈپرايەل دەبىن!"

زۆرم بەلاۋە سەىر بوو، وتم: "بۇچى باۋكى عەبدوللا؟"

وتى: "ئاخر تۆ ھەركەسە و يەك دەست پۇشاكت پى داۋە، بەلام دوو دەستت

بۇ خۇت بىردوۋە."

منىش وتم: "پەلە مەكە باۋكى عەبدوللا!"

دۋاىى ھەر لەسەر مىنبەرەۋە ھاۋارم كىرد، "ھۇ عەبدوللاى كورم! ھۇۋا"

عەبدوللا وتى: "بەلى گەۋرەم ئەمەتام!"

تم: "سۈيىنت دەدەم بەخوا! ئەو دەستە پۇشاكى لە ژېرەۋەيە ھىى تۆ نىيە؟"

وتى: "با، بەرموڭلا!"

سەلمان وتى: "دەي ئىستە بلى با گوى بگىن و، فرمان بکە با گوڭرايەل بىن!"

- دەي باشە سەلمان بۆچى بۆ دەستە پۇشاكى ئاواي کرد؟

- بۆ نەيكا؟ ئەويش پياويك نىيە وەك من؟

- با.

- ئەي باشە سەرۋەت و سامانى مۇسلمانان ھىي ھەمووان نىيە؟ ھەموويان

ھاوبەش نىن؟ گەرەي ئيماندارانىش وەك ھەر تاكىكى تریەك بەشى نىيە و تەواو؟

- با قوربان وايە!

- دەي دەبى لە جياتى ئەوہى كە دەلىيى: "سەلمان بۆ وای کرد؟!" بلىيى:

ئافەرىن سەلمان! لە منت كەوي چەن بە غىرەت بووي! چۆن داکۆكىت لەسەرۋەت

و سامانى خەلك کرد!

- مەبەستم ئەوہى ئەگەر كارەكە بەو جۆرەيش بووايە كە سەلمان گومانى برد.

نەدەبوو ئاوا بە بەرچاوي عالەمەوہ بە پرووي تۆيدا بدا، دەبوو دوايى بە ئەسپايى بە

خۆتى بگوتايە!

- بە خوا من ئەوہم پى خوشترە تا ئەوہى بە ئەسپايى و نەيىنى بە خۆمى بلى!

- بۆچى قوربان؟!

- با خەلك فير بن داواي مافى خۇيان بکەن، بەرپرسەكان دادگايى بکەن، ئەمە

يەك. دووہم، لەوانەيە كەسكى تىش ھەمان گومانى سەلمانى بردى. سىيەم، ئەمە

ئىتر دلى ھەموو لا خاويىن و ساف دەكاتەوہ، بەلام ئەگەر بە ئەسپايى و دووبەدوو

پىي گوتبام و، منيش بۆم پروون بکردايەتەوہ، ئەوانى ترم چۆن تىكەياندا؟ ئەو كاتە

خەلك گومانىيان وا دەبرد كە گەرەي مۇسلمانان دەستە پۇشاكىكى بۆ خۆي بردوہ!

- چەن سەيرى قوربان! تۆ بە شىۋەيەك ھەق پرووبە پرووي خۆت دەكەيتەوہ،

دەلىي ھەرگىز بەلاي ھەقدا نەچووي!

- نا کوړم هه له ی! پټم وانه بوو ناوا بهر بکه پته وه؟!

- چوڼ قوربان؟

- من بویه هق پروو به پروی خوم ده که موه، له بهر خوم، من نه فسی خوم خوش دهوئ. من بار له نه فسی خوم ده نیم. پروا بکه هیچ که س شتی به تال له نه فسی خوی بار ناکا مگر نه و که س ی که خوی به هیچ بزانی، با به خه یالی خویشی خوی به گوره زانیبی. نه فس به کاری هق نه بی، به هیچ شتیکی تر پزی لی ناگیردیت، هیچ و پووچترین که س نه و که س یه که خوی به گوره و زل بزانی، نیلیس ته نیا له بهر خو به زل زانی له ناسمان دهرکرا!

- راست ده که ی قوربان! من مه به ستم له و قسه یه ی که کردم هر نه وه بوو که سرسامی خوم نیشان بدهم.

- منیش مه به ستم له وه لاه که ته نیا نه وه بوو له وه تی بکه ی که عیز زهت و سهر به رزی له هه قدايه، هر چه ند نه وه هه قه به زیانی تویش بیت، سهر شوړیش له کاری به تال دایه، هر چه ند براویش بیت!

- ده ی قوربان نه مه له جه نابت فیږ بووم و، به ئیزنی خوا هر گیز فهرامو شی

ناکه م!

- ده ی بلی بزانی لم باسه بووینه وه یا نه؟

- به لی قوربان ته واو.

- ده ی بزانی چی تر ت دهوئ؟

- دهمه وئ بزانی له نیوان تو و هورموزان چی کوزه راوه؟

- چیت مه به سته؟

- له و کاته وه که شالوی برد تا نه و ساته ی فرنوفیلی کرد بو نه وه ی خوی

پزگار بکا، من وام خویندو وه ته وه، پټم خوشه له زاری خو ته وه بهیسم، له وانه یه

شته که وانه بی که من بیستوومه!

- باشه گوی بگره، نیسته بۆت ده گپرمه وه که چی پرووی داوه!

- به سهر سهر و چاوا!

- هورموزان سهر کرده یه کی سوپایی لیّهاتوو بوو، موسلمانان که مارۆیان دا بوو،

زانی که کار له کار ترازاو و پتی هه لاتنی نییه، بۆیه داوای نه مانی کرد و به لینی

به موسلمانان دا. موسلمانانیش نه مانیان دا. نه و ههر له بهر فرتوفیل وای کرد بوو،

خۆت ده زانی جهنگیش هه مووی فرتوفیل و لی زانی نه! زۆری پی نه چوو پهیمانی

شکاند، زۆر له سهربازی موسلمانانی به کوشتن دا، موسلمانان کۆ بوونه وه و، پشتیان

به خوا به ست و خوایش یارمه تیدان، فارسه کان شکان - هورموزان یه خسیر کرا!

سهر کرده ی سوپای موسلمانان وای به باش زانیبوو که هورموزان بنیریت بۆ

مه دینه بۆلای من، تا من بزنام چی لی بکهین؟ کۆمه لیک سهرباز هینایان، سی

کهس له وانه بریتی بوون له نه نه سی کوپی مالیک، موغهیره ی کوپی شوغه،

نه حنه فی کوپی قهیس.

که له مه دینه نزیک بوونه وه، جلوه به رگه که ی هورموزانیان کرده وه به ری — هه مووی

ئاویشم بوو، تاجی له سهر دا بوو، تاجه که ی به یاقووت پازینرا بوو وه، بازنه و

خر خالی زیری پیوه بوو، شمشیره که ی به ئاوی زیر ئاو درابوو، به و جوړه هینایانه

نیو شاری مه دینه تا خه لک بزنان که موسلمانان سهر کرده یه کی ئاوا به سه نه نه و

ته نه نه یان به زاندوه و؛ خه لک بزانی که خوای گه و ره چۆن موسلمانان سهر ده خا.

- ده ی پاشتر چی پرووی دا؟

- به و جوړه که باسم کرد، هینایانه نیو مه دینه وه، چوبوونه مالی ئیمه به دوا ی

مندا، من له مال نه بووم، پرسه یاری منیان کرد بوو، پییان وتبوون؛ "له مزگه وته،

وه فدیگ له کوفه وه هاتوو، لای نه وانه."

له و کاته دا وه فده که ده هاتن به ره و مزگه وت، له نزیک مزگه وت بریک مندا ل

که شت بوون پییان، وتبوویان؛ "به دوا ی گه و ره ی موسلماناندا ده گه پین؟"

وتبویان: "به لئ."

نه وانیش وتبویان: "له مزگه وته، نووستووه."

وه فده که هه موویان لای مزگه وت مابوونه وه، نه نه س و نه وانیش هورموزانیان
هینابوو گه شتبوونه مزگه وت. خه لکیکي زور کړبووه وه بؤ نه وهی بزائن که من
هورموزانم بیني، چی ده که م ۱۹

نه وه موو خه لکه به جارئ هاتنه نیو مزگه وته وه، به راست و چه دپا به دوی
مندا ده که ران. له سوچیکدا نووستبووم، قامچییه که م له نیو ده ستمدا بوو- خوت
ده زانی نه پاسه وانم هه بوو نه ده رگاوان.-

- دوايي چی پروی دا قوربان؟

- هورموزان هاته نیو مزگه وته وه، خوئی ناماده کرد بؤ روبه روبوونه وهی نه و
که سهی کوشکی قه یسه ری تیک شکاندووه، بؤ روبه روبوونه وهی نه و که سهی
سویایه کی وای ناردووه سه رله به ری سوپای فارسی تیک شان دووه، ده یویست نه و
پیاوه ببینیت که نه خشه ی جهنگی له مه دینه وه کی شاهه و، نه خشه یه کی وا بووه که
هیچ سه رکرده یه کی فارس نه یوانی بوو نه خشه ی وا بکیشی، نه خشه یه کی وا بوو که
نه یان توانی به رهنگاری ببینه وه؛ نه و نه خشه یه ی که نه خشه کانی نه وانی پوچه ل
کرده وه و هه موویانی تیک شکاند. پیشتتر به باشی باسی فارسه کانم بؤ کرابوو بویه
وهک نه وانم دیبی ئاوابوو، خوی گه وره یارمه تی دابووم که نه خشه یه کی پر به پیست
بکیشم.

هورموزان وتی: "کوا عومه ر؟"

وتیان: "ئا نه وه یه."

به بینینی من ته و او واقعی وړما، پوښاکیکي زور ساده، نه پاسه وان، نه ده رگاوان،
نه و یه زدگوردی دیبوو، که ده چوون بولای یه زدگورد، کرابوون به چند چیننه وه،
ده بوو له دووره وه له خزمه تیدا به ستن، نزیکترین که س له یه زدگورده وه که چینی
به رپرسه گه وره کان و وه زیره مه زنه کان بوون ده بوو پینج گه ز لپییه وه دووربن. دواتر

چىنى فەرماندە جەنگاۋەرەكان و زانايان بوو دەبوو ئەوان دە گەز لە يەزدگوردەو دەوور بن. ئىنجا چىنى گۇرانيپېژ و چاۋەش و ئەوانە بوون دەبوو پانزە گەز لىيەو دەوور بن. ئەگەر كەسك بىويستايە قسەى لەگەلدا بكا، نەدەبوو لەوەى كە بۆى ديارى كراۋە زياتر نزيك بىيئەو. دەبوو ھەر كە دەپۇشتە ژورەو لە بەردەمىدا چۆك دابدا و سەرى تەواو لە زەوى نزيك بكا تەو و، ھەتا يەزدگوردىش ئىزنى نەدا، قسە نەكات. ھەركەسش قسەى لەگەلدا بكدايە، بە ھىچ شىۋەيەك ناوى نەدەھىنا، چونكە ناوھىنانيان بە سووكايەتى دەزانى. زياد لەوەش، دەبوو بە پارچە پەپۇيەكى سى دەمامك بكن بۆ ئەوەى ھەناسەى دەميان كەش و ھەواى ژوورى يەزدگورد پيس نەكا!

- ئەى قوربان دوايى چى پرووى دا؟

- خەلك بە ھىۋاشى قسەيان دەكرد بۆ ئەوەى من خەبەرم نەبىئەو.

ھورموزانىش تاوى ناتاوى دەيوت: "ئەى كوا پاسەوان؟ ئەى كوا دەرگاۋان؟"

ئەوانىش دەيانگوت: "نە پاسەۋانى ھەيە نە دەرگاۋان."

ئەۋىش وتى: "نە پاسەۋانى ھەيە و نە دەرگاۋان؟! دەى كەۋابى ئەمە

پىغەمبەرە!"

ئەوانىش وتيان: "نا پىغەمبەر نىيە، بەلام خەلىفەى پىغەمبەرە ﷺ!"

من لەم دەمە قالپىيە بە ئاگا ھاتم، دانىشتم، كاتى ئەوم بىنى، پرسىم:

"ھورموزانە؟"

وتيان: "بەلى."

وتم: "پەنا دەگرم بە خۋاى گەرە لە ئاگرا! سپاس بۆ ئەو خۋايەى بە ھۆى

ئايىنى ئىسلامەو ئا ئەمە و نموونەكانى ئەمەى سەرشۆپ كرددوۋە. ئەى مۇسلمانان!

دەست بگرن بەم ئايىنەو! بە پەچكەى پىغەمبەرە ﷺ دا بېرۇن! دۇنيا و خۇشىى دۇنيا

فريوتان نەدا، دۇنيا زۆر قىلبازە."

وتیان: "ئەمە پاشای ئەهوازە، قسە ی لە گە لدا بکە."

منیش وتم: "نە خێر هەتا ئەو جل و بەرگە ی لە بەردا لانه‌با، قسە ی لە گە لدا ناکەم."

بردیان و جل و بەرگە کە یان لە بەردا لابرد و دەستی جلی سادە یان لە بەر کرد و هینایانەوه.

وتم: "هۆرموزان! چۆن توانیت پەیمان شکێنی بکە ی و لە گە ل خۆی خۆتدا درۆ بکە ی؟"

وتی: "عومەر! ئێمە و ئێو لە سەردەمی نە فامیدا هە ل دە پرژاین بە یە کدا، ئێمە سەر دە کە وتین، چونکە خوا نە پشتی ئێمە ی دە گرت و نە پشتی ئێو، بە لām لەو کاتەوه کە خوا پشتی ئێو دە گری، ئێمە بە ر دە وام شکست دە هینین!"

وتم: "ئەو کاتە ئێو یە ک بوون و، ئێمە ناتە با!" دووبارە وتم: "بۆ چی درۆت لە گە ل ئێمە دا کرد؟ بۆ چی پەیمانێت شکاند؟" جار لە دوای جار ئە مە م پێ دە گوت.

وتی: "دە ترسم پێش ئەو ی پێت بلیم، بـمـکـوژـی!"

وتم: "مە ترسە!"

وتی: "دە ی من ئاوم دە وێ."

وتم: "ئاوی بۆ بێنن."

جامی ئاوی گرت بە دە ستە وه، دە ستی دە له رزی!

وتی: "دە ترسم لە کاتی ئاو خواردنە وه دا بـمـکـوژـن!"

وتم: "نا قە یـناکا، هە تا نە یـخـۆـیتـه وه کە س نا تـکـوژـی."

ئێتر یە ک سەر جامە ئاوه کە ی لار کردە وه و پـژـاندی.

وتم: "ئاوی بۆ بێنن! نابێ بە تینو پیتی بـکـوژـی!"

وتی: "ئاوم ناوێ، من ویستم بەو ئاوه مانە وه ی خۆم مسۆگەر بکەم!"

وتم: "من دە تـکـوژـم، مانە وه ی چی؟"

وتى: "ئاخر تۆ بەلپنت پى دام!"

وتم: "درؤ دەكەي!"

ئەنەس وتى: "وہللا راست دەکا قوربان!"

وتم بە ئەنەس: "قور بەسەرت! ئەو مەجزەئە و بەرائى شەھید کردووە، چۆن

پەنای دەدەم؟ بە خوا یان بەلگە بۆ ئەو قسەیت دەھینیتەوہ یان سزات دەدەم!"

ئەنەس وتى: "تۆ وتت قەیناکا کەس دەستت لى نادا تا ھەموو شتیکم بۆ

نەگىرپتەوہ، کەس ناتکوژى تا ئاوہکەت نەخۆیتەوہ (ئاوہکەيشى پزاند تازە ئیتەر

ھەرگیز ناخوړپتەوہ، کەواتە ھەرگیز ناکوژى!)

کۆمەلئ کەس پشتگیری ئەنەسیان کرد.

بە ھورموزانم وت: "تۆ منت فريو دا. بە خوا من بۆ موسلمان نەبى، بۆ کەس

فريو ناخۆم."

ھورموزان موسلمان بوو و، لە مەدينە نىشتەجى بوو.

- ھەر لەبەر قسەيەك نەتكوشت؟ تا ئەو ڕادەيە بەلپنى خۆت دەپاريزى؟

- تۆ ئەگەر بە کارەكەي من سەرسامى، ئەوہ بۆ قسەكەي ئەنەس زياتر سەرسام

بە!

- بۆچى؟

- ئاخر ھورموزان برايەكی ئەنەسى كوشتبوو، دەبوو ئەو زياتر لەسەر كوشتنى

ھورموزان سوور بى، بەلام كە گوپى لى بوو من وام وتووہ، ئیتەر تۆلەي لە بىردا

نەما، دەيوت: "دەبى بەلپنى خۆت ببەیتەسەرا" ئەنەس بكوژى براكەي خۆي

پزگار کرد!

- وەللا راست دەكەي گەورەم! بەلام خۆ تۆ دەتتوانى بىكوژى، ھەرچەند

ئەنەسەش ناڕازيبا، قسەي ئەنەس وەك ڕاوپژ بوو نەك فرمان! فرمان فرمانى تۆ بوو،

تۆ بۆت ھەبوو ھەر ڕايەك پپچەوانەي ڕاي تۆ بووايە، پەسندى نەكەي!

- من ئەۋ رايەي ئەنەس و ئەوانم پىي تەۋاۋ بوۋ.

- دەي تۆ چوزانى؟ لەۋانەيە ھورموزان لە ترسى شمشير مۇسلمان بوۋىي؟!

- ئيمە نەھيمان لىن كراۋە كە دلى خەلك توي توي بکەين و تەماشاي بکەين.

چوزانين دلى چى تيدايە، ئەي باسەكەي ئوسامە و پىغەمبەر ﷺ نازانى؟

- باسى چى؟

- پىغەمبەر ﷺ كۆمەلىك ھاۋەلى ناردە سەر حورقەي جۈھەينى، بەيانىي زوو

ھاتبوۋنە سەر كانى و ئاۋەكانيان، كە ئوسامە و ئەۋانيان بينىبوۋ، لە ترسدا بىلاۋەيان

لىكردبوۋ. ئوسامە و پىۋايكى ئەنصارى يەككى لەۋ پىۋاۋنەي ئەۋانيان كرتبوۋ،

ويستبويان بىكوژن، پىۋاۋەكە وتبوۋى: "لا الە الا اللە!" پىۋاۋە ئەنصارىيەكە ۋازى

ھىنابوۋ، بەلام ئوسامە كوشتبوۋى!

دۋاي ئەۋەي گەرەنەۋە، پىغەمبەر ﷺ دىنگوباسەكەي بىست، فەرموۋى: "ئوسامە! ئەۋ

وتى: 'لا الە الا اللە' چۆن كوشتت؟"

ئوسامە وتى: "ئەي پىغەمبەرى خوا! لە ترسى شمشيرەكەم وتى: 'لا الە الا

اللە.'"

پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "باشە تۆ دلى ئەۋ پىۋاۋەت لەت كرت تا بزانى لە ترسدا

ۋاي وتوۋە؟"

پىغەمبەر ﷺ بەردەۋام لە بەر خۆيەۋە دەيفەرموۋ: "دۋاي ئەۋەي وتى: 'لا الە الا

اللە' ھەر كوشتى!" ئەۋەندە دووبارەي كردهۋە، ئوسامە خۆزگەي دەخواست كە لەۋە

و پىش مۇسلمان نەبوۋايە و تازە ئيمانى بھىنايە، بۆ ئەۋەي توۋشى ئەۋ كارە

نەبوۋايە!

- قوربان ئا بەۋ پادەيە؟

- كورە لەۋەش زياتر كورم!

- چى قوربان؟

- میقدادی کوری نه سوهد به پیغه مبه صلی الله علیه و آله ی وت: "ئه ی پیغه مبه ری خوا! نه گهر له گه ل کافر ی کدا بوو به شهرمان و شمشیر ی کی دا له دهستم دهستیکی منی قرتاند. دوا یی په نای برده بهر داریک و وتی: 'ئه و! باوه یم به خوا هیئا' من بیکوژم یا نه؟"

فرمووی: "نه خیر، نابی بیکوژی."

وتی: "ناخر قوربان! دهستیکی منی قرتاند بی! دوا یی موسلمان بووبی!"

فرمووی: "نه خیر مه یکوژه! نه گهر بیکوژی، ئه و وهک ئه و کاته ی توی لیدی که نه تکوشتبوو، تویش وهک ئه وت لیدی ئه و کاته ی که پر وای نه هیئا بوو!"

- که واته ئه وه شهرعی خوا یه قوربان!؟

- ئه ی وا ده زانی من کار به شتیکی غه یری شهرع ده که م؟

- نه قوربان! به لام ده مه وی زیاتر بوم پروون بیته وه!

- له وهش زیاتر ئه و هورموزانه من وا ده زانم بوو به موسلمان یکی باش، به قهد

چاوتر وکانی له نایین دوور نه که وته وه!

- قوربان تو باشت ده زانی، من نازانم!

- ده ی هیچ پرس یاریکی ترت لایه؟

- قوربان هر چی پرس یارم هه بوو له باره ی داد گه ریبه وه هه ره موم پرس ی!

- یانی ته و او؟

- به ئیزنی خوا ته و او سپاسی جه نابت ده که م که نه وهنده خوراگر بووی و

وه لاسی پرس یارهکانی منت دایه وه!

- واز له و قسانه بیئه! نیستا پیم بلن، دوا ی ئه وه ی باسیکی گه وره مان داخست

و زوری له سر پر وشتبووین، له باره ی چ شتی که وه پرس یارت هه یه؟

- ده خوازم که هندی پرس یاری شه خسی له گه وره م بکه م!

- ده ته وی له چ باره یه که وه به پرس ی!

- قوربان جەنابت دەزانى كە خەلك دەمى ناوەستى، ھەندى كەس زمانىيان دەلىنى قامچىيە، بگرە دەلىنى شمشىرە، ئەگەر تاكە كەسى لە قسە و قسەلۇكى خەلك پارىزراوبا، ئەوا پىغەمبەر ﷺ پارىزراو دەبوو. تۆ خۆت باش دەزانى چىيان بە پىغەمبەر ﷺ دەگوت، خۆت دەزانى كە قورەيشىەكان چۆن پىيان دەوت؛ "شىتە، جادوگەرە،" ئەو ناووناتۆرانەى كە بۆ پىغەمبەريان ﷺ ھەلدەواسى، خۆيان لە خۆياندا سەبوورين بۆ ھەركەسىكى بىتتاوان و بوختانبۆكراو. تۆيش يەكىكى لەو كەسانەى كە بوختانىيان بۆ كردوو، بەلام قوربان با ئەوھىش بلىم كە دار ھەتا پر بەر و بەرخۆش نەبى، بەردى تى ناگىرپىت، تۆ نەك دارى، بەلكو دارستانىكى پر بەر و بەرھەمدارى، بۆيە سەير نىيە ئەگەر خەلكانىك ھەبن بەردت تى بگرن، بوختانت بۆ بكەن، بە خوا من دەزانم تۆ بىتتاوانى، زۆر لەو كەورەترى كە ئەوانە پىت دەلىن، دەرياش بە دەمى سەك گلاو نابى، بەلام من پىم خۆشە وەلامى ئەو بوختانانە لە خۆت ببىسم.

- من ھىچم نىيە بىلىم، تەنيا ئەو نەبى كە وەك ئىبراھىم پىغەمبەر ﷺ ئەو رۆژەى فرەيان داىە نىو ئاگرەو ھەرمووى: "حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ" خوام بەسە كە يارىدەدەر و يارمەتيدەرىكى چاكە. "منىش ھەروا دەلىم!

بەلام كىشە نىيە با بزانم چىيان پى وتووم؟ دواى پىت دەلىم كە ئەو قسانە چەندە دوورە لە راستىەو، دەى بزانم چىت پىيە؟

- دەلىن: "عەبدوپرەھمانى كورپت بادەى خواردوو و تۆيش ئەوھەندەت لى داو ھەردوو!" ئەو دەنگوباسە تا چەند راستە كەورەم؟ با پىش ئەوھى تۆ وەلام بەدەيتەو، ئەوھىش بلىم كە بە خوا من دەزانم وانىيە، وەك تاوانبارىك لىت ناروانم، بەلام ھەز دەكەم لىت بپرسم، چاك دەزانم كارى وا لە تۆ ناوەشپتەو!

- باشە! ھەموو پروداوھەكەت لە سەرەتاو بۆ دەگپرەمەو، دواى تۆ خۆت بپرار بەدە، بزانە كارى خراپم كردوو؟ بزانە ناھەقىم كردوو؟ لام واىە ئەوانەى ئەو قسەيان كردوو، ترش و خوييان پيا كردوو، ژاربان تىكەل بە ھەنگوين كردوو!

- فەرموو قوربان گيان و دلم لەلاتە!

- عەبدوللا و عەبدورپەحمانى كۆپم ھەردوو پۇشتن بۇ ميسر بۇ غەزاكردن،
سەردەمى والىيەتى عەمرى كۆپى عاص بوو، كەسك پۇشتبوو بە عەمرى وتبوو:
"عەبدوللا و عەبدورپەحمانى كۆپانى عومەر ھاتوون بۇ ئىرە بۇ غەزا!"
عەمر وتبووى: "لە كوین؟"

ئەویش وتبووى: "لەو پەرى شار."

من پىشتەر نامەيەكم بۇ عەمر نووسىبوو، پىم وتبوو: "نەكەى ھەرگىز كەسككى
خزمى من بىت بۆلای تۆ و، تۆیش لەبەر ئەوئەى خزمى منە كارىكى وای بۇ بکەى
كە بۇ خەلكى تری نەكەى! ئەگەر كارى وا بکەى، خۆم دەزانم چیت پى دەكەم!"
عەمر لە ترسى ئەو نامەيە، نە ھىچ دیاریيەكى بۇ ناردبوون و نە خۆیشى
پۇشتبوو بۇ لایان...

كار بەو شیۆەيە بوو، تا پۇژىك پیاویكى ھاوپى عەمر بە عەمرى وتبوو:
"عەبدورپەحمانى كۆپى عومەر و ئەبوو سەروە لە بەردەرگان داواى ھاتنە ژوورەو
دەكەن!"

عەمر وتبووى: "با بىنە ژوورەو!"

ئەوانیش زۆر بە داماوى و زەلیلى چووبوونە ژوورەو...
بە عەمریان وتبوو: "دارى ھەدما لى بدە، ئىمە دویشە و عارەقمان
خواردووەتەو و سەرخۆش بووین!..."

- ئەى قوربان عەمر چى کردبوو؟

- ھەندى قسەى پى وتبوون و دەرى کردبوون.

عەبدورپەحمان وتبووى: "ئەگەر دارى ھەدما لى نەدەى بە باوكم دەلیم، ئىتر
خۆت دەزانى!"

غەمىش دەيزانى ئەگەر داريان لى ئەدا، من لەسەر كارى لادەبەم و لىي توپەش دەبم...

غەم دەيوست بە گوڭيان بكا و داريان لى بدا، لەو دەمەدا غەبدوللاى كورم خۆى كردبوو بە ژوردا.

غەبدوللا بە غەمى وتبوو: "باوكم پىي وتووم بۆ كارىكى زۆر پىيوست نەبى، نەيەم بۆ لات. ئىستە هاتووم بلىم: نابى سەرى غەبدورپەحمانى بىرام بە بەرچاوى خەلكەو بەتاشى! بەلام قەيناكا دارى لى بەدە!"
چونكە ئىمە جگە لە داركارى، سەرى عارەق خۆرىشمان بە بەرچاوى خەلكەو دەتاشى.

- ئەى غەم چى كرد؟

- لە حەوشى مالى خۆياندا دوور لە چاوى خەلك دارى لى دابوون. دوايى غەبدوللا، غەبدورپەحمانى بردبوو ژورەو لەوى سەريان تاشى، بەلام سەرى ئەبوو سەروەيان لە حەوشەدا تاشىبوو.

- تا ئىردە هىچ كىشەيەك نابىنم، هىچ شتىك نە لە تۆ و نە لە غەم و نە لە

كورەكنت و نە لە ئەبو و سەروە! بۆ ئەو بوختانەيان بە تۆ كردووه؟

- پەلە مەكە كورم! چىرۆكەكە تەواو نەبوو.

- بىورد قوربان، ئەو لە تاو خۆشەويىم بۆ جەنابت و لە داخى قسە و

قسەلۆك نەودندە پەلەم كرد! دەى فەرموو قوربان چىرۆكەكە تەواو بكە!

- باشە قەيناكا! پاشماو دى چىرۆكەكە نەمەيە: من لە مەدينە بەسەرھاتەكەم

بىستەود. ئەوانىش هىشتا ھەر لە مەسر بوون، لای غەمى كورى عاصدا نامەيەكم بۆ

غەم نووسى، وتم:

بە ناوی خوای گەورە و میهرەبان،
 لە بەندەي خودا، گەورەي ئیمانداران،
 عومەري کورپی خەتتابەووە بۆ تاوانباری
 کورپی تاوانباری کورپی تاوانبارا پێم
 سەیرە چۆن زاتت کرد قسەي من
 بشکێنی! چۆن ئەوەندە پووقاییمی
 بەرابەر من! من ئەو هاوێلانەم نەکرد
 بە والی کە لە غەزای بەدردا بەشدار
 بوون، ئەوانە هەموویان لە تۆ باشترین،
 بەلام من تۆم هەلبژارد! چونکە
 دەمگوت: پیاویکی توندو تۆلە، وریایە!
 بەلام کارەکەت بەو گەندەلییانەت
 بۆگەن کردووە. من دەبێ تۆ لە
 والییەتی دەر بکەم! بەلام دەرکردنیکی
 خراپ، ئەو لە مالى خۆتدا داری
 حەد لە عەبدورپەحمان دەدەي و هەر
 لەویش سەري دەتاشی؟! خۆ تۆ
 دەتزانى ئەو پێچەوانەي ویستی منە،
 عەبدورپەحمانیش وەک هەرکەسیکی
 ئاسایی وایە و نابێ لەگەڵ هیچ
 کەسێکدا جیاوازی بکەرێت. چى بە
 خەلکی تر دەکەي، بە هەمان شیوە
 دەبێ بە ئەویش بکەرێت! بەلام تۆ

وتوووتە: "ئەو کـوـرـی گەورەي
ئیماندارانە!...

خۆ تۆ دەزانی کە من لەبارەي ئەو
تۆ لەسەندنەوانەي پەيوەندیان
بەشەرەووە هەيە لەبەر پەزنامەندیي
خوا نەرمی لەگەڵ کەسدا نانویتم،
جیاوازی لەنیوان کەسدا ناکەم. بە
گەشتنی ئەم نامەيە، عەبدوپەرەحمان لە
عابایەک دەپێچی و بە سواری کەر بۆم
دەنێرتەووە با بزانی چ کاریکی خراپی
کردووە!

- دەي قوربان بە گەشتنی نامەکە، عەمر چی کرد؟

- نامەکەي بۆ عەبدوڵلا و عەبدوپەرەحمان خۆتێندبوووە، بەو شیوەيەي خۆم وتم،
عەبدوپەرەحمانی ناردهووە. نامەيەکی بۆ من نووسی و داوای لێبوردنی کردبوو،
دابوو بە عەبدوڵلا، عەبدوڵلايش لەگەڵ عەبدوپەرەحماندا هاتەووە بۆ مەدینە!
- ئەي دواي ئەووە چی پووای دا؟

- عەبدوپەرەحمان هات بۆلای من، عابایەکی زبیری قورسی پێتووە پێچرابوو، بە
حāl دەیتوانی بچولێ.

وتم: "عەبدوپەرەحمان! ئەووە فلان کارو فیسار کارت کردووە؟! بە خوا دەبێ داری
حەدت لێ بدری!"

عەبدوپەرەحمانی کورپی عەوف وتی: "قوربان داری لێ دراووە، ئێتر بەسە."

- دەي قوربان عەبدوپەرەحمانی کورپی عەوف پاستی کرد، چیت کرد بە گوێی

ئەوت کرد؟

- نەخپىر، بەلكو بە ديار چاوى خەلكەو، وەك ئەوەي كە شەرعىيە، دارى حەدم لە عەبدورپەحمان دا، دوايى لىي گەرام، دواي ئەوە يەك مانگى رېك ساغ و سەلامەت هېچ عەيبىكى نەبوو، دەرھات و دەچوو، ھاتوچۆي ناو بازار و خەلكى دەكرد. دواي ئەوە قەزا و قەدەر نەخۆش كەوت، بەو نەخۆشەو گيانى سپارد، ئىتر نە كاريگەريى ئەو دارانە بوو نە هېچ!

- دەي قوربان خۆ ئەم بەسەرھاتە شانازىيە بۆ تۆ نەك خراپە! خوا پرووى ئەو كەسە رەش بكا ئەو بوختانەي بۆ تۆ ھەلئاسىو، چ درۆيەكى ناحەزيان بۆ كەردووى؟! بەلام قوربان، وانازانى كەمىك بەرانبەر كۆرەكەت رەق بووى؟ من ھەقم بەو قسە و قسەلۆكانە نىيە كە ھەلئانئاسىو، زانىم ئەوانە ھەمووى درۆن، ئەمە پرسىارىكە و خۆم دەيكەم؟

- من تەنيا بەپىي شەرع جولامەتەو، هېچ زىادەرەوييەكم نەكردووە. تۆ پىت خۆشە عومەر بە بەرچاوى خەلكەو دارى حەد لە كۆرى خەلك بەدا، بەلام كۆرەكەي خۆي لە ژوورەو و لە حەوشى مالى عەمر دارى لى بدريت؟

- نەوەللا! بەلام خۆ تازە دارەكەي لى درا!

- لىي درا! بەلام بەو جۆرە نەبوو كە خوا دەيەوئ!

- قوربان شتىكى تر ماو.

- چىيە؟

- من وەك چۆن لە تۆ دلىام و دەزانم پياويكى زۆر باشى، ئاوا لە كۆرەكانىشت دلىام! بېستوو عەبدورپەحمان شەرايى نەخواردبوو، ئەو ئاوجۆيان شەربەتى ترپى خواردبوو، كەچى شەراب دەرچوبوو- نەيزانىبوو شەرابە. ھەروەھا ئەبوو سەروەيش، ئەبوسەروە يەككە لەو پياوانەي لە غەزاي بەدردا بەشدار بوو، بەلام دواي ئەوەي خواردپانەو و سەرخۆش بوون، زانىيان شەراب بوو، خۆيان داوايان كرد كە دارى حەديان لى بدريت، ئەوان دەيانتوانى تەنيا تۆبە بكەن و قسە

نەكەن، بەلام لەبەر ئەوەى ھەزىيان دەکرد تەواو پاك بېنەو و ھىچ گوناھىيان بە سەرەو نەمىنى، بۆيە داوايان کرد داريان لى بدرى!

- من پىم دوور نىيە وابى، نەمپرسى بزانم چ جورە شەراپىيان خواردوو تەو. خۆيان چووبوونە لای ەمر و داوايان کردبوو داريان لى بدا، منىش ھەر بە گوپرى داواكارىيەكەى خۆيان جولامەو. ئەگەر بە قسەى تۆ بى، ئەو بە خوا دوو پىساوى شەرىفن و ھىچ تاوانىيان نىيە، ئەگەرىش وا نەبى، خو تۆلەى خۆيان وەرگرتەو. - راست دەفەرموى قوربان.

- لەم بارەو ھىچى تر ماو بپرسى يان تەواو؟

- من ھىچم نەماو.

- ئەى شتىكى وەك ئەمە نەماو لەبارەيەو بپرسى؟

- قوربان دەلین: "غومەر نەصرى كوپرى ھەججاجى لە مەدىنە دەرکردوو، بەبى ئەوەى نەصر ھىچ گوناھ و تاوانىكى ھەبى، تەنیا تاوانى ئەو ئەو بوو كە زۆر جوان بوو!" شتى وا پرووى داو، ئەگەر پرووى داو بۆچى؟

- كورە ئەوانە چونكە تىناگەن و شارەزای بپاردان و شەرع و دادوهرى و ئەم شتانە نىن، ھەر لە خووە قسە دەكەن و نازانن چى بوو تە ھۆكار!

- قوربان من لەم قسەى جەنابتەو وا تىدەگەم كە مەسەلەكە راستە؟

- بەلى راستە! بەلام لەبەر ئەو نەبوو كە ئەوان دەلین! ئەوانە ھەق و ناھەقيان

تىكەل کردوو، قسەى ھەق دەكەن و مەبەستيان پىي ناھەقە! ئىتر يان ھىچ نازانن يان نىەتيان خراپە!

- دەى قوربان ھەرچۆنىك بى گرنگ نىيە، دەمەوى بزانم باسەكە چۆن بوو؟

- من شەويك بە ناو كۆلانەكانى مەدىنەدا دەگەرام، دەمويست بزانم دەنگوباسى

ئەو خەلكە چىيە؟ گويم لە ئافرەتتيك بوو دەيوت:

خۆزگە شەراب و بادە ھەبووایە
 نەصری ھەججەم لەلا ھووایە
 نەو ھەندە جوانە بۆ یەك بینینی
 گەر گیان ببەخشی وەك پولێك وایە
 بە (جوانێ) بڵێی: تۆ وەك نەصر وای
 شاگەشكە دەبێ، شفاى قەت نایە
 تەماشای چاوى چەن جادوو بەزە!
 بالای وەك شمشاد، برۆی ھەودایە
 لە تاو ئەو پرچەى قەرارم نەما

جیگام ھەر دەلێی كا و میرووی تیاہ^۱
 بۆیە وتم: "نابێ لە مەدینەدا كە سێك ھەبێ كچان لە ژووری تایبەتیی خۆیانەو
 ناخی بۆ ھەلبكێشن و گۆرانیی بۆ بڵێن!"
 بۆ بەیانى وتم: "نەصرى كۆرى ھەججەم بۆ بێنن."
 كاتێك ھینایان، تەماشای دەكەم جوانترین مەزقە، لە جوانیدا دەدرەوشایەو، مەزقى
 لە خستە دەبرد، قزێكى جوانى پێو ھوو ھەر مەپرسە، پێم وت: "بیروڤاى گەورەى
 مۆسلمانان وایە كە سەرت بتاشین!"
 كاتى سەرمان تاشى، زیاتر جوان بوو.

^۱ ھەربەھەكى ئاواہ:

ھەل من سەھیل الی خمر فاشربھا	أَم من سہیل الی نصر ابن حجاج
الی فتى ماجد الأعراق مقتہل	سہل المحبہا کریم غیر ملجاج
تەنہیہ أعراق صدق حین تنسہ	أخي وفاء عن المکروب فرج
انظر الی السحر یجری فی نواظرہ	وانظر الی دمج فی طرفہ الساجي
وانظر الی شعرات فوق عارضہ	کأنہا نعال دب فی عاجي.

بؤ شهوی دواتر گویم له هه مان ثافرت هوو ده پگوت؛

سه ریان تاشیوه ناشیرین ببی

ههنگ کاتی برین شیلای لئ دهر دئ

پروومت وهک مانگی گیرای ژیر زولف

که سه ریان تاشی مانگه شهو هه لدی^۱

بویه به نه صرم وت: “به خوا نابی من و تو له یهک شاردانیشین.”

وتی: “دهی قوربان من تاوانم چیییه؟”

وتم: “هر نه وهی که پیت ده لیم.”

ناردم بؤ به صره.

- یانی به ببی هیچ تاوانیک دوورتخته وه بؤ به صره؟

- نهو هیچ تاوانیکی نه بوو، به لام ده بی بزانی بؤچی وام کرد! دهی گوی له

پیاوی دادوهر و برپاربه ده ست و سیاسی بگره!

- گویم گرتووه قوربان فهرموو!

- نه وهی که من کردم، پیشخستنی مه سله حه تی گشتی بوو به سر مه سله حه تی

تاکه که سیدا، زیاندان له مه سله حه تی تاکه که سی له پیناو به رژه وه ندیی گشتیدا

شتیکی رینگه پیدراوه، یه کیکیشه له ده ستووره گشتییه کانی ئوصولی فیه هه روه ها

تینگه شتنی ته و او له ئیسلام نه وه یه که نه گهر هیچ چاره یه کت نه ما، نه و او به

تاوانیکی بچووک تاوانیکی گه و ره پال پیوه بنیی. دیسان له شه ریه تی ئیسلامدا

ده ستوورنکی گشتی هه یه که نه گهر هاتوو مروف که و ته نیوان دوو تاوانه وه و به

ناچاری ده بوو یه کیان بکات، نه و کاته ده بی تاوانه بچووک که هه لېژیرئ، نه گهریش

له نیوان دوو چاکه دا سه ریشک کرا و نه پتوانی هه ردووکیان بکا، نه و او چاکه گه و ره که

^۱ عه ربیه که ی ناوایه:

حللوا راسه لیکسب قبحا غیره منهم علیه وشحا

کان صبحا علیه لیل بهیم فمحو لیل و ابقوه صبحا

مه لَبْزِی. جا نه گهر دوو چاکه ییش دژ به یهک هوون، نه وا چاکه گهره که مه لَدَه بَزِیَرین و چاکه ی بچووک وازلئ ده هینین.

— قسه یه کی جوانه گهره ما ته واو و راسته و هیچ جئی گومان نییه! به لام دوور خسته وهی نه م کوپه بۆ به صره چ مه سلّه حه تیکی تیا بوو؟

— کوپم! دادوهر بۆی هه یه که خه لک دوور بخاته وه بۆ مه سلّه حه تی گشتی، نه ک وهک حه د و سزا. کاتی خۆی له مه دینه ییش بله ژنانییه ک هه بوو ناوی هیته بوو. پیغه مبه ر ﷺ دووری خسته وه. منیش نه صرم له بهر بهرژه وهندیی گشتی دوور خسته وه، خۆ جوانییتی وا ناکا مرؤف دوور بخریته وه، به لام نه وه بهرژه وهندیی گشتیه که وا ده کا دوور بخریته وه!

— قوربان بهرژه وهندی له کویدایه؟

— تا پیت بلیم بهرژه وهندییه که له کویدایه، شاری مه دینه شاری تیکۆشه ران و جیهاده کهرانه، به و مانایه زۆربه ی زۆری پیاوه کانی شاری مه دینه له مال نه بوون، به لکو له جیهاد بوون، بۆیه زۆربه ی ژنه کانییش له ماله وه بی میرد بوون. بۆیه له سه ر حاکم پیویسته هه ر شتی بییته هۆی تاوان له سه ر پئ، لایببا. بیگومان چۆن پیاو بیتاقه تی بۆ ژنه که ی ده کا، ئاوایش ژن بیر میرده که ی ده کاته وه و بیتاقه تی ده کا. بوونی کوپکی وه ها جوانیش له کۆمه لگایه کی ئاوا دا، له وانه بوو خراپه ی لی بکه ویته وه! جا دوور خسته وهی هه رچه ند زیانی تاکه که سی تیا بوو، به لام له ولایشه وه بهرژه وهندیی گشتی تیا یه. من ژنه کانی مه دینه تۆمه تبار ناکه م، په نا به خوا له کاریکی ئاوا، به لام ئیتر به و شیوه نه بی، مرؤف ناتوانی رێگه له و سروشته ی بگری که له سه ر به تی! بۆیه من به هاشم زانی له پیناو پاراستنی بهرژه وهندیی گشتیدا، زیان له بهرژه وهندیی تاکه که سیکی وهک نه صر بده م.

..... لە و دە مە ی گە شتم بە عومەر رضی اللہ عنہ

- بە خوا ئەمە بۆچوونیکی تەواو جوانە قوربان! ئەمە نابێ نەم بەسەرھاتە وەک تانە و تەشەر بۆ تۆ باس بکریت، بەلکو دەبێ وەک شانازییەک باس بکریت، بەلام من پرسیاریکی گرنگم ھەیە.

- چییە؟

- تۆ لەبەر ئەوەی ھیچ ژنیکی شاری مەدینە تووشی گوناھ نەبێ، نەصر دوور دەخەیتەووە بۆ بەصرە، یانی ئەم ترسەت لە شوینیکیوە گواستەووە بۆ شوینیکی ترا ئەو ئەگەر ژنانی بەصرە تووشی تاوان ببین، ئەو کات چی؟ جگە لە گواستەووەی مەترسییەک لە شوینیکیوە بۆ شوینیکی ترا، بەرھەمەکی چی بوو؟

- پرسیارەکەت زۆر جوانە و وەلامەکەیشی زۆر ئاسانە!

- وەلامەکی چییە گەرەم؟!

- یەكەم: باری كۆمەلایەتی بەصرە لەگەڵ مەدینەدا جیاواز بوو، وەک پێم وتی:

شاری مەدینە شاری تیکۆشەران بوو، پیاوەکان بەزۆری لە جەنگدا بوون، بەلام شاری بەصرە شاری نیشتەجێبوون بوو، پیاوەکان زۆربەي زۆرینەیان لە ماڵدا بوون، بۆیە ھەم ژنان و ھەم پیاوان کەمتر جێی مەترسی بوون.

دووەم: کەسیکی ئاوارە و دوورەولات وەک کەسیکی خۆیی نییە. مرۆفی ئاوارە

لەو شوینەي کە لێیەتی خەریکی خۆژباندن دەبێ، خەریکی پەیداکردنی رزق و پۆزی و بژیوی دەبێ، بۆی ناکرێ ھەروا بە بەلاش و حەلاش لێی بسووپێتەووە، بۆی ناکرێ زۆر خەریکی خۆی بێت و بێ کار بۆی داھێشێ. ئێستە ئێمە جۆرە رەقی و ستەمیکمان بەرانبەر نەصر کردووە، راستە، بەلام دەبێ ئێمە تەماشای بەرزەوھەندی تاکە کەسی نەکەین، دەبێ بەرزەوھەندی گشتی لە بەرچاو بگیرین، بەپێی شەرع و قانون، رەچاوکردنی بەرزەوھەندی گشتی لە پێشترە تا رەچاوکردنی بەرزەوھەندی تاکە

کەسی!

- بە خوا بېر و بۇچونەكانت ھەموويان زۆر تەواون! تۆشتى وا ھەست پىن دەكەي، خەلكى تر نايانزانى! راستە وتوويانە! "ھەموومان چاومان ھەيە، بەلام ھەموومان شتەكان نابىنين!"

- دەي ئەم باسە تەواو بوو؟

- بەلى قوربان تەواو.

- ھېچى ترى وەك ئەمە ھەيە بېرسى؟

- زۆر ھەيە قوربان.

- دەي بلى بزانم چىيە؟

- قوربان دەلەين: "گوايە تۆ و ئەبوو بەكرى سددىق ھېرستان بردوۋە بۆ مالى عەلىي كۆرى ئەبوو تالىب و عەلى خۆي لە مال نەبوۋە، بەلام بە ھەردوۋەكتانەۋە لە فاتەتان داۋە، پەراسووتان شكاندوۋە، بە مندالەيكەۋە دووگيان بوۋە، مندالەكەي لەبار چوۋە، دوايىش ھەر بە ھۆي ئەو ليدانەۋە كۆچى دوايى كردوۋە؟
- ئاي باۋكە پۆ لەو درۆ زلە! بە خوا ديسان دەلەيم: "حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، خوام بەسە كە يارىدەدەر و يارمەتيدەرىكى چاكە."

دواتر دەلەيم: كاتى پرسیارى عەبدوررەھمانت لى كردم، وەلام دایتەۋە: پرسیارى نەصرت لى كردم، باسى بەرژەۋەندىي تاكە كەسى و گشتىم بۆ كردى: بەلام بە خوا ئەمە كە تۆ دەيلىنى، ئەمە يەكەم جارە و لە دەمى تۆي دەبىسم! نازانم چى بلىم! من ھېرش بكمە سەر كچى پىغەمبەرى خوا ﷺ! لەگەل چ كەسكەيشدا! ئەبوو بەكرى سددىق! باشتىن پىاۋ، باشتىن مەرۋف لە دواي پىغەمبەران! كورە بە خوا پىاۋ نازاننى لە داخا چى بلى!

- بە خوا دەزانم تۆ لەو تۆمەتەۋە دوورى! بەلام وا دەلەين چى بكمە؟

- نازانم ئەو كەسەي ئەم قەسەي ھەلۋاسىۋە مەبەستى ناشىرئىكردىنى من و ئەبوو

بەكرە يان ناشىرئىكردىنى عەلى!

- غەلى بۇ؟ خۇ ئەۋ لە ژنەكەي دراۋە، بۇچى ناشىرىن دەكرېت؟

- بە خوا بەۋ قسە، ئەۋەندەي مەبەستى ناشىرىنكرىنى غەلىيان بوۋە كە

ھىچكەس بەۋ جۆرە ناشىرىن نەكرابى!

- چۆن قوربان تېمبگەيەنە؟

- كۆرە كۆرۈم ئەۋە تۆچى دەلئى؟! غەرەب لە سەردەمى نەفامىدا خاۋەن ھەيا و

حورمەت و غىرەت بوۋەن، ھەرگىز قەبۇلىيان نەكردوۋە تەغەدايان لى بىكرېت! بە

تايبەتى لە ژن و مندالىيان! جارى وابوۋە چەند سالىك لەنىۋان دوو ھۆزدا لەسەر

ئەسپسوارىيەك شەر بوۋە، پىيان شەرم بوۋە بلىن: "دۆراين"، ئىتر چۆن لە ژنيان

بدرى قسە ناكەن؟!!

- نا بە خوا شتى ۋا نابى!

- دەي ئەۋە لە سەردەمى نەفامىدا وابوۋە، ئەي دەبى لە سەردەمى ئىسلامدا

چۆن بى! ئايىنى ئىسلام بۇ پاراستنى كەرامەت و رىز و شكۆى خەلك ھاتوۋە.

غەلى كۆرى ئەبوۋ تالىب ئەۋ پياۋە دلئىر و دلاۋەرە، ئەۋ شىرەي خوا، ئەۋ كەسەي

كە خۆي كىردە فىدايى بۇ ئىسلام، ئەۋ كەسەي كە لە جىگەكەي پىغەمبەردا

نوۋست بۇ ئەۋەي پىغەمبەر ﷺ لە دەست كافرەكان دەرباز بىي، ئەۋ كەسەي لە

غەزاي بەدردا وىنەي نەبوۋ، ئەۋ كەسەي لە غەزاي خەندەقدا شالۋى دەبرد، ئەۋ

كەسەي ۋەك شىر لە غەزاي خەيەردا ئالا بەدەستى ئىسلام بوۋا ئا ئەۋ كەسە لە

ژنەكەي بدرى و قسە نەكا؟! ئاخىر ئەمە غەقلى چ كەۋجى ئەمە قىۋل دەكا؟!!

كۆرۈم! خوا لە بارەي ژنانەۋە بە پىۋانى فەرموۋە: ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَصْرِیحٌ

بِإِحْسَنِ﴾ البقرة: ۲۲۹ ۋاتە: "يان بە رېك وپېكى و بەباشى بە يەكەۋە بن، يان بە

ھەيا و حورمەتەۋە دەستيان لى بەردەن!"

دەي ئەگەر من و ئەبوۋ بەكر پەراسوۋى فاتمە بشكىپىن و غەلى دەنگ نەكا،

مندالى لەبار بېيەن و غەلى دەنگ نەكا، بېرېزى پى بىكەين و ھەر دەنگ نەكا و،

هه روا بۆ خۆی بئخهه بسوورپته وه! نه وه که ی به پکویکی لای خۆی فاته ی
هیشته وه ته وه! نه وه ئیتر ئازایه تی و جوامیری و شیرایه تی عه لی له کوپیه!
ته عه دا له وه زیاتر چیه! عه لی و ته عه دا قه بولکردن!

- به خوا راست ده که ی قوربان!

- با پیت بلیم: به خوا نه و قسه و قسه لۆکانه ته نیا گالته کردن به که سایه تی
عه لی نییه! به لکو گالته کردن به که سایه تی ته واوی بنه ماله ی پیغمه مبه ره! دوور له
پرووی عه لی، دوور له پرووی عه لی! با بلیم: عه لی پیاویکی ترسه نوک و
بیده سه لاته! که هه رگیز وانه بووه - به خوا زیره کترین و بویرترین پیاو بوو - باشه
ئه مه عه لی هیچ! ئه ی نه و هه مووه پیاوه دلیره ی بنه ماله ی هاشم چی! عه بباس چی!
خۆ بۆم باسکردی عه بباس خانوویه کی به من نه دا، ئه ی ئیتر چۆن به رابه ر
بپرزیکردن به برازا که ی بیده نگ ده بی، باشه عه بباس بۆ خانووه قورپنه یه ک
به رانه ر من ده وه ستیته وه، به لام له لیدانی فاته دا نایه ته ده نگ؟! ئاخه ئه مه چ
بپرزیکردنیکه به رابه ر عه بباس! ئه ی عه قیل له کوئ بوو؟! حه سه ن و حه سه یه
له کوئ بوون؟! خۆ نه و سه رده مه ی کو تایه ی خه لافه تی من حه سه ن و حه سه یه
ته مه نیان بیست سال به ره و سه رتر بوو، گه نج و لاو و به هیز، له هه ره مه ی هیز و
گه نجیدا بوون، ده ی بۆ هیچیان به رابه ر عومه ریکی به سال چووی لاواز نه کرد؟!
ئه وانیش غیره تیان نه بوو؟! ئه ها کوپم! نالیم نه وه پێش نه وه ی بپرزیکردن به من و
نه بوو به کر بی، بپرزیکردنه به بنه ماله ی پیغمه مبه ره صلی الله علیه و آله!

- به لی به خوا راست ده فره مووی وایه!

- کوره ئه م قسه له وه ده رچووه هه ر بپغیره تی پیت، به خوا سه رده کتشی بۆ
جووره گه وادییه کیش په نا به خوا، تو خوا چۆن پیاویک قه بول ده کا من بچه
ماله که ی تیر له ژنه که ی بده م، من داله که ی له بار ببه م، بیکوژم! دواتریش بجم بۆ
داوا ی کچی نه و پیاوه و کچه که ی خۆی بدا به من! ئه ی من زاوا ی عه لی نیم!

نه ی نوم که لسمو ژنم کچی فاتمه و هلی نییه؟ نه ی نوم که لسموم چئون به راهبر
نه و هه مووه بیریزیکردنه بیده نگ بوو؟ نه ی خوانه خواسته نه گهر وایی، کوا غیرهت
و پیادتی و مهردایه تیی بنه مالهی پیغه مبه ر

نه و کاره نه گهر به راهبر پیاویکی بییدین و بته پرست و خوانه ناسیش بکری.
قبولی ناکا، چونکه دژی سروشتی مروغه، چ جای نه وهی به راهبر زاتیکی
له خواترس و به غیرهتی وهک علی؟

- به خوا راست ده فهرمووی، علی نه وهنده بیغیرهت نییه.

- حاشا علی ئاوابی که نه وانه دهیلین! حاشا نه بوو به کر و منیش نه ونده
سته مکار و ناپاک بین. کوره نه وه قسه ی شهیتانه، له که لله سهری نه وانه دا هیلانه ی
کردوو و نه و قسانه ی پی وتوون، لییان گهری و با واز له م مه سه له بینین. نه مه
ئاویکی لیل و بۆگه نه!

- فرمان فرمانی تویه گه ووردم!

- ددی بزنام له م باره وه هیچی ترت لایه؟

- قوربان ده لین: "عومه ر به پیچه وانه ی قورشانه وه جولاهه ته وه، هه ستاوه نه و
ئاوچانه ی عیراق که پزگار کراون، هه مووی کردوو ته وه قف بۆ موسلمانان و له نینوان
جهنگاوه رانی نیسلامدا به شی نه کردوون، خوا ده فهرمووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ الانفال: ۴۱ واته:
'انه ی نیمانداران) ئاگادارین و بزاند، به راستی هه رچه کتان ده سته کوت (له جهنگی
پی باودرپاندا) نه وه بینکومان پینجیه کی بۆ خوا و پیغه مبه ر و خزمانی نزیک
پینغه مبه ر و هه تیوان و هه ژاران و په یوارانه، چوار به شه که ی تریشی بۆ نه و
موجاهیدانه یه که له و غه زایه دا به شدارییان کردوو.' نه م نایه ته به لگه یه له سه ر
نه وهی که پینجیه کی نه و ده سته وتانه بۆ نه و که سانه یه که له نایه ته که دا به اس
کراون و و چوار به شه که ی تری دابهش ده کهرت به سه ر جهنگاوه ره کاندا! نه وهیش

به گویره ی نایه تی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر، کاتییک خه یبه ریش پرزگار کرا، پیغه مبه ر به و جوړه به شی کرد، که وا بوو نه و کاره ی پیغه مبه ر به لکه یه له سر نه وه ی که پیویسته دابه ش بکری، به لام عومه ر به پیچه وانه ی قورئان و و سوننه ته وه په فتاری کردوه و به پای خوی کاری کردوه. “قوربان تو له م باره وه چی ده فرمووی؟

- یه که م: نه وه ی که ده لئین: “عومه ر پیچه وانه ی ده قی قورئانه وه جولوده ته وه.”

نه و قسه له نه شاره زاییی خویان له قورئانه وه سه رچاوه ی گرتووه، قورئان نه یفه رمووه: نه و ده سکه وتانه چ ده سکه وتی گوازاوه بی وهک که لویه ل، یان نه گوازاوه بی وهک زه وی زار، ده بی به ش بکری. به لکو نه و نایه ته که نه وان کردوویانه به به لکه، باسی پینجیه کی ده سکه وته کان دهکا که چو و بۆ کی خه رج بکری، دابه شکردنی چوار به شه که ی تر له قورئاندا یاس نه کراوه، به لکو له فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ دا هاتووه که نه و به شی کردوه. نایه ته که به هیماوه فرموویته ی چوار به شه که ی تر بدری به جه نگاوه ران، نهک به پاشکاوی! رییک وهک نه و نایه ته که ده فرمووی: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ﴾ النساء: ۱۱

واته: “نه گه ر مردووه که مندالی نه بوو و، دایک و باوکی میراتبه ری بوون، نه وه سییه کی میراته که بۆ دایکییه تی.”

که و ابوو به شی باوکیک له میراتی نه و کورپی که مردووه و ژن و مندالی نییه، دوو سییه که، چونکه دایکی سییه کی بردووه و نه وی تر ماوه ته وه بۆ باوک! که وا بوو نایه ته که شته که ی به په کجاری نه پراندووه ته وه، به لکو به گومان وا داده نری که چوار به شه که ی تر بۆ جه نگاوه ران بی. له هغه ماکانی نه فسیردا یاسایهک هیه ده لئین: “فام و تیگه یشتن له و نایه تانه ی که به کورتی و هیما شته کان ده گه یه نن، وهک تیگه شتنی نه و نایه تانه نییه که به پاشکاوی مه به سته که ددهن به ده سته وه!” دیسان مانای په نامه کی نایه تییک ناتوانی وهک مانای ناشکرای نایه ته که ریگا نیشان

بدا، قسه ی به توپکڼ و هیما و نیشاره وهک رپک و بی پېچ و په نا قسه کردن ناېنه به لگه. نه گهر که سی بلې؛ "وه لالا به شی باوک له و نایه ته هر دوو سینه که و شته که پراوه ته وه" نه وه به گویره ی تیگه شتنی خه لک شته که ی پراندووه ته وه نه ک خودی نایه ته که!

هرچی به لگه هیئانه ویشه به کرداری پیغمبر ﷺ له غه زای خه یبه ردا، نه وه به لگه نییه له سر نه وه ی که هر شوینې نازاد کړا، نیتړ ده بی به ش بکړی، چونکه نه و کاره ی پیغمبر ﷺ له وانه یه بؤ سوننه ت بی نه ک بؤ واجب. نه و کاره ی پیغمبر ﷺ نه وه دهرده خا که دابه شکردن دروسته یان لای نه وپه پری سوننه ته نه ک واجب. پیغمبر ﷺ زور حه زی له خه لوا بوو، ده ی نه گهر که سی حه زی له خه لوا نه بی، پیچه وانه ی سوننه تی کردووه؟!

- نه و لالا قوربان!

- ده ی نیتړ نه و قسه یان له کوئ هیئاوه که واجب دابه ش بکړی؟ دواتر، نه گهر لایه نی سوننه تی یان دروستی تی کاره که زال بکه ین، نه وه کاریکمان کردووه به بی نه و دی به لگه و بنه مای هه بی، ئا له بهر نه وه هر کاتیک شوینیک نازاد کړا، پرپار برپاری سه روک و خه لیفه یه که چی له و شوینه بکا و چونی لی بکا، نه وه ی که به مه سله حه تی ده زانی، ئا وای لی ده کا. نه و هتا پیغمبر ﷺ شاری مه ککه ی پژگار کرد و به شیشی نه کرد، که وا بوو نه و ناوچانه ی پژگار ده کړین، دروسته به ش بکړین و دروسته وهک خو یان ده ستکاری نه کړین. نه و کاره ی پیغمبر له خه یبه ر، مانای نه و دیه که دروسته نه ک واجب، نه گهر مانای واجب هو وایه، مه ککه ی شیشی دابه ش ده کرد!

ديسان کاره کانی پیغمبر ﷺ هه موویان بؤ په ک مه به ست نه هوون، کاری وای هه بووه به مانا واجب بووه، هه بووه به مانا سوننه ت و هه بووه به مانای نه وه ی که دروسته بکړی، نیتړ نه سوننه ته و نه واجب، کاتی ده زانین فلان کاری بؤ واجب

بووه و فلان سوننه، که به لگه یه کمان هه بی! لیره بيش هیچ به لگه یه ک نییه تا شته که یه کلایی بکاته وه.

- قوربان قسه و به لگه کانت زۆر جوانن، به لام تۆ فەرمووت: "ئەو شتانه ی ده گوازیڤنه وه و ئەوانه یشی که ناگوازیڤنه وه،" جیاوازی چیه له نیوانیاندا؟
- ئاها! مه به سته که ئا لیره دایه .

- چۆن؟

- سه رچاوه ی هه له که ئا له ویوه دروست بووه که جیاوازییان نه کردووه له نیوان مالی گوازاراوه و نه گوازاراوه. ئەوانه وا ده زانن که مالی گوازاراوه وهک پاره و زیڤ و زیو چ بریار پکی هه یه، هه مان بریار بۆ مالی نه گوازاراوه یش وهک زه ویوزار به کار دئ و ئیتر جیاواز نین! بۆیه وا ده زانن من پیچه وانه ی ده قی قورئان و سوننه ت جولاومه ته وه!

به لام به و جوړه نییه که ئەوان لئی تیگه شتوون! هیچ گومان له وه دا نییه ئەو شتانه ی که گوازاراوه ن وهک زیڤ و زیو، ده بی دابه ش بکړن، به لام مالی نه گوازاراوه ی وهک زه ویوزار، یه کده نگی له سه ر نییه که چی لی بکړئ، زوبه یر و بیلال پییان وایه ده بی به ش بکړئ، من و عه لی و ئەبوو عوبه یده و مه عازیش پیمان وایه به ش نا کړئ. هۆکاری بۆچوونه که ی ئیمه یش ئەوه بوو وتمان: "ئەگەر ئەم زه ویوزارانه دابه ش بکړن، ئەوا ده درپن به خه لکیکی که م و زۆربه ی خه لک ده ستی له بنی هه مانه وه ده رده چی." دوا ی ئەوه ی که گفتوگو یه کی زۆرمان له و باره وه کرد، خوا ی که وره ئەوه ی خسته دلمه وه که دابه ش نه کړئ، به لگه ی ئایه تی قورئانیشم بۆ راکه ی خۆم ده سکه وت!

- به لگه که چیه قوربان؟

- ئەو ئایه ته یه که خوا ی که وره ده فەرمووی: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبْنِ السَّبِيلِ﴾ الحشر: ۷، واته: "ئەو ده سته که وتانه ی

خوا به خشینی به پیغه مبه ره که ی له خه لکی دیهات و شاره کانی جوو، شهوه خوا بریاری له سهر داوون که بو پیغه مبه ر و خزمانیه تی، بو هه تیوان و هه زاران و ریوارانی شه. “دوایی ده فهرمووی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهِجْرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَتَّعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الحشر: ٨

واته: “ههروه ها لهو ده سته وتانه، به شی کوچه رانی هه زار ده بیته بدریت، شهوانه ی له شوینه وار و سامانیان دوور خراونه ته وه و ده رکراون، شهوانه به ته مای به خششی خوا و ره زامه ندیی شهون و، به بی هیچ ته مایک پشتیوانی له خوا و پیغه مبه ره که ی ده کهن و هه ولی سهر خستنی به رنامه که یان ده ده ن، هه ر ئا شهوانه راستگو و راستان. “تا ده گاته شهوی که ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ﴾ الحشر: ٩ واته: “شهوانه ی که پیشته مال و شوینی خویمان ئاماده کرد بو پیشوازی له کوچه ران و، دل و دهروونی خویمان پازانده وه به ئیمان. “مه به ستهی خوی گه وره شه نصارییه کانه، دوایی ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ الحشر: ١٠ واته: “شهوانه ی که به شوین کوچه ران و پشتیواناندا هاتن.

خوی گه وره هه موو موسلمانانی دهوی هه تا پرۆزی قیامهت، من پیتم وایه شه ئه م ئایه تانه هه موو موسلمانان ده گریته وه به بی جیاوازی.

دوایی پیتم وتن: “ئیوه ده تانه وی شهوانه ی که دوی خویماندا دین هیچیان نه بی؟! ئه ی نه گه ر شه زهوی و زارانه به ش بکه ین، شهوان چی بکه ن؟ نه گه ر له به ر چینی دوی خویمان نه بو وایه، شهوا هه رچییه کم ده سته وتایه وه ک چۆن پیغه مبه ره رهنه خه یبه ری به ش کرد، ئاوا به شم ده کرد، به لام شهو زهوی و زارانه هه ر بو به یقولمال ده میتنه وه، به روووم و قازانجه که یان بو خه زینه ی گشتی ده گه ریته وه، جا هه موو موسلمانیکی ئیسته و داهاتوو، حازر بی یان غایب هه ر به شی هه یه!

- به خوا گه وره م رایه کی زۆر زۆر جوانت هه یه!

- ده ی کوپم! له م قسانه ی من سهرنجی خالیکی گرنگت دا؟

- نازانم! ئايا ئاماژەت بە هیچ شتێکی پەنھان داوہ و، من پێی نەزانم؟
 - مادەم گفتوگۆ و پرسیار و وەلام لەنیوان من و تۆدا پرووی داوہ لە بارەى
 بەشکردنی زەویوزارەوہ، ئەوہ ئیتەر خۆی بۆ خۆی بەلگە یە کە ئەو ئایەتەى پێشوو
 کە باسمان کرد، بەراشکاوی بەلگە نییە بۆ دابەشکردنی ئەو زەویوزارانە و، جیاوازن
 لەو شتانەى کە مالى گوازاراوەن. ئەگەر وانەبا، ئەوہ دەبووہ خراپە بۆ ھەموو
 ھاوہلانی پێغەمبەر ﷺ نەک تەنیا عومەر! دەزانى بۆ؟

- بۆچی گەورەم؟

- چۆن ھاوہلان گفتوگۆ لە بارەى ئایەتیکەوہ دەکەن کە گفتوگۆ ھەلنەگرى؟ کە
 وا بوو ئەو گفتوگۆیەى نیوانمان کە ئایا مالى گوازاراوە و نەگوازاراوە وەک یەکن یان
 جیان و، ھەر وەھا بە بەلگەى ئەو دابەشکردنەى کە پێغەمبەر ﷺ لە خەیبەر کردى
 کە بۆ ئەوہ نەبووہ کارەکە واجبە، بەلکو سوننەتێکی پێغەمبەر بوو، ئەوہ دەردەخا
 کە ئەو دابەشکردنە واجب نییە! ئەو شوینانەى کە بە جەنگ ئازاد کراون،
 زەویوزارەکەى بۆ سەرکردەى ئیسلام جى دەھێلریت، چۆنى بە باش بزانی ئاواى
 لى دەکا، دابەشى دەکا یان دەیکا بە موڵکی دەوڵەت، ئەوہ ئیتەر بە پێى برپاری
 خەلیفە و سەرکردە دەبێ. منیش ئەو زەویوزارانەم دا بە بەیتولمال و ھیچم بۆ خۆم
 نەبووہ. من تەنیا پارێزەرى مافى خەلکم، من تەنیا خەم بۆ ئەوانەى ئیستا ناخۆم،
 بەلکو خەم بۆ ئەوانەى داھاتوویش دەخۆم، بۆ ئەوانەى کە ھێشتا لەدایک نەبوون،
 ئەوانە بێن و ببینن کە ھەموو ئەو زەویوزارانە بە دەست کەمینە یەکی کەمەوہن،
 ئیتەر ئەوانیش ھەر لە دوورەوہ بروانن! ئەو کارەى من کردم، دەبوو وەک شانازییەک
 بۆ من باس بکری نەک لە دژی من باس بکری!

- بە خوا تۆ بلیمەتى گەورەم! بە خوا وایە، ئەوہ شانازییە بۆ تۆ! پیاویک
 بەزەبى بەو کەسانەدا بێتەوہ کە ھێشتا لەدایک نەبوون، بە ھیچ شیوہ یەک ستم
 لەوانە ناکا کە ھاوپی و ھاوسەردەمى خۆى بن. پاک و بێگەردى بۆ ئەو کەسەى

ئەودەندە زانىياري و حيكمەتي بە تۆ بەخشيۋە، ھەقى خستوۋدە سەر زمان و نيو دلت.

- دەي بزانم ھيچ شوبھە و دوودليەك ماوہ لئیم بپرسی؟

- قوربان دەلئین: "عومەر نەك جاري، بەلكو چەند جاري دژي قورئان و سوننەت و ەستاۋەتەوہ، ئەو بەشي ئەو مسولمانە نوپيانەي گير دابوو كە ھيشتا ئيمان بە تەواوي لە دلئاندا نەچەسپابوو. لەگەل ئەوہي كە قورئان دەفرمووي بەشيان بدەن، بەلام عومەر بەشي نەدان. دەي عومەر چۆن دەتواني بەرابەر دەقيكي سەريحي قورئان بوەستيتەوہ؟ دژي كاري پئغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكر بئيت؟"

قوربان تۆ وەلامت بۆ ئەوانە چيہ؟ ئەو تۆمەتانە چۆن ڤەت دەكەيتەوہ؟

— ئەو تۆمەتانە ئەودەندە بئبنەما و لاوازن كە ڤەتكردنەوديان لە ئاو و

دۆخواردنەوہ ئاسانترە.

- چۆن قوربان، من گوئيبيستي جەنابتم!

- ئەوہي كە من كردم نابيئە دژايەتيي كار و كردهوہي پئغەمبەر ﷺ و ئەبوو

بەكر و، نابيئە پەكخستني دەقيكي قورئاني، ديسان نابيئە ئاورنەدانەوہ لە

شەريعت. ئەوہي كە لە ئايەتەكەدا باس كراوہ كە زەكات بدرئ بەو كەسانەي لە

شەرعدا پئان دەوترئ ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُؤْهِمْ﴾ (١٠) التوبة. واتە: "ئەوانەي كە تازە

ئيمانين ھيئاوہ و بە تەواوي لە دلئاندا نەچەسپاوہ،" ئەوہ من دلئيام خواي گەورە

ئەو بەشەي بۆ ئەوان دپاري كردوہ و بەستوويەتي بە شتيكەوہ. وەك ئەو ھۆزانەي

كە پئشەواي موسلمانان بترسي تووشي شەڤان بكن، بەو زەكاتپئدانە دلئان بئبنەوہ

جي و ئاراميان بكنەوہ. با ئەوانەيش پئويستيان بە زەكات نەبي، بەلام ھەر پئيان

دەدرئت، چونكە ئەوانە پئويستە دلئان ڤاگيردرئت. ئەوہيش لە بارودۆخيكي

تايبەتيدا دەبي، بە زۆري لەوكاتانەي كە دەولەت لاوازە و كەمدەسەلاتە، سەرۆكي

دەولەت بپەوي بەو زەكاتە بەلا و شەڤ لە كۆل دەولەت بكاتەوہ. بەلام ھەركات

دەولەت بە ھېز بوو، كەس پېتى نەو پىرا، ئەو كاتە پېۋېست ناكە لە شەپى كەس
 بترسى، پېۋېست ناكە بە پرە زەكاتىك ئېمان لە دلى خەلكدا كىرېدا
 ئەو ناوەش كە ناوى "مؤلفۈ قلوبھم" ە، ھەتا پرۆزى قىامەت كەس بەو ناوەو
 نامېنى، ھەك چۆن مرؤف ھەمىشە ھەر فەقىر يان مسكېن نىيە، ھېچ كەسكى زېر
 نالېت: "ئەگەر كەسكى فەقىر ھەبوو و زەكاتمان پى دا و دوايى دەولەمەند بوو،
 دەبى ھەر بىدرېتتى، چونكە پرۆزى لە پرۆزان ناوى فەقىر بوو،" كەس ئەم قەسە
 ناكە، بەخشىن بەسراوہ بە فەقىرى، بە مسكېنى، ھەركات فەقىرى و مسكېنى نەما،
 ئىتر بەخشىنىش كۆتايى دىت، ئەم مەسەلەى مۇئەللەفەيەش ھەروايە، ھەركات
 ناوہە نەما، زەكاتىش نامېنىت، لە سەردەمى پېغەمبەر ﷺ دا چىنىك تازە مۇسلمان
 بووبن، خۆ تا سەردەمى ئىمەش ھەر بە تازە مۇسلمانى نامېننەوہ، من كە بىنىم
 بارودۇخ گۆرۈ و ئىسلام ھېز و گۆرى گرت، ئەو تازە مۇسلمانانە ھەموويان لەسەر
 ئايىن دامەزران، ئىتر وتم پېۋېست ناكە ئىستەش ھەر زەكاتيان پى بدرى، تازە ئەو
 ۋەسقى كە ئەو كاتە ھەيانبوو، ئىستە نيانە، ئەو كاتە تازە مۇسلمان بوون، دلىان
 دانەمەزراوہ؛ ئىستە كۆنە مۇسلمانن و دل دامەزراون! كە وا بوو من نە ئايەتم پەك
 خستوۋە و نە قورئانم ھەلۋەشاندوۋەتەوہ! بىرپارەكە ۋەك خۆى ماوہ، ھەركات چىنە
 مۇسلمانىكى نوئ پەيا بوون، ئەو كاتە دلىان پراگىر دەكرى و زەكاتيان پى دەدرى،
 ئىتر كوا ئايەت پەك خراوہ؟ تەنانەت ئايەتەكە و ھوكمى ئايەتەكە نوئ دەبىتەوہ!
 - بە خوا ئا ئەو تېگەشتنى تېر و تەواوہ لە قورئان و شەرع! ئەگەر ئىمە لە
 ھۆكارى پشت ئايەتەكەوہ بىروانىن كە بۆچى دەبەخشى و بۆچى نابەخش، ئەوہ
 بەكارخستنى ئايەتە نەك پەكخستن!

- پاست دەكەى كورم! ئەو دەقە ۋەك دەبىنى ھۆكارى لە پشتە نەك بە رەھا
 بىت، منىش تەماشاي ھۆكارەكەم كىردوۋە نەك روالەتى ئايەتەكە - دەمزانى بۆيە
 ئەوانە زەكاتيان پى دەدرى، چونكە تازە مۇسلمانن، لاوازن، بۆيە دواى ئەوہى دلىان

دامەزرا و ئىسلامىش بەھىز بوو، ئىتر پىويست ناكە زەكات بەو چىنە بدرى. قورنان ناۋى ھىچ كەس و چىنكى نەبردە كە ھەتا ھەتايە ھەر زەكاتيان پى بەدەين! بەلكو باسەكە باسى بارودۇخە، چەند بارودۇخىكە ھەركەس لەو بارودۇخانەدا بوو، زەكاتى پى دەشى، ھەركەت لەو بارودۇخانەدا نەما، زەكاتىشى پى ناشى - منىش ھەروام كرد. دوو پىاۋ ھەبوون ناۋيان عويەينەي فەزارى و ئەقرەئى كورى حابىس بوو، ئەبوو بەكر نامەيەكى نووسىبوو كە ئەمانە لە بەشى مۇلفە قلوبەم بەشدارن، ئەو كاتە ھەم ئىسلام لاۋاز بوو، ھەمىش ئەوان دلىان دانەمەزرا بوو. دۋاى ۋەفاتى ئەبوو بەكر و بەھىزبوونى ئايىنى ئىسلام، نامەكەم لى سەندنەۋە و شۆرىمەۋە و وتم: ”پىغەمبەر ﷺ بۆيە بەشى بۆ ئۆۋە پىبوۋەۋە، چونكە ئۆۋە تازە مۇسلمان بوون، ئىستە ھەم ئىسلام بەھىزە و ھەم ئۆۋەش دلتان لەسەر ئىسلام دامەزراۋە، بۆيە چىى تر پىويست ناكە زەكاتتان پى بدرىت، پىون بۆ خۇتان ئىش و كار بەكن و نان پەيدا بەكن!

- يانى تۆ پىش ئەۋەش بىي بە خەلىفە، ھەر ھەمان پاي ئىستات ھەبوو؟

- بەلى ھەمان پاي ئىستام ھەبوو.

- ئەى چۆن ئەبوو بەكر پىش تۆ ھەمان پاي تۆى نەبوو؟

- ئەگەر ئەو سەر زەۋىيە پى بىي لە عومەر، ئەۋا ئەبوو بەكر بە تەنيا لەو ھەموو

عومەرە باشترە. من ھەرگىز لافى ئەۋە لىنادەم بلىم: ”لە ئەبوو بەكر زانتر و

شەرعزانترم.“ بەلام ئىتر ئەۋە پىاۋچوونە، منىش پىاۋچوونم ھەيە، جارى ۋا ھەيە

دەپىنك و جارى ۋايش ھەيە ۋا دەرناچى، ئەبوو بەكرىش ھەروەھا، من كاتى خۆى

لەگەل ئەۋەدا نەبووم جەنگ لەگەل ھەلگە پىاۋەكاندا بەكىن، بەلام ئەبوو بەكر ھەر

سوور بوو، دەپوت: ”لەگەلىان دەجەنگم.“ دەى پىاۋ بۆچونى ئەۋ پىست دەرچوو، من

ۋەك ئەۋ نەمپىكا، ئەۋ ھۆكارىكى بەدى دەكرد كە من بەدىم نەدەكرد. ئەۋ كاتەش

كە بۆ مەسەلەى ئەۋ دوو كەسە پىم وت با ئىتر زەكاتيان پى نەدەين، من ھۆكارىكم

بەدى دەكرد، ئەۋ بەدىي نەدەكرد، دۋاى ئەۋەش كە بۆچوونەكەى خۆم بۆ شى

كردەمە، پەسەندى كىرد. ھەرۈھە منىش ھەركات بۆچۈۋىنىڭ ھەبىۋايە و ھاۋەلەكانم بۆچۈۋىنىڭى باشتىريان لەۋەي مەبىۋايە، وازم لەۋەي خۇم دەھىنا، ئەمە ھىچ عەبە و كەمايەتتەكى تيا نىيە، بەلكو مايەي شانازىشە، چۈنكە مرۇف دەبىي شوپىن ھەق بىكەۋى؛ ھەق لە ھەموو شتەي شىۋاترە بۇ شوپىنكەۋىتى. ئەگەر ئەبىۋ بەكرىش پاكەي مەنى بە باش نەزانيايە، پەسەندى نەدەكرد و كارى پىي نەدەكرد. زووترىش پىم وتى كە لە بارەي لەكارلادانى خالىدى كوپى ۋەلىدەۋە زۇر قسەم لەگەلدا كىرد، بەلام بە گوپى نەكردم و ھەر لەسەر بۆچۈۋىنى خۇي سوور بوو، مافى ئەۋەي بە مەندا كە پاي خۇم دەرېپم و، مافى بە خۇيشى دا كە لەسەر بۆچۈۋىنى خۇي سوور بىي. خۇ ئەگەر ئەبىۋ بەكر سوور بوۋايە لەسەر زەكاتدان بەو دوو كەسە، ئەۋا پىي دەدان، بەلام پراۋبۆچۈۋىنەكەي مەنى پەسەند كىرد.

- ئەي ئەۋ ھاۋەلەنەي تىرى پىغەمبەر ﷺ كە زانىيارىيان ھەبىۋ، ئەۋان چى؟

- مەن خۇم وىستەم باسى ئەۋانىش بىكەم، بەلام پىش ئەۋەي مەن باسىان بىكەم، تۇ پىسارىت لەبارەۋە كىردن. ئەۋانىش پاكەي مەنيان پەسەند كىرد، يەكەدەنگىي ھاۋەلان لەسەر پاكەي مەن، ئەۋە دەگەيەنپەت كە بە كۆي دەنگ كارەكەي مەنيان پەسەند كىردوۋە. ھەرۈھە بە كۆي دەنگ تىگەشتەنى مەنيان پەسەند كىردوۋە. خۇ ئەۋ يەكەدەنگىيە يەكەدەنگى ئەبىۋ لەسەر ھەلۋەشاندەۋەي ئايەتتىكى قورئان!

دۋاي ئەۋەي ئەقرەع و عۋيەنە ئەۋ دەنگوباسەيان بىست كە بۇم باسكردى، ھاتن بۇلاي ئەبىۋ بەكر، پىيان وت؛ "تۇ خەلىفەي يان عومەر؟"

ئەبىۋ بەكرىش وتى؛ "ئەگەر عومەر بىيەۋى، ئەۋا ئەۋ خەلىفەيە!"

مەبەستى پۇژرەكەي سەكۆي سەقىفە بوو، دەستى ھىناۋ وتى بە مەن؛ "دەستت بىنە با بەيەتت پىي بدەم بىي بە خەلىفە." بەلام مەن پازى نەبىۋم پىشە ئەبىۋ بەكر بىكەوم!

هاوڤلانى پىغەمبەر ﷺ لە سەردەمى دابەزىنى قورئاندا ژيان، ئەوانە لە پرووى زمانزانی و پەنابىژىهە لە هەموو کەس شارەزاتر، هەموو هاوڤلان بە ئەبوو بەکرىشەو بە بۆچوونەکەى من پازى بوون. خۆ ئەگەر دزايەتتى مانا و مەبەستى قورئانى بکەردايە، ئەوا بە هیچ جورىک پازى نەدەبوون. ئەمە خۆى لەخۆيدا بەلگەىە بۆ ئەودى کە پاكەى من پايەکی بەهیز بوو، بۆیە هەموویان بە یەكەدەنگى پەسەندیان کرد. من وا لەو ئایەت تێدەگەم کە هەتا ئەو کاتەى پێویست بێ دلى خەلک پابگرین، ئەودە مۇللەفەن. بەلام کە پێویست نەبوو، ئەوانیش لە مۇللەفەیی دەرەچن! بۆیە بەشیشیان نامىتى.

- بۆچۈنئىكى تەواو و يەكلاكرهوه و پرېه پېسته، هه موو شك و گومانه كان
ددر دوينيته رود.

- به‌آی وایه! ددی بزائم هیچ پرسپاری ترت له‌م باره‌وه هه‌یه؟

- قوربان و دلامه کانت ته‌واو تینویتی مروف ده‌شکینن. بۆیه له‌باره‌ی ئەو شک و گومانانە‌ود هیچ پرسیارێکم نییه‌.

- نهی جگہ لہم باسہ، هیچ پرسیری قرت ھہیہ؟

- بدلی گھوڑم! ہمہ .

- ددی یرسیار بکه .

- قسہ کی ترہیہ و ددلیں گواہ: "جہنابت پیچہ وانہی مانای سہریحی

قورئان جولاییتوده، خوا رده رمووی:

﴿ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنْ

الْمُؤْتَىٰ وَالْمُخَصَّنَاتِ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ﴿٥﴾ العائدة: ٥

واته: 'له مېړوه هه رچی خوراکي چاک و پاکه بۆتان هه لال کراوه و، خواردنی نه وانهی که کتیبی ئاسمانیان پیدراوه بۆتان هه لاله، خواردنه مەنی ئیوهی ش هه لاله بۆ ئهوان، ئافرهتانی داوین پاک له ئیمانداران و ئافرهتانی داوین پاک له وانهی

كتيبييان پي دراوه پيش ئيوه (بوتان حاله) كاتيک مارهييان پي بدن. دواي ئوه به پي ئايه تي قورئان هاوسەرگيري له گهڵ کچاني جوله که و گاور ئيسبات کراوه، که چي تو حرامت کردوه! نه تهيشتووه هاوه لان ژني غهيره موسلمان بين! به و هيش نه و ستاوي. به لکو فرمانت کردوه هر که س ژني غهيره موسلmani هيه، ته لاقى بدا! تو چون برپاريکي ئاوا دەر ده که ي؟ خه ليفه چون ده تواني حالايکي قورئاني حرام بکا، له م باره وه چي ده لئي؟

- کاکه گوئ بگره! جياوازييه کي زور هه يه له نيوان ئه وه ي که بلين: "عومەر نه يي کردوه که موسلمانان کچاني گاور و جوله که ماره بکه ن." له گهڵ ئه وه ي که بلين: "حرامي کردوه." نه هيکردن شتي که و حرامکردن شتي کي تر.

- ياني به کورتیه که ي مهنعت کردوه؟

- به لئ مهنعم کردوه، به لام حرامم نه کردوه.

- ئه ي قوربان مهنعکردن هر حرامکردن نييه؟ شتيک خوا حالاي کردوه.

که چي تو مهنعي ده که ي! مهنعیش وه ک حرام نييه؟

- نه خير، به هيچ شيوه يه ک وه ک يه ک نين! په له مه که با به دوور و دريژي

بوت باس بکه م!

- قوربان له خزمه تتدام! فهرموو تو بلئ و، من گوئ ده گرم.

- نه و تۆمه ته ي که داويانه ته پال من، گوايه حرامم کردوه، ئه وه له

گفتوگو که ي نيوان من و حوزه يفه ي يه مانيدا دهر ده که وي.

- کام گفتوگو؟

- له سهرده مي خه لافه تي مندا حوزه يفه ژنيکي جوله که ي هينا.

پيم وت: "ته لاقى بدها نه و ژنه ئاگره ئاگر."

وتي: "ژني جوله که بينم حرامه؟"

وتم: "نه خير."

ئه وکاته ته لاقی نه دا، به لام دوای ماوهیه ک ته لاقی دا.

پێیان وت: "نه ی نه و کاته عومه ر پێی وتی ته لاقی بده، بۆ ته لاقت نه دا؟"
وتی: "من پیم ناخۆش بوو که خه لک پیم بزانی کارپکی کرپت و ناحه زم
کردوووه!"

ئه م پروداووه خۆی بۆ خۆی ده ریده خا که من حه رامم نه کردبوو، به لکو مه نعم
کردبوو. من چۆن ده توانم شتیک حه رام بکه م که خوای گه وره حه لالی کردبی؟
ئه گه ر به وردی ته ماشای ئایه ته که و مانای ئایه ته که بکه ی، خوا فرمانی
نه کردوووه که موسلمانان ژنی غه یره موسلمان بپنن، یانی واجبی نه کردوووه. ئه گه ر
واجبی بکردايه، نه و کاته من ئایه تیکی قورئانم له کار خستبوو، به لام وا نییه!

مانای ئایه ته که نه و په پری نه و هیه که خوای گه وره حه لالی کردوووه و موسلمان
ده توانی بپه یینی و، ده توانی هه ر بیریشی لی نه کاته وه! یانی سه رپشکه له نیوان
هینان و نه هیناندا، نه وه یش نابیته هۆی گونا و تاوان. که وا بوو، نه و پرپاره ی من
له نیو بازنه ی په وایه تی خۆی ده بینیه وه، نه واجب، نه حه رام. سه رکرده یش پۆی
هه یه مه نه ی خه لک بکا له و کارانه ی که کردن و نه کردنیان وه ک یه که، به و
مه رجه ی سه رکرده به پێی پراو بووچوونی خۆی پێی وابی کردنه که ی زیانی هه یه.

- قوربان ئه مه گوینه دان به پراو بووچونی خه لکی تر نییه؟

- هه رگیز وا نییه. نه وه به پێی حه ز و گوینه دانه پای به رانه به ر نییه، به لکو
یه کیک له قه واعید و یاساکانی شه ریه ت نه و هیه که مه سه له حه تی گشتی پشتره له
مه سه له حه تی تاکه که سی، نه مه یش شتیک پوون و ئاشکرایه و هه یچ گومانی تیا
نییه!

نه وه ی که له نیوان من و حوزه یفه یشدا پروی دا، خۆی بۆ خۆی نه وه ده سه لمینی
که من نه هیم له و کاره کردوووه، مانای نه وه نییه که حه رامم کردبی، به لکو نه هیم له
شتیک کردوووه که کردن و نه کردنی یه کسانه. ده ی ئه گه ر سه روک و ئیمامی خه لک
نه توانی شتیک ئاوا مه نه بکات، ئیتر که ی سه روکه و کامه یه سه رکردايه تیه که ی؟

ئىتر خەلگ چۆن كۆپرايەلى دەبن؟ ئايا خەلالم حەرام كىدوۋە؟ يان حەرامم خەلال كىدوۋە؟ بىگومان نەخىرا بەلكو ۋەك وىم نەھىم لە شىتىك كىدوۋە كە كىردن و نەكىردنى ۋەك يەكە، نە ۋاجىبە و نەحەرام! ئەۋەش بزانە كە جىاۋازى زۆرە لەنىۋان حەرامكىردنى كاريكى خەلال و مەنەكىردنى ئەۋ كارە لەبەر بارودۇخىكى تايىبەتى و لە شوپىنىكى تايىبەتدا.

- قوربان خەز دەكەم بزانم چ مەسلەخەتىك ھەبوو لەۋ سەردەم و شوپىنەدا كە تۆ مەنعى ماركەردنى كچانى غەيرە موسلمانەت كىرد؟
- ھۆكارەكان يەك و دوۋان نەبوون، زۆر بوون.
- قوربان چى و چى بوو؟

- من تەنيا حوزەيفەم لەۋ كارە مەنع نەكىرد، خەلكى تىرىشم مەنع كىرد. ئەۋ ھۆكارەي كە حوزەيفەم پى مەنع كىرد، جىاۋازە لەۋەي كە كەسىكى تىرم پى مەنع كىرد، يانى ھۆكارى ھەر كەسەۋ جىاۋازە، ھەر كەسەۋ، لەبەر ھۆكارىكى تايىبەتى!
ئەۋ كاتەي حوزەيفەم مەنع كىرد، پىم وت: "ئەۋ ژنە ئاگرە ئاگر،" ئاگرىش مال دەسوتىنىت. مەبەستم ئەۋە بوو كە حوزەيفە زوو زوو دەپۇشت بۇ غەزاكىردن، مالەكەي جى دەھىشت، ژنىكى غەيرە ئىسلام لە مالى پىاۋىكى ئىسلامدا لەگەل مىندالەكانىدا بەبى مىردەكەي بژى، ئەمە بىقەيە و كارىگەرىي خراپى لەسەر پەروەردەكىردنى مىندالەكان دەپىت! لەۋانەيە بىروباۋەپىان بگۆرپىت! مىندال زىاتىر پەيوەستە بە دايكىيەۋە، بە تايىبەتى كچان! جا پاراستنى بىروباۋەپى مىندالانى موسلمانان فەرزىكى سەرشانى سەركىردەي موسلمانانە! جگە لە بىروباۋەپى چى بۇ مەۋف دەمىنىتەۋە، سەركىردەيەك گوى بە بىروباۋەپى خەلكەكەي خۇي نەدا، ئىتر كەي سەركىردەيە!؟

جگە لە ۋەيش، دەترسام ئەگەر ھاوێلە مەزنەكان ژنە جولەكە و فەلە بپنن، ئەوا خەلكى تريش دەيهيپنن و بازارى كچە موسلمانان كز دەبى! ئا ئەمەي كە دەلیم:

”بەرژەۋەندىي گشتى لە پيش بەرژەۋەندىي تاکە كەسە.“

شتىكى تريش ھەيە با پيت بلیم: زياتر ئەو ھاوێلانە ژنى غەيرە موسلمانان دەھينا كە لە ۋلاتە تازە پزگاركرائەكاندا بوون و تىكەلى ئاگرپەرەستەكان بوون. ترسام ئەو كەسانەي كە تازە موسلمانن و زۆر ئاگادارى شەرىعەتى ئىسلام نین، وابزانن ھىنانى كچە ئاگرپەرەستىش ۋەك كچە جولەكە و فەلە دروستە! بەو پىيە كە ھەم ئاگرپەرەست و ھەم جولەكە و فەلە بە كافر لە قەلەم دەدرين!

- قوربان ئەو ھۆكارانەي باست كردن ھەموويان ھۆكارى جوان و لوژىكىن! بە خوا تۆ پياۋى بەرپۆرەردنى دەۋلەتى، خەمخۆرىت بۆ پاراستنى بيروباۋەرى موسلمانان و ھەروەھا بۆ بەرژەۋەندىي كچانى موسلمانان، ئەو زىرەكى و زانىارىي تۆ دەرەخات!

- ئەمە مېھرەبانى و ويستى خۋاى كەۋرەيە.

- خۋاى كەۋرە زۆرى پى بەخشيوى، كەۋرەم.

- ئەمە بيروباۋەرى باشى خۆتە كورم!

- بە خوا تۆ شاينى ئەو باۋەرپىيوونەي.

- دەي زۆرت پەسن كرد، من ئەو جۆە پەسنانەم پى خۆش نىيە، وازى لى بپنە.

پىم بلنى ديسان پرسىارت ھەيە لە بارەي ئەو قسە و قسەلۆكانەۋە كە بە منيان وتوود؟

- بەلنى قوربان دانە و دووان نين، زۆرن!

- دەي بيلنى بزانم چىيە؟

- باشە قوربان.

دەلەين: "خوای گەورە لە قورئاندا سەرانی لەسەر جوله که و گاور فەرز کردوو،

ئەو هەتا دەفەرموو: ﴿حَقَّ بُعْطُوا الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدِهِمْ صَغِيرُونَ﴾ التوبة: ۲۹ واتە: 'هەتا

ئەو کاتە (گاور و جوو) بە ناچاری باج پێشکەش بە دەوله تی ئیسلام دەکن،

(لەجیاتی ئەوێ گیان و مأل و سامانیان پارێزراوە و بەشداری جەنگ ناکەن.) 'جا

هۆزی تەغەللوب لە سەردەمی خەلافەتی تۆدا زۆربەیان گاور بوون، ئەوان پێیان

وتووێ که بە ناوی سەرانیوە پاره نادەن! بەلکو ئامادەن دووبەراوەر پاره بدەن. بەلام

بە ناوی خێر و خێرات! پێیان ناخۆش بوووە عەرەب بن و سەرانیەش بدەن! تۆیش

پەسەندت کردوو. " دەوی چۆن داواکارییەک پەسەند دەکەیت که پێچەوانە

برپاری خوا بێ، خوا دەفەرموو: "سەرانی بەدەن،" تۆ ناوت ناوە خێر و خێرات!

- کورە هەرکەسێ بە قەد سەرە دەرزێیەک من بناسێ، ئەو قسانە ناکا. ئەو

هیچ، هەر هیچ شارەزایییەکی لە ئایینی ئیسلامدا نییە، شارەزای یاسا گشتی و

مەبەستە سەرەکیەکانی ئیسلام نییە، شارەزای شەرع و بەلگە و گفتوگۆیش نییە!

- چۆن گەورەم؟! دەکری پوونتەر بیلێی؟

- راستە هۆزی تەغەللوب داوایەکی وایان پێشکەش کرد، منیش وتم: "کەیفی

خۆتانە، ئێمە سەرانیەمان دەوی، ئیتەر ئێو خۆتان هەر ناویکی دەنێن، کەیفی

خۆتانە." من وتم: "دەبێ هەر بیدەن." ئەگەر من حیسابی خێر و خێراتم بو ئەو

باج و سەرانیە بکردایە، چۆن خەلکم دەنارد بە ناچاری لێیان بستیئن؟! خۆ خۆت

دەزانی خێر و خێرات هەموو کەس بە ئارەزووی خۆی دەیدا، کەس ناتوانی بە زۆر

لە کەسی بەسەنێت! خەلیفە نوینەر نانێری کۆی بکاتەو، خەلیفە نوینەر بو

گلێرکردنەوێ زەکات و سەرانی دەنێری. خێر هەرکەسەو بە ئارەزووی خۆی

دەیدا، بەلام موسلمانان دەبێ زەکات بدەن و گاور و جوویش سەرانی! من دەمگوت:

"ئەو گیلانە رازین سەرانیە بەدەن، بەلام پێیان ناخۆشە بێلێن، سەرانیە." خۆیان

دەیانگوت: "خێرە!" ها خۆیان لەناو خۆیاندا چی دەلێن بیلێن، چی لە مەسەلە

دەگۆری؟

دوای ئەوەی تەغەللوب ئەو داوایەیان پیشکەش کرد، من ڤاویژم بە هاوێلانیش کرد، هەروا لە خۆمەووە بێپارم نەدا! نوعمانی کوڤی زەرعه وتی: "دە ی بە ناوی خێرەووە سەرانی و باجیان لی وەرگرە!"

منیش وتم: "ئێوە کەیفی خۆتانە ناوی چی لی دەنی، بەلام لای ئێمە هەر باج و سەرانیە." تاکە هاوێلکیش لەم کارە ی من نارازی نەبوو، بەوێش کۆددنگی لەنیوان هاوێلاندا ڤووی دا، ئومەتی پیغەمبەریش ﷺ هەموویان لەسەر کارێکی ناشەرعی یە کدەنگ نابن! هەرگیز هاوێلان هەموویان بە یەکەووە لەسەر ڤهوا یە تیدان بە کارێکی حەرام کۆ نابنەووە! هەرکە سیش ئەمە بزانی، ئیتر لۆمە ی عومەر ناکا و قسە و قسە لۆکیش بۆ عومەر و هاوێلانی تر هەلناواسی!

لەوێش زیاتر، با پیت بلیم: زەرورەتی شرعی ئەم ڤایە تەئکید دەکاتەووە.

- مەبەستت چیه قوربان؟

- تەغەللوب هۆزێکی گەورە و زۆر بوون، لەگەڵ ڤۆمدا هاوسنوور و هاوئایین بوون، لە ڤووی هیژیشەووە بە هیژ بوون. لەوانەبوو لە ڤووی سەربازیەووە ببە مەترسی بۆ سەر موسلمانان، منیش وام بە باش زانی دوژمن بۆ خۆمان نەسازینین. دەوڵەتی ئیسلامیش ئەو سەرانی و باجەیان لی وەرگری و لە ئەندازە ی خۆی کەم و زیاد نەبی، ئیتر ئەوان بۆ خۆیان چ ناویکی لی دەنی، با هەر بینین! ئێمە سەرانی و باجمان بە تەواوی لی دەسەندن، باجمان لە منداڵ و ژن و نەخۆش نەدەسەند، چونکە باج و سەرانی لەو جۆرە کەسانە ناسەنری!

لە قورئان و سوننەتیشدا بەلگە ی زۆر هەن کە جاری وا هەیه لەبەر ڤارودۆخیکی تایبەت، شتی حەرام حەلال دەبی، پێشەوا و سەرکردە ییش ڤۆی هەیه لەبەر ڤارودۆخی تایبەتی هەندێ جار جۆرە کارێک ڤکا کە پێشتر حەلال نەبوو، کە سیش ناتوانی بلیت: سەرکردە ی موسلمانان کارێکی ناپهوا و حەرامی حەلال کردووە! بەلکو سەرکردە هەر بە شوینکەوتە ی قورئان و فەرموودە دەژمێردری و زەرورەت

واي کردووه لەو دەقە پيرۆزانە لايدا - ئەوەيش بۆ ماوەيەکی کاتی! وەک لە نوصولی فيقهيشدا قاعيدە و ياسايەک هەيه دەفەرمووی؛ شتی حەرام لەبەر زەرورەت حەلال دەبێ، جا ئەم دەستەواژەي "زەرورەت" - هەموو شتێک دەگرێتەو و ئەوەيش کاتیيە وەک وتم.

ئەو کارانەيش کە من کردوومن و بە ئاگاداری هەموو هاوێلان بوون، ئەو دەچنە ئەو خانەوێ کە باسماي کرد. جا لا بردنی ناوی سەرانە و وەرگرتنی سەرانە کە لەژێر ناوی خێر و خێراتدا زەرورەتێکە و کاتیيە، بە شەرعیي دروستە. پێغەمبەریش ﷺ کاری وەهای کردووه، لە غەزای خەندەقدا بپاریدا سییەکی بەروبوومی مەدینە بدا بەو فەرماندانەي کە مەیدانی جەنگ چۆل دەکەن و بەرابەر مۆسڵمانان ناجەنگن. یان سوپای کافران لەق و دوو شەق بکەن، چونکە عەرەب هەموویان پروویان کردبووه مەدینە و گەمارۆی مۆسڵمانانیان داوو، پێغەمبەر ﷺ بەو کارە ویستی سام و هەیبەتی کافەرەکان بشکێنی!

خۆ ئەگەر پاستیت بوی، شتەخشین بە مۆشریک و کافر دروست نییە، چونکە زەلیلی و زەبوونی ئیسلام دەردەخا، پێغەمبەریش ﷺ لە هەموو کەس باشتەر ئەوێ دەزانی، بەلام ئەوێ زەرورەت بوو، دەبووا وای بکردایە؛ ئەوێ تاکتیکی جەنگە! ئەوێ بەلگەيە لەسەر ئەوێ کە سەرکردهی مۆسڵمانان بۆي پەوايە کە لە کاتی زەرورەتدا بەرابەر کافر نەرمی بنوینێ، ئیتر ئایا بە پێدانی سەرورەت و سامان و شتیکی تر بێ وەک ئەوێ کە پێغەمبەر ﷺ کردی، یان بە گۆرپنی ناوی شتێک وەک ئەوێ من کردم!

- بە خوا قوربان، ئەوێ پێک تێگەشتن و سیاسەت و زانیاری پاستەقینەيە کە تۆ کردووتە، ئەوێ مایەي شانازییە بۆ تۆ نەک لەسەرت بکەوی. سیاسەت بریتیيە لە کارکردن بە کۆی فرمانەکانی شەرعیەت. لە کاتی فەرحانی و خوشیدا هەموو بابەتەکان دەبێ وەک خۆیان بن، بەلام لە کاتی تەنگانە و ناپەحەتیشدا شەرع

کارناسانی دەکا بۆ بەندهکان، خوای گەورهیش داوای شتیک ناکا که له هیز و تاقەتی بەندهکانیدا نه بێت.

- راست دەکە ی کورم! وایه.

- قوربان نه و قسانە ی من کردم، هەر قسەکانی جەنابت بوون، بەلام که میک دەستەواژەکانم گۆڕی، مەبەستیشم پشتگیری بوو له پراو بۆچوونه جوانەکانی جەنابت!

- دە ی خوا سەر بەرزت بکا.

- خوای گەوره تۆیش سەر بەرز بکا، ئە ی زانای کارزان!

- دە ی نیستە پیم بلی: ئەم باسە کۆتایی هات؟

- بە لی قوربان!

- دە ی بزانم هیچ گومان و شتی تر هەیه وەلامت بدەمەوه؟

- بە لی قوربان! قسە و قسە لۆکی تریشیان کردووه.

- بلی، با بزانم چییه تا وەلامت بدەمەوه.

- باشە قوربان فرمان فرمانته.

دەلین: "له سەردەمی پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و ئەبوو بەکر دا سیبەسی تەلاقخواردن هەر

یەک تەلاق ی پی کەوتوو. دوا ی ئەو ی تۆ هاتیتە سەر کورسی دەسلەلات،

برپارەکت گۆڕی و فەتوا ی ئەو تدا که هەرکەس سی تەلاقەتە ی بە جاری خوارد و

تەلاقەکی کەوت، ئەوا هەرسێ تەلاقەکی دەکەوی و ئیتر ناتوانی ژنەکی

بباتەوه!" چۆن تۆ برپاریکی ئاوەهات دەرکردووه؟ چۆن شەری سەردەمی

پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ت گۆڕیوه؟ بۆ کارناسانیت کردووه بە بارگرانی؟ وەلامت چییه،

کەورەم؟

— ئەو کارە ی من پیچەوانە ی سوننەت و شەری نەبوو، له سەردەمی

پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دا کەس سیبەسی تەلاق ی نەدەخوارد، بەلکو وشە ی (البتة) یان بەکار

دەهینا، ئەو وشە ی بە گۆڕە ی نیەتی تەلاقخۆرەکه هەم یەک تەلاق دەگریتەوه و

هەم سێ تەلاقیش، یان سێ جار دەیانگوت؛ "تەلاقم کەوتبێ." مەبەستیان ئەوەنەبوو سێ جار بێ، بەلکو وەک تەشکێدکردنەو بە کاریان دەهێنا، یانی سێ جار دەیانگوت تەلاقیکم داو، ئەوانیش لەو سەردەمەدا لەخواترس بوون، خۆیان قسەی پراستیان دەکرد، ئەگەر مەبەستیان سێ بووایە، لای قازی و دادوەردا دەیانگوت مەبەستمان سێ بوو، ئەگەریش مەبەستیان یەک یان دوو بووایە، پراستیهکەیان دەوت. بەلام دواي ئەوێ هاوێلان بەرەبەرە کەم دەبوونەو و خەلکی تازه موسلمان پەیدا دەبوو و، خەلک زیاتر فێری تەلاقخواردن بوو، تەلاقخواردنیان لا سووک و ئاسان بوو، منیش بپارمدا هەرکەس سیبەسێ تەلاق بخوا، هەرسێکە لەسەر حساب بکری و بکەوێ، ئەویش وەک تەعزیریک بوو ئەو کەسانە ی کە بایەخ بوو تەلاقخواردن دانانی و بە سووک چاوی لێ دەکەن!

- تەعزیر چیه قوربان؟

- تەعزیر بریتیه لە تەمیکردنی کەسێک لەلایەن دەسەلاتدارەو لەسەر کاریکی خراب کە کەسێک کردوویەتی و لە شەرعدا حەد و حدودی بوو دانەنراوە. شەریعت دەفەرمووی: "هەر تاوان و گوناھێک کە حەد یان کە فارەتی بوو دانەنرا، ئەو تەعزیر دەگیرێتەو، بوو نموونە ئەگەر کورپک کچیکی بە حەرامی ماچ کرد، ئەو شەرع حەدی بوو دانەناوە کە داری لێ بدری، دیسان کە فارەتیشی بوو دانەناوە، کارەکە حەوالەي دادوەر دەکری کە چۆن تەمینی ئەو کورپە بکا کە کچیکی بەنارەوایی ماچ کردووە، چی بە بەرژەوێندی بزانی ئەو دەکا. جا جاری وا هەیه لێدانه، جاری وا هەیه تەمیکردن، جاری وا هەیه تەریق کردنەو، یان زیندانیکردن....

- یانی تۆ شتیکت نەشەرەاندووە، بەلکو بەرژەوێندی خەلکت پەچاو کردووە و ئەوەت کردووە کە سەرکردە یان دادوەر بۆی هەیه لە پێناو بەرژەوێندی خەلکدا بیکا!

- بەلێ پێک وایە کە تۆ دەلێی! من هەر ئەوێم کردوو، ئەگەر ئیمام و سەرکرده
 ئاگای لە حاڵی خەلک نەبێ، نەزانی لە چی خۆیان دەپاریزن. خەریکی چ
 حەرامێک دەبن، چ شتێکیان کردوو بە دین، چ عەدەتێکیان کردوو بە عیبادەت. چ
 عیبادەتێکیان کردوو بە عەدەت، ئیتر سەرکردایەتی و ئیمامەتەکی لە کوێدایە؟
 ئیتر شەریعەت چۆن بۆ هەموو کات و سەردەمێک دەشی؟ ئیتر چۆن دەتوانی
 گۆرانکارییەکان بە کێشەکانی شەرع بپۆی و بپاریان لەبارەو بەدات؟

- بەلێ ئەگەر سەرکرده وانهبێ، خەلک بە لایە کدا و سەرکردهیش بە لایەکی تردا
 دەپۆن، گوریس لە سەرەتاوە لێی هەڵدەوێت، ئەگەر گری نەدرێت، دەیداتە بەر
 و بە تەواوی تێک دەچێ! دەی منیش بۆیە وام کرد، پێسە کە نەبێت، بە خوری
 و، گوریسە کە نەبێت، بە موو!

- بە خوا کاریکی باشت کردوو، گەورەم!

- دەی ئەم باسە تەواو؟

- بەلێ قوربان تەواو.

- هیچی تر هەیە لە بارە ی ئەو قسە و قسەلۆکانە؟

- بەلێ گەورەم هێشتا ماو!

- بیلێ بزانم چییە؟

- باشە قوربان.

دەلێن: "عومەر نەیدەهێشت خەلک فەرموودە ی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بنووسیێت، ئایا
 ئەمە سووکایەتی نییە بە فەرموودە؟ ئەمە مایە ی مەترسی نەبوو بۆ لەناوچوونی
 فەرموودە؟ چۆن کە سێکی وەک تۆ فایل و سجیلی تایبەتیت دانابوو ناوی ورد و
 درشتی ئەو خەلکە ی تیا نووسرابوو، بەلام فەرموودە نووسین قەدەغە بوو." ئەمە
 گوێنەدان بە فەرموودە نییە؟ چی لەم بارەو دەلێیت؟

- بېرۆكەي نووسېنه وەي فەرمووده لە سەردەمی دەسلاتی مندا سەری هەلدا، بە منیان وت، منیش وتم: "با ئیستیخارە پەکی بۆ بکەم." مانگیك ئیستیخارەم دەکرد. دوايي بە یانییهک بە خەلکم وت: "من وېستم فەرمووده کانی پیغه مبهري ص.ا.ه بنووسمه وه، دوايي بیرم له وه کرده وه که له سەردەمانی پېشوو فەرمووده و قسەي نه ستهق و شتی له و بابە تانەیان نووسی بوو وه و به و هۆیه خەلک کتیبە ئاسمانییه کانی فەرماؤش کرد، به خوا من قورئان به هیچ شتیک ناگۆرمه وه!"

ئیتەر فەرمووده مان نه نووسی وه، له بهر نه وهی نهکا خەلک وهک قورئان چاوی لی بکاو قورئان پشت گوئ بخرئ. بۆچوونی زۆر هاوەلی تریش وهک ئەم بۆچوونهی من وابوو. قورئان تازه دابه زیبوو، خەلکانیکی زۆر تازه بوو بوونه موسلمان، نه گەر فەرمووده کان بنووسرانایه ته وه و به ولاتاندا بلاوهیان پئ بکرایه و خەلک له بهریان بکردنایه و گرنگییان پئ بدانایه، ئەوا قورئان پشت گوئ ده خرا، زۆر که سیش قورئان و فەرموودهی پیغه مبهري ص.ا.ه لیک جیا نه ده کرده وه. ئەم رایەي من بۆ سووکایه تیکردن یان له ناو بردنی فەرمووده نه بوو، خەلک زۆر بهیان چاک و پاک بوون، بیر و هۆشیان به هیز بوو، ده یانتوانی فەرمووده کانی پیغه مبهري ص.ا.ه له بیر بی و وهک خۆی بیانگه یه نن، ئەمهیش وهک وتم، ته نیا پای من نه بوو، زۆر هاوەلی تریش له گەل من هاوړا بوون!

ته نانهت ئەبوو نه زره به ئەبوو سەعیدی وتبوو: "بۆ فەرمووده مان بۆ نانووسی؟ ئیمه فەرمووده مان له بهر نییه."

ئەبوو سەعید وتبووی: "نابی فەرمووده تان بۆ بنووسین، با له گەل قورئاندا تیکه لی نه کەن، ئیوه پیش وهک ئیمه فەرمووده کانی پیغه مبهري ص.ا.ه له بهر بکەن!"

- یانی ترسی نه وهت هه بوو تیکه لی قورئان بهی، بۆیه نه تهیشت بنووسریته وه؟

نهک وهک ئەوانه ده لێن: دژی وه ستابیته وه؟!

- كورم! من خۆم زۆر جار دەمگوت، "خۆتان لە پادەربەپەن بپارێزن، نەكەن بە پای خۆتان قورئان لێك بدەنەوه، ئەوانەى بە راو بۆچونى خۆيان ئايەت و فەرمووده لێك دەدەنەوه، ئەوه دوژمنى دینن." من خۆم وشيارم دەکردنەوه بۆ ئەوهى فەرمووده لەبەر بکەن!

زۆر جار دەمگوت: "لە پاشەرۆژدا كەسانێك پەيدا دەبن لە بارەى ئەو ئايەتانەى كە مۆتەشابیھن پرسىارتان لى دەكەن، ئا لەو كاتەدا دەست بە فەرموودهكانى پێغەمبەر ﷺ دەبگرن، ئەوانەى كە فەرموودهیان لەبەرەو فەرمووده ناسن زیاتر لە قورئان شارەزان."

دەى توخوا پێم بلى، ئەو قسانە قسەى كەسێكە دوژمنى فەرموودهى پێغەمبەر ﷺ بى؟ یان قسەى كەسێكە فەرموودهى خۆشبوی، بەلام ترسى ئەوهى هەبى لەگەڵ قورئاندا تێكەڵ ببى؟

- بە خوا گەرەم، ئەوه مەبەستت گەرەبى فەرموودهیه نەك بەكەم زانینی، پاراستنى فەرمووده و تێكەڵاونەکردنى لەگەڵ قورئاندا دیسان بە گەرە زانینی فەرموودهیه، سوننەتیش هاوړى و هاوبیری قورئانە!

- ئەم باسە تەواو یان ماوه؟

- نەخیر قوربان تەواو نەبووه، ماوه!

- چیتەر هەیه بۆم بلى؟

- ددلىن: "عومەر نەپهێشتوه خەلك فەرمووده پەوايەت بكە و وتوویەتى: 'بە تەنیا قورئان بەسە و پێویستمان بە فەرمووده نییه!'" جەنابت لەم بارەوه چى دەفەرمووى؟

- پاك و بێگەردى بۆ خوا ئەوه بوختانە و بۆ منى دەكەن! ئەوه درۆهەلواسینه بە ناوى منەوه و هیچ بەلكەیدەكیشیان نییه! ئەوه هەر قسە فرەدانە! من هەرگیز نەمگوتووه: فەرمووده پەوايەت مەكەن، تەنانەت خەلكم هانداهە بۆ لەبەرکردنى فەرمووده. هیچ عەیبەیدەك سەرشانى خەلیفە ناگرێتەوه نەگەر بیهوى خەلك بە

بەلگەو ڤەرموودەي بۆ ڤیوایەت بکەن بۆ ئەوێ ڤەتوا و ڤهپاری ڤی دەرەکا، بەلکو
 ھەر واجبیشە. ئەگەر وانەبێ، ئەو ھەرکەسێ بۆ خۆی ڤەرموودەبەک ھەلدەواسنی
 و بە قازانجی خۆی بەکاری دەھێنێ. ئەگەر من داوای بەلگە و بەرچاوپروونی بکەم
 لە کەسێک کە ڤەرموودە ڤیوایەت دەکا، ئەو بە مانای گالتهکردن بە ڤەرموودە
 نییە، بەلکو بۆ پاكوخاوێنراگرتنی ڤەرموودە، بۆ بەھیزکردنی ڤەرموودە، دەبی
 قەزاوێت و ڤهپاردان بە بەلگە و ڤەرموودە بەھیز بکریێت، وەک ئەو کاتەي کە
 ئەبوو موسای ئەشعەری ڤەرموودەبەکی ڤیوایەت کرد، منیش داوای شایەتیکم کرد
 کە ئەویش ئەو ڤەرموودەبەي لە ڤیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بیستی، ئوبەي کۆری کەعب ھات و
 شایەتیی بۆ دا کە ئەویش ھەمان ڤەرموودەي لە ڤیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بیستووہ.

منیش وتم: ”پاک و بیگەردی بۆ خوا! من ڤەرموودەبەکم لە ئەبوو موسا بیست.
 بەلام ویستم زیاتر لێی بکۆلمەوہ.“ دوايی وتم: ”ئەي ئەبوو موسا! من متمانەم بە تۆ
 ھەيە، بەلام ترسی ئەوہم ھەيە کە دوايی خەلک ڤیژ بین و، بێ شایەت ھەرکەسێ
 ڤەرموودەبەک لە قازانجی خۆی دابتاشی.“

ئەمە ئەو دەگەيەنێت کە من دژی ڤەرموودە وەستایبێتمەوہ و نەمویستی خەلک

ڤەرموودە ڤیوایەت بکا؟

- نەو دلا قوربان!

- ئەو دیش کە وتوویانە: ”عومەر ویستویەتی تەنیا کار بە قورئان بکا و ڤەرموودە

پشت کوێ بکا، ئەو دیش ھەر تۆمەتە و درۆیە. پەنا بە خوا من چۆن قسەي وا

دەکەم؟ ئەگەر لە قورئاندا وەلامی ڤرسیاریکم دەست نەکەوت، ڤوو بکەمە کوێ؟!

من جارێک ویستم بەرەو شام ڤهروم، بیستم کە نەخۆشیی تاعوون لەوئ بلۆو

بووتەوہ، ڤرسم بە خەلک کرد کە ڤهروین یان بگەڕینەوہ؟

ھەندیک وتیان: ”با ڤهروین،“ ھەندیکیش وتیان: ”با بگەڕینەوہ.“

منیش پیم باش بوو بگه پینه وه، به لام برپارم نه دا، تا گه شتم به عه بدورپه حماني
کورې عه وف، نه و فرموده یه کی پیغه مبه رﷺ ی بؤ په وایه ت کردین، وتی:
”پیغه مبه رﷺ فرموده یه تی؛ ‘نه گه ر نه خویشی تا عوون له شوینیک پلاو بووه وه،
مه چن بؤ نه و شوینه. نه گه ر له و شوینه یش پلاو بووه وه که نیوه ی تیا یه، له و شوینه
دهرمه چن.’ “

با شتیکی تریشت بؤ بلیم: من نه گه ر ویستم دادوهریه ک بکه م و به لگه ی قورئان
و فرموده م ده ست نه که وت، ته ماشا ده که م بزانه م نه بوو به کر شتیکی له و جوړه ی
نه کردووه، فه توایه کی هاوشیوه ی نه و فه توایه ی نییه: منیش وه ک نه و بکه م. ئیتر
چون ده لیم: پیوستان به فرموده ی پیغه مبه ر نییه؟!

- وه للا قوربان پیوستانه و نه و قسانه ش هه موویان درون و به دهم جه نابته وه
کراون، وایان زانیوه به و درو و ده له سانه له شان و شکوی تو که م ده که نه وه، به لام
نه یخون تاله! تو به و قسانه ی نه وان ناشکی! تو به ریچکه ی نه وانه ی پیش خوتا
رؤشتووی و ریچکه ت بؤ نه وانه ی دواي خوتا شکاندووه!

- ده ی کوړم نه مه گومانباشی خوته!

- به خوا قوربان هه روايه!

- ده ی با واز له مه بینین، شتی تریان به دهم منه وه هه لواسیوه وه لامت بده مه وه؟

- کوره قوربان نه ره وه للا.

- ده ی بلی بزانه چییه؟

- باشه قوربان!

ده لین: ”عومه ر هه تا نه و پوژه ی له جیگه دا که وت و مرد، هه ر به را به ر خوا و
پیغه مبه رﷺ وه ستایه وه، شهرمی له خوا و پیغه مبه رﷺ نه کردا کاتیک که بریندار
کرا، وه سیټی کرد یه کی که له و شش پیاوه بکړی به خه لیفه که خوی دیاری کردن.
دواي به بیانوی نه وه ی کاروباری موسلمانان پپاریزی، فرمانی کردووه به سر
بیلالی حه به شیدا که: ‘نه گه ر نه م شش که سه ناکوک هوون و هوون به دوو

دەستەو، بزانە کام دەستەیان کەمە، بیانکۆژە! “مەبەستیان ئەوێه کە تۆ ویستوتە پێی بۆی: ئەگەر بوون بە دوو بەشەو و، بەشیکیان دوو کەس بوو، بەشیکیان چوار کەس، ئەوا دوو کەسە کە بکۆژە! ئەگەر پێنج بە یەک بوون، یەکە کە بکۆژە! گواپە بیلایش ئەو قسە یە تۆی پی سەیر بوو و وتوویەتی: “بیانکۆژم قوربان!”

تۆیش وتووتە: “بیانکۆژە! من نامەوێ دووبەرەکی لەنیوان موسلماناندا هەبێ.”

قوربان لەم بارەو چى دەلێی ؟

- هەر ئەوێندە دەلێم: حسبى الله و نعم الوكيل! هەرگیز شتى وا پرووی نەداوە! ئەو هەلواسراوی ناحەزانە، من لەو قسە یە بێئاگام، هەرگیز شتى وا بە خەیاڵمدا نەهاتوو، ئەوانە قسە ی هەقى من و، قسە ی ناهەقى شەیتان و نەفسى خۆیان تێکەڵ کردوو، ئەوانە دڵ پرەش و عەقڵ گەنیون!

- دەى قوربان حەز دەکەم پاستییە کەم بۆ بگێریتەو!

- ئەو پۆژەى لێم درا و، خەلک زانییان ئێتر دەمرم، هاتن بۆلام، وتیان: “گەرەمان وەسیتێک بکە! کەسێک بکە بە خەلیفە با جێگرەوێ تۆ بێت.”

منیش وتم: “من کەس هێندەى ئەو کەسانە شایانى خەلیفایەتى نازانم کە پێغەمبەر ﷺ هەتا وەفاتى کرد لەوان پازى بوو.”

دواى ناوى عوسمان و عەلى و زوبەیر و تەلحەو عەبدورپەرەحمان و سەعدم
برد....

دواى وتم: “با عەبدوللای کورم وەک شایەت و حەکەم لەنیوانتاندا بێ، بەلام خۆی بە هیچ شێوێک بۆى نییە بێ بە خەلیفە.”

- ئەى دواى چى کرا؟

- وتم بە خەلک: “ئەو شەش کەسەم بۆ بانگ بکەن.”

تەنیا عوسمان و عەلى لە مالدای بوون.

وتم به علی: "نه ی علی! له وانه یه نهو خه لکه تو ه لېږن، چونکه تو خز می نزیکی پیغه مېر ﷺ، پیاوړکی زانا و لېهاتووی، نه گهر بووی به خه لیفه، هه میسه ترسی خوات له دلدا بی، که سووکاری خوت به سر خه لکدا پیش نه خه ی."

به عوسمانیشم وت: "نه ی عوسمان! نهو خه لکه ده زانن تو زاوای پیغه مېر ﷺ بووی، ده زانن پیاوړکی دونیادیده و به پړزی. نه گهر تو یان کرد به خه لیفه، هه میسه ترسی خوات له دلدا بی، که سووکاری خوت به سر خه لکدا پیش نه خه ی."

دوایی وتم: "صوه ییم بو بانگ بکه ن."

صوه یب هات، فرمانم پی کرد به رنوړزی بکا بو خه لک.

- دوایی چی پروی دا قوربان؟

- فرمانم کرد نهو شش که سه ی ناوم بردن له گه ل عه بدوللادا له شوینیکدا کو ببنه وه، به لام عه بدوللا ته نیا چاودیر بی، خو یان له ناو خو یاندا خه لیفه یه ک ه لېږن!

دوایی وتم: "نه گهر به کو ی ده نگ که سیکتان بوو به خه لیفه، هه رکه سینک دژایه تیی کرد، له ناوی ببه ن."

- یانی مه به ست له وه که سانیک بووه که دژایه تیی نهو شش که سه بکا؟ نه ک خودی نهو شش که سه و عه بدوللای کوړت؟

- به لای وایه، من وتوومه نه گهر هه موویان به کو ی ده نگ خه لیفه یه کیان ه لېږارد، نه و هه رکه سینک یه کړیزی موسلمانانی تیک ددها، له ناوی ببه ن.

- بوچی نه ووت وت؟

- چونکه خه لیفه ه لېږاردن به شیکی نایینه، خوا و پیغه مېری خوا وایان فرمان کردووه. من خوم رږنکیان گویم لی بوو پیغه مېر ﷺ فرمووی: "هه رکه س بوو به گه وره و سهر کرده تان و هه مووتان پیی رازی هوون، دوایی یه کیک په یدا هوو ده یو یست یه کړیزی موسلمانان تیک ددها، نه وه له ناوی ببه ن."

- يانى ئەوۋە فرمانى پېغەمبەرى خواپە؟

- بەلىيى بە خوا ئەوۋە فرمانى خودى پېغەمبەر ﷺ، لاوازي لەو پېوۋە دەست پىي دەكا كە كۆمەللىك لەناو يەكدا دژايەتپى يەك بىكەن، يان دژايەتپى پابەرىك بىكەن كە بە كۆي دەنگ كراوۋە بە پابەر، ھەموويان بەلئىنيان پىدابىي گويپراپەلى بن، دژايەتيكردنى پابەرىكى ئاوا، دژايەتيكردنى فرمانى خواپە نەك خودى پابەر يان خەلىفەكە. كاروبارى مۇسلمانان بە دووبەرەكى و ناتەبايى پىك نابىي، بەوۋە پىك نابىي كە دژايەتپى غەيرى بەرنامەي شەيتان بىكەن!

- ئەي بۆ شەش كەست بۆ خەلىفەتپى ديارى كرد؟

- من پىشتەر ئامازايەكم پىي دا، ئەو شەش كەسە شەش كەسى پاك و لەخواترس و دەست و دل خاويىن بوون، شەش كەس بوون كە ھەر لە سەرەتاي ئايىنى ئىسلامەوۋە ئىمانيان ھىئا بوو، زانا بوون، پېغەمبەر ﷺ تا ئەو پۈژەي وەفاتى كرد لە ھەر شەشيان پازى بوو!

- ئەي بۆ يەككىيانت ديارى نەكرد؟

- لە دلى خۇمدا وتم: "ئەگەر كەسىك ديارى بىكەم، ئەوۋە وەك ئەبوو بەكەم كىرەوۋە، ئەگەر كەسىش ديارى نەكەم، ئەوۋە وەك پېغەمبەر ﷺ كىرەوۋە." ھەرچەند پېغەمبەر ﷺ بە ناراستەخۇ و بە ئامازە ئەبوو بەكەم ديارى كىرەوۋە بەلام بە زمان نەيفەرمو كىي بىت، منىش پىم ناخۇش بوو خۇم كەسىك ديارى بىكەم، بۆيە ئەو شەش كەسە باشتىن كەسانى نىو مۇسلمانان بوون، ديارىكردنى كەسىكىانم ھەوالەي خۇيان كرد!

- پەخمەتى خوات لىي بىي چەندە خۇپارىزى! خۇ ئەگەر ناوى كەسىكىشت بىرەبا، ئەوا ناوى يەككىكت دەبرد كە خوا و پېغەمبەرى خوا ﷺ لىي پازى بن. ئەو شەش ھەر ھەموويان شىاو بوون، بەلام تۆ ئەوۋەندە خۇپارىزى، پىاو سەرسام دەكەي! - بە خوا من وپىستم كەسىكى زۆر شىاو ھەلپىرن و، دوايى لە قىامەتدا ئەگەر پاداشت نەكرىم، لانى كەم سزاشت نەدرىم!

- بە خوا تۆ کەسانیکى وهات دیاری کردوو، هەرکە سیکیان ببایه به خەلیفه.

هەر پاداشتت بهر دهکەوت!

- دەى ئەمە گومانباشی خۆته!

- نا، بەخوا قوربان تۆ شایانی له وهیش زیاتری!

- دەى واز له و قسانه بێنه! پێم بلێ، بۆت پوون بووهوه و ههقت بۆ دهركهوت یا

نا؟

- ئەرئ وهللا، ئەوه نه جوان دهركهوت هەر مه پرسه!

- هیچى تر هیه پرسىارى له بارهوه بکهى؟

- نه خێر قوربان!

- دەى له بارهى قسه و قسه لۆکه وه چى! هیچ ماوه؟

- به ئێ قوربان ماوه!

- چیه؟

- دهلێن: ”رۆژیک عومەر له گهڵ برادهکانیدا دانیشتبوو، که میک پێکه نی و پاشان

که میک گریا!

براده رهکانى وتیان: 'ئهوه چیه گریان و پێکه نینت تێکه ل کردوو؟ خیره؟' تۆیش

وتووته: 'ئێمه له سهردهمى نهفامیدا به خورما بتمان دروست دهکرد، دهمانپه رهست،

دواى دهمانخوارد، بیرم له وه دهکردوه پێکه نین گرتى، دواى شتیکم بیر کهوته وه،

من کاتى خۆى کچیکم هه بوو، وستم زینده به چالێ بکه، له گه ل خۆمدا بردم،

چالێکم بۆ هه لکه ند، ئه ویش ته پ و تۆزى سه ر پێشى منى ده ته کاند، دواى به

زیندوو بى خستمه نێو چاله که وه، دامپۆشیه وه، ئه وه م بیر کهوته وه؛ گریام.

“ قوربان شتى وا پرووى داوه؟

- یه کهم: له باره ی به ته خورماینه که، ئه وه ئێمه له سه رده مى نه فامیدا بووین،

خواى گه و ره پێغه مبه ر ﷺ بۆ ناردين بۆ ئه وه ی واز له به ته رستى بێنین و پرو

بکهینه خواپه رستى. جا هه ندیکمان ئیمانمان هینا، هه ندیکیش ئیمانى نه هینا. خواى

گەورە ئەو منەتە ی خستە سەرم کە ئیمانم هینا بەم بەرنامە جوانە ی ئیسلام .
 ھەرکەسیکی کافریش ھات و موسلمان بوو، ھەر وتی: "أشهد ان لا اله الا الله و
 اشهد ان محمدا رسول الله" ئیتەر خوای گەورە لە ھەرچی گوناھ ی ھەبە خوش
 دەبی و، ئەو کەسە وەک ئەو وایە ئەو پۆژە لە دایک بووبی .

دووھم: باسی کچ زیندە بە چالکردن! بە خوا ئیستە لەتۆی دەبیس!

- یانی تۆ کاری وەھات نەکردووە؟

- نا بەخوا! ئەگەر ئەو کارەیشم کردبی، ئەو ھەبە سەردەمی نەزانی بوو، خوا

لئی خوش دەبی، ئیسلام گوناھ ی پیش خۆی دەشواتەو، ھەبە موسلمانیک لەسەر
 گوناھ ی پیش موسلمانبوون سزا نادریت. بەلام بە خوا من ئەو کارەم نەکردووە،
 یەکەم ژنی من هینابیتم زەینەبی کچی مەزعوون بوو، لە زەینەب ھەفصە و
 عەبدوللا و عەبدورپرەحمانی گەورەم بوو. ھەفصە پینج سال پیش ئەو ی
 پیغەمبەر ﷺ بیی بە پیغەمبەر لە دایک بوو، پیک لەو سەردەمەدا کە قورەیشیەکان
 کەعبەیان نۆژەن دەکردەو، ھەفصە کچی گەورە ی من، تەنانەت ناسناوی من
 ئەو یە پیم دەلین: باوکی ھەفصە! ئەگەر من ھەفصە ی کچە گەورە ی خۆم
 زیندەبەچال نەکردبی، ئیتەر چۆن کچی دوا ی ئەو زیندە بەچال دەکەم؟

با شتیکی تریشت پی بلیم: ھەرچەند لە سەردەمی نەفامیدا زیندەبەچالکردنی
 کچان لەنیو عەرەبدا باو بوو، بەلام لەناو بنەمالە ی ئیمەدا کە پیمان دەلین بنەمالە ی
 عەدی. ھەرگیز شتی وا پرووینەداو. بەلگە یەکی تریشم بیڕ کەوتەو، فاتمە ی
 خوشکم. ئەو خوشکی من بوو، ژنی سەعید بوو؛ من بە ھۆی فاتمە و سەعیدەو
 موسلمان بووم. ئەگەر ئیمە کچمان زیندەبەچال بکردایە، فاتمە بە منداڵی
 زیندەبەچال دەکرا و گەورە نەدەبوو .

- وەلامیک ی پرەپیت و دەمکوئەرە قوربان! بە بەلگە ی میژوویی شتەکەت

پروون کردەو

- دهی ئیتر ته واوا؟

- به لئی قوربان ئەمەیش ته واوا پتویست ناکا زیاتری لەسەر برۆین!

- به لئی وایه، دهی پیم بلئی قسه و قسه لۆک هیشتا ماوه؟

- به لئی قوربان، ده لێن: "کاتی پیغه مبهەر ﷺ نه خوشیی مردن زۆری بۆ هینا،

فهرمووی: 'کاغەز و قەلەمێک بێنن با ئامۆزگارییه کتان بۆ بنووسمه وه که دواى خۆم

گومرا نه بن.' به لām گوايه تۆ وتووته: 'وازی لێ بێنن و پێنه دهکا، ئیمه قورئانمان

ههیه ئیتر پتویستمان به ههچ شتی نییه.' "وهلامت چیه قوربان؟

- ئای برا پۆ لهو درۆ که وره! دیسان درۆ! دیسان تیکه لکردنی ههق و ناههق!

چۆن عومه ر بێته دهبی وا به رابه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ دهکا؟! عومه ر بلئی: "پیغه مبه ر

ورپنه دهکا!" کوره درۆ نه ما تا نه پێچنه ئەم درۆیه؟! مه وزوعه که وانیه، به لکو

جوړیکى تره.

- چۆنه قوربان؟

- پیغه مبه ر ﷺ نه خوش کهوت، فهرمووی: "با شتیکتان بۆ بنووسم، دواى من

گومرا نه بن."

منیش ته ماشای پیغه مبه ر ﷺ کرد، ئازار ته واو تینی بۆ هینابوو. منیش زۆر

به زه ییم پیا دهاته وه، بۆیه وتم: "کوره واز بێنن ئەزیه تی مه دهن! ئازاری زۆر زۆره،

خۆ ئیمه قورئانمان ههیه، ئیشه للا گومرا نابین."

ئه وانه ههستان دۆ و دۆشاویان تیکه ل کردوه، قسه یه کی راسته قینه دهینن و

دهیشیوینن و، ده قسه ی درۆی له گه لدا تیکه ل دهکهن و دهیکهن.

- ئەى دوايى چى پرووى دا؟

- ئاماده بووانی ئەوئ بوون به دوو دهسته وه، به کیان دهیوت: "کاغەز بێنن بزانی

چى ده فهرموئ،" یه کیکیان دهیوت: "عومه ر راست دهکا ئەزیه تی مه دهن."

ئیترا بوو به ژاوه ژاو و دهنگه دهنگ، پیغه مبه ر ﷺ به و دهنگه دهنگه بێتاقهت بوو،

فهرمووی: "ههستن لای من چۆل بکهن."

- قوربان به زهیی تۆ جیی خوی، شتیکی باشه، به لام کی نالی پیغمبه ر وہی و سروشى بۆ نه هاتیی؟

- داواى قه لّم و كاغه زکردن په یوهندی به وه حى و سروشى تازه وه نه بوو. چونكه پیغمبه ر بۆ وه حیوهرگرتن پیویستی به قه لّم و كاغه ز و نووسینه وه نه بوو، خوا خوی کاریکی وای کرد كه پیغمبه ر نیمه ی پابگه یه نی. خوا خوی ده فهرمووی: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦) ﴿إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ﴾ (١٧) ﴿الْقِيَامَةُ: ١٦ - ١٧﴾ واته: "زمانت مه جولینه و له خویندنه وهی سرووشدا په له مه كه. به راستی (نیمه به لاینمان داوه)، بیگومان به خۆمان قورئان ده خهینه نیو سنگی تۆ و له سنگتدا کۆی ده کهینه وه." دیسان خوی که و ره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ٦٧) واته: "ئه ی پیغمبه ر! ههرچی فرمان و په یامیکت بۆ دابه زیوو له لایه ن په روه ردگارتوه (بی دوودلی، بی ماتلی) پای بگه یه نه. خو ئه گه ر به و کاره هه ئه سایت، ئه وه مانای وایه په یامه کهیت (به ته وایی) نه که یاندوو. (دلنیايش به که) خوا ده تپاریزیت له شهر و خراپه ی خه لکی."

جا ئه گه ر من نه مه یشتی پیغمبه ر جا ئه گه ر من نه مه یشتی پیغمبه ر ئایه تیک به خه لک بگه یه نیّت، ئه وه په نا به خوا وا ده گه یه نیّت که نه خوا پیغمبه ر پاستوو و نه پیغمبه ریش په یامه که ی به ته وای گه یاندوو.

دیسان داواى قه لّم و كاغه زکردن په یوهندی به شهرعیکه وه نه بوو که

نه بیسرابی و دواى له بهر ژاوه ژاوېک وازی لی بینا

- چۆن ده زانی قوربان؟

- به چەند بە لگە یە ک:

يه كه م: نه و پرو دواوه پړۍ پېنچ شمه بوو. پېغه مېر ﷺ پړۍ دوشمه وه فاتی
كرد، يانی چوار پړۍ دواى نه و پړۍ. نه كړ وهى يان شرعېكى تازه بايه. نه و
له ماوهى نه و چوار پړۍ دا هر دهنووسرايه وه. به كه سيكى تری دهنووسرايه
بينووسيته وه! مادم به كه سى نه فهرموو بينووسيته وه. كه واته وهى نوى نه بوو.

دووه: خواى كه وړه وهى پېغه مېر به وه دهكات كه هه موو په يامه كانی وهى
خوى كه ياندووه. ديسان خواى كه وړه منه تى نه وهى به سر خه لكدا كړدووه كه نه م
دينى ئيسلامه كامل بووه و هيچ كه مايه تى و نوقسانى تيا نيه. جا نه كړ بلين
نه و شته ي كه پېغه مېر ﷺ ويستی بنووسرته وه وهى يان شرعېكى تازه بوو.
نه و تومه تباركردنى پېغه مېر. يانی په يامىكى نه كه ياندووه. ثايه تيكى قورثانى
شاردووه ته وه. ديسان به درؤخستنه وهى فهرموودهى خوايه، خوا دهنووسرايه: "نه م
دينى ئيسلامه كامل بووه و هيچ ناته واوى تيا نيه." كه چى نه وانه ده لين: "نه خير
ثايه تيك ماوه؟! "

سپه م: جياوازي بيروپاي ئيمه له مهر تيگه شتن له فرمانى پېغه مېر ﷺ و مانا
و مېه ستى فرمانه كى، به لگيه بو نه وهى كه په يوه ندى به وه حيه وه نه بوو.
نه گينا هه موومان دسبه جى فرمانه كه مان جيه جى ده كړد. ئيمه جاريكيان له ناو
نويژدا بينيمان كه پېغه مېر ﷺ نه عله كانی له پى داكه ند، ئيتر ئيمه يش هه موومان
به پى دواكه وتن دمانكه ند، به پى نه وهى خوى فرمانان پى بكا. دهى ئيمه بو
شتيكى ناوا ئاسايى هه موومان دسبه جى شوپن پېغه مېر ﷺ بكه وين، قابيله گوى
نه ددينه وهى؟

- قسديكى جوانه قوربان! به لام شتيك ماوه به پرسم. نايا دروسته له خزمهت
پېغه مېر ﷺ دا نيوه راوبوچونى جياوازتان هې؟

- جياوازي راوبوچون له خزمهت پېغه مېر ﷺ دا له باره ي كارېكه وه كه خوى
فرمانى پى بكا و خوى ساغ و سلامت پى، نه وه هركيز قابيله قبول نيه، نه وه
قوربه سرييه، به لام نه و كاته كاتيكى تر بوو، جياواز بوو، پېغه مېر ﷺ زور نه خوش

بوو و ئازاری زۆر بوو، من دەمويست لەو زياتر ئازاری نە دەین، چونکە من دەمزانى ئەوێ کە پێغه مبه ر ﷺ دەمويست پێمان بۆ، ئەو شتێک نەبوو فەرز بێ لەسەرمان، بە لکو هەر زیاده ئامۆزگاری بوو، بە بە لکەو ئەو دەم بۆ سەلماندی کە زیاده ئامۆزگاری بوو، بۆیە منیش حەزم نە دەکرد ئازاری بە دەین؛ دەمويست پشوو بدات!

لە بارەى ئەو نووسینه وە کە پێغه مبه ر ﷺ ویستی بینووسین بیروپرای جیاواز دروستە، چونکە ئێمە دەمانزانى ئەو فرمانەى پێغه مبه ر ﷺ فرمانى واجبى نەبوو، بە لکو وەک وتم تەنیا بۆ زیدە ئامۆزگاری بوو، کە سیش نە یوت فرمانە کەى فرمانىکى واجبە نەک زیاده ئامۆزگاری، خو پیاوی وەک ئەبوو بەکر و عوسمان و عەلى لەوێ بوون، ئەگەر من بەرم لە کارىکى واجب بگرتایە، ئەوان چۆن قەبولیان دەکرد؟ دیسان وەک وتم پێغه مبه ر ﷺ چوار پۆژ دواتر وەفاتی کرد، لە ماوێ ئەو چوار پۆژەدا جارێکى تر داواى قەلەم و کاغەزى نە کردەو، ئەگەر واجب بووایە، ئەوا بە تەشکید جارێکى تر داواى دە کردەو و تا بۆمان نە نووسایە وازى نە دەهینا! پێغه مبه ر ﷺ ویستی ئەو ئامۆزگارییانە بنووسین، داویى وازى لەو هینا کە بینووسینه وە، پێغه مبه ریش هەمیشە لە نێوان دوو کاردا کارە باشە کەى هەلبژاردووە، کەواتە بۆی دەرکەوت کە نە نووسینه وە باشترە، لەو هیش زیاتر، چۆن پێغه مبه ر ﷺ لەبەر خاترى قسەى من واز لە کارىکى واجب دەهینى؟ ئەو لەبەر قسەى من نەبوو، بە لکو پێغه مبه ر ﷺ خوێ وای بە باش زانى، ئەگەریش جارێکى تر داواى بکردایە، بێگومان من یە کەم کەس بووم بۆم دە نووسییه وە!

- ئاخەر هەندى کەس دەلێن: "وێستوو یە تى بنووسن کە داوى ئەو عەلىی کورێ ئەبوو تالیب بێ بە خەلیفە."

- شتێک نە وتراو و نە نووسراو، چۆن زانراو؟ ئەوانە کاغەزى سپى دەخویننەو؟ خەیب دەزانن؟ دلى پێغه مبه ریان توى توى کردووە؟ لەو هیش زیاتر، با وای دانێین کە وێستوو یە تى ناوى خەلیفەى داوى خوێ بنووسن، بۆچی پێغه مبه ر ﷺ

ویستویه تی که علی بی بی به خهلیفه؟ بۆچی نالین؛ ویستویه تی نه بوو به کر یان
فلان یان فیسار بکا به خهلیفه؟

- نه وانه دهلین: "پیغمه مبهەر ﷺ له پۆزی غه دیردا به پاشکاوی عهلیی کردوو به
خهلیفه و جیگره وهی خۆی." تۆ چی دهلینی؟
- دهی نه گهر وایه، ئیتر بۆچی ویستویه تی بنووسریتته وه؟
- وهللا نازانم!

- منیش نازانم، به لام وهک دهزانی نه وانه فیشهک به تاریکیه وه ده نین! نه و
قسه ی که دهلین: پیغمه مبهەر ﷺ به ئاشکرا له پۆزی غه دیردا عهلیی کردوو به
خهلیفه، نه وه تاوانبارکردنی هه موو هاوه لانی پیغمه مبه ره! یانی نه و هه مووه هاوه له
پیاویکیان تیا نه بوو راستیه که ی بلین؟! هه موویان به یعه تیان دا به نه بوو به کر و نه و
راستییه یان شارده وه؟! نه گهر وا بووایه، نه ی نه نصارییه کان چۆن له سه کۆی به نی
ساعیده دا کۆ ده بوونه وه بۆ نه وهی خهلیفه دیاری بکه ن؟! خۆ نه گهر وابی، نه وه
تاوانبارکردنی خودی عهلییه. یانی عهلی غیره تی نه بووه قسه ی راست بکا و قسه ی
پیغمه مبهەر ﷺ ی شکاندوو و به یعه تی به نه بوو به کر داوه. دواتریش به یعه تی به
عومەر داوه. حاشا عهلی نه وهنده ترسه نوک بی!

نه گهر من یان هه رکه سیکی تر تاوانبار بکریت به شکاندی قسه ی پیغمه مبهەر ﷺ
و به یعه تنه دان به عهلی، نه و خودی عهلییش وهک نه و خه لکه و بگره زیاتریش
تاوانبارد! نه گهر عومەر هه له بی، عهلییش هه له یه، نه گهر منیش راستم پیکابی،
عهلییش راستی پیکاو!

- راست ده که ی قوربان وایه!

- دهی نه م باسه ته واو؟

- به لئی ته واو.

- دهی بزانی قسه و قسه لوکی تر ماوه؟

- قوربان ماوه.

دەلّين: "عومەر ھەميشە لە جيبە جيکاردنی فرمانی پيغەمبەر ﷺ خۆی دزیووتەو. لە رۆژی حودەيبیەدا پيغەمبەر ﷺ نامەيەکی نووسی بۆ قورەيش، پيی وتن کە بۆ جەنگ نەهاتووین و، بە تۆی فەرموو بوو بۆیان ببەي، - بەلام بە قسەي ئەوان - تۆ لە ترسا بۆت نەبردوون و وتووتە با عوسمان ببيا. دیسانەو لە غەزای ئەحزابدا شتيکی وا پروییداوه، پيغەمبەر ﷺ سێ جار فەرموویەتی: 'کێ دەتوانی فلان کارم بۆ بکا؟' کەس نەيوتوو من! ئەي عومەر لە کوی بووه؟ بووه ھەلنەساوه بلي: من؟ ئەو عومەرەي بە ئاشکرا کۆچی کرد، چی وای لی کرد بترسی؟" قوربان وەلامت چيیە بۆ ئەم قسانە؟

- کيشەي ئەوانە ئەوێە کە پروداویکی راستەقینە باس دەکەن و بە ئاردزوی خۆیان درۆ و دەلەسەي تیکەل دەکەن، دەیکەن بە بەلگەيەکی بۆگەن بۆ خۆیان، لە پيشەو و دەزانی قسەکانیان تەواو و جوانە؛ بەلام پاشتر وەک تراویلکە دەردەچي! - مەبەستت چيیە قوربان؟

- ئەو ە راستە رۆژی حودەيبیە پيغەمبەر ﷺ ویستی نامەيەک بە مندا بۆ قورەيش بنیري، منیش پيم وت: "قوربان! دەترسم قورەيش شتيکم لی بکەن، تۆ دەزانی چ دوژمنایەتيیەکی سەخت لەنيوان من وقورەيشدا ھەيە. کەسوکاریشم لە مەکە نەمان تا لەسەرم بکەنەو. ئەگەر ھەر دەيشفەرمووی، بەسەرچاو دەروم! بەلام کەسيکی تەرت نیشان دەدم لە من باشتەر، کەسوکاری زۆرە، پيی ناویرن: عوسمانی کوپي عەففان."

- ئەي پيغەمبەر ﷺ چيی کرد؟

- ڕاکەي منی پەسەند کرد و ھانگي عوسمانی کرد، پيی فەرموو: "بەرۆ بۆلای قورەيش و پيیان بلي: 'ئيمە بۆ جەنگ نەهاتووین، بەلکو ھاتووین زیارەتي کەعبە دەکەين و دیارپيشمان لەگەل خۆمان ھيئاو، ڕيزيکی زۆرمان بۆ کەعبە ھەيە، وشتەر

و ولاخ و ئازەلمان هیناوه، لەوێ سەریان دەبرین و؛ زیارەتی خۆمان دەکەین و دەگەرێینەوه.

- دەدی خو ئەم ڕووداوه نە خۆدزینەوهی تیا بوو نە ترسان و نە هیچ شتێکی خراپ، ئەو تەنیا ڕاویژ و ڕاپرسیە. پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ڕایەکی هەبوو و گوێی لە ڕای خەڵکیش گرتوو، دواوی ئەگەر ویستی ڕاکەی خۆی جێبەجێ دەکا، ئەگەر بە باشی زانی، ڕای بەرانبەر جێبەجێ دەکا! ڕێک وەک غەزای بەدرا! ئەو ڕۆژدی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەگەڵ سوپاکەیدا بە نیازی جەنگ لە شوێنێکدا دابەزین....

حەبابی کوری موزیر وتی: "ئەم شوێنە خوا و پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دیارییان کردوو، یان هەر ڕاوبۆچوونی خۆتە؟

پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: "ئەمە ڕای خۆمە، پێم وایە ئەم شوێنە باشە (هەقی بە سرووش و پێغەمبەراییەتیەوه نییە)."

حەبابیش وتی: "دەدی من پێم وایە ئێرە جێگەی جەنگکردن نییە، با بیرە ئاوێکانی بەدر بخەینە پشت سوپاکەوه، ئێمە دەستمان بە ئاو بگا، ئەوان دەستیان پێی نەکا."

پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم بە گوێی حەبابی کرد.

پاست ددکە ی کورم! هەر ئەو ماوه بڵێن: حەباب بە گوێی پێغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم نەکرد! نە یوێرا لەو جێکایە دانیشی. کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دیاری کرد! وەک ئەو درۆ و دەڵەسانە ی بۆ منیان هەڵواسیوه!

- دوور نییە ئەوەش بڵێن!

- دەدی چۆن بۆم گیرایتەوه ئاوا بوو. من قسە ی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەشکاند. ئەو دەمە دمی سیاست و لێککەشتن بوو، من ڕایەکم هەبوو، ڕاکەی خۆم بە بەلگەوه عەرز ی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کرد، بۆیە نەوێش پەسەندی کرد. هاکا ڕەخنەیان لە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم یش گرت و وتیان: چۆن پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بە قسە ی تەمەلێکی ترسەنۆکی

کردا من دواى ئەو هەيش ڕاکەى خۆم دەر بېرى، ديسان خۆم فیدایی کرد و وتم:
 “ئەگەر هەر دەيشفەر مووی من بېرۆم، ئەوا سەرم پێو نەبێ و دەر بۆم.”

- بە خوا ئەو ئەو پەری دلیری و بویری. تۆ وەک سەربازێکی خاوی و زیرەک
 جولاویتەو، ئەوێ تۆ پاکیتی و ڕادەبەری و گوێڕایەڵییە. پێغەمبەر ﷺ ڕاکەى تۆى
 پەسەند کرد و، تۆیش ئامادە بووى خۆت بکەى بە قوربانى و بېرۆى.

قورەیشیەکان تۆیان بە سییەم پیاوی ئیسلام دەژمارد، یەكەم: پێغەمبەر، دوو دەم:
 ئەبوو بەکر و سییەم: تۆ. ڕۆژى جەنگى فوجود ئەبوسوفیان وەستابوو هاواری
 دەکرد: “موحەممەدتان لەگەڵدایە؟! ”

پێغەمبەر ﷺ ئاماژەى کرد کە وەلامى نەدەنەو.

دواى هاواری کرد و وتی: “ئەبوو بەکرتان لەگەڵدایە؟ عومەرتان لەگەڵدایە؟”
 ئەبوسوفیان پیاوێ گەرەکانى ئیسلامى باش دەناسی: پێغەمبەر ﷺ. ئەبوو بەکر
 وەزیری دەستە ڕاستى پێغەمبەر، عومەر وەزیری دەستە چەپی پێغەمبەر! تەنیا
 پرسىارى ئەو سێ کەسەى کرد، ناوی کەسێتى نەبرد.

دواتر تۆ لە بەر خۆشەویسی پێغەمبەر ﷺ خۆت بۆ نەگیرا و هاوارت کرد:
 “کۆرە دوژمنى خوا! ئەرەوێلا بە کوێرایى چاوت، ئەوانەى ناوت بردن هەموویان
 ساغ و سەلامەتن.”

- ڕاست دەکەى کۆرەم وابووا

- ئەى ئەو قەسە چیه کە لە بارەى غەزای ئەحزابەو دەڵێن؟

- ئەو ڕووداوە بە خوا بۆ ئەو نابی تەنیا عومەر بە ترسنۆک بزانن و هاوێلانێ
 تر هیچ! نالیم: ها هەموویان بە ترسنۆک بزانن! بەلام دەلیم، منیش وەک ئەو سێ
 هەزار کەسە! بۆ بە تەنیا عومەر ترسنۆکە!

- ئەى ئەو قەسە چیه؟

- ئیمه له کاتی نه حزابدا له خزمهت پیغمهبر ﷺ دا بووین، سه رمایه کی زور سه یر پروی تی کردین.

پیغمهبر ﷺ فهرمووی: "ئه وه که سیڅ هه یه بتوانی دهنگوباسی نه وانم بۆ بیښی و، منیش موژده ی ئه وه ی بده می که له رۆژی قیامه تدا له گه ل مندا بیټ؟"

ئیمه هه موومان بیدهنگ بووین، کهس سرتی لیوه نه هات! دووباره فهرمووی: "ئه وه که سیڅ هه یه بتوانی دهنگوباسی نه وانم بۆ بیښی و، منیش موژده ی ئه وه ی بده می که له رۆژی قیامه تدا له گه ل مندا بیټ؟"

دیسانه وه هه موومان بیدهنگ بووین و سرتهمان لیوه نه هات! بۆ سییه م جار فهرمووی: "ئه وه که سیڅ هه یه بتوانی دهنگوباسی نه وانم بۆ بیښی و، منیش موژده ی ئه وه ی بده می که له رۆژی قیامه تدا له گه ل مندا بیټ؟" دیسانه وه هه موومان بیدهنگ بووین و سرتهمان لیوه نه هات!

پیغمهبر ﷺ خوی فهرمووی: "ئا حوزهیغه هه ست برۆ و دهنگوباسیکم بۆ بیښه وه!"

حوزهیغه رۆشت و، خوی میهره بان کاره که ی بۆ ئاسان کرد. خۆ ئه گه ر له جیاتی حوزهیغه، من یا ئه بوو به کر یا عه لی یا عوسمان یا سه عدی بانگ بکردایه، بی سی و دوو ده رۆشتین، به لام چیرۆکه که ئاوا بوو که بۆم باس کردی! ئیتر بۆ به ته نیا ناوی من ده هینن؟

- کوره وه لا قوربان نابی به ته نیا بیخه نه ئه ستوی تۆ، نابی سه رکۆنه ی کهسی تریش بکریټ، ئیوه یش مرۆفن! سه رماتان ده بی، تینوتان ده بی، برسیتان ده بی، ناکری که سیڅ له مالدا پالی لیبداوه ته وه و به خراپه باسی ئه و جهنگاوه رانه بکا که خوا له باره یانه وه ده فهرمووی: ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ الأحزاب: ١٠ واته: "ده لکان گه شتبوونه گه روو". ناکری ئه و که سه ی له مال، بۆ خوی ده خوا و ده خه وی، سه رکۆنه ی جهنگاوه ریڅ بکا که له سه نگه ره کاندایه سه رما هه لیچۆقینی، ره شه با بیشه کیښی: شه و تا به یانی له بهر ره زامه ندیی خوا پاسه وانی بکیښی!

- دهی نه مه یه قسه ی پیاوا نه مه قسه ی مرؤقی دادگهر و وشیاره. به لام له گهل نه و خه لکه نه فامه ناتیکه شتووه دا چی ده لئیی؟ له گهل نه وانه چی ده لئیی که پیغه مبه ر ﷺ له باره یانه وه فهرموویه تی: "فهرمووده یه کی پیغه مبه رانی پیشوو هه یه به ئیمه که شتووه، فهرموویانه: 'نه گهر شهرم و حه یا ناکه ی، چی ده که ی بیکه!'"

- دهی قوربان تۆ خۆت منت فیّر کرد، منیش وه ک تۆ ده لئیم: ته نیا نه و قسه یه ی حه زره تی ئیبراهیم ده لئیمه وه که فهرمووی: "حسبی الله و نعم الوکیل."

- منیش هه روا ده لئیم.. دهی بلئی هیشتا درۆ و ده له سه ی نه وانه کۆتایی

نه هاتووه؟

- نه وه لّلا قوربان کۆتایی نه هاتووه، به لام من هه ر نه وه ندهم بیستووه، ددزانم نه وانه دلّیان نه خۆشه و به هه زاران قسه ده تاشن و دروستی ده که ن، له خوا ناترسن، شهرمی قیامه ت له ناوچه وانیا ندا نییه، له و کاته ناترسن که پرووبه پرووی پیغه مبه ر ﷺ ده کرینه وه: نالّین: نه و دهمه ی گه شتین به عومره، چۆن وه لامی بدهینه وه؟

- دهی من پیم خۆشه نه م باسه کۆتایی پی بیّنین.

- باشه قوربان چی ده فهرمووی با وابی.

- دهی هیچ پرسیا رت ماوه؟

- قوربان حه ز ده که م دوور له سیاسه ت و دادگهری و نه وانه، پرسیا ریکت لی بکه م بۆ نه وه ی هه م خۆم و هه م نه وانه یش که ده بیسن، بزائن چه ندی گرنگیت به فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ داوه و چه نده نه و که سانه ت خۆش ویستووه که پیغه مبه ر ﷺ خۆشی ویستوون. باسی پیاویک که به چاوی سه ر پیغه مبه ر ﷺ نه دی، به لام به چاوی دلّ هه میشه له خزمه تیدا بوو - باسی وه یسی قهره نی، چۆن

بینیت؟ داوی چیت لی کرد؟

- باشه بۆت باس ده که م:

رۆژىك پىنغەمبەر ﷺ پىيى فەرمووبىن: "پىاويك لە يەمەنەۋە دىت بۇ ئىرە و پىيى دەلّين: 'ئوۋەيس.' لە يەمەن تەنيا داىكە پىرەيەك زىاتر، هېچ كەس و شتىكى نىيە. پەلەيەكى سىيى بە پىستىيەۋەيە (توۋشى نەخۇشىيى بەلەكى بوۋە) لە خوا پاراۋەتەۋە و خوا چاكى كىرۋەتەۋە، تەنيا بەقەد دىنارىكى پىۋە ماۋە، ھەركەس پىيى گەشت. با داۋاى دۆعاى خىرى لى بكا."

جا بۇ ئەۋەى ۋەيس بىنم، ھەموو جارىك پىرسىارى ۋەيسم لە ۋەفدەكان دەكرت تا جارىك رىم لە ۋەيس كەوت، پىم وت: "تۆ ۋەيسى؟" وتى: "بەلى."

وتم: "لە ھۆزى مورادى؟"

وتى: "بەلى."

وتم: "قەردنىت؟"

وتى: "بەلى."

وتم: "پەلەيەكى سىپىت پىۋەيە؟"

وتى: "بەلى."

وتم: "داىكە پىرەيەكت ھەيە؟"

وتى: "بەلى."

وتم: "ددى پىنغەمبەر ﷺ باسى تۆى بۇ كىرۋوم و فەرموۋىيەتى: 'ئەگەر سۈيىند بخوا كە خوا كارىكى بۇ بكا، خوا سۈيىندەكەى ناشكىنى و كارەكەى بۇ دەكا،' دىسان پىنغەمبەر ﷺ فەرموۋى: 'داۋاى لى بىكەن لاي خۋاى گەۋرە داۋاى لىخۇشبوونتان بۇ بكا،' منىش دەمەۋى لاي خوا داۋاى لىخۇشبوونم بۇ بىكەى."

ئەۋىش داۋاى لىخۇشبوونى بۇ كىردم، پاشان پىم وت: "بۇ كۆى دەچى؟"

وتى: "بۇ كوفە."

منىش وتم: "با نامەيەك بۇ والىي كوفە بىنوسم ئاگاي لىت بى."

وتى: "ناۋەللا با كەس نەمناسى، ئاۋا باشتەرە."

سالى دوايى ۋەفدىكى كوفە ھاتن بۇ مەدىنە. پىم وتن: "كەستان تىايە قەرەنى بى؟ پىاۋىك ھات و وتى: "من قەرەنىم." تمەز ئەم پىاۋە ھەموو جارى گالتە بە ۋەيس دەكا. منىش فەرموودەكەي پىغەمبەر ﷺ بۇ گىپرانەۋە. دواي ئەۋەي پۇشتەۋە بەرۋكى ۋەيسىان گرتىۋو دۇعاي خىريان بۇ بكا، پاشان ۋەيس خۇي لە خەلكەكە شاردەۋە.

- بە خوا سەيرە قوربان! بۇچى خۇي شاردەۋە و خۇي ئاشكرا نەدەكرد؟

- كورم! ئەۋانەي كە بە تەۋاۋى خۇيان بۇ خوا ساغ كىردۋەتەۋە، پىيان خۇش نىيە دەرکەون.

- راست دەفەرموۋى قوربان!

- دەي كورم ھىچ پرسىياري تىرت ھەيە بىكەي يا برۇم. قسەكانمان درىژەي كىشا!

- داۋاي لىبوردن دەكەم قوربان سەبارەت بەۋ ھەموو پرسىيار و قسانەي كە كردىم. ھەموويان لە خۇشەۋىسىيەۋە سەرچاۋەيان گرتوۋە. بە خوا تۆ ۋەك ئاۋىكى فېنك و پرووناك و پاكي لە سارايەكى گەرم و چۆلدا. جا مروف ھەرچەندە لاي ئاۋىكى ئاۋادا بىمىنئەۋە، ناھەقى نىيە!

- دەي قەيناكا كورم! بەلام تۆ ۋەلامت نەدامەۋە، پرسىيارت ماۋە يا نە؟

- بەلى قوربان ماۋە، يەك شتم ماۋە و دواتر بۇ جىابوونەۋەت تىر دەگىرىم.

- چىيە بىپرسە؟

- پىم خۇشە باسى كۆتايى ژىمانى خۇت بكەي.

- چ لايەنىكت مەبەستە؟

- باسى يەكەم مزگىنىم بۇ بكە كە پىغەمبەر ﷺ پىي داۋى سەبارەت بەۋەي كە

شەھىد دەبى.

- ئەو مزگىنىيە كۆنە، دواي ئەوھى ئايىنى ئىسلام بەھىز بوو، خەلك پۇل پۇل دەھاتن مۇسلمان دەبوون، من و ئەبوو بەكر و عوسمان لە خزمەت پىڭەمبەر ﷺ دا پۇشتىنە سەر كىيى ئۇخود، كىيى ئۇخود لەرىيەھە!

پىڭەمبەر ﷺ فەرمووى: "ئەي ئۇخود! جىگىر بىبە، مەجولئ! پىڭەمبەرئىك و پراستگۆيەك و دوو شەھىدەت لەسەرە!"

دىارە پىڭەمبەرەكە كىيە، دەك خۇم و دايك و باوكم بە قوربانى بىن، دىسان پراستگۆكەيش ديارە ئەبوو بەكرە - ئەوھە ھىچ گومانى تىا نىيە، ئەو پىاويك بوو. پلەيەك لە خوار پىڭەمبەرەنەھە و پلەيەك لە سەرۋوى ھەموو مەۋقەكانى ترەھە بوو. - دەمىنئەھە دوو شەھىدەكە: من و عوسمان بووين! ئىتر ئىمە زانىمان بە شەھىدى دەپۇين، چونكە پىڭەمبەر ﷺ لەخۇۋە قسە ناكات، قسەكانى ھەموو ۋەھى خودايىيە، ئەمە يەكەم مزگىنى بوو بۇ من!

- ئەي باسى ئەو دەرگايەي كە دەشكى، ئەوھە چىيە؟

- حوزەيفەي كورى يەمان نەينىپاريزى پىڭەمبەرى خوا بوو. پىڭەمبەر ﷺ چەند

شتىكى نەينى لاي ئەو نەبى، لاي كەس باس نەكردبوو.

من پۇژىك وتم: "كامتان فەرموودەيەكى پىڭەمبەر ﷺ دەزانن لە بارەي ئەو ئازاۋە

و پشپويىيەي كە روو دەدات؟"

حوزەيفە وتى: "من."

وتم: "دەي باسى بىكە، تۇ پىاويكى دلپىرى و بوپىرى."

وتى: "پىڭەمبەر ﷺ فەرموويەتى: 'لە ئاخىر زەماندا مال و مندال و دراوسى دەبنە

ئازاۋە و گىچەل بۇ مەۋق! نوپۇزكردن و سەدەقە و ئەمر بەچاكە و نەھى لە خىراپە

دەبنە كوزاندنەھەي ئەو گىچەل و ئازاۋانە!'"

وتم: "مەبەستم ئەوھە نىيە. ئەو ئازاۋەيەي كە ۋەك دەريا شەپۇل دەدا، ئەوھەم

مەبەستە!"

وتى: "تۆ زەرەرى تىيا ناكەي، لەنىۋان تۆ و ئەو ئازاۋەيەدا دەرگايەكى داخراۋ ھەيە."

وتم: "ئەو دەرگايە دەرگايەتەۋە يان دەشكىنرى؟"

وتى: "دەشكىنرى."

وتم: "ۋاتە بۆ جارېكى تر داناخىتەۋە!"

- ئەي قوربان دۋاي ئەۋە چى پۈۋى دا؟

- خەلک ويستيان لە حوزەيفە بېرسن، بزانن دەرگاگە كىيە يان چىيە؟ بەلام

زاتيان نەكرد بېرسن، بۆيە مەسروقيان پاسپارد لىي بېرسى.

مەسوورق وتى: "حوزەيفە! ئەو دەرگايە كىيە؟"

وتى: "ئومەرە."

پىيان وت: "ئومەر خۆي دەيزانى ئەو دەرگا ئەۋە و، دوايىش دەشكىنرى؟"

وتى: "بەلى، دەيزانى!"

- ئەي تۆ مەبەستت چى بوو لە: "دەكرىتەۋە يان دەشكىنرى؟"

- مەن دەمزانى كە خۆم ئەو دەرگايەم كە بوۋمەتە لەمپەر لەنىۋان خەلک و ئازاۋە

و گىچەلدا، بەلام نەمدەزانى ئايا بە مردنى ئاسايى دەمرم يان دەمكوزن و بە

شەھىدى دەگەرپمەۋە خىزمەت پەرۋەردگار! دۋاي ئەۋەي حوزەيفە وتى:

"دەشكىنرى،" ئىتر زانيم كە مەن دەكوزرېم!

- ئەي قوربان پېشتەر پېنەمبەر ﷺ مۇژدەي شەھىدبوۋنى نەدايتى؟ مەبەستم ئەو

پۇژەيە كە كىۋى ئوحد لەرزى!

- وتم: لەۋانەيە ھەر شەھىدبوۋن بى و كوزران نەبى!

- ئەي بۆ قوربان دەكرى مۇۋف نەكوزرى و شەھىدېش بى؟

- بەلى، دەبى.

- چۆن شتى ۋا دەبى؟

- رۆژیک پیغه مبه رضى الله عنه به نيمه ی فرموو: "ئوه کى به شهید ده زانن؟"
 وتمان: "قوربان هه رکه سى له پیناوى پهروه رگاردا بکوژریت، شهیده!"
 فرمووی: "دهی که وای شهیدانى نوممه تی من که من!"
 وتمان: "ئه ی کى شهیده قوربان؟!"

فرمووی: "ئه و که سه ی لى بدرى و بمرى، شهیده؛ ئه و که سه ی به زگنیشه
 بمرى، شهیده؛ ئه و که سه ی له ئاودا بخنکى، شهیده؛ ئه و که سه ی به سووتان
 بمرى، شهیده؛ ئه و که سه ی دیوار یا شتیکی تر به سه ریدا بروخى، بمرى؛
 شهیده."

- یانى شش جوړ شهید هیه، پینجیان ئه وانن که پیغه مبه رضى الله عنه باسی کردن
 و، ئه و که سه ی که له غه زادا شهید ده بى، ئه مه شش!
 - نه! خواى گه وړه به رابه ر موسلمانان زوړ به سوژه. شهید له وه زیاتره.
 پیغه مبه رضى الله عنه له فرموده ی تر دا باسی کردوون!
 - کى تره قوربان؟

- هه رکه س به نه خوښى تاعون بمرى، شهیده. پیغه مبه رضى الله عنه فرموویه تی:
 "تاعون پله ی شهیدیه بو هه موو موسلمانیک."
 هه رکه س له پیناوا ماله کهیدا بمرى، شهیده؛ هه رکه س له پیناوا شهرف و
 نامووسیدا بمرى، شهیده. پیاویک هاته خزمه ت پیغه مبه رضى الله عنه وتى: "ئه ی
 پیغه مبه رى خوا! نه گه ر پیاویک هات و ویستى ماله که م داگیر بکا، چى بکه م؟"
 فرمووی: "ماله که تی مه ده رى."

وتى: "ئه ی نه گه ر له گه لمدا کردى به شه ر؟"

فرمووی: "شه رى له گه لدا بکه ا"

وتى: "ئه ی نه گه ر منى کوشت؟"

فرمووی: "ئه وه تو شهیدى!"

وتى: "ئەي ئەگەر مەن ئەوم كوشتا"

فەرموۋى: "ئەو دەچىتە ناۋ ئاگرەۋە"

- ئەي قوربان كىيى تر شەھىدە؟

- ئەو ژنەي بەسەر مندالەۋە دەرۋا، ئەۋەش شەھىدە. پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىتە:

"ئەو ژنەي بە ھۆى مندالۋونەۋە دەرۋىت، مندالەكەي راي دەكىشى بۆ ناۋ بەھەشت!"

ھەركەس بە نەخۇشى سىل بىرئ، ئەۋەش شەھىدە. پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىتە:

"ھەركەس بە نەخۇشى سىل بىرئ، پلەي شەھىدىي ھەيە!"

بە خۆم و دايك و بابمەۋە بە قوربانى پېغەمبەر بىن، دىسان فەرموۋى:

"ھەركەس لەسەر ۋلاخ بىكەۋىتە خوارەۋە و بىرئ، شەھىدە: ئەو ژنەي دوۋگىانە و بە ھۆى دوۋگىانىيەۋە بىرئ، ئەۋەش شەھىدە."

- قوربان ئەۋانە ھەموۋىان يەك پلەيان ھەيە؟

- نەخىر! شەھىد ھەيە ھەم شەھىدى دۇنيايە ھەم شەھىدى قىامەتە، ئەۋە ئەو

مۇسلمانانەن كە لە جەنگى نىۋان كافر و ئىسلامدا شەھىد دەبن، يان كافر لە ۋلاتى

خۇيان ئەو مۇسلمانانە دەكوژن ھەر لەبەر ئەۋەي كە مۇسلمانن. شەھىدى وايش

ھەيە كە لە دۇنيادا پىيى ناوترئ شەھىد، بەلكو شەھىدى قىامەتە، ئەۋەش ئەو

چىنانەن كە باسەم كەردن، ئەۋانە لەم دۇنيايەدا ۋەك كەسى ئاسايى مامەلەيان

لەكەلدا دەكرئ، لە زەۋىدا دەپزىن، ۋەك خەلكى تر دەشۆردىن، كفن دەكرىن...

بەلام لە قىامەتدا لە رەزى شەھىدانن.

- باشە قوربان تىگەشتم، شەھادەت پىرۆز بىن لەۋ دەرگاىيە كە دەشكىنرئ، ئەۋە

شەھىدى پلە يەكە!

- ئەۋە سۆز و بەزەبىيى خۋايە!

- قوربان ھىچت بەسەردا ھاتوۋە كە ھەست بەكەي مردن لېتەۋە نەزىكە؟

- له ته مه نی شه ستوسی سالییدا حه جم کرد، خۆم سه ر قافله بووم، خه یزانه کانی پیغه مبه ر صیش له و کاروانه دا بوون. دوا ی نه وه ی حه جمان ته واو کرد، هه ستم کرد ئه م کاره له سه رم گرانه.

- کامه قوربان؟

- خه لافه ت، سیاسه ت و کاروباری خه لک. هه ردوو ده ستم به ره و ئاسمان به رز کرد نه وه و وتم: "خوایه! پیر بووم، هه یزم که م بووه ته وه، خه لکیش زۆر بووه، خوایه بمبه ره وه دیوانی خۆت، مه مفه وتینه."

- قوربان دۆعای مردنت له خۆت کردوه؟

- کوپم! دوا ی ژبان، ته نیا مردن هه یه. مردن جامی ئاوه، ده بی هه موو که س بینۆشی. پیغه مبه ر ص و ده فاتی کرد! پیغه مبه رانی پێشو و ده فاتیان کرد! به ته مای عومه ر نه مرئ! باشترین شت بۆ مرۆف نه وه یه که به ئاخرخیری بمرئ، زیده مر دوی له کاروباریدا نه کردبێ. منیش پێم خۆش بوو به و جووره بچه وه باره گای خوا.

- ئه ی باسی ئه و خه وه م بۆ بکه که ماوه یه ک پێش نه وه ی شه هید بی، بینیت!

- ئه وه رۆژی ههینی بوو، ئاخه ههینی من بوو له سه ر دنیا. چوومه سه ر مینه ر و سپاس و ستایشی خوام کرد، دوا یی سه لا واتم له سه ر پیغه مبه ر ص دا، دۆعای خه یزم بۆ نه بوو به کر کرد، دوا یی به خه لکم وت:

"له خه ودا بینیم که له شیریک دوو ده نووکی له سه رم دا."

ئه سمای کچی عومه یس وتی: "ئه ی گه وه ی موسلمانان! ئه وه مانای وایه که پیاویکی عه جه م ده تکوژی!"

- ددی وابوو؟

- ئه و کاره ده بوو بی، قه زاو قه ده ره، ده بی بێته جی!

- چی له نیوان تۆ و ئه و پیاوه عه جه مه دا گوزه را قوربان؟

- ئێسته پێت ده لێم!

— ئەمە يەكەم جارى قىلى تۆ ناپەھەتم بىكا، بە خوا ھەر لەسەرتاۋە لەۋە دەترسام! ئەگەر لەبەر ئەۋە نەبوۋايە كە پېم خۇشە باسى خۇت لە خۇتەۋە بېيىسم، ئەۋا گويىم نەدەگرت! با باسى ئەۋ ناخۇشەيەت بۆ من نەكردايە و باسەكەم دەپىچايەۋە، بەلام ۋەك خۇت فەرمووت: “ئەۋە قەزاۋ قەدەرە،” دەي فەرموو قوربان باسى بىكە!

- سىپاس بۆ خوا كە بە دەستى پياۋيىكى غەيرە دىن كوژرام!

- بۆچى قوربان؟

- پەلە مەكە، ئىستە خۇت دەيزانى!

- باشە قوربان پەلە ناكەم.

- من ھەرگىز پىگەم نەدەدا ھىچ دىلىكى بالىغ كە كرابوو بە كۆيلە، بىتە ناۋ شارى مەدىنەۋە. رۆژىك موغەيرەي كوپى شوعبە كە والىي كوفە بوو، نامەيەكى بۆ من نارد، باسى كوپىكى كوردوو كە پىشەساز بوو، داۋاي لى كوردووم بىھىننىتە ناۋ مەدىنەۋە.

وتى: “پىشەي زۆر دەزانى، خەلك دەتوانن سوودى زۆرى لى بىينن، ئاسنگەرە، وپنەكىشە، دارتاشە...”

منىش ئىزنىمدا بىنىرى بۆ مەدىنە.

- دۋاي ئەۋە چى قەوما قوربان؟

- دۋاي ئەۋەي ھاتە ناۋ شارى مەدىنەۋە، موغەيرەي پىيى وت: “دەبى ھەموو

مانكى سەد دىنار بەدى بە من، ئەگەر لە سەد دىنار زىباترت پەيدا كرد، بۆ خۇت بى.

ھات بۇلاي من و سكالاي لە موغەيرە بوو، دەپگوت: “سەد دىنار زۆرە!”

منىش وت: “چ كاريك بە ھاشى دەزانى؟”

باسى زۆرى كرد. منىش بۆم دەرکەوت كە لە سەد دینار زیاتر پەيدا دەكات و،
موغەیرە ستمى لى ناکا.

بۆیە پیم وت: "دەى خۆ موغەیرە داواى پارەى زۆرت لى ناکا"

بە دەم پرتەوبۆلەووە منى جى هیشت.

- دواتر چى قەوما قوربان؟

- چەند رۆژىك تىپەرى، رۆژىك داى بەلای من و چەند ھاوپیەكمدا كە پىكەووە
بووین، بانگم كرد.

وتم: "ئەو تۆ ئەو رۆژە وتت: 'دەتوانم ئاشىك دروست بكەم بۆ ئارد كە بە با
ئىش بكا؟"

بە پرویەكى گرزەووە پروى تى كردم.

وتى: "ئاشىكت بۆ دەنیمەووە خەلك باسى بكا."

دواى لىیدا و رۆشت.

وتم: "ھاوپیان، ئەو كۆرە ھەپەشەى لى كردم!"

- دواى چى قەوما؟

- دواى دوو رۆژ رۆشت بۆ مزگەوت بۆ بەرنوێژىکردنى نوێژى بەیانى. پىش

كەوتم بۆ بەرنوێژى، بە خەلكەكەم وت: "رېك ھاوستان با بۆشایى و لارولێرى

لەنێوانتاندا نەبى." دواى الله اكبرم كرد و نوێژم دابەست. دواى فاتىحە، دەستم

كرد بە خویندى سوورەتى يوسف. من لە پركاتى یەكەمى نوێژى بەیانیدا ئەو

سوورەتانەم دەخویند كە درېژ بوون، بۆ ئەوێ خەلك فریای یەكەم پركاتیش بكەون.

- كۆرە قوربان تۆ هیچ شتىك لە كیس نادەى، خەفەت بۆ ورد و درشتى

كاروبارەكانت دەخۆى! نوێژ درېژە پى دەدەى بۆ ئەوێ خەلك فریای جەماعەتەكە

بكەوئ! بە خوا تۆ زانا و لێزانى.

- دەى ئەو پەحم و سۆزى خوايە.

- باشە قوربان دواي ئەو چى پرووى دا؟

- ھىشتا لە سەرەتاي سوورەتى يوسفدا بووم، ناپايويك ھېشى کردە سەر من و چەند خەنجەرئىكى لى دام. ئەوھى لە ژېر زگمى دابوو، لە ھەموويان خراپتر بوو. ھەستم کرد پىخۆلەکانم ھەمووى پڑاوەتە سەر زەوى.

وتم: "ئەو دوزمنەي خوا منى کوشت!"

ئەو کاتە مزگەوت تاريك بوو، ئەوانەي پيشەوھ نەبى، کەس پرووداوەکەي نەبىنى. ئەوانەي دواوھ پەيتا پەيتا دەيانوت: سبحان الله... سبحان الله، چونکە من دەنگم نەما بوو.

دوايى ئەو کەسەي کە لە منى دا، ويستى ھەلبى و من نەزانم کىيە، خەلکيش ھەولياندا بيگرن. ئا لەبەر ئەوھ، دەيدا بەلای ھەركەسدا خەنجەرئىكى لى ددەا، بەم شىوھ نۆ کەسى کوشت. پياويك جوببەكەي خۆي دا بەسەري دا و گرتى. ئەويش زانيى گيراوھ، يەكسەر خۆي کوشت.

- ئەي تۆ چيت کرد قوربان؟

- دەستى عەبدورپەحمانى کوپى عەوفم گرت و بردمە پيشەوھ بۆ ئەوھى بەرنويژيەكە بکا بۆ خەلکەكە.

- يا ئەللا! بەو ھەمووھ برينەوھ، بە پىخۆلەي پڑاوەوھ، نويژەكەت لەبىر نەچوو؟

- کوپم! ئەوھ ئامۆزگاريى پىغەمبەر ﷺ، كۆتا ئامۆزگاريى پىغەمبەر ﷺ لەبارەي نويژ و ژنانەوھ بوو! دەيفەرموو: "نويژا نويژا! ئاگادارى ژنەكانتان بن."

- ئەي قوربان دواتر چى قەوما؟

- ئەودەندە خوڤنم لى پۆيى، بورامەوھ. كاتى بەھۆش خۆم ھاتمەوھ، لە مال بووم و خەلک چواردەورى گرتنبووم.

- دواي ئەوھى بە ئاگا ھاتيتەوھ، يەكەم شت ھاسى چيت کرد؟

- وتم: "ئەو خەلکە نويژەكەيان کرد؟"

وتیان: "بەلێ!"

منیش وتم: "هەركەسێ نوێژ نەكا، لە ئیسلامدا جێگە ی نابێتەوه."

دوایی داوای ئاوی دەسنوێژم کرد، دەسنوێژم گرت، نوێژم کرد. داوی ئەوێ لە نوێژ بوومەوه، تەماشای دەوروبەری خۆم کرد، عەبدوللای کۆری عەبباسم بینی، وتم: "عەبدوللای، برۆ بپرسە بزانە کێ وای لە من کرد؟"

عەبدوللای پۆشت بۆ مزگەوت، خەڵک لە مزگەوت خەڵ بووبوونەوه.

عەبدوللای وتی: "کێ وای لە گەورە ی موسلمانان کردووه؟"

وتیان: "دوژمنی خوا، ئەبولوئلوئە ی کۆیلە ی موغەیرە، چەند کەسیکی تریشی کوشتووه و پاشان خۆیشی کوشتووه!"

عەبدوللای ھاتەوه و وتی: "فەیرۆز بووه، کۆیلە کە ی موغەیرە."

وتم: "ئەو پشە سازە کە؟"

وتی: "بەلێ."

وتم: "خوا لەناوی ببا! بە خوا چاکە نەبێ، هیچ زیانیکم بۆی نەبووه. سپاس بۆ خوا کە کۆژرانی من بە دەستی کەسیک بوو کە یەك سەجدەیشی بۆ خوا نەبردووه تا لە پۆژی قیامەتدا بیکا بە بەلگە و پاكانە بۆ خۆی."

- کۆرە قوربان، ئەم دەنگوباسە دل ھەلئە قەرچینی! بە خوا من ئەوەندە تۆم خۆش دەوێ، دەلێی لە خۆمی داوه، وا ھەست دەکەم زگم بەر خەنجەر درابێ، خۆم و دایک و باوک و مال و منداڵم بە قوربانت بێن!

- کۆرم! ھەموو ئاکام و ئەجەلیک نووسراوه و دێتە جێ. سپاس بۆ ئەو خوا بە ی منی گەیان دە پلە ی ھەرە بەرز ی شەھادەت. بەلێن و فەرموودە ی پێغەمبەر ﷺ ھاتە جێ، فەرمووی: "ئوحود! خۆراگرە، پێغەمبەرێک و راستگۆیەک و دوو شەھیدت لەسەرد!"

- دەى ئەو شەھادەتەت پېرۆز بى قوربان! تەنیا ئەو تۈزىك لە نازارى ئىمە كەم دەكاتەو. داوا دەكەم خۆى گەورە پاداشت بە چاكە بداتەو و سەبوورى ئىمەيش بدا. بە خوا تۆ دەرگاىەك بووى بەرووى ئازاوه و فیتنە و گىچەلدا داخرا بووى. دواى ئەوئى تۆ شەھید كراى و دەرگاىە شكینرا. ئىمە پۆز لە دواى پۆز بەردو دوا پاشەكشە دەكەین.

- كۆرم! خۆى گەورە موسلمانان و خواناسان نافەوتىنى. ئەگەر لە دەستدانى من خەفەتە بۆتان، يادى لە دەستدانى پىغەمبەرى خوا بکەنەو، گەورەترین لە دەستدان، لە دەستدانى پىغەمبەرى خوايە!

- صلى الله عليه وسلم، بەس بە خوا، گەورەم تۆيش لە دەست چووى!
- كۆرە ئەو دوژمنەى خوا ھەر قەزا و قەدەرى جىبەجىي كرد. سپاس بۆ خۆى گەورە.

- ئەى قوربان دواى ئەو چى پرووى دا؟
- دواى ئەو كەمىك ئاويان بۆ ھىنام، خواردەو، ئاوەكە ھەمووى لە خوار زگمەو پزايە دەرەو. دواتر شىريان ھىنا، ئەویشم خواردەو، ديسان پزايە دەرئو. ئىتر خەلكە زانىيان دەرم!

دواى پياويك ھات و وتى: "قوربان موژدەت لىبى، موژدەى خوا! تۆ ھاوړى و ھاودلى پىغەمبەر ﷺ بووى، ئەوئى بۆت كرا بە ئىسلامت پىشكەش كرد، بووى بە كار بە دەست، دادگەر بووى، شەھیديش كراى!

منیش وتم: "بە خوا! خواخوامە سەربەسەر لە دونيا دەر بچم. خوا دەكا ئەو پلە و پۆستەى ھەمبو، بە زيانم ناشكىتەو، قەینا ھا قازانجىشى بۆم نەبى."
پیاوئەكە پۆشت، چاوم لى بوو پۆشاكەكانى بەسەر زەویدا دەخشان.
وتم: "ئەو پیاوئەكە بۆ بانگ بکەنەو."

گەرپايەو، پىم وت: "بىرازا! ھا پۇشاكەكانت بەسەر زەويدا نەخشىن، ھا ھەم پاك و خاوين بن و، ھەم خىريشت دەست بکەوئ!"

- قوربان! ئا بەو حالەو ھىشتا ئامۇزگارىي خەلكت دەکرد؟!

- ئەى دەتەوئ لەو دەمەى گيانم دەردەچئ، خراپەيەك بىينم و لئى بئدەنگ بم؟!

- نا بە خوا قوربان چاكەى تۆ نەبئ، ھىچم ناوئ!

- دەى خوا سەربەرزت بكا كورم!

- ئەى قوربان ئەو خەلکە، دواى ئەوەى ئاو و شير لە گەدەت نەوہستا و

ھەمووى پڑايە خوارەو و زانىيان کە دەمرى، چىيان کرد.

- دەستيان کرد بە گريان.

منيش وتم: "مەگرين! ھەركەس دەگرى، ھا بىرواتە دەروە! گويتان لئ نەبووہ کە

پىغەمبەر ﷺ چىي فەرمووہ؟"

وتيان: "چىي فەرمووہ؟"

وتم: "مردوو بە ھۆى شين و شەپۆرى خزم و کەسوکارىيەوہ ئازار دەچىژئ."

- كورە قوربان بە خوا ئەگەر جياتى فرمىسك، خوئنيان لە چاو بەھاتايە،

ناھەقيان نەبوو!

- نا قسەى وا مەكە. ھا كۆتايى ديدارەكەمان بەو جۆرە نەبئ. خۆت دەزانى من

وہسف و پياھەلدانم پئ خوش نىيە!

- باشە قوربان، تۆ چى دەفەرمووى ھا وا بئ.

- دەى خوا سەركەوتووت بكا.

- خواى گەورە تۆپش سەرفەراز بكا! ئەى قوربان دواى ئەوہ چىت کرد؟

- بانگى عەبدوللاى كورم کرد، پىم وت: "بەرؤ بۆلاى دايە عايشەى خىزانى

پىغەمبەرى ﷺ، پئى بلى: 'عومەر سەلامت لئ دەكا' نەلئى، 'گەورەى موسلمانان،'

چونکه ئیتر من لەمەولا گەورە ی موسلمانان نیم! پێی بلی: 'عومەری کۆری خەتتاب داوات لی دەکا له خزمەت پیغەمبەر و ئەبوو بەکر دا بنیژری!' "

عایشە وتی: "بە خوا! ئەو جیگە قەهرەم بوو خۆم دانابوو، ئەوا بەخشیم بە عومەر."

عەبدوللا گەرایەو، خەلک وتیان: "ئا ئەو عەبدوللا یە هاتەو." "وتم: "راستم بکەنەو."

پیاویک راستی کردەو.

وتم: "ها عەبدوللا، چی بوو؟"

وتی: "بە دلی تو قوربان، وتی: 'باشە.'"

منیش وتم: "ئە ی سپاس بوو خوا! هیچم بە ئەندازە ی ئەو بەلاو گەرنگ نەبوو.

ئەگەر مردم، هەلمگرن، دوا یی سەلام بکە لە عایشە و پێی بلی: 'عومەر داوا ی هاتنە

ژوورەو دەکا.' ئەگەر ئیزنی دا، بمبەنە ژوورەو، ئەگەرنا بمگەرێنەو و لە

گۆرستانی موسلماناندا بمنیژن!"

- بۆچی داوا لە عایشە بکەن؟

- چونکه پیغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەکر لە مالهکە ی ئەو دا نیژرابوون. پیغەمبەرەن

لە هەر شوینی کدا مردن، هەر لەو شوینە دەنیژرین. پیغەمبەریش ﷺ لە مالی

عایشە دا وەفات ی کرد، دواتریش ئیمە ئەبوو بەکرمان لای ئەو ناشت.

- ئە ی بۆچی دوا ی مردنی تو، دیسان داوا لە عایشە بکەنەو؟

- وتم: لەوانە یە لە پرووی نەهاتی من زبندوو بم و داواکاری یە کەم رەت بکاتەو،

با دوا ی مردنیشم دووبارە داوا ی لی بکەن، ئەگەر پرووگیری من نەبوو بوو، ئەوا رازی

دەبی من لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەکر دا بنیژریم.

- ئە ی سلاوی خوات لی بی! شتی کە هیی خلوت نەبی، ناتەوی نە بە زبندوو یی

و نە بە مردوو ییش دەستت بکەوی.

- دە ی کوړم هە ق لە پێش هەموو شتێکە .

- راست دەکە ی قوربان! ئە ی کۆتا کاتی تۆ لەسەر دنیا چۆن بوو؟

- حە فەصە ی کچم هات بۆلام، هاتە ژوورەو و ماوە یەک لای من ماوەو. بە کول

دەگریا. منیش داوام کرد خۆپاگربێ و لە خوا بترسێ. ئەو پڕۆشتە دەرەو و

عەبدوللای کوړی عەبیاس هاتە ژوورەو، وتی: "ئە ی گەرە ی موسلمانان! ئەو

کاتە ی خە لک زۆربە ی زۆرینە یان کافر بوون، تۆ موسلمان بووی؛ ئەو کاتە ی کە

خە لک دژی پێغەمبەر ﷺ وەستانەو، تۆ لەگە لیدا بووی؛ بۆ سەرکەوتنی پێغەمبەر ﷺ

جەنگای. بە شەهیدیش دەمری! پێغەمبەر ﷺ زۆر لێت پازی بوو، کەس گومانی لە

باشی و چاکی تۆدا نییە."

وتم: "ئادە ی چیت وت دووبارە ی بکەرەو!"

دووبارە ی کردەو.

منیش وتم: "لووت بەرز ئەو کەسە یە کە ئێو لوت بەرز ی دەکەن! بە خوا پێم

خۆشە هەرچیم هەبووبێ لە پێناو خوادا خەرجم بکردایە."

سەرم لە کۆشی عەبدوللای کوړمدا بوو.

وتم: "سەرم بخە سەر زەوی!"

وتی: "فەرقی چییە لەسەر کۆشی من بێ یان لەسەر زەوی؟"

منیش وتم: "دایکت پۆ پۆت بۆ بکا! سەرم بخە سەر زەوی، بە لکو خوا بە

چاوی بەزەبی چاوم لێ بکا. ئێتر هەموو شتێ پێچرایەو و تەواو بوو."

- قوربان ژبانی تۆ کتییێکی پرشنگدار بوو، ئەوێندە پەرە لە چاکە ئەگەر کێوێکان

لەسەر شانی خۆیانێ بنێن، نایتوانن! پێرۆزت بێ، پێرۆزت بێ ئەو هەموو

تێکۆشانه لە پێناو خوا و ئایینی خوادا.

— دە ی واز بێنە قسەکەمان درێژە ی کێشا! وادەزانم کاتی پڕۆشتنە، هیچ

پێویستێکەت بە من هەیه؟

— كۆرە قوربان ھەموومان پېۋىستىمان بە تۆ ھەيە: ئەو خەلكە داماوەي كە
دادگەريپەكەي تۆيان بە سەرەوۈ نەماوۈ! ئەو رېگاوبانانەي كە چاۋە چاۋى نەخشە
و پىلانە جوانەكانى تۆن! ئەو مېنبەرەي كە ماۋەيەكى زۆرە گۈپىيە لە دەنگە
زولالەكەي تۆ نەبوۋە! ئەو مندالە ھەتيوانەي كەسيان نىيە! سىتەملىكراوان، ئەوانەي
كەس نىيە بۆيان بېتە ۋەلام! ئەو ھەزارانەي چاۋەپروانى يارمەتى تۆن! ھەموو شتى
تۆي لە دەست داۋە، گەۋرەم! تاجى سەرم!
- ئەوانەي تۆ وتنت ھەرھەمويان بۆلاي ئىمە دەگەپىنەۋە! دەي سلاۋى خوات
لى بى، من ئىتر دەپۆم.

چۆن ھات ئاۋا رۆيشت.
بەژن و بالاي ھىندە بەرز بوو دەتگوت خىزمى دار چنارە...
ھىند پتەو بوو، دەتگوت پارچەي كەژ و كىۋە...
دەستى چەپى گالۈكىكى پى گرتىبوو، بۆ ۋەي نەبوو خۆي بە گۆچان راگىر بكا،
ۋەھا دىچەقاند بە خاك، ۋەك بىھوئى سوۋپى زەۋى بوۋەستىنى...

پېش ھەمو شت ۱

لە دور ھا ھات ...

بەژن و ھالای ھېندە بەرز بو دەتگوت خزمی دار چنارە ...

ھېند پتەو بو، دەتگوت پارچەى کەژ و کپۆە ...

دەستى چەپى گالۆککى پىگرتبو، بۆ ۋەى نەبو خۆى بە گۆچان پاگیر بکا. ۋەھا

دەمچەقاند بە خاكا ۋەك بپەوئ سورى زەوى بوەستىنى ...

پەشى پر و ماش و برنج ... تالى پەشى ھېندە پەش بوو ۋەك پەشى بەردە

پەشەكە ... سپەكەى ھېندە سپى بو، ۋەك پەشتەمالى حاجيان ...

پۆشاكى ھېندە كۆنە بو دەتگوت عارەبى ھەژارە ...

دەم وچاۋىكى نورانى و ناوچاۋى گەش، سىماى ۋەك گۆرەپانى جەنگ لىكردبو

دەزانى بۆ ؟! برەسكەى ھەردو چاۋانى دەتگوت تيشكى تىژى خۆرە كاتى لە

مەيدانى جەنگا لە شمشىرى دەبان ئەدا

ئا لەم پەنگە كەم كەس ھەبو، مرقۇئىكى ۋەھا نەبو ھەمو جارى لە وىنەى ئەو

بەدى بكەى ...

ھەرچى پەسن و مەدحى ھەبو نوپنەرى چىرۆككە بون، بگرە چەند چىرۆكى جيا

جيا ...

ۋردە ۋردە لىم نەك بو، گەشتە لای من، وىستم پرسىياری لى بكەم: فوربان نۆ

كئى؟!